

Euroopan unionin virallinen lehti

C 225

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

55. vuosikerta

27. heinäkuuta 2012

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

LAUSUNNOT

Alueiden komitea

95. täysistunto 3. ja 4. toukokuuta 2012

2012/C 225/01	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Laajentumisstrategia sekä vuosien 2011 ja 2012 tärkeimmät haasteet"	1
2012/C 225/02	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Vihreä kirja perheen yhdistämisestä"	7
2012/C 225/03	Alueiden komitean lausunto aiheesta "EU:n ilmanlaatu- ja päästöpolitiikan tarkistaminen"	11
2012/C 225/04	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevat säädösehdotukset"	20
2012/C 225/05	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Aktiivisena ikääntyminen: innovointi – älykkäät terveyspalvelut – elämänlaadun parantaminen"	46
2012/C 225/06	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Energiatehokkuus kunnissa ja alueilla – tarkastelussa maaseutu-alueiden ja kaupunkien erot"	52

FI

Hinta:
8,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

III Valmistavat säädökset

ALUEIDEN KOMITEA

95. täysistunto 3. ja 4. toukokuuta 2012

2012/C 225/07	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Ehdotus yleisasetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvista rahastoista"	58
2012/C 225/08	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Ehdotus asetukseksi EAKR:sta"	114
2012/C 225/09	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Ehdotus asetukseksi Euroopan sosiaalirahastosta"	127
2012/C 225/10	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Ehdotus asetukseksi koheesiorahastosta"	143
2012/C 225/11	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Euroopan laajuisista liikenneverkkoa koskevan lainsäädäntökehysten tarkistaminen"	150
2012/C 225/12	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Euroopan globalisaattorahasto vuosiksi 2014–2020"	159
2012/C 225/13	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Sosiaalisia muutoksia ja innovaatioita koskeva Euroopan unionin ohjelma"	167
2012/C 225/14	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta ja maaseudun kehittämistä vuoden 2013 jälkeen koskevat säädösehdotukset"	174
2012/C 225/15	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Yhteinen Erasmus"	200
2012/C 225/16	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Euroopan laajuiset televiestintäverkot"	211
2012/C 225/17	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Kuluttajaohjelma vuosiksi 2014–2020"	217
2012/C 225/18	Alueiden komitean lausunto aiheesta "Kansanterveys kasvun tukena" – EU:n kolmas monivuotinen toimintaohjelma kaudeksi 2014–2020"	223

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

LAUSUNNOT

ALUEIDEN KOMITEA

95. TÄYSISTUNTO 3. JA 4. TOUKOKUUTA 2012

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Laajentumisstrategia sekä vuosien 2011 ja 2012 tärkeimmät haasteet”

(2012/C 225/01)

ALUEIDEN KOMITEA

- muistuttaa, että kaikki laajentumisstrategian kattamat maat ⁽¹⁾ ovat ratifioineet virallisesti Euroopan neuvoston ihmisoikeusyleissopimuksen ja Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjan. Komitea kehottaa näitä maita noudattamaan mainittuja sitoumuksia ja panemaan ne täytäntöön.
- kiinnittää huomiota siihen olennaiseen merkitykseen, joka monitasoisen hallinnon, riippumattoman median ja kansalaisyhteiskunnan kehkeytymisellä ja kehityksellä ehdokasmaissa on, ja kannustaa niitä tukemaan kansalaisvapauksien ja poliittisen elämän demokraattisten menettelytapojen kunnioittamista.
- tähdentää toimivaltaisten valtion viranomaisten ja paikallis- ja alueviranomaisten välisen virallisen kuulemismenettelyn merkitystä niiden tukiessa EU:n laajentumisprosessia sen jokaisessa vaiheessa, mikä laajentaa yhteiskunnallista osallistumista sekä edistää toissijaisuusperiaatteen noudattamista ja lähentää kansalaisia toisiinsa. Se myös helpottaa lainsäädännön täytäntöönpanoa ja tehostaa liittymistä valmistelevan tukivälineen hyödyntämistä, jos paikallis- ja aluetason edustajat ovat saaneet kattavaa tietoa integroitumisprosessista.
- kehottaa perustamaan tai vahvistamaan paikallis- ja alueviranomaisia yhteen kokoavia organisaatioita ja tekemään yhteistyötä EU:n jäsenvaltioissa toimivien vastaavien tahojen kanssa, mikä auttaa kokemustenvaihdossa ja edistää integraatioprosessia.
- suhtautuu myönteisesti ehdokasmaiden meneillään olevaan integroitumisprosessiin, jota tulee myös hyödyntää täytäntöönpanon avoimuuteen perustuvan hallinnon hajauttamisprosessin osatekijänä.
- painottaa, että hyvien naapuruussuhteiden periaatteen kunnioittaminen EU:n jäsenvaltioiden, ehdokasmaiden ja muiden valtioiden välillä on keskeisen tärkeää samoin kuin kyseisten valtioiden rajatylittävän ja alueellisen yhteistyön kehittäminen.

⁽¹⁾ Poikkeuksena Kosovo (YK:n päätöslauselman 1244/1999 mukaisesti).

Esittelijä	Stanisław SZWABSKI (AE, PL), Gdynian kaupunginhallituksen puheenjohtaja
Viiteasiakirja	Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle – Laajentumisstrategia sekä vuosien 2011 ja 2012 tärkeimmät haasteet
	COM(2011) 666 final

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Yleisiä suosituksia

1. muistuttaa, että Euroopan unionin laajentumisen tarkoitus on rauhanomaisen kehityksen ja yhteistyön alueen laajentaminen Euroopassa. Niinpä Euroopan unioni on avoin jokaiselle Euroopan maalle, joka haluaa liittyä siihen, kunnioittaa demokraattisia arvoja ja on sitoutunut niihin sekä täyttää jäsenyysehdot. Komitea muistuttaa, että laajentuminen on mahdollista vain, jos varmistetaan ehdokasmaan onnistunut integrointi Euroopan unioniin.

2. muistuttaa, että kaikki laajentumisstrategian kattamat maat ⁽²⁾ ovat ratifioineet virallisesti Euroopan neuvoston ihmis-oikeusyleissopimuksen ja Euroopan paikallisen itsehallinnon peruskirjan. Komitea kehottaa näitä maita noudattamaan mainittuja sitoumuksia ja panemaan ne täytäntöön.

3. on tyytyväinen komission ehdotukseen hyödyntää nykyistä enemmän liittymistä valmistelevaa tukivälinettä tuloshakuiseen uudistustyön edistämiseen ja vauhdittamiseen. Ottamalla alue- ja paikallisviranomaiset tarvittaessa mukaan toimiin voidaan edistää kohdemaan vastaanottokykyä ja valmiuksien kehittämistä, ja näin ollen hyödyntää liittymistä valmistelevaa tukivälinettä tehokkaasti.

4. korostaa, että laajentumisprosessista odotetaan kertyvän lisää vakautta ja hyvinvointia EU:n ja ehdokasmaiden kansalaisille ja enemmän jaettua vastuuta yhä laajemman rauhan, vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen sekä sisämarkkinoiden kehittämistä ja että siinä pyritään saavuttamaan taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden, syrjimättömyyden, suvaitsevaisuuden, oikeuden, yhteisvastuun sekä sukupuolten tasa-arvon tavoitteet.

5. muistuttaa, että onnistuneeseen ja kestäväpohjaiseen uudistustyöhön sisältyy yhteiskunnan kaikkien tasojen osallistaminen. Hyvä hallintotapa, johon kuuluu julkissektorin nykyaikastaminen koordinoitusti valtio-, alue- ja paikallistasolla, tarjoaa paremmat mahdollisuudet kattavalle ja vahvalle demokratialle, avoimuuden lisäämiselle sekä korruption ja nepotismin vähentämiselle järjestelmissä. Hajautettu hallinto antaa kansalaisille mahdollisuuden vaatia vastuullisuutta ja helpottaa heidän osallistumistaan päätöksentekoon.

⁽²⁾ Poikkeuksena Kosovo (YK:n päätöslauselman 1244/1999 mukaisesti).

6. kiinnittää huomiota siihen olennaiseen merkitykseen, joka monitasoisen hallinnon, riippumattoman median ja kansalaisyhteiskunnan kehkeytymisellä ja kehityksellä ehdokasmaissa on, ja kannustaa niitä tukemaan kansalaisvapauksien ja poliittisen elämän demokraattisten menettelytapojen kunnioittamista.

7. tähdentää toimivaltaisten valtion viranomaisten ja paikallis- ja alueviranomaisten välisen virallisen kuulemismenettelyn merkitystä niiden tukiessa EU:n laajentumisprosessia sen jokaisessa vaiheessa, mikä laajentaa yhteiskunnallista osallistumista sekä edistää toissijaisuusperiaatteen noudattamista ja lähentää kansalaisia toisiinsa. Se myös helpottaa lainsäädännön täytäntöönpanoa ja tehostaa liittymistä valmistelevan tukivälineen hyödyntämistä, jos paikallis- ja aluetason edustajat ovat saaneet kattavaa tietoa integroimisprosessista.

8. kehottaa perustamaan tai vahvistamaan paikallis- ja alueviranomaisia yhteen kokoavia organisaatioita ja tekemään yhteistyötä EU:n jäsenvaltioissa toimivien vastaavien tahojen kanssa, mikä auttaa kokemustenvaihdossa ja edistää integraatioprosessia.

9. suhtautuu myönteisesti ehdokasmaiden meneillään olevaan integroimisprosessiin, jota tulee myös hyödyntää täytäntöönpanon avoimuuteen perustuvan hallinnon hajauttamisprosessin osatekijänä.

10. kiinnittää huomiota siihen, että laajentumisprosessin eteneminen ja menestyminen riippuvat pääasiallisesti siitä, että ehdokasmaat edistyvät aidosti Kööpenhaminan kriteerien täyttämiseksi tarvittavien uudistusten toteuttamisessa.

11. korostaa, että Eurooppa-neuvoston on tarpeen nopeuttaa Adrian- ja Joonianmeren makroaluestrategian hyväksymismenettelyä, koska strategian lisäarvona on ETA-alueen ehdokasvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden liittymisprosessin sujuvoituminen ja vahvistuminen. Lisäksi strategia tarjoaa tilaisuuden lujittaa demokraattisia prosesseja laajempaan Välimeren alueeseen kuuluvilla seuduilla.

12. painottaa, että hyvien naapurussuhteiden periaatteen kunnioittaminen EU:n jäsenvaltioiden, ehdokasmaiden ja muiden valtioiden välillä on keskeisen tärkeää samoin kuin kyseisten valtioiden rajatylittävän ja alueellisen yhteistyön kehittäminen.

13. kehottaa EU-jäsenyyttä hakevien maiden viranomaisia laatimaan yhteistyössä paikallis- ja aluetason hallintoelinten kanssa yhteisiä valtakunnallisia normeja ja strategioita sekä myöntämään paikallis- ja alueviranomaisille syrjäytyneiden ryhmien integroimiseen tähtäävän strategian toteuttamiseen tarvittavat resurssit.

14. korostaa tarvetta tiedottaa ehdokasvaltioissa kokonaisvaltaisesti ja tasapainoisesti EU:sta, sen toimielimistä, yhdentymisprosessista ja tämän prosessin yksittäisille valtioille mukanaan tuomista muutoksista sekä kansalaisten kohtaamista haasteista ja mahdollisuuksista. Nämä tiedot, jotka jäseniksi liittyvien maiden viranomaisten on suurelta osin tarjottava, ovat oleellisen tärkeitä, jotta kansalaisilla on mahdollisuus osallistua aktiivisesti maansa integroitumiseen EU:hun ja havaita mahdollisen jäsenyyden hyödyt.

15. kehottaa kaikkia ehdokasvaltioita osallistumaan virallisista mahdollisuuksistaan riippuen EU:n ja sen toimielinten kehittämiseen ja vahvistamiseen.

16. tähdentää olevan tarpeen, että EU vahvistaa selkeästi ja yksiselitteisesti olevansa sitoutunut laajentumisprosessiin niiden ehdokasmaiden osalta, jotka täyttävät liittymisehdot.

KROATIA

Kroatian edistymisen liittymisprosessissa

17. on tyytyväinen liittymissopimuksen allekirjoittamiseen Kroatian kanssa, sillä se on tärkeä hetki Euroopan yhdentymisprosessissa. Mikäli ratifiointiprosessit saadaan onnistuneesti päätökseen, alueiden komitea on mielissään voidessaan toivottaa Kroatian tervetulleeksi uutena jäsenvaltiona 1. heinäkuuta 2013.

18. on erittäin hyvillään Kroatian edistymisestä EU:n jäsenyyksivaatimusten täyttämiseksi jäsenyyshakemuksen jättämisestä eli vuodesta 2003 lähtien aina neuvottelujen menestykselliseen loppuunsaattamiseen kesäkuussa 2011 ja komission Kroatian EU:hun liittymisestä lokakuussa 2011 antamaan myönteiseen lausuntoon.

19. on tyytyväinen siihen, että Slovenia ja Kroatia ovat sopineet avoimen rajakysymyksen viemisestä välimiesoikeuteen ja odottaa hyvillään kahdenvälisen rajariidasta tehdyn välityssopimuksen täytäntöönpanoa.

20. painottaa, että Kroatian valmius unionin jäsenyyteen on hyvin korkealla tasolla. Komitea kehottaa Kroatiaa kuitenkin vakiinnuttamaan unionin säännösten laaja-alaisemmin ja panemaan sen täysimääräisesti täytäntöön eritoten oikeuslaitoksen, korruption torjunnan, syrjinnänvastaisen lainsäädännön, kilpailupolitiikan sekä viestimien vapauden ja moniarvoisuuden alalla.

21. on tyytyväinen Kroatian EU-jäsenyydestä tammikuussa 2012 järjestetyn kansanäänestyksen myönteiseen tulokseen.

ISLANTI

Ehdokasmaan edistyminen

22. pitää suuresti arvossa Islannin kanssa käytävien jäsenyyksineuvottelujen edistymistä. Komitea korostaa Islannin ja EU:n erittäin hyvää yhteistyötä Euroopan talousalueen ja Schengen-alueen puitteissa.

23. katsoo, että Islanti voisi liittyä EU:hun lähitulevaisuudessa omia ansioita koskevan periaatteen mukaisesti, ja kannustaa jatkamaan ripeästi lainsäädännön lähentämistä jäljellä olevilla politiikanaloilla.

24. antaa Islannille tunnustusta vaikean taloudellisen tilanteen osittaisesta menestyksellisestä voittamisesta sekä siitä, että maa on toteuttanut sitkeästi uudistuksia.

25. on huolestunut siitä, että maan väestö ei tue integraatioprosessia voimakkaasti.

ENTINEN JUGOSLAVIAN TASAVALTA MAKEDONIA

Ehdokasmaan aseman saavuttaneen Länsi-Balkanin alueen maan edistyminen

26. arvioi myönteisesti entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian ponnisteluja liittymisprosessissa.

27. arvioi myönteisesti entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallituksen toimintaa entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian EU:hun liittymisen edistämisyksityksessä, mutta panee huolestuneena merkille tehokaiden toimien puuttumisen tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi viralliseen kysymykseen maan nimestä. Oleellista on pitää yllä hyviä naapurisuhteita, joihin kuuluu myös Yhdistyneiden kansakuntien puitteissa neuvoteltava ja molempien osapuolten hyväksymä ratkaisu nimikysymykseen.

28. arvioi myönteisesti edistysaskeleita prosessissa kansallisten oikeusjärjestelmien mukauttamiseksi EU:n lainsäädäntöön. Komitea kiinnittää kuitenkin huomiota tarpeeseen jatkaa uudistusta oikeudenkäytön, naisten ja etnisten vähemmistöjen perusoikeuksien ja julkishallinnon aloilla.

29. kiinnittää huomioita tarpeeseen torjua korkean tason korruptiota ja taata tiedotusvälineiden ilmaisuvapaus.

30. arvostaa hallintoelinten, eri tasoilla toimivien itsehallintoelinten ja valtiovallasta riippumattomien organisaatioiden yhteistyössä tapahtunutta edistystä.

31. on tyytyväinen kielten käyttöä, hallinnon hajauttamista ja yhdenvertaista edustusta koskevan lain täytäntöönpanossa tapahtuneeseen edistykseen ja kannustaa jatkamaan ponnisteluja nykyisiin haasteisiin vastaamiseksi; niitä ovat muun muassa koulutus ja kaikkien yhteisöjen sopusointuiset suhteet.

MONTENEGRO**Ehdokasmaan aseman saavuttaneen Länsi-Balkanin alueen maan edistyminen**

32. kun otetaan huomioon neuvoston suunnittelema neuvottelujen aloittamisajankohta, joka on vuoden 2012 kesäkuu, pitää suuressa arvossa Montenegron lainsäädännössä tehtyjä muutoksia ja mukautuksia julkishallinnon uudistuksen, valtakunnallisten tilastojen laatimisen, vapaiden tiedotusvälineiden sekä korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan aloilla. Tiettyä parannusta on tapahtunut myös ihmisoikeuksien, naisten tasa-arvon ja vähemmistöjen oikeuksien aloilla.

33. arvioi myönteisesti aloitteita, joilla pyritään korruption vähentämiseen, ja suosittaa korruption torjunnan vahvistamista erityisesti yksityistämisen, aluesuunnittelun, koulutuksen, terveydenhuollon ja itsehallintoalueiden aloilla.

34. pitää suuressa arvossa edistystä vähemmistöjen oikeuksien suojelussa sekä niiden edustuksessa lainsäädäntö- ja itsehallintoelimeissä.

35. on tyytyväinen päätökseen perustaa neuvoa-antava sekkomitea EU:n alueiden komitean ja Montenegron paikallisviranomaisten vuoropuhelufoorumiksi.

TURKKI**Ehdokasmaan edistyminen**

36. arvioi myönteisesti Turkin poliittisen ja yhteiskunnallisen elämän demokratisoitumiseen johtavia muutoksia. Komitea kiinnittää huomiota Turkin velvollisuuteen pitää yllä hyviä naapurussuhteita ja kehottaa Turkia pidättäytymään jäsenvaltioihin tai niiden suvereeniin oikeuksiin kohdistuvista toimenpiteistä, kuten myös Kööpenhaminan kriteereissä ja EU:n ja Turkin 3. lokakuuta 2005 määritellyssä neuvottelukehityksessä todetaan. Komitea on tyytymätön Turkin ilmoitukseen, että se aikoo jäädyttää suhteensa EU:n puheenjohtajavaltioon vuoden 2012 jälkipuoliskolla, ja toivoo alueellisen yhteistyön kehittämistä.

37. on pettynyt siihen, että Turkki ei ole täyttänyt EU:n ja Turkin assosiaatiosopimuksen lisäpöytäkirjaan sisältyviä sitoumuksia, ja kehottaa Turkia pyrkimään sopimuksen täysimääräiseen täytäntöönpanoon.

38. panee huolestuneena merkille, että Turkissa on noudatettu vajanaisesti Kööpenhaminan kriteerien mukaisesti annettua lainsäädäntöä. Komitea pahoittelee, ettei paikallishallinnon kehittämiseksi ja kansalaisyhteiskunnan rakentamisessa ole edistytty selkeästi. Se toivoo kuitenkin, että nykyinen perustuslaillinen uudistus mahdollistaa huomattavan edistyksen. Komitea toteaa, että alueiden komitean sekä Turkin alue- ja paikallisviranomaisten yhteisen neuvoa-antavan sekakomitean toiminnan tulisi edistää eurooppalaisten vaatimusten huomioon ottamista hallinnon hajauttamisen alalla.

39. on huolissaan riittämättömästä edistymisestä sananvapauden, joukkoviestimien vapauden, uskonnonvapauden ja naisten sekä vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen aloilla sekä oikeudenmukaisen ratkaisun löytämisessä Kyproksen kysymykseen. Komitea kehottaa Turkin hallitusta tukemaan aktiivisesti meneillään olevia neuvotteluja ja ryhtymään toimiin, jotta Kyproksen kysymyksessä saavutettaisiin kattava ratkaisu.

40. on hyvin huolestunut ja kehottaa Turkia parantamaan perusoikeuksien ja -vapauksien kunnioittamista sekä lainsäädännössä että käytännössä. Käytännön rajoitukset tiedotusvälineiden vapauteen, kirjailijoita, toimittajia, tieteenharjoittajia, vaaleilla luottamustehtäviin valittuja ja ihmisoikeusaktivisteja vastaan nostetut oikeustapaukset sekä yleiset internetsivustojen kiellot herättävät vakavaa huolta, ja Turkin hallituksen on puututtava niihin.

41. kehottaa Turkia edistämään paikallissektorin uudistuksia, jotta voidaan jatkaa hallinnon hajauttamista ja tehostaa paikallis- ja aluetason hyödyntämistä. Tärkeitä tekijöitä ovat paikallissektorin saaman rahoituksen lisääminen ja sen oikeudenmukaisuuden varmistaminen, eri hallintotasojen kuulemismuodot monitasoisen hallinnon periaatteiden mukaisesti ja paikallistason EU-integraation tukemisen vahvistaminen.

42. toteaa huolestuneena, että yhteiskunnan jäsenten ja joukkoviestimien mielenkiinto ja usko Turkin liittymiseen EU:hun on vähentynyt selvästi. Tämän vuoksi komitea kehottaa Euroopan unionia jatkamaan neuvotteluprosessia ”myönteisellä esityslistalla”, jonka toteuttamisen on käynnistytävä heti kun Turkki kunnioittaa liittymiskriteerejä.

43. arvostaa komission ehdotusta yhteistyön laajentamisesta Turkin paikallis- ja alueviranomaisten ja EU:n jäsenvaltioiden vastaavien tahojen välillä.

44. korostaa AK:n kiinnostusta hyödyntää olemassa olevia EU:n ja Turkin yhteistyömenettelyjä, rajatylittäviä ohjelmia, alueellista yhteistyötä, itsehallintoelinten yhteistyötä paikallishallinnon kehittämiseksi sekä toissijaisuusperiaatteen soveltamisalan ja demokratisoitumisprosessin laajentamista.

ALBANIA**Mahdollisen ehdokasmaan edistyminen**

45. kehottaa Albanian julkista valtaa jatkamaan uudistuksia, koska tähänastiset uudistukset edistävät vain tietyssä määrin Kööpenhaminan kriteerien täyttämistä.

46. toteaa, että integraatioprosessin kannalta on ratkaisevan tärkeää, että hyvän naapurisuuden ja alueellisen yhteistyön periaatetta toteutetaan tosiasiallisesti ja että kehitetään demokraattisia menettelyjä, paikallishallintoa ja kansalaisyhteiskuntaa.

47. rohkaisee Albanian hallitusta ja oppositiota ryhtymään jälleen rakentamaan poliittiseen vuoropuheluun ja jatkamaan sitä keskeisten demokraattisten instituutioiden asianmukaisen toiminnan ja riippumattomuuden vahvistamiseksi. Komitea kehottaa Albanian viranomaisia tehostamaan pyrkimyksiään edistää ja panna täytäntöön liittymistä edeltävän prosessin kannalta välttämättömiä uudistuksia eritoten ihmisoikeuksien, naisten yhdenvertaisen aseman, vähemmistöjen suojelun, omaisuuteen kohdistuvien oikeuksien suojelun sekä korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumisen aloilla, sekä harjoittamaan rakentavaa maastamuuttopolitiikkaa.

48. panee huolestuneena merkille merkittävien ponnistelujen puutteen julkisessa elämässä laajalti esiintyvän korruption kitkemiseksi, sillä siitä voi tulla tulevaisuudessa vakava este maan kehitykselle.

49. kehottaa Albanian hallitusta työskentelemään aktiivisesti yhdessä asianomaisten toimijoiden kanssa hallinnon hajauttamisen ja EU:hun liittymisen edistämiseksi.

BOSNIA JA HERTSEGOVINA

Mahdollisen ehdokasmaan edistyminen

50. korostaa pitävänsä arvossa Bosnia ja Hertsegovinan julkisen vallan parhaillaan tekemiä uudistuksia. Komitea kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että Bosnia ja Hertsegovinan federaation ja Serbitasavallan viranomaisten ja muiden viranomaistahojen toimien koordinoitua on mahdollista parantaa.

51. katsoo, että Bosnia ja Hertsegovinan julkisen vallan on työskenneltävä tiiviimmin näiden uudistusten toteuttamiseksi. Komitea kiinnittää huomiota siihen, että Kööpenhaminan kriteerien mukaisten uudistusten toteuttamisessa onnistutaan keskipitkällä aikavälillä ja ympäristökysymysten osalta pitkällä aikavälillä, jos julkinen valta toimii asiassa todella aktiivisesti.

52. on huolissaan maan poliittisesta pattitilanteesta ja kyvyttömyydestä irtautua eri poliittisten ryhmittymien omahyväisistä etunäkökohdista, mikä viivästyttää Bosnia ja Hertsegovinan liittymisprosessia tuntuvasti. Laajentamalla ja syventämällä asianomaisten toimijoiden ja etenkin paikallisviranomaisten osallistumista toimiin voidaan hyödyntää liittymistä valmistelevaa tukivälinettä aiempaa tehokkaammin, ja siten kansalaiset saavat siitä lisää hyötyä, mikä selkiyttää myös unioniin lähentymiseen liittyviä etuja ihmisille.

53. on yhtä mieltä komission tilanneanalyysin kanssa vastaakohtaisuuksista, pattitilanteista ja paikalleen pysähtyneestä poliittisesta ilmapiiristä Bosnia ja Hertsegovinassa ja korostaa sen vuoksi vuonna 2010 esittämiänsä kannanottoja ⁽³⁾. Jaettu Bosnia tarvitsee johtajia, jotka pystyvät lieventämään vastakkaisuuksia ja jotka niiden sijasta voivat löytää yhdistäviä ratkaisuja. EU:n tulee tehdä selväksi, että ainoa todellinen vaihtoehto on harjoittaa politiikkaa, joka antaa maalle mahdollisuuden hyödyntää sisämarkkinoiden neljää vapautta.

54. korostaa maan hallinnon eri tasojen yhteistyön heikkoa, mikä edellyttää parannuksia sekä maan kaikkien poliittisten voimien selkeää tukea.

55. toteaa, että rakentavan yhteistyöilmaston luomiseksi maassa tarvitaan toimivaa hallintorakennetta, jossa eri poliittiset tasot täydentävät toisiaan ja tasoittavat vastakkainasettelua. Komitea toistaa, että Bosnia ja Hertsegovinan valtiotasoa tulisi vahvistaa monilla aloilla. Tulisi tukea sekä valtion vahvistamista että kuntien aseman lujittamiseen pyrkivää hallinnon hajauttamisprosessia edistäviä uudistusvoimia.

56. on vakuuttunut siitä, että on välttämätöntä tiivistää rajojen yli tapahtuvaa käytännön yhteistyötä sekä valtiovallan ja alue- ja paikallisviranomaisten yhteistyötä.

KOSOVO ⁽⁴⁾

Mahdollisen ehdokasmaan edistyminen

57. suhtautuu myönteisesti siihen, että Kosovo on sitoutunut lähentymään Eurooppaan Euroopan yhdentymisprosessin puitteissa.

58. toivoo, että se, että virallisen aseman myöntäminen Kosovolle ei saa jäsenvaltioiden keskuudessa yleistä hyväksyntää, ei estä EU:ta ryhtymästä toimiin, joilla kehitettäisiin Kosovon ja EU:n suhteita virallisin sopimuksin. Komitea katsoo, että tässä tilanteessa voitaisiin etsiä ja edistää tapauskohtaisia käytännön ratkaisuja, jotka perustuvat puolueettomaan suhtautumiseen Kosovon asemaan.

59. korostaa, että EU on hyväksymiensä periaatteiden mukaisesti sitoutunut tukemaan varauksetta Länsi-Balkanin alueen, myös Kosovon, lähentymistä Eurooppaan.

SERBIA

Jäsen ehdokasmaan edistyminen

60. suhtautuu myönteisesti komission suositukseen myöntää Serbialle EU:n ehdokasmaan asema.

61. on tyytyväinen Euroopan unionin neuvoston päätökseen myöntää Serbialle EU:n ehdokasvaltion asema ja kehottaa sitä jatkamaan järjestelmälähtöisiä ja rakenteellisia uudistuksia. Komitea korostaa, että on välttämätöntä ryhtyä toimenpiteisiin suhteiden normalisoimiseksi Kosovon kanssa vakaus- ja assosiaatioprosessin ehtojen mukaisesti noudattamalla tinkimättömästi periaatteita alueellisesta yhteistyöstä, johon kaikki asianosaiset osallistuvat. Samanaikaisesti komitea toivoo, ettei toteuteta toimia, jotka voisivat vaarantaa kyseisten tahojen Eurooppa-perspektiivin.

62. kannustaa Serbian julkista valtaa jatkamaan tähänastisia rakentavia toimenpiteitä yhteistyön ja vakauden kehittämiseksi alueella.

⁽³⁾ CdR 345/2009.

⁽⁴⁾ YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244/1999 mukaisesti.

63. pitää suuressa arvossa Serbian edistystä liittymistä edeltävässä prosessissa, mihin kuuluu sopeutuksia useilla eri lohkolle, mm. ihmisoikeuksien, oikeudenkäytön ja joukkoviestimen vapauden aloilla sekä Helsingin kriteerien osalta.

64. kiinnittää huomiota siihen, että lähentymisprosessissa on erittäin tärkeää noudattaa hyvien naapuruussuhteiden ja alueellisen yhteistyön sekä demokraattisten menettelyjen,

vähemmistöjen oikeuksien ja paikallisen itsehallinnon ja kansalaisyhteiskunnan kehittämisen periaatteita.

65. arvioi myönteisesti perinteisten vähemmistökielten oikeuksien suojelua sekä julkista omaisuutta koskevan lain hyväksymistä syyskuussa 2011 ja tiettyjen toimivaltuuksien siirtämistä Voivodinan autonomiselle alueelle sekä paikallisviranomaisille.

Bryssel 3. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Vihreä kirja perheenyhdistämisestä”

(2012/C 225/02)

ALUEIDEN KOMITEA

- muistuttaa, että perheenyhdistämisen ongelmaa on käsiteltävä tarkemmin samalla kun tarkastellaan uudistettua eurooppalaista toimintasuunnitelmaa kotouttamista varten (CdR 199/2011) ja monitasoisen hallinnon kulttuuria Euroopassa (CdR 273/2011), joka edellyttää erityisesti alueiden komitean toimia.
- huomauttaa, että vihreän kirjan mukaan direktiivin soveltamista on joissakin tapauksissa käytetty pelotteluvälineenä, ja korostaa, ettei perheenyhdistämisjärjestelyjä saa pitää maahanmuuttovirtojen hillitsemisvälineenä. Yhdistämisen erityisenä tavoitteena on laillisten maahanmuuttajien kotoutumisen edistäminen ja perheen perustamista koskevan oikeuden kunnioittaminen.
- korostaa, että yksilöiden oikeus yhteiselämään perheen yhtenäisyyden edellyttämällä tavalla ja oikeus mutta myös velvollisuus huolehtia lapsista sekä kasvattaa ja kouluttaa heitä ja näin ollen pitää heidät luonaan, ovat perusluonteisia oikeuksia ja velvollisuuksia kansalaisuudesta riippumatta. Komitea muistuttaa, että tämä on tunnustettu monissa asiaa koskevissa yhdenmukaisissa kansallisissa ja kansainvälisissä julistuksissa.
- muistuttaa, että jäsenvaltioiden on noudatettava käytännön toimitissaan suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteita, jotta alueiden ja paikallisyhteisöjen aloitteille annetaan entistä suurempi rooli kotouttamistoimien yhteydessä ja jotta niille tarjottaisiin vakaa ja oikeudellisesti vahva viitekehys.
- kehottaa paikallistasoa osallistumaan nykyistä enemmän monitasoiseen hallintoon, mikä on yhdenmukaisen, perusoikeuksia kunnioittavan sekä kohdeyhteisöjen ja maahanmuuttajien hyvinvointia edistävän maahanmuuttopolitiikan ehdoton edellytys.

Esittelijä	Sergio SOAVE (IT, PSE), Saviglianon (CN) pormestari
Viiteasiakirja	Vihreä kirja Euroopan unionissa asuvien kolmansien maiden kansalaisten oikeudesta perheen yhdistämiseen (direktiivi 2003/86/EY) COM(2011) 735 final

1 POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Viitekehys

1. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen käynnistää keskustelu perheen yhdistämisestä, jota on jo tarkasteltu direktiivissä 2003/86/EY, jotta voidaan arvioida eräitä direktiivin soveltamisessa esiin tulleita ongelmakohtia ja tutkia tarkemmin useiden eri tahojen (valtiosta riippumattomat organisaatiot, paikallisyhteisöt, tutkijat) esittämien huomioiden merkitystä.

2. pitää asianmukaisena päätöstä esittää keskustelun pohjaksi vihreä kirja, jossa korostetaan eräitä direktiivin keskeisiä näkökohtia ja esitetään joukko kysymyksiä. Komitea on tyytyväinen siihen, että Euroopan komissio päättää mahdollista konkreettista toimista vasta kuulemisprosessin jälkeen.

3. muistuttaa, että paikallis- ja alueviranomaisilla on keskeinen rooli kotouttamispolitiikan ja sosiaalisen koheesion politiikan hallinnoinnissa, ja tämän vuoksi niiden on voitava osallistua täysimääräisesti keskusteluun perheen yhdistämistä käsittelevien sääntöjen toteuttamisesta, jotta helpotetaan sekä maahanmuuttajien täyttä kotouttamista kohdemaissa että mahdollista direktiivin tarkistusta.

4. korostaa, että kyseinen aloite on joulukuussa vuonna 2009 hyväksytyn Tukholman ohjelman sekä syyskuussa 2008 hyväksytyn Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen linjausten mukainen.

5. muistuttaa, että perheen yhdistämisen ongelmaa on käsiteltävä tarkemmin samalla kun tarkastellaan uudistettua eurooppalaista toimintasuunnitelmaa kotouttamista varten (CdR 199/2011) ja monitasoisen hallinnon kulttuuria Euroopassa (CdR 273/2011), joka edellyttää erityisesti alueiden komitean toimia.

Lausunnon poliittiset puitteet

6. on tietoinen siitä, että talouskriisi, joka parhaillaan ravistelee voimakkaasti Eurooppaa, saattaa vääristää direktiivin arviointia. Tämä johtuu osittain Eurooppaan kohdistuvista uusista maahanmuuttovirroista, jotka perustuvat esimerkiksi monia Välimeren etelärannan maita yhdistävän, arabikevään nimellä tunnetun ja sinällään merkittävän ja myönteisen poliittisen liikehännän seurauksiin.

Periaatteet ja arviointi

7. huomauttaa, että vihreän kirjan mukaan direktiivin soveltamista on joissakin tapauksissa käytetty pelotteluvälineenä, ja korostaa tähän liittyen, ettei perheen yhdistämistä järkevää saa

pitää maahanmuuttovirtojen hillitsemisvälineenä. Kyseiseen ongelmaan tulee puuttua sen lähteellä ja muulla tavalla. Yhdistämisen erityisenä tavoitteena on sitä vastoin laillisten maahanmuuttajien kotoutumisen edistäminen ja perheen perustamista koskevan oikeuden kunnioittaminen. Tämä periaate on vahvistettu kaikissa oikeuksia koskevissa peruskirjoissa.

8. korostaa, että yksilöiden oikeus yhteiselämään perheen yhtenäisyyden edellyttämällä tavalla ja oikeus mutta myös velvollisuus huolehtia lapsista sekä kasvattaa ja kouluttaa heitä ja näin ollen pitää heidät luonaan, ovat perusluonteisia oikeuksia ja velvollisuuksia kansalaisuudesta riippumatta. Komitea muistuttaa, että tämä on tunnustettu monissa asiaa koskevissa yhdenmukaisissa kansallisissa ja kansainvälisissä julistuksissa. Etenkin vuoden 1948 ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 16 artiklassa todetaan, että "[p]erhe on yhteiskunnan luonnollinen ja perustava ydinosa" ja että "sillä on oikeus yhteiskunnan ja valtion suojaan". Euroopan unionin perusoikeuskirjan 9 artiklassa mainitaan yksilön perusoikeuksina oikeus perustaa perhe.

9. toivoo, että maahanmuuttopolitiikoissa kunnioitetaan täysin näitä perusoikeuksia Strasbourgissa ja Luxemburgissa tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. Ne ovat toistuvasti esittäneet asiasta selkeän kannan.

10. kehottaa lisäksi arvioimaan käytännön tasolla perheen yhdistämisen vaikutuksia. Direktiivissä todetaan, että perheen yhdistämisen avulla luodaan kotouttamista helpottavaa sosiokulttuurista vakautta ja edistetään taloudellista ja sosiaalista koheesiota, mistä on pelkästään etua vastaanottaville paikallisyhteisöille. On pikemminkin tunnustettava, että perheen yhdistämistä koskevan oikeuden soveltaminen parantaa maahanmuuttopolitiikan laatua, sillä näin siinä kiinnitetään enemmän huomiota maahanmuuttajien oleskelun vakiinnuttamiseen tehokkaan sosioekonominen kotouttamisen välttämättömänä välineenä vastaanottavassa maassa. Kyseessä on lisäksi ratkaiseva askel – myös käytännön vaikutusten kannalta – jonka avulla osaltaan vähennetään laitonta maahanmuuttoa sekä sosiaalisen syrjäytymisen vaarallisia muotoja.

11. toteaa, että kaikissa Euroopan maiden perustuslaeissa perheside on taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteisvastuullisuuteen liittyvien erityisvelvoitteiden pohjana. Maahanmuuttajien perhesiteen arvostaminen tunnustamalla entistä selkeämmin oikeus perheen yhdistämiseen on erityisväline, jonka avulla edistetään ulkomaalaisten ymmärrystä siitä, etteivät heille asetetut moninaiset (hallinnolliset ja organisatoriset) velvoitteet perustu vain alistamispolitiikkaan tai poliisin käytössä oleviin välineisiin vaan

että ne ovat osa yleisempää tavoitetta, jonka avulla pyritään kokonaisuudessaan kehittämään yhteiskuntaa, johon myös maahanmuuttajia kehoitetaan osallistumaan aktiivisesti paitsi harjoittamalla oikeuksiaan myös tunnustamalla velvollisuutensa, jotka perustuvat kansalaistunnon ja toisista kannetun vastuun periaatteisiin.

12. toivoo näin ollen, että huomiota kiinnitetään erityisesti niin sanotun ydinperheen suojeluun. Direktiivissä kiinnitetään jo nyt suurta huomiota ydinperheeseen ja – kyseisessä viitekehyksessä – alaikäisten lasten oikeuteen päästä perheensä luokse, sillä he tarvitsevat erityisen suurta suojaa. Muiden perhemuotojen osalta ja ottaen huomioon myös maahanmuuttajan lähtövaltion lait ja tavat, komitea katsoo, että jäsenvaltioiden on voitava itse arvioida yksittäistapauksia tai yleisiä seikkoja. Jos kuitenkin kuulemisen tuloksena Euroopan komission päätelmänä on, että olisi vahvistettava yhteinen ”perheen” määritelmä EU:n tasolla, tämän määritelmän on oltava sopusoinnussa niiden määritelmien kanssa, jotka sisältyvät muihin EU:n säädöksiin.

13. katsoo, että kun otetaan huomioon tällaisten yleisperiaatteiden ja arvioiden merkitys, ei ole paikallaan rajoittaa huomattavasti direktiivissä tunnustettua ja Lissabonin sopimuksessa vahvistettua yksittäisten jäsenvaltioiden harkintavaltaa. Komitea muistuttaa kuitenkin, että jäsenvaltioiden on noudatettava käytännön toimituksissa suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteita, jotta alueiden ja paikallisyhteisöjen aloitteille annettaisiin entistä suurempi rooli kotouttamistoimien yhteydessä ja jotta niille tarjottaisiin vakaa ja oikeudellisesti vahva viitekehys.

II VIHREÄSSÄ KIRJASSA ESITETTYJÄ KYSYMYKSIÄ

ALUEIDEN KOMITEA

Perheen käsite ja perhesiteelle asetetut edellytykset

14. katsoo, että huolimatta kaikkien EU:n alueella laillisesti oleskelevien unionin ulkopuolisten maiden kansalaisten oikeudesta perheenyhdistämiseen on ymmärrettävää rajoittaa kyseisen oikeuden soveltaminen tiettyihin tilanteisiin edellyttäen, että noudatetaan direktiivin henkeä, jolla tähdätään kyseisten henkilöiden kotouttamisen ja vakauttamisen helpottamiseen.

15. katsoo, että direktiivin nykyinen muotoilu saattaa tässä yhteydessä aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja tulkintavaikeuksia, ja kehottaa tutkimaan mahdollisuutta määritellä unionitasolla vähimmäisoleskeluaika, jossa otetaan huomioon niin vakauttamisvaatimus kuin oikeus perhe-elämään ja jonka yhteydessä sovelletaan vastaavia malleja kuin kiertomuuton yhteydessä, kun asianomaiset osallistuvat vapaaehtoisen kotiinpaluun ohjelmiin.

16. ehdottaa, että perheenyhdistämisen edellytyksenä olisi aviopuolisoiden osalta se, että puolison on yleisesti ottaen oltava

vastaanottavan maan lainsäädännön mukaan täysi-ikäinen. Poikkeustapauksissa oikeus perheenyhdistämiseen voitaisiin myöntää nuoremmillekin. Näin voidaan varmistaa mahdollisimman suuri yhdenmukaisuus ja välttää mahdollinen ikäsyrintä.

17. kiinnittää huomiota siihen, että kaksi poikkeusta, jotka koskevat alaikäisten lasten oikeutta perheenyhdistämiseen (4 artiklan 1 kohdan viimeinen alakohta ja 6 kohta), voitaisiin poistaa, koska niitä on harvoin sovellettu käytännössä. Komitea suosittaa kuitenkin, että asianomaiset päätökset tehdään aina lapsen intressien mukaisesti ja lapsen oikeuksien suojelemiseksi. Lisäksi komitea suosittaa, että samoista syistä alaikäisten lasten oikeus perheenyhdistämiseen varmistetaan myös silloin, kun vanhemmat eivät ole avioliitossa, jotta estetään kaikenlaiset avioliitossa ja avioliiton ulkopuolella syntyneiden lasten väliset syrjinnän muodot.

18. katsoo muita perheenjäseniä kuin puolisoa, rekisteröityä kumppania tai lapsia koskevaa valinnaista lauseketta silmällä pitäen, että on asianmukaista säilyttää yksittäisten jäsenvaltioiden harkintavalta määriteltäessä valintaperusteet. Komitea toteaa, ettei voimassa olevasta direktiivistä käy ilmi perheenkokoajan kuolemasta, avioliiton pätemättömäksi julistamisesta, avioerosta, jäsenvaltiosta poistumisesta tai isyyden kiistämisestä perheenjäseniin kohdistuvat vaikutukset, vaikka näin pitäisi olla.

Kotouttamistoimenpiteet

19. suosittaa seuraamaan ennaltaehkäisevästi jo käynnistettyjen erilaisten kokeilujen tehokkuutta (lähtöä edeltävät toimet ja vastaanottavassa maassa toteutetut toimet). Komitea suosittaa tämän alkuarvioinnin perusteella kuitenkin välttämään lähtöä edeltäviä toimia, joihin perheenkokoajan perheenjäsenen on mahdollon osallistua lukutaidottomuuden, materiaalikustannusten, pitkien etäisyyksien jne. takia, mikä merkitsisi kuitenkin käytännössä perheenyhdistämisoikeuden menettämistä. Komitean mielestä on lisäksi paikallaan tarjota vastaanottomaahan saapumisen jälkeen maksutta kielikursseja ja/tai kansalaistaidon kurseja ja/tai vastaanottavan yhteiskunnan historiaa ja kulttuuria käsitteleviä kurseja silloin, kun niille osallistuminen on pakollista, jotta vältetään varallisuuteen perustuva syrjintä. Kyseisten kurssien toteuttamisessa on tukeuduttava esimerkiksi kotouttamista koskeviin eurooppalaisiin moduuleihin (*European Integration Modules*).

Odotusaika suhteessa vastaanottokapasiteettiin

20. suosittaa, että kun arvioidaan jäsenvaltion perheenkokoajalle asettamia muita materiaalisia ehtoja (majoitus, sairausvakuutus, vakaat ja riittävät tulot), niiden tulisi vastata suhteellisuusperiaatetta eikä johtaa mielivaltaisiin rajoituksiin. Komitea toivoo etenkin, että jäsenvaltiot noudattavat direktiiviä täytäntöön pantaessa sääntöjä, joiden nojalla kyseisten ehtojen täyttäminen arvioidaan puolueettomien ja todennettavissa olevien kriteerien eikä mielivaltaisen ja rajoittavan tulkinnan mahdollistavien yleisten lausekkeiden perusteella.

21. kehottaa poistamaan jäsenvaltion vastaanottokapasiteetin kriteerin perheen yhdistämisen arviointitekijänä, sillä se on maahanmuuttovirtojen valvonnan lisäväline, joka ei ole Euroopan unionin lainsäädännön periaatteiden mukainen.

22. katsoo, että perheen kokoajan perheenjäsenten oleskeluluvan on oltava yhtä pitkä kuin perheen kokoajan oleskelulupa. Tässä yhteydessä on harkittava mahdollisuutta ottaa käyttöön kiertomuuttoon liittyvien mallien mukaisia ratkaisuja, kun asianomaiset osallistuvat vapaaehtoisien kotiinpaluun ohjelmiin.

Turvapaikkaan liittyviä kysymyksiä

23. katsoo niiden unionin ulkopuolisten maiden kansalaisten perheen yhdistämisen osalta, jotka nauttivat erityistä suojelua (turvapaikka, pakolaisasema, toissijainen suojelu), että erilaisiin tilanteisiin olisi Tukholman ohjelman linjausten mukaisesti sovellettava itsenäisiä erityissääntöjä, joissa otetaan huomioon kyseistä suojelua nauttivien henkilöiden erityistilanne (myös ajatellen käytännön vaikeuksia täyttää tietojen antamiseen ja asiakirjojen esittämiseen liittyviä velvoitteita). Perheen yhdistämisen yleisiä sääntöjä käsittelevää direktiiviä ei näin ollen tulisi soveltaa niiden ulkomaalaisten perheenjäseniin, jotka saavat erityistä suojelua. Heidän kohdallaan perheen yhdistämiseen tulisi sitä vastoin soveltaa itsenäisiä sääntöjä, jotka koskevat myös perheiteitä, jotka ovat mahdollisesti syntyneet vasta vastaanottavaan maahan tulon jälkeen.

Petokset, väärinkäytökset ja menettelyjä koskevat kysymykset

24. katsoo, että eräiden jäsenvaltioiden päätös ottaa käyttöön dna-testi lasten tunnistamiseksi saattaa, jos sitä ei käytetä vain äärimmäisenä toimenä, loukata vakavasti suhteellisuusperiaatetta sekä perusoikeuksia, kuten oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen (Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artikla).

25. kehottaa lumeavioliiton solmimiseen liittyvien pelättävissä olevien petosten osalta komissiota ja/tai jäsenvaltioita esittämään ilmiön todellista laajuutta koskevia tietoja. Todennettujen tapausten puuttuessa komitea pitää tarpeellisena suorittaa kaikissa jäsenvaltioissa kohdennettuja tutkimuksia tarkemman kuvan saamiseksi tästä ilmiöstä. Lisäksi on edistettävä hyviä käytänteitä tällaisten ongelmien torjumiseksi.

26. tuo esiin perheen yhdistämisestä perheen kokoajalle koituvat kustannukset ja muistuttaa vaarasta, että eräät jäsenvaltiot voivat käyttää hallintokustannusten keinotekoisia nostamista keinona rajoittaa mielivaltaisesti maahanmuuttoa, mikä on täysin vastoin suhteellisuusperiaatetta, joka edellyttää keinojen vastaavan tarkoitusta. Tarkoituksena on edistää, ei estää, kyseisen oikeuden harjoittamista. Komitean mielestä olisikin paikallaan kehottaa jäsenvaltioita määrittelemään maksut siten, ettei direktiivin konkreettista soveltamista tehdä tyhjäksi.

27. katsoo, että jäsenvaltioille on annettava suositus noudattaa direktiivissä säädettyä ehdotonta määräaika, johon mennessä päätös perheen yhdistämishakemuksesta on tehtävä. Kaikki jäsenvaltion asettamat poikkeusmenettelyt, joilla pyritään pidentämään kyseistä määräaika kohtuuttomasti, estävät direktiivin täysimääräisen soveltamisen.

Horisontaalisten lausekkeiden noudattaminen

28. toivoo direktiivissä säädettyjen kahden pakollisen horisontaalisen lausekkeen noudattamiseen liittyvien väitettyjen vaikeuksien osalta, että Euroopan komissio ottaa käyttöön kaikki perussopimuksissa määrätyt välineet ja toimenpiteet, joilla pyritään varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat täysin yhteisön lainsäädäntöä.

III LOPPUHUOMIOT

29. kehottaa paikallistasoa osallistumaan nykyistä enemmän monitasoiseen hallintoon, mikä on yhdenmukaisen, perusoikeuksia kunnioittavan sekä kohdeyhteisöjen ja maahanmuuttajien hyvinvointia edistävän maahanmuuttopolitiikan ehdoton edellytys. Monilla Euroopan alueilla ja useissa paikallisyhteisöissä on saatu esimerkillisiä kokemuksia kotouttamisesta, ja paikalliselinten käytännön kokemusten ansiosta on usein ratkaistu onnistuneesti kansallisen lainsäädännön moniselitteisyyttä tulkittaessa direktiiviä käytännössä. Alueiden komitea korostaa, että aiheesta on saatava mahdollisimman paljon tietoa, ja tarjoutuu tekemään täysimääräisesti yhteistyötä jäsenvaltioiden ja EU:n muiden toimielinten kanssa sekä keräämään ja levittämään tietoa ja hyviä käytänteitä silloin, kun niitä on saatavilla alue- tai paikallistasolla.

Bryssel 3. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta "EU:n ilmanlaatu- ja päästöpolitiikan tarkistaminen"

(2012/C 225/03)

ALUEIDEN KOMITEA

- katsoo, että kehityssuuntaus, joka kertoo ilmanlaadun parantumisen hidastumisesta, on suuressa määrin seurausta kunnianhimoisen, ongelmiin niiden lähteillä puuttuvan EU-politiikan riittämättömyydestä ja jäsenvaltiokohtaisten toimenpiteiden niukkuudesta. Paikallis- ja alueviranomaisille on säilytetty rasakas taakka ja vastuu ongelmien ratkaisemisesta. Tarvitaan monitasoista lähestymistapaa, jossa jokainen (unionitaso, valtiollinen, alueellinen ja paikallinen) hallinnon taso täyttää velvollisuutensa ja ryhtyy juuri niihin toimiin, joita asianomaisella tasolla voidaan ja pitää toteuttaa.
- toteaa, että EU:n immissiopolitiikka ja EU:n emissiopolitiikka täytyy kytkeä toisiinsa. Tämä edellyttää sitä, että politiikan suunnitteluvaiheessa ongelmiin niiden lähteillä puuttuville EU toimenpiteille ja EU:n immissiopolitiikalle asetetaan toisiaan vastaava tavoitetaso ja niiden aikataulut sovitetaan yhteen.
- suosittaa EU:n emissiopolitiikan vahvistamista erityisesti siten, että NEC-direktiiviä tarkistetaan kyllin kunnianhimoisesti taustapitoisuuksien vähentämiseksi, ajoneuvoja koskevia Euro-normeja tiukennetaan typpidioksidin (NO_2), typen oksidien (NO_x) ja pienhiukkasten osalta, muita liikkuvia päästöjen lähteitä koskevia päästövaatimuksia tiukennetaan, poistetaan erot EU:n päästöstandardien ja ajoneuvojen todellisten päästöjen välillä ja puututaan laiva- ja lentoliikenteen päästöihin sekä maatalouden ammoniakkipäästöihin.
- suosittaa, että ilmanlaatudirektiivien (2008/20/EY ja 2004/107/EY) tarkistuksessa aineiden sekä tavoite- ja raja-arvojen lukumäärää supistetaan keskittymällä kaikkein saastuttavimpiin aineisiin sekä niihin indikaattoreihin, jotka mittaavat terveysnäkökohtia parhaiten; pohditaan, olisivatko alkuainemuodossa oleva hiili (noki) ja hiukkaskonsentraatio parempia indikaattoreita ja missä muodossa ne voitaisiin sisällyttää direktiiviin; tutkitaan, voitaisiinko PM_{10} :n vuotuista keskiarvoa tarkoittava raja-arvo asettaa monivuotisen keskittymäkeskiarvon pohjalta; laajennetaan mahdollisuutta myöntää ylimää räisiä poikkeuksia tietyin ehdoin typpidioksidin tasojen supistamiseksi; annetaan mittausasemien sijoittamista koskevia erityissääntöjä mittaustulosten vertailukelpoisuuden varmistamiseksi.

Esittelijä	Cor LAMERS (NL, PPE), Houtenin kaupunginjohtaja
Viiteasiakirja	Euroopan komission varapuheenjohtajan 19. heinäkuuta 2011 päivätty kirje

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

A. Yleisiä huomioita

1. on perillä siitä, että komissio aikoo esittää vuonna 2013 eurooppalaisen ilmanlaatupolitiikan täydellistä tarkistamista, mihin sisältyy uudet, vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskevat pitkän aikavälin tavoitteet. Kyseeseen tulevat seuraavat, varsin mittavat tarkistushankkeet:

- ilman pilaantumista koskevan teemakohtaisen strategian tarkistaminen – COM(2005) 446 final
- ongelmien lähteisiin puuttuvan EU-politiikan tiukentaminen
- seuraavien direktiivien muokkaaminen yhdeksi direktiiviksi:
 - tarkistetaan direktiivit 2008/50/EY ja 2004/107/EY ilmanlaadusta ja sen parantamisesta Euroopassa
 - tarkistetaan kansallisia päästörajoja koskeva direktiivi 2001/81/EY.

2. arvostaa Euroopan komission komitealle esittämää pyyntöä suuntaa-antavasta lausunnosta, joka käsittelee EU:n ilmanlaatupolitiikan tulevaisuutta.

3. toteaa, että käsillä olevassa lausunnossa ⁽¹⁾ esitetään sekä hallinnollis-poliittisia että teknisiä näkökohtia (lainsäädäntää koskevia suosituksia ja prosessiin liittyviä ehdotuksia), koska tämä suuntaa-antava lausunto annetaan EU:n päätöksentekoprosessin asiantuntijavaiheessa.

4. toteaa, että ilmanlaatu vaikuttaa kansalaisten päivittäiseen elämään ja terveyteen sekä taajama- että maaseutualueilla. Ilmanlaadun parantamisessa tulee kansanterveyden ja ympäristönäkökohtien olla keskeisellä sijalla. Samaan aikaan pitää pyrkiä tasapainottamaan keskenään talouskehitys ja toimet ilmansaastumisen taltuttamiseksi. Ympäristön ja terveyden suojelun tehostaminen voi samalla antaa myös sysäyksiä taloudelle sekä vähentää terveysongelmien ja -haittojen taloudellisia kustannuksia.

5. on mielissään, että ilmanlaatu on Euroopassa parantunut voimakkaasti sen yhteisvaikutuksen ansiosta, jonka EU:n ilmanlaatupolitiikka sekä jäsenvaltioiden (valtakunnallinen, alueellinen ja paikallinen hallintotaso) politiikka ja toimenpiteet ovat

saaneet aikaan. Kehityssuunta on ollut kahtena viime vuosikymmenenä vahvistuva. Vahvistumisen taannoinen heikkeneminen huolestuttaa kuitenkin komiteaa.

6. katsoo, että ilmansaastuminen aiheuttaa mittavimmat ongelmat ja hankaluudet suurtaajamissa. Kaikista paikallisista ja alueellisista toimenpiteistä huolimatta lukuisissa eurooppalaisissa kaupungeissa ei kyetä kyllin ajoissa noudattamaan pienhiukkasia (PM₁₀ ja PM_{2,5}) ja typpidioksidia (NO₂) koskevia normeja, minkä johdosta suuri osa unionin kansalaisista elää alueilla, joilla ilmaa saastuttavien aineiden pitoisuus on terveydelle vahingollinen.

7. toteaa lisäksi, että ilmansaastuminen koskee myös maaseutualueita ja kaupunkien reuna-alueita aiheuttaen ympäristöön, viljelyksiin ja luonnonympäristöihin kohdistuvia seurauksia, joita ei pidä jättää huomiotta.

8. katsoo, että tätä ilmansaastumista on vähennettävä, mutta samalla on varmistettava, että kaupunkimme pystyvät toimimaan asianmukaisesti sosiaalisessa ja taloudellisessa mielessä. Useimmissa jäsenvaltioissa maantieliikenteen henkilö- ja tavaraliikenteeseen tarkoitetut moottoriajoneuvot (jotka käyttävät pääasiassa dieselöljyä tai bensiiniä) kuuluvat tärkeimpiin suoriin typpidioksidi-ilmansaastekeskittymien aiheuttajiin. Tarvitaan nykyistä tehokkaampaa lähestymistapaa sekä päästönormien että liikenteen hallinnan tasolla.

9. katsoo, että EU:n ilmanlaatupolitiikkaa tarkistettaessa ydinkysymyksenä täytyy olla tapa, jolla EU-lainsäädäntö voi johtaa ilmanlaadun paranemiseen (eli minkä tyyppistä lainsäädäntöä ja mitä toimenpiteitä tarvitaan). Tässä mielessä tärkeitä ovat ainakin seuraavat seikat: monitasoiseen hallintoon nojautuva toimintatapa, kokonaisvaltainen lähestymistapa ja EU-lainsäädännön tosiasiallinen toteuttaminen unionin kaupungeissa. Tarkastelussa on sen vuoksi asetettava etusijalle EU:n direktiivin toteutettavuus ja soveltamisvaikeudet kaupungeissa ja alueilla.

10. katsoo, että hallintokysymykset tulee nähdä tärkeänä asiana ilmanlaatua koskevan uuden EU-lainsäädännön laadinnassa. Ilmansaastumiseen liittyvät valtiokohtaisia ja rajatylittäviä ulottuvuuksia, ja se edellyttää sen vuoksi toimia kaikilla hallinnon tasoilla (EU-taso, valtakunnallinen sekä alue- ja paikallistaso). Komitea kehottaa noudattamaan monitasoista lähestymistapaa, jossa jokainen hallinnon taso täyttää velvollisuutensa ja ryhtyy juuri niihin toimiin, joita asianomaisella tasolla parhaiten voidaan ja pitää toteuttaa.

11. painottaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa uuden EU-lainsäädännön laadinnassa. Saastuminen on ehkäistävä mahdollisimman tehokkaasti. On ensisijaisen tärkeää, että ympäristön pilaantumisen syyt määritetään ja että päästöjä hallitaan niiden lähteillä mahdollisimman kustannustehokkaasti ja ympäristöystävällisesti.

⁽¹⁾ AK kuuli toissijaisuusperiaatteen toteutumisen seurantaverkostoa lausunnon laatimisen yhteydessä. Kuulemismenettelyjen loppuraportti julkaistiin joulukuussa 2011.

12. katsoo, että kansanterveyden kohentaminen edellyttää kunnianhimoista EU:n ilmanlaatu politiikkaa. Immissiopolitiikkaan, jossa saastuttaville aineille asetetaan EU:n tasolla raja-arvoja, on kuitenkin liitettävä tehokas EU-toimenpiteistä päästöjen lähteellä koostuva päästöpolitiikka. Tarkistetun direktiivin tavoitetaso on sen vuoksi sovitettava tarkasti yhteen kansallisten päästörajojen ja EU:n emissiopolitiikan (ongelmiin niiden lähteillä puuttuvan politiikan) tavoitetason kanssa. Komitea katsoo tässä yhteydessä, että ilmanlaatua koskevien direktiivien (2008/50/EY ja 2004/107/EY) yhdistäminen kansallisia päästörajoja koskevan direktiivin (2001/81/EY) tarkistamiseen edistää erilaisten tavoitetasojen yhteensovittamista.

B. Ilmanlaatua koskeva teemakohtainen strategia ja täytäntöönpano jäsenvaltioissa

Teemakohtainen strategia

13. katsoo, että ilman pilaantumista koskeva teemakohtainen strategia on auttanut vähentämään kansalaisten altistumista ilmansaasteille ja kohentamaan ympäristön tilaa.

14. pahoittelee, ettei kaikkia ongelmiin niiden lähteillä puuttuvia toimenpiteitä, joista ilmoitettiin teemakohtaisessa strategiassa, ole kuitenkaan tosiasiallisesti toteutettu. Huomattavimmat toteuttamatta jääneistä ongelmista niiden lähteillä puuttuvista EU:n toimenpiteistä ovat seuraavat:

- yhtenäisen lähestymistavan kehittäminen typpikierron suhteen
- kansallisia päästörajoja koskevan direktiivin (2001/81/EY, *National Emission Ceilings*, NEC-direktiivi) tarkistaminen, joka on tärkeää taustapitoisuuksien käsittelyä ajatellen mutta jota on ikävä kyllä toistuvasti lykätty.

Täytäntöönpano paikallis- ja aluetasolla

15. katsoo, että kunnat ja alueet työskentelevät monin tavoin ilmanlaadun parantamiseksi muun muassa seuraavin toimenpitein:

- kestävämpien liikennemuotojen edistäminen, mistä esimerkkejä ovat julkisen liikenteen tehostaminen ja sen houkuttelevuuden lisääminen, pyörätiet, (eniten saastuttavien) autojen ja/tai kuorma-autojen pääsyn rajoittaminen (ympäristöyöhykkeet) ja vähän (vähemmän) saastuttavien autojen suosiminen esimerkiksi tieverkon käyttöä koskevan etuuskohdellun ja/tai pysäköintipolitiikan avulla
- edistysaskeleet liikenteen hallinnan alalla ja sujuvuuden parantaminen nopeusrajoitusten avulla sekä kehittämällä innovatiivisia logistisia ajatusmalleja kaupunkien tavarantoimintuksiin
- leijuman ehkäiseminen tienpäällystyksiä parantamalla ja kiellemällä nastarenkaiden käyttö kaupunkikeskustojen kaduilla
- infrastruktuuri ja rakentaminen, joista esimerkkejä ovat lämmitystä koskevat paikallistason määräykset (mikäli kansallinen lainsäädäntö sen sallii), rakennusten lämmityksessä

syntyvien päästöjen vähentäminen, kaukolämmön edistäminen, lämpölaitosten nykyaikaistaminen, teiden ja asumusten välisten vyöhykkeiden suurentaminen ja viheralueiden määrän lisääminen. Viimeksi mainitun osalta on syytä huomauttaa, että kadunvarsien ja tienpientareiden viheralueilla ("eristysviheriöillä") on vähäinen vaikutus. Vain suuret viheralueet, kuten puistot ja metsät, tuottavat selvästi lisäarvoa.

16. toteaa, että unionin politiikkaa tulisi suunnata edelleen kaikilla tasoilla nykyistä voimakkaammin erityisesti määrien vähentämiseen ja sekä henkilö- että tavaraliikenteeseen tarkoitettun moottoriliikenteen hajauttamiseen maantieteellisesti ja alakohtaisesti. Todettakoon kuitenkin, että pienhiukkasia (PM₁₀ ja PM_{2,5}) ja typpidioksidia (NO₂) koskevien normien noudattamista ei voida varmistaa pelkästään tällaisten toimien avulla. Tärkein syy siihen on kolmitahoinen joukko haittaavia tekijöitä: vaikutusvallan vajavaisuus, mahdollisuuksien niukkuus ja toimintapolitiikan rajoitteet (ks. kohdat 17, 19 ja 22).

17. katsoo, että paikallis- ja alueviranomaisten vaikutusvalta paikallisen ilmanlaadun parantamista koskevissa kysymyksissä (ensimmäinen haittakategoria) on maantieteellisesti rajattua. Paikallisin ja aluekohtaisin toimintalinjoin tähdätään paikallisista lähteistä syntyvien päästöjen supistamiseen, vaikka suuri osa etenkin paikallisista PM₁₀- ja PM_{2,5}-hiukkasten pitoisuuksista ja otsonipitoisuuksista on seurausta rajanylittävistä ja/tai alueiden välisistä päästöistä.

18. toteaa, että havaitut ilmansaasteiden korkeat taustapitoisuudet sekä kansallisia päästörajoja koskevan direktiivin (2001/81/EY) usein riittämätön täytäntöönpano ja tarkistaminen rajoittavat merkittävästi paikallis- ja alueviranomaisten toteuttamien toimien mahdollisuuksia onnistua täyttämään EU:n ilmanlaadunormit. Kaikki päästöt yhdessä (paikallis-, alue-, valtakunnan ja kansainvälisen tason päästöt) synnyttävät niin sanottuja taustapitoisuuksia, jotka voivat olla niin korkeita, että jo pieni paikallinen pilaantuminen voi johtaa raja-arvojen saavuttamiseen tai ylittymiseen. Tällaisissa tapauksissa asianomaisten kuntien ja alueiden vaikuttamismahdollisuudet ovat luonnollisesti hyvin rajalliset.

19. katsoo, että paikallis- ja alueviranomaisten mahdollisuudet ryhtyä toimenpiteisiin ovat rajalliset (toinen haittakategoria). Taajamapolitiikan polttopisteessä ovat liikkuvuus, yhdyskuntasuunnittelu sekä ryhtyminen erityisiin toimenpiteisiin nk. pilaantumakeskittymien (*hotspots*) poistamiseksi. Paikallis- ja alueviranomaiset eivät pysty toteuttamaan juuri lainkaan toimenpiteitä, joilla puututaan tehokkaasti ongelmia niiden lähteiden ominaispiirteiden pohjalta.

20. tuo julki, että paikallis- ja alueviranomaiset ovat laatineet ilmanlaatu politiikkansa ennakoiden etuja, joita oli määrä kertyä EU:n laajuisista toimenpiteistä, joilla puututaan ongelmia niiden lähteillä. Jälkikäteen on todettava, että tavoitteiltaan vaatimaton ongelmia lähteillä puuttuva politiikka – joka sitä paitsi ei kaikissa tapauksissa ole tuottanut toivottua tulosta Euroopan maanteillä (ks. tekstijakso D) – on yksi suurimmista syistä raja-arvojen ylittymiseen paikallis- ja aluetasolla.

21. toteaa, että paikallisten pitoisuuksien pienentäminen enisestään yksinomaan paikallisiin toimin saattaa vaikuttaa merkittävästi päivittäiseen elämään ja aiheuttaa huomattavia kustannuksia. Se vaatii varoja, joita kunnilla ja alueilla ei monestikaan ole ja joista niillä ei ole kaikissa jäsenvaltioissa muodollisia valtuuksia päättää. Lisäksi kansainvälinen ja EU-tasolla toteutettava ongelmien lähteisiin puuttuva politiikka on paljon kustannustehokkaampaa.

22. toteaa, että paikallis- ja alueviranomaisten toimivaltuudet ovat rajalliset (kolmas haittakategoria), ja pitää valitettavana, että monissa jäsenvaltioissa ei valtakunnallisella tasolla toteuteta tukitoimenpiteitä lainkaan tai ei ainakaan riittävässä määrin, mikä heikentää enisestään alue- ja paikallisyhteisöjä. Kaikki jäsenvaltiot eivät esimerkiksi ole laatineet kansallista ilmanlaatusuunnitelmaa. Useimmiten ei päädytä yhtenäiseen, kaikkia julkisen vallan tahoja sitovaan toimintamalliin ilmalaatuasioissa. Löytyy myös tapauksia, joissa valtiovalta varoittaa paikallis- ja alueviranomaisia ryhtymästä täydentäviin tai ankarampiin toimenpiteisiin tai suorastaan asettaa sille esteitä. Mainittakoon esimerkkinä, että eräissä jäsenvaltioissa paikallisviranomaisilla ei ole valtuuksia päättää liikenteen vähäpäästöisten alueiden käyttöönottamisesta, vaan se kuuluu pelkästään valtiovalalle. Myös EU:n sisämarkkinasäännöt supistavat paikallis- ja aluetason toimintapolitiittisia vaihtoehtoja. Suurten ympäristövyöhykkeiden (esimerkiksi aluekohtaisten ympäristövyöhykkeiden) perustaminen sekä teiden ja siltojen sulkeminen haittaavat tavaroiden ja henkilöiden vapaata liikkuvuutta. Myös saastuttavien ajoneuvojen käytön kieltäminen koko valtakunnan laajuisesti on tästä syystä mahdotonta.

23. toteaa, että eri jäsenvaltioissa on valmisteilla kansallista lainsäädäntöä, jonka nojalla EU-säännösten rikkomisesta määrätty sakot voidaan jälkikäteen periä kunnilta ja alueilta. Paikallis- ja alueviranomaiset velvoitetaan panemaan raja-arvot täytäntöön käytössään olevin rajallisin mahdollisuuksin ja resurssein. EU ja jäsenvaltiot ovat hallintotasoja, joilla on käytössään paljon laajemmat mahdollisuudet ja tehokkaammat välineet. Sen vuoksi jäsenvaltioiden täytyy edelleenkin vastata sakkojen maksamisesta tapauksissa, jolloin raja-arvoja ei pystytty täyttämään. Komitea pitää kaikenlaatuista sakkojen "siirtämistä" paikallis- ja alueviranomaisien vastattavaksi epäoikeudenmukaisena ja vastustaa sitä.

Monitasoiseen hallintoon nojautuva toimintatapa

24. katsoo, että kehityssuuntaus, joka kertoo ilmanlaadun parantamisen hidastumisesta, on suuressa määrin seurausta kunnianhimoisen, ongelmiin niiden lähteillä puuttuvan EU-politiikan riittämättömyydestä ja jäsenvaltiokohtaisten toimenpiteiden niukkuudesta. Paikallis- ja alueviranomaisille on säilytetty raskas taakka ja vastuu ongelmien ratkaisemisesta.

25. toteaa myös, ettei ilmansaastumisen torjuntaa koordinoita riittävästi jäsenvaltioiden välillä. Niinpä tiedotus- ja varoituskynnykset eivät ole yhdenmukaisia naapurivaltioissa, reaaliaikaisista tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden välillä ei järjestetä huomattavan saastumisen tapahtuessa eikä toimintasuunnitelmia useita valtioita koskevilla laajoilla saastealueilla koordinoita niiden välillä.

26. tähdentää, ettei ilmanlaatuun liittyviä ongelmia pystytty ratkaisemaan yhden ainoan hallintotahon toimin ja ettei yksikään hallintotaho yksinään kykene EU-politiikan toteuttamiseen. Tarvitaan monitasoista lähestymistapaa, jossa jokainen (unioni-taso, valtiollinen, alueellinen ja paikallinen) hallinnon taso täyttää velvollisuutensa ja ryhtyy juuri niihin toimiin, joita asianomaisella tasolla voidaan ja pitää toteuttaa.

27. huomauttaa, että paikallis- ja alueviranomaiset ovat osin riippuvaisia kansallisista ja kansainvälisistä toimista, joilla puututaan ongelmiin niiden lähteillä ja joiden avulla vähennetään päästöjä ja siten myötävaikutetaan taustapitoisuuksien oleelliseen supistumiseen. Paikallis- ja alueviranomaiset pystyvät tämän perusteella muotoilemaan jälleen omaa toimintapolitiikkaansa, esimerkiksi tiukentamaan ympäristövyöhykkeiden sisäänkäyntivaatimuksia.

28. katsoo, ettei ilmanlaatua koskevan lainsäädännön toteuttaminen ole pelkästään oikeudellinen täytäntöönpanokysymys (saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä). Mikäli jäsenvaltioiden sisäinen järjestelmä sen mahdollistaa, komitea suosittelee sellaisten kansallisten tai osavaltiotason ilmanlaatusuunnitelmien tai vähentämisohjelmien laatimista, joihin liittyy yhdenmukaisuutta ja koordinoitu ilmanlaatua koskeva toimintamalli. Suunnitelmissa tulee ottaa huomioon torjuttavan ilmiön rajanylittävyyteen liittyvät näkökohdat. Komitea puoltaa monitasoista toimintamallia ja viittaa jäsenvaltioissa perustettaviin hallintotasojen välisiin ryhmiin, joissa julkisen vallan eri tasoilta peräisin olevat asian- tuntiijat laativat kansalliset suunnitelmat ja ohjelmat yhteistyömin (2). Näin edistetään valtakunnallisten, alueellisten ja paikallisten toimenpiteiden kokonaisvaltaisuutta ja yhteensopivuutta.

29. ilmaisee pitävänsä suuressa arvossa Euroopan komission työtä paikallis- ja alueviranomaisien parhaiden käytänteiden tekemisessä tunnetuksi ja pyytää sitä jatkamaan tätä toimintalinjaa.

30. katsoo, että yhtenäisyys ja synergia kansainvälisen kehityksen kanssa ovat tärkeitä seikkoja. Komitea huomauttaa, että tarkistetussa Göteborgin pöytäkirjassa mainitut päästörajat on otettava huomioon tarkistettaessa kansallisia päästörajajoja koskevaa direktiiviä (2001/81/EY).

C. Johdonmukaisuus ja synergia EU:n emissiopolitiikan ja EU:n immissiopolitiikan välillä

Yhdenmukainen toimintamalli (3)

31. katsoo olevan tärkeää, että erityyppisiä pilaavia aineita koskevat toimenpiteet ovat keskenään johdonmukaisia ja että niissä noudatetaan yhteisvaikutusperiaatetta. Niinpä on olennaista, että EU:n ilmanlaatu-politiikassa noudatettava toimintatapa yhdenmukaistetaan muiden politiikanalojen – varsinkin ilmasto-, teollisuus-, liikenne-, asunto- ja energiapolitiikan – kanssa. Liikenne-politiikan muokkaaminen kestävyysajattelun mukaiseksi ja siirtäminen kestäväpohjaisiin energiantuotanto- ja kulutustapoihin voi johtaa merkittävään ilmansaastumisen vähenemiseen.

(2) Tämänkaltaisten työryhmien perustamista suositellaan asiakirjassa CdR 164/2010 fin.

(3) Komitea on esittänyt tämän suosituksen jo esim. asiakirjoissa CdR 164/2010 fin ja CdR 140/2011 fin.

32. pitää valitettavana, ettei toimenpiteiden välillä useinkaan synny synergiaa. Toimenpiteet, jotka vaikuttavat myönteisesti yhdellä alalla, voivat vaikuttaa kielteisesti toisella alalla. Esimerkiksi biomassan – kuten pienlaitoksissa käytettävän biodieselin – käytön lisääntyminen voi johtaa nokipäästöjen kasvuun, mikä on uhka ilmanlaadulle ja kansanterveydelle. Dieselkäyttöisten ajoneuvojen lisääntyminen voi vähentää hiilidioksidipäästöjä, mutta sillä on kielteinen vaikutus pienhiukkaspäästöihin. Pienhiukkaspäästöjen vähentämiseen tähtäävillä tekniikoilla voi puolestaan olla kielteisiä vaikutuksia dieselkäyttöisten ajoneuvojen typpidioksidipäästöihin, minkä johdosta typpidioksidipitoisuuksien laskusuuntaus voi hidastua (ja hidastuu). Tällaiset kielteiset vaikutukset tulee estää mahdollisimman pitkälle politiikkojen yhdistämistä vahvistamalla, ja tällöin on pyrittävä kaikkia politiikanaloja hyödyttäviin ratkaisuihin tai ainakin vahvistettava perusteet siltä osin, milloin on suotavaa asettaa jokin tietty tavoite etusijalle.

33. toteaa, että olisi hyödyllistä nivoa ilmanlaadun parantamiseen tähtäävä politiikka vaihtoehtojen energialähteiden hyödyntämistä edistävään politiikkaan. Vaihtoehtojen energialähteiden (esimerkiksi maalämmön käyttöön tarvittavat laitteistot, aurinkokeräimet jne.) hyödyntäminen edistäisi huomattavasti ilmanlaadun parantamista.

34. viittaa ilmastopolitiikan ja ilmanlaatu-toimien väliseen synergiaan. Ilmanlaatu-politiikalla on myönteinen vaikutus ilmastomuutoksen torjuntaan. Ilmastopolitiikan vaikutukset ilmaansaastumiseen ovat kuitenkin rajalliset, sillä ilmastopolitiikka noudattaa omaa dynamiikkaansa ja myös omaa aikatauluaan. Se painottuu enemmän pitkän aikavälin toimintaan, toisin kuin ilmanlaatu-politiikka, joka painottuu lyhyelle ja keskipitkälle aikavälille.

35. katsoo, että ilmanlaatu-politiikalla ja ympäristömelua koskevalla politiikalla on erittäin suuret mahdollisuudet tuottaa synergiaetuja etenkin, jos onnistutaan vähentämään liikennettä. Myös tällöin on pyrittävä kaikkia politiikanaloja hyödyttäviin ratkaisuihin ⁽⁴⁾.

36. kehottaa laajentamaan emissioiden ja immissioiden kirjaamista niin kutsutun yhdenmukaisen seurannan (*Integrated Monitoring*) avulla. Se sisältää päästöjen yhteensovitettun seurannan ja arvioinnin, seurattavien epäpuhtauksien joukon laajentamisen (mikäli voidaan asianmukaisesti osoittaa, että epäpuhtaudet todella vaikuttavat ihmisten terveyteen tai ympäristöön, tai muuhun, ja arvioinnin yhteydessä rajoitetaan seurantaan mallintamisen avulla), leviämisen mallintamisen sekä maantieteellisesti ajallisen rasitteen ja vaikutusten seurannan. Ehdottomana edellytyksenä on kuitenkin, ettei tämä johda hallinnollisen taakan kohtuuttoman suureen lisääntymiseen.

EU:n emissiopolitiikan ja EU:n immissiopolitiikan välinen kytkös

37. Painottaa, että johdonmukaisuus ja synergia EU:n immissiopolitiikan (EU-raja-arvot) ja EU:n emissiopolitiikan välillä (ongelmiin niiden lähteillä puuttuvat EU:n toimet) on olennaista. Immissiot ovat näet seurausta emissiotasoista, emissioiden tapahtumapaikasta sekä kulkeutumis- tai leviämisolosuhteista.

Sitä paitsi immissioita (pitoisuustasoja) voidaan tehokkaimmin vähentää harjoittamalla kunnianhimoista emissiopolitiikkaa.

38. katsoo, että EU:n kunnianhimoisen immissiopolitiikka ei ole tuottanut tulokseksi kunnianhimoista EU:n emissiopolitiikkaa, jolloin niiden välille on syntynyt epätasapaino. Tämän seurauksena täytäntöönpano-ongelmat monissa Euroopan kaupungeissa (ks. tekstijakso B) ja ilmanlaadun parantumisen hidastuminen johtuvat suurelta osin EU:n immissiopolitiikan ja EU:n emissiopolitiikan "eripaisuudesta", ja asiaan tulee sen vuoksi puuttua kaikessa alaa koskevien politiikkojen ja toimenpiteiden tulevassa suunnittelussa, jotta politiikat voidaan saattaa tasapainoon:

- a) Ilmanlaatudirektiivin kunnianhimoisuus ja ongelmiin niiden lähteillä puuttuvien EU:n toimenpiteiden kunnianhimoisuus ja käytännön tulokset eivät tällä hetkellä vastaa toisiaan (ks. testijakso D), ja kyseiset kaksi tavoitetta on sen vuoksi sovittava yhteen.
- b) EU:n immissiopolitiikka ja EU:n emissiopolitiikka työskentelevät eri tahtiin. Jäsenvaltioiden pitää täyttää ilmanlaatu-normit ennen kuin esimerkiksi Euro-normien edustamista pyrkimyksistä tulee totta Euroopan maanteillä. Euro-normien (päästöarvojen) vaikutukset ovat havaittavissa ja mitattavissa vasta joidenkin vuosien kuluttua. Euro-normien luonteeseen kuuluu, että niitä sovelletaan ainoastaan pieneen osaan autokannasta: uusiin ajoneuvoihin. Uudet päästönormit tuottavat tulosta vain siinä tapauksessa, että vanhemmat ajoneuvot vaihdetaan uusiin. Autokannan uusiutuminen (ja siten myös uusien normien vaikutuksen leviäminen) vie useita vuosia (*real world* -edistysaskeleet).
- c) Komitea kehottaa Euroopan komissiota määrittämään tarkistetussa teemakohtaisessa strategiassa, miten pitkän ajan ilmoitettujen ongelmiin niiden alkulähteillä puuttuvien toimenpiteiden aikaansaama kaluston uusiutuminen vaatii toteutukseen. Komissiota pyydetään toisin sanoen kertomaan, miten kauan kestää ongelmiin niiden alkulähteillä puuttuvien toimenpiteiden käyttöönotosta siihen, että raja-arvoja pystytään noudattamaan *real world* -olosuhteissa. Tämän lisäksi on tärkeää tehdä arvio siitä, miten pitkään vie ennen kuin autokanta on korvattu vähäpäästöisemmällä ajoneuvoilla. Immissiopolitiikkaan tehtävät mukautukset tulee sovittaa yhteen kaluston uusiutumisen kanssa.

39. toteaa, että toivottuun ilmanlaatuun liittyvien uusien tavoitteiden (raja-arvojen tiukentaminen) pitää olla realistisia ja saavutettavissa olevia, minkä vuoksi niiden on käytävä käsi kädessä sellaisten (ongelmiin niiden lähteillä puuttuvien) toimenpiteiden kanssa, joilla vähennetään tehokkaasti päästöjä koko Euroopassa. EU:n immissiopolitiikka ja EU:n emissiopolitiikka täytyy kytkeä toisiinsa. Tämä edellyttää sitä, että politiikan suunnitteluvaiheessa ongelmiin niiden lähteillä puuttuville EU-toimenpiteille ja EU:n immissiopolitiikalle asetetaan toisiaan vastaava tavoitetaso ja niiden aikataulut sovitetaan yhteen (ks. edellisen kohta). Komitea kehottaa lisäksi kiinnittämään huomiota täytäntöönpanovaiheeseen, jolloin voi syntyä tilanteita, joissa tiettyihin tarkistetussa teemakohtaisessa strategiassa ilmoitettuihin ongelmiin niiden alkulähteillä puuttuviin toimenpiteisiin ei ryhdytä tai ne eivät käytännössä tuota tulokseksi toivottua päästöjen vähennystä (kuten emissiopolitiikkaan on kirjattu). Komitea ehdottaa, että tällaisissa tilanteissa Euroopan komissio ryhtyy

⁽⁴⁾ Mainittu suositus esitetään myös AK:n lausunnossa "Ympäristömelu-direktiivi: tuleva kehitys" (CdR 190/2011 rev. 2).

korvaaviin toimenpiteisiin. Näin voidaan välttää se, että emissio- ja immissiopolitiikan välille syntyy uudelleen nykyisenlainen epäsuhta, joka asettaisi alue- ja paikallisviranomaiset jälleen mahdollottoman tehtävän eteen.

40. esittää EU:n tulevan ilmanlaatupolitiikan kehittämistä ajatellen, ja ottaen huomioon toiveen immissiopolitiikan ja emissiopolitiikan nivoutumisesta yhteen, seuraavaa ajallista etenemistapaa:

- a) Tarkistettu ilmanlaatua koskeva teemakohtainen strategia esitellään vuoden 2013 alussa. Strategiaa voidaan näin ollen käsitellä EU:n päätöksentekoprosessissa vuonna 2013.
- b) Tarkistettu ilmanlaatua koskeva direktiivi ja ongelmiin niiden lähteillä puuttuvat EU:n toimenpiteet esitellään vuoden 2013 lopussa.
- c) Väliarviointi, jonka yhteydessä on mahdollisuus toteuttaa uusiin indikaattoreihin liittyviä mukautuksia, toimitetaan vuonna 2017 (ks. tekstijakso E).

D. Emissiopolitiikka

Ongelmiin niiden lähteillä puuttuva EU:n politiikka

41. toteaa, että ilmansaastumista aiheuttavat erityisesti maantie- ja lentoliikenne, laivaliikenne, lämmitys, kotitaloudet, teollisuus ja voimaperäinen eläinten kasvatus. Tarvitaan siis kunnianhimoista politiikkaa, joka perustuu ongelmien ratkomiseen niiden alkulähteellä⁽⁵⁾. Tässä yhteydessä on otettava huomioon, että maantieliikenteen moottoriajoneuvot ovat yksi tärkeimmistä ilmansaasteiden ongelmakohtien välittömistä aiheuttajista taajama-alueilla.

42. on ilmanlaadun näkökulmasta tarkasteltuna tyytyväinen aiheesta ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” annetun valkoisen kirjan (KOM(2011) 144 lopullinen) tavoitetasoon. Jotta päästäisiin ilmanlaatua ajatellen tarpeellisen korkealle tavoitetasolle, komitea kuitenkin suosittaa, että laaditaan EU:n toimintasuunnitelma välitavoitteineen, konkreettisine toimenpiteineen (kuten ongelmiin niiden lähteillä puuttuvat EU-toimenpiteet) ja arviointiaikatauluineen⁽⁶⁾.

43. kehottaa EU:ta pyrkimään nykyistä järjestelmällisemmin jokaisesta yksittäisestä liikkuvasta tai kiinteästä lähteestä peräisin olevien päästöjen vähentämisen ohella vähentämään kustakin lähteestä peräisin olevien päästöjen kokonaismäärää. Tällaiset määrään perustuvat toimet on toistaiseksi jätetty pitkälti kuntien ja alueiden tehtäväksi. EU:n panosta voitaisiin laajentaa aluksi seuraaviin toimiin:

— joukkoliikenteen asettaminen yksityisautoilun edelle eurooppalaisten verkkojen suunnittelussa ja kehittämisessä

— tuotteiden terveys- ja ympäristövaikutuksiin (”ekosuunnitteluun”) toistaiseksi keskittyneen EU:n tuotteiden laadun parantamisen laajentaminen kattamaan raaka-aineiden ja energian kulutuksen vähentämiseen liittyvät tekijät.

44. katsoo, että EU:n emissiopolitiikan perustaksi on valittava normit (tavoitteellinen politiikka tavoitteita koskevine määräyksineen), jotta ei jarruteta uusia teknisiä innovaatioita.

45. suositaa, että otetaan käyttöön jätteitä koskevan puitelainsäädännön tapaan ilman epäpuhtauksien ehkäisemistä koskeva vaatimus, joka tarjoaa mahdollisuuden hallinnoida käytettävissä olevia resursseja asianmukaisesti.

46. muistuttaa, että typpidioksidin raja-arvojen laajamittainen ylittäminen johtuu ennen kaikkea EU:n (moottoriajoneuvoille) asettamien päästörajojen riittämättömästä tai myöhästyneestä käyttöönotosta ja suositaa tämän vuoksi, että ajoneuvoja koskevia Euro-normeja tiukennetaan pikaisesti typpidioksidin (NO₂), typen oksidien (NO_x) ja pienhiukkasten osalta. On tärkeää noudattaa Euro 6 -normien käyttöönottoa koskevaa aikataulua tinkimättä.

47. suositaa, että myös muita liikkuvia päästöjen lähteitä koskevia päästövaatimuksia tiukennetaan (esimerkiksi muualla kuin tieliikenteessä käytettävät koneet, suodattimien jälkiasentaminen jo käytössä oleviin ajoneuvoihin ja moottoripyöriä koskevien eurooppalaisten sääntöjen ajantasaistaminen).

48. kiinnittää huomiota lainsäädännön ja maantieliikenteen ajoneuvojen tosiasiallisten päästöjen välisiin eroihin. Euro 5 -normit olivat (ovat) kunnianhimoisia, mutta tästä huolimatta niillä ei ole saavutettu ilman saastumisen huomattavaa vähene-mistä. Pääasiallisena syynä tähän ovat EU-säädösten oikeudellisen todellisuuden ja maantieliikenteen ajoneuvojen tosiasiallisten päästöjen väliset erot. Jo otettaessa käyttöön kuorma-autoja koskevia Euro 3 -normeja kävi selväksi, että päästöt ovat todellisissa ajo-olosuhteissa odotettua korkeammat eikä tulokseksi saada odotettua päästöjen supistumista. Vastaava ongelma on havaittu dieselmääräisiä kuorma-autoja (Euro 4) ja henkilöautoja (Euro 5) koskevien normien yhteydessä sekä henkilöautojen typenoksidipäästöihin liittyen, vaikkakin vähemmässä määrin. EU-säädösten kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamiseksi ajoneuvojen päästöjä testisyklissä koskevien Euro 6 -normien tulee vastata paremmin tosiasiallisia päästöjä keskimääräisessä kaupunkiajossa.

49. kiinnittää huomiota lisäksi siihen, että asiakkaalle toimitettavien uusien kuorma-autojen teknisten ominaisuuksien muuttaminen on yleistä, minkä vuoksi *real world* -olosuhteissa typen oksidien ja pienhiukkasten päästöt muodostuvat suuremmiksi kuin mitä tyyppihyväksyntätestin perusteella voisi odottaa. Otettaessa käyttöön kuorma-autoja koskevia Euro 6 -normeja täytyy kyseisen kaltainen menettely pyrkiä estämään ja rankaisemaan siitä mahdollisimman tehokkaasti. Jotta ongelmalta vältyttäisiin, komitea pyytää Euroopan komissiota ja jäsenvaltioita tiukentamaan asiaankuuluva lainsäädäntöä, kuorma-autojen katsastuksia ja tarkastuksia. On myös tutkittava, voidaanko mainitun kaltaiset tekniset muutokset vastaisuudessa tehdä teknisesti mahdolltomiksi

50. kehottaa kiinnittämään erityishuomiota raskaisiin ajoneuvoihin (linja- ja kuorma-autot), jotka yleensä aiheuttavat eniten päästöjä. Myös keskiraskaat hyötyajoneuvot (mm. pakettiautot)

⁽⁵⁾ Komitea on esittänyt toiveen jo useasti aikaisemmin: ks. asiakirjat CdR 190/2011 rev. 2, CdR 140/2011 fin, CdR 101/2011 fin, CdR 164/2010 fin ja CdR 159/2008 fin.

⁽⁶⁾ Mainittu suositus esitetään myös lausunnossa CdR 101/2011 fin.

tuottavat huomattavasti enemmän typen oksideja kuin keskimääräinen henkilöauto. EU:n emissiopolitiikassa on siksi painotettava erityisesti raskaiden ajoneuvojen ja keskiraskaiden ajoneuvojen, mutta myös dieselkäyttöisten henkilöautojen päästöjä koskevien normien tiukentamista sekä toteutettava tämän lisäksi asianmukaisia kaupalliseen logistiikkahallintoon liittyviä toimenpiteitä ja kannustettava parantamaan julkista paikallisliikennettä.

51. katsoo, että renkaiden ja jarrulevyjen kulumisen sekä teiden päällysteen kulumisen ja liikenneväylille kertyneiden pienhiukkasten pölyäminen vaikuttavat osaltaan korkeisiin pienhiukkaspitoisuuksiin, ja suositaa, että mahdollisuuksia vähentää näitä päästöjä tarkastellaan tutkimuksen eurooppalaisen puiteohjelman yhteydessä. Komitea ehdottaa lisäksi, että laaditaan hyviä käytänteitä koskevat ohjeet, joissa annetaan suosituksia pölyä sitovien ratkaisujen käyttöä varten, jotta estetään ilman-saasteiden leviäminen uudelleen.

52. toteaa, että teollisuuden osuus EU:n kokonaispäästöistä on edelleen suuri. Näiden päästöjen vähentämisestä säädetään teollisuuden päästöistä annetussa direktiivissä 2010/75/EU. Kunnianhimoiset tekniset BREF-viiteasiakirjat sekä niihin perustuvat päätelmät ovat ratkaisevia välineitä taustapitoisuuksien supistamiseen. Jotta myös tulevaisuudessa voitaisiin hyödyntää parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, on BREF-asiakirjoja ja niihin perustuvia päätelmiä tarkistettava säännöllisesti ja niiden on oltava riittävän kunnianhimoisia, jotta pitoisuuksia kyetään vähentämään kaikkialla Euroopassa. Myös poikkeuksiin turvautumista on rajoitettava mahdollisimman paljon (7).

53. toteaa, että maatalousyritykset aiheuttavat osaltaan ilmansaastumista. Ammoniakkipäästöt lisäävät merkittävästi happamoitumista ja rehevöitymistä. Ammoniakkipäästöjen (NH₃) vähentäminen entisestään on välttämätöntä, jotta voidaan saavuttaa luonnonsuojelutavoitteet, kuten Natura 2000 -alueiden suojelutavoitteet. Näiden päästöjen vähentämisestä säädetään teollisuuden päästöistä annetussa direktiivissä 2010/75/EU. Myös teollisuustuotannon kaltaista toimintaa harjoittavien suurten maatalousyritysten kannalta on tärkeää, että tulevaisuudessa voidaan hyödyntää parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, ja sen vuoksi kyseisiä tekniikoita koskevia vertailuasiakirjoja on tarkistettava säännöllisesti.

54. toteaa, että laivaliikenteen päästöjen vaikutus ilmansaasteiden pitoisuuksiin voi olla huomattava satamakaupungeissa ja satama-alueilla, raskaasti liikennöidyillä sisävesiväylillä sekä rannikkokaupungeissa ja -alueilla. Komitea kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia soveltamaan Kansainvälisen merenkulkujärjestön IMO:n suuntaviivoja kaikilla Euroopan rannikkovesillä. Sisävesialueilta olisi vaadittava päästöjä vähentäviä toimia niin hiukkaspäästöjen kuin typen oksidipäästöjen osalta.

55. toteaa, että lentoliikenteen päästöt lisäävät osaltaan ilmansaasteiden taustapitoisuuksia. Komitea kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioiden viranomaisia toteuttamaan tarvittavat toimet ja tiukentamaan lentoalusten päästövaatimuksia.

(7) Mainittu suositus esitetään myös AK:n lausunnossa ”Teollisuuden päästöt” (CdR 159/2008 fin).

Kansallisia päästörajoja koskevan direktiivin (2001/81/EY) tarkistaminen

56. korostaa, että kansallisia päästörajoja (*National Emission Ceilings*, NEC) koskeva direktiivi on mitä soveliaain väline taustapitoisuuksien supistamiseen. Rajanylittävät ilmansaasteet muodostavat monissa jäsenvaltioissa huomattavan suuren osan taustapitoisuuksista. Niiden osuus voi tiettyjen epäpuhtauksien osalta olla yli 50 prosenttia (maakohtainen keskiarvo). Komitea pitää erittäin tärkeänä, että NEC-direktiiviä tarkistetaan kyllin kunnianhimoisesti, jotta taustapitoisuuksia kyetään vähentämään koko Euroopassa. Silloin paikallisesta ja alueellisesta ilmanlaatupolitiikasta tulee realistista ja toteuttamiskelpoista.

57. toteaa, että kansallisia päästörajoja koskeva direktiivi on tärkeä väline, jolla jäsenvaltiot pakotetaan ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin, joilla ongelmiin puututaan niiden lähteillä. Tämä edellyttää kuitenkin sitä, että tarkistetun NEC-direktiivin ja ongelmiin niiden lähteillä puuttuvan EU-politiikan tavoitetaso vastaa ilmanlaatua koskevien direktiivien (2008/50/EY ja 2004/107/EY) tavoitetasoa. Ilmanlaatudirektiivien korkea tavoitetaso kyetään saavuttamaan ainoastaan kyseisillä lohkoilla toteutettavien kunnianhimoisin toimin. Komitea toteaa tähän liittyen, että NEC-direktiivin sulauttaminen ilmanlaatudirektiiveihin edistää erilaisten tavoitetasojen sovittamista yhteen.

58. on huolissaan jäsenvaltioiden vähäisestä kunnianhimosta, kun ajatellaan tulossa olevaa Göteborgin pöytäkirjan tarkistusta (siihen kirjataan päästörajoja koskevat kansainväliset sopimukset). Mainitulla tarkistuksella tulee olemaan vaikutusta NEC-direktiivin tarkistukseen ja niin muodoin myös EU:n uuden ilmanlaatua koskevan lainsäädännön tavoitetasoon. Komitea kehottaa jäsenvaltioita valitsemaan korkeamman tavoitetasoon Göteborgin pöytäkirjaa piakkoin tarkistettaessa.

59. esittää, että kartoitetaan ainakin alkuainemuodossa olevaa hiiltä (nokea) koskevat päästöt ja että huolehditaan valvonasta sellaisten uusien ilman epäpuhtauksien yksilöimiseksi, joita edellä mainittu pöytäkirja voisi koskea tulevaisuudessa.

E. Immissiopolitiikka: ilmanlaatudirektiivien (2008/50/EY ja 2004/107/EY) tarkistaminen

Direktiivien tarkistamisen yleiset lähtökohdat

60. katsoo, että ilmanlaatudirektiivit (2008/50/EY ja 2004/107/EY) ovat erittäin tärkeitä välineitä pyrittäessä vähentämään kansalaisten ja ympäristön altistumista ilmansaasteille. Suojelun vähimmäistasojen määrittäminen on johtanut päästöjen sekä pilaantumakeskittymien (*hotspots*) pitoisuuksien vähentämiseen tähtääviin toimiin kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Päästöjen väheneminen yksittäisessä maassa johtaa samalla rajanylittävien ilmansaasteiden vähenemiseen, joten naapurivaltiot auttavat näin toisiaan saavuttamaan raja-arvot.

61. katsoo, että ilmanlaatudirektiivejä tarkistettaessa tulee kansanterveyden ja ympäristönsuojelun olla lähtökohtana. Pyritäessä kohentamaan kansanterveyttä tulisi harkita tavoitetason kohottamista. Tässä yhteydessä komitea kuitenkin edellyttää, että tarkistetun direktiivin tavoitetaso sovitetaan tarkasti yhteen kansallisten päästörajojen ja EU:n emissiopoliitiikan (ongelmiin niiden lähteillä puuttuvan politiikan) tavoitetason kanssa, kuten edellä (kohdassa 57) todetaan.

62. toteaa, että ilmanlaatudirektiivit käsittävät nykyisellään 27 raja- ja tavoitearvoa. Komitea katsoo myös, että raja-arvot ovat osittain päällekkäisiä (esimerkiksi PM_{10} :n päivittäinen ja vuotuinen raja-arvo sekä PM_{10} :n ja $PM_{2,5}$:n vuotuiset raja-arvot) eivätkä raja-arvot ole olleet lähelläkään ylittyä moniin vuosiin suuressa osassa EU:ta. Tämän vuoksi komitea ehdottaa, että tutkitaan, tarjoaako tavoitearvon käsite todella lisäarvoa niiden aineiden osalta, joille direktiiveissä on jo asetettu raja-arvot.

63. katsoo, että direktiiveissä mainittu havaittuja pitoisuuksia sekä ilmanlaatusuunnitelmien laatimista ja niiden kulloistakin tilannetta koskeva raportointivelvoite on hyvin aikaavievä ja lisää paikallis- ja alueviranomaisten hallinnollista taakkaa.

64. esittää näkemyksensä, että aineiden sekä tavoite- ja raja-arvojen lukumäärää voitaisiin mahdollisesti supistaa, kun asiaa tarkastellaan kansanterveyden, tieteellisen tutkimuksen, säädöskäytännön parantamisen, hallinnollisen taakan keventämisen ja kansalaisille suunnattavan viestinnän helpottamisen näkökulmasta. Tähän voidaan päästä keskittymällä kaikkein saastuttavimpiin aineisiin sekä niihin indikaattoreihin, jotka mittaavat terveysnäkökohtia parhaiten.

Alkuainemuodossa oleva hiili / noki

65. suosittaa, että liikenteeseen liittyvän saastuttamisen osalta valitaan indikaattori, joka parhaiten mittaa terveysnäkökohtia. Nykyisissä direktiiveissä on sitä varten PM_{10} -, $PM_{2,5}$ - ja NO_2 -normit. Eräät tutkimukset ovat kuitenkin osoittaneet, että alkuainemuodossa oleva hiili (noki) ja hiukkaskonsentraatio (polttamisesta syntyvä aerosoli) vaikuttavat paremmilta indikaattoreilta niiden moottoriajoneuvoliikenteeseen liittyvien ilmansaasteiden ainesosien osalta, jotka ovat merkityksellisiä kansanterveyttä ajatellen. Alkuainemuodossa oleva hiili (noki) on se nokiosuus, joka vapautuu poltettaessa kaikenlaisia hiilipohjaisia polttoaineita (joihin lukeutuvat mm. dieselöljy ja bensiini) esimerkiksi ajoneuvojen ja laivojen moottoreissa. Komitea suosittelee, että tutkitaan, voitaisiinko ottaa käyttöön uusi alkuainemuodossa olevaa hiiltä (nokea) ja hiukkaskonsentraatiota koskeva normi.

66. katsoo, että aiempaa suuremman huomion kiinnittäminen alkuainemuodossa olevaan hiileen (nokeen) olisi sopuisuudessa YK:n ympäristöohjelman (UNEP) suositusten ja valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen (LRTAP-yleissopimus) kanssa.

67. ehdottaa, että direktiiveissä mainitaan mahdollisuus väliaikaiseen mukauttamiseen (uudelleenlaadintamenettelyä noudatetaan). Mikäli tutkimusten (ks. kohta 65) ja myönteisten käytännön kokemusten perusteella ilmenee, että alkuainemuodossa oleva hiili (noki) todellakin on parempi indikaattori, voidaan tämän pohjalta harkita, tulisiko sitä koskeva vaatimus sisällyttää direktiiviin ja millä tavalla.

Hiukkasmaiset ilman epäpuhtaudet

68. toteaa, että nykyinen direktiivi käsittää kolme raja-arvoa ja yhden vähennystavoitteen pienhiukkasten (PM_{10} ja $PM_{2,5}$) osalta. Niiden lisäksi mainitaan erilaisia pienhiukkasten arvoja, vuotuisia ja päiväkohtaisia keskiarvoja. Tämän seurauksena täytäntöönpano käytännössä monimutkaistuu ja siihen liittyy tarpeetonta hallinnollista taakkaa. Komitea on perillä meneillään olevasta keskustelusta, jossa pohditaan edellä kuvatun tilanteen yksinkertaistamista siten, että jompikumpi pienhiukkaskasnormeista – joko PM_{10} tai $PM_{2,5}$ – poistetaan, edellyttäen että tämä voidaan asianmukaisesti perustella tutkimuksilla terveyteen ja ympäristöön kohdistuvista vaikutuksista. Komitea ei ota asiaan kantaa.

69. huomauttaa, että eräin paikoin on erittäin vaikea noudattaa PM_{10} :tä koskevia raja-arvoja. Se voi johtua paikallisista olosuhteista, paikallisista lähteistä, tietyistä erityisistä sääolosuhteista ja/tai jaksoittaisesta laajamittaisesta ilman pilaantumisesta. Myös pitkän matkan tavaraliikenne voi lisätä merkittävästi kokonaiskuormitusta. Toivottavan joustavuuden saavuttamiseksi komitea ehdottaa, että tutkitaan, voidaanko vuotuista keskiarvoa tarkoittava raja-arvo asettaa monivuotisen keskittymäkeskiarvon pohjalta.

70. toteaa, että $PM_{2,5}$ -normi on otettu myönteisesti vastaan, koska kyseinen komponentti korreloi terveysvaikutusten kanssa todennäköisesti paremmin kuin PM_{10} -normi. $PM_{2,5}$:n osalta on kylläkin olemassa lukuisia eri arvoja, myös altistumista yleisesti koskevia, sekä prosentuaalinen supistustavoite. Sen vuoksi julkishallinnon tahojen on vaikea noudattaa näitä arvoja kaikilta osin. Ei ole vielä selvää, pystyvätkö paikallis- ja alueviranomaiset noudattamaan $PM_{2,5}$ -raja-arvoa ja saavuttavatko ne prosentuaalisen supistustavoitteen. Asiasta ei ole vielä käytettävissä riittävästi tietoja, eikä toimenpiteiden tuloksia pystytä vielä esittämään numeerisina arvoina. Komitea suosittaa, että arvioitaessa $PM_{2,5}$ -normeja otetaan huomioon näiden tietojen puuttuminen ja että punnitaan mahdollisuutta myöntää tietyissä tilanteissa lisäaikaa normien täyttämiseen.

Typen oksidit (NO_x) / typpidioksidi (NO_2)

71. ehdottaa, että odotettaessa tutkimustuloksia normin toisenlaisesta esittämistavasta Euroopan komissio tarkastelee uudelleen, onko tunkkohtaisen keskimääräisen typpidioksidipitoisuuden raja-arvo välttämätön, koska vuosikohtainen raja-arvo vaikuttaa ”tiukemmalla” ja koska ei voi kuvitella, että paikallistason toimenpitein olisi mahdollista rajoittaa keskimääräisiä tuntikohdaisia typpidioksidipitoisuuksia.

72. ehdottaa, että direktiiviin kirjataan kansalaisten oikeus toimintasuunnitelmaan epäpuhtauksien raja-arvojen ylittämistilanteissa.

73. katsoo, että kun otetaan huomioon ilmassa olevan typpidioksidin tasojen supistamiseen liittyvät erityiset ongelmat, on syytä laajentaa mahdollisuutta pidentää määräaikoja (myöntää ylimääräisiä poikkeuksia). Tämä edellyttää, että asianomainen jäsenvaltio pystyy osoittamaan, että kaikkiin kohtuudella vaadittaviin toimenpiteisiin on ryhdytty myös moottoriajoneuvoilla kuljettujen etäisyyksien rajoittamiseksi, mutta että EU-raja-arvo

on siitä huolimatta jäänyt saavuttamatta, koska ajoneuvojen moottorit eivät yllä Euro-normeissa määritettyihin päästörajoihin päivittäisessä käytössä (toisin sanoen sen vuoksi, että unionin politiikka ongelman ratkomiseksi sen alkulähteellä ei ole riittävää).

Otsoni

74. toteaa, että otsonia (O_3) muodostuu ilmakehässä auriongonvalon vaikutuksesta ns. otsonia muodostavien yhdisteiden – typen oksidien, hiilimonoksidin, metaanin ja muiden haihtuvien orgaanisten yhdisteiden – reaktion tuloksena. Korkeita otsonipitoisuuksia esiintyy vielä kaupungeissa etenkin Etelä-Euroopassa. Paikallisviranomaisilla on kuitenkin hyvin vähäiset mahdollisuudet vaikuttaa omien kuntiensä otsonipitoisuuksiin. Ne voivat sitä vastoin liikenteen päästöjä vähentämällä osaltaan edesauttaa pitoisuuksien vähentämistä muualla. Komitea suosittelee, että korkeiden otsonipitoisuuksien vähentämiseen kaupunkialueilla kiinnitetään huomiota etenkin valtio- ja EU-tason ilmanlaatu-politiikassa. Tehokkaimpana toimenä pidetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä koskevaa päästöpolitiikkaa.

75. viittaa Alankomaiden kansanterveyden ja ympäristöasioiden kansallisen tutkimuslaitoksen (*Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu*) analyysiin⁽⁸⁾, joka on osoittanut, että jäsenvaltiot eivät voi vaikuttaa alueensa otsonipitoisuuksien vuotuisiin keskiarvoihin juurikaan eivätkä tuskin lainkaan otsonin huippupitoisuuksiin. Samanaikaisesti otsonin laajamittaiset taustapitoisuudet näyttäisivät olevan hienoisessa kasvussa. Komitea katsoo, että tämä on otettava huomioon otsonin tavoitearvojen arvioinnissa (pitkän aikavälin tavoitteet) ja siinä, miten se vaikuttaa politiikan ja raportoinnin kehittämiseen. Otsonin tavoitearvojen (pitkän aikavälin tavoitteet) noudattaminen on vaikeaa varsinkin eteläisissä maissa, joissa aurinkoisia tunteja – ja siten auringon säteilyä – on enemmän ja keskilämpötila on korkeampi; kyse on tekijöistä, jotka edistävät troposfäärin otsonin muodostumista. AK kehottaa tutkimaan, voidaanko tämä ilmiö luokitella ”luontoperäisiin ilman epäpuhtauksiin”, jolloin siihen suhtauduttaisiin samaan tapaan kuin merisuolaan ja Saharan hiekkaan.

76. suosittelee, että otsonipitoisuuksien pienentämiseksi panostetaan etenkin otsonin muodostumista aiheuttavien kaas-

upäästöjen vähentämiseen tarkistamalla ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista annettua direktiiviä (2001/81/EY) ja tiukentamalla merkittäviä päästölähteitä koskevaa alakohtaista lainsäädäntöä.

Joustavuus

77. tähdentää, että sääolosuhteilla voi olla merkittävä epäedullinen vaikutus ilmaa pilaavien aineiden määriin. Esimerkiksi vuoden 2011 alkukuukausina vallinnut erittäin kova kuivuus aiheutti suurissa osissa Länsi-Eurooppaa korkeita PM_{10} -pitoisuuksia. Ei ole mahdollista torjua näitä vaikutuksia paikallisin ja alueellisin toimin, mikä on otettava huomioon EU-säädöksissä siten, että varaudutaan ilmasto-oloiltaan poikkeuksellisiin vuosiin esimerkiksi ottamalla käyttöön useampivuotinen keskiarvo.

78. viittaa tässä yhteydessä talouden kehityssuuntausten ja ilman saastumisen väliseen suhteeseen, joka tulisi ottaa huomioon tulevien toimintalinjojen suunnittelussa. Nykyinen talouskriisi supistaa taloudellista toimeliaisuutta (liikkuvuutta, teollisuutta ja merenkulkua), mistä on tuloksena päästöjen vähentyminen. Samanaikaisesti käytettävissä on myös huomattavasti vähemmän varoja innovointiin sekä yksityisellä tasolla (esimerkiksi lämmitysjärjestelmien tai autokannan uusimiseen) että teollisuudessa. Kun talous pääsee uudelleen vauhtiin, nämä suuntaukset voivat hyvinkin taas kääntyä.

Seuranta (mittaaminen) ja mallintaminen (laskeminen)

79. huomauttaa, että mittausasemien sijoitustapa voi vaihdella jäsenmaittain. Koska sijoituspaikkojen maantieteelliset olosuhteet vaihtelevat, mikä saattaa vaikuttaa ilmanlaadun arvoihin, komitea suosittaa, että seurannan (mittaamisen) tulee säilyä pakollisena mutta että sitä parannetaan antamalla mittausasemien sijoittamista koskevia erityissääntöjä, jotta varmistetaan mittaus-tulosten vertailukelpoisuus.

80. ehdottaa tässä yhteydessä, että perustetaan reaaliaikainen ilmansaastetason tiedonvaihto- ja tiedotusfoorumi sekä yhdenmukaistetaan tiedotus- ja varoitusrajoja, jotta jäsenvaltioiden runsaiden ilmansaasteiden aiheuttamissa akuuttilanteissa toteuttamat toimet voidaan koordinoida entistä paremmin.

Bryssel 3. toukokuuta 2012

Alueiden komitean
puheenjohtaja
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ RIVM, ”Otsoni 2011: yleiskatsaus alailmakehän otsonipitoisuuksia koskevan tiedon nykytilanteeseen Alankomaissa”, kesäkuu 2011.

**Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevat
säädösehdotukset”**

(2012/C 225/04)

ALUEIDEN KOMITEA

- kannattaa Euroopan komission toimia, joiden tavoitteena on rajoittaa monien kantojen vähenemistä ja taata, että meren elollisten luonnonvarojen hyödynnettävät kannat voidaan palauttaa pysyvästi kestäväen enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi vuoteen 2015 mennessä, mikäli mahdollista.
- katsoo, että poisheittäminen tulisi kieltää mahdollisuuksien mukaan asteittain siten, että kieltö koskisi pääasiassa kaupallisia lajeja mutta että sallittaisiin sellaisten meriympäristön eliöiden heittäminen takaisin veteen, jotka voivat säilyä hengissä mereen heittämisen jälkeen.
- kiinnittää huomiota niihin mahdollisiin vaaroihin ja haitallisiin vaikutuksiin, joita siirrettävien kalastus-oikeuksien järjestelmän pakollisella käyttöönottolla voi olla. Komitea suosittelee, että senkaltaiset järjestelmät perustuvat vapaaehtoisuuteen ja kuuluvat kunkin jäsenvaltion toimivaltaan.
- katsoo, että vesiviljelyn taloudellisen ja strategisen merkityksen perusteella sitä tulee edistää erillisellä asetuksella.
- kehottaa lisäämään yhteisen kalastuspolitiikan alueellistamista sekä kannattaa varauksetta sellaisen prosessin käyttöönottamista, jossa otetaan huomioon alueiden erityispiirteet ja tarpeet ja jossa tehdään yhteistyötä alueellisten neuvonantajien toimikuntien kanssa, jotta pystytään toteuttamaan säilyttämis-toimia ja teknisiä toimenpiteitä yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanemiseksi, jotta politiikalla voitaisiin käsitellä nykyistä paremmin yksittäisten kalastustapahtumien todellisia tilanteita ja erityispiirteitä ja myös rajatylittäviä ongelmia.
- on tyytyväinen siihen, että Euroopan meri- ja kalatalousrahasto sisällytetään uuteen yhteiseen strategiakehikseen ja että se sovitetaan yhteen muiden alue- ja maaseuturahastojen kanssa. Komitea vaatii kuitenkin takeita kalastuksen ja vesiviljelyn rahoitukseen sekä alueiden osallistumista strategiseen toteutukseen.

Esittelijä

Mieczysław STRUK (PL, PPE), Pommerin voivodikunnan aluejohtaja

Viiteasiakirjat

Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä

COM(2011) 416 final

Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle: Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus

COM(2011) 417 final

Komission kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 mukaisesta raportointivelvoitteesta

COM(2011) 418 final

Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta

COM(2011) 424 final

Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset yhteisestä kalastuspolitiikasta

COM(2011) 425 final

I. POLIITTISET SUOSITUKSET**ALUEIDEN KOMITEA****Pitkäaikainen hoito**

1. katsoo, että yhteisellä kalastuspolitiikalla olisi edistettävä ympäristön, talouden ja sosiaalisten näkökohtien kestävyyttä pitkällä aikavälillä. Lisäksi sen avulla olisi mahdollistettava elintason parantaminen kalastusalueilla ja edistettävä markkinoiden vakautta sekä turvattu kalavarojen saatavuus ja se, että tarjonta kohtaa kuluttajat kohtuullisin hinnoin.

2. kannattaa Euroopan komission toimia, jotka perustuvat Johannesburgissa vuonna 2002 pidetyssä kestävä kehityksen huippukokouksessa annettuun julistukseen. Toimien tavoitteena on rajoittaa monien kantojen vähenemistä ja taata, että meren elollisten luonnonvarojen hyödynnettävät kannat voidaan palauttaa pysyvästi kestävä enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi vuoteen 2015 mennessä, mikäli mahdollista.

3. kiinnittää huomiota siihen, että tavoitteiden saavuttaminen edellyttää tiettyjen kantojen osalta erityisen kiireellisiä toimia ja että tällaisella kiireellä voi olla haitallisia yhteiskunnallis-taloudellisia vaikutuksia. Rajoittamis- ja suojelutoimien rinnalla on tärkeää toteuttaa aktiivisia uudistamistoimia esimerkiksi yritystoiminnan kehittämisen, koulutuksen ja eläke-ehtojen turvaamisen alalla. Rahoitusta tälle toiminnalle tulee etsiä sekä valtakunnalliselta ja alueelliselta tasolta alueiden mahdollisuuksien ja toimivaltuuksien rajoissa että EU:n tasolta.

4. on yhtä mieltä siitä, että elollisten luonnonvarojen kestäväpohjaisen hyödyntämisen tulisi perustua ennalta varautuvaan ja ekosysteemilähtöiseen lähestymistapaan, ja tavoitteena tulee olla kalastustoiminnan ympäristövaikutusten rajoittaminen ja tahattomien saaliiden minimoiminen ja asteittainen lopettaminen.

5. tähdentää, että elollisten luonnonvarojen kestäväpohjaisen hyödyntämisen tavoite tulee saavuttaa kalastuksenhoitoa koskevan monivuotisen lähestymistavan avulla; monivuotisten suunnitelmien tärkeimpänä piirteenä tulee olla eri kalastusten erityispiirteiden huomioonottaminen ja sellaisten suojamekanismien sisällyttäminen, joilla turvataan mahdollisuudet tehdä tarpeellisia päätöksiä ennakoimattomissa tilanteissa.

6. katsoo, että ekosysteemiperusteisen lähestymistavan mukaisesti monivuotisissa suunnitelmissa olisi mahdollisuuksien mukaan käsiteltävä monia eri eliökantoja silloin, kun ne ovat kaikki saman hyödyntämisen kohteena. Kannoilla, joille ei ole vahvistettu monivuotista suunnitelmaa, olisi varmistettava kestävä enimmäistuoton mahdollistava hyödyntämisintensiteetti asettamalla saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajoituksia.

a) Monivuotisiin suunnitelmiin tulee sisältyä selkeät tavoitteet, niiden saavuttamisen aikataulut, eteneminen ja säännölliset tarkastukset. Sekä määräajan että etenemisen tulee vastata asianomaisen lajin dynamiikkaa.

b) Monivuotisten suunnitelmien toteuttamisessa ja laatimisessa tulee ehdottaa toimia, joiden tulee perustua taloudelliseen varovaisuuteen ottaen huomioon tarve toteuttaa tarkoituksenmukaiset mukautukset asteittain ja välttää liian lyhyiden

määräaikojen asettamista, kun siihen ei ole kiireellistä tarvetta. Toimien tulee perustua objektiivisiin perusteisiin ja niin ikään olla sosioekonomisesti hyväksyttävissä. Samanaikaisesti tehdään sosioekonomisten vaikutusten arviointi, johon asianomaisten toimijoiden tai niiden oikeudellisesti tunnustettujen edustajien tulee voida osallistua.

7. toteaa, että parhaaseen käytettävissä olevaan tutkimustietoon – jossa otetaan huomioon kalastajien sukupolvelta toiselle kertynyt perinteinen ekologinen tietämys – perustuvaan kalastuksenhoitoon tarvitaan yhdenmukaistettuja, luotettavia ja tarkkoja tietoja. Komitea kiinnittää myös huomiota tarpeeseen tehdä tietojenkeruun alalla yhteistyötä kalastusalan kanssa. AK kehottaa Euroopan komissiota ja jäsenvaltioita myöntämään nimenomaisia resursseja tieteelliseen tutkimukseen ja erityistietämykseen ja korostaa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) roolia tieteellisenä instanssina, joka tukee Euroopan komission toimintaa kestävästä kalastuksenhoidon edistämiseksi.

8. katsoo, että tietojen kerääminen on välttämätöntä kalastus- ja vesiviljelyalojen ja kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostuksen alan toimijoiden sekä kyseisten alojen työllisyssuuntausten yhteiskunnallisen ja taloudellisen arvioinnin kannalta ja että EU:n pitää osoittaa valtiollisille ja alueellisille elimille asianmukaiset resurssit tällaisen aineiston keräämistä varten.

Pääsy rannikkovesialueille

9. on tyytyväinen Euroopan komission näkemykseen, jonka mukaan nykyisin voimassa olevat säännöt, joilla evätään mahdollisuus luonnonvarojen hyödyntämiseen jäsenvaltioista 12 meripeninkulman päähän ulottuvalla alueella, ovat toimineet tyydyttävästi ja edistäneet luonnonvarojen säilymistä rajoittaessaan kalastusta unionin vesialueiden herkimmissä osissa. Sen vuoksi sääntöjen soveltamista olisi alueiden komitean näkemyksen mukaan jatkettava.

10. korostaa, että syrjäisimpien alueiden ympärillä olevien meren elollisten luonnonvarojen erityistä suojelua olisi jatkettava, sillä nämä luonnonvarat edistävät kyseisten alueiden paikallistalouden säilymistä niiden rakenteellisen, sosiaalisen ja taloudellisen tilanteen kannalta.

11. muistuttaa YK:n merisopimuksen kutuvaltioperiaatteesta ja kohottaa jäsenvaltioita täyttämään sen määräykset omilla talousvyöhykkeillään uhanalaisten jokikutuisten (anadromisten) luonnonkalakantojen elinvoimaisuuden säilyttämiseksi.

12. katsoo niin ikään, että jäsenvaltioille olisi annettava lupa toteuttaa oman 12 meripeninkulman vyöhykkeensä sisällä – ja ottaen huomioon maantieteelliseen osa-alueeseen ja sitä alempiin tasoihin kohdistuvat ympäristö- ja sosioekonomiset vaikutukset – kaikkiin unionin kalastusalueisiin sovellettavia säilyttämisen- ja hoitotoimenpiteitä edellyttäen, että kun toimenpiteitä sovelletaan toisten jäsenvaltioiden kalastusalueisiin, ne ovat syrjimättömiä ja niistä on edeltäkin kuultu ja informoitu asianmukaisesti muita jäsenvaltioita, joita asia koskee, eikä unioni ole

toteuttanut kyseisellä 12 meripeninkulman alueella erityisesti säilyttämiseen ja kalastuksenhoitoon liittyviä toimenpiteitä.

Saaliiden poisheittäminen

13. on yhtä mieltä siitä, että tarvitaan toimia nykyisin tahattomasti pyydettyjen ja poisheitettävien saaliiden vähentämiseksi ja, mikäli mahdollista, eliminoidumiseksi lopulta kokonaan, sillä ne muodostavat merkittävän jäte-erän ja vaikuttavat kielteisellä tavalla meren elollisten luonnonvarojen kestäväpohjaiseen hyödyntämiseen ja meriekosysteemeihin sekä kalastuselinkeinon taloudelliseen kannattavuuteen. Komitea katsoo tämän vuoksi, että on aiheellista kannustaa pyydysten valikoivuuden ja kalastustekniikoiden parantamiseen, jotta voidaan mahdollisuuksien mukaan rajoittaa poisheittämistä. Poisheittäminen tulisi kieltää mahdollisuuksien mukaan asteittain siten, että kiello koskisi pääasiassa kaupallisia lajeja mutta että sallittaisiin sellaisten merialueiden eliöiden heittäminen takaisin veteen, jotka voivat säilyä hengissä mereen heittämisen jälkeen.

14. on sitä mieltä, että tahattomien saaliiden purkamisesta ei saisi koitua taloudelliselle toimijalle täyttä taloudellista hyötyä ja että niiden jalostaminen rehujauhoksi ei mahdollistaisi komission asettamien ympäristötavoitteiden saavuttamista.

15. toteaa lisäksi, että perusasetus ei vaikuta asianmukaiselta paikalta niitä lajeja koskevalle yksityiskohtaiselle luettelolle, joiden purkaminen on pakollista. Tällainen velvoite saattaisi olla parempi esittää yksittäisissä (yksi- tai monilajisissa) lajikohtaisissa hoitosuunnitelmissa.

Mahdollisuudet hyödyntää luonnonvaroja

16. katsoo, että jäsenvaltiot voivat halutessaan jo nykyisen lainsäädännön puitteissa soveltaa siirrettävien yksilöllisten kiintöiden järjestelmiä laivastoonsa ja että sillä on tunnettua keinotteluun ja keskittämiseen liittyviä seurauksia. Näin ollen ei ole aiheellista vaatia, että kaikki jäsenvaltiot ryhtyvät käyttämään myytävissä tai vuokrattavissa olevien kalastusoikeuksien järjestelmää.

17. katsoo lisäksi, että kaikissa siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmissä keston tulisi kuulua jäsenvaltioiden päätäntävaltaan.

18. kiinnittää huomiota niihin mahdollisiin vaaroihin ja haitallisiin vaikutuksiin, joita siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmän pakollisella käyttöönotolla voi olla. Komitea suosittaa, että sen kaltaiset järjestelmät perustuvat vapaaehtoisuuteen ja kuuluvat kunkin jäsenvaltion toimivaltaan.

19. korostaa, että jäsenvaltioiden tulisi mukauttaa lainsäädäntönsä ennen vapaaehtoisuuteen perustuvan siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmän käyttöönottoa siten, että turvataan asianmukaisella tavalla rannikkokalastuksen intressit ja samanaikaisesti pyritään välttämään järjestelmän kielteisten piirteiden ilmenemistä, kuten liiallista keskittymistä tai keinottelua.

20. muistuttaa liiallisen kapasiteetin poistamisen osalta romuttamistusta saaduista myönteisistä kokemuksista.

21. katsoo, että koska kyseinen elinkeinoala on useissa jäsenvaltioissa ominaislaadultaan erityinen ja sosioekonomisesti haavoittuva ja koska jäsenvaltioiden sosioekonomiset toimintapoliittiset prioriteetit kalastusallalla poikkeavat toisistaan, siirrettäviä kalastusoikeuksia koskeva pakollinen järjestelmä on epäasianmukainen ja jäsenvaltioiden tulisi edelleenkin voida päättää kalastusmahdollisuuksien jakamiseen sovellettavasta menetelmästä ja mahdollisista niiden siirtämisestä noudatettavista säännöistä.

22. kehottaa lisäksi ottamaan huomioon syrjäisimmille alueille ominaiset haittatekijät säilyttämällä nykyiset viitetasot asettaessa kalastuskapasiteetin rajat pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittaville laivastoille.

Ulkoinen ulottuvuus

23. korostaa, että Euroopan unionin olisi edistettävä yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita kansainvälisellä tasolla. Tämän vuoksi unionin olisi pyrittävä parantamaan alueellisten ja kansainvälisten organisaatioiden saavutuksia kalakantojen säilyttämisen ja hoidon alalla siten, että edistetään tutkimustietoon perustuvaa päätöksentekoa ja sääntöjen parempaa noudattamista, lisätään avoimuutta ja sidosryhmien, erityisesti kalastajien, osallistumista sekä torjutaan laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastustoimintaa.

24. on yhtä mieltä siitä, että unionin ulkopuolisten maiden kanssa tehdyillä, kestäväpohjaista kalastusta koskevilla sopimuksilla tulisi taata unionille pääsy vesialueille vastikkeeksi sen antamasta rahoituksesta ja olisi myös edistettävä näiden maiden laadukkaan hallinnon kehityksen kehittämistä kalavarojen kestäväpohjaista hyödyntämistä koskevien tehokkaiden seuranta-, tarkkailu- ja valvontatoimenpiteiden varmistamiseksi. Komitea katsoo niin ikään, että EU:n ulkopuolisten maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa tulee taata tulevaisuuden turvaamiseksi vakaus, elinkelpoisuus ja tuottavuus unionin kalastuslaivastolle, joka on riippuvainen näistä sopimuksista.

25. korostaa, että unionin ulkopuolisten maiden kanssa tehtävissä kalastuskumppanuussopimuksissa tulee määrittää oikeudelliset, taloudelliset ja ympäristöä koskevat puitteet EU:n alueen kalastustoiminnalle ja EU:n toimijoiden kalastusalan investoinneille kansainvälisten organisaatioiden, alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt mukaan luettuina, noudattaman, asiaan liittyvän toiminnan mukaisesti. Kalastuskumppanuussopimuksissa tulee muun muassa varmistaa, että unionin ulkopuolisten maiden kalastustoiminnassa noudatetaan kestävyys ehtoja ja molempien puolien tyydyttäviä sääntöjä.

Vesiviljely

26. katsoo, että vesiviljelyn taloudellisen ja strategisen merkityksen perusteella sitä tulee edistää erillisellä asetuksella, joka koskee unionin suuntaviivoja kansallisia strategiasuunnitelmia varten vesiviljelyalan kilpailukyyn vahvistamiseksi tukemalla kehitystyötä ja innovointia koko tuotanto- ja markkinointiketjun ekologisen, taloudellisen ja yhteiskunnallisen kestävyysparantamiseksi, tukemalla jalostustoimintaa ja talouden monipuolistamista paikallistasolla sekä parantamalla sen myötä myös elämänlaatua rannikko- ja maaseutualueilla. Lisäksi on edistettävä sellaisia järjestelyjä, joissa jäsenvaltiot voivat kansallisten toimenpiteiden avoimen koordinoitimenetelmän avulla

vaihtaa tietoja ja parhaita käytäntöjä yritysturvallisuudesta, pääsystä unionin vesille ja muille alueille, jolloin tulee kiinnittää erityishuomiota ympäristön säilyttämisen ja Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla toteutettavan toiminnan kehittämisen yhteensopivuuteen, ja lupa- ja lisenssimenettelyjen hallinnon yksinkertaistamisesta.

27. pitää tarpeellisena perustaa vesiviljelyalan neuvoo-antava toimikunta, joka voi todella edustaa alaa ja johon kuuluu siksi riittävästi tuotantoalan (ammattialajärjestöjen, tuottajajärjestöjen tai kauppakamarien) edustajia.

Kalatalousmarkkinat

28. on yhtä mieltä siitä, että kalastustoiminnan ennakkoimattomuuden vuoksi on aiheellista perustaa ihmisravinnoksi tarkoitettujen kalastustuotteiden varastointimekanismi, jotta voitaisiin paremmin ylläpitää markkinoiden vakautta ja lisätä tuotteista saatavaa voittoa, erityisesti luomalla lisäarvoa. Tätä mekanismia tulee myös laajentaa koskemaan vesiviljelytuotanto.

29. katsoo, että yhteisten kaupan pitämisen vaatimusten soveltamisen odotetaan luovan edellytykset sille, että markkinoille toimitetaan kestävyysperiaatteen mukaisia tuotteita, käytetään hyväksi kalastus- ja vesiviljelytuotteiden sisämarkkinoiden koko potentiaali ja helpotetaan terveeseen kilpailuun perustuvaa kaupaa lisäten näin tuotannon kannattavuutta.

30. katsoo, että kalastus- ja vesiviljelytuotteiden valikoima laajenee jatkuvasti, minkä vuoksi on olennaisen tärkeää, että kuluttajille ilmoitetaan selvästi, ymmärrettävästi ja helposti löydettävässä muodossa pakolliset vähimmäistiedot tuotteiden tärkeimmistä ominaisuuksista.

31. korostaa, että yhteinen markkinajärjestely on pantava täytäntöön unionin kansainvälisiä sitoumuksia, erityisesti Maailman kauppajärjestön määräyksiä, vastaavalla tavalla ilman että se vaikuttaa unionin ulkopuolistista maista tuleviin tuotteisiin sovellettavien hygieniä- ja terveystandardien yhdenmukaisuuteen ja hyväksymiseen ja sellaisen kaupallisen meri- ja kalatalouden alan menettelyn kehittämiseen, joka edistää IUU-kalastuksen poistamista.

32. kehottaa ottamaan käyttöön, mikäli vain mahdollista, Euroopan unionin kalastustuotteiden julkisen alkuperätoistuksen, jotta voidaan varmistaa niiden olevan peräisin vastuullisesti hallinnoidusta kalastuksesta.

Alueellistaminen

33. kehottaa lisäämään yhteisen kalastuspolitiikan alueellistamista, jotta yhteisessä kalastuspolitiikassa voidaan hyödyntää kaikkien sidosryhmien ja erityisesti paikallis- ja alueviranomaisien tietoa ja kokemuksia, ja korostaa makrotaloudellisten strategioiden merkitystä.

34. korostaa vapaa-ajankalastuksen, ammattikalastajien ja kalatalouteen kytkeytyvien yhteisöjen välistä kasvavaa vuorovaikutusta.

35. kannattaa varauksetta sellaisen prosessin käyttöönottamista, jossa otetaan huomioon alueiden erityispiirteet ja tarpeet ja jossa tehdään yhteistyötä alueellisten neuvonantajien toimikuntien kanssa, jotta pystytään toteuttamaan säilyttämistoimia ja teknisiä toimenpiteitä yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanemiseksi, jotta politiikalla voitaisiin käsitellä nykyistä paremmin yksittäisten kalastustapahtumien todellisia tilanteita ja erityispiirteitä ja myös rajatylittäviä ongelmia.

36. katsoo lisäksi, että alueellisia neuvonantajia toimikuntia ja vastaavia kumppanuusrakenteita olisi vahvistettava, jotta voidaan varmistaa, ettei paikallisyhteisöjä pelkästään kuulla vaan että ne voivat myös todella osallistua paikallisten kalavarojensa hallintaan.

37. painottaa, että yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanossa on otettava huomioon vuorovaikutus muiden meriasioiden kanssa ja tunnustettava, että kaikki Euroopan meriä ja valtameriä koskevat asiat kytkeytyvät toisiinsa, merten aluesuunnittelu mukaan luettuna, mikä vahvistaa yhdenmukaista meripolitiikkaa.

38. korostaa, että YKP:ta toteutettaessa on kiinnitettävä huomiota vuorovaikutuksessa elävien vesiekosysteemien suojeluun kokonaisuudessaan ottaen huomioon jokisuiden vaihtumissuhteiden sekä jokien ja järvien ekologisen käytävien ja näissä elävien kalakantojen haavoittuvuus. Erityistä huomiota tulee kiinnittää uhanalaisten arvolajien, etenkin anadromisten ja katadromisten lajien, ylläpitämiseen ja vahvistamiseen.

Euroopan meri- ja kalatalousrahasto

39. on tietoinen siitä, että jäsenvaltiot eivät voi saavuttaa yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita riittävällä tavalla ilman asianmukaista rahoitusta, kun otetaan huomioon kalastusalan kehittämisessä ja hallinnomisessa ilmenneet ongelmat ja jäsenvaltioiden rajalliset taloudelliset resurssit.

40. tähdentää, että näistä syistä kyseisten tavoitteiden saavuttamista varten olisi myönnettävä unionin monivuotista rahoitustukea kohdennetusti yhteisen kalastuspolitiikan painopisteisiin ja erityisesti alan taloudellisen tehokkuuden ja etenkin kalastuslaivaston parantamiseksi, uusien työpaikkojen luomiseksi sekä uudenaikaistamisen ja innovaatioiden toteuttamiseksi eli muun muassa turvallisten ja ekologisesti hyväksyttävien alusten suunnittelemiseksi.

41. kehottaa ottamaan syrjäisimpien alueiden kalastuslaivaston uusimiseen ja nykyaikaistamiseen tarkoitetut rahoitustuet uudelleen käyttöön kaudella 2014–2020.

42. katsoo, että unionin rahoitustuen saamisen ehtona olisi oltava, että sekä jäsenvaltiot että toimijat noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Niinpä rahoitustuen maksu olisi keskeytettävä tai sitä olisi lykättävä tai siihen olisi tehtävä oikaisuja tapauksissa, joissa jäsenvaltiot eivät noudata yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä tai toimijat rikkovat toistuvasti kyseisiä sääntöjä vakavasti.

43. on tyytyväinen siihen, että Euroopan meri- ja kalatalousrahasto sisällytetään uuteen yhteiseen strategiakehykseen ja että se sovitetaan yhteen muiden alue- ja maaseuturahastojen kanssa yhdenmukaistettujen paikalliskehityspuitteiden mahdollistamiseksi sekä rahastojen käyttömahdollisuuksien yksinkertaistamiseksi paikallis- ja aluetasolla. Komitea vaatii kuitenkin takeita kalastuksen ja vesiviljelyn rahoitukseen sekä alueiden osallistumista strategiseen toteutukseen.

44. tunnustaa järvien ja jokien kalakantojen ja elinympäristöjen biologisen, tuotannollisen ja historiallisen arvon ja katsoo, että Euroopan unionin tulee siksi tukea tätä sektoria taloudellisesti, myös kun ajatellaan mahdollisuutta vähentää merikalastusta ja tuontia sekä voimistaa alueellista kilpailukykyä.

Euroopan komission toimivaltuudet

45. toteaa, että yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi komissiolle olisi perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta täydentää tai tarkistaa perussäädöksen muita kuin keskeisiä säännöksiä. Komitea suosittaa kuitenkin, että näin laajaa komission turvautumista delegoituihin säädöksiin arvioidaan huolellisesti ja perusteellisesti oikeudelliselta ja poliittiselta kannalta ja että tämän siirretyn toimivallan tavoite, sisältö, laajuus ja kesto määritellään selvästi.

46. kehottaa komissiota toteuttamaan delegoitujen säädösten antamista edeltävän valmistelutyönsä aikana asianmukaisia kuulemismenettelyjä, myös asiantuntijoiden ja alueviranomaisten tasolla.

47. katsoo, että komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

48. kannattaa varauksetta ja kehottaa hyödyntämään komission yhteisestä strategiakehyksestä laatimassa yleisasetuksessa esitettyjä "paikallisyhteisöjen omia kehittämishankkeita koskevia erityisjärjestelyjä". Ne tarjoavat paikallis- ja aluetasolle menetelmän, joka mahdollistaa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston resurssien hyödyntämisen maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen rakennerahastojen ohessa. Rahastoja on koordinoitava jous-tavassa kehityksessä, ja koordinaation avulla tulee voida lisätä rahastojen käyttömahdollisuuksia. Yhteisöt on otettava mukaan laatimaan strategista kehystä ja toimenpideohjelmia.

49. tähdentää, että yhteisen kalastuspolitiikan onnistumiseen tarvitaan tehokas valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmä, joka kattaa myös laittomien, ilmoittamattomien ja sääntelemättömien kalastustoimien (IUU) torjunnan. Unionin valvonta-, tarkastus- ja täytäntöönpanojärjestelmän yhteydessä olisi pyrittävä lisäämään nykyaikaisten teknikoiden käyttöä. Jäsenvaltioilla tai komissiolla olisi voitava olla mahdollisuus toteuttaa uusiin valvontateknikoihin ja tiedonhallintajärjestelmiin liittyviä kokeiluhankkeita.

50. katsoo, että viiden vuoden välein tulee toteuttaa EU:n asetuksen noudattamista koskeva arviointi.

II. MUUTOSEHDOTUKSET

Asiakirja COM(2011) 425 final

Muutosehdotus 1

Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Johannesburgissa vuonna 2002 pidetyssä kestävä kehityksen huippukokouksessa unioni ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat toteuttamaan toimia monien kalakantojen jatkuvan hupenemisen torjumiseksi. Sen vuoksi unionin olisi parannettava mitä pikimmin yhteistä kalastuspolitiikkaansa varmistakseen, että meren elollisten luonnonvarojen hyödynnettävät kannat elvytetään tasolle, jotka mahdollistavat pyydettyjen kantojen kestävä enimmäistuoton vuoteen 2015 mennessä. Tapauksissa, joissa tieteellistä tietoa ei ole käytettävissä riittävästi, kestävä enimmäistuoton osalta joudutaan ehkä käyttämään likiarvoja.	Johannesburgissa vuonna 2002 pidetyssä kestävä kehityksen huippukokouksessa unioni ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat toteuttamaan toimia monien kalakantojen jatkuvan hupenemisen torjumiseksi. Sen vuoksi unionin olisi parannettava mitä pikimmin yhteistä kalastuspolitiikkaansa varmistakseen, että meren elollisten luonnonvarojen hyödynnettävät kannat elvytetään tasolle, jotka mahdollistavat pyydettyjen kantojen kestävä enimmäistuoton vuoteen 2015 mennessä, <u>mikäli vain mahdollista</u> . Tapauksissa, joissa tieteellistä tietoa ei ole käytettävissä riittävästi, kestävä enimmäistuoton osalta joudutaan ehkä käyttämään likiarvoja.

Perustelu

Vuonna 2002 tehdyssä Johannesburgin sopimuksessa todettiin, että tiettyjen lajien ja kantojen osalta saat-
taisi olla mahdotonta saavuttaa pyydettyjen kantojen kestävä enimmäistuottoa vuoteen 2015 mennessä, ja
tekstiin sisällytettiin maininta "mikäli vain mahdollista" senkaltaisten olettamusten ottamiseksi huomioon.
EU:n ei pidä yrittää mennä kansainvälisiä sitoumuksiaan pidemmälle.

Muutosehdotus 2

Johdanto-osan 6 kappale

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Kalastusta koskevat tavoitteet on vahvistettu luonnon monimuotoisuutta koskevasta strategisesta suunnitelmasta 2011–2020 tehdyssä biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten kokouksen päätöksessä, ja yhteisessä kalastuspolitiikassa olisi varmistettava yhtenevyys Euroopan neuvoston hyväksymien biodiversiteettitavoitteiden ja komission tiedonannossa <i>Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020</i> asetettujen tavoitteiden kanssa, erityisesti jotta kestävä enimmäistuotto toteutuisi vuoteen 2015 mennessä.	Kalastusta koskevat tavoitteet on vahvistettu luonnon monimuotoisuutta koskevasta strategisesta suunnitelmasta 2011–2020 tehdyssä biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten kokouksen päätöksessä, ja yhteisessä kalastuspolitiikassa olisi varmistettava yhtenevyys Euroopan neuvoston hyväksymien biodiversiteettitavoitteiden ja komission tiedonannossa <i>Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020</i> asetettujen tavoitteiden kanssa, erityisesti jotta kestävä enimmäistuotto toteutuisi vuoteen 2015 mennessä, <u>mikäli vain mahdollista</u> .

Perustelu

Vuonna 2002 tehdyssä Johannesburgin sopimuksessa todettiin, että tiettyjen lajien ja kantojen osalta saat-
taisi olla mahdotonta saavuttaa pyydettyjen kantojen kestävä enimmäistuottoa vuoteen 2015 mennessä, ja
tekstiin sisällytettiin maininta "mikäli vain mahdollista" senkaltaisten olettamusten ottamiseksi huomioon.
EU:n ei pidä yrittää mennä kansainvälisiä sitoumuksiaan pidemmälle.

Muutosehdotus 3

Johdanto-osan 15 kappale

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten ympärillä olevien meren elollisten luonnonvarojen erityistä suojelua olisi jatkettava, sillä kyseiset luonnonvarat edistävät saarten paikallistalouden säilymistä saarten rakenteellisen, sosiaalisen ja taloudellisen tilanteen kannalta. Tästä syystä kyseisillä vesialueilla olisi pidettävä voimassa tiettyjä kalastustoimia koskevat rajoitukset, joita sovelletaan Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten satamissa rekisteröityihin aluksiin.	Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten <u>Syrjäisimpien alueiden</u> ympärillä olevien meren elollisten luonnonvarojen erityistä suojelua olisi jatkettava, sillä kyseiset luonnonvarat edistävät saarten paikallistalouden säilymistä saarten rakenteellisen, sosiaalisen ja taloudellisen tilanteen kannalta. Tästä syystä kyseisillä vesialueilla olisi pidettävä voimassa tiettyjä kalastustoimia koskevat rajoitukset, joita sovelletaan Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten <u>syrjäisimpien alueiden</u> satamissa rekisteröityihin aluksiin.

Perustelu

Syrjäisimmät alueet ovat vaikeassa asemassa, joten ne kaikki on otettava huomioon, jotta niiden kehitystä voidaan tukea paremmin. Syrjäisimpien alueiden kehitys on tiiviissä yhteydessä meren luonnonvarojen ja yleisesti meriympäristön hyvään tilaan. Tämän muutosehdotuksen tavoitteena on, että Euroopan unionin kaikki syrjäisimmät alueet otetaan huomioon.

Muutosehdotus 4

Johdanto-osan 18 kappale

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Nykyisin suurina määrinä esiintyvien tahattomien saaliiden ja kalojen poisheittämisen vähentämiseksi ja lopettamiseksi kokonaan tarvitaan toimenpiteitä. Tahattomat saaliit ja poisheitetyt määrät muodostavat näet merkittävän jäteerän ja vaikuttavat kielteisellä tavalla meren elollisten luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen ja meriekosysteemeihin sekä kalastuselinkeinoon taloudelliseen kannattavuuteen. Olisi vahvistettava velvoite purkaa aluksesta kaikki unionin vesillä tai unionin kalastusalusten toimesta toteutettujen kalastustoimien aikana pyydetty hoidettujen kantojen saaliit, ja otettava se käyttöön asteittain.	Nykyisin suurina määrinä esiintyvien tahattomien saaliiden ja kalojen poisheittämisen vähentämiseksi ja lopettamiseksi kokonaan tarvitaan toimenpiteitä. Tahattomat saaliit ja poisheitetyt määrät muodostavat näet merkittävän jäteerän ja <u>voivat</u> vaikuttaa kielteisellä tavalla meren elollisten luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen ja meriekosysteemeihin sekä kalastuselinkeinoon taloudelliseen kannattavuuteen. <u>Silloin kuin alhaisen eloonjäämisasteen vuoksi on tarpeen,</u> Olisi vahvistettava velvoite purkaa aluksesta kaikki unionin vesillä tai unionin kalastusalusten toimesta toteutettujen kalastustoimien aikana pyydetty <u>pyytämät</u> hoidettujen kantojen <u>lajien</u> saaliit, ja otettava se käyttöön asteittain.

Muutosehdotus 5

Johdanto-osan 29 kappale

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Useimpien yhteisen kalastuspolitiikan mukaisesti hoidettujen kantojen osalta olisi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 otettava käyttöön siirrettäviä kalastusoikeuksia koskeva järjestelmä, jota sovelletaan kaikkiin vähintään 12 metrin pituisiin aluksiin sekä kaikkiin muihin vedettävillä pyydyksillä kalastaviin aluksiin. Jäsenvaltiot voivat jättää siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmän ulkopuolelle sellaiset alle 12 metrin pituiset alukset, jotka eivät käytä vedettäviä pyydyksiä. Tällaisen järjestelmän odotetaan kannustavan kalastusalaan pienentämään laivastojen kokoa sekä parantavan taloudellista tulosta samalla, kun luodaan oikeudellisesti varma jäsenvaltion vuotuisia kalastusmahdollisuuksia koskeva yksinomainen siirrettävä kalastusoikeus. Koska meren elolliset luonnonvarat ovat yhteinen hyödyke, siirrettävillä kalastusoikeuksilla vain vahvistettaisiin käyttöoikeus jäsenvaltion osuuteen vuotuisista kalastusmahdollisuuksista ja ne voitaisiin peruuttaa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.	Useimpien yhteisen kalastuspolitiikan mukaisesti hoidettujen kantojen osalta olisi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 otettava <u>voidaan ottaa</u> käyttöön siirrettäviä kalastusoikeuksia koskeva järjestelmä, jota sovelletaan kaikkiin vähintään 12 metrin pituisiin aluksiin sekä kaikkiin muihin vedettävillä pyydyksillä kalastaviin aluksiin. <u>vedettävillä pyydyksillä kalastavat säännellyt kantoja.</u> Tällaisen järjestelmän odotetaan kannustavan kalastusalaan pienentämään laivastojen kokoa sekä parantavan taloudellista tulosta samalla, kun luodaan oikeudellisesti varma jäsenvaltion vuotuisia kalastusmahdollisuuksia koskeva yksinomainen siirrettävä kalastusoikeus. Koska meren elolliset luonnonvarat ovat yhteinen hyödyke, siirrettävillä kalastusoikeuksilla vain vahvistettaisiin käyttöoikeus jäsenvaltion osuuteen vuotuisista kalastusmahdollisuuksista ja ne voitaisiin peruuttaa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Perustelu

Päätöksen siirrettävien kalastusoikeuksien käyttöönotosta tulee kuulua jäsenvaltioiden toimivaltaan eikä käyttöönoton pitä olla pakollista.

Muutosehdotus 6

Johdanto-osan 31 kappale

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Joidenkin pienimuotoista kalastusta harjoittavien laivastojen erityispiirteiden ja sosioekonomisen haavoittuvuuden vuoksi on perusteltua rajoittaa siirrettäviä kalastusoikeuksia koskeva pakollinen järjestelmä suuriin aluksiin. Siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää olisi sovellettava kantoihin, joiden osalta on myönnetty kalastusmahdollisuuksia.	Joidenkin pienimuotoista kalastusta harjoittavien laivastojen erityispiirteiden ja sosioekonomisen haavoittuvuuden vuoksi on perusteltua rajoittaa <u>suosia</u> siirrettäviä kalastusoikeuksia koskevaa pakollinen <u>järjestelmää suurten alusten kohdalla suuriin aluksiin</u> . Siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää olisi sovellettava kantoihin, joiden osalta on myönnetty kalastusmahdollisuuksia.

Perustelu

Tätä johdanto-osan kappaletta on tarpeen muuttaa, jotta se olisi johdonmukainen 27 artiklan 1 kohdan kanssa. Samalla on tarkoitus vahvistaa kalastusoikeuksien siirtämisen vapaaehtoisuus.

Muutosehdotus 7

2 artiklan 2 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Yleiset tavoitteet 1. Yhteisellä kalastuspolitiikalla olisi varmistettava, että kalastus- ja vesiviljelytoimet luovat edellytyksiä ympäristön, talouden ja sosiaalisten näkökohtien pitkän aikavälin kestävyydelle ja parantavat elintarvikkeiden saatavuutta. 2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa, ja politiikalla pyritään varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan vuoteen 2015 mennessä kestäväen enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi ja pidetään tämän kokoisina. 3. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan kalastuksenhoitoon ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa sen varmistamiseksi, että kalastustoimien vuoksi meriekosysteemiin kohdistuvia vaikutuksia saataisiin rajoitettua. 4. Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sisällytetään unionin ympäristölainsäädännön vaatimukset.	Yleiset tavoitteet 1. Yhteisellä kalastuspolitiikalla olisi varmistettava, että kalastus- ja vesiviljelytoimet luovat edellytyksiä ympäristön, talouden ja sosiaalisten näkökohtien pitkän aikavälin kestävyydelle ja parantavat elintarvikkeiden saatavuutta. 2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa, ja politiikalla pyritään varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettyjen lajien kannat <u>mikäli vain mahdollista</u> palautetaan vuoteen 2015 mennessä kestäväen enimmäistuoton mahdollistavalle <u>tasojalle tai niitä</u> suuremmiksi ja pidetään tämän kokoisina. 3. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan kalastuksenhoitoon ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa sen varmistamiseksi, että kalastustoimien vuoksi meriekosysteemiin kohdistuvia vaikutuksia saataisiin rajoitettua. 4. Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sisällytetään unionin ympäristölainsäädännön vaatimukset.

Perustelu

Vuonna 2002 tehdyssä Johannesburgin sopimuksessa todettiin, että tiettyjen lajien ja kantojen osalta saat-
taisi olla mahdotonta saavuttaa pyydettyjen kantojen kestävä enimmäistuottoa vuoteen 2015 mennessä, ja
tekstiin sisällytettiin maininta "mikäli vain mahdollista" senkaltaisten olettamusten ottamiseksi huomioon.
EU:n ei pitä yrittää mennä kansainvälisiä sitoumuksiaan pidemmälle.

Muutosehdotus 8

2 artiklan 3 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan kalastuksenhoitoon ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa sen varmistamiseksi, että kalastustoimien vuoksi meriekosysteemiin kohdistuvia vaikutuksia saataisiin rajoitettua.	Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan kalastuksenhoitoon <u>kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti</u> ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa <u>mikäli vain mahdollista</u> sen varmistamiseksi, että kalastustoimien vuoksi meriekosysteemiin kohdistuvia vaikutuksia saataisiin rajoitettua.

Perustelu

Vuodelta 2002 peräisin olevassa Johannesburgin sopimuksessa todetaan, että tiettyjen lajien ja kantojen osalta saattaisi olla mahdotonta saavuttaa kestävän enimmäistuoton tasoa vuoteen 2015 mennessä, ja käytetään ilmausta ”mikäli vain mahdollista” sellaisten tapausten varalta.

Muutosehdotus 9

3 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Erityiset tavoitteet Edellä 2 artiklassa asetettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisellä kalastuspolitiikalla pyritään erityisesti	Erityiset tavoitteet Edellä 2 artiklassa asetettujen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisellä kalastuspolitiikalla pyritään erityisesti
a) lopettamaan kaupallisten kantojen tahattomat saaliit ja varmistamaan vähitellen, että kyseisten kantojen kaikki saaliit puretaan aluksesta;	(a) lopettamaan <u>vähitellen</u> kaupallisten <u>kantojen lajien</u> tahattomat saaliit ja varmistamaan <u>vähitellen, silloin kun alhaisen eloonjäämisasteen vuoksi on tarpeen, että kantojen kaikki saaliit puretaan aluksesta, sekä parantamaan jatkuvasti pyydysten valikoivuutta ja edistämään tutkimusta, joka koskee poisheitettävien lajien hyödyntämistä</u> <u>että kyseisten kantojen lajien kaikki saaliit puretaan aluksesta;</u>
b) luomaan edellytykset tehokkaille kalastustoimille taloudellisesti kannattavan ja kilpailukykyisen kalastusalan puitteissa;	(b) luomaan edellytykset tehokkaille kalastustoimille taloudellisesti kannattavan ja kilpailukykyisen kalastusalan puitteissa;
c) edistämään unionin vesiviljelytoiminnan kehittämistä elintarviketurvan ja työllisyyden varmistamiseksi rannikko- ja maaseutualueilla	(c) edistämään unionin vesiviljelytoiminnan <u>ekologisesti tasapainoista</u> kehittämistä elintarviketurvan ja työllisyyden varmistamiseksi rannikko- ja maaseutualueilla;
d) edistämään kohtuullisen elintason toteutumista kalastustoiminnasta riippuvaisille;	(d) edistämään <u>ympäristön hyvän tilan saavuttamista ja ylläpitämistä;</u> (e) <u>edistämään myös poikastuotantotoiminnan avulla ja sitä kehittämällä sellaisten säilyttämistarkoituksessa ja/tai kaupallisesti merkittävien kalalajien ylläpitämistä ja vahvistamista, jotka ovat uhanalaisia ja liikakalastuksen kohteena;</u> (df) edistämään kohtuullisen elintason toteutumista kalastustoiminnasta riippuvaisille <u>ottaen huomioon sosiaaliset ja maantieteelliset erityispiirteet, muun muassa syrjäisimpien alueiden tilanne ja naisten tilanne kalastusosalalla;</u>
e) ottamaan huomioon kuluttajien edut;	(eg) ottamaan huomioon kuluttajien edut;
f) takaamaan järjestelmällinen ja yhdenmukaistettu tietojen keruu ja hallinnointi.	(fh) takaamaan järjestelmällinen ja yhdenmukaistettu tietojen keruu ja hallinnointi. (i) <u>luomaan unionin sisämarkkinat merestä saataville tuotteille ja edistämään kansallisten sääntöjen tosiasiasta yhdenmukaistamista sekä kolmansista maista peräisin oleville tuotteille asetettujen kriteerien ja edellytysten asianmukaista yhdentämistä.</u>

Muutosehdotus 10

4 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Hyvän hallinnan periaatteet	Hyvän hallinnan periaatteet
Yhteistä kalastuspolitiikkaa ohjaavat seuraavat hyvän hallinnan periaatteet:	Yhteistä kalastuspolitiikkaa ohjaavat seuraavat hyvän hallinnan periaatteet:
a) vastuiden selkeä määrittely sekä unionin tasolla että kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla;	(a) vastuiden selkeä määrittely sekä unionin tasolla että kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla;

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
b) toimenpiteiden vahvistaminen parhaan käytettävissä olevan tutkimustiedon mukaisesti;	(b) toimenpiteiden vahvistaminen parhaan käytettävissä olevan tutkimustiedon mukaisesti <u>ja ottaen huomioon tarve toteuttaa asteittain tarkoituksenmukaiset mukautukset</u> ;
c) pitkän aikavälin näkökulma;	(c) <u>toimenpiteiden vahvistaminen toteutettava asteittain ja tilapäisesti</u> ;
d) alan toimijoiden laaja osallistuminen toimenpiteiden kaikkiin vaiheisiin, suunnittelusta täytäntöönpanoon;	(d) pitkän aikavälin näkökulma;
e) lippuvaltion ensisijainen vastuu;	(d) alan toimijoiden, erityisesti neuvoo-antavien toimikuntien, laaja osallistuminen toimenpiteiden kaikkiin vaiheisiin, suunnittelusta täytäntöönpanoon;
f) johdonmukaisuus yhdenmukaiseen meripolitiikkaan sekä unionin muihin politiikkoihin nähden.	(e) lippuvaltion ensisijainen vastuu;
	(f) johdonmukaisuus yhdenmukaiseen meripolitiikkaan sekä unionin muihin politiikkoihin nähden

Perustelu

Mielestämme neuvoston ja Euroopan parlamentin poliittista harkintavaltaa tavoitteiden ja periaatteiden toteutuksessa tulisi kunnioittaa alan päätöksenteossa hyvän hallintotavan takaamiseksi.

Lisätään yhteisen kalastuspolitiikan hyvän hallinnan periaatteisiin uusi c kohta. Yhteisessä kalastuspolitiikassa on noudatettava tilapäisyyden ja asteittaisuuden kriteereitä.

Tarkoituksena on muistuttaa alueellistamisen merkityksestä yhteisessä kalastuspolitiikassa siten, että alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien roolia vahvistetaan.

Alakohta g aiheuttaa hämmennystä, koska siinä asetetaan yhdenmukainen meripolitiikka muiden unionin politiikkojen kanssa samalle tasolle yhteiseen kalastuspolitiikkaan nähden. Mielestämme yhteinen kalastuspolitiikka on erottamaton osa yhdenmukaista meripolitiikkaa, ja tärkeää on sisäinen johdonmukaisuus yhdellä ja samalla politiikan alalla, josta vastaavat samat ihmiset.

Muutosehdotus 11

5 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Määritelmät	Määritelmät
Tässä asetuksessa tarkoitetaan:	Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
— "unionin vesillä" jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesialueita, lukuun ottamatta perussopimuksen liitteen II luettelossa mainittujen alueiden lähivesiä,	— "unionin vesillä" jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesialueita, lukuun ottamatta perussopimuksen liitteen II luettelossa mainittujen alueiden lähivesiä,
— "meren elollisilla luonnonvaroilla" käytettävissä ja saavutettavissa olevia merivedessä eläviä lajeja, myös anadromisia ja katadromisia lajeja, niiden elinkierron kaikissa vaiheissa,	— "meren elollisilla luonnonvaroilla" käytettävissä ja saavutettavissa olevia merivedessä eläviä lajeja, myös anadromisia ja katadromisia lajeja, niiden elinkierron kaikissa vaiheissa,
— "makean veden elollisilla luonnonvaroilla" käytettävissä ja saavutettavissa olevia makeassa vedessä eläviä lajeja,	— "makean veden elollisilla luonnonvaroilla" käytettävissä ja saavutettavissa olevia makeassa vedessä eläviä lajeja,
— "kalastusaluksella" aluksia, jotka on varustettu meren elollisten luonnonvarojen kaupallista kalastusta varten,	— "kalastusaluksella" aluksia, jotka on varustettu meren elollisten luonnonvarojen kaupallista kalastusta varten,

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
— "unionin kalastusaluksella" jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja unionissa rekisteröityä kalastusalusta, — "kestävällä enimmäistuotolla" suurinta saalista, joka kalakannasta voidaan pyytää määräämättömän ajan, — "kalastuksenhoidon ennalta varautuvalla lähestymistavalla" toimintamallia, jossa riittävien tieteellisten tietojen puuttumisen perusteella ei voida lykätä tai jättää toteuttamatta hoitotoimenpiteitä kohdelajien, niiden ohessa saaliiksi saatavien tai niistä riippuvaisten lajien sekä muiden kuin kohdelajien ja niiden ympäristön suojelemiseksi, — "kalastuksenhoidon ekosysteemilähtöisellä lähestymistavalla" toimintamallia, jossa pyritään varmistamaan, että elollisista vesiluonnonvaroista saadaan suuri hyöty samalla kun kalastustoimista meriekosysteemeihin kohdistuvat suorat ja välilliset vaikutukset pysyvät vähäisinä eivätkä vahingoita kyseisten ekosysteemien toimintaa, monimuotoisuutta ja eheyttä, — "kalastuskuolevuudella" jonkin kannan tietyn ajanjakson saaliita osuutena kyseisenä ajanjaksona keskimäärin käytettävissä olevasta kannasta, — "kannalla" tietyllä kalastuksenhoitoalueella esiintyvää, ominaisuuksiltaan erottuvaa meren elollista luonnonvaraa, — "saalisrajalla" jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän purettujen saaliiden määrällistä rajoitusta tietyssä ajanjaksona, — "säilyttämisen viitearvoilla" kalakantoja koskevien parametrien (kuten biomassa tai kalastuskuolevuus) arvoja, joita käytetään kalastuksenhoidossa esimerkiksi suhteessa hyväksyttävään biologiseen riskitasoon tai toivotuun tuotostasoon, — "suojatoimenpiteellä" varotoimenpidettä, jonka tavoitteena on suojata tai estää jonkin ei-toivotun asian esiintyminen, — "teknisellä toimenpiteellä" toimenpidettä, jolla säädelään saaliiden lajikoostumusta ja kokojakamaa sekä kalastustoiminnan vuoksi ekosysteemien eri osiin kohdistuvia vaikutuksia määräämällä pyydysten käytön ja rakenteen osalta ehtoja ja rajoittamalla pääsyä kalastusalueille, — "kalastusmahdollisuudella" määrällistä kalastusoikeutta, joka ilmaistaan saaliina ja/tai pyyntiponnistuksena, sekä sellaisia siihen toiminnallisesti kytkeytyviä edellytyksiä, joita määrän ilmoittamiseksi jollain tietyllä tasolla tarvitaan,	— "unionin kalastusaluksella" jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja unionissa rekisteröityä kalastusalusta, — "kestävällä enimmäistuotolla" suurinta saalista, joka kalakannasta voidaan pyytää määräämättömän ajan <u>pitkällä aikavälillä hyödynnettäessä kantaa tai meren elollisia luonnonvaroja tai harjoitettaessa sekakalastusta, kun kaikkia lajeja tarkastellaan yhdessä,</u> — "kalastuksenhoidon ennalta varautuvalla lähestymistavalla" toimintamallia, jossa riittävien tieteellisten tietojen puuttumisen perusteella ei voida lykätä tai jättää toteuttamatta hoitotoimenpiteitä kohdelajien, niiden ohessa saaliiksi saatavien tai niistä riippuvaisten lajien sekä muiden kuin kohdelajien ja niiden ympäristön suojelemiseksi, — "kalastuksenhoidon ekosysteemilähtöisellä lähestymistavalla" toimintamallia, jossa pyritään varmistamaan, että elollisista vesiluonnonvaroista saadaan suuri hyöty samalla kun kalastustoimista meriekosysteemeihin kohdistuvat suorat ja välilliset vaikutukset pysyvät vähäisinä eivätkä vahingoita kyseisten ekosysteemien toimintaa, monimuotoisuutta ja eheyttä, — "kalastuskuolevuudella" <u>vauhtia, jolla yksilöt tai biomassasta poistuvat kalavarot kalastustoimien seurauksena</u> jonkin kannan tietyn ajanjakson saaliita osuutena <u>kyseisenä ajanjaksona keskimäärin käytettävissä olevasta kannasta,</u> — "kannalla" <u>tietyn lajin alapopulaatiota, jolle ominaisparametrit (kasvu, lisääntyminen, luonnollinen kuolevuus ja kalastuskuolevuus) ovat ainoat tämän populaation dynamiikan määräävät tekijät, kun taas ulkoisia tekijöitä (vaeltaminen) voidaan pitää merkityksettöminä</u> tietyllä kalastuksenhoitoalueella esiintyvää, ominaisuuksiltaan erottuvaa meren elollista luonnonvaraa, — "saalisrajalla" jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän purettujen saaliiden määrällistä rajoitusta tietyssä ajanjaksona, — "säilyttämisen viitearvoilla" kalakantoja koskevien parametrien (kuten biomassa tai kalastuskuolevuus) arvoja, joita käytetään kalastuksenhoidossa esimerkiksi suhteessa hyväksyttävään biologiseen riskitasoon tai toivotuun tuotostasoon, — "suojatoimenpiteellä" varotoimenpidettä, jonka tavoitteena on suojata tai estää jonkin ei-toivotun asian esiintyminen, — "teknisellä toimenpiteellä" toimenpidettä, jolla säädelään saaliiden lajikoostumusta ja kokojakamaa sekä kalastustoiminnan vuoksi ekosysteemien eri osiin kohdistuvia vaikutuksia määräämällä pyydysten käytön ja rakenteen osalta ehtoja ja rajoittamalla pääsyä kalastusalueille, — "kalastusmahdollisuudella" määrällistä kalastusoikeutta, joka ilmaistaan saaliina ja/tai pyyntiponnistuksena, sekä sellaisia siihen toiminnallisesti kytkeytyviä edellytyksiä, joita määrän ilmoittamiseksi jollain tietyllä tasolla tarvitaan,

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
— ”pyyntiponnistuksella” kalastusaluksen kapasiteetin ja kalastustoiminnan tuloa; kun on kyse kalastusaluksen ryhmästä, tarkoitetaan ryhmän kaikkien alusten pyyntiponnistusten summaa,	— ”pyyntiponnistuksella” kalastusaluksen kapasiteetin ja kalastustoiminnan tuloa; kun on kyse kalastusaluksen ryhmästä, tarkoitetaan ryhmän kaikkien alusten pyyntiponnistusten summaa,
— ”siirrettävillä kalastusoikeuksilla” peruutettavissa olevia, jäsenvaltiolle myönnettyjen tai jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1967/2006 (¹) 19 artiklan mukaisesti hyväksymissä kalastuksenhoitosuunnitelmissa vahvistettujen kalastusmahdollisuuksien tiettyä osaa koskevia käyttöoikeuksia, jotka niiden haltija saa siirtää muille hyväksyttävillä tällaisten siirrettävien kalastusoikeuksien haltijoille,	— ”siirrettävillä kalastusoikeuksilla” peruutettavissa olevia, jäsenvaltioille myönnettyjen tai jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1967/2006 (¹) 19 artiklan mukaisesti hyväksymissä kalastuksenhoitosuunnitelmissa vahvistettujen kalastusmahdollisuuksien tiettyä osaa koskevia käyttöoikeuksia, jotka niiden haltija saa siirtää muille hyväksyttävillä tällaisten siirrettävien kalastusoikeuksien haltijoille,
— ”yksittäisillä kalastusmahdollisuuksilla” vuotuisia kalastusmahdollisuuksia, jotka on myönnetty jäsenvaltiossa siirrettävien kalastusoikeuksien haltijoille kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvan kalastusmahdollisuusosuuden perusteella,	— ”yksittäisillä kalastusmahdollisuuksilla” vuotuisia kalastusmahdollisuuksia, jotka on myönnetty jäsenvaltioissa siirrettävien kalastusoikeuksien haltijoille kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvan kalastusmahdollisuusosuuden perusteella,
— ”kalastuskapasiteetilla” neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2930/86 (²) 4 ja 5 artiklan mukaista aluksen vetoisuutta bruttotonneina (bt) ja tehoa kilowatteina (kW),	— ”kalastuskapasiteetilla” neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2930/86 (²) 4 ja 5 artiklan mukaista aluksen vetoisuutta bruttotonneina (bt) ja tehoa kilowatteina (kW),
— ”vesiviljelyllä” vesieliöiden kasvatusta tai viljelyä, jossa käytetyllä tekniikalla on tarkoitus lisätä kyseisten eliöiden tuotantoa ympäristön luonnollista kapasiteettia suuremmaksi ja jossa eliöt pysyvät koko kasvatus- tai viljelyvaiheen ja myös nostovaiheen ajan luonnollisen tai oikeushenkilön omaisuutena,	— ”vesiviljelyllä” vesieliöiden kasvatusta tai viljelyä, jossa käytetyllä tekniikalla on tarkoitus lisätä kyseisten eliöiden tuotantoa ympäristön luonnollista kapasiteettia suuremmaksi ja jossa eliöt pysyvät koko kasvatus- tai viljelyvaiheen ja myös nostovaiheen ajan luonnollisen tai oikeushenkilön omaisuutena,
— ”kalastuslisenssillä” asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua lisenssiä,	— ”kalastuslisenssillä” asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua lisenssiä,
— ”kalastusluvalla” asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua lupaa,	— ”kalastusluvalla” asetuksen (EY) N:o 1224/2009 4 artiklan 10 kohdassa tarkoitettua lupaa,
— ”kalastuksella” luontaisessa ympäristössään elävien vesieliöiden keräämistä tai pyydystämistä tai tällaisen keräämisen tai pyydystämisen mahdollistavan minkä tahansa välineen tarkoituksellista käyttöä,	— ”kalastuksella” luontaisessa ympäristössään elävien vesieliöiden keräämistä tai pyydystämistä tai tällaisen keräämisen tai pyydystämisen mahdollistavan minkä tahansa välineen tarkoituksellista käyttöä,
— ”kalastustuotteilla” millä tahansa kalastustoiminnalla tuotettuja vesieliöitä,	— ”kalastustuotteilla” millä tahansa kalastustoiminnalla tuotettuja vesieliöitä,
— ”toimijalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hoitaa tai pitää hallinnassaan mitä tahansa yritystä, joka toteuttaa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotannon, jalostuksen, kaupan pitämisen, jakelun ja vähittäiskaupan vaiheisiin liittyviä toimia,	— ”toimijalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hoitaa tai pitää hallinnassaan mitä tahansa yritystä <u>tai yhteisöä</u>, joka toteuttaa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotannon, jalostuksen, kaupan pitämisen, jakelun ja vähittäiskaupan vaiheisiin liittyviä toimia,
— ”vakavalla rikkomuksella” neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan 1 kohdassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklan 1 kohdassa määriteltä rikkomusta,	— ”vakavalla rikkomuksella” neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan 1 kohdassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 90 artiklan 1 kohdassa määriteltä rikkomusta,
— ”tieteellisen tiedon loppukäyttäjällä” tahoa, jolla on tutkimuksen tai hallinnon näkökulmasta mielenkiintoa kalastusalan tietojen tieteellistä analysointia kohtaan,	— ”tieteellisen tiedon loppukäyttäjällä” tahoa, jolla on tutkimuksen tai hallinnon näkökulmasta mielenkiintoa kalastusalan tietojen tieteellistä analysointia kohtaan,

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
— "sallitun saaliin ylimäärällä" sallitun saaliin osaa, jonka pyyntiin rannikkovaltiolla ei ole kapasiteettia,	— "sallitun saaliin ylimäärällä" sallitun saaliin osaa, jonka pyyntiin rannikkovaltiolla ei ole kapasiteettia,
— "vesiviljelytuotteella" vesiviljelytoiminnalla tuotettuja vesieliöitä niiden elinkierron kaikissa vaiheissa,	— "vesiviljelytuotteella" vesiviljelytoiminnalla tuotettuja vesieliöitä niiden elinkierron kaikissa vaiheissa,
— "kutukannan biomassalla" arviota tietyn määrättyä aikana lisääntyvän kalavaran kalojen massasta, mukaan luettuina sekä naaras- että koirasyksilöt sekä eläviä poikasia synnyttävät kalat,	— "kutukannan biomassalla" arviota tietyn määrättyä aikana lisääntyvän kalavaran kalojen massasta, mukaan luettuina sekä naaras- että koirasyksilöt sekä eläviä poikasia synnyttävät kalat,
— "sekakalastuksella" kalastusta, jossa kalastusalueella on useampia pyydykseen herkästi kiinni jääviä lajeja,	— "sekakalastuksella" kalastusta, jossa kalastusalueella on useampia pyydykseen herkästi kiinni jääviä lajeja,
— "kestävää kalastusta koskevalla sopimuksella" muiden valtioiden kanssa tehtyjä kansainvälisiä sopimuksia, joiden tarkoituksena on saada pääsy luonnonvarojen hyödyntämiseen tai vesialueille unionin myöntämää taloudellista tukea vastaan.	— "kestävää kalastusta koskevalla sopimuksella" muiden valtioiden kanssa tehtyjä kansainvälisiä sopimuksia, joiden tarkoituksena on saada pääsy luonnonvarojen hyödyntämiseen tai vesialueille unionin myöntämää taloudellista tukea vastaan,
(¹) ABl. L 409 vom 30.12.2006, S. 11. (²) ABl. L 274 vom 25.9.1986, S. 1.	— " <u>pienimuotoisella rannikkokalastuksella</u> " kalastusta, jota harjoitetaan kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituisilla aluksilla, jotka eivät käytä yhteisön kalastuslaivastorekisteristä 30 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 26/2004 liitteessä I olevassa taulukossa 3 olevassa luettelossa mainittuja vedettäviä pyydyksiä lukuun ottamatta alueellisia tai paikallisia erityispiirteitä, joita varten on laadittava erillinen määritelmä. — " <u>poikastuotantotoiminnalla</u> " toimenpiteitä, joilla pyritään säilyttämään ja kasvattamaan kalakantoja yleisillä vesillä; tähän kuuluu kalantuotanto, jonka tarkoituksena on kalakantojen istutus missä tahansa elinkaaren vaiheessa. (¹) ABl. L 409 vom 30.12.2006, S. 11. (²) ABl. L 274 vom 25.9.1986, S. 1.

Perustelu

Kalastusala on laajentunut uusiin toimintamuotoihin. "Toimijoita" ei ole syytä rajata vain sellaisiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka hoitavat tai pitävät hallinnassaan yritystä. On myös yhdistyksiä ja muita yhteisöjä. Esimerkiksi vapaa-ajankalastuksen merkitys kalavarojen talteenotossa on suuri eräissä Euroopan osissa. Kaikkialla kaupungistumisen myötä virkistyskalastuksella on suuret mahdollisuudet lisätä ihmisten luonnon tuntemusta. Virkistyskalastus houkuttelee ihmisiä luotoon ja pitämään parempaa huolta omasta fyysisestä ja henkisestä virkistyksestä ja terveydestä. Opastetun kalastuksen ja yleensäkin kalastusmatkailun määrä ja myös taloudellinen merkitys kasvavat. Kalastus on myös merkittävä lisä matkailuelinkeinojen kehittämisessä ja täten se tukee rannikko- ja jokiyhteisöjen säilymistä elinvoimaisina. Täten "toimija"-käsitettä on syytä laajentaa. Tätä puoltaa sekin, että esimerkiksi vapaa-ajankalastus on jo osa yhteistä kalastuspolitiikkaa sekä valvonta-asetuksen kautta että uusien kalalajien käyttö- ja hoitosuunnitelmien kautta.

Jotta Euroopan eri alueiden kalastustapojen moninaisuus ja erityispiirteet voidaan ottaa huomioon, mahdollisesti hyväksyttävän Euroopan laajuisen "pienimuotoisen rannikkokalastuksen" määritelmän on oltava joustavampi.

Poikastuotantotoiminta on nousemassa perustavan tärkeään rooliin arvokalakantojen ylläpitämisessä istutusten avulla. Näin rajoitetaan tulokaslajeja, jotka hallitsevat elinympäristön tärkeitä ekologisia lokeroita.

Muutosehdotus 12

6 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Vesialueille pääsyä koskevat yleiset säännöt	Vesialueille pääsyä koskevat yleiset säännöt
1. Unionin kalastusaluksilla on yhtäläinen pääsy kaikille unionin vesialueille ja yhtäläinen vesiluonnonvarojen käyttöoikeus kaikilla unionin vesillä lukuun ottamatta 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vesiä, jollei III osan mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä muuta johdu. 2. Jäsenvaltioilla on niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla enintään 12 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien tammikuun 1 päivästä 2013 joulukuun 31 päivään 2022 oikeus rajoittaa kalastus niihin kalastusaluksiin, jotka perinteisesti kalastavat tällä vyöhykkeellä läheisen rannikon satamista käsin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia unionin kalastusaluksia koskevia järjestelyjä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden välisiin olemassa oleviin naapurussuhteisiin, ja liitteeseen I sisältyviä järjestelyjä, joissa vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle sellaiset muiden jäsenvaltioiden rannikkoalueen maantieteelliset vyöhykkeet, joilla kalastusta harjoitetaan, sekä kalastuksen kohteena olevat lajit. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla asetetuista rajoituksista. 3. Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten vesialueilla 100 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista asianomaiset jäsenvaltiot voivat rajoittaa kalastuksen tammikuun 1 päivästä 2013 joulukuun 31 päivään 2022 kyseisten saarten satamissa rekisteröityihin aluksiin. Tällaisia rajoituksia ei sovelleta kyseisillä vesialueilla perinteisesti kalastaviin unionin kalastusaluksiin niin kauan kuin alukset eivät ylitä perinteisesti käytetyn pyyntiponnistuksen tasoa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla asetetuista rajoituksista. 4. Edellä 2 ja 3 kohdassa kuvattujen järjestelyjen jälkeen sovellettavat säännökset on annettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022.	1. Unionin kalastusaluksilla on yhtäläinen pääsy kaikille unionin vesialueille ja yhtäläinen vesiluonnonvarojen käyttöoikeus kaikilla unionin vesillä lukuun ottamatta 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vesiä, jollei III osan mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä muuta johdu. 2. Jäsenvaltioilla on niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla enintään 12 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien tammikuun 1 päivästä 2013 joulukuun 31 päivään 2022 oikeus rajoittaa kalastus niihin kalastusaluksiin, jotka perinteisesti kalastavat tällä vyöhykkeellä läheisen rannikon satamista käsin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia unionin kalastusaluksia koskevia järjestelyjä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden välisiin olemassa oleviin naapurussuhteisiin, ja liitteeseen I sisältyviä järjestelyjä, joissa vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle sellaiset muiden jäsenvaltioiden rannikkoalueen maantieteelliset vyöhykkeet, joilla kalastusta harjoitetaan, sekä kalastuksen kohteena olevat lajit. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla asetetuista rajoituksista. 3. Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten <u>Syrjäisimpien alueiden</u> vesialueilla 100 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista asianomaiset jäsenvaltiot voivat rajoittaa kalastuksen tammikuun 1 päivästä 2013 joulukuun 31 päivään 2022 kyseisten saarten satamissa rekisteröityihin aluksiin. Tällaisia rajoituksia ei sovelleta kyseisillä vesialueilla perinteisesti kalastaviin unionin kalastusaluksiin niin kauan kuin alukset eivät ylitä perinteisesti käytetyn pyyntiponnistuksen tasoa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla asetetuista rajoituksista. 4. Edellä 2 ja 3 kohdassa kuvattujen järjestelyjen jälkeen sovellettavat säännökset on annettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022.

Perustelu

Syrjäisimmät alueet ovat vaikeassa asemassa, joten ne kaikki on otettava huomioon, jotta niiden kehitystä voidaan tukea paremmin. Syrjäisimpien alueiden kehitys on tiiviissä yhteydessä meren luonnonvarojen ja yleisesti meriympäristön hyvään tilaan. Tämän muutosehdotuksen tavoitteena on, että Euroopan unionin kaikki syrjäisimmät alueet otetaan huomioon.

Muutosehdotus 13

8 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Teknisten toimenpiteiden lajit	Teknisten toimenpiteiden lajit
i) muutokset tai lisälaitteet valikoivuuden parantamiseksi tai bentaaliseen vyöhykkeeseen kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi,	i) muutokset tai lisälaitteet valikoivuuden parantamiseksi tai meriympäristöön bentaaliseen vyöhykkeeseen <u>meriympäristöön</u> kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi,

Perustelu

[Puolankielisessä toisinnossa käytetään ilmaisua "valikoivuuden lisääminen", ja se halutaan muuttaa ilmaisuksi "valikoivuuden parantaminen" sillä perusteella, että valikoivuuden lisääminen ei ole aina hyödyllistä. Pikemminkin puhutaan valikoivuuden parantamisesta, kuten 14 artiklan a kohdassa vahvistetaan.] 8 artikla ei koske vain bentaalista vyöhykettä vaan myös pelagista vyöhykettä ja siinä käytettyjä pyydyksiä.

Muutosehdotus 14

9 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Monivuotiset suunnitelmat	Monivuotiset suunnitelmat
1. Ensisijaisena toimenpiteenä olisi vahvistettava monivuotiset suunnitelmat säilyttämistoimiksi, joilla kalakannat säilytetään kestävän enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suurempina tai palautetaan näitä tasoja suuremmiksi.	1. Ensisijaisena toimenpiteenä olisi vahvistettava <u>neuvoa-antavien toimikuntien kuulemisen jälkeen laaditut</u> monivuotiset suunnitelmat säilyttämistoimiksi, joilla kalakannat säilytetään <u>mikäli vain mahdollista</u> kestävän enimmäistuoton mahdollistavilla tasoilla <u>tai niitä</u> suurempina tai palautetaan näitä tasoja suuremmiksi.
2. Monivuotisissa suunnitelmissa esitetään	2. Monivuotisissa suunnitelmissa esitetään
a) perusta asianomaisia kalakantoja koskevien kalastusmahdollisuuksien vahvistamista varten etukäteen määriteltyjen säilyttämisen viitearvojen pohjalta; sekä	a) perusta asianomaisia kalakantoja koskevien kalastusmahdollisuuksien vahvistamista varten etukäteen määriteltyjen säilyttämisen viitearvojen pohjalta; sekä
b) toimenpiteet, joilla säilyttämisen viitearvojen ylitykset voidaan ehkäistä tehokkaasti.	b) toimenpiteet, joilla <u>tähdätään siihen, että</u> säilyttämisen viitearvojen ylitykset voidaan ehkäistä tehokkaasti
	c) <u>aluekohtaiset poisheittämisen vähentämistavoitteet</u>
	d) <u>toimenpiteet ympäristön hyvän tilan palauttamiseksi ja ylläpitämiseksi.</u>
3. Monivuotiset suunnitelmat koskevat mahdollisuuksien mukaan joko yhtä tai useampaa kantaa hyödyntävää kalastusta, ja niissä otetaan asianmukaisesti huomioon kantojen ja kalastusten vuorovaikutus.	3. Monivuotiset suunnitelmat koskevat mahdollisuuksien mukaan joko yhtä tai useampaa kantaa hyödyntävää kalastusta, ja niissä otetaan asianmukaisesti huomioon kantojen ja kalastusten vuorovaikutus <u>sekä ekosysteemihaasteet suojeluilla merialueilla.</u>
4. Monivuotiset suunnitelmat perustuvat kalastuksenhoidon ennalta varautuvaan lähestymistapaan, ja niissä on otettava huomioon käytettävissä olevia tietoja ja arviointimenetelmiä koskevat rajoitukset sekä kaikki mitattavissa olevat epävarmuustekijät tieteellisesti hyväksyttävällä tavalla.	4. Monivuotiset suunnitelmat perustuvat kalastuksenhoidon ennalta varautuvaan lähestymistapaan, ja niissä on otettava huomioon käytettävissä olevia tietoja ja arviointimenetelmiä koskevat rajoitukset sekä kaikki mitattavissa olevat epävarmuustekijät tieteellisesti hyväksyttävällä tavalla.

Perustelu

Euroopan unioni perusti vuonna 2004 alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat yhteisen kalastuspolitiikan alueellisen lähestymistavan selkiyttämiseksi asiaankuuluvalla tavalla. Ne on liitettävä entistä paremmin mukaan päätöksentekoon pyytämällä niiltä lausuntoa monivuotisista suunnitelmista. Näin monivuotiset suunnitelmat ovat helpommin kalastuselinkeinonharjoittajien hyväksyttävissä ja jo lähtökohtaisesti helpommin sovellettavissa.

Vuonna 2002 tehdystä Johannesburgin sopimuksessa todettiin, että tiettyjen lajien ja kantojen osalta saat-
taisi olla mahdotonta saavuttaa pyydettyjen kantojen kestävää enimmäistuottoa vuoteen 2015 mennessä, ja
tekstiin sisällytettiin maininta "mikäli vain mahdollista" senkaltaisten olettamusten ottamiseksi huomioon.
EU:n ei pidä yrittää mennä kansainvälisiä sitoumuksiaan pidemmälle. Monivuotisissa suunnitelmissa asetetaan
tavoitteet saaliin poisheittämisen asteittaiseksi vähentämiseksi toimenpitein, jotka omaksutaan paikallistasolla.
Näiden vähentämistoimenpiteiden tulee perustua asianomaisten osapuolien esittämiin monenlaisiin välineisiin:
valikoivuus, paikka- ja aikamääreisiin perustuva hallinnointi ja saaliskiintiöiden käyttöönotto tiettyjen
tilanteeltaan herkkien lajien osalta tietyillä alueilla. Näillä osapuolilla tulee olla merkittävä rooli kyseisellä
alalla, asemaltaan lujittuneiden alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien myötä. Monivuotisissa suunnitelmissa
täytyy ottaa virallisesti kantaa suojeltuihin merialueisiin liittyviin kysymyksiin, sillä eräät niistä ovat laajamittaisen
kalastustoiminnan tapahtumapaikkoja. Monivuotisiin suunnitelmiin täytyy kuulua myös ekosysteemiulottuvuus
takeena kalakantojen säilyttämiselle.

On tärkeää tarkentaa, että monivuotisiin suunnitelmiin on myös sisällytettävä toimenpiteet ympäristön
hyvän tilan palauttamiseksi, sillä ilman näitä toimenpiteitä ympäristön tila saattaa heikentyä entisestään
aiheuttaen vahinkoa meriekosysteemien luonnolliselle tuotantokapasiteetille.

Suojeltujen merialueiden hyvä hallinnointi on yksi biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen
tavoitteista. Onkin luonnollista, että ne otetaan huomioon yhteisessä kalastuspolitiikassa.

Muutosehdotus 15

10 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
1. Monivuotisissa suunnitelmissa esitetään toimenpiteet kalastuskuolevuuden mukauttamiseksi sellaiseksi, että kaikki kannat voidaan palauttaa pysyvästi kestävän enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi vuoteen 2015 mennessä.	1. Monivuotisissa suunnitelmissa esitetään toimenpiteet kalastuskuolevuuden mukauttamiseksi sellaiseksi, että kaikki kannat voidaan palauttaa pysyvästi kestävän enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi vuoteen 2015 mennessä <u>mikäli vain mahdollista. Suunnitelmiin sisältyy myös aluekohtaiset poisheittäminen vähentämistävoitteet.</u>
2. Silloin kun ei ole mahdollista määritellä kalastuskuolevuutta, joka takaa kantojen palauttamisen pysyvästi kestävän enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi, monivuotisissa suunnitelmissa on esitettävä varotoimenpiteet, joilla voidaan turvata asianomaisten kantojen säilyttäminen vastaavan tasoisesti.	2. Silloin kun ei ole mahdollista määritellä kalastuskuolevuutta, joka takaa kantojen palauttamisen pysyvästi kestävän enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi, monivuotisissa suunnitelmissa on esitettävä varotoimenpiteet, joilla voidaan turvata asianomaisten kantojen säilyttäminen vastaavan tasoisesti.

Muutosehdotus 16

11 artikla

Komission teksti	Muutosehdotus
Monivuotisten suunnitelmien sisältö	Monivuotisten suunnitelmien sisältö
Monivuotisissa suunnitelmassa esitetään	Monivuotisissa suunnitelmassa esitetään
a) suunnitelman soveltamisala, joka ilmoitetaan kantojen, kalastuksen ja meriekosysteemin muodossa;	a) suunnitelman soveltamisala, joka ilmoitetaan kantojen, kalastuksen ja meriekosysteemin muodossa;
b) 2 ja 3 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaiset tavoitteet;	b) 2 ja 3 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaiset tavoitteet;
c) määrälliset tavoitteet, jotka ilmoitetaan	c) määrälliset tavoitteet, jotka ilmoitetaan
i) kalastuskuolevuutena, ja/tai	i) kalastuskuolevuutena, ja/tai
ii) kutukannan biomassana, ja	ii) kutukannan biomassana, ja
ii) saaliiden vakautena;	ii) saaliiden vakautena;
d) selvät aikarajat määrällisten tavoitteiden saavuttamiselle;	d) selvät aikarajat määrällisten tavoitteiden saavuttamiselle;
e) tekniset toimenpiteet, mukaan luettuina tahattomien saaliiden lopettamiseksi toteutettavat toimenpiteet;	e) tekniset toimenpiteet, mukaan luettuina tahattomien saaliiden lopettamiseksi toteutettavat toimenpiteet;
f) monivuotisen suunnitelman tavoitteiden saavuttamista kuvaavat määrälliset indikaattorit edistymisen määrääjain tehtävää seuranta ja arviointia varten;	f) monivuotisen suunnitelman tavoitteiden saavuttamista kuvaavat määrälliset indikaattorit edistymisen määrääjain tehtävää seuranta ja arviointia varten;
g) erityistoimenpiteet ja tavoitteet anadromisten ja katadromisten lajien makeassa vedessä tapahtuvaa elinkierron vaihetta varten;	g) erityistoimenpiteet ja tavoitteet anadromisten ja katadromisten lajien makeassa vedessä tapahtuvaa elinkierron vaihetta varten;
h) kalastuksesta ekosysteemiin kohdistuvien vaikutusten minimointi;	<u>h) toimenpiteet uhanalaisten vaelluskalakantojen kalastuksen mitoittamiseksi siten, että se voitaisiin sovittaa kunkin kalastettavan kannan kestävyys mukaiseksi.</u>
i) suojatoimet ja perusteet niiden aktivoinnille;	h) kalastuksesta ekosysteemiin kohdistuvien vaikutusten minimointi;
j) muut mahdolliset, monivuotisten suunnitelmien tavoitteiden saavuttamisen kannalta aiheelliset toimenpiteet.	i) suojatoimet ja perusteet niiden aktivoinnille;
	j) muut mahdolliset, monivuotisten suunnitelmien tavoitteiden saavuttamisen kannalta aiheelliset toimenpiteet;
	k) toimintatapa ennakoimattomissa tilanteissa;
	lm) arvio kyseessä olevaan kalastuslaivastoon kohdistuvista sosioekonomisista vaikutuksista ja toimenpiteet kielteisten vaikutusten minimoimiseksi.

Perustelu

Luonnon monimuotoisuuden ja kestäväen kalatalouden turvaaminen edellyttää vaelluskalakantoihin kohdistuvia toimenpiteitä. Anadromiset eli jokiin lisääntymään nousevat kalakannat tulee eriyttää EU:n yhteisessä kalastuspolitiikassa. Yhteiseen kalastuspolitiikkaan tulee luoda kahtiajako anadromisten kalakantojen hoidolle ja muiden kalakantojen hoidon periaatteille. Vaelluskalakantojen kalastuksen säätelyn periaatteet tulee toteuttaa noudattaen YK:n merioikeusyleissopimusta, jonka V osan 66 artiklassa säädetään anadromisten kalakantojen hallinnasta muista kalalajeista erillisenä.

Elollisen luonnonvarojen hoito on dynaaminen prosessi, ja usein on tarpeen tehdä nopeita päätöksiä, mikä on kohtuuttoman vaikeaa hyvin byrokraattisen ja hitaan yhteispäätösprosessin vuoksi. Tämän vahvistavat tähänastiset, Itämereltä ja Pohjanmereltä saadut kokemukset. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyy lausekkeita, jotka koskevat kalastuksenhoitoa koskevia arvioita 3–5 vuoden jälkeen. Sen sijaan ei ole luotu virallisia nopean toiminnan keinoja ennalta arvaamattomien, nopeaa toimintaa edellyttävien tilanteiden varalle. Jäsenvaltioiden tehtävänä tulisi olla päättää, millaisissa tilanteissa ja miten tulee toimia.

Muutosehdotus 17

15 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Velvoite purkaa aluksesta kaikki saaliit	<u>Poisheittämisen vähentämissuunnitelmien käyttöönotto</u> Velvoite purkaa aluksesta kaikki saaliit
1. Kaikki seuraavien kalakantojen saaliit, joihin sovelletaan saalisrajoja ja jotka on pyydetty unionin vesillä harjoitetun kalastuksen aikana tai jotka ovat unionin alusten unionin vesien ulkopuolella pyytämiä, on nostettava kalastusalukselle ja säilytettävä siellä, ilmoitettava ja purettava aluksesta, jos niitä ei käytetä elävänä syöttinä, seuraavan aikataulun mukaisesti: a) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2014: — makrilli, silli, piikkimakrilli, mustakiturska, karjukala, sardelli, hopeakuore, Sardinella spp., villakuore, — tonnikala, miekkakala, valkotonnikala, isosilmätönnikala, muut purjekalat; b) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2015: turska, kummeliturska, meriantura; c) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016: kolja, valkoturska, lasikampela, merikrotti, punakampela, molva, seiti, lyyraturska, pikkupääkampela, piikkikampela, silokampela, tylppäpyrstömolva, mustahuotrakala, lestikala, keltaroussi, grönlanninpallas, keila, punasimppu ja Välimeren pohjakalakannat. 2. Edellä 1 kohdassa mainituille kalakannoille on vahvistettava säilyttämisen vähimmäisviitekoot parhaan käytettävissä olevan tutkimustiedon pohjalta. Kyseisistä kannoista pyydettyjen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen myynti sallitaan ainoastaan kalajauhoksi tai lemmikkieläinten ruoaksi. 3. Kaupan pitämistä koskevat vaatimukset vahvistettuja kalastusmahdollisuuksia suuremmille saaliille vahvistetaan [kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen] 27 artiklan mukaisesti. 4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lipun alla purjehtivat unionin kalastusalukset on varustettu niin, että kaikki kalastus- ja jalostustoimet voidaan dokumentoida kattavasti kaikkien saaliiden purkamista koskevan velvoitteen noudattamisen seurantaan varten.	1. <u>Suunnitelmiin sisältyy tavoitteet</u> Kaikkien niiden seuraavien kalakantojen lajien poisheittävien saaliiden asteittaiseksi vähentämiseksi, joihin sovelletaan saalisrajoja ja jotka on pyydetty unionin vesillä harjoitetun kalastuksen aikana tai jotka ovat unionin alusten unionin vesien ulkopuolella pyytämiä, on nostettava kalastusalukselle ja säilytettävä siellä, ilmoitettava ja purettava aluksesta, jos niitä ei käytetä elävänä syöttinä, seuraavan aikataulun mukaisesti: a) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2014: — makrilli, silli, piikkimakrilli, mustakiturska, karjukala, sardelli, hopeakuore, Sardinella spp., villakuore, — tonnikala, miekkakala, valkotonnikala, isosilmätönnikala, muut purjekalat; b) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2015: turska, kummeliturska, meriantura; c) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2016: kolja, valkoturska, lasikampela, merikrotti, punakampela, molva, seiti, lyyraturska, pikkupääkampela, piikkikampela, silokampela, tylppäpyrstömolva, mustahuotrakala, lestikala, keltaroussi, grönlanninpallas, keila, <u>kampela</u>, punasimppu ja Välimeren pohjakalakannat. 2. Edellä 1 kohdassa mainituille kalakannoille on vahvistettava säilyttämisen vähimmäisviitekoot parhaan käytettävissä olevan tutkimustiedon pohjalta. Kyseisistä kannoista pyydettyjen, säilyttämisen vähimmäisviitekokoa pienempien kalojen myynti sallitaan ainoastaan kalajauhoksi tai lemmikkieläinten ruoaksi. 3. Kaupan pitämistä koskevat vaatimukset vahvistettuja kalastusmahdollisuuksia suuremmille saaliille vahvistetaan [kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen] 27 artiklan mukaisesti. 4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lipun alla purjehtivat unionin kalastusalukset on varustettu niin, että kaikki kalastus- ja jalostustoimet voidaan dokumentoida kattavasti kaikkien saaliiden purkamista koskevan velvoitteen monivuotisissa suunnitelmissa asetettujen tavoitteiden <u>noudattamisen valvontaa</u> varten.

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
5. Edellä oleva 1 kohta ei saa rajoittaa kansainvälisten velvoitteiden noudattamista.	5. Edellä oleva 1 kohta ei saa rajoittaa kansainvälisten velvoitteiden noudattamista.
6. Siirretään komissiolle valta antaa 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täsmentämiseksi, jotta unioni pystyisi täyttämään kansainväliset velvoitteensa, delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti.	6. Siirretään komissiolle valta antaa 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täsmentämiseksi, jotta unioni pystyisi täyttämään kansainväliset velvoitteensa, delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti.
	7. <u>On luotava mekanismi, jolla myönnetään lupia poiketa velvoitteesta purkaa kaikki saaliit poikkeuksellisesti kaikissa niissä tapauksissa, milloin se ei sijainnin eristyneisyyden takia tai muista vastaavista syistä ole mahdollista. Mainittuja tapauksia varten on perustettava mekanismi, joilla edistetään pyydysten asteittaista korvaamista muunlaisilla, valikoivammilla pyydyksillä.</u>
	8. <u>Kalastusta ohjataan käyttämään nykyistä valikoivampia pyydystyyppisiä ja muita tekniikoita, joilla vältetään ei-toivottu saalis.</u>

Perustelu

Muutosehdotuksen mukaan tulee tehdä monivuotisia suunnitelmia poisheittämisen vähentämiseksi, mutta puheena olevissa asiakirjoissa ei ole tällaista ehdotusta. Euroopan komissio ehdottaa, että otetaan käyttöön velvoite purkaa aluksesta kaikki kaupallisten kantojen saaliit tietystä päivämäärästä alkaen. Joko alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien tai jäsenvaltioiden tulisi tilanteesta riippuen suorittaa Euroopan komission päätöksen toteuttamiseen tähtäviä toimia. Monivuotisista suunnitelmista puhuminen ei liene siis perusteltua, sillä tällaisten suunnitelmien tulisi olla huomattavasti pitkäkestoisempia.

Kalojen mereen heittäminen on monista eri syistä tavallista. Kalastuskäytäntöjä kehittämällä ja pyydysten valikoivuutta teknisin ratkaisuin parantamalla voidaan vähentää tahattomia saaliita. Tämän lisäsehdotuksen asia sisältyy AK:n näkemyksenä lausuntomme alussa oleviin poliittisiin suosituksiin, joten se on syytä lisätä myös muutosehdotuksiin.

Muutosehdotus 18

16 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Kalastusmahdollisuudet	Kalastusmahdollisuudet
1. Jäsenvaltioille jaetut kalastusmahdollisuudet takaavat kullekin jäsenvaltiolle kalastustoiminnan suhteellisen vakauden kunkin kalakannan tai kalastuksen osalta. Kaikkien jäsenvaltioiden edut on otettava huomioon uusia kalastusmahdollisuuksia jaettaessa.	1. Jäsenvaltioille jaetut kalastusmahdollisuudet takaavat kullekin jäsenvaltiolle kalastustoiminnan suhteellisen vakauden kunkin kalakannan tai kalastuksen osalta. Kaikkien jäsenvaltioiden edut on otettava huomioon uusia kalastusmahdollisuuksia jaettaessa.
2. Kalastusmahdollisuuksien kokonaismäärään voidaan sisällyttää sivusaaliiden kalastusmahdollisuuksia koskeva vaara.	2. Kalastusmahdollisuuksien kokonaismäärään voidaan sisällyttää sivusaaliiden kalastusmahdollisuuksia koskeva vaara.
3. Kalastusmahdollisuudet on vahvistettava siten, että ne vastaavat 9 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan b, c ja h alakohdan mukaisesti vahvistettuja määrällisiä tavoitteita, aikarajoja ja marginaaleja.	3. Kalastusmahdollisuudet on vahvistettava siten, että ne vastaavat 9 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan b, c ja h alakohdan mukaisesti vahvistettuja määrällisiä tavoitteita, aikarajoja ja marginaaleja.
4. Jäsenvaltiot voivat vaihtaa keskenään kaikki niille jaetut kalastusmahdollisuudet tai osan niistä ilmoitettuaan asiasta komissiolle.	4. Jäsenvaltiot voivat vaihtaa keskenään kaikki niille jaetut kalastusmahdollisuudet tai osan niistä ilmoitettuaan asiasta komissiolle.
	5. <u>Kukin jäsenvaltio päättää lippunsa alla purjehtivien alusten osalta menetelmästä, jonka mukaan kyseiselle jäsenvaltiolle unionin lainsäädännön mukaisesti osoitetut kalastusmahdollisuudet jaetaan. Se ilmoittaa jakomenetelmästä komissiolle.</u>

Perustelu

Lisättäväksi ehdotettu uusi kohta kuvastaa nykyisin voimassa olevaa, yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevaa asetusta. Kalastusmahdollisuuksien jakamisen tulee edelleenkin kuulua jäsenvaltioiden päätösvaltaan, koska se on ratkaisevin käytettävissä oleva väline, jolla pystytään vaikuttamaan kalastussektorin rakenteeseen ja toimintaan. Nämä ovat tärkeinä pidettyjä kysymyksiä, joilla on merkitystä jäsenvaltioiden tasolla tapahtuvassa päätöksenteossa niiden sosioekonomisen tavoitteenasettelun mukaisesti.

Muutosehdotus 19

17 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Monivuotisten suunnitelmien mukaisesti hyväksytyt säilyttämistoimet	Monivuotisten suunnitelmien mukaisesti hyväksytyt säilyttämistoimet
1. Edellä olevan 9, 10 ja 11 artiklan mukaisesti laaditussa monivuotisessa suunnitelmassa voidaan antaa jäsenvaltioille lupa toteuttaa kyseisen monivuotisen suunnitelman mukaisesti toimenpiteitä, jossa täsmennetään asianomaisten valtioiden lipun alla purjehtiviin aluksiin sovellettavat säilyttämistoimet, sellaisia unionin vesialueilla olevia kantoja varten, joiden osalta jäsenvaltioille on myönnetty kalastusmahdollisuuksia.	<u>1. Monivuotiset suunnitelmat ja niiden toteuttamiseksi tarvittavat säilyttämistoimet vahvistetaan sen jälkeen, kun neuvoa-antavia toimikuntia on kuultu.</u>
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan nojalla toteutetut säilyttämistoimet	1 <u>2</u> . Edellä olevan 9, 10 ja 11 artiklan mukaisesti laaditussa monivuotisessa suunnitelmassa voidaan antaa jäsenvaltioille lupa toteuttaa kyseisen monivuotisen suunnitelman mukaisesti toimenpiteitä, jossa täsmennetään asianomaisten valtioiden lipun alla purjehtiviin aluksiin sovellettavat säilyttämistoimet, sellaisia unionin vesialueilla olevia kantoja varten, joiden osalta jäsenvaltioille on myönnetty kalastusmahdollisuuksia.
(a) ovat 2 ja 3 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaisia;	2 <u>3</u> . Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 <u>2</u> kohdan nojalla toteutetut säilyttämistoimet
(b) ovat monivuotisen suunnitelman soveltamisalan ja tavoitteiden mukaisia;	(a) ovat 2 ja 3 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaisia;
(c) todella täyttävät monivuotisessa suunnitelmassa asetetut yleiset ja määrälliset tavoitteet; sekä	(b) ovat monivuotisen suunnitelman soveltamisalan ja tavoitteiden mukaisia;
(d) ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin voimassa olevassa unionin lainsäädännössä säädetty toimenpiteet.	(c) todella täyttävät monivuotisessa suunnitelmassa asetetut yleiset ja määrälliset tavoitteet; sekä
	(d) ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin voimassa olevassa unionin lainsäädännössä säädetty toimenpiteet.

Perustelu

Euroopan unioni perusti vuonna 2004 alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat yhteisen kalastuspolitiikan alueellisen lähestymistavan selkiyttämiseksi asiaankuuluvalla tavalla. Ne on liitettävä entistä paremmin mukaan päätöksentekoon pyytämällä niiltä lausuntoa monivuotisista suunnitelmista. Näin monivuotiset suunnitelmat ovat helpommin kalastuselinkeinonharjoittajien hyväksyttävissä ja jo lähtökohtaisesti helpommin sovellettavissa.

Muutosehdotus 20

21 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Tekniset toimenpiteet	Tekniset toimenpiteet
Edellä olevan 14 artiklan mukaisesti laaditussa teknisessä toimenpidekehelyksessä voidaan antaa jäsenvaltioille lupa toteuttaa kyseisen kehyksen mukaisesti toimenpiteitä, joissa täsmennetään asianomaisten valtioiden lipun alla purjehtiviin aluksiin sovellettavat tekniset toimenpiteet, sellaisia jäsenvaltioiden vesialueilla olevia kantoja varten, joiden osalta niille on myönnetty kalastusmahdollisuuksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tekniset toimenpiteet	<u>Neuvoa-antavien toimikuntien kuulemisen jälkeen</u> Edellä olevan 14 artiklan mukaisesti laaditussa teknisessä toimenpidekehelyksessä voidaan antaa jäsenvaltioille lupa toteuttaa kyseisen kehyksen mukaisesti toimenpiteitä, joissa täsmennetään asianomaisten valtioiden lipun alla purjehtiviin aluksiin sovellettavat tekniset toimenpiteet, sellaisia jäsenvaltioiden vesialueilla olevia kantoja varten, joiden osalta niille on myönnetty kalastusmahdollisuuksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tekniset toimenpiteet
(a) ovat 2 ja 3 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaisia;	(a) ovat 2 ja 3 artiklassa asetettujen tavoitteiden mukaisia;
(b) sopivat yhteen 14 artiklan mukaisesti toteutetuissa toimenpiteissä vahvistettujen tavoitteiden kanssa;	(b) sopivat yhteen 14 artiklan mukaisesti toteutetuissa toimenpiteissä vahvistettujen tavoitteiden kanssa;

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
(c) tosiasiaassa täyttävät 14 artiklan mukaisesti toteutetuissa toimenpiteissä asetetut tavoitteet; sekä	(c) tosiasiaassa täyttävät 14 artiklan mukaisesti toteutetuissa toimenpiteissä asetetut tavoitteet; sekä
(d) ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin voimassa olevassa unionin lainsäädännössä säädetyt toimenpiteet.	(d) ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin voimassa olevassa unionin lainsäädännössä säädetyt toimenpiteet.

Perustelu

Euroopan unioni perusti vuonna 2004 alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat yhteisen kalastuspolitiikan alueellisen lähestymistavan selkiyttämiseksi asiaankuuluvalla tavalla. Ne on liitettävä entistä paremmin mukaan päätöksentekoon pyytämällä niiltä lausuntoa teknisistä toimenpiteistä. Näin monivuotiset suunnitelmat ovat helpommin kalastuselinkeinonharjoittajien hyväksyttävissä ja jo lähtökohtaisesti helpommin sovellettavissa.

Muutosehdotus 21

27 artiklan 1 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmä	1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 <u>voi vapaaehtoisuuden pohjalta perustaa</u> siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmä
(a) kaikkia kokonaispituudeltaan vähintään 12 metrin pituisia kalastusaluksia varten; sekä	(a) kaikkia kokonaispituudeltaan vähintään 12 metrin pituisia kalastusaluksia varten; sekä
(b) kaikkia vedettävillä pyydyksillä varustettuja kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituisia kalastusaluksia varten.	(b) kaikkia vedettävillä pyydyksillä varustettuja kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituisia, <u>säänneltyjen kalakan-tojen pyyntiä harjoittavia</u> kalastusaluksia varten.

Perustelu

Siirrettäviin kalastusoikeuksiin siirtymiseen on syytä kannustaa, mutta asian tulee kuulua jäsenvaltioiden toimivaltaan ja tapahtua niiden hyväksi harkitsemassa aikataulussa. Tämänkaltaiset siirrettävät kalastusoikeudet koskisivat säänneltyjä kalakantoja, ja muualla on todettu, että aluksen koko ei ole merkittävä tekijä kyseisten kalakantojen hyödyntämisen intensiteettiä ajatellen.

Muutosehdotus 22

27 artiklan 2 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
2. Jäsenvaltiot voivat laajentaa siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää niin, että siihen kuuluvat myös ne kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituiset kalastusalukset, jotka käyttävät muun tyyppisiä pyydyksiä kuin vedettäviä pyydyksiä, ja tällöin niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.	2. Jäsenvaltiot voivat laajentaa siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää niin, että siihen kuuluvat myös ne kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituiset kalastusalukset, jotka käyttävät muun tyyppisiä pyydyksiä kuin vedettäviä pyydyksiä, ja tällöin niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

Perustelu

[Suom. huom. Muutosehdotus ei koske suomenkielistä toisintoa.]

Muutosehdotus 23

28 artiklan 1 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Siirrettävien kalastusoikeuksien jakaminen Siirrettävät kalastusoikeudet vahvistavat oikeuden käyttää 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti jaettuja yksittäisiä kalastusmahdollisuuksia.	Siirrettävien kalastusoikeuksien jakaminen <u>Jos jäsenvaltio päättää noudattaa 27 artiklassa säädettyä siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää,</u> Siirrettävät kalastusoikeudet vahvistavat oikeuden käyttää 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti jaettuja yksittäisiä kalastusmahdollisuuksia.

Perustelu

Siirrettäviä kalastusoikeuksia koskevan järjestelmän omaksumisen tulee olla jäsenvaltioille vapaaehtoista, ja on tarkoituksenmukaista muuttaa jäljempänä olevien artiklojen teksti kuvastamaan sitä, että siirrettävien kalastusoikeuksien hallinnointi on sovellettavissa vain siinä tapauksessa, että tuo vaihtoehto valitaan.

Muutosehdotus 24

28 artiklan 2 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Kunkin jäsenvaltion on jaettava siirrettävät kalastusoikeudet avoimin perustein kutakin sellaista kalakantaa tai kalakantaryhmää varten, jonka osalta on jaettu kalastusmahdollisuuksia 16 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta kestävää kalastusta koskevien sopimusten nojalla saatuja kalastusmahdollisuuksia.	<u>Jos jäsenvaltio päättää ryhtyä käyttämään 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää, kunkin</u> jäsenvaltion on jaettava siirrettävät kalastusoikeudet avoimin perustein kutakin sellaista kalakantaa tai kalakantaryhmää varten, jonka osalta on jaettu kalastusmahdollisuuksia 16 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta kestävää kalastusta koskevien sopimusten nojalla saatuja kalastusmahdollisuuksia.

Muutosehdotus 25

28 artiklan 5 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Siirrettävien kalastusoikeuksien jakaminen	Siirrettävien kalastusoikeuksien jakaminen
5. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa siirrettävien kalastusoikeuksien voimassaoloajan vähintään 15 vuoden pituiseksi ajaksi niiden uudelleen jakamista varten. Jos jäsenvaltiot eivät ole rajoittaneet siirrettävien kalastusoikeuksien voimassaoloaikaa, ne voivat peruuttaa kyseiset oikeudet ilmoittamalla tästä vähintään 15 vuotta aikaisemmin.	5. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa siirrettävien kalastusoikeuksien voimassaoloaikaa voimassaoloajan vähintään 15 vuoden pituiseksi ajaksi niiden uudelleen jakamista varten. Jos jäsenvaltiot eivät ole rajoittaneet siirrettävien kalastusoikeuksien voimassaoloaikaa, ne voivat peruuttaa kyseiset oikeudet ilmoittamalla tästä vähintään 15 vuotta aikaisemmin.

Perustelu

Kalastusoikeuksien siirtoa koskevien menettelyiden tulisi kuulua kunkin jäsenvaltion toimivaltaan. Latviassa ja monilla muilla Euroopan unionin jäsenvaltioilla on jo kalastusoikeuksien siirtoa sääntelevä lainsäädäntö, joka toimii tehokkaasti. Uuden järjestelmän perustaminen lisäisi hallintotaakkaa ja edellyttäisi lisärahoitusta eikä välttämättä takaisi nykyistä järjestelmää tehokkaampaa toimivuutta.

Muutosehdotus 26

28 artiklan 6 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
6. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa siirrettävät kalastusoikeudet lyhyemmällä varoitusajalla, jos vahvistetaan, että oikeuksien haltija on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen. Peruutus on tehtävä noudattaen kaikilta osin yhteistä kalastuspolitiikkaa ja suhteellisuusperiaatetta, ja tarvittaessa sen on tultava voimaan välittömästi.	6. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa siirrettävät kalastusoikeudet lyhyemmällä varoitusajalla, jos vahvistetaan, että oikeuksien haltija on syyllistynyt lupaehtojen vakavaan rikkomukseen. Peruutus on tehtävä noudattaen kaikilta osin yhteistä kalastuspolitiikkaa ja suhteellisuusperiaatetta, ja tarvittaessa sen on tultava voimaan välittömästi.

Muutosehdotus 27

28 artiklan 7 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
7. Sen estämättä, mitä 5 ja 6 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat peruuttaa sellaiset siirrettävät kalastusoikeudet, joita ei ole käytetty kalastusluksella kolmeen peräkkäiseen vuoteen.	7. Sen estämättä, mitä 5 ja 6 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat peruuttaa sellaiset siirrettävät kalastusoikeudet, joita ei ole käytetty kalastusluksella <u>kolmeen kahteen peräkkäiseen vuoteen, paitsi jos jäsenvaltio myöntää tästä poikkeuksen (töiden kesto, saastumisen kaltainen vahinko jne).</u>

Perustelu

Ehdotettu kolmen vuoden ajanjakso on liian pitkä ja aiheuttaa jo keinottelun mahdollisuuden, mutta aikarajaan tarvitaan joustoa, jottei vaaranneta erityisilanteisiin joutuneiden yritysten kestävyyyttä.

Muutosehdotus 28

28 artiklan 8 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
	Lisätään uusi kohta. <u>8. Siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää luodessaan jäsenvaltioiden tulee mukauttaa lainsäädäntönsä ottaen huomioon rannikkokalastuksen intressit ja samanaikaisesti pyrkiä välttämään järjestelmän kielteisten piirteiden ilmene- mistä siten, että toteutetaan asianmukaiset suojatoimenpi- teet, joilla taataan oikeuden omistamisen ja kalastuskapasi- teetin välinen suhde ja varmistetaan, että oikeudet pysyvät kalastajien omaisuutena, sekä rajoitetaan mahdollisuutta kumuloida näitä kalastusoikeuksia.</u>

Muutosehdotus 29

29 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Yksittäisten kalastusmahdollisuuksien jakaminen 1. Jäsenvaltiot jakavat yksittäiset kalastusmahdollisuudet 28 artiklassa tarkoitetuille siirrettävien kalastusoikeuksien haltijoille jäsenvaltioille jaettujen tai jäsenvaltioiden asetuk- sen (EY) N:o 1967/2006 19 artiklan mukaisesti hyväksy- missä monivuotisissa suunnitelmissa vahvistettujen kalas- tusmahdollisuuksien pohjalta. 2. Jäsenvaltioiden on määritettävä kalastusmahdollisuu- det, jotka parhaan käytettävissä olevan tutkimustiedon mu- kaan voidaan jakaa kyseisten jäsenvaltioiden lipun alla pur- jehtiville kalastusaluksille sellaisten lajien osalta, joita varten neuvosto ei ole vahvistanut kalastusmahdollisuuksia. 3. Kalastusaluukset saavat harjoittaa kalastustoimintaa vain, jos niillä on hallussaan riittävät yksittäiset kalastus- mahdollisuudet niiden kaikkia mahdollisia saaliita varten.	Yksittäisten kalastusmahdollisuuksien jakaminen 1. Jäsenvaltiot jakavat yksittäiset kalastusmahdollisuudet 28 artiklassa tarkoitetuille siirrettävien kalastusoikeuksien haltijoille jäsenvaltioille jaettujen tai jäsenvaltioiden asetuk- sen (EY) N:o 1967/2006 19 artiklan mukaisesti hyväksy- missä monivuotisissa suunnitelmissa vahvistettujen kalas- tusmahdollisuuksien pohjalta. 2. Jäsenvaltioiden on määritettävä kalastusmahdollisuu- det, jotka parhaan käytettävissä olevan tutkimustiedon mu- kaan voidaan jakaa kyseisten jäsenvaltioiden lipun alla pur- jehtiville kalastusaluksille sellaisten lajien osalta, joita varten neuvosto ei ole vahvistanut kalastusmahdollisuuksia. 3. Kalastusaluukset saavat harjoittaa kalastustoimintaa vain, jos niillä on hallussaan riittävät yksittäiset kalastus- mahdollisuudet niiden kaikkia mahdollisia saaliita varten.

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
4. Jäsenvaltiot voivat varata kalastusmahdollisuuksista enimmillään 5 prosenttia. Niiden on vahvistettava tavoitteet ja avoimet perusteet kyseisten varantoon sisältyvien kalastusmahdollisuuksien jakamista varten. Kyseisiä kalastusmahdollisuuksia voidaan jakaa ainoastaan hyväksyttävälle 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuille siirrettävien kalastusoikeuksien haltijoille. 5. Jakaessaan siirrettäviä kalastusoikeuksia 28 artiklan mukaisesti ja kalastusmahdollisuuksia tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat tarjota kalastusalusille kannustimia, jotta nämä käyttäisivät valikoivia pyydyksiä tahattomien sivusaaliiden torjumiseksi asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitettujen kalastusmahdollisuuksien rajoissa. 6. Jäsenvaltiot voivat asettaa yksittäisten kalastusmahdollisuuksien käytölle maksuja, joilla katetaan kalastuksenhoidon kustannuksia.	4. Jäsenvaltiot voivat varata kalastusmahdollisuuksista enimmillään 5 prosenttia. Niiden on vahvistettava tavoitteet ja avoimet perusteet kyseisten varantoon sisältyvien kalastusmahdollisuuksien jakamista varten. Kyseisiä kalastusmahdollisuuksia voidaan jakaa ainoastaan hyväksyttävälle 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuille siirrettävien kalastusoikeuksien haltijoille. 51. Jakaessaan siirrettäviä kalastusoikeuksia 28 artiklan mukaisesti ja kalastusmahdollisuuksia tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat tarjota kalastusalusille kannustimia, jotta nämä käyttäisivät valikoivia pyydyksiä tahattomien sivusaaliiden torjumiseksi asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitettujen kalastusmahdollisuuksien rajoissa. 62. Jäsenvaltiot voivat asettaa yksittäisten kalastusmahdollisuuksien käytölle maksuja, joilla katetaan kalastuksenhoidon kustannuksia.

Perustelu

Päätöksen kalastusmahdollisuuksien jakamisesta tulee edelleen kuulua jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Muutosehdotus 30

31 artiklan 1 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Siirrettävien kalastusoikeuksien siirto 1. Kokonaisia tai osittaisia siirrettäviä kalastusoikeuksia voidaan siirtää jäsenvaltiossa kyseisten oikeuksien hyväksyttävien haltijoiden kesken. 2. Jäsenvaltio voi antaa luvan toiseen jäsenvaltioon tai toisesta jäsenvaltiosta suuntautuvaan siirrettävien kalastusoikeuksien siirtoon. 3. Jäsenvaltiot voivat säännellä siirrettävien kalastusoikeuksien siirtoa määräämällä siihen avoimin ja puolueettomin perustein sovellettavista edellytyksistä.	Siirrettävien kalastusoikeuksien siirto 1. Kokonaisia tai osittaisia siirrettäviä Jos jäsenvaltio päättää ryhtyä käyttämään 27 artiklassa tarkoitettua siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää, kalastusoikeuksia voidaan siirtää jäsenvaltiossa kyseisten oikeuksien hyväksyttävien haltijoiden kesken. 2. Jäsenvaltio voi antaa luvan toiseen jäsenvaltioon tai toisesta jäsenvaltiosta suuntautuvaan siirrettävien kalastusoikeuksien siirtoon. 3. Jäsenvaltiot voivat säännellä siirrettävien kalastusoikeuksien siirtoa määräämällä siihen avoimin ja puolueettomin perustein sovellettavista edellytyksistä

Perustelu

Siirrettäviä kalastusoikeuksia koskevien järjestelmien täytyy perustua jäsenvaltioiden vapaaehtoisuuteen. Siirrettävien kalastusoikeuksien hallinnointipuitteita voidaan soveltaa vasta, kun tuo vaihtoehto on valittu.

Siirrettävät kalastusoikeudet voidaan siirtää jäsenvaltion sisällä 16 artiklan 1 kohdassa vahvistetun kalastustoiminnan suhteellisen vakauden ylläpitämiseksi. Siirrettävien kalastusoikeuksien siirtämisen salliminen ei vaikuta mahdolliselta, sillä se on vastoin suhteellisen vakauden yleistä ja kiistatonta periaatetta.

Muutosehdotus 31

32 artiklan 2 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Yksittäisten kalastusmahdollisuuksien vuokraus 1. Yksittäisiä kalastusmahdollisuuksia voidaan vuokrata kokonaisina tai osittaisina jäsenvaltion sisällä.	Yksittäisten kalastusmahdollisuuksien vuokraus 1. Yksittäisiä kalastusmahdollisuuksia voidaan vuokrata kokonaisina tai osittaisina jäsenvaltion sisällä.

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
2. Jäsenvaltio voi antaa luvan toiseen jäsenvaltioon tai toisesta jäsenvaltiosta suuntautuvaan yksittäisten kalastusmahdollisuuksien vuokraukseen.	2. Jäsenvaltio voi antaa luvan toiseen jäsenvaltioon tai toisesta jäsenvaltiosta suuntautuvaan yksittäisten kalastusmahdollisuuksien vuokraukseen.

Perustelu

Siirrettävät kalastusoikeudet voidaan siirtää jäsenvaltion sisällä 16 artiklan 1 kohdassa vahvistetun kalastustoiminnan suhteellisen vakauden ylläpitämiseksi. Siirrettävien kalastusoikeuksien siirtämisen salliminen ei vaikuta mahdolliselta, sillä se on vastoin suhteellisen vakauden yleistä ja kiistatonta periaatetta.

Muutosehdotus 32

35 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
1. Kunkin jäsenvaltion laivastolle asetetaan kalastuskapasiteetin ylärajat liitteen II mukaisesti.	1. Kunkin jäsenvaltion laivastolle asetetaan kalastuskapasiteetin ylärajat liitteen II mukaisesti. <u>Syrjäisimpien alueiden kalastuslaivaston erityispiirteiden huomioon ottamiseksi nykyiset viitetasot kuitenkin säilytetään asetettaessa kalastuskapasiteetin rajat kyseisille alueille.</u>
2. Jäsenvaltiot voivat pyytää komissiota olemaan sisällyttämättä 1 kohdan mukaisesti vahvistettuihin kalastuskapasiteetin ylärajoihin kalastusaluksia, joihin sovelletaan 27 artiklan mukaisesti vahvistettua siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää. Tällaisessa tapauksessa kalastuskapasiteetin ylärajat on laskettava uudelleen siten, että huomioon otetaan kalastusalukset, joihin siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää ei sovelleta.	2. Jäsenvaltiot voivat pyytää komissiota olemaan sisällyttämättä 1 kohdan mukaisesti vahvistettuihin kalastuskapasiteetin ylärajoihin kalastusaluksia, joihin sovelletaan 27 artiklan mukaisesti vahvistettua siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää. Tällaisessa tapauksessa kalastuskapasiteetin ylärajat on laskettava uudelleen siten, että huomioon otetaan kalastusalukset, joihin siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää ei sovelleta.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua kalastuskapasiteetin ylärajojen uudelleen laske- mista varten delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti.	3. Siirretään komissiolle valta antaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua kalastuskapasiteetin ylärajojen uudelleen laske- mista varten delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti.

Perustelu

Syrjäisimpien alueiden laivasto käsittää rakenteeltaan ensisijaisesti pieniä aluksia, joita käytetään ennen kaikkea rannikkokalastukseen, ja sille ovat ominaisia toiminnan pienimuotoisuus sekä tulojen epävarmuus. Ehdotetut uudet viitetasot, jotka on asetettu 31. joulukuuta 2010 vallinneen laivaston tilanteen pohjalta, vaarantavat ratkaisevalla tavalla kalastustoiminnan kannattavuuden syrjäisimmillä alueilla.

Muutosehdotus 33

53 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Neuvoa-antavien toimikuntien tehtävät	Neuvoa-antavien toimikuntien tehtävät
1. Neuvoa-antavat toimikunnat voivat	1. Neuvoa-antavat toimikunnat voivat (a) <u>antavat lausunnon 9 ja 14 artiklan mukaisesti vahvis- tetuista monivuotisista suunnitelmista ja teknisistä toi- menpiteistä sekä niiden vastuulle kuuluvia alueita kos- kevista sääntelytoimenpide-ehdotuksista;</u> (b) <u>ehdottavat niiden vastuulle kuuluvilla alueilla sovellet- tavia hallinnointivälineitä resurssien hallinnoinnin mahdollistamiseksi meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen kannalta optimaalisella tavalla;</u>

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
(a) antaa komissiolle tai asianomaiselle jäsenvaltiolle suosituksia tai esittää niille ehdotuksia kalastuksenhoitoon ja vesiviljelyyn liittyvistä kysymyksistä;	(c) <u>antavat antaa</u> komissiolle tai asianomaiselle jäsenvaltiolle suosituksia tai <u>esittävät esittää</u> niille ehdotuksia kalastuksenhoitoon ja vesiviljelyyn liittyvistä kysymyksistä;
(b) ilmoittaa komissiolle ja jäsenvaltioille omalla toimivalta-alueellaan ilmenevistä kalastuksenhoitoon ja vesiviljelyyn liittyvistä ongelmista;	(bd) <u>ilmoittavat ilmoittaa</u> komissiolle ja jäsenvaltioille omalla toimivalta-alueellaan ilmenevistä kalastuksenhoitoon ja vesiviljelyyn liittyvistä ongelmista;
(c) osallistua tiiviissä yhteistyössä tutkijoiden kanssa kalavarojen säilyttämistoimenpiteiden kehittämisessä tarvittavien tietojen keräämiseen, esittämiseen ja analysointiin.	(ee) <u>osallistuvat osallistua</u> tiiviissä yhteistyössä tutkijoiden kanssa kalavarojen säilyttämistoimenpiteiden kehittämisessä tarvittavien tietojen keräämiseen, esittämiseen ja analysointiin.
2. Komission ja tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion on vastattava kohtuullisen ajan kuluessa 1 kohdan nojalla saamiinsa suosituksiin, ehdotuksiin ja tietoihin.	2. Komission ja tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion on vastattava kohtuullisen ajan kuluessa 1 kohdan nojalla saamiinsa suosituksiin, ehdotuksiin ja tietoihin.

Perustelu

On edistettävä hajautettua hallintoa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen hahmottelussa vahvistamalla alueellista tasoa sekä sääntöjen laatimisvaiheessa ja etenkin täytäntöönpanovaiheessa. Alueellisilla neuvoa-antavilla toimikunnilla tulisi olla keskeinen rooli tässä hajautetussa hallinnossa (vahvistettu mahdollisuus tehdä ehdotuksia, entistä parempi lausuntojen huomioon ottaminen). Tämä edellyttää myös valtioiden ja eri sidosryhmien vahvempaa osallistumista niiden työskentelyyn. Näin alueellisilla neuvoa-antavilla toimikunnilla olisi vahvempi oikeutus, ja ne tarjoaisivat asianmukaiset puitteet keskusteluille kalastusaluekohtaisen lähestymistavan mukaisesti ja voisivat toteuttaa tieteellistä seuranta-alueellisten haasteiden pohjalta. Alueellisia neuvoa-antavia toimikuntia tulee tukea taloudellisesti Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetun asetuksen nojalla, ja niiden kokoonpanoa tulee laajentaa siten, että mukaan otetaan jäsenvaltiot ja asiaankuuluvat tieteelliset laitokset. Tässä uudessa järjestelmässä jäsenvaltioihin ja kaikkiin asianomaisiin sidosryhmiin "laajennetun" alueellisen neuvoa-antavan toimikunnan lausunnot hyväksyttäisiin yhteisymmärryksessä. Komissio tekisi lopulta lainsäätäjälle uuden ehdotuksen ottaen huomioon annetut lausunnot. Alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat voisivat myös tehdä tarvittaessa säännösehdoituksia komissiolle.

Muutosehdotus 34

54 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Neuvoa-antavien toimikuntien kokoonpano, toiminta ja rahoitus	Neuvoa-antavien toimikuntien kokoonpano, toiminta ja rahoitus
1. Neuvoa-antavat toimikunnat muodostuvat kalastusalan toimijoita edustavista järjestöistä ja muista yhteisen kalastuspolitiikan alan eturyhmistä.	1. Neuvoa-antavat toimikunnat muodostuvat <u>kyseessä olevien jäsenvaltioiden edustajista</u> , kalastusalan toimijoita edustavista järjestöistä, <u>tunnustetuista tieteellisistä laitoksista</u> ja muista yhteisen kalastuspolitiikan alan eturyhmistä.
2. Kukin neuvoa-antava toimikunta muodostuu yleiskokouksesta ja toimeenpanevasta komiteasta, ja se hyväksyy toimenpiteet, joita tarvitaan komitean järjestäytymistä varten sekä avoimuuden ja kaikkien ilmaistujen näkökantojen kunnioittamisen takaamiseksi.	2. Kukin neuvoa-antava toimikunta muodostuu yleiskokouksesta ja toimeenpanevasta komiteasta, ja se hyväksyy toimenpiteet, joita tarvitaan komitean järjestäytymistä varten sekä avoimuuden ja kaikkien ilmaistujen näkökantojen kunnioittamisen takaamiseksi.
3. Neuvoa-antavat toimikunnat voivat hakea unionin rahoitustukea Euroopan yleistä etua tavoittelevana organisaationa.	3. Neuvoa-antavat toimikunnat voivat hakea unionin rahoitustukea Euroopan yleistä etua tavoittelevana organisaationa.
4. Siirretään komissiolle valta antaa neuvoa-antavien toimikuntien kokoonpanon osalta delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti.	4. Siirretään komissiolle valta antaa neuvoa-antavien toimikuntien kokoonpanon osalta delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti.

Perustelu

Alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien tehokkuuden ja oikeutuksen vahvistamiseksi niitä tulee laajentaa siten, että mukana ovat jäsenvaltiot ja asiaankuuluvat tieteelliset laitokset. Näin voidaan mahdollistaa entistä hedelmällisemmät ja kalastusalueiden alueellisten haasteiden kannalta hyödyllisemmät keskustelut.

Asiakirja COM(2011) 416 final

Muutosehdotus 35

8 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
b) kaupallisten kantojen tahattomien saaliiden hyödyntäminen mahdollisimman hyvin	b) kaupallisten kantojen tahattomien saaliiden hyödyntäminen mahdollisimman hyvin
— käyttämällä sellaiset aluksista puretut tuotteet, jotka eivät vastaa 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kaupallisia vähimmäiskokoja, muuhun tarkoitukseen kuin ihmisravinnoksi,	— käyttämällä sellaiset aluksista puretut tuotteet, jotka eivät vastaa 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kaupallisia vähimmäiskokoja, muuhun tarkoitukseen kuin ihmisravinnoksi,
— saattamalla markkinoille sellaiset aluksista puretut tuotteet, jotka vastaavat 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kaupallisia vähimmäiskokoja,	— saattamalla markkinoille sellaiset aluksista puretut tuotteet, jotka vastaavat 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kaupallisia vähimmäiskokoja,
— jakamalla aluksista purettuja tuotteita maksutta hyväntekeväisyys- tai avustustarkoituksiin;	— jakamalla <u>antamalla</u> aluksista purettuja tuotteita maksutta <u>käytettäväksi</u> hyväntekeväisyys- tai avustustarkoituksiin;

Perustelu

Jakamisen ja käytettäväksi antamisen välillä on olennainen ero, sillä tuottajaorganisaatio kantaa jakamisen kustannukset, kun taas käytettäväksi annettaessa kustannukset voi kantaa joko tuottajaorganisaatio tai vastaanottaja.

Bryssel 4. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta "Aktiivisena ikääntyminen: innovointi – älykkäät terveyspalvelut – elämänlaadun parantaminen"

(2012/C 225/05)

ALUEIDEN KOMITEA

- kehottaa Euroopan komissiota käynnistämään väestökehitystä käsittelevän eurooppalaisen kaupunginjohtajien yleiskokouksen eurooppalaisen teemavuoden 2012 tuloksena, jotta voitaisiin koota yhteen aiheesta kiinnostuneita paikallis- ja alueviranomaisia innovoinnin, älykkäiden terveyspalvelujen ja elämänlaatua parantavien ratkaisujen kehittämiseksi ja aktiivisena ja terveenä ikääntymisen tukemiseksi. Samalla yleiskokoukselle tarjottaisiin hallinnollista ja taloudellista tukea.
- jakaa teemavuoteen liittyvän sidosryhmien foorumin vision kaikenikäisten yhteiskunnasta, jossa kaikilla on mahdollisuudet osallistua aktiivisesti yhteiskuntaelämään ja kaikilla on yhtäläiset oikeudet ja mahdollisuudet eri elämänvaiheissa riippumatta iästä, sukupuolesta, rodusta tai etnisestä alkuperästä, uskonnosta tai vakaumuksesta, yhteiskunnallisesta tai taloudellisesta asemasta, seksuaalisesta suuntautumisesta, fyysisestä tai henkisestä tilasta tai hoidon tarpeesta.
- korostaa, että on tärkeää kuulla ikääntyviä ja heidän hoitajiaan ja ottaa nämä aktiivisesti mukaan näiden tarpeiden kartoittamiseen, ratkaisujen kehittämiseen ja tulosten arviointiin. Tällaisella osallistavalla lähestymistavalla tuetaan sosiaalista osallisuutta ja varmistetaan, että palvelut vastaavat mahdollisimman hyvin niiden käyttäjien todellisia tarpeita.
- suosittaa, että Euroopan komissio ottaa paikallis- ja alueviranomaiset nykyistä aktiivisemmin mukaan aktiivisena ja terveenä ikääntymisen tukemiseen tarkoitettujen erilaisten toimien sosiaalisten vaikutusten arviointiprosessiin EU-tasolla, jotta varmistettaisiin, että ruohonjuuritason vaikutukset ikääntyviin naisiin ja miehiin arvioidaan asianmukaisesti.

Yleisesittelijä	Arnoldas ABRAMAVIČIUS (LT, PPE), Zarasain kunnanjohtaja ja kunnanvaltuutettu
Viiteasiakirja	–

I. JOHDANTO

ALUEIDEN KOMITEA

1. suhtautuu myönteisesti unionin puheenjohtajavaltion Tanskan tavoitteeseen ottaa paikallis- ja alueviranomaiset mukaan EU-tason vuoropuheluun pohdittaessa, kuinka vastata väestökehityksen haasteisiin ja maksimoida ikääntyvän väestön mahdollisuudet. Kuten aiheesta "EU:n väestön ikääntymisen vaikutusten käsittely" annetussa AK:n lausunnossa ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin kertomuksessa eurooppalaisesta teemavuodesta 2012 ⁽²⁾ todetaan, monissa jäsenvaltioissa paikallis- ja alueviranomaisilla on keskeiset toimivaltuudet aktiivisena ikääntymisen ja sukupolvien välisen solidaarisuuden eurooppalaisen teemavuoden 2012 kolmella keskeisellä osa-alueella, jotka ovat työllisyys, yhteiskuntaelämään osallistuminen ja itsenäinen elämä.

2. korostaa, että väestön ikääntymiseen liittyviin haasteisiin vastaaminen on yksi Eurooppa 2020 -strategian tavoitteista. Koska paikallis- ja alueviranomaiset ovat keskeisessä asemassa kansalaisten tarpeiden täyttämiseksi ja vastuussa useimpien sellaisten palveluiden tuottamisesta, joita ikääntyvät tarvitsevat elääkseen ihmisarvoista elämää, niiden välitön osallistuminen EU-tason keskusteluun ikääntymisestä on välttämätöntä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi. Se edistäisi myös sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

3. suhtautuu myönteisesti aktiivisena ja terveenä ikääntymistä käsittelevään eurooppalaiseen innovaatiokumppanuuteen, jonka tarkoituksena on aktivoida monenlaisia sidosryhmiä kaikilla tasoilla odotettavissa olevien terveiden elinvuosien keskimäärän (terveiden elinvuosien indikaattori) nostamiseksi kahdella vuodella. Lisäksi komitea muistuttaa, että paikallis- ja alueviranomaisilla on keskeiset toimivaltuudet aktiivisena ja terveenä ikääntymistä koskevan innovaatiokumppanuuden kolmella osa-alueella, joita ovat ennaltaehkäisy, seulonta ja varhainen diagnoosi; hoito ja hoitomenetelmät sekä aktiivisena ikääntyminen ja itsenäinen elämä.

4. jakaa teemavuoteen liittyvän sidosryhmien foorumin vision kaikenikäisten yhteiskunnasta, jossa kaikilla on mahdollisuudet osallistua aktiivisesti yhteiskuntaelämään ja kaikilla on yhtäläiset oikeudet ja mahdollisuudet eri elämänvaiheissa riippumatta iästä, sukupuolesta, rodusta tai etnisestä alkuperästä, uskonnosta tai vakaumuksesta, yhteiskunnallisesta tai taloudellisesta asemasta, seksuaalisesta suuntautumisesta, fyysisestä tai henkisestä tilasta tai hoidon tarpeesta.

5. suosittelee, että ikääntymiseen nähden omaksutaan myönteinen lähestymistapa ja on samaa mieltä siitä, että innovaatio voi auttaa parantamaan ikääntyvälle väestölle tarkoitettuja palveluita. On kuitenkin muistettava, että innovointi ei ole tärkeää

muutoksen vuoksi vaan pikemminkin siksi, että se on arvokas tekijä laadun ja kustannustehokkuuden parantamiseksi pyrittäessä vastaamaan yhä lisääntyviin ja kehittyviin tarpeisiin taloudellisesti vaikeina aikoina.

6. katsoo, että talous- ja rahoituskriisin vuoksi on entistä tärkeämpää tarkistaa perinpohjaisesti yhteiskunnan toimintatapoja ja tehdä kaikki mahdollinen, jotta kaikilla, niin nuorilla kuin ikääntyvillä, olisi mahdollisuus toimia aktiivisesti työmarkkinoilla ja yhteisöissään ja elää itsenäisesti mahdollisimman pitkään. Paras lähestymistapa väestön ikääntymiseen on pyrkiä kehittämään ikämyönteistä yhteiskuntaa, jossa julkiset tilat, liikenne, asuminen ja paikalliset palvelut suunnitellaan kaikkien sukupolvien tarpeita ajatellen ja jossa edistetään sukupolvien välistä solidaarisuutta ja yhteistyötä. Tällaiset yhteisöt ovat yleensä myös muita ympäristöystävällisempiä ja ne edistävät sosiaalista koheesiota ja muiden heikossa asemassa olevien ryhmien osallistumista yhteiskuntaelämään.

7. korostaa, että on tärkeää kuulla ikääntyviä ja heidän hoitajiaan ja ottaa nämä aktiivisesti mukaan näiden tarpeiden kartoittamiseen, ratkaisujen kehittämiseen ja tulosten arviointiin. Tällaisella osallistavalla lähestymistavalla tuetaan sosiaalista osallisuutta ja varmistetaan, että palvelut vastaavat mahdollisimman hyvin niiden käyttäjien todellisia tarpeita.

8. toteaa, että kymmenen viime vuoden aikana Euroopassa on noussut monin paikoin esiin senioritalouden käsite. Siihen liittyy lukuisien tuotteiden ja palveluiden kehittäminen yhä kasvavalle ikääntyvälle väestölle, jolle ominaisia ovat terveydenhuoltoon liittyvät tarpeet, liikuntarajoitukset ja muut rajoitteet päivittäisissä toiminnaissa. Senioritalous on laajentunut myös muille markkinoiden osa-alueille, joita ovat esimerkiksi hyvään oloon ja fyysiseen kuntoon liittyvät palvelut, vapaa-aika, matkailu, kulttuuri, viestintä, viihde ja uudet teknologiat. Monissa jäsenvaltioissa lukuisat pk-yritykset ja yritysklusterit erikoistuvat myös ikääntyville suunnattuun innovatiiviseen teknologiaan, kuten kodeissa käytettäviin tietoteknisiin sovelluksiin, mikä tarjoaa merkittäviä kasvumahdollisuuksia. Lisäksi on kuitenkin muistettava, että vaikka on tärkeää tunnustaa erityistuotteita ja -palveluita tarvitsevien henkilöiden tarpeet, useimmat ikääntyvät haluavat mieluiten käyttää tavanomaisia tavaroita ja palveluita. Sen vuoksi olisi edistettävä kaikille sopivaan suunnitteluun (Design for All) perustuvaa laajaa lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon myös ikääntyvien ja vammaisten tarpeet ja odotukset, yhdessä hyvin erityisiin tarpeisiin tarkoitettujen, erittäin pitkälle kehitettyjen tuotteiden suunnittelun kanssa.

9. panee merkille suuntauksen, jossa yhä useammat paikalliset ja alueviranomaiset turvautuvat sosiaaliseen innovointiin sekä tieto- ja viestintätekniisiin ratkaisuihin parantaakseen terveys- ja pitkäaikaishoidon palveluiden laatua ja kustannustehokkuutta sekä kaupunki- että maaseutualueilla. Tällaiset ratkaisut voivat helpottaa välttämättömien palveluiden tarjoamista ikääntyville

⁽¹⁾ CdR 212/2009.

⁽²⁾ Kastler, P7_TA(2011) 0332.

sekä julkisen että yksityisen sektorin kannalta kohtuullisemmin kustannuksin. Tällaiset aloitteet edellyttävät kuitenkin tiettyjä muilla hallintotasolla toteutettavia investointeja ja toimia, jotta voidaan siirtyä kokeiluhankkeista laajamittaisiin toimintamalleihin, joita voidaan hyödyntää kansallisella tasolla tai muualla EU:ssa. Tällä osa-alueella paikallis- ja alueviranomaiset tarvitsevat mahdollisimman paljon tukea jäsenvaltioiden hallinnolta ja EU:lta.

10. korostaa, että vaikka paikallistasolla on löydettävissä monia esimerkkejä innovatiivisista toimista, jotka tukevat aktiivisena ja terveenä ikääntymistä, ja sosiaaliset innovaatiot ovat usein paikallisia aloitteita, jotka syntyvät lähellä täytettäviä tarpeita, hankekohtainen lähestymistapa ei aina ole tehokas kriittisen massan ja ylläpidettävyyden saavuttamiseksi pitkällä aikavälillä. Tarvitaan laaja-alaista strategista näkemystä, jossa otetaan huomioon erilaisia näkökohtia osallistavan ja kannustavan ympäristön luomiseksi. Selkeä esimerkki on tanskalaisen Frederician kunnan käynnistämä sosiaalinen innovointi, jonka tavoitteena on ylläpitää päivittäisissä tomissaan apua tarvitsevien ikääntyvien omatoimisuutta tai palauttaa se ennaltaehkäisyyn, kuntouttamiseen, teknologian ja sosiaalisen verkostoitumisen avulla. Aloitteen lähestymistapa perustuu ajattelutavan muutokseen, jonka myötä iäkkäitä ihmisiä ei nähdä avuttomina potilaina vaan kansalaisina, joilla on resursseja. Tanskan valtiovainministeriö tuki tätä aloitetta kokeiluhankkeena, ja hanke toimii nyt esimerkkinä muille Tanskan kunnille.

11. painottaa, että väestön ikääntymiseen liittyviä haasteita on syytä tarkastella myös sukupuolten tasa-arvon kannalta. Se edellyttää, että kiinnitetään erityistä huomiota sosiaaliturvan nykyisten uudistusten ja sosiaalipalvelujen (etenkin lasten- ja vanhusten hoidon) leikkausten vaikutuksiin naisten työllistettävyyteen, sukupuolten välisiin palkkaeroihin sekä eläke-eroihin, koska omaishoitajiin kohdistuva apua tarvitsevien sukulaisten hoitotaakka kasvaa. Suurin osa omaishoitajista on naisia, ja heidän köyhyys- ja syrjäytymisriskinsä kasvaa, jos eriarvoisuuden poistamiseksi ei tehdä mitään. Hoito- ja hoiva-alalla, joka on naisvaltainen ala, stressi ja rasitusongelmat voivat tulevaisuudessa aiheuttaa myös uusia ongelmia ikääntyville naisille.

II. AK:n SUOSITUKSET NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN KOMISSIOILLE

12. katsoo, että on parannettava koordinoitua aktiivisena ja terveenä ikääntymisen ratkaisuja kehittävien tahojen välillä, ja korostaa monitasoisen hallinnon merkitystä tällä alalla. Paikallisia alueviranomaisista tulisi olla pelkästään toteuttamisesta vastaavia toimijoita, vaan ne tulisi ottaa mukaan päätöksentekoon ja arviointiprosessiin kokonaisuudessaan.

13. katsoo, että jos EU luo puitteet, jotka antavat viranomaisille ja toimijoille kaikilla tasoilla mahdollisuuden hyötyä toistensa kokemuksesta, saada tietoa onnistuneista hankkeista ja oppia virheistä, niiden olisi helpompaa välttää virheiden toistamista ja ne voisivat sijoittaa rajalliset resurssinsa tehokkaiksi osoittautuneisiin innovatiivisiin ratkaisuihin.

14. suosittelee, aktiivisena ja terveenä ikääntymistä käsittelevän eurooppalaisen kumppanuuden ohjausryhmään että kutsutaan mukaan myös alueiden komitea. Siten varmistettaisiin paikallisia ja alueviranomaisien asianmukainen edustus kumppanuutta koskevassa päätöksentekoprosessissa ja annettaisiin AK:lle mahdollisuus toimia välittäjänä, jotta eri paikallisia ja alueviranomaisia voisivat osallistua kumppanuuden täytäntöönpanoon, koska niillä on toimivaltaa sen kaikilla kuudella keskeisellä toimintalalla.

15. tukee aktiivisena ja terveenä ikääntymistä käsittelevän eurooppalaisen kumppanuuden puitteissa tehtyä ehdotusta ikämyönteisten ympäristöjen eurooppalaisen verkoston perustamisesta ja suhtautuu myönteisesti AGE Platform Europe -verkoston ja Maailman terveysjärjestön pyrkimyksiin sen käynnistämiseksi. AK suosittelee, että EU:n olisi myönnettävä varoja tällaisen EU-verkoston asianmukaiseen kehittämiseen tiiviissä yhteistyössä Maailman terveysjärjestön kanssa.

16. ehdottaa, että komissio hankkii tietoa erityisesti kaikkein iäkkäimmistä, jotka ovat osittain uusi väestöryhmä ja joista useat toimijat tarvitsevat lisää tietoa. Tarvitaan tutkimuksia, joissa selvitetään terveydenedistämistoimien ja ennaltaehkäisevien toimien tehokkuutta ja kustannustehokkuutta koko elinkaaren ajalta mutta etenkin elämän jälkipuolella. On myös lisättävä tutkimuksia siitä, miten vaikeasti tavoitettavat iäkkäät ihmiset voidaan motivoida muuttamaan elämäntapoja ja -tyyliä. Tilastoihin ja tutkimuksiin tulee sisällyttää tietoja hyvin iäkkäistä ihmisistä. Tutkimustulokset tulee viedä niiden tietoon, jotka tekevät käytännön työtä iäkkäiden parissa.

17. kehottaa Euroopan komissiota käynnistämään väestökehitystä käsittelevän eurooppalaisen kaupunginjohtajien yleiskokouksen eurooppalaisen teemavuoden 2012 tuloksena, jotta voitaisiin koota yhteen aiheesta kiinnostuneita paikallisia ja alueviranomaisia innovoinnin, älykkäiden terveyspalvelujen ja elämänlaatua parantavien ratkaisujen kehittämiseksi ja aktiivisena ja terveenä ikääntymisen tukemiseksi. Samalla yleiskokoukselle tarjottaisiin hallinnollista ja taloudellista tukea.

18. katsoo, että vaikka toimivalta aktiivisena ikääntymiseen liittyvissä kysymyksissä kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioille ja niiden paikallisia ja alueviranomaisille, Euroopan unioni voi antaa säädöksiä, jotka vaikuttavat sisämarkkinoiden toimintaan, jotta poistetaan henkilöiden vapaan liikkuvuuden esteet, edistetään palvelujen tarjoamisen vapautta ja varmistetaan asianmukainen kuluttajansuoja. Vammaisten oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ratifiointi EU:ssa luo EU:lle uusia oikeudellisia velvoitteita, joilla pyritään varmistamaan, että vammaiset ja terveysrajoitteista kärsivät ikääntyvät henkilöt voivat hyödyntää oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ja osallistua täysipainoisesti yhteisöjensä talous- ja yhteiskuntaelämään muiden kansalaisten tavoin. Tämä edellyttää EU:n toimia, jotta voidaan reagoida koordinoitusti EU-, jäsenvaltio-, paikallisia ja aluetasolla. Lisäksi EU voi helpottaa kansainvälistä kokemusten vaihtoa ja

edistää hyviä toimintatapoja koskevien ohjeiden kaltaisia maltillisia toimenpiteitä, jotta voidaan tukea EU:n perussopimuksissa vahvistettujen perusvapauksien optimaalista toteuttamista.

19. panee merkille, että Euroopan komissio on suunnittelemassa ehdotusta esteettömyyssäädökseksi, ja korostaa, että EU:n lainsäädäntökehys on tarpeen, jotta voidaan vahvistaa kaikkien välttämättömien hyödykkeiden ja palvelujen saatavuutta kaikkialla EU:ssa ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset kaikenlaiselle teollisuudelle pk-yritykset mukaan luettuina. Ehdotuksen olisi oltava oikeasuhteinen eikä sen tulisi aiheuttaa lisätaakkaa pk-yrityksille. EU:n laajuisten normien antaminen olisi hyödyllistä myös siksi, jotta tuettaisiin teollisuutta ja luotaisiin kaikkien käyttäjien tarpeet huomioivien hyödykkeiden ja palveluiden tehokkaat yhtenäismarkkinat. Olisi perustettava valvontajärjestelmä lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi, ja siihen olisi yhdistettävä toimintasuunnitelmat valtio-, paikallis- ja aluetason viranomaisille samoin kuin tuki paikallistason toimijoille ja pk-yrityksille.

20. muistuttaa, että julkisia hankintoja koskeva asianmukainen oikeudellinen kehys on keskeisen tärkeä EU-, valtio- ja paikallistasoilla, jotta varmistetaan julkisten investointien edistävän palvelujen yleistä saatavuutta. Saatavuudesta olisi tehtävä myös keskeinen ennakkoehtolähtö EU:n rahoituksen (rakenne-, hanke- tai tutkimusrahoituksen) saamiseksi, ja vähemmän kehittyneiden alueiden on saatava tukea, jotta ne voisivat noudattaa EU:n lainsäädäntöä ja normeja. Saatavuuden vahvistamiseksi olisi harkittava rahoituskannustimia etenkin viranomaisille olemassaolevan rakennus- ja asuntokannan uudistamiseksi ja innovatiivisiin ratkaisuihin tehtävien investointien tukemiseksi.

21. korostaa, että tiedottaminen tärkeistä oikeudellisista toimenpiteistä on tarpeen, jotta niitä voidaan soveltaa toden teolla. Tiedotus on kohdennettava paikallis- ja alueviranomaisille, valmistajille, toimittajille ja palveluntarjoajille sekä yleensä kansalaisille. Koulutuspolitiikat ovat tärkeitä saavutettavuuden vahvistamiseksi ja tukemiseksi. Keskeinen vaatimus on, että esimerkiksi insinööreillä, arkkitehteillä, verkkosivujen suunnittelijoilla, rakentajilla ja kaupunkisuunnittelijoilla on asianmukainen koulutus saavutettavuuteen liittyvien kysymysten ja kaikkien käyttäjien tarpeiden huomioon ottamiseksi.

22. muistuttaa, että elinikäisellä oppimisella ja vapaaehtoistoiminnalla on keskeinen rooli aktiivisena ja terveenä ikääntymisessä. Aikuiskoulutusta ja iäkkäiden vapaaehtoistoimintaa olisi tuettava EU-, valtio- ja paikallistasoilla, jotta voitaisiin pidentää työuria, edistää aktiivisena eläköitymistä ja tukea itsestä elämää.

23. suosittaa, että aktiivisen ikääntymisen ja sukupolvien välisen solidaarisuuden eurooppalaisen teemavuoden 2012 sekä aktiivisena ja terveenä ikääntymistä käsittelevän eurooppalaisen kumppanuuden tavoitteet otetaan vastedes huomioon kaikissa asiaankuuluvissa EU:n rahoitusvälineissä rakennerrahastot mukaan lukien ja että paikallis- ja aluetason toimijoita koskevia menettelyitä yksinkertaistetaan. Komitea on tyytyväinen juuri

vuonna 2012 erityisen merkittävään sukupolvien välisen solidaarisuuden eurooppalaiseen teemapäivään, jolla edistetään sukupolvien välisiä hankkeita koululaisten ja ikääntyneiden keskuudessa ja annetaan näin merkittävä panos sukupolvien väliseen vuoropuheluun.

24. suhtautuu myönteisesti tervettä elämää ja aktiivisena ikääntymistä koskevan osaamis- ja innovaatioyhteisön käynnistämiseen vuonna 2014 ja suosittaa, että Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti tekee parhaansa ottaakseen paikallis- ja alueviranomaiset sekä muut paikallis- ja aluetason toimijat mukaan yhteisön toteuttamiseen.

25. suosittaa, että Euroopan komissio ottaa paikallis- ja alueviranomaiset nykyistä aktiivisemmin mukaan aktiivisena ja terveenä ikääntymisen tukemiseen tarkoitettujen erilaisten toimien sosiaalisten vaikutusten arviointiprosessiin EU-tasolla, jotta varmistettaisiin, että ruohonjuuritason vaikutukset ikääntyviin naisiin ja miehiin arvioidaan asianmukaisesti.

26. muistuttaa, että aktiivisena ja terveenä ikääntyminen on yksi Eurooppa 2020 -strategian keskeisistä tavoitteista ja että sitä tuetaan useilla lippulaivahankkeilla (Uudet taidot uusia työpaikkoja varten, Köyhyyden torjunnan foorumi, Digitaalistrategia) ja lukuisilla paikallis- ja alueviranomaisille tarjolla olevilla EU:n rahoitusvälineillä. Tämä tuodaan esiin myös alueiden komitean, Euroopan komission ja AGE Platform Europe -verkon tuottamassa, syyskuussa 2011 julkaistussa esitteessä aiheesta ”Hyvän ikääntymisen edistäminen Euroopassa – EU:n tuki paikallis- ja aluetason toimijoille”, joka on niiden panos eurooppalaiseen teemavuoteen 2012 ⁽³⁾.

27. toteaa, että ehdotetut aloitteet eivät näytä aiheuttavan ongelmia EU:n perussopimuksissa määriteltyjen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattamista ajatellen.

III. HAASTEET

28. muistuttaa, että vuoteen 2060 mennessä nuorten osuus EU:n nykyisissä 27 jäsenvaltiossa laskee todennäköisesti 9 prosenttia ⁽⁴⁾ ja aktiiviväestön (15–64-vuotiaat) 15 prosenttia. Lisäksi iäkkäiden määrän odotetaan nousevan peräti 79 prosenttia. Nämä väestömuutokset johtuvat useista ilmiöistä, kuten syntyvyyden alenemisesta, elinajanodotteen kasvusta, nettomaahanmuutosta sekä toisen maailmansodan jälkeen syntyneiden suurten ikäluokkien ikääntymisestä. On selvää, että näillä väestökehityksen suuntauksilla on merkittävät taloudelliset, sosiaaliset ja budjettivaikutukset sekä valtio- että alue- ja paikallistasolla. AK:n

⁽³⁾ http://bibli.reseauope.net/opac_css/index.php?lvl=author_see&id=264.

⁽⁴⁾ Lähde: väestön rakennetta ja ikääntymistä koskevat Eurostatin tilastot.

tutkimuksessa aiheesta "Aktiivisena ikääntyminen: paikallis- ja alueen ratkaisuja" ⁽⁵⁾ kuvataan vaikutukset varsin hyvin toteamalla, että "työvoiman tarjonta ja työllisyys alenevat, mikä asettaa haasteita talouskasvulle, kun taas ikääntyvä väestö tarvitsee yhä enemmän palveluita". Lisäksi julkisten menojen odotetaan kasvavan, jotta voidaan tarjota laadukkaita palveluja ikääntyville väestölle, ja samalla on myös rahoitettava ikääntyvien yhä suuremman joukon terveyspalvelut ja eläkkeet. Useimmat paikalliset ja alueyhteisöt ovat kuitenkin jo kärsineet radikaaleista budjettirajoituksista, jotka ovat tehneet asianmukaisten, dynaamisten ja ajanmukaisten sosiaalipalvelujen tarjoamisesta äärimmäisen vaikeaa.

29. korostaa, että eri maiden ja alueiden välillä on valtavia eroja miesten ja naisten elinajanodotteen, terveen elinajan indikaattorin, mediaani-ikä ja huoltosuhteen osalta. Väestön ennustetaan ikääntyvän melkein kaikilla EU:n nykyisten 27 jäsenvaltion 281 alueesta. Vain seitsemällä alueella ei odoteta mediaani-ikä kasvavan vuoteen 2030 mennessä. Näitä alueita ovat Wien, Saksan Hampuri ja Trier, Kreikan Sterea Ellada ja Peloponnesos sekä Yhdistyneen kuningaskunnan West Midlands ja Koillis-Skotlanti ⁽⁶⁾. Vuonna 2008 huoltosuhteet vaihtelivat runsaasti alueiden välillä siten, että joillakin alueilla se saattoi olla toisiin verrattuna jopa kolminkertainen (vaihdellen 9,1 prosentista 26,8 prosenttiin). Vuonna 2030 vaihtelu tulee olemaan melkein nelinkertainen (10,4 prosentista 37,3 prosenttiin) ⁽⁷⁾. Tämä tarkoittaa sitä, että väestön ikääntyminen ei ole kaikilla alueilla yhtä suuri ongelma, mikä yhdistettynä nykyiseen talouskriisiin vaikuttaa tiettyihin paikallisiin ja alueyhteisöihin enemmän kuin toisiin.

30. painottaa, että maiden ja alueiden välillä on valtavia eroja myös julkisen talouden velan osalta ja että osa niistä joutuu selviytymään hyvin ankarista budjettileikkauksista, jotka voivat estää niiden mahdollisuudet hyötyä EU:n rahoituksesta rakennerahastojen tai ikääntymiseen liittyvien yhteisten ohjelmien välityksellä.

31. muistuttaa, kuten aiheesta "Riittävien, kestävien ja turvattujen eurooppalaisten eläkejärjestelmien kehittäminen" ⁽⁸⁾ annettussa komitean lausunnossa todetaan, että paikalliset ja alueviranomaiset pysyvät julkisen sektorin suurimpana työnantajana ja näin ollen julkisen sektorin eläkkeet ovat edelleen keskeisen tärkeitä eläkejärjestelmien turvaamisessa. Budjettitoimet ja uudistukset vaikuttavat näihin eläkkeisiin kuitenkin yhä enemmän. Sen vuoksi paikalliset ja alueviranomaiset kyky kompensoida näitä vaikutuksia olisi otettava huomioon, jotta kaikille iäkkäille naisille ja miehille voidaan turvata riittävä toimeentulo, apu ja

hoitopalvelut. Näiden seikkojen huomioon ottamiseksi alueiden komitea kehotti lisäämään makrotaloudellisen tilanteen seurantaan sosiaalisen ulottuvuuden.

32. toteaa aiheesta "Hyvä ikääntyminen tietoyhteiskunnassa" ⁽⁹⁾ annetussa lausunnossaan, että tietotekniikan avulla pystytään lisäämään sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottavuutta, jos ne mukautetaan asianmukaisesti ikääntyvien tarpeisiin, ja muistuttaa, että paikalliset ja alueviranomaiset olisi otettava mukaan ikääntyville suunnattujen tieto- ja viestintätekniisten ratkaisujen valtio- ja EU-tason tutkimukseen, koska ne olisivat usein niiden ensisijaisia käyttäjiä.

33. muistuttaa kuitenkin, että paikalliset ja alueviranomaiset eivät pysty tukemaan aktiivisena ja terveenä ikääntymistä yksin. Onnistuakseen ne tarvitsevat valtio- ja EU-tason toimia edellyttävän oikeudellisen sekä rahoitus- ja rakenneympäristön. Jotta voitaisiin hyödyntää esimerkiksi tieto- ja viestintätekniologisia aloitteita innovaation, älykkäiden terveyspalvelujen ja paremman elämänlaadun tukemiseksi kaikilla EU:n alueilla, tarvitaan EU- ja valtiotason rakenteellisia investointeja laajakaistayhteyksien laajentamiseksi. EU:n lainsäädäntö on tarpeen esteettömyysvaatimusten ja yhteentoimivuusstandardien harmonisoidumiseksi.

34. korostaa, että rakennerahastotuen saannin vaatimien ennakkoedellytysten sekä kirjanpito-, rahoitus- ja tilintarkastusmenettelyjen lisääntyminen on johtanut siihen, että yhä useammassa hankkeissa pyritään mitattaviin tuloksiin, ja yhä vähemmälle jäävät innovatiiviset ja riskisuuntautuneet hankkeet, joissa myönteisten tulosten saavuttaminen vie tosiasiallisesti runsaammin aikaa ja joiden tuloksia on vaikeampi mitata. Käytännössä sosiaalinen innovointi kohtaa nykyisin esteitä, jotka liittyvät useimmiten tarkastus- tai sääntelyperiaatteiden yhteensopimattomuuteen. Tämä ongelma ei liity ainoastaan rakennerahastojen hyödyntämiseen, vaan se koskee monia muitakin EU- ja jäsenvaltiotason rahoitusvälineitä.

35. toteaa kuitenkin, että rakennerahastotoimien toteuttamistapoja on muutettava, jotta menettelyihin voidaan sisällyttää näyttöön perustuvia vaatimuksia ja jotta ei vaarannettaisi EU:n rahastojen lisäarvon ja tehokkuuden kasvattamiseksi käynnistettyjä toimia. Tanska ja Ruotsi ovat luoneet näyttöön perustuvat menettelyt seurataksien tuloksia sovittujen indikaattorien pohjalta, ja ne hyödyntävät näitä tietoja valvontajärjestelmässä parantaakseen tarjoamiensa ja rahoittamiensa palveluiden laatua ja kustannustehokkuutta. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on askeleita laskenut liikkeelle sosiaalivaikutteisen joukkovelkakirjalainan, jonka tavoitteena on houkuttaa uusia investointeja sekä yksilöitä että yhteisöjä hyödyttäviin tulossuuntautuneisiin sopimuksiin. Sosiaalivaikutteisella joukkovelkakirjalainalla hyödynnetään yksityisiä investointeja toimintakykynsä osoittaneiden

⁽⁵⁾ www.cor.europa.eu/COR_cms/ui/ViewDocument.aspx?siteid=default&contentID=a18962c0-1f8f-44e9-9f3d-bfa7955830db.

⁽⁶⁾ Alueellinen Europop 2008, Eurostat.

⁽⁷⁾ Katso edellinen alaviite.

⁽⁸⁾ CdR 319/2010.

⁽⁹⁾ CdR 84/2007.

palveluntoimittajien tuottamien palveluiden kustantamiseksi. Julkinen sektori antaa investoijille taloudellista tuottoa parantuneiden sosiaalisten saavutusten perusteella. Mikäli tuloksia ei synny riittävästi, sijoittajat eivät saa sijoittamiaan varoja takaisin ⁽¹⁰⁾.

IV. MAHDOLLISUUDET

36. toteaa, että maissa, joilla on tiukat rakennettua ympäristöä, liikennettä ja tieto- ja viestintätekniikkaa koskevat esteettömyysstandardit, ikääntyvien naisten ja miesten työllisyysaste on korkein ja terveen elinajan indikaattorien osoittamat tulokset ovat parhaat. Näissä maissa myös naisten ja vammaisten työllisyysaste on korkein ja tasa-arvoindeksaattorien (sukupuolten välinen palkkaero, eläke-ero jne.) osoittamat tulokset ovat parhaat. Tämä kertoo siitä, että ikämyönteisten paikallisympäristöjen aktiivinen edistäminen ei estä talouden toimintaa vaan päinvastoin hyödyttää yleisesti yhteiskuntaa ja taloutta. Tällaiset ympäristöt helpottavat kaikkien elämää ja tukevat naisten, ikääntyvien ja vammaisten osallistumista työmarkkinoille sekä eläkeläisten aktiivista ja tuloksellista osallistumista yhteiskuntaelämään. Ne tukevat myös omaishoitajia ja antavat heille mahdollisuuden helpottaa työn ja huolenpitovelvollisuuden yhdistämistä.

37. pitää myönteisenä, että jo sadat paikallis- ja alueviranomaiset osallistuvat Maailman terveysjärjestön Ikämyönteiset kaupungit -ohjelmaan kaikkialla EU:ssa ja että muutamat jäsenvaltiot ovat käynnistäneet kansallisia ohjelmia tukeakseen paikallis- ja alueviranomaisia, jotka haluavat liittyä mainittuun Maailman terveysjärjestön verkostoon.

38. ottaa huomioon Alzheimerin taudista ja muista demen-tian muodoista kärsivien iäkkäiden henkilöiden kasvavan määrän suhtautuu myönteisesti eräiden paikallis- ja alueyhteisöjen käynnistämiin aloitteisiin, joilla luodaan tällaiset sairaudet huomioon ottavia ympäristöjä dementiaa kärsivien iäkkäiden ja heidän omaishoitajiensa osallistamiseksi paremmin yhteiskuntaan.

39. korostaa, että kaikkien tarpeet huomioivien sekä iäkkäiden vammaisten tai toimintarajoitteisten henkilöiden itsenäistä elämää tukevien ympäristöjen luominen on osoittautunut kustannustehokkaaksi. Ruotsissa saadut kokemukset osoittavat, että viimeisen 15 vuoden aikana maassa tapahtunut avuntarpeen väheneminen ei voi johtua terveystilanteen paranemisesta, koska tuona aikana maassa ei ole havaittu tällaista myönteistä kehitystä ikääntyvien parissa. Todennäköisin selitys vanhustenhoito-tarpeen vähenemiseen liittyy asumisen ja liikenteen esteettömyysstandardien ja avustavan teknologian saatavuuden parantamiseen, mikä helpottaa iäkkäiden selviytymistä ilman apua. On

huomattava, että ikääntyvien työntekijöiden ja ikääntyvien naisten työllisyysaste on Ruotsissa kaikkien EU:n jäsenvaltioiden korkein.

40. korostaa kuitenkin, että vaikka paikallis- ja alueviranomaisilla on tärkeä rooli hyödykkeiden ja palveluiden hankkijoina etenkin julkisten hankintojen kautta ja ne voivat siten toimia poliittisina vaikuttajina edistääkseen myönteistä lähestymistapaa ikääntymiseen nähden, on puututtava aktiivisena ja terveenä ikääntymistä tukevien innovatiivisten ratkaisujen nykyisten ja syntyvässä olevien markkinoiden pirstoutuneisuuteen, jotta luotaisiin senioritaloudelle todelliset yhtenäismarkkinat ja mahdollistettaisiin mittakaavaedut julkisen sektorin tarjoajille ja kuluttajille. Tulevalla esteettömyysäädöksellä pyritään puuttumaan seikkoihin, jotka estävät luomasta EU:hun sellaisia markkinoita, joilla paikallis- ja aluetason innovatiivisia ratkaisuja voitaisiin mallintaa nykyistä helpommin ja hyödyntää laajemmin muillakin EU:n alueilla. Pk-yritykset toimivat useissa tapauksissa innovoinnin eturintamassa ja lähellä paikallisia markkinoita. Ne myös tarjoavat usein asiakaskohtaista palvelua ja mukautuvat kuluttajien tarpeisiin. Pk-yritykset hyötyisivät selkeämmistä säännöistä ja normeista, jotka varmistaisivat niiden pääsyn EU:n laajuisille markkinoille ja edistäisivät yhteentoimivuutta muiden hyödykkeiden ja palveluiden kanssa parhaan mahdollisen tuloksen saavuttamiseksi.

V. PÄÄTELMÄT

41. toteaa, että kaikkien kansalaisten tarpeet huomioon otta-vaan suunnitteluun perustuvien, helposti saavutettavien ja kaikkia tukevien paikallisympäristöjen kehittäminen auttaa ikääntyviä työntekijöitä ja naisia pysymään pidempään työelämässä ja vähentää nopeasti kasvavan ikääntyvän väestönosan hoidon ja avun tarvetta. AK on vakuuttunut siitä, että EU:n toimet aktiivisena ja terveenä ikääntymisen sekä sukupolvien välisen solidaarisuuden tukemiseksi vauhdittavat innovaatiota ja kasvupotentiaalia kaikkialla EU:ssa ja tuovat taloudellista hyötyä sekä julkisen että yksityisen sektorin toimijoille paikallis-, jäsenvaltio- ja EU-tasolla.

42. suhtautuu myönteisesti puheenjohtajavaltio Tanskan omaksumaan lähestymistapaan ikääntymiseen liittyviin kysymyksiin nähden ja korostaa, että erittäin tärkeänä edellytyksenä sosiaalisen innovoinnin hyödyntämiselle vastauksena ikääntyvän yhteiskunnan aiheuttamiin haasteisiin EU:n on luotava yhteiset puitteet, jotka mahdollistavat sosiaalisen innovoinnin täysipainoisen hyödyntämisen tulevaisuudessa. EU:n yhteiset sosiaalista innovointia tukevat puitteet helpottaisivat alan innovoijia kaikkialla Euroopassa toimimaan, saamaan rahoitusta, verkostoitumaan ja laajentamaan pyrintöjään.

Bryssel 4. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

⁽¹⁰⁾ <http://www.socialfinance.org.uk/work/sibs>.

Alueiden komitean lausunto aiheesta "Energiatehokkuus kunnissa ja alueilla – tarkastelussa maaseutualueiden ja kaupunkien erot"

(2012/C 225/06)

ALUEIDEN KOMITEA

- kehottaa sisällyttämään energiatehokkuuden keskeiseksi ja kiinteäksi osaksi energiapolitiikkoja ja antamaan sille riittävästi painoa energiapolitiikan hierarkiassa
- kannattaa energiatehokkuuden ja energiansäästön edistämiseen tähtäävien rahoitustukitoimenpiteiden yhä parempaa yhteennivomista EU:n tulevilla rahoitusohjelmissa
- kehottaa vahvistamaan toimenpiteitä, joiden avulla pyritään vaikuttamaan ihmisten käyttäytymiseen ja energiankulutustapoihin, ja katsoo tämän edellyttävän "kepin ja porkkanan" yhdistelmää, jonka avulla osoitetaan taloudelliset perusteet mutta painotetaan myös yhä enemmän velvoittavia vaatimuksia, kun se on tarpeen
- toteaa, että politiikassa keskitytään tätä nykyä asetettujen poliittisten tavoitteiden saavuttamiseen kaupungeissa, mutta korostaa tarvetta tarttua yhä kattavammin ja koordinoitummin myös maaseudulla esiintyviin energiankäytön ja -tuotannon haasteisiin ja mahdollisuuksiin
- kehottaa alue- ja paikallisviranomaisia jakamaan energiatehokkuus- ja energiansäästötoimiin liittyviä parhaita käytäntöjä ja edistämään muutoksensietokykyä energia-asioissa suunnittelemalla palvelujen tuottaminen mahdollisimman energiatarkaksi ja tekemällä tätä koskevia kokeiluja.

Esittelijä	Brian MEANEY (IE, AE), Claren kreivikunnanvaltuutettu ja Mid-Westin aluevaltuutettu
Viiteasiakirja	Puheenjohtajavaltio Tanskan 12. tammikuuta 2012 päivätty lausuntopyyntö

I. POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

A. Johdanto

1. korostaa, että Eurooppa 2020 -strategiassa painotetaan perustellusti energiatehokkuutta pyrittäessä saavuttamaan älykkäaseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun liittyvät EU:n tavoitteet. Tämä edellyttää siirtymistä resurssitehokkaaseen talouteen. Energiatehokkuus ei tarkoita tuotannon tai taloudellisen toiminnan vähentämistä, vaan se tarkoittaa saman tuloksen saavuttamista siten, että vähennetään energiankulutusta tuotantoyksikköä kohden. Se edellyttää tarpeettoman energiankäytön paikantamista ja lopettamista sekä tuotantomenetelmien tehostamista.

2. toteaa huolestuneena, että EU:n ennustetaan saavuttavan vain puolet ehdotetusta 20 prosentin säästöstä primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä. Vuoteen 2020 asetettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää kaikkien tasojen eli EU-, valtio-, alue- ja paikallistason toimien koordinoitua. Energiatehokkuus on keskeinen painopiste ja se edellyttää strategioiden vahvistamista kaikilla tasoilla.

3. toistaa, että saavuttaakseen kestäväa, kilpailukykyistä ja turvattua energiahuoltoa koskevat tavoitteensa EU:n on tehtävä solidaarista ja tehokasta yhteistyötä nykyisen ja uuden teknologisen kehityksen kartoittamiseksi ja hyödyntämiseksi ja pyrittävä muuttamaan kansalaisten käyttäytymistä energiatehokkuutta helpottavaan ja edistävään suuntaan. Tässä yhteydessä EU:n tulee lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä asettaa etusijalle tehokkaimpien ja kaupallisesti kilpailukykyisimpien teknologioiden käyttöönotto.

4. korostaa, että erityisesti paikallisten ja alueellisten energia-asioista vastaavien elinten perustamisen myötä alue- ja paikallisviranomaisilla on keskeinen rooli tehokkaamman energiankäytön edistämiseksi ja sääntelyssä omassa toiminnassaan ja infrastruktuurissaan sekä kuluttajien ja energiantuottajien keskuudessa. AK katsoo, että tämän tehtävän hoitamiseksi viranomaisilla on oltava asianmukainen rahoitus ja tuki, jotta ne voivat tehdä osana energiatehokkuustoimien toteuttamisessa ja tehostamisessa.

5. korostaa alue- ja paikallishallintotahojen roolia esimerkin näyttäjinä, investointien houkuttelijoina ja työpaikkojen luojina. Komitea kehottaa EU:ta edistämään energiatiedotusjärjestelmien parantamista ja sellaisten alueellisten ja paikallisten energiatehokkuussuunnitelmien laatimista, jotka edesauttavat jäsenvaltioiden ja EU:n energiatavoitteiden saavuttamista, sekä luomaan tätä varten tukimekanismeja.

6. kannattaa YK:n julistamaa kansainvälistä uusiutuvan energian yleisen saatavuuden teemavuotta, koska se on arvokas tilaisuus lisätä tietoisuutta energiatehokkuuden parantamisen sekä uusiutuvan energian merkityksestä paikallis-, alue-, valtio- ja kansainvälisellä tasolla. Puhtaan, kohtuuhintaisen ja luotettavan energiahuollon puute on merkittävä este vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamiselle. Täydellinen siirtyminen uusiutuviin energiamuotoihin edellyttää sitä, että samanaikaisesti vähennetään energiankulutusta ja otetaan käyttöön uusia energialähteitä. Näin vähennetään myös riippuvuutta fossiilisten polttoaineiden tuonnista.

7. panee edelleen merkille, että Intian ja Kiinan talouksien vasta kehittyessä Kiinan energiantarpeen odotetaan nousevan 75 prosenttia vuoteen 2035 mennessä. (1) Siitä johtuva kilpailu EU:hun nykyisin tuotavasta energiasta voi aiheuttaa energiahuoltoon, jakeluun ja kustannuksiin liittyviä haasteita, joilla voi olla vakavia ja monitasoisia taloudellisia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia. Näihin kehityssuuntauksiin onkin reagoitava laatimalla konkreettisia ja toteuttamiskelpoisia toimintasuunnitelmia, jotta energiatarpeet pystytään mahdollisimman pian tyydyttämään paikallisesti käytettävissä olevilla uusiutuvilla energialähteillä. Kunta-, alue- ja paikallisviranomaisten tulisi osallistua tiiviisti tällaisten suunnitelmien laatimiseen.

8. huomauttaa, että ympäristömyönteisten muutoshankkeiden käynnistäminen kunnissa ja alueilla on hyödyntämättä jäänyt mahdollisuus yhteiskunnallisten etujen saavuttamiseen, ja korostaa tässä yhteydessä, että Euroopan komission ja jäsenvaltioiden hallitusten tulisi varata huomattavasti varoja julkisten rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen.

9. panee merkille parhaillaan käytävän keskustelun energiatehokkuusdirektiivistä ja kehottaa laatimaan siitä vahvan ja kunnianhimoisen asiakirjan. Kunnat ja alueet voivat vain hyötyä energiatehokkuudesta ja energiankulutuksen vähentämisestä. Ne voisivat vähentää riippuvuuttaan tuontipolttoaineesta, tarjota jopa kaksi miljoonaa paikallista työpaikkaa rakennus- ja jälkiasennustöissä (2) ja antaa kotitalouksille mahdollisuuden merkitävään vuosittaiseen säästöön energialaskuissa. Lisäksi EU voisi vähentää kasvihuonekaasupäästöjään edelleen ja asettaa itselleen tältä osin vieläkin kunnianhimoisempia tavoitteita. Ehdotettu direktiivi on näin ollen ensimmäinen oikea askel nykyisen kriisin lieventämiseksi. Se ei yleisesti ottaen kuitenkaan mene riittävän pitkälle, koska sillä pyritään saavuttamaan pääasiassa taloudellisia tavoitteita eli vähentämään polttoaineen ja kaasun tuontia ulkomailta ja ohjaamaan tästä vapautuvat miljardit eurot

(1) Kansainvälisen energijärjestön raportti 2011.

(2) Euroopan komissio.

EU:n talouteen ilman että samalla kehitetään asianmukaisia konkreettisia ehdotuksia uusiutuvien energialähteiden välttämättömästä massiivista laajentamista ajatellen. Hyvä tapa tämän asian hoitamiseksi on, että kunkin jäsenvaltion annetaan toimia omista lähtökohdistaan, jotta löydetään tehokkaimmat keinot kullekin maalle.

10. pahoittelee tässä yhteydessä etenkin johdonmukaisen pitkän aikavälin vision puuttumista kunnostamista vaativan asuinrakennuskannan uudistamiseksi, samoin kuin paikallis- ja alueviranomaisille annettavien täsmällisten ja yksityiskohtaisten taloudellista tukea koskevien sitoumusten puuttumista energiatehokkuuden parantamiseen tarkoitettujen investointien edistämiseksi alue- ja paikallistasolla. On tärkeää, että tässä yhteydessä otetaan huomioon ero yhteiskuntaa hyödyttävien ja yritystaloudellisten tavoitteiden välillä. Rakennuksen uudistamisen lähtökohtana tulee yritystasolla olla se, mikä on yritystaloudellisesti mahdollista. Yhteiskunnan taas on mahdollistettava yhteiskuntaa hyödyttävien tavoitteiden saavuttaminen.

11. suosittelee, että EU vahvistaa energiatehokkuutta koskevia tietojärjestelmiä, joihin tulisi sisällyttää sekä valtakunnallisia että alueellisia energiatehokkuuspolitiikkoja koskevia tietoja, energiasäästön alueellisten mittauksen arviointijärjestelmiä, energiatehokkuuden indikaattoreita, tietokantoja, jotka sisältävät tietoa sovellettavista energiasäästömenetelmistä, hyvien käytänteiden oppaita, käytännestandardia jne. Komitea on samaa mieltä eurooppalaisen paikallisviranomaisten *Energy Cities* -järjestön kanssa siitä, että rahoitus on ratkaisevan tärkeää ehdotettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi. Lisäksi AK toteaa, että ehdotettuun energiatehokkuusdirektiiviin ei liity sitovia tavoitteita tai merkityksellistä tarkistusmenettelyä ja että se sisältää helppoja opt-out-mahdollisuuksia. Komitea pitää siksi tervetulleina EU:n puheenjohtajavaltioiden Puolan ja Tanskan pyrkimyksiä tarvittavien rahoitustoimenpiteiden ja muiden puuttuvien elementtien sisällyttämiseksi energiatehokkuusdirektiiviin. AK tukee EU:n puheenjohtajavaltion Tanskan toimia sellaisen poliittisen kompromissin saavuttamiseksi, jonka avulla varmistetaan viranomaisten mahdollisuus toimia edelläkävijöinä rakennustensa energiatehokkuuden parantamisessa jäsenvaltioiden paikalliset ja alueelliset olosuhteet huomioon ottaen. Energiayhtiöille ehdotettu velvoite keskimäärin 1,5 prosentin vuosittaisista energiasäästöistä on erittäin tervetullut.

12. korostaa, että energiatehokkuutta ei voida parantaa ainoastaan keskitetysti määritellyillä jäykällä toimenpiteillä, joissa ei oteta huomioon jäsenvaltioiden paikallisia ja alueellisia olosuhteita. Komitea esittää sen vuoksi, että energiasäästötavoitteisiin olisi voitava pyrkiä erilaisin lähestymistavoin edellyttäen, että energiankulutuksen vähentämisessä päästään samalle tasolle. Lisäksi kunnilla ja alueilla on oltava mahdollisuus ehdottaa energiasäästöstrategioita.

13. toteaa, että EU:n energiapolitiikkaa ja energiaa koskevaa ajattelutapaa hallitsee lokeroituneisuus. Se on jakautunut aloittein (liikenne, rakennusala jne.), mikä ei edistä alueellisten erojen ja mahdollisuuksien pohdintaa. Tähän on puututtava, jos halutaan koko unionin saavuttavan edistystä.

14. kehottaa energiatehokkuuden parantamisen ohella kehittämään asianmukaisia energian hallinta- ja säästötoimia ja asettamaan energian hallinta- ja säästötavoitteita energiankulutuksen vähentämiseksi. Näin voidaan parantaa energiatehokkuutta ja siten tukea energiankulutuksen vähentämistä koskevien tavoitteiden saavuttamista ja ylittää ne.

15. kehottaa EU:n puheenjohtajavaltio Tanskaa tunnustamaan alue- ja paikallisviranomaisten roolin Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvien energiatehokkuustavoitteiden saavuttamisessa. Viittaukset alue- ja paikallisviranomaisiin puuttuvat melkein kokonaan energiatehokkuusdirektiivissä käsittelevästä neuvoston nykyisestä neuvotteluasiakirjaluonnoksesta ja energia-alan etenemissuunnitelmaa vuoteen 2050 käsittelevästä Euroopan komission tiedonannosta. Lisäksi komitea katsoo, että tarkistettujen kansallisten uudistusohjelmien ja maakohtaisten suositusten on heijastettava voimakkaammin energiatehokkuuteen liittyviä sitoumuksia.

16. suhtautuu myönteisesti Euroopan älykäs energiahuolto -rahoitusaloitteeseen ja siihen liittyviin pyrkimyksiin markkina-esteiden poistamiseksi. Aloitteessa olisi keskityttävä edistämään toimia, jotka liittyvät kulutuskäyttäytymisen muuttamiseen. Komitea kehottaa kuitenkin levittämään tietoa Euroopan älykäs energiahuolto -hankkeiden tuloksista ja suosituksista entistä määrätietoisemmin (tiedotus, lainsäädäntö jne.) kaikkialle EU:hun ja niin ikään varmistamaan Euroopan älykäs energiahuolto -aloitteen tai sen korvaavien aloitteiden rahoituksen vuoksi 2014–2020.

17. Mainittujen kysymysten erityiseen alueelliseen ulottuvuuteen liittyen AK korostaa seuraavia seikkoja:

— EU:n maaseutualueilla käytetään saastuttavampia energialähteitä kuin kaupunkialueilla, ja sen vuoksi olisi erityisesti tuettava runsaasti saastuttavien fossiilisten polttoaineiden korvaamista väliaikaisesti vähemmän saastuttavilla fossiilisilla polttoaineilla ja sitten ennen kaikkea uusiutuvilla energialähteillä.

— Maatalousalueiden kehittämisestä huolimatta niiden taloudellisen kehityksen taso on edelleen EU:n keskiarvoa alhaisempi etenkin kaupunkialueisiin verrattuna. Maatalous- ja kaupunkialueiden väliset erot ovat erityisen suuria Itä- ja Keski-Euroopassa, ja ne ovat erityisen huolestuttavia, koska ne kasvoivat edelleen vuosina 2000–2007 suurten kaupunkien ja pääkaupunkien nopean laajentumisen vuoksi.

B. Kaupungit, alue- ja paikallisviranomaiset

18. toistaa kehotuksensa kaupunki- ja maaseutualueiden tasapainon parantamisesta kestävässä energiapolitiikoissa kaikkialla EU:ssa ja korostaa tarvetta hyödyntää maaseutualueiden potentiaalia Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvien energiatehokkuustavoitteiden saavuttamiseksi. Maaseutualueilla on huomattavia mahdollisuuksia sekä energiantuotantoon että energiankulutuksen vähentämiseen. Isokkoja tuulipuistojen tai aurinkovoimaloiden tarvitsemia maa-alueita on saatavilla vain maaseudulla.

Samalla nykyaikainen maatalous tarvitsee toimiakseen huomattavan määrän energiaa. Energiansäästö ja uusien energialähteiden käyttöönoton mahdollisuudet jäävät kuitenkin laajalti huomiotta.

19. korostaa, että kaupunki- ja maaseutualueiden välillä on edelleen huomattavia eroja. Energiatehokkuus on maaseutualueilla erittäin kriittinen kysymys ja siihen on puututtava kiireellisesti. Maaseutualueiden kotitaloudet ja pienyritykset kärsivät useista energiankäyttöön liittyvistä haitoista, jotka johtuvat etenkin kotitalouksien luonteesta ja rakennuskannan laadusta. Maaseutualueilla rakennukset ovat huomattavasti vanhempia kuin muualla ja niiden kunnostaminen on omistajille kallista ja siksi usein mahdotonta. Tämä johtuu muun muassa asukastiheydestä: yksittäiset maaseutualueilla sijaitsevat asunnot eivät voi esimerkiksi eristystöiden yhteydessä hyötyä samoista mittakaavaeduksista, joita kaupunkialueilla sijaitsevilla useiden asukkaiden rakennuksilla voi olla. Tämä koskee eriasteisesti kaikkia jäsenvaltioita ja johtaa siihen, että energiakustannukset ovat suhteellisesti korkeammat maaseutualueilla, joilla asukaskohtaiset tulot ovat puolestaan 21–62 prosenttia alemmat kuin muualla. ⁽³⁾

20. korostaa, että EU:n energiapolitiikka on kuitenkin määriteltä suurten kaupunkien tarpeiden perusteella. Investoijat kiinnittävät edelleen huomionsa pelkästään kaupunkialueita palvelemaan infrastruktuuriin.

21. painottaa, että energiansaanti on yleensä kalliimpaa maaseudulla ja syrjäisillä alueilla. Lisäksi energiatehokkuus on alhaisempi ympäristöä säästävien teknologioiden vähäisen hyödyntämisen ja heikon eristykseen vuoksi. Komitea kehottaakin etsimään asianmukaisia hallintoratkaisuja ja rahoitusta, jotta maaseutualueet kaikkialla EU:ssa voisivat kuroa kiinni erot kaupunkialueisiin tällä alalla. Tämä koskee erityisesti Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) ja siihen liittyvän Leader-lähestymistavan tarjoamia mahdollisuuksia. Lukuisat parhaat käytännöt ja kaikkialla EU:ssa toteutetut kokeiluhankkeet ovat jo osoittaneet selvästi, että maaseutualueilla on potentiaalia tuottaa itse tarvitsemansa energia eri lähteistä, kuten kasvihuonekaasupäästöjä tuottamattomista ja hiilineutraaleista energialähteistä, biomassasta ja polttokennojen avulla.

22. katsoo, että valmiuksien lisäämiseen ja etenkin työtekijöiden koulutukseen – johon voi sisältyä myös alueelle tyypillisiä materiaaleja hyödyntävien perinteisten menetelmien käytössä annettava koulutus – suunnatussa Euroopan sosiaalirahaston tuessa olisi tunnustettava ja otettava huomioon kaupunki- ja maaseutualueiden erilaiset tarpeet, jotta maaseudun työtekijöitä ei unohdeta. Muutoin ne voivat aiheuttaa osaamisvajeen maaseutualueille soveltuvien teknologioiden käyttöönotossa ja pahentaa maaseutu- ja kaupunkialueiden välisiä eroja.

23. korostaa, että koulutuspolitiikalla voi olla suuri merkitys pyrittäessä lisäämään tietoisuutta energiatehokkuudesta ja vaikuttamaan tarvittaviin toimintatapojen muutoksiin. Komitea ehdottaa, että nykyisille koulutusaloitteille tehdään vertailuanalyysi

parhaiden käytäntöjen määrittämiseksi ja sellaisten opetussuunnitelmien laatimiseksi, joissa voidaan sisällyttää kestävä kehitys koskevia opintoja mahdollisimman varhaisiin virallisen opimisprosessin vaiheisiin. Lisäksi komitea kehottaa luomaan seuraavan Yhteinen Erasmus -ohjelman yhteydessä osaamisyhteinliittymiä yliopistojen ja ympäristöystävällisten yritysten välillä, jotta voidaan kehittää uudenlaisia opetussuunnitelmia innovatiivisuuden ja osaamisen puutteiden korjaamiseksi energiatehokkuus- ja energiansäästöasioissa.

24. korostaa, että alue- ja paikallisviranomaiset voivat myös osaltaan edistää energiatehokkuutta ottamalla ympäristötekijät huomioon julkisissa hankintamenettelyissä. Komitea suhtautuu myönteisesti komission hyväksymään direktiiviehdotukseen julkisia hankintamenettelyjä koskevista uusista säännöistä. ⁽⁴⁾ Ehdotuksessa edellytetään, että alue- ja paikallisviranomaiset voivat ottaa huomioon energiatehokkuuden kaltaiset ympäristötekijät julkisissa hankintamenettelyissä. Alue- ja paikallisviranomaisia olisi kannustettava arvioimaan tarjouksia kokonaistaloudellisesti edullisimpaan tarjoukseen (MEAT) perustuvan lähestymistavan pohjalta siten, että energiansäästöt otetaan huomioon tarjousmenettelyssä käsiteltävän ehdotuksen koko elinkaaren ajalta.

C. Kuluttajat

25. korostaa, että asialla on myös sosiaalinen ulottuvuus: energiaköyhyys voi vaikuttaa erityisesti pienituloisiin joissakin maissa enemmän kuin toisissa. Myös energiaköyhyyden syiden ja vaikutusten suhteen kaupunki- ja maaseutualueiden välillä vallitsee merkittäviä eroja, jotka on otettava huomioon asianmukaisten toimenpiteiden yhteydessä. Nämä erot eivät välttämättä korreloi tiettyjen maiden tai alueiden yleisen energiatehokkuuden kanssa.

26. kehottaa ryhtymään toimiin, jotta kuluttajilla olisi mahdollisuus neuvotella sähköntuottajien ja -toimittajien kanssa eduista vastineeksi siirtymisestä uusiin kulutustottumuksiin. Esimerkiksi kun kuluttajat siirtyvät laajalti käyttämään sähköä hyljaisinä aikoina, heidän olisi saatava vastaavia alennuksia kuin suurostajien. Yleisen edun vuoksi olisi tuettava myös sellaisten kulutuksen mittausta ja laskutusta koskevien kehittyneiden älyverkkojen hyödyntämistä, joiden avulla voidaan parantaa energiantoimittajien energiatehokkuutta (verkon tehokkaan hallinnoinnin, verkkojen ja laitteiden ylläpidon tehostamisen jne. ansiosta) sekä kuluttajien energiatehokkuutta (lisäämällä tietoa kulutuksen mittaustarjonnasta, laskutuksesta, hankintapalveluista, verkkopalveluista, älykkästä interaktiivisesta kulutuksesta yms.). Kaupallista vastarintaa näissä kysymyksissä ei tule hyväksyä, ja älyverkot tulisi ottaa yleisesti käyttöön suunniteltua aikaisemmin. On tärkeää varmistaa, ettei kehittyneiden mittauslaitteistojen asennus johda suuriin kuluttajahintojen korotuksiin.

27. suhtautuu myönteisesti Energy Star -merkintäohjelman uudistamiseen ja jatkamiseen, jotka liittyvät ehdotukseen toimistolaitteiden energiatehokkuutta koskevista merkinnöistä. Komitea toteaa, että asetusehdotuksen COM(2012) 109 final tarkoituksena on uusia Energy Star -sopimus ja ehdotus on yhteydessä neuvoston päätökseen Amerikan Yhdysvaltojen hallituksen ja Euroopan unionin välisen toimistolaitteiden energiatehokkuutta

⁽³⁾ Eurostat.

⁽⁴⁾ COM(2011)896 final.

osoittavia merkintöjä koskevien ohjelmien yhteensovittamista koskevan sopimuksen tekemisestä (COM(2012) 108 final). Energy Star -merkintöjen käyttöön tulisi kannustaa. On syytä huomata, että korkeat energiakustannukset edistävät energiatehokkaiden laitteiden myyntiä. Komission tulisi harkita myös valmistuksessa käytetyn energiamäärän merkitsemistä.

D. Rahoitus

28. muistuttaa antamastaan lausunnosta "Ilmastomuutoskysymysten valtavirtaistaminen ja EU:n tuleva talousarvio" ⁽⁵⁾ ja on edelleen huolestunut siitä, että säästötoimet jättävät varjoonsa reaalityönteon liittyvät kysymykset EU:n vuosien 2014–2020 talousarvion yhteydessä. Tällainen asia on etenkin alue- ja paikallistasolla sekä kaupunki- että maaseutualueilla kestäväpohjaiseen energiaan tehtäviin investointeihin tarvittavien EU-määrärahojen lisääminen, kuten aiemmissa AK:n lausunnoissa on esitetty. Komitea suhtautuu kuitenkin myönteisesti "vähähiiliseen talouteen siirtymisen kaikilla aloilla" sisällyttämiseen ensisijaisena investointina yhteiseen strategiakehykseen ⁽⁶⁾, mutta korostaa, että samalla kun yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia varoja on käytettävä yksilöityihin alueellisiin haasteisiin vastaamiseen, on pyrittävä myös saavuttamaan tasapaino kestäväpohjaisen tuotannon ja energiatehokkuuden välillä.

29. pitää valitettavana, että neuvosto ei ole harkinnut varojen (esimerkiksi kansallisten energiatehokkuusrahastojen) korvamerkitsemistä koskevan säännöksen sisällyttämistä energiatehokkuusdirektiiviin. Komitea korostaa, että Euroopan investointipankin (EIP) roolia on vahvistettava tuntuvasti kansallisten ja paikallisten luottolaitosten välityksellä energiatehokkuuden parantamiseen tähtäävien investointien rahoittamiseksi.

30. kehottaa unionin puheenjohtajavaltio Tanskaa varmistamaan, että tilojen lämmitykseen ja jäähdytykseen sovellettaviin energiatehokkuustoimiin tulevaisuudessa myönnettävät avustukset edellyttävät kussakin yksittäisessä tapauksessa mitattuja säästöjä energiankulutuksessa.

31. kehottaa Euroopan komissiota viittaamaan ehdotukseen energiatehokkuusdirektiiviksi tulevassa EU:n talousarviossa ja varmistamaan, että maaseutualueiden asuntojen energiatehokkuuteen myönnetään riittävästi varoja.

32. korostaa, että maaseutualueiden suurena ongelmana on jo olemassa olevan rahoituksen saatavuus alue- ja paikallistasoilla:

— rahoitusmekanismit (Elena jne.) ja energiatehokkuuden tukemiseen tarkoitetut rahastot (Euroopan energiatehokkuusrahasto jne.)

— Meneillään olevan rahoituskauden kokemukset ovat osoittaneet, että energiatehokkuuden edistämiseen varattuja rakennerahastovaroja ei eri syistä ole voitu hyödyntää täysimääräisesti. Siksi vuosien 2014–2020 rahoituskehiksessä, jossa energiatehokkuuden parantamiseen on varattu jopa aiempaa suurempi määrärahaosuus, on huolehdittava siitä, että ja alue- ja paikallisviranomaiset voivat saada näitä varoja nykyistä helpommin.

33. Painottaa, että on olemassa muitakin rahoitusvälineitä, kuten energiatehokkuussopimukset, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet sekä kansalliset tai alueelliset energiatehokkuusrahastot, joilla tuetaan energiatehokkuustoimenpiteitä aikana, jona julkisia varoja on niukasti saatavilla. Nykytilanteessa, kun julkiset rahoitusvarat ovat rajalliset ja monet pk-yritykset ovat vaikeuksissa, olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että EU:n varoja käytetään mahdollisimman tasapainoisesti yhtäältä laajamittaisiin infrastruktuurihankkeisiin ja toisaalta hajautettuun energiantuotantoon, joka on maaseutualueiden energiaratkaisujen olennainen ominaisuus. Komitea kehottaa EU:ta niin ikään edistämään ja sääntelemään energiapalveluyritysten roolia energiatehokkuusinvestointien rahoittajina ja näin ollen varmistamaan lisäksi niiden mahdollisuudet hyödyntää energiatehokkuustoimiin varattuja EU:n rahastoja.

34. katsoo, että rahoituksen saannin parantamiseksi tarvitaan välineitä, joilla voidaan auttaa kuluttajia ja viranomaisia täyttämään yhteisrahoitusta koskevat vaatimukset ja laatimaan luotonantoa edistäviä innovatiivisia suunnitelmia.

35. muistuttaa, että vuoden 2010 alkupuolella laaditussa AK:n Eurooppa 2020 -tutkimuksessa kestäväpohjaisista energiapolitiikoista tuli esiin, että alue- ja paikallistaso aloitteet ovat yleensä monialaisia integroituja toimia, jotka edistävät samanaikaisesti kilpailukykyä, kasvua ja työllisyyttä. On tärkeää, että tämä otetaan huomioon EU:n tulevan talousarvion muotoilussa.

36. kehottaa lisäämään alue- ja paikallisviranomaisten valmiuksia sisällyttää energiatehokkuus alue- ja kaupunkisuunnitelmaan liittyviin vaatimuksiin.

E. Logistiikka

37. haluaa korostaa, että on tärkeää kehittää EU:n laajuiset logistiikkajärjestelmät, joilla voidaan tehostaa rahtiliikennettä CELS-järjestelmän (Central European Logistics System) tapaan. Tähän liittyisi yhdistetty kartoitusjärjestelmä, jossa kuvattaisiin yhdessä kaikki eurooppalaiset liikennemuodot (rautatie-, maantie-, lento-, meri- ja sisävesiliikenne).

38. katsoo, että CELS-järjestelmä voisi tarjota apua visuaaliseen kartoittamiseen ja kustannusten analysointiin intermodaalisen liikenteen ympäristöystävälliseen, taloudelliseen ja tehokkaaseen yhdistämiseen. Kyseessä olisi verkossa toimiva rahtiliikenteen hakemisto, johon maantie-, rautatie-, lento-, sisävesi- ja meriliikenteen harjoittajat voivat rekisteröityä ja josta voisi siten

⁽⁵⁾ Suuntaa-antava lausunto aiheesta "Ilmastomuutoskysymysten valtavirtaistaminen ja EU:n tuleva talousarvio", CdR 104/2011.

⁽⁶⁾ Ehdotus asetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvien Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevien yhteisten säännösten kumoamisesta, COM(2011) 615 final.

tulla kaikkien liikennöijien kattavin hakemisto. Sen kautta voitaisiin myös määritellä, mitkä reitit ovat sopivia yhdistetylle liikenteelle pyrittäessä mahdollisimman lyhyisiin maantiekuljetuksiin.

39. korostaa integroitujen monialaisten kestävän energian politiikkojen merkitystä maaseutualueilla. Niiden olisi katettava esimerkiksi rakentamisen ja liikenteen energiatehokkuus sekä uusiutuvan energian hajautettu tuotanto.

F. Päätelmät

40. katsoo tässä yhteydessä, että koheesiopolitiikka voi tarjota puitteet koordinoidun lähestymistavan soveltamiseen tähän monimutkaiseen haasteeseen vastaamiseksi. Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden välisten yhteyksien vuoksi EU:n poliittisten päättäjien on tiedostettava selvästi, että kaikilla strategian osa-alueilla voidaan saada aikaan parannuksia, jos energiatehokkuutta kehittävät toimet otetaan käyttöön laajalti kaikkialla EU:ssa.

41. huomauttaa, että EU:n energiahuollon sisäinen ja ulkoinen ulottuvuus on tasapainotettava nykyistä paremmin, että energiatehokkuuden tutkimusta ja toteuttamista on edistettävä vähintään samantasoisesti kuin investointeja unionin ulkopuolisista maista tuleviin uusiin fossiilisten polttoaineiden putkistoihin, ja että energiatehokkuus edellyttää yhä miljardien eurojen investointeja rakennus- ja liikennealoilla. Myös energianhallinta tai -säästö on tunnustettava jatkuvaksi tarpeeksi ja sitä on edistettävä asianmukaisesti.

42. toistaa, että kansallisia energiatehokkuussuunnitelmia laadittaessa jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön kuulemismenettelyjä, joihin alue- ja paikallistason toimijat voivat osallistua (alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa). Näin voidaan varmistaa, että kansalliset suunnitelmat ovat johdonmukaisia alue- ja paikallistason tavoitteisiin ja keinoihin nähden. Komitea korostaa niin ikään, että suunnitelmien toteuttamisesta vastaavina viranomaisina alue- ja paikallistason toimijoiden tulee voida osallistua myös seurantavaiheeseen.

43. painottaa edelleen kaupunginjohtajien ilmastositomuksen merkitystä, koska se on konkreettinen osoitus paikallishallinnon sitoumuksesta edistää energiatehokkuutta ja vastata

ilmastonmuutosta koskeviin haasteisiin. Komitea toteaa kuitenkin, että sopimuksen allekirjoittajilla ei ole käytössään yhteistä raportointimenetelmää. Kaupunginjohtajien ilmastositomus on aloite, joka edellyttää alueiden raportoivan energiatehokkuudestaan tiukkojen ja yhteisten kriteerien perusteella. ⁽⁷⁾

44. kehottaa komissiota ryhtymään kiireesti toimenpiteisiin, jotta ajatus EU:n laajuisista yhteenliitetystä energian jakeluverkoista saataisiin toteutettua. Näin EU kykenisi takaamaan luotettavan energiansaannin kaikille unionin kansalaisille. Kysymys on tärkeä myös turvallisuuspoliittisesta näkökulmasta, jotta vähennetään Euroopan riippuvuutta autoritaaristen vallanpitäjien toimittamista fossiilisten polttoaineista.

45. Keskeiset viestit – Tarvittavat toimet

ALUEIDEN KOMITEA

- a) kehottaa sisällyttämään energiatehokkuuden keskeiseksi ja kiinteäksi osaksi energiapolitiikkoja ja antamaan sille riittävästi painoa energiapolitiikan hierarkiassa
- b) kannattaa energiatehokkuuden ja energiansäästön edistämiseen tähtäävien rahoitustukitoimenpiteiden yhä parempaa yhteennivomista EU:n tulevaisuudessa rahoitusohjelmissa
- c) kehottaa vahvistamaan toimenpiteitä, joiden avulla pyritään vaikuttamaan ihmisten käyttäytymiseen ja energiankulutustapoihin, ja katsoo tämän edellyttävän ”kepin ja porkkanan” yhdistelmää, jonka avulla osoitetaan taloudelliset perusteet mutta painotetaan myös yhä enemmän velvoittavia vaatimuksia, kun se on tarpeen
- d) toteaa, että politiikassa keskitytään tätä nykyä asetettujen poliittisten tavoitteiden saavuttamiseen kaupungeissa, mutta korostaa tarvetta tarttua yhä kattavammin ja koordinoidummin myös maaseudulla esiintyviin energiankäytön ja -tuotannon haasteisiin ja mahdollisuuksiin
- e) kehottaa alue- ja paikallisviranomaisia jakamaan energiatehokkuus- ja energiansäästötoimiin liittyviä parhaita käytäntöjä ja edistämään muutoksensietokykyä energia-asioissa suunnittelemalla palvelujen tuottaminen mahdollisimman energiatarkaksi ja tekemällä tätä koskevia kokeiluja.

Bryssel 4. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_thinkbooklet.pdf.

III

(Valmistavat säädökset)

ALUEIDEN KOMITEA

95. TÄYSISTUNTO 3. JA 4. TOUKOKUUTA 2012

Alueiden komitean lausunto aiheesta "Ehdotus yleisasetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvista rahastoista"

(2012/C 225/07)

ALUEIDEN KOMITEA

- kehottaa laatimaan tulevaa koheesiopolitiikkaa (2014–2020) varten kunnianhimoisen talousarvion, jotta voidaan täyttää perussopimuksen ja Eurooppa 2020 -strategian haasteelliset tavoitteet. Komitea kehottaa myös ottamaan BKT:n ohella huomioon muitakin indikaattoreita kehitystasojen ja varojen jakamisen arvioinnissa.
- kannattaa komission ehdottamaa rakennetta eli kahden suuren tavoitteen ("investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin" ja "Euroopan alueellinen yhteistyö") määrittelyä, ESR:n säilyttämistä koheesiopolitiikan piirissä ja uuden siirtymäalueiden luokan perustamista turvaverkoksi täysimääräisen lähentymistuen piiristä putoavia alueita varten.
- kehottaa todelliseen joustavuuteen rakennerahastovarojen jakamisessa siten, että mukaudutaan entistä realistisemmin alueiden tarpeisiin ottamalla paikallis- ja alueviranomaiset suoraan mukaan. Joustavuutta tulisi soveltaa EAKR:n ja ESR:n välisessä jaossa sekä rahastovarojen temaattisessa keskittämisessä Eurooppa 2020 -strategian tiettyihin tavoitteisiin. Komitea kehottaakin asettamaan erityisasetuksissa säädetyt vähimmäismäärät huomattavasti alhaisemmalle tasolle tai joustavoittamaan niitä.
- on tyytyväinen yhteisen strategiakehyksen strategisen lähestymistapaan, jossa kaikki alueellista tehtävää hoitavat rahastot liitetään mukaan. Tämä merkitsee koordinoinnin parantamista Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston kanssa. Komitea toivoo myös, että alueellinen yhteenkuuluvuus otetaan entistä paremmin huomioon toteuttamalla kaupunki- ja paikalliskehitystä tukevia toimia, yhdennettyjä alueellisia investointeja ja yhteisiä toimintasuunnitelmia, mutta kehottaa samalla kiinnittämään erityistä huomiota alueisiin, joilla on käynnissä teollisuuden muutosprosesseja, ja alueisiin, jotka kärsivät väestöön liittyvistä haitoista.
- suosittaa mahdollisuutta toteuttaa useista rahastoista (EAKR, ESR, koheesiorahasto, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto, Euroopan meri- ja kalatalousrahasto) tukea saavia ohjelmia ja kehottaa Euroopan komissiota ryhtymään kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin tällaisten ohjelmien valmistelua ja toteuttamista varten suhteellisuusperiaatetta asianmukaisesti noudattaen.
- ei hyväksy makrotaloudellisia ehtoja eikä suoritusvarausta, sillä komitea katsoo niiden olevan ristiriidassa koheesiopolitiikan ensisijaisen tavoitteen kanssa, mutta kannattaa sen sijaan joustovarausta, johon saataisiin varat ilman eri toimenpiteitä vapautetuista maksusitoumuksista ja jolla voitaisiin rahoittaa kokeiluluontoisia aloitteita. Komitea kannattaa myös kevennettyjä ja pikemminkin ehkäiseviä kuin rankaisuvia ennakkoehtoja.
- korostaa hallintosääntöjen tosiasiallista yksinkertaistamista valvonta- ja tarkastusviranomaisten kannalta, tuloja tuottavia toimia ja kiinteämääräisiä kustannuksia.

Esittelijä

Catuscia MARINI (IT, PSE), Umbrian aluehallituksen puheenjohtaja

Viiteasiakirja

Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maaseuturahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta

COM(2011) 615 final

I POLIITTISET SUOSITUKSET**A. Yhteisön talousarvio ja varojen jakaminen**

ALUEIDEN KOMITEA

Asianmukainen ja tasapainoinen yhteisön talousarvio

1. muistuttaa, että Euroopan unionilla on oltava talousarvio, jonka avulla se kykenee varmistamaan tehokkaan koheesiopolitiikan ja **vastaamaan Eurooppa 2020 -strategian kunnianhimoisiin tavoitteisiin**.

2. kehottaa säilyttämään kussakin alueluokassa **yhteisön tuen vähintään samalla tasollakuin** nykyisellä ohjelmakaudella.

3. korostaa, että nykyinen vakava taloudellinen, rahoituksellinen ja sosiaalinen kriisitilanne on vakiinnuttamassa Euroopan tasolle vaarallisen vajaatyöllisyyden tilan, joka vaikuttaa suuresti, mutta eri tavoin kaikkiin Euroopan unionin alueisiin. Tässä yhteydessä rakennerahastot tarjoavat rahoituslähteen, joka on korvaamaton kriisin torjumisen ja Euroopan alueiden kehityksen tukemisen kannalta.

Varojen käyttövaikeuksien rajoittaminen

4. kehottaa komissiota toteuttamaan tehokkaita aloitteita, jotta **lievennetään** eräiden jäsenvaltioiden **vaikeuksia käyttää varoja** parantamalla yhteisön varojen hallinnointia – etenkin hallinto- ja valvontajärjestelmien yksinkertaistamisen ja ajanmukaistamisen avulla – sekä edistämällä tulossuuntautumista.

Entistä oikeudenmukaisemmat ja tasapainoisemmat jakopuusteet

5. katsoo, että talous- ja rahoituskriisi vahvistaa osaltaan tarvetta käyttää tuoreita ja vertailukelpoisia BKT-lukuja ja **muita indikaattoreita**, jotta voidaan määritellä entistä täsmällisemmin

Euroopan alueiden todellinen kehitystaso. ⁽¹⁾ Varat on edelleenkin asianmukaisesti kohdennettava kehityksessä jälkeen jääneille alueille.

6. katsoo, että varojen jakamisessa tulisi kiinnittää asiaankuuluvaa huomiota niiden jäsenvaltioiden erityispiirteisiin, joille on ominaista vahva kaksoistalous maan sisällä. Erityisesti komitea on huolissaan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) varojen jakokriteeristä – ks. monivuotista rahoituskehystä koskeva ehdotus – sillä siinä ei oteta riittävästi huomioon sosiaalisia, taloudellisia ja rakenteellisia eroja.

B. Koheesiopolitiikan rakenne**Yksinkertaistettu rakenne**

7. on tyytyväinen **kahden suuren tavoitteen** – ”investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin” ja ”Euroopan alueellinen yhteistyö” – määrittelyyn, sillä näin edistetään koheesiopolitiikan rakenteen yksinkertaistamista.

8. suhtautuu myönteisesti **siirtymäalueiden** luokan perustamiseen ilman, että alennetaan kahdelle muulle alueluokalle kohdennettua tuen tasoa. Komitea pitää myös tervetulleena ehdotettua turvaverkkoa täysimääräisen lähentymistuen piiristä putoavia alueita varten. Tämän uuden luokan avulla voidaan tukea entistä paremmin lähentymistavoitteen piiristä poistuvia alueita sekä muita alueita, joiden asukaskohtainen BKT on 75–90 prosenttia unionin keskiarvosta, sekä mukauttaa EU:n tukea kehitystason perusteella ja lieventää nykyisellä ohjelmakaudella havaittuja kynnysvaikutuksia. Rahoituksen on tarkoitus vapautua etenkin alueilta ja valtioilta, jotka poistuvat lähentymistavoitteen ja koheesiorahaston piiristä. Tätä järjestelyä olisi sovellettava kaikkiin yhteisen strategiakehyksen kattamiin rahastoihin.

9. toteaa, että myös alueellisiin valtiontukiin vuosina 2014–2020 sovellettavissa säännöissä on noudatettava tulevan koheesiopolitiikan rakennetta ja ettei koheesiopolitiikan ja kilpailulainsäädännön välille saa syntyä ristiriitoja tukialueita määriteltäessä.

⁽¹⁾ Alueiden komitean lausunto aiheesta ”BKT ja muut indikaattorit – Edistysksen mittaaminen”, Cdr 163/2010 fin.

Euroopan sosiaalirahaston asianmukainen rooli koheesiopolitiikassa

10. on tyytyväinen siihen, että **Euroopan sosiaalirahasto säilytetään** koheesiopolitiikassa perusluonteisena välineenä, jonka avulla edistetään työllisyyttä, työntekijöiden osaamista ja sosiaalista osallisuutta.

11. edellyttää kuitenkin, että alueviranomaiset ja toimivaltaiset paikallisviranomaiset päättävät toissijaisuusperiaatteen mukaisesti **investointiprioriteettien valinnasta** ja rakennerahastovarojen jakamisesta EAKR:n ja ESR:n kesken.

C. Kaikkia rahastoja koskevat yhteiset periaatteet

Vahvistettu kumppanuus ja monitasoinen hallinto

12. kehottaa ottamaan kaikkien jäsenvaltioiden alueelliset viranomaiset **monitasoisen hallinnon** periaatteen ja kunkin jäsenvaltion sisäisen toimivaltajaon pohjalta täysimääräisesti mukaan erilaisten strategia-asiakirjojen – yhteisen strategiakehyksen ja erityisesti kumppanuussopimuksen – laadintaan sekä niistä käytäviin neuvotteluihin ja niiden täytäntöönpanoon. Myös alueellisten kumppanuussopimusten, jotka tehdään paikallisten, alueellisten ja valtiollisten viranomaisten välillä, tulee olla käytettävissä vaihtoehtoisena keinona virallistaa kumppanuusjärjestelyt valtiovallan kanssa

13. pitää epäasiallisena sitä, että alue- ja paikallisviranomaiset rinnastetaan **kumppanuuden** osalta talouselämän osapuoliin ja työmarkkinaosapuoliin, sillä kyseiset viranomaiset edustavat hallinnoimiensa yhteisöjen yleisiä intressejä ja osallistuvat – kunkin jäsenvaltion institutionaaliset puitteet huomioon ottaen – koheesiopolitiikan hankkeiden hallintoon ja rahoitukseen.

Alueen kehitystasoa vastaava osarahoitusosuus

14. vahvistaa **tukevansa** eurooppalaista **osarahoitusperiaatetta**, jolla varmistetaan alueellisten toimijoiden vastuullistaminen.

15. katsoo, että jos alv:tä ei voida palauttaa, sen tulee kuulua tuen piiriin.

16. katsoo, että olisi eroteltava toisistaan kansalaisyhteiskunnan sidosryhmät ja julkiseen sektoriin kuuluvat kumppanit. Toimivaltaiten paikalliset ja alueviranomaisten, tai niiden edustajien, tulisi voida osallistua täysivaltaisesti kumppanuussopimusten valmistelusta käytäviin neuvotteluihin myös jäsenvaltiasolla eikä vain aluetasolla.

D. Koheesiopolitiikan ja eurooppa 2020 -strategian yhteydet

Tasapainoinen ja joustava temaattinen keskittäminen

17. ottaa huomioon **temaattisen keskittämisen** periaatteen soveltamisen Eurooppa 2020 -strategian avaintavoitteisiin ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan mukaisiin tavoitteisiin, jotka kuuluvat yhteisön temaattisen kehityksen piiriin, mutta on huolissaan joustavuuden puutteesta valittaessa temaattisia tavoitteita, jotka tulisi määritellä alueellisen analyysin pohjalta.

18. **kehottaa näin ollen todelliseen joustavuuteen** kaikkien yhteisen strategiakehyksen rahastojen yhteydessä siten, että kukin hallintoviranomainen voi keskittää varat haluamiinsa temaattisiin tavoitteisiin mahdollisimman vapaasti. Komitea kehottaa myös yleisesti ottaen asettamaan erityisasetuksissa säädetyt **vähimmäismäärät** huomattavasti alhaisemmalle tasolle tai joustavoittamaan niitä.

E. Strateginen lähestymistapa ja koheesiopolitiikan hallintomalli

Yhteinen strategiakehys: pyrkimys alueellista tehtävää hoitavien rahastojen integroinnin vahvistamiseen

19. kannattaa rahastojen entistä parempaa integrointia ja suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto ja Euroopan meri- ja kalatalousrahasto liitetään yhteiseen strategiakehykseen **kuitenkin niin, että kunkin rahaston erityispiirteet säilytetään**.

20. pitää asianmukaisena, että Euroopan parlamentti ja Eurooppa-neuvosto hyväksyvät yhteisen strategiakehyksen, ja katsoo, että unionin toimielimistä **mahdollisimman monen** olisi osallistuttava kyseisen asiakirjan hyväksymiseen. Komitean kannattaakin yhteisen strategiakehyksen sisällyttämistä yleisasetukseen liitteenä.

21. pitää tarpeellisena, että yhteisessä strategiakehyksessä mainitut mekanismit ovat **riittävän joustavia**, jotta mahdollistetaan todellinen integrointi alue- ja aluekehityspoliittikkojen kanssa.

22. katsoo, että yhteisen strategiakehyksen pitäisi edistää ensisijaisesti **alhaalta ylöspäin suuntautuvaa alueellista lähestymistapaa ja rahoituksen yhdentämistä**. Yhteisen strategiakehyksen suositusten ei pidä olla liian ohjailevia, jotta jäisi riittävästi joustonvaraa valittaessa keinoja rakenne- ja koheesiorahastasetuksissa määriteltyjen temaattisten tavoitteiden ja investointiprioriteettien saavuttamista varten.

23. korostaa, että yhteisessä strategiakehyksessä tulisi kytkeä asianmukaisesti toisiinsa yleisasetuksen 9 artiklan temaattiset tavoitteet sekä EAKR:stä, ESR:stä, koheesiorahastosta, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta annetuissa asetuksissa luetellut investointiprioriteetit, jotta voitaisiin antaa oikeudellinen varmuus siitä, että prioriteetit ovat yhteensopivia, ja jotta voitaisiin välttää aukot ja päällekkäisyydet niiden välillä. Näin useasta rahastosta rahoitettavat ja myös useaan aihealueeseen kuuluvat prioriteettihankkeet voidaan toteuttaa yhtenäisesti ja saumattomasti.

Kumppanuussopimus: pikemminkin sopimus kuin kumppanuus

24. kannattaa sitä, että **alueviranomaiset ja toimivaltaiset paikallisviranomaiset**, jotka ovat koheesiopolitiikan rahoittajia ja toteuttajia, voisivat – institutionaalisten järjestelmiensä mukaisesti – osallistua täysimääräisesti kumppanuussopimusten laatimiseen, niistä käytäviin neuvotteluihin sekä niiden toteuttamiseen ja muuttamiseen (13 artiklan 2 kohta).

25. vaatii etenkin, että alueviranomaiset voivat – institutionaalisten järjestelmiensä mukaisesti – osallistua sopimuksen puitteissa suoraan **sisäisten ehtojen** ja niistä aiheutuvien seuraamusten määrittelyyn (14 artikla).

26. on huolissaan mahdollisista viivästyksistä, jotka johtuvat siitä, että niin kumppanuussopimus kuin toimenpideohjelmat on esitettävä samanaikaisesti. Komitea kehottaakin esittämään ohjelmat kuuden kuukauden kuluessa sopimuksen esittämisestä.

Toimenpideohjelmat: pyrkimys alueelliseen ja integroituu hallintoon

27. suosittaa, että alue- ja paikallisviranomaiset osallistuvat – institutionaalisten järjestelmiensä mukaisesti – tiiviisti **unionin rahastojen hallintointiin**, ja kannustaa voimakkaasti toteuttamaan **useista rahastoista tuettavia ohjelmia**.

28. huomauttaa, että **parantamalla** eri rahastojen toteuttamista käsittelevien yhteisten säännösten **yhdenmukaistamista** edistettäisiin rahastojen integrointia ja lisättäisiin toimien tehokkuutta ja vaikutusta sekä vähennettäisiin lopulliselle tuensaajalle aiheutuvaa hallinnollista taakkaa.

29. kehottaa komissiota arvioimaan parhaillaan käynnissä olevien **makroaluestrategioiden** toimintaa, vaikutuksia ja lisäarvoa.

F. Tuloksiin ja arviointiin tähtäävä ohjelmasuunnittelu

Makrotaloudelliset ehdot: kaksinkertainen pakote jäsenvaltioille

30. torjuu painokkaasti ehdotukset, joilla pyritään nivomaan koheesiopolitiikka vakaussopimuksen noudattamiseen (makrotaloudelliset ehdot). Alueiden komitea katsoo, että **makrotaloudelliset ehdot** tähtäävät toisiin tavoitteisiin kuin koheesiopolitiikka.

31. katsoo näin ollen, ettei **alueellisia yhteisöjä** voida rangaista siitä, etteivät eräät jäsenvaltiot noudata sitoumuksiaan etenkin julkistalouden alijäämän osalta (21 artikla).

Kevennetyt ja pikemminkin ehkäisevät kuin rankaisevat ennakkoehdot

32. kannattaa **ennakkoehtojen** periaatetta, jota on pidettävä investointien tehokkaan toteuttamisen edellyttämänä perusluonteisena **ennakkoedellytyksenä**, samoin kuin aiempien kokemusten arviointia. Tässä yhteydessä on vältettävä sekä koheesiopolitiikan kuormittamista velvoitteilla, jotka eivät siihen kuulu, että hallintotaakan lisäämistä.

33. on kuitenkin huolissaan siitä, että kolmansille toimijoille asetetut ehdot (ks. yhteisön direktiivien puutteellinen siirtäminen osaksi kansallista lainsäädäntöä) saattavat haitata ohjelmien ja

hankkeiden laatimista ja toteuttamista alue- ja paikallistasolla. Alueiden komitea katsookin, että ennakkoehtojen täytyy rajoittua niihin seikkoihin, jotka liittyvät suoraan koheesiopolitiikan toteuttamiseen.

34. kehottaa komissiota huolehtimaan siitä, **etteivät** tällaiset ennakkoehdot **voi johtaa maksujen keskeyttämiseen tai rahoitusoikaisuihin**, lukuun ottamatta ehtoja, joiden noudattamiseen jäsenvaltio on sitoutunut.

Suoritusvaraus

35. on huolissaan **suoritusvarauksen** käyttöönotosta, sillä komitea pelkää, että tällainen mekanismi saattaa johtaa siihen, että lisärahoituksen saamiseksi asetetaan hyvin vaatimattomat ja siten helposti saavutettavat tavoitteet ja että näin edistetään vähemmän kunnianhimoisia hankkeita ja tukahdutetaan innovointia. Komitea kiinnittää huomiota tilintarkastustuomioistuimen lausuntoon N:o 7/2011, jossa todetaan, että "[v]uosina 2000–2006 oli käytössä samanlainen suoritusvaraus, joka ei kuitenkaan osoittautunut kovin onnistuneeksi. Tämä johtui siitä, että menoja oli saatu toteutettua hyvin vähäinen määrä väliarviointiin mennessä, ja lisäksi ei ollut käytettävissä sopivia menetelmiä ohjelmien edistymisen arvioimiseksi."

36. kannattaa sen sijaan **joustovarausta**, johon saataisiin varat ilman eri toimenpiteitä vapautetuista maksusitoumuksista ja jolla voitaisiin rahoittaa älykkääseen, kestävään tai osallistavaan kasvuun liittyviä kokeiluluontoisia aloitteita tai kriisitoimia.

Tuloskehys ohjausvälineenä

37. tuo esiin, että **tulosten tarkistuskehys** käsittää kunkin prioriteetin välitavoitteiden asettamisen vuosiksi 2016 ja 2018. Komitean mielestä kyse on tässä yhteydessä oltava koko ohjelmakauden tulosten ohjaus- ja valvontamekanismista niin että asianomaisiin toimintalinjoihin ei tarvitse tehdä rahoitusoikaisuja, jos ei ole saavutettu lopullisen täytäntöönpanokertomuksen perusteella asetettuja tavoitteita, sillä tällainen epäonnistuminen saattaa johtua sosioekonomisista olosuhteista sekä valtiollisten ja alueellisten viranomaisten tämän takia tekemistä tarvittavista muutoksista toimintalinjoihin.

38. katsoo, että tämä **uusi säännös on tarpeeton lisä** komission ehdottamien **erilaisten ehtojen** (makrotaloudelliset ehdot, ennako- ja jälkiehdot), toimien ennakotarkistuksen, toimien aikana tapahtuvan tarkistuksen ja jälkitarkistuksen sekä määrällisten tavoitteiden ja tulosindikaattorien määrittelyn rinnalle. Komitea kannattaa myös nykyistä tiiviimpää yhteyttä 48, 49 ja 50 artiklassa mainittuihin **arviointitoimiin**.

Ennakkomaksujen korotus

39. kannattaa ehdotusta, jolla pyritään velvoittamaan hallintoviranomaiset suorittamaan maksut tuensaajille ennen korvauksen anomista komissiolta, ja toivoo **ennakkomaksujärjestelmän joustavoittamista** ja ennakkomaksujen korottamista, jotta parannetaan hallintaviranomaisten likviditeettiä.

Seuraamukset ja rahoitusoikaisu: pikemminkin ehkäisevä kuin rankaiseva lähestymistapa

40. katsoo, että jos jäsenvaltio on **vaikeassa rahoituskriisissä** ja on saanut unionin tukea, komissio voisi muuttaa kumppanuussopimusta ja toimenpideohjelmia jäsenvaltion ja asianomaisten alueellisten yhteisöjen kanssa käytävän rakentavan vuoropuhelun puitteissa. Komitea toivookin, että komission asiantuntijat pyrkisivät tukemaan jäsenvaltioiden ja alueiden viranomaisia ja vahvistamaan niiden valmiuksia hallinnoida tehokkaasti unionin varoja.

G. Koheesioperiaatteen vahvistaminen

Yhdennettyä kaupunki- ja paikalliskehitystä sekä yhdennettyjä alueellisia investointeja tukevien toimien edistäminen

41. on erittäin tyytyväinen siihen, että yhdennettyyn kaupunkikehitykseen kiinnitetään huomiota, ja ennen kaikkea suhtautuu myönteisesti komission ehdotuksiin, jotka koskevat **paikalliskehitystä tukevia toimia ja yhdennettyjä alueellisia investointeja**. Niiden tulee olla seuraavan ohjelmakauden tärkeimpiä toteuttamisvälineitä. Komitea kehottaa samalla selventämään näiden uusien säännösten toteuttamista.

42. toivoo, että kyseisiä säännöksiä sovellettaessa otetaan erityisesti huomioon tietyt ehdot, jotta **varmistetaan** yhdennetyn alueellisen kehityksen **tehokas toteutus**, kuten eri rahastotoimien ja etenkin EAKR:stä ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta taajamien lähialueille sekä toiminnallisille alueille myönnettävän tuen koordinointi, niiden integrointi, hankealueiden määrittely ja johdonmukaisen strategian laatiminen.

43. on erittäin tyytyväinen siihen, että paikallisyhteisöjen omiin kehityshankkeisiin voidaan saada 10 prosentin lisäys osarahoitusosuuteen, ja kehottaa soveltamaan tätä myös yhdennettyihin alueellisiin investointeihin. Komitea katsoo, että hallinto- ja paikallisten kumppanien tulee päättää kansallisella tasolla yhdessä paikallisten toimintaryhmien organisaatiosta ja toiminnasta.

44. kehottaa tarkistamaan sääntöä, jonka mukaan julkisella sektorilla ei voi olla yli 49 prosentin osuutta äänimäärästä, niissä tapauksissa, joissa paikalliskehityksen kumppanuudet on jo muodostettu.

45. korostaa, että paikalliskehitys tulee nähdä kokonaisvaltaisena käsitteenä, joka mahdollistaa yhdennettyjen alueellisten investointien, kaupunkien ja yhteisten toimintasuunnitelmien toteuttamisen.

Asianmukaiset toimet niiden alueiden tukemiseksi, joilla on maantieteellisiä ja väestökehitykseen liittyviä erityispiirteitä

46. kehottaa kiinnittämään **erityistä huomiota** alueisiin, joilla on käynnissä teollisuuden muutosprosesseja, alueisiin, jotka kärsivät vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista, jotka jättävät ne muihin verrattuna jälkeen taloudellisessa ja alueellisessa yhteenkuuluvuudessa, sekä syrjäsimpiin alueisiin (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 ja 349 artikla).

Alueiden verkottumisen tukemisen jatkaminen rahoittamalla infrastruktuureja

47. on huolissaan siitä, että kehittyneitä alueita ei oteta huomioon infrastruktuurien ja etenkin nopeiden tietojen ja viestintäverkkojen rahoituksessa.

H. Hallinto-, valvonta- ja tarkastussääntöjen yksinkertaistaminen

Hallinnon yksinkertaistaminen ja jaettu valvontavastuu

48. kehottaa **yksinkertaistamaan tosiasiallisesti** rahastotoimien toteuttamista koskevia **säännöksiä** hallinto-, valvonta- ja tarkastusviranomaisien hyväksi, sillä näin helpotetaan myös ensisijaisesti mahdollisuuksia saada rahoitusta.

49. on huolissaan siitä, että hallinnollisten valmiuksien tukeminen on ESR:n osalta rajoitettu niihin jäsenvaltioihin, joissa on kehityksessä jälkeen jääneitä alueita tai jotka ovat oikeutettuja koheesiorahastosta myönnettävään tukeen, muttei näin kuitenkaan ole EAKR:n osalta, vaikka näitä kahta rahastoa koskevat jäsenvaltioiden järjestelmät toimivat samoin velvoittein.

50. toivoo, että entistä päättäväisemmän **tulossuuntautuneisuuden** myötä rahastojen käytössä kiinnitetään nykyistä enemmän huomiota suoritukseen, laatuun ja tehokkuuteen eikä niinkään normien muodolliseen noudattamiseen ja menojen määrään.

51. katsoo, että komission **liialliset viitteet delegoituihin säädöksiin** (noin 50 mainintaa asetuksessa) saattavat hidastaa rahastojen käyttöä. Komitea ehdottaakin, että laaditaan komission täytäntöönpanoasetus, jossa määritellään alustavasti kaikki täytäntöönpanosäännökset.

Koordinoinnin lisääminen ja suhteellisuus valvonnassa

52. suhtautuu epäillen **hyväksynnän antavan viranomaisen nimittämiseen** ministeritasolla, sillä se olisi tarpeeton valvonnan lisätaso. Sen tehtävänä olisi hyväksyä hallinto- ja todentamisviranomaiset ennakkotarkastuksen perusteella. Komitea katsoo, että hyväksynnän tulisi koskea pikemminkin järjestelmiä kuin toimijoita.

53. muistuttaa siitä riskistä, että **suhteellisuusperiaatteen** asiaton soveltaminen saattaa johtaa jäsenvaltioiden epätasa-arvoiseen kohteluun, sillä jäsenvaltiot, jotka saavat eniten rakennerahastotukea, joutuisivat kantamaan suuren osan hallinto- ja valvontataakasta. Jos lisäksi valvonnan taso riippuu ohjelmien rahoitusluttuvuudesta, useista rahastoista tukea saavien ohjelmien hyväksymispäätökset saattavat vähentyä.

54. katsoo, että ehdotetun vuotuisen tilien tarkastuksen ja hyväksymisen tulisi olla vapaaehtoinen, jotta hallintoviranomaiset voivat halutessaan yksinkertaistaa päättämismenettelyä ohjelmakauden lopussa ja vähentää kirjanpitoasiakirjojen säilytysaikaa (67, 76, 77 ja 131 artikla).

55. toivoo, että vältetään kansallisten tai alueellisten **tarkastusviranomaisten**, komission tai tilintarkastustuomioistuimen sekä toimijoiden suorittamaa **moninkertaista valvontaa**, ja ehdottaa, että toteutetaan yhteisiä järjestelmällisiä tarkastuksia alueellisella tasolla päällekkäisyyksien välttämiseksi ja yhteisen arvionnin edistämiseksi (65 artiklan 2 kohta).

Aidosti yksinkertaistetut ja yrittäjäystävälliset rahoitusjärjestelyt

56. pitää tarpeellisenä lisäselvitysten tekemistä rahoitusvälineiden käytöstä niitä koskevan, EU:n varojen käyttöön liittyvän kirjanpidon, niiden valvonnan ja niiden omistajuuden osalta. Komitea kannattaa kuitenkin **rahoitusjärjestelyvälineiden käyttöä** rahastojen vaikutuksen parantamiseksi sillä ehdolla, että ne ovat lisänä koheesiopolitiikan tukeen eivätkä heikennä sitä ja että tuki rajoittuu muodoltaan perinteisiin rahoitusvälineisiin (pääomasijoitukset, luotot, vakuudet) eikä ulotu läpinäkyvättömiin rahoitusvälineisiin, kuten johdannaisiin tai strukturoituihin rahoitusvälineisiin.

57. pitää liian sitovana säännöstä, jonka mukaan rahoitusvälineet on käytettävä **kahden vuoden kuluessa** niiden aktivoinnista ohjelman tavoitteiden mukaisesti ja vähintään kymmenen vuoden aikana ohjelman päättämisestä.

Yhteinen toimintasuunnitelma: kokeilemisen arvoinen uudistus

58. on tyytyväinen komission ehdotukseen **yhteisten toimintasuunnitelmien** (*Joint Action Plan*) laatimisesta. Ne sisältävät joukon tuensaaajan vastuulla yhden tai useamman toimenpiteohjelman puitteissa toteutettuja hankkeita. Näin vähennetään

huomattavasti hallintoon ja valvontaan liittyviä sääntöjä. Komitea pahoittelee kuitenkin sitä, että infrastruktuurihankkeet jäävät soveltamisalan ulkopuolelle.

59. edellyttää, että komissio, jäsenvaltio ja ohjelmaan osallistuvat alueelliset viranomaiset päättävät toimintasuunnitelmasta ottaen myös huomioon tuen määrän, ja kehottaa alentamaan kynnysarvon 5 miljoonaan euroon.

Tuloja tuottavat toimet: tarve lisätä joustavuutta

60. kehottaa ottamaan käyttöön ajanjakson 2000–2006 voimassa olleet säännöt, joiden mukaan tuloja tuottaviin hankkeisiin sovelletaan yhtä **erityistä (alennettua) tukitasoa**.

Kiinteämääräiset kustannukset: yksinkertaistamistoimi, jota yhä odotetaan

61. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen **erimuotoisista yksinkertaistetuista tuista** ja kehottaa hallintoviranomaisia ja tuensaaajia hyödyntämään entistä enemmän vakioyksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta.

62. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita **hyväksymään mahdollisimman pian** oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavan laskentamenetelmän sekä yksikkökustannusmenetelmät ja -taulukot, jotta hankkeen toimijat voivat käyttää niitä ohjelmasuunnittelun alussa. Samalla tulee ottaa asianmukaisesti huomioon käynnissä olevalla ohjelmakaudella jo saadut kokemukset.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Johdanto-osan 14 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jotta ohjelmasuunnittelulle voitaisiin tarjota selkeämmät strategiset suuntaviivat jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla, komission olisi hyväksyttävä delegoidulla säädöksellä yhteisen strategiakehys, jolla unionin tavoitteet muunnetaan yhteisen strategiakehysen rahastojen keskeisiksi toimenpiteiksi. Yhteisen strategiakehysen olisi edistettävä alakohtaista ja alueellista koordinoitua unionin tukitoimissa yhteisen strategiakehysen rahastojen osalta sekä muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa.	Jotta ohjelmasuunnittelulle voitaisiin tarjota selkeämmät strategiset suuntaviivat jäsenvaltioiden ja alueiden tasolla, komission olisi hyväksyttävä delegoidulla säädöksellä yhteisen strategiakehys komissio esittää asetuksen liitteessä ehdotuksen yhteisestä strategiakehuksesta , jolla unionin tavoitteet muunnetaan yhteisen strategiakehysen rahastojen keskeisiksi toimenpiteiksi. Yhteisen strategiakehysen olisi edistettävä alakohtaista ja alueellista koordinoitua unionin tukitoimissa yhteisen strategiakehysen rahastojen osalta sekä muiden asiaankuuluvien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa.

Perustelu

Delegoidulla säädöksellä lainsäätäjä voi siirtää komissiolle vallan antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia. Yhteisen strategiakehysen tavoitteena on puolestaan tarjota suuntaviivoja ja yhteisiä sääntöjä, jotka koskevat kaikkia yhteisesti hallinnoituja rahastoja, joten siihen sisältyy keskeisiä osatekijöitä, jotka on esitettävä unionin kaikille toimielimille ja joita on voitava muuttaa tarvittaessa.

Muutosehdotus 2

Johdanto-osan 16 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Komission hyväksymän yhteisen strategiakehyksen perusteella kunkin jäsenvaltion olisi laadittava yhteistyössä kumppaneidensa kanssa ja komission kanssa vuoropuhelua käyden kumppanuussopimus. Kumppanuussopimuksella olisi siirrettävä yhteisessä strategiakehyksessä vahvistetut osatekijät kansalliseen yhteyteen sekä vahvistettava määrätietoiset sitoumukset unionin tavoitteiden toteuttamisesta yhteisen strategiakehyksen rahastojen ohjelmatyön kautta.	Komission hyväksymän yhteisen strategiakehyksen perusteella kunkin jäsenvaltion olisi yhdessä omien alue- ja paikallisviranomaistensa kanssa laadittava yhteistyössä kumppaneidensa kanssa ja komission kanssa vuoropuhelua käyden kumppanuussopimus. Kumppanuussopimuksella olisi siirrettävä yhteisessä strategiakehyksessä vahvistetut osatekijät kansalliseen yhteyteen sekä vahvistettava määrätietoiset sitoumukset unionin tavoitteiden toteuttamisesta yhteisen strategiakehyksen rahastojen ohjelmatyön kautta.

Perustelu

Alue- ja paikallisviranomaisten tulee koheesiopolitiikan rahoittajina ja toteuttajina osallistua täysimääräisesti sen laatimiseen, siitä käytäviin neuvotteluihin sekä sen toteuttamiseen ja muuttamiseen.

Muutosehdotus 3

Johdanto-osan 18 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kullekin ohjelmalle olisi määriteltävä tuloskehys, jotta voidaan seurata edistymistä kullekin ohjelmalle asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa ohjelmakauden aikana. Komission olisi tarkasteltava yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjelmien tuloksia vuosina 2017 ja 2019. Vuonna 2019 olisi varattava ja kohdennettava suoritusvaraus sinne, missä on saavutettu tuloskehyksessä vahvistetut välitavoitteet. "Euroopan alueellisen yhteistyön" ohjelmille ei tulisi kohdentaa suoritusvarausta niiden vaihtelevuuden ja useaan maahan liittyvän luonteen vuoksi. Voidakseen varmistaa, ettei unionin talousarviota käytetä tuhlailevasti tai tehottomasti, komission olisi voitava silloin, kun puutteet välitavoitteiden tai tavoitteiden saavuttamisessa ovat merkittäviä, keskeyttää ohjelmalle maksettavat maksut tai tehdä ohjelmakauden lopussa rahoitusoikaisuja.	Kullekin ohjelmalle olisi määriteltävä tuloskehys, jotta voidaan seurata edistymistä kullekin ohjelmalle asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa ohjelmakauden aikana. Komission olisi tarkasteltava yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjelmien tuloksia vuosina 2017 ja 2019. <u>Vuonna 2019 olisi varattava ja kohdennettava suoritusvaraus sinne, missä on saavutettu tuloskehyksessä vahvistetut välitavoitteet. "Euroopan alueellisen yhteistyön" ohjelmille ei tulisi kohdentaa suoritusvarausta niiden vaihtelevuuden ja useaan maahan liittyvän luonteen vuoksi. Voidakseen varmistaa, ettei unionin talousarviota käytetä tuhlailevasti tai tehottomasti, komission olisi voitava silloin, kun puutteet välitavoitteiden tai tavoitteiden saavuttamisessa ovat merkittäviä, keskeyttää ohjelmalle maksettavat maksut tai tehdä ohjelmakauden lopussa rahoitusoikaisuja. Ohjelmakaudelle olisi tehtävä joustovaraus, johon saataisiin varat ilman eri toimenpiteitä vapautetuista maksusitoumuksista ja jolla voitaisiin rahoittaa älykkääseen, kestävään tai osallistavaan kasvuun liittyviä kokeiluluontoisia aloitteita tai mahdollistaa rakennerahastojen käyttö talous-, sosiaali- ja ympäristökrisisitilanteissa.</u>

Perustelu

Muutosehdotuksen taustalla on kansalliselle tasolle luotavan **suoritusvarauksen** vastustaminen, sillä on pelättävissä, että tällainen mekanismi saattaa johtaa siihen, että lisärahoituksen saamiseksi asetetaan hyvin vaatimattomat ja siten helposti saavutettavat tavoitteet ja että näin edistetään vähemmän kunnianhimoisia hankkeita ja tukahdutetaan innovointia.

Sen sijaan kannatetaan **joustovarausta**, johon saataisiin varat ilman eri toimenpiteitä vapautetuista maksusitoumuksista ja jolla voitaisiin rahoittaa älykkääseen, kestävään tai osallistavaan kasvuun liittyviä kokeilu- luontoisia aloitteita tai kriisitoimia.

Muutosehdotus 4

Johdanto-osan 19 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kun muodostetaan tiiviimpi yhteys koheesiopoliittikan ja unionin talouden ohjauksen välille, varmistetaan, että yhteisen strategiakehyksen rahastoista annettavan rahoituksen vaikuttavuus lisääntyy terveen talouspolitiikan avulla ja että yhteisen strategiakehyksen rahastot voidaan tarvittaessa suunnata uudelleen maan taloudellisten ongelmien ratkaisemiseen. Tämän prosessin on oltava asteittainen, ja se on aloitettava tekemällä kumppanuussopimukseen ja ohjelmiin muutoksia, joilla toteutetaan neuvoston suosituksia, jotka koskevat makrotalouden epätasapainon korjaamista ja sosiaalisten ja taloudellisten ongelmien ratkaisemista. Jos jäsenvaltio ei yhteisen strategiakehyksen rahastojen entistä paremmasta hyödyntämisestä huolimatta toteuta tehokkaita toimenpiteitä talouden ohjausprosessin yhteydessä, komissiolla olisi oltava oikeus keskeyttää maksut ja sitoumukset osittain tai kokonaisuudessaan. Keskeytyspäätösten olisi oltava oikeasuhteisia ja tehokkaita, ja niissä olisi otettava huomioon yksittäisten ohjelmien vaikutukset kyseisten jäsenvaltioiden taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen korjaamisen kannalta sekä kumppanuussopimukseen aiemmin tehdyt muutokset. Keskeytyksistä päättäessään komission olisi myös noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä ja otettava huomioon erityisesti keskeytyksen vaikutukset kyseisen jäsenvaltion talouteen. Keskeytykset olisi lopetettava ja varat asetettava jälleen kyseisen jäsenvaltion saataville heti, kun jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.	Kun muodostetaan tiiviimpi yhteys koheesiopoliittikan ja unionin talouden ohjauksen välille, varmistetaan, että yhteisen strategiakehyksen rahastoista annettavan rahoituksen vaikuttavuus lisääntyy terveen talouspolitiikan avulla ja että yhteisen strategiakehyksen rahastot voidaan tarvittaessa suunnata uudelleen maan taloudellisten ongelmien ratkaisemiseen. Tämän prosessin on oltava asteittainen, ja se on aloitettava tekemällä kumppanuussopimukseen ja ohjelmiin muutoksia, joilla toteutetaan neuvoston suosituksia, jotka koskevat makrotalouden epätasapainon korjaamista ja sosiaalisten ja taloudellisten ongelmien ratkaisemista. Jos jäsenvaltio ei yhteisen strategiakehyksen rahastojen entistä paremmasta hyödyntämisestä huolimatta toteuta tehokkaita toimenpiteitä talouden ohjausprosessin yhteydessä, komissiolla olisi oltava oikeus keskeyttää maksut ja sitoumukset osittain tai kokonaisuudessaan. Keskeytyspäätösten olisi oltava oikeasuhteisia ja tehokkaita, ja niissä olisi otettava huomioon yksittäisten ohjelmien vaikutukset kyseisten jäsenvaltioiden taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen korjaamisen kannalta sekä kumppanuussopimukseen aiemmin tehdyt muutokset. Keskeytyksistä päättäessään komission olisi myös noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä ja otettava huomioon erityisesti keskeytyksen vaikutukset kyseisen jäsenvaltion talouteen. Keskeytykset olisi lopetettava ja varat asetettava jälleen kyseisen jäsenvaltion saataville heti, kun jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

Perustelu

Alueiden komitea vastustaa tiukasti makrotaloudellisia ehtoja koskevia säännöksiä. Vakaus- ja kasvusopimukseen sidoksissa olevien seuraamusten tai kannustimien soveltaminen makrotaloudellisten ehtojen noudattamisen varmistamiseksi saattaa itse asiassa rangaista tuntuvasti alue- ja paikallisyhteisöjä, jotka eivät ole vastuussa siitä, että jäsenvaltiot eivät ole noudattaneet velvoitteitaan.

Muutosehdotus 5

Johdanto-osan 29 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yhteisen strategiakehyksen rahastojen seuranta- ja raportointijärjestelyjä on tarpeen yhdenmukaistaa hallintojärjestelyjen yksinkertaistamiseksi kaikilla tasoilla. On tärkeää varmistaa oikeasuhteiset raportointivaatimukset samoin kuin se, että käytettävissä on kattavat tiedot edistyksestä, joka on saavutettu keskeisissä tarkasteltavissa seikoissa. Sen vuoksi raportointivaatimusten on vastattava tiedontarpeita määrättyinä vuosina ja oltava ajallisesti yhdenmukaisia tulosten tarkastelujen kanssa.	Yhteisen strategiakehyksen rahastojen seuranta- ja raportointijärjestelyjä on tarpeen yhdenmukaistaa hallintojärjestelyjen yksinkertaistamiseksi kaikilla tasoilla. On tärkeää varmistaa oikeasuhteiset raportointivaatimukset samoin kuin se, että käytettävissä on kattavat tiedot edistyksestä, joka on saavutettu keskeisissä tarkasteltavissa seikoissa. Sen vuoksi raportointivaatimusten on vastattava tiedontarpeita määrättyinä vuosina ja oltava ajallisesti yhdenmukaisia tulosten tarkastelujen kanssa.

Perustelu

Tulosten tarkastelussa tulee soveltaa koko ohjelmakautena saatujen tulosten ohjaus- ja valvontamekanismeja.

Muutosehdotus 6

Johdanto-osan 43 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yhteisen hallinnoinnin periaatteen mukaisesti vastuun ohjelmien toimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta olisi kuuluttava ensisijaisesti jäsenvaltioille niiden hallinto- ja valvontajärjestelmien kautta. Toimien valinnan ja toteuttamisen valvonnan sekä hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnan tehokkuuden parantamiseksi olisi määritettävä hallintoviranomaisen tehtävät.	Yhteisen hallinnoinnin periaatteen mukaisesti vastuun ohjelmien toimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta olisi kuuluttava ensisijaisesti jäsenvaltioille ja <u>alue- ja paikallisviranomaisille</u> niiden hallinto- ja valvontajärjestelmien kautta. Toimien valinnan ja toteuttamisen valvonnan sekä hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnan tehokkuuden parantamiseksi olisi määritettävä hallintoviranomaisen tehtävät.

Perustelu

Yhteisen strategiakehyksen kattamat rahastot kuuluvat aluepolitiikan alaan, joten viitattaessa rahastoja sääntelevän asetuksen soveltamiseen osallistuviin viranomaisiin ei pidä unohtaa alue- ja paikallisviranomaisia tämän politiikan tärkeimpinä toimijoina.

Muutosehdotus 7

Johdanto-osan 44 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jotta saataisiin ennakolta varmuus siitä, että hallinnon ja valvonnan keskeisten järjestelmien rakenne ja suunnittelu ovat asianmukaisia, jäsenvaltioiden olisi nimettävä hyväksynnän antava elin, joka on vastuussa hallinto- ja valvontaelinten hyväksynnästä ja hyväksynnän peruuttamisesta.	Jotta saataisiin ennakolta varmuus siitä, että hallinnon ja valvonnan keskeisten järjestelmien rakenne ja suunnittelu ovat asianmukaisia, jäsenvaltioiden olisi nimettävä hyväksynnän antava elin, joka on vastuussa hallinto- ja valvontaelinten hyväksynnästä ja hyväksynnän peruuttamisesta.

Perustelu

On välttävää erilaisten elinten ja tahojen lisäämistä, sillä se monimutkaistaisi entisestään hallinto- ja valvontajärjestelmää.

Muutosehdotus 8

Uusi johdanto-osan kappale 55 kappaleen jälkeen

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
	<u>Koska rahastot nivoutuvat strategisesti toisiinsa, niiden yhteydessä sovellettavia menettelyjä ohjelmien suunnittelemiseksi ja toteuttamiseksi on yhtenäistettävä. Tämä on välttämätöntä etenkin Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ja rakennerahastojen yhteisrahoitusosuuksien yhdenmukaistamista ja uuden siirtymäalueiden luokan perustamista ajatellen. Tämän vuoksi siirtymäjärjestelyjä on sovellettava myös Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon.</u>

Perustelu

Tavoitetta määritellä kaikille eri rahastoille yhteiset säännökset ei ole tähän mennessä toteutettu siirtymäjärjestelyjen ja niihin liittyvien EU:n rahoitusosuuksien (yhteisrahoitusosuudet) osalta. Euroopan aluekehitysrahastoa (EAKR) ja Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) varten on luotu siirtymäjärjestelyjä (mm. turvaverkko), mutta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston kohdalla näin ei ole. Tämä tarkoittaisi rahastojen käytön kannalta sitä, että tukiehdossa olisi selkeitä eroja, mikä on ristiriidassa yhdenmukaistamispyrkimyksen kanssa. Näin ollen on välttämätöntä, että siirtymäjärjestelyjä sovelletaan myös Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon.

Muutosehdotus 9

Johdanto-osan 58 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jotta voitaisiin vahvistaa keskittymistä tuloksiin sekä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen, olisi viisi prosenttia "investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin" -tavoitteeseen tarkoitettuista varoista asetettava syrjään suorituserävarauksena kunkin rahaston sekä kunkin jäsenvaltion jokaisen alueluokan osalta.	Jotta voitaisiin vahvistaa keskittymistä tuloksiin sekä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen, olisi viisi prosenttia "investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin" -tavoitteeseen tarkoitettuista varoista asetettava syrjään suorituserävarauksena kunkin rahaston sekä kunkin jäsenvaltion jokaisen alueluokan osalta.

Perustelu

Muutosehdotuksen taustalla on kansalliselle tasolle luotavan **suorituserävarauksen** vastustaminen, sillä on pelättävissä, että tällainen mekanismi saattaa johtaa siihen, että lisärahoituksen saamiseksi asetetaan hyvin vaatimattomat ja siten helposti saavutettavat tavoitteet ja että näin edistetään vähemmän kunnianhimoisia hankkeita ja tukahdutetaan innovointia.

Sen sijaan kannatetaan **joustovarausta**, johon saataisiin varat ilman eri toimenpiteitä vapautetuista maksusitoumuksista ja jolla voitaisiin rahoittaa älykkääseen, kestävään tai osallistavaan kasvuun liittyviä kokeilu- luontoisia aloitteita tai kriisitoimia Euroopan globalisaatiiorahaston ja Euroopan unionin solidaarisuusrahaston yhteydessä.

Muutosehdotus 10

Johdanto-osan 84 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Vuotuiseen tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen olisi liitettävä päätökseen saatujen toimien (EAKR:n ja koheesiorahaston osalta) tai menojen (ESR:n osalta) tukikelpoisuuden vuotuinen päättäminen. Toimenpideohjelmien lopulliseen päättämiseen liittyvien kustannusten ja tuensaajille aiheutuvan hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi sekä oikeusvarmuuden lisäämiseksi vuotuisen päättämisen olisi oltava pakollista, ja näin ollen rajoitettaisiin ajanjaksoa, jonka ajan tositteet on säilytettävä ja jonka aikana toimia voidaan tarkastaa ja rahoitusoikaisuja määrätä.	Vuotuiseen tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen oli liitettävä voi liittyä päätökseen saatujen toimien (EAKR:n ja koheesiorahaston osalta) tai menojen (ESR:n osalta) tukikelpoisuuden vuotuinen päättäminen. Toimenpideohjelmien lopulliseen päättämiseen liittyvien kustannusten ja tuensaajille aiheutuvan hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi sekä oikeusvarmuuden lisäämiseksi jäsenvaltiot voivat valita vuotuisen päättämisen oli oltava pakollista , ja näin ollen rajoitettaisiin rajoittaa ajanjaksoa, jonka ajan tositteet on säilytettävä ja jonka aikana toimia voidaan tarkastaa ja rahoitusoikaisuja määrätä.

Perustelu

Voidaan katsoa, että ehdotettu vuotuinen tilien tarkastus ja hyväksyminen tarkoittaa tosiasiallisesti vuotuista päättämistä, mikä kasvattaa hallinnollista taakkaa, tuo kuvaan pakolliset varainhoitoa koskevat oikaisut tapauksissa, joissa Euroopan komissio ja/tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin on havainnut sääntöjen vastaisuutta, ja vähentää joustavuutta maksujen "ylikirjaamisen" ilmoittamisessa ja korvaamisessa, toisin kuin kaudella 2007–2013 on ollut asian laita.

Muutosehdotus 11

Johdanto-osan 87 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Toimiin kohdistuvien tarkastusten tiheyden olisi oltava oikeassa suhteessa rahastoista annettavan unionin tuen määrään. Etenkin olisi vähennettävä suoritettavien tarkastusten määrää, kun toimeen liittyvien tukikelpoisten menojen yhteismäärä on enintään 100 000 euroa. Olisi kuitenkin oltava mahdollista suorittaa tarkastuksia milloin tahansa, kun on näyttöä sääntöjenvastaisuudesta tai petoksesta, tai päätökseen saadun toimen päättämisen jälkeen osana otantatarkastusta. Jotta komission tekemien tarkastusten määrä olisi oikeassa suhteessa riskiin, komission olisi voitava vähentää toimenpideohjelmiä koskevaa tarkastustyötään, jos merkittäviä puutteita ei ole tai jos voidaan luottaa tarkastusviranomaiseen.	Toimiin kohdistuvien tarkastusten tiheyden olisi oltava oikeassa suhteessa rahastoista annettavan unionin tuen määrään. Etenkin olisi vähennettävä suoritettavien tarkastusten määrää suoritettava vain yksi tarkastus, kun toimeen liittyvien tukikelpoisten menojen yhteismäärä on enintään 100 000 250 000 euroa. Olisi kuitenkin oltava mahdollista suorittaa tarkastuksia milloin tahansa, kun on näyttöä sääntöjenvastaisuudesta tai petoksesta, tai päätökseen saadun toimen päättämisen jälkeen osana otantatarkastusta. Jotta komission tekemien tarkastusten määrä olisi oikeassa suhteessa riskiin, komission olisi voitava vähentää toimenpideohjelmiä koskevaa tarkastustyötään, jos merkittäviä puutteita ei ole tai jos voidaan luottaa tarkastusviranomaiseen.

Perustelu

Jotta voitaisiin varmistaa todellinen suhteellisuus toimenpideohjelmien valvonnassa, komitea ehdottaa, että toimiin, joiden kohdalla tukikelpoisten menojen yhteismäärä on enintään 250 000 euroa, kohdistettaisiin korkeintaan yksi tarkastus.

Muutosehdotus 12

Johdanto-osan 88 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tämän asetuksen tiettyjen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti seuraavista: kumppanuuden täytäntöönpanon tukemisen tavoitteita ja edellytyksiä koskevat käytäntösäännöt, yhteisen strategiakehyksen hyväksyminen, kasvuun ja kilpailukykyyn liittyvän varauksen kohdentamista koskevat lisäsäännöt, paikallisten kehitysstrategioiden kattaman kohdealueen ja väestömäärän määrittely, yksityiskohtaiset säännöt rahoitusvälineistä (ennakkoarviointi, menojen tukikelpoisuus, tuen ulkopuolelle jäävä toiminta, tuen yhdistäminen, varojen siirtäminen ja hallinnointi, maksupyynnöt sekä vuotuisten maksuerien pääomittaminen), tuloja tuottaviin toimiin liittyvän kiinteän prosenttiosuuden määrittely, jäsenvaltioiden velvollisuudet, jotka koskevat sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamisenettelyä ja aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintää, hallinto- ja valvontajärjestelmän toimintaa koskevan hallinnollisen vahvistuslausuman malli, kansallisten tarkastusten edellytykset, hallinto- ja todentamisviranomaisten hyväksyntää koskevat kriteerit, yleisesti hyväksytyjen tietovälineiden määrittäminen, rahoitustoikaisun suuruus, liitteiden muuttaminen sekä erityiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen asetuksesta (EY) N:o 1083/2006 uuteen asetukseen siirtymisen helpottamiseksi. Komissiolle olisi myös siirrettävä valta muuttaa liitteitä I ja IV, jotta voidaan ottaa huomioon tarve mukauttaa niitä tulevaisuudessa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.	Tämän asetuksen tiettyjen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti seuraavista: kumppanuuden täytäntöönpanon tukemisen tavoitteita ja edellytyksiä koskevat käytäntösäännöt, yhteisen strategiakehyksen hyväksyminen, kasvuun ja kilpailukykyyn liittyvän varauksen kohdentamista koskevat lisäsäännöt, paikallisten kehitysstrategioiden kattaman kohdealueen ja väestömäärän määrittely, yksityiskohtaiset säännöt rahoitusvälineistä (ennakkoarviointi, menojen tukikelpoisuus, tuen ulkopuolelle jäävä toiminta, tuen yhdistäminen, varojen siirtäminen ja hallinnointi, maksupyynnöt sekä vuotuisten maksuerien pääomittaminen), tuloja tuottaviin toimiin liittyvän kiinteän prosenttiosuuden määrittely, jäsenvaltioiden velvollisuudet, jotka koskevat sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamisenettelyä ja aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintää, hallinto- ja valvontajärjestelmän toimintaa koskevan hallinnollisen vahvistuslausuman malli, kansallisten tarkastusten edellytykset, hallinto- ja todentamisviranomaisten hyväksyntää koskevat kriteerit, yleisesti hyväksytyjen tietovälineiden määrittäminen, rahoitustoikaisun suuruus, liitteiden muuttaminen sekä erityiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen asetuksesta (EY) N:o 1083/2006 uuteen asetukseen siirtymisen helpottamiseksi. Komissiolle olisi myös siirrettävä valta muuttaa liitteitä I ja IV, jotta voidaan ottaa huomioon tarve mukauttaa niitä tulevaisuudessa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.

Perustelu

Delegoiduilla säädöksillä lainsäätäjä siirtää Euroopan komissiolle vallan antaa muita kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttäviä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan säädöksen osia. Johdanto-osaan ehdotettu poisto noudattaa lausunnossa esitettyjä huomioita, jotka liittyvät erityisesti 12 artiklaan (yhteinen strategiakehys), 18 artiklaan (suoritusvaraus) ja 29 artiklaan (paikalliset kehittämisstrategiat).

Muutosehdotus 13

Johdanto-osan 90 kappale

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Komissiolle olisi annettava valta antaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikkien yhteisen strategiakehyksen rahastojen osalta päätöksiä kumppanuussopimusten hyväksymisestä, suoritusvarauksen kohdentamisesta ja jäsenvaltioiden talouspolitiikkoihin yhteydessä olevien maksujen keskeyttämisestä sekä rahastojen osalta päätöksiä toimenpideohjelmien hyväksymisestä, suurhankkeiden hyväksymisestä, maksujen keskeyttämisestä ja rahoitusoikaisista.	Komissiolle olisi annettava valta antaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikkien yhteisen strategiakehyksen rahastojen osalta päätöksiä kumppanuussopimusten hyväksymisestä, suoritusvarauksen kohdentamisesta ja jäsenvaltioiden talouspolitiikkoihin yhteydessä olevien maksujen keskeyttämisestä sekä rahastojen osalta päätöksiä toimenpideohjelmien hyväksymisestä, suurhankkeiden hyväksymisestä, maksujen keskeyttämisestä ja rahoitusoikaisista.

Perustelu

Muutosehdotuksen taustalla on kansalliselle tasolle luotavan **suoritusvarauksen** vastustaminen, sillä on pelättävissä, että tällainen mekanismi saattaa johtaa siihen, että lisärahoituksen saamiseksi asetetaan hyvin vaatimattomat ja siten helposti saavutettavat tavoitteet ja että näin edistetään vähemmän kunnianhimoisia hankkeita ja tukahdutetaan innovointia.

Muutosehdotus 14

5 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kumppanuus ja monitasoinen hallinto	Kumppanuus ja monitasoinen hallinto
1. Jäsenvaltion on järjestettävä kumppanuussopimuksen ja kunkin ohjelman osalta kumppanuudet seuraavien kumppaneiden kanssa:	1. Jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten on järjestettävä kumppanuussopimuksen ja kunkin ohjelman osalta kumppanuudet seuraavien kumppaneiden kanssa:
(a) toimivaltaiset alue-, paikallis- ja kaupunkiviranomaiset sekä muut viranomaiset;	(a) muut toimivaltaiset alue-, paikallis- ja kaupunkiviranomaiset sekä muut viranomaiset;
(b) talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet; ja	(b) talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet; ja
(c) kansalaisyhteiskuntaa, myös ympäristökumppaneita, ja valtioista riippumattomia järjestöjä edustavat elimet sekä tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavat elimet.	(c) kansalaisyhteiskuntaa, myös ympäristökumppaneita, ja valtioista riippumattomia järjestöjä edustavat elimet sekä tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavat elimet.

Perustelu

Muutosehdotuksella on tarkoitus vahvistaa, että alueellisten viranomaisten tulisi kaikissa jäsenvaltioissa olla **monitasoisen hallinnon** periaatteen mukaisesti täysivaltaisesti mukana erilaisten strategisten asiakirjojen – eli yhteisen strategiakehyksen, kumppanuussopimuksen ja toimenpideohjelmien – laatimisessa, niistä käytävissä neuvotteluissa ja niiden täytäntöönpanossa. On epäasiallista, että alue- ja paikallisviranomaiset rinnastetaan **kumppanuuden** osalta talouselämän osapuoliin ja työmarkkinaosapuoliin, sillä alue- ja paikallisviranomaiset ovat kansalaisten ja hallinnoimiensa alueiden yleisten intressien edustajina osaltaan vastuussa rakennerahastohankkeiden hallinnosta ja rahoituksesta.

Muutosehdotus 15

9 artiklan 6 ja 11 alakohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Temaattiset tavoitteet	Temaattiset tavoitteet
[– –]	[– –]
(6) ympäristön suojeleminen ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen;	(6) ympäristön <u>ja kulttuuriperinnön</u> suojeleminen ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen;
[– –]	[– –]
(11) institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen.	(11) institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen <u>sekä strategisten suuntaviivojen antaminen alueelliselle kehitykselle Eurooppa 2020 -strategian puitteissa kaikilla hallinnon tasoilla Euroopan unionin alueellisen toimintasuunnitelman pohjalta.</u>

Perustelu

6 alakohta:

On äärimmäisen tärkeää lisätä yhteisen strategiakehyksen rahastojen temaattisten tavoitteiden joukkoon kulttuuriperinnön suojeleminen. Ehdotus on lisäksi johdonmukainen Euroopan aluekehitysrahastoa koskevan asetusehdotuksen 5 artiklan 6 kohdan c alakohdan säännöksen kanssa.

11 alakohta:

Teknisen avun tulisi helpottaa myös alhaalta ylöspäin suuntautuvaa toimintaa. Jäsenvaltioiden vuonna 2011 hyväksymä alueellinen toimintasuunnitelma 2020 sisältää varsin hyödyllisiä suosituksia EU:n aluekehitystä ajatellen.

Muutosehdotus 16

11 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yhteisessä strategiakehyksessä vahvistetaan	Yhteisessä strategiakehyksessä vahvistetaan
(a) kunkin temaattisen tavoitteen osalta kustakin yhteisen strategiakehyksen rahastosta tuettavat keskeiset toimenpiteet;	(a) kunkin temaattisen tavoitteen osalta kustakin yhteisen strategiakehyksen rahastosta tuettavat keskeiset toimenpiteet;
(b) kaupunki-, maaseutu-, rannikko- ja kalastusalueita sekä alueita, joihin liittyy perussopimuksen 174 ja 349 artiklassa tarkoitettuja alueellisia erityispiirteitä, koskevat keskeiset alueelliset ongelmat, joihin yhteisen strategiakehyksen rahastojen toimilla aiotaan tarttua;	(b) kaupunki-, maaseutu-, rannikko- ja kalastusalueita sekä alueita, joihin liittyy perussopimuksen 174 ja 349 artiklassa tarkoitettuja alueellisia erityispiirteitä, koskevat keskeiset alueelliset ongelmat, joihin yhteisen strategiakehyksen rahastojen toimilla aiotaan tarttua;
(c) yhteisen strategiakehyksen rahastojen täytäntöönpanoa koskevat monialaiset periaatteet ja poliittiset tavoitteet;	(c) yhteisen strategiakehyksen rahastojen täytäntöönpanoa koskevat monialaiset periaatteet ja poliittiset tavoitteet;
(d) kunkin yhteisen strategiakehyksen rahaston yhteistyötoimien painopistealueet ottaen tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat;	(d) kunkin yhteisen strategiakehyksen rahaston yhteistyötoimien painopistealueet ottaen tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat;
(e) yhteisen strategiakehyksen rahastojen keskinäiset sekä muihin asiaankuuluviin unionin politiikkoihin ja välineisiin kytkeytyvät koordinoitintekniset, ulkoiset yhteistyön välineet mukaan luettuina;	(e) yhteisen strategiakehyksen rahastojen keskinäiset sekä muihin asiaankuuluviin unionin politiikkoihin ja välineisiin kytkeytyvät koordinoitintekniset, ulkoiset yhteistyön välineet mukaan luettuina;
(f) mekanismit, joilla varmistetaan yhteisen strategiakehyksen rahastojen ohjelmityön johdonmukaisuus ja yhtenäisyys perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen maakohtaisten suositusten kanssa ja neuvoston perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamien asiaankuuluvien suositusten kanssa.	(f) mekanismit, joilla varmistetaan yhteisen strategiakehyksen rahastojen ohjelmityön johdonmukaisuus ja yhtenäisyys perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen maakohtaisten suositusten kanssa ja neuvoston perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamien asiaankuuluvien suositusten kanssa.

Perustelu

Keskeiset toimenpiteet, joita komissio ehdottaa yhteiseen strategiakehykseen, on uusi keskittämisen muoto. Lisäksi alueellisia ominaispiirteitä tulee käsitellä toimenpideohjelmien puitteissa. Sama pätee ohjelmiin sisältyvien alueellisten strategioiden ja mahdollisten makroaluestrategioiden väliseen vuorovaikutukseen.

Muutosehdotus 17

12 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Siirretään komissiolle valta antaa yhteistä strategiakehystä koskeva delegoitu säädös 142 artiklan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen hyväksymisestä.	Siirretään komissiolle valta antaa yhteistä strategiakehystä koskeva delegoitu säädös 142 artiklan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen hyväksymisestä. Komissio esittää asetuksen liitteessä ehdotuksen yhteisestä strategiakehyksestä.
Jos älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskeva unionin strategia muuttuu merkittävästi, komissio tarkastelee yhteistä strategiakehystä uudelleen ja tarvittaessa hyväksyy tarkistetun yhteisen strategiakehyksen delegoidulla säädöksellä 142 artiklan mukaisesti.	Jos älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskeva unionin strategia muuttuu merkittävästi, komissio tarkastelee yhteistä strategiakehystä uudelleen ja tarvittaessa hyväksyy tarkistetun yhteisen strategiakehyksen delegoidulla säädöksellä 142 artiklan mukaisesti.
Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ehdotettava kuuden kuukauden kuluessa tarkistetun yhteisen strategiakehyksen hyväksymisestä muutoksia kumppanuussopimuksiinsa ja ohjelmiinsa varmistaakseen niiden johdonmukaisuuden tarkistetun yhteisen strategiakehyksen kanssa	Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ehdotettava kuuden kuukauden kuluessa tarkistetun yhteisen strategiakehyksen hyväksymisestä muutoksia kumppanuussopimuksiinsa ja ohjelmiinsa varmistaakseen niiden johdonmukaisuuden tarkistetun yhteisen strategiakehyksen kanssa

Perustelu

Delegoidulla säädöksellä lainsäätäjä voi siirtää komissiolle vallan antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia. Yhteisen strategiakehyksen tavoitteena on puolestaan tarjota suuntaviivoja ja yhteisiä sääntöjä, jotka koskevat kaikkia yhteisesti hallinnoituja rahastoja, joten siihen sisältyy keskeisiä osatekijöitä, jotka on esitettävä unionin kaikille toimielimille ja joita on voitava muuttaa tarvittaessa.

Muutosehdotus 18

13 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kumppanuussopimuksen valmistelu	Kumppanuussopimuksen valmistelu
1. Kunkin jäsenvaltion on valmisteltava kumppanuussopimus 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliselle ajanjaksolle.	1. Kunkin jäsenvaltion on <u>yhdessä omien alue- ja paikallisviranomaistensa kanssa</u> valmisteltava kumppanuussopimus 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliselle ajanjaksolle.
2. Jäsenvaltioiden on laadittava kumppanuussopimus yhteistyössä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden kanssa. Kumppanuussopimus on valmisteltava käyden vuoropuhelua komission kanssa.	<u>2. Jäsenvaltioissa, joissa alueilla ja paikallisviranomaisilla on lainsäädännön tai hallinnollisen määräyksen nojalla toimenpideohjelmien toteuttajan asema, alueet osallistuvat täysivaltaisesti kumppanuussopimuksen laatimiseen.</u>
3. Kumppanuussopimuksen on katettava yhteisen strategiakehyksen rahastoista kyseiselle jäsenvaltiolle annettava tuki kokonaisuudessaan.	<u>3.2.</u> Jäsenvaltioiden on laadittava kumppanuussopimus yhteistyössä 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden kanssa. Kumppanuussopimus on valmisteltava käyden vuoropuhelua komission kanssa.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
4. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava kumppanuussopimuksensa komissiolle kolmen kuukauden kuluessa yhteisen strategiakehyksen hyväksymisestä.	43. Kumppanuussopimuksen on katettava yhteisen strategiakehyksen rahastoista kyseiselle jäsenvaltiolle annettava tuki kokonaisuudessaan. 54. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava kumppanuussopimuksensa komissiolle kolmen viiden kuukauden kuluessa yhteisen strategiakehyksen hyväksymisestä.

Perustelu

Alue- ja paikallisviranomaisten tulee koheesiopolitiikan rahoittajina ja toteuttajina osallistua täysimääräisesti sen laatimiseen, siitä käytäviin neuvotteluihin sekä sen toteuttamiseen ja muuttamiseen. Aikaa on varattava enemmän, kun otetaan huomioon vaadittavien tietojen määrä ja yksityiskohtaisuus sekä se, että ohjelmat on esitettävä samassa yhteydessä sopimuksen kanssa (kuten 23 artiklan 3 kohdassa säädetään) ja että on varmistettava tehokas kumppanuustoiminta.

Muutosehdotus 19

14 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kumppanuussopimuksen sisältö Kumppanuussopimuksessa on vahvistettava (a) järjestelyt, joilla varmistetaan yhdenmukaistaminen älykstä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian kanssa, mukaan lukien seuraavat: i) analyysi eroista ja kehitystarpeista, kun otetaan huomioon yhteisessä strategiakehyksessä määritellyt temaattiset tavoitteet ja keskeiset toimenpiteet, perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisissa maakohtaisissa suosituksissa asetetut tavoitteet, jäsenvaltion kansallisessa uudistusohjelmassa asetetut tavoitteet sekä neuvoston perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamat asiaankuuluvat suositukset; ii) ohjelmien ennakkoarvioinneista tehty tiivistelmäanalyysi, joka sisältää temaattisten tavoitteiden valintaa ja yhteisen strategiakehyksen rahastoista annettavan tuen alustavaa jakoa koskevat perustelut; iii) kunkin temaattisen tavoitteen osalta yhteenveto kunkin yhteisen strategiakehyksen rahaston tärkeimmistä odotetuista tuloksista; iv) unionin myöntämän tuen alustava jako temaattisten tavoitteiden kesken kansallisella tasolla kunkin yhteisen strategiakehyksen rahaston osalta sekä ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin tarkoitetun tuen alustava kokonaismäärä; v) yhteistyön tärkeimmät painopistealueet ottaen tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat; vi) yhteisen strategiakehyksen rahastojen täytäntöönpanoa koskevat monialaiset periaatteet ja poliittiset tavoitteet; (vi) luettelo EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston ohjelmista, lukuun ottamatta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviä ohjelmia, ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston ohjelmista sekä alustavat määrärahat kunkin yhteisen strategiakehyksen rahaston osalta ja kunkin vuoden osalta;	Kumppanuussopimuksen sisältö Kumppanuussopimuksessa on vahvistettava (a) järjestelyt, joilla varmistetaan yhdenmukaistaminen älykstä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian kanssa, mukaan lukien seuraavat: i) analyysi eroista ja kehitystarpeista, kun otetaan huomioon yhteisessä strategiakehyksessä määritellyt temaattiset tavoitteet ja keskeiset toimenpiteet, perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisissa maakohtaisissa suosituksissa asetetut tavoitteet, jäsenvaltion kansallisessa uudistusohjelmassa asetetut tavoitteet sekä neuvoston perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamat asiaankuuluvat suositukset; ii) ohjelmien ennakkoarvioinneista tehty tiivistelmä- analyysi, joka sisältää temaattisten tavoitteiden valintaa ja yhteisen strategiakehyksen rahastoista annettavan tuen alustavaa jakoa koskevat perustelut; iii) kunkin temaattisen tavoitteen osalta yhteenveto kunkin yhteisen strategiakehyksen rahaston tärkeimmistä odotetuista tuloksista; iv) unionin myöntämän tuen alustava jako temaattisten tavoitteiden kesken kansallisella tasolla kunkin yhteisen strategiakehyksen rahaston osalta sekä ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiin tarkoitetun tuen alustava kokonaismäärä; v) yhteistyön tärkeimmät painopistealueet ottaen tarvittaessa huomioon makroalue- ja merialuestrategiat; vi) yhteisen strategiakehyksen rahastojen täytäntöönpanoa koskevat monialaiset periaatteet ja poliittiset tavoitteet; (iv) luettelo EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston ohjelmista, lukuun ottamatta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviä ohjelmia, ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston ohjelmista sekä alustavat määrärahat kunkin yhteisen strategiakehyksen rahaston osalta ja kunkin vuoden osalta;

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(b) aluekehitystä koskeva yhdenmukainen lähestymistapa, jota tuetaan yhteisen strategiakehyksen rahastoista ja jonka yhteydessä esitetään	(b) aluekehitystä koskeva yhdenmukainen lähestymistapa, jota tuetaan yhteisen strategiakehyksen rahastoista ja jonka yhteydessä esitetään
i) kansallisen ja alueellisen tason mekanismit, joilla varmistetaan yhteisen strategiakehyksen rahastojen, muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden sekä EIP:n välinen yhteensovittaminen;	i) kansallisen ja alueellisen tason mekanismit, joilla varmistetaan yhteisen strategiakehyksen rahastojen, muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden sekä EIP:n välinen yhteensovittaminen;
ii) järjestelyt, joilla varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa käytettäessä yhteisen strategiakehyksen rahastoja kaupunki-, maaseutu-, rannikko- ja kalastusalueiden sekä alueiden, joihin liittyy alueellisia erityispiirteitä, alueelliseen kehittämiseen, ja erityisesti 28, 29 ja 99 artiklaan liittyvät täytäntöönpanojärjestelyt sekä tarvittaessa luettelo EAKR-asetuksen 8 artiklassa tarkoitettuun kaupunkialueiden kehitysfoorumiin osallistuvista kaupungeista;	ii) järjestelyt, joilla varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa käytettäessä yhteisen strategiakehyksen rahastoja kaupunki-, <u>taajamien lähi-, toiminnallisten</u> , maaseutu-, rannikko- ja kalastusalueiden sekä alueiden, joihin liittyy alueellisia erityispiirteitä, alueelliseen kehittämiseen, ja erityisesti 28, 29 ja 99 artiklaan liittyvät täytäntöönpanojärjestelyt sekä tarvittaessa luettelo EAKR-asetuksen 8 artiklassa tarkoitettuun kaupunkialueiden kehitysfoorumiin osallistuvista kaupungeista;
[– –]	[– –]
(e) järjestelyt yhteisen strategiakehyksen rahastojen täytäntöönpanon tehokkuuden varmistamiseksi, muun muassa seuraavat:	(e) järjestelyt yhteisen strategiakehyksen rahastojen täytäntöönpanon tehokkuuden varmistamiseksi, muun muassa seuraavat:
i) sen arviointi, onko viranomaisten ja, tapauksen mukaan, tuensaajien hallinnollisia valmiuksia tarpeen vahvistaa, ja tässä tarkoituksessa toteutettavat toimenpiteet;	i) sen arviointi, onko viranomaisten ja, tapauksen mukaan, tuensaajien hallinnollisia valmiuksia tarpeen vahvistaa, ja tässä tarkoituksessa toteutettavat toimenpiteet;
ii) yhteenveto tuensaajien hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi suunnitelluista toimenpiteistä ja vastaavat tavoitteet ohjelmissa;	ii) yhteenveto tuensaajien hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi suunnitelluista toimenpiteistä ja vastaavat tavoitteet ohjelmissa;
iii) nykyisten sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien arviointi ja suunnitellut toimenpiteet, joiden avulla kaikki tiedonvaihto tuensaajien ja ohjelmien hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä voidaan toteuttaa yksinomaan sähköisenä tiedonvaihtona.	iii) nykyisten sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien arviointi ja suunnitellut toimenpiteet, joiden avulla kaikki tiedonvaihto tuensaajien ja ohjelmien hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä voidaan toteuttaa yksinomaan sähköisenä tiedonvaihtona.
	<u>Alueellisen yhteistyön ohjelmat eivät ole sen sijaan osa kumppanuussopimusta.</u>

Perustelu

Kumppanuussopimuksessa ei ole tarpeen ottaa uudelleen esille tietoja, jotka on jo annettu ja joista on jo sovittu toimenpideohjelmien yhteydessä. Kyseiset säännökset vaikuttavat turhilta, eivätkä ne johda yksinkertaistamiseen. Lisäksi jäsenvaltiot eivät voi ottaa vastuulleen sitoumuksia, jotka kuuluvat alue- ja paikallistason.

Yhdenmukainen lähestymistapa yhteiseen strategiakehykseen kuuluvien rahastojen käyttöön on keskeisen tärkeää taajamien lähialueilla. Muutoin on olemassa riski, että ne jäävät sekä maaseutualueille tarkoitetun rahastotuen että kaupungeille myönnettävän rahoituksen ulkopuolelle, vaikka taajamien lähialueita on EU:ssa yhä enemmän.

Euroopan alueellista yhteistyötä ei sen monenvälisen luonteen vuoksi voi ohjata kumppanuussopimuksen välineellä. Se on tämän vuoksi jätettävä kokonaan kumppanuussopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

Muutosehdotus 20

16 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Temaattinen keskittäminen	Temaattinen keskittäminen
Jäsenvaltioiden on keskitettävä tuki rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti toimenpiteisiin, joista saadaan eniten lisäarvoa älykäästä, kestävästä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian suhteen, ja vastattava samalla perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisissa maakohtaisissa suosituksissa ja perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa mainittuihin haasteisiin sekä otettava huomioon kansalliset ja alueelliset tarpeet.	Jäsenvaltioiden on keskitettävä tuki rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti toimenpiteisiin, joista saadaan eniten lisäarvoa älykäästä, kestävästä ja osallistavaa kasvua koskevan unionin strategian suhteen, ja vastattava samalla perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisissa maakohtaisissa suosituksissa ja perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetuissa asiaankuuluvissa neuvoston suosituksissa mainittuihin haasteisiin sekä otettava huomioon kansalliset ja alueelliset tarpeet. <u>Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti hallintoviranomaiset valitsevat itsenäisesti temaattiset tavoitteet ja investointiprioriteetit, joihin unionin tuen kokonaismäärä keskitetään.</u>

Perustelu

Komitea kannattaa periaatetta, että suurin osa varoista keskitetään tiettyyn, rajalliseen määrään temaattisia tavoitteita ja investointiprioriteetteja, mutta katsoo, että tavoitteiden ja prioriteettien valinta tulisi jättää hallintoviranomaisten vastuulle siten, että se tehdään Eurooppa 2020 -tavoitteiden ja yhteisen strategisen kehityksen paikallisten painotusten pohjalta.

Muutosehdotus 21

17 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Ennakkoehdot	Ennakkoehdot
1. Ennakkoehdot on määriteltävä kunkin yhteisen strategiakehityksen rahaston osalta rahastokohtaisissa säännöissä.	1. Ennakkoehdot on määriteltävä kunkin yhteisen strategiakehityksen rahaston osalta rahastokohtaisissa säännöissä.
2. Jäsenvaltioiden on arvioitava, täyttyvätkö sovellettavat ennakkoehdot.	2. Jäsenvaltioiden on <u>yhdessä omien alue- ja paikallisviranomaistensa kanssa ja eri hallintotasojen vastuunjakoa noudattaen</u> arvioitava, täyttyvätkö sovellettavat ennakkoehdot.
3. Jos ennakkoehdot eivät ole täyttyneet kumppanuussopimuksen toimituspäivänä, jäsenvaltioiden on esitettävä kumppanuussopimuksessa yhteenveto kansallisella tai alueellisella tasolla toteutettavista toimenpiteistä sekä niiden toteuttamisaikataulu, joilla varmistetaan ehtojen täyttymisen viimeistään kahden vuoden kuluttua kumppanuussopimuksen hyväksymisestä tai 31 päivänä joulukuuta 2016 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.	3. Jos ennakkoehdot eivät ole täyttyneet kumppanuussopimuksen toimituspäivänä, jäsenvaltioiden on esitettävä kumppanuussopimuksessa yhteenveto kansallisella tai alueellisella tasolla toteutettavista toimenpiteistä sekä niiden toteuttamisaikataulu, joilla varmistetaan ehtojen täyttymisen viimeistään kahden <u>kolmen</u> vuoden kuluttua kumppanuussopimuksen hyväksymisestä tai 31 päivänä joulukuuta 2016 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.
4. Jäsenvaltioiden on esitettävä ennakkoehtojen täyttymiseen liittyvät yksityiskohtaiset toimenpiteet ja niiden toteuttamisaikataulu asiaankuuluvissa ohjelmissa.	4. Jäsenvaltioiden on <u>yhdessä omien alue- ja paikallisviranomaistensa kanssa</u> esitettävä ennakkoehtojen täyttymiseen liittyvät yksityiskohtaiset toimenpiteet ja niiden toteuttamisaikataulu asiaankuuluvissa ohjelmissa.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
5. Komissio arvioi ennakkoehtojen täyttymisestä toimitetut tiedot tehdessään kumppanuussopimusta ja ohjelmia koskevan arvioinnin. Ohjelmaa hyväksyessään se voi päättää keskeyttää ohjelmaan liittyvät välimaksut kokonaisuudessaan tai osittain, kunnes ennakkoehdon täyttämiseen tarkoitetut toimenpiteet on saatettu hyväksyttävällä tavalla päätökseen. Jos ennakkoehdon täyttämiseen tarkoitettuja toimenpiteitä ei toteuteta ohjelmassa vahvistettuun määräaikaan mennessä, komissiolle muodostuu peruste maksujen keskeyttämiseen.	5. Komissio arvioi ennakkoehtojen täyttymisestä toimitetut tiedot tehdessään kumppanuussopimusta ja ohjelmia koskevan arvioinnin. Ohjelmaa hyväksyessään se voi päättää keskeyttää ohjelmaan liittyvät välimaksut kokonaisuudessaan tai osittain, kunnes ennakkoehdon täyttämiseen tarkoitetut toimenpiteet on saatettu hyväksyttävällä tavalla päätökseen. Jos ennakkoehdon täyttämiseen tarkoitettuja toimenpiteitä ei toteuteta ohjelmassa vahvistettuun määräaikaan mennessä, komissiolle muodostuu <u>voi muodostua</u> peruste maksujen keskeyttämiseen.
6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin.	6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin.

Perustelu

Ennakkoehtojen ei tulisi **johtaa maksujen lakkauttamiseen tai rahoitusoikaisuihin**, lukuun ottamatta ehtoja, joiden noudattamiseen jäsenvaltio on sitoutunut. Jos näitä ennakkoehtoja ei ole täytetty ohjelmakauden alussa, niihin liittyvää investointia ei voida ohjelmoida, joten seuraamusten määräämiselle jälkikäteen ei ole syytä. Lisäksi on tärkeää, että komissio ottaa huomioon kunkin jäsenvaltion institutionaalisen rakenteen ja sisäisen toimivaltajaon. Jäsenvaltio ei voi ottaa vastuulleen sitoumuksia, jotka kuuluvat alue- tai paikallisviranomaisten vastuualueeseen ja päinvastoin.

Muutosehdotus 22

18 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Suoritusvaraus Kullekin yhteisen rahoituskehyksen rahastolle ja jäsenvaltiolle kohdennetuista varoista, lukuun ottamatta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteelle ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevan asetuksen V osastolle kohdennettuja varoja, 5 prosenttia muodostaa suoritusvarauksen, joka on kohdennettava 20 artiklan mukaisesti.	Suoritusjoustovaraus <u>Tehdään kullekin jäsenvaltiolle ohjelmakaudeksi kohdennettuihin määrärahoihin joustovaraus, johon saadaan varat ilman eri toimenpiteitä vapautetuista maksusitoumuksista, jotta voidaan</u> <u>i) rahoittaa älykkääseen, kestävään tai osallistavaan kasvuun liittyviä kokeiluluontoisia aloitteita;</u> <u>ii) mahdollistaa rakennerahastojen käyttö talous-, sosiaali- ja ympäristökriisitilanteissa.</u> Kullekin yhteisen rahoituskehyksen rahastolle ja jäsenvaltiolle kohdennetuista varoista, lukuun ottamatta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteelle ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevan asetuksen V osastolle kohdennettuja varoja, 5 prosenttia muodostaa suoritusvarauksen, joka on kohdennettava 20 artiklan mukaisesti.

Perustelu

Muutosehdotuksen taustalla on kansalliselle tasolle luotavan **suoritusvarauksen** vastustaminen, sillä on pelättävissä, että tällainen mekanismi saattaa johtaa siihen, että lisärahoituksen saamiseksi asetetaan hyvin vaatimattomat ja siten helposti saavutettavat tavoitteet ja että näin edistetään vähemmän kunnianhimoisia hankkeita ja tukahdutetaan innovointia.

Sen sijaan kannatetaan **joustovarausta**, johon saataisiin varat ilman eri toimenpiteitä vapautetuista maksusitoumuksista ja jolla voitaisiin rahoittaa älykkääseen, kestävään tai osallistavaan kasvuun liittyviä kokeiluluontoisia aloitteita tai kriisitoimia kuitenkin niin, että pysytään kullekin jäsenvaltioille myönnettyjen määrärahojen puitteissa.

Muutosehdotus 23

19 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tulosten tarkastelu	Tulosten tarkastelu
1. Komissio tarkastelee yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjelmien tuloksia kussakin jäsenvaltiossa vuosina 2017 ja 2019 ottaen huomioon asiaankuuluvassa kumppanuussopimuksessa ja ohjelmissa esitetyn tuloskehyksen. Tuloskehyksen vahvistamismenetelmä esitetään liitteessä I.	1. Komissio tarkastelee yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ohjelmien tuloksia kussakin jäsenvaltiossa vuosina 2017 ja 2019 ottaen huomioon asiaankuuluvassa kumppanuussopimuksessa ja ohjelmissa esitetyn tuloskehyksen. Tuloskehyksen vahvistamismenetelmä esitetään liitteessä I.
2. Tarkastelussa arvioidaan ohjelmien välitavoitteiden saavuttamista prioriteeteittain jäsenvaltioiden vuosina 2017 ja 2019 toimittamissa edistymiskertomuksissa esitettyjen tietojen ja arviointien perusteella.	2. Tarkastelussa arvioidaan ohjelmien välitavoitteiden saavuttamista prioriteeteittain jäsenvaltioiden vuosina 2017 ja 2019 toimittamissa edistymiskertomuksissa esitettyjen tietojen ja arviointien perusteella.
	<u>3. Jos vuonna 2017 ja vuonna 2019 tehtävässä tulosten tarkastelussa ilmenee, että ohjelman prioriteetissa ei ole saavutettu vuodelle 2016 ja vuodelle 2018 asetettuja välitavoitteita, komissio antaa kyseessä olevalle jäsenvaltiolle suosituksia ja käynnistää tarvittaessa teknisen tuen hallintoviranomaisille.</u>

Perustelu

Muutosehdotuksen taustalla on kansalliselle tasolle luotavan **suoritusvarauksen** vastustaminen, sillä on pelättävissä, että tällainen mekanismi saattaa johtaa siihen, että lisärahoituksen saamiseksi asetetaan hyvin vaatimattomat ja siten helposti saavutettavat tavoitteet ja että näin edistetään vähemmän kunnianhimoisia hankkeita ja tukahdutetaan innovointia.

Tulosten tarkastelussa tulee soveltaa koko ohjelmakautena saatujen tulosten ohjaus- ja valvontamekanismia. Tavoitteena on, että rahoitusoikaisujen sijaan komissio käynnistää teknisen tuen mekanismin, jos asetettuja tavoitteita ei ole saavutettu.

Muutosehdotus 24

20 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Suoritusvarauksen kohdentaminen	Suoritusvarauksen kohdentaminen
1. Jos vuonna 2017 tehtävässä tulosten tarkastelussa ilmenee, että ohjelman prioriteetissa ei ole saavutettu vuodelle 2016 asetettuja välitavoitteita, komissio antaa kyseessä olevalle jäsenvaltiolle suosituksia.	1. Jos vuonna 2017 tehtävässä tulosten tarkastelussa ilmenee, että ohjelman prioriteetissa ei ole saavutettu vuodelle 2016 asetettuja välitavoitteita, komissio antaa kyseessä olevalle jäsenvaltiolle suosituksia.
2. Vuonna 2019 tehtävän tarkastelun perusteella komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa se määrittää kunkin yhteisen strategiakehyksen rahaston ja jäsenvaltion osalta ohjelmat ja prioriteetit, joiden välitavoitteet on saavutettu. Jäsenvaltion on tehtävä ehdotus suoritusvarauksen kohdentamisesta kyseisessä komission päätöksessä ilmoitettujen ohjelmien ja prioriteettien osalta. Komissio hyväksyy kyseisten ohjelmien muutoksen 26 artiklan mukaisesti. Jos jäsenvaltio ei toimita tietoja 46 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, suoritusvarausta ei kohdenneta kyseisten ohjelmien tai prioriteettien osalta.	2. Vuonna 2019 tehtävän tarkastelun perusteella komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, jossa se määrittää kunkin yhteisen strategiakehyksen rahaston ja jäsenvaltion osalta ohjelmat ja prioriteetit, joiden välitavoitteet on saavutettu. Jäsenvaltion on tehtävä ehdotus suoritusvarauksen kohdentamisesta kyseisessä komission päätöksessä ilmoitettujen ohjelmien ja prioriteettien osalta. Komissio hyväksyy kyseisten ohjelmien muutoksen 26 artiklan mukaisesti. Jos jäsenvaltio ei toimita tietoja 46 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, suoritusvarausta ei kohdenneta kyseisten ohjelmien tai prioriteettien osalta.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
3. Jos tulosten tarkastelusta käy ilmi, että prioriteetin osalta ei ole saavutettu tuloskehyksessä asetettuja välitavoitteita, komissio voi keskeyttää ohjelman prioriteetin välimaksut kokonaan tai osittain rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetun menettelyn mukaisesti.	3. Jos tulosten tarkastelusta käy ilmi, että prioriteetin osalta ei ole saavutettu tuloskehyksessä asetettuja välitavoitteita, komissio voi keskeyttää ohjelman prioriteetin välimaksut kokonaan tai osittain rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetun menettelyn mukaisesti.
4. Jos komissio toteaa ohjelman lopullisen täytäntöönpanokertomuksen tarkastelun perusteella vakavan puutteen tuloskehyksessä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, se voi tehdä rahoitusoikaisuja kyseisten prioriteettien osalta rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Siirretään komissiolle valta antaa 142 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan rahoitusoikaisun suuruuden määrittämisperusteet ja -menetelmät.	4. Jos komissio toteaa ohjelman lopullisen täytäntöönpanokertomuksen tarkastelun perusteella vakavan puutteen tuloskehyksessä asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa, se voi tehdä rahoitusoikaisuja kyseisten prioriteettien osalta rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Siirretään komissiolle valta antaa 142 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan rahoitusoikaisun suuruuden määrittämisperusteet ja -menetelmät.
5. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviin ohjelmiin eikä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevan asetuksen V osastoon.	5. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen liittyviin ohjelmiin eikä Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevan asetuksen V osastoon.

Perustelu

Muutosehdotuksen taustalla on kansalliselle tasolle luotavan **suoritusvarauksen** vastustaminen, sillä on pelättävissä, että tällainen mekanismi saattaa johtaa siihen, että lisärahoituksen saamiseksi asetetaan hyvin vaatimattomat ja siten helposti saavutettavat tavoitteet ja että näin edistetään vähemmän kunnianhimoisia hankkeita ja tukahdutetaan innovointia.

Muutosehdotus 25

21 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen koordinointiin liittyvä ehdollisuus	Jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen koordinointiin liittyvä ehdollisuus
[– –]	[– –]
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio voi silloin, kun rahoitustuki on asetettu jäsenvaltion saataville 1 kohdan d alakohdan mukaisesti ja liittyy sopeutusohjelmaan, muuttaa kumppanuussopimusta ja ohjelmia ilman jäsenvaltion ehdotusta maksimoidakseen käytettävissä olevien yhteisen strategiakehyksen rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutukset. Varmistaakseen kumppanuussopimuksen ja asiaankuuluvien ohjelmien täytäntöönpanon vaikuttavuuden komissio osallistuu niiden hallinnointiin sopeutusohjelmassa tai kyseisen jäsenvaltion kanssa allekirjoitetussa yhteisymmärryspöytäkirjassa esitetyllä tavalla.	4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio voi silloin, kun rahoitustuki on asetettu jäsenvaltion saataville 1 kohdan d alakohdan mukaisesti ja liittyy sopeutusohjelmaan, muuttaa kumppanuussopimusta ja ohjelmia ilman jäsenvaltion ehdotusta maksimoidakseen käytettävissä olevien yhteisen strategiakehyksen rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutukset. Varmistaakseen kumppanuussopimuksen ja asiaankuuluvien ohjelmien täytäntöönpanon vaikuttavuuden komissio osallistuu niiden hallinnointiin sopeutusohjelmassa tai kyseisen jäsenvaltion kanssa allekirjoitetussa yhteisymmärryspöytäkirjassa esitetyllä tavalla.
5. Jos jäsenvaltio ei noudata 1 kohdassa tarkoitettua komission pyyntöä tai ei yhden kuukauden kuluessa vastaa riittävällä tavalla 2 kohdassa tarkoitettuihin komission huomautuksiin, komissio voi kolmen kuukauden kuluessa huomautustensa antamisesta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen kyseisten ohjelmien maksujen keskeyttämisestä osittain tai kokonaisuudessaan.	5. Jos jäsenvaltio ei noudata 1 kohdassa tarkoitettua komission pyyntöä tai ei yhden kuukauden kuluessa vastaa riittävällä tavalla 2 kohdassa tarkoitettuihin komission huomautuksiin, komissio voi kolmen kuukauden kuluessa huomautustensa antamisesta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen kyseisten ohjelmien maksujen keskeyttämisestä osittain tai kokonaisuudessaan.
6. Komissio keskeyttää täytäntöönpanosäädöksillä kyseisten ohjelmien maksut ja sitoumukset osittain tai kokonaisuudessaan, jos	6. Komissio keskeyttää täytäntöönpanosäädöksillä kyseisten ohjelmien maksut ja sitoumukset osittain tai kokonaisuudessaan, jos

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(a) neuvosto katsoo, että jäsenvaltio ei noudata sitä koskevia toimenpiteitä, jotka neuvosto on hyväksynyt perussopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti; (b) neuvosto katsoo perussopimuksen 126 artiklan 8 kohdan tai 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti, että kyseinen jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimia liiallisen alijäämän korjaamiseksi; (c) neuvosto toteaa [makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta] annetun asetuksen (EU) N:o .../2011 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että jäsenvaltio ei ole toimittanut kahdessa peräkkäisessä tapauksessa riittävää oikaisutoimenpiteitä koskevaa suunnitelmaa, tai neuvosto hyväksyy kyseisen asetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti päätöksen, jossa todetaan noudattamatta jättäminen; (d) komissio toteaa, ettei jäsenvaltio ole toteuttanut toimenpiteitä pannaakseen täytäntöön neuvoston asetuksessa (EU) N:o 407/2010 tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 332/2002 tarkoitetun sopeutusohjelman, ja sen seurauksena päättää olla antamatta lupaa tälle jäsenvaltiolle myönnetyn rahoitustuen maksamiseen; tai (e) Euroopan vakausmekanismin johtokunta toteaa, että kyseiselle jäsenvaltiolle EVM:n lainan muodossa annettavaan EVM:n rahoitustukeen liitetyt ehdot eivät ole täyttyneet, ja sen seurauksena päättää olla maksamatta sille myönnettyä vakaustukea. 7. Päättäessään keskeyttää maksut tai sitoumukset osittain tai kokonaisuudessaan 5 ja 6 kohdan mukaisesti, komissio varmistaa, että keskeytys on oikeasuhteinen ja vaikuttava ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen, ja noudattaa tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä, erityisesti sen suhteen, mitkä ovat keskeytyksen vaikutukset kyseisen jäsenvaltion talouteen. 8. Komissio lopettaa viipymättä maksujen ja sitoumusten keskeytyksen, jos jäsenvaltio on ehdottanut kumppanuussopimukseen ja asiaankuuluviin ohjelmiin muutoksia komission pyytämällä tavalla ja komissio on hyväksynyt ne ja, tapauksen mukaan, (a) neuvosto on todennut, että jäsenvaltio noudattaa sitä koskevia toimenpiteitä, jotka neuvosto on hyväksynyt perussopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti; (b) liiallisia alijäämiä koskeva menettely keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1467/97 9 artiklan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt perussopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota liiallisen alijäämään olemassaoloa koskevan päätöksen; (c) neuvosto on hyväksynyt kyseisen jäsenvaltion toimittaman oikaisutoimenpiteitä koskevan suunnitelman asetuksen (EU) N:o [...] [liiallista epätasapainoa koskevasta menettelystä annettu asetus] 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai liiallisia alijäämiä koskeva menettely jätetään lepäämään kyseisen asetuksen 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn kyseisen asetuksen 11 artiklan mukaisesti;	(a) neuvosto katsoo, että jäsenvaltio ei noudata sitä koskevia toimenpiteitä, jotka neuvosto on hyväksynyt perussopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti; (b) neuvosto katsoo perussopimuksen 126 artiklan 8 kohdan tai 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti, että kyseinen jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimia liiallisen alijäämän korjaamiseksi; (c) neuvosto toteaa [makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta] annetun asetuksen (EU) N:o .../2011 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että jäsenvaltio ei ole toimittanut kahdessa peräkkäisessä tapauksessa riittävää oikaisutoimenpiteitä koskevaa suunnitelmaa, tai neuvosto hyväksyy kyseisen asetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti päätöksen, jossa todetaan noudattamatta jättäminen; (d) komissio toteaa, ettei jäsenvaltio ole toteuttanut toimenpiteitä pannaakseen täytäntöön neuvoston asetuksessa (EU) N:o 407/2010 tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 332/2002 tarkoitetun sopeutusohjelman, ja sen seurauksena päättää olla antamatta lupaa tälle jäsenvaltiolle myönnetyn rahoitustuen maksamiseen; tai (e) Euroopan vakausmekanismin johtokunta toteaa, että kyseiselle jäsenvaltiolle EVM:n lainan muodossa annettavaan EVM:n rahoitustukeen liitetyt ehdot eivät ole täyttyneet, ja sen seurauksena päättää olla maksamatta sille myönnettyä vakaustukea. 7. Päättäessään keskeyttää maksut tai sitoumukset osittain tai kokonaisuudessaan 5 ja 6 kohdan mukaisesti, komissio varmistaa, että keskeytys on oikeasuhteinen ja vaikuttava ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen, ja noudattaa tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä, erityisesti sen suhteen, mitkä ovat keskeytyksen vaikutukset kyseisen jäsenvaltion talouteen. 8. Komissio lopettaa viipymättä maksujen ja sitoumusten keskeytyksen, jos jäsenvaltio on ehdottanut kumppanuussopimukseen ja asiaankuuluviin ohjelmiin muutoksia komission pyytämällä tavalla ja komissio on hyväksynyt ne ja, tapauksen mukaan, (a) neuvosto on todennut, että jäsenvaltio noudattaa sitä koskevia toimenpiteitä, jotka neuvosto on hyväksynyt perussopimuksen 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti; (b) liiallisia alijäämiä koskeva menettely keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1467/97 9 artiklan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt perussopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota liiallisen alijäämään olemassaoloa koskevan päätöksen; (c) neuvosto on hyväksynyt kyseisen jäsenvaltion toimittaman oikaisutoimenpiteitä koskevan suunnitelman asetuksen (EU) N:o [...] [liiallista epätasapainoa koskevasta menettelystä annettu asetus] 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai liiallisia alijäämiä koskeva menettely jätetään lepäämään kyseisen asetuksen 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn kyseisen asetuksen 11 artiklan mukaisesti;

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(d) komissio on todennut, että jäsenvaltio on toteuttanut toimenpiteitä pannaakseen täytäntöön neuvoston asetuksessa (EU) N:o 407/2010 tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 332/2002 tarkoitetun sopeutusohjelman, ja on sen seurauksena antanut luvan tälle jäsenvaltiolle myönnetyn rahoitustuen maksamiseen; tai	(d) komissio on todennut, että jäsenvaltio on toteuttanut toimenpiteitä pannaakseen täytäntöön neuvoston asetuksessa (EU) N:o 407/2010 tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 332/2002 tarkoitetun sopeutusohjelman, ja on sen seurauksena antanut luvan tälle jäsenvaltiolle myönnetyn rahoitustuen maksamiseen; tai
(e) komissio on todennut, että jäsenvaltio on toteuttanut toimenpiteitä pannaakseen täytäntöön neuvoston asetuksessa (EU) N:o 407/2010 tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 332/2002 tarkoitetun sopeutusohjelman, ja on sen seurauksena antanut luvan tälle jäsenvaltiolle myönnetyn rahoitustuen maksamiseen; tai.	(e) komissio on todennut, että jäsenvaltio on toteuttanut toimenpiteitä pannaakseen täytäntöön neuvoston asetuksessa (EU) N:o 407/2010 tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 332/2002 tarkoitetun sopeutusohjelman, ja on sen seurauksena antanut luvan tälle jäsenvaltiolle myönnetyn rahoitustuen maksamiseen; tai.
Samanaikaisesti neuvosto tekee komission ehdotuksesta päätöksen budjetoida keskeytetyt maksusitoumukset uudelleen vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o [...] 8 artiklan mukaisesti.	Samanaikaisesti neuvosto tekee komission ehdotuksesta päätöksen budjetoida keskeytetyt maksusitoumukset uudelleen vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o [...] 8 artiklan mukaisesti.

Perustelu

On torjuttava painokkaasti ehdotukset, joilla pyritään nivomaan koheesiopolitiikka vakaussopimuksen noudattamiseen (makrotaloudelliset ehdot). Alueiden komitea katsoo, että **makrotaloudelliset ehdot** tähtäävät toisiin tavoitteisiin kuin koheesiopolitiikka, ja näin ollen **alueellisia yhteisöjä** ei voida rangaista siitä, etteivät eräät jäsenvaltiot noudata sitoumuksiaan etenkin julkistalouden alijäämän osalta. On totta, että joissain tapauksissa sopimukseen ja toimenpideohjelmiin on tehtävä muutoksia, mutta maksujen osittaisen tai täydellisen keskeyttämisen ei tulisi olla mahdollista.

Muutosehdotus 26

23 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Ohjelmien valmistelu	Ohjelmien valmistelu
1. Yhteisen strategiakehyksen rahastot on pantava täytäntöön ohjelmien kautta kumppanuussopimuksen mukaisesti. Kunkin ohjelman on katettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välinen ajanjakso.	1. Yhteisen strategiakehyksen rahastot on pantava täytäntöön ohjelmien kautta kumppanuussopimuksen mukaisesti. Kunkin ohjelman on katettava 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välinen ajanjakso.
2. Ohjelman laatii jäsenvaltio tai sen nimeämä viranomainen yhteistyössä kumppaneiden kanssa.	2. Ohjelman laatii jäsenvaltio tai sen nimeämä viranomainen yhteistyössä kumppaneiden kanssa.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava ohjelmat samanaikaisesti kumppanuussopimuksen kanssa, lukuun ottamatta Euroopan alueelliseen yhteistyöhön liittyviä ohjelmia, jotka on toimitettava kuuden kuukauden kuluessa yhteisen strategiakehyksen hyväksymisestä. Kaikkien ohjelmien mukana on oltava 48 artiklassa säädetty ennakkoarviointi.	<u>3. Tulee edistää mahdollisuutta toteuttaa useista rahastoista (EAKR, ESR, koheesiorahasto, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto, Euroopan meri- ja kalatalousrahasto) tukea saavia toimenpideohjelmia. Tässä tarkoituksessa Euroopan komissio ryhtyy kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin niiden valmistelua ja toteuttamista varten suhteellisuusperiaatetta asianmukaisesti noudattaen.</u>
	4. 3. Jäsenvaltioiden on toimitettava ohjelmat samanaikaisesti kuuden kuukauden kuluessa kumppanuussopimuksen toimitamisesta kanssa, lukuun ottamatta Euroopan alueelliseen yhteistyöhön liittyviä ohjelmia, jotka on toimitettava kuuden kuukauden kuluessa yhteisen strategiakehyksen hyväksymisestä. Kaikkien ohjelmien mukana on oltava 48 artiklassa säädetty ennakkoarviointi.

Perustelu

Komitea katsoo, että kaikkien toimijoiden (Euroopan komission, jäsenvaltioiden, paikallis- ja alueviranomais-ten) on kannustettava valitsemaan laadittavaksi useista rahastoista tukea saavia ohjelmia (valinta, jota komitea kannattaa vakaasti). Komission tulee tätä varten poistaa kaikki menettelylliset esteet ja välttää valvonnan lisääntymistä, johon saatetaan päätyä – suhteellisuusperiaatteen pohjalta – siksi, että useista rahastoista tukea saava ohjelma on rahoitukseltaan suurempi. Komitea pelkää myös, että vaatimus toimittaa ohjelmat samanaikaisesti kumppanuussopimuksen kanssa saattaa viivästyttää toimien käynnistämistä, minkä vuoksi määräajaksi ehdotetaan kuutta kuukautta.

Muutosehdotus 27

25 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Ohjelmien hyväksymismenettely	Ohjelmien hyväksymismenettely
1. Komissio arvioi ohjelmien yhdenmukaisuuden suhteessa tähän asetukseen ja rahastokohtaisiin sääntöihin ja sen, miten ne ovat edistäneet temaattisten tavoitteiden ja kutakin yhteisen strategiakehyksen rahastoa koskevien unionin prioriteettien toteuttamista, samoin kuin yhdenmukaisuuden suhteessa yhteiseen strategiakehykseen, kumppanuus-sopimukseen, perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisiin maakohtaisiin suosituksiin sekä perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettuihin neuvoston suosituksiin ottaen huomioon ennakoarvioinnin. Arvioinnissa kiinnitetään huomiota erityisesti ohjelmastrategian soveltuvuuteen, vastaaviin tavoitteisiin, indikaattoreihin ja talousarviomäärärahojen kohdentamiseen.	1. Komissio arvioi ohjelmien yhdenmukaisuuden suhteessa tähän asetukseen ja rahastokohtaisiin sääntöihin ja sen, miten ne ovat edistäneet temaattisten tavoitteiden ja kutakin yhteisen strategiakehyksen rahastoa koskevien unionin prioriteettien toteuttamista, samoin kuin yhdenmukaisuuden suhteessa yhteiseen strategiakehykseen, kumppanuus-sopimukseen, perussopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisiin maakohtaisiin suosituksiin sekä perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettuihin neuvoston suosituksiin ottaen huomioon ennakoarvioinnin. Arvioinnissa kiinnitetään huomiota erityisesti ohjelmastrategian soveltuvuuteen ja <u>toteutettavuuteen</u> , vastaaviin tavoitteisiin, indikaattoreihin ja talousarviomäärärahojen kohdentamiseen.

Perustelu

On tärkeää korostaa sitä, että arvioinnissa tulee ottaa huomioon strategian soveltuvuuden lisäksi myös sen käytännön toteutettavuus.

Muutosehdotus 28

28 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Paikallisyhteisöjen omat kehittämishankkeet	Paikallisyhteisöjen omat kehittämishankkeet
1. Paikallisyhteisöjen omat kehittämis-hankkeet, joita kutsutaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousra-haston osalta LEADERin paikalliseksi kehittämiseksi,	1. Paikallisyhteisöjen omat kehittämis-hankkeet, joita kutsutaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousra-haston osalta LEADERin paikalliseksi kehittämiseksi,
(a) keskittyvät tiettyihin aluetasoa pienempiin yksiköihin;	(a) keskittyvät tiettyihin aluetasoa pienempiin yksiköihin;
(b) ovat paikallisyhteisön vetämiä ja toteutetaan käyttäen paikallisia toimintaryhmiä, jotka muodostuvat paikallisten yksityisten ja julkisten sosioekonomisten eturyhmien edustajista ja joiden päätöksenteossa julkisen sektorin tai yhdenkään yksittäisen eturyhmän osuus ei ole yli 49 prosenttia äänimäärästä;	(b) ovat paikallisyhteisön vetämiä ja toteutetaan käyttäen paikallisia toimintaryhmiä, jotka muodostuvat paikallisten yksityisten ja julkisten sosioekonomisten eturyhmien edustajista ja joiden päätöksenteossa julkisen sektorin tai yhdenkään yksittäisen eturyhmän osuus ei <u>pe-riähteessä</u> ole yli 49 prosenttia äänimäärästä, <u>mutta poikkeuksia tästä voidaan sallia toimenpideohjelmissa niiden olemassa olevien institutionalisoitujen paikallis-kehi-tyksen rakenteellisten kokonaisuuk-sien osalta, joissa noudatetaan erilaisia äänestystä koskevia sääntöjä;</u>

Perustelu

Olemassa olevia paikallisia kumppanuuksia ei pidä kohdella epäoikeudenmukaisesti sen vuoksi, että niiden sisäiset äänestystä koskevat säännöt eivät ole yhteensopivat ehdotetun direktiivin vaatimusten kanssa. Ase-
tuksessa pitää olla kylliksi liikkumavaraa, jotta kumppanit pystyvät löytämään toimivan ratkaisun kumppa-
nuussopimusta laatiessaan.

Muutosehdotus 29

29 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Paikalliset kehittämisstrategiat	Paikalliset kehittämisstrategiat
1. Paikallisen kehittämisstrategian on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:	1. Paikallisen kehittämisstrategian on sisällettävä vähin- tään seuraavat osatekijät:
(a) strategian kattaman kohdealueen ja väestömäärän määrittely;	(a) strategian kattaman kohdealueen ja väestömäärän määrittely;
(b) analyysi alueen kehittämistarpeista ja -mahdollisuuksista, mukaan lukien analyysi vahvuuksista, heikkouksista, mahdollisuuksista ja uhista;	(b) analyysi alueen kehittämistarpeista ja -mahdollisuuksista, mukaan lukien analyysi vahvuuksista, heikkouksista, mahdollisuuksista ja uhista;
(c) kuvaus strategiasta ja sen tavoitteista, kuvaus strategian yhtenäisyydestä ja innovatiivisuudesta ja tavoitteiden tärkeysjärjestys, mukaan lukien selkeät ja mitattavissa olevat tuotos- ja tulostavoitteet. Strategian on oltava johdonmukainen kaikkien mukana olevien yhteisen strategiakehyksen rahastojen asiaankuuluvien ohjelmien kanssa;	(c) kuvaus strategiasta ja sen tavoitteista; <u>sekä</u> kuvaus strategian yhtenäisyydestä <u>etenkin</u> taajamien lähialueita ja toiminnallisia alueita ja näin ollen kaupunki- ja maaseutualueiden toimijoita koskevan strategian osalta ja <u>innovatiivisuudesta ja tavoitteiden tärkeysjärjestys, mukaan lukien selkeät ja mitattavissa olevat tuotos- ja tulostavoitteet. Strategian on oltava johdonmukainen kaikkien mukana olevien yhteisen strategiakehyksen rahastojen asiaankuuluvien ohjelmien kanssa;</u>
(d) kuvaus prosessista, jonka mukaisesti paikallisyhteisö on osallistunut strategian kehittämiseen;	(d) kuvaus prosessista, jonka mukaisesti paikallisyhteisö on osallistunut strategian kehittämiseen;
(e) toimintasuunnitelma, josta käy ilmi, kuinka tavoitteet muunnetaan käytännön toimenpiteiksi;	(e) toimintasuunnitelma, josta käy ilmi, kuinka tavoitteet muunnetaan käytännön toimenpiteiksi;
(f) strategian hallintoa ja seuranta koskevien järjestelyjen kuvaus, jossa osoitetaan, että paikallisella toimintaryhmällä on valmiudet strategian täytäntöönpanoon, sekä kuvaus arviointiin liittyvistä erityisjärjestelyistä;	(f) strategian hallintoa ja seuranta koskevien järjestelyjen kuvaus, jossa osoitetaan, että paikallisella toimintaryhmällä on valmiudet strategian täytäntöönpanoon, sekä kuvaus arviointiin liittyvistä erityisjärjestelyistä;
(g) strategian rahoitussuunnitelma, mukaan luettuna yhteisen strategiakehyksen rahastojen varojen suunniteltu jako.	(g) strategian rahoitussuunnitelma, mukaan luettuna yhteisen strategiakehyksen rahastojen varojen suunniteltu jako ja <u>erityisesti yhdenmukaisesti alueellisten investointien, kaupunkialueiden kehityksen ja yhteisten toimintasuunnitelmien käyttäminen.</u>
2. Jäsenvaltioiden on määritettävä paikallisten kehittämishankkeiden valintaperusteet. Valintaperusteita voidaan vahvistaa rahastokohtaisissa säännöissä.	2. Jäsenvaltioiden on määritettävä <u>yhdessä alueellisten yhteisöjen kanssa</u> paikallisten kehittämishankkeiden valintaperusteet. Valintaperusteita voidaan vahvistaa rahastokohtaisissa säännöissä.
[– –]	[– –]
6. Siirretään komissiolle valta antaa 142 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua strategian kattaman kohdealueen ja väestömäärän määrittämistä.	6. Siirretään komissiolle valta antaa 142 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua strategian kattaman kohdealueen ja väestömäärän määrittämistä.

Perustelu

Komission ehdotukset, jotka koskevat **paikalliskehitystä tukevia toimia ja yhdenmukaisia alueellisia investointeja**, ovat myönteisiä, mutta samalla on yksinkertaistettava näiden uusien säännösten täytäntöönpanoon liittyviä järjestelyjä ja menettelyjä, jotta voidaan välttää tilanne, jossa paikallisen tason toimijat jättävät turvautumatta niihin. Delegoitu säädös vaikuttaa liialliselta myös paikallisen kehittämisstrategian kattaman kohdealueen ja väestömäärän määrittelyä varten, sillä tehtävä kuuluu tyypillisesti alue- ja paikallisviranomaisten toimivaltaan, koska se edellyttää kyseisen alueen dynamiikan ja ongelmien erityistuntemusta. Tulisi myös olla täysin mahdollista yhdistää paikalliset kehitysstrategiat yhdenmukisten alueellisten investointien ja yhteisten toimintasuunnitelmien toteuttamiseen.

Lisäksi on tärkeää, että toteutettavilla paikallisilla kehittämisstrategioilla voidaan edistää kaupunkien ja maaseudun välisiä suhteita ja että taajamien lähialueiden paikalliset toimijat voivat osallistua täysivaltaisina kumppaneina paikallisten kehittämisstrategioiden laadintaan.

Muutosehdotus 30

35 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Rahoitusvälineiden menoja sisältävät maksupyynnöt 2. Kun kyseessä ovat 33 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut, 33 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti täytäntöön pannut rahoitusvälineet, niitä koskevassa maksupyyntöä esitetyn tukikelpoisten menojen kokonaismäärän on sisällettävä ja siinä on erikseen ilmoitettava se tuen kokonaismäärä, joka on maksettu tai joka odotetaan maksettavan kyseiseen rahoitusvälineeseen loppukäyttäjien tehtäviä investointeja varten, jotka on suoritettava ennalta määritettynä, enintään kahden vuoden ajanjaksona, hallinnointikustannukset ja korvaukset tai -palkkiot mukaan luettuina. 3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti määritetty määrä on mukautettava myöhemmissä maksupyyntöissä, jotta voidaan ottaa huomioon kyseiseen rahoitusvälineeseen aiemmin maksetun tukimäärän sekä loppukäyttäjien tosiasiallisesti investoitujen määrien ero, maksetut hallinnointikustannukset ja -korvaukset tai -palkkiot mukaan luettuina. Nämä määrät on ilmoitettava maksupyyntöissä erikseen.	Rahoitusvälineiden menoja sisältävät maksupyynnöt 2. Kun kyseessä ovat 33 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut, 33 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti täytäntöön pannut rahoitusvälineet, niitä koskevassa maksupyyntöä esitetyn tukikelpoisten menojen kokonaismäärän on sisällettävä ja siinä on erikseen ilmoitettava se tuen kokonaismäärä, joka on maksettu tai joka odotetaan maksettavan kyseiseen rahoitusvälineeseen, <u>jotta voidaan täyttää investointeihin liittyvät oikeudellisesti velvoittavat sitoumukset suhteessa loppukäyttäjien tehtäviä investointeja varten, jotka on suoritettava ennalta määritettynä, enintään kahden vuoden ajanjaksona, hallinnointikustannukset ja korvaukset tai -palkkiot mukaan luettuina.</u> 3. <u>Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti määritetty määrä on mukautettava myöhemmissä maksupyyntöissä, jotta voidaan ottaa huomioon kyseiseen rahoitusvälineeseen aiemmin maksetun tukimäärän sekä loppukäyttäjien tosiasiallisesti investoitujen määrien ero, maksetut hallinnointikustannukset ja -korvaukset tai -palkkiot mukaan luettuina. Nämä määrät on ilmoitettava maksupyyntöissä erikseen. Myöhemmät maksupyyntöt määritellään 2 kohdan mukaisesti. Maksupyyntöä ilmoitetaan kuitenkin erikseen tosiasiallisesti määritetty, jotka on investoitu loppukäyttäjien tai maksettu hallinnointikustannuksiin ja -korvausten tai -palkkioiden kattamiseksi, ja oikeudellisesti velvoittavat sitoumukset, jotka liittyvät loppukäyttäjien tehtäviin investointeihin ja vastaaviin hallinnointikustannuksiin ja -korvauksiin tai -palkkioihin. Jos oikeudellisesti velvoittaviin sitoumuksiin liittyvät tosiasiallisesti suoritettujen määrät ovat 20 prosenttia suunniteltua pienemmät, tämä pienempi määrä vähennetään maksupyyntöstä, ja se voidaan ottaa huomioon myöhemmissä maksupyyntöissä vasta sitten, kun se on tosiasiallisesti suoritettu.</u>
[– –]	[– –]

Perustelu

Ehdotetun asetuksen tekstissä kannustetaan erityisesti käyttämään komission luomia tavanomaisia välineitä. Kannatettavana tavoitteena on hillitä rahoitusjärjestelyvälineiden liiallista käyttöä yksinomaan menojen varmentamiseksi. Komitean ehdottamalla muutoksilla on tarkoitus pyrkiä tasapainottamiseen myös siten, että monipuolistetaan ehtoja ja edellytyksiä ja sallitaan poikkeamat suunnitelmien noudattamiseen.

Muutosehdotus 31

39 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jäljelle jääneiden varojen käyttö ohjelman päättämisen jälkeen Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että pääomavarat sekä tuotot ja muut tulot, jotka johtuvat yhteisen strategiakehyksen rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta, käytetään ohjelman tavoitteiden mukaisesti vähintään kymmenen vuoden aikana ohjelman päättämisestä.	Jäljelle jääneiden varojen käyttö ohjelman päättämisen jälkeen Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että pääomavarat sekä tuotot ja muut tulot, jotka johtuvat yhteisen strategiakehyksen rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta, käytetään ohjelman tavoitteiden mukaisesti vähintään kymmenen viiden vuoden aikana ohjelman päättämisestä.

Perustelu

Rahoitusjärjestelyvälineiden ja niistä saatavien varojen käyttämiseen varatun ajan ei tulisi olla niin pitkä kuin esitetään. Kymmenen vuoden aika ohjelman päättämisestä luo oikeudellista epävarmuutta pitkäksi ajaksi.

Muutosehdotus 32

40 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskeva kertomus 2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettun kertomuksen on sisällettävä kustakin rahoitusvälineestä seuraavat tiedot: (a) tiedot ohjelmasta ja prioriteetista, johon perustuen yhteisen strategiakehyksen rahastojen tuki myönnetään; [– –] (e) komissiolle toimitettuihin maksupyyntöihin sisältyvän, rahoitusvälineestä loppukäyttäjille maksetun tai takaus-sopimuksiin sidotun tuen kokonaismäärä ohjelman, prioriteetin tai toimenpiteen mukaan jaoteltuna; (f) rahoitusvälineen tuottamat tulot ja rahoitusvälineeseen suoritettut takaisinmaksut; (g) rahoitusvälineen avulla toteutettujen investointien kerrannaisvaikutukset sekä investointien ja osuuksien arvo; (h) rahoitusvälineen osuus kyseisen ohjelman ja prioriteetin indikaattorien saavuttamisessa. [– –]	Rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa koskeva kertomus 2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettun kertomuksen on sisällettävä kustakin rahoitusvälineestä seuraavat tiedot: (a) tiedot ohjelmasta ja prioriteetista, johon perustuen yhteisen strategiakehyksen rahastojen tuki myönnetään; [– –] (e) komissiolle toimitettuihin maksupyyntöihin sisältyvän, rahoitusvälineestä loppukäyttäjille maksetun tai takaus-sopimuksiin sidotun tuen kokonaismäärä ohjelman, prioriteetin tai toimenpiteen mukaan jaoteltuna; (f) rahoitusvälineen tuottamat tulot ja rahoitusvälineeseen suoritettut takaisinmaksut; (g) rahoitusvälineen avulla toteutettujen investointien kerrannaisvaikutukset sekä investointien ja osuuksien arvo; (h) rahoitusvälineen osuus kyseisen ohjelman ja prioriteetin indikaattorien saavuttamisessa. [– –]

Perustelu

Tarkoituksena on yksinkertaistaa vuosittaista raportointivelvollisuutta, joka koskee komission vaatimia tietoja rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta.

Muutosehdotus 33

42 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Seurantakomitean kokoonpano 1. Seurantakomitea koostuu hallinto-viranomaisen ja mahdollisten välittävien elinten edustajista sekä kumppaneiden edustajista. Kullakin seurantakomitean jäsenellä on äänioikeus.	Seurantakomitean kokoonpano 1. Seurantakomitea koostuu hallinto-viranomaisen ja mahdollisten välittävien elinten edustajista sekä kumppaneiden edustajista. Kullakin seurantakomitean jäsenellä on äänioikeus.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman seurantakomiteassa on oltava edustajia myös mahdollisista kyseiseen ohjelmaan osallistuvista kolmansista maista.	Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman seurantakomiteassa on oltava edustajia myös mahdollisista kyseiseen ohjelmaan osallistuvista kolmansista maista <u>sillä edellytyksellä, että kyseiset maat osallistuvat ohjelman rahoitukseen.</u>

Perustelu

On epäselvää, kuinka kolmansien maiden ja syrjäisimpien alueiden naapurialueiden osallistuminen sovitetaan eurooppalaiseen alueelliseen yhteistyöhön. Kun kyse on ohjelmista, joihin osoitetaan varoja eurooppalaisen naapuruuden välineestä (ENI) tai liittymistä valmistelevalta tukivälineestä (IPA) EAKR:n ohella ja joihin viitataan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen 28 artiklassa, on selvää, että kolmansien maiden osallistuminen on välttämätöntä. Syrjäisimpien alueiden osalta kolmannet maat ja naapurialueet (Kanariansaaria ja Marokkoa lukuun ottamatta) eivät kuitenkaan kuulu eurooppalaisen naapuruuden välineen eivätkä liittymistä valmistelevalta tukivälineen piiriin. Kyse on maista, jotka saavat rahoitusta EKR:stä ja jotka eivät osallistu lisävaroin eurooppalaiseen alueelliseen yhteistyöhön. Siitä huolimatta, että kolmansien maiden kanssa on tehtävä yhteistyötä, osoitetaan syrjäisimpien alueiden alueellisen yhteistyön ohjelmiin määrärahoja yksinomaan EAKR:stä. Vaikka 30 prosenttia määrärahoista voidaan käyttää unionin alueen ulkopuolella, kyseisten kolmansien maiden ei pidä osallistua seurantakomiteoihin.

Muutosehdotus 34

43 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Seurantakomitean tehtävät 1. Seurantakomitean on kokoonnuttava vähintään keran vuodessa, ja sen on tarkasteltava ohjelman täytäntöönpanoa ja ohjelmalle asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistystä. Tarkastelua suorittaessaan sen on otettava huomioon taloudelliset tiedot, yhteiset indikaattorit ja ohjelmakohtaiset indikaattorit, myös tulosindikaattoreiden muutokset ja määrällisten tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunut edistys, sekä tuloskehityksessä määritetyt välitavoitteet.	Seurantakomitean tehtävät 1. Seurantakomitean on kokoonnuttava vähintään keran vuodessa, ja sen on tarkasteltava ohjelman täytäntöönpanoa ja ohjelmalle asetettujen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistystä. Tarkastelua suorittaessaan sen on otettava huomioon taloudelliset tiedot, yhteiset indikaattorit ja ohjelmakohtaiset indikaattorit, myös tulosindikaattoreiden muutokset ja määrällisten tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunut edistys, sekä <u>49 artiklassa tarkoitettua arviointisuunnitelmasta saatavat tiedot ja</u> tuloskehityksessä määritetyt välitavoitteet.

Perustelu

Ohjelman täytäntöönpanon arvioimiseksi on tarpeen ottaa huomioon myös 49 artiklassa tarkoitettu ohjelmakauden aikana tapahtuva arviointi.

Muutosehdotus 35

47 artiklan uusi 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yleiset säännökset 1. Arviointeja tehdään ohjelmien suunnittelun ja täytäntöönpanon parantamiseksi sekä ohjelmien vaikuttavuuden, tehokkuuden ja vaikutusten arvioimiseksi. Ohjelmien vaikutukset on arvioitava asianomaisten yhteisen strategiakehyksen rahastojen tehtävien mukaisesti käyttäen tapauksen mukaan vertailuperusteina älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa (?), bruttokansantuotetta (BKT) ja työttömyyttä.	Yleiset säännökset 1. Arviointeja tehdään ohjelmien suunnittelun ja täytäntöönpanon parantamiseksi sekä ohjelmien vaikuttavuuden, tehokkuuden ja vaikutusten arvioimiseksi. Ohjelmien vaikutukset on arvioitava asianomaisten yhteisen strategiakehyksen rahastojen tehtävien mukaisesti käyttäen tapauksen mukaan vertailuperusteina älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin strategiaa (?), bruttokansantuotetta (BKT) ja työttömyyttä. <u>2. Edellä 1 kohdassa säädetyn lisäksi ohjelmien vaikutusta voidaan arvioida käyttäen vertailuperusteina myös muita näkökohtia, joita voidaan pitää merkittävänä tietyin alueen sosioekonomisten erityispiirteiden pohjalta.</u>

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
2. Jäsenvaltioiden on annettava käyttöön arviointien toteuttamiseksi tarvittavat resurssit ja huolehdittava, että käytössä on menettelyjä, joilla tuotetaan ja kerätään arviointeja varten tarvittavat tiedot, myös yhteisiin indikaattoreihin sekä tapauksen mukaan ohjelmakohtaisiin indikaattoreihin liittyvät tiedot.	32. Jäsenvaltioiden on annettava käyttöön arviointien toteuttamiseksi tarvittavat resurssit ja huolehdittava, että käytössä on menettelyjä, joilla tuotetaan ja kerätään arviointeja varten tarvittavat tiedot, myös yhteisiin indikaattoreihin sekä tapauksen mukaan ohjelmakohtaisiin indikaattoreihin liittyvät tiedot. 4.3.
(²) Viite: EU2020-strategian yleistavoitteet.	(²) Viite: EU2020-strategian yleistavoitteet.

Perustelu

On tärkeää, että vaikutustenarvioinneissa voidaan tutkia myös muita, yhtä tärkeitä näkökohtia alueiden komitean lausunnossa "BKT ja muut indikaattorit – Edistymisen mittaaminen" kuvaillun "BKT:tä enemmän" -lähestymistavan mukaisesti (ks. CdR 163/2010 fin).

Muutosehdotus 36

48 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
3. Ennakoarvioinneissa arvioidaan [– –] (g) ovatko indikaattoreille asetetut määrälliset tavoitteet realistiset ottaen huomioon suunniteltu yhteisen strategiakehityksen rahastoista maksettava tuki; (h) ehdotetun tukimuodon perusteet; (i) henkilöstöresurssien ja hallinnollisten valmiuksien riittävyys ohjelman hallintoon; (j) ohjelman seuranta ja arviointien suorittamiseen tarvittavien tietojen keräämistä varten tarkoitettujen menettelyjen soveltuvuus; (k) tuloskehityksen valittujen välitavoitteiden soveltuvuus; (l) naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä sekä syrjinnän torjumista koskevien suunniteltujen toimenpiteiden riittävyys; (m) suunniteltujen kestävästä kehitystä tukevien toimenpiteiden riittävyys.	3. Ennakoarvioinneissa arvioidaan [– –] (g) ovatko indikaattoreille asetetut määrälliset tavoitteet realistiset ottaen huomioon suunniteltu yhteisen strategiakehityksen rahastoista maksettava tuki; (h) ehdotetun tukimuodon perusteet; (i) henkilöstöresurssien ja hallinnollisten valmiuksien riittävyys ohjelman hallintoon; (j) ohjelman seuranta ja arviointien suorittamiseen tarvittavien tietojen keräämistä varten tarkoitettujen menettelyjen soveltuvuus; (k) tuloskehityksen valittujen välitavoitteiden soveltuvuus; (j) naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä sekä syrjinnän torjumista koskevien suunniteltujen toimenpiteiden riittävyys; (k) suunniteltujen kestävästä kehitystä tukevien toimenpiteiden riittävyys.

Perustelu

Komitea katsoo, ettei ennakoarviointeihin voida sisällyttää osatekijöitä, joita ei voida ilmaista määrällisesti asianmukaisella tavalla ennen ohjelmien käynnistämistä, tai osatekijöitä, jotka on jo esitetty muissa asiakirjoissa (esim. hallinto- ja valvontajärjestelmä, kumppanuussopimus). Näin ollen ehdotetaan eräiden tietojen poistamista.

Muutosehdotus 37

49 artiklan uusi 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Arviointi ohjelmakauden aikana 1. Hallintoviranomaisen on laadittava jokaiselle ohjelmalle arviointisuunnitelma ja esitettävä se rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.	Arviointi ohjelmakauden aikana 1. Hallintoviranomaisen on laadittava jokaiselle ohjelmalle arviointisuunnitelma ja esitettävä se rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava riittävät arviointivalmiudet.	2. Jäsenvaltioiden on varmistettava riittävät arviointivalmiudet.
3. Hallintoviranomaisten on ohjelmakauden aikana toteutettava kunkin ohjelman osalta arviointeja, myös vaikutavuuden, tehokkuuden ja vaikutusten arviointeja, arviointisuunnitelman perusteella. Ohjelmakauden aikana on vähintään kerran tehtävä arviointi, jossa tarkastellaan, miten yhteisen strategiakehyksen rahastoista maksettu tuki on edistänyt kunkin prioriteetin mukaisia tavoitteita. Kaikkia arviointeja tarkastellaan seurantakomiteassa, ja ne toimitaan komissiolle.	3. Hallintoviranomaisten on ohjelmakauden aikana toteutettava kunkin ohjelman osalta arviointeja, myös vaikutavuuden, tehokkuuden ja vaikutusten arviointeja, arviointisuunnitelman perusteella. Ohjelmakauden aikana on vähintään kerran tehtävä arviointi, jossa tarkastellaan, miten yhteisen strategiakehyksen rahastoista maksettu tuki on edistänyt kunkin prioriteetin mukaisia tavoitteita. Kaikkia arviointeja tarkastellaan seurantakomiteassa, ja ne toimitaan komissiolle.
4. Komissio voi toteuttaa oma-aloitteisesti ohjelmien arviointeja.	4. <u>Hallintoviranomaiset hyväksyvät tarkoituksenmukaiset muutokset ja parannukset ohjelman välineistöön ja täytäntöönpanomenettelyihin edellä 3 kohdassa tarkoitettujen arviointitietojen pohjalta.</u> 54. Komissio voi toteuttaa oma-aloitteisesti ohjelmien arviointeja.

Perustelu

Jotta tulossuuntautumista voitaisiin tavoitella entistä paremmin, on aiheellista hyödyntää tosiasiallisesti ohjelmakauden aikana tehtäviä arviointeja ohjelmien tehostamiseksi.

Muutosehdotus 38

54 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tuloja tuottavat toimet	Tuloja tuottavat toimet
1. Toimen päätökseen saamisen jälkeen tietyn viitekauden aikana saatavat nettotulot määritetään ennalta käyttämällä jompaakumpaa seuraavista menetelmistä:	1. Toimen päätökseen saamisen jälkeen tietyn viitekauden aikana saatavat nettotulot määritetään ennalta käyttämällä jompaakumpaa seuraavista menetelmistä:
(a) kiinteän tuloprosenttiosuuden soveltaminen kyseiseen toimityyppiin;	(a) kiinteän tuloprosenttiosuuden soveltaminen kyseiseen toimityyppiin;
(b) toimen nettotulojen käyvän arvon laskenta ottaen huomioon saastuttaja maksaa -periaatteen soveltaminen sekä tarvittaessa kyseisen jäsenvaltion suhteelliseen vaurauteen liittyvät tasapuolisuusnäkökohdat.	(b) toimen nettotulojen käyvän arvon laskenta ottaen huomioon saastuttaja maksaa -periaatteen soveltaminen sekä tarvittaessa kyseisen jäsenvaltion suhteelliseen vaurauteen liittyvät tasapuolisuusnäkökohdat.
Osarahoitettavan toimen tukikelpoiset menot eivät saa ylittää toimen investointikustannusten käypää arvoa vähennettynä nettotulojen käyvällä arvolla, joka on määritetty jommallakummalla näistä menetelmistä.	Osarahoitettavan toimen tukikelpoiset menot eivät saa ylittää toimen investointikustannusten käypää arvoa vähennettynä nettotulojen käyvällä arvolla, joka on määritetty jommallakummalla näistä menetelmistä.
Siirretään komissiolle valta antaa a alakohdassa tarkoitetun kiinteän prosenttiosuuden määrittelyä koskevia delegoituja säädöksiä 142 artiklan mukaisesti.	Siirretään komissiolle valta antaa Edellä a alakohdassa tarkoitetun kiinteän prosenttiosuuden määrittelyssä <u>noudatetaan seuraavia kiinteämäärisiä tasoja; koskevia delegoituja säädöksiä 142 artiklan mukaisesti.</u>
Komissio vahvistaa b alakohdassa tarkoitetun menetelmän hyväksymällä täytäntöönpanosäädöksiä 143 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.	(c) <u>merkittäviä nettotuloja synnyttävien infrastruktuuri-investointien osalta se voi olla enintään</u> i) <u>40 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista lähentymis-tavoitteen alueilla, mihin voidaan lisätä enintään 10 prosentin korotus koheesiorahaston tukemissa jäsenvaltioissa;</u> ii) <u>30 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista siirtymä-alueilla;</u>

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
	iii) <u>25 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista kilpailu-kykytavoitteen alueilla;</u> iv) <u>kyseisiä tasoja voidaan korottaa, kun kyse on muusta rahoitusmuodosta kuin suorasta tuesta edellyttäen, että tämä korotus on enintään 10 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;</u> (d) <u>yrityksiin kohdistuvissa investoinneissa rahoitustuki voi olla enintään</u> i) <u>35 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista lähen-tymistavoitteen alueilla;</u> ii) <u>25 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista siirtymä-alueilla;</u> iii) <u>15 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista kilpailu-kykytavoitteen alueilla;</u> iv) <u>pieniin ja keskiin yrityksiin kohdistuvissa investoinneissa kyseisiä tasoja voidaan korottaa, kun kyse on muusta rahoitusmuodosta kuin suorasta tuesta edellyttäen, että tämä korotus on enintään 10 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.</u> Komissio vahvistaa b alakohdassa tarkoitetun menetelmän hyväksymällä täytäntöön-panosäädöksiä 143 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Perustelu

On parempi, että otetaan käyttöön ajanjakson 2000–2006 voimassa olleet säännöt, joiden mukaan tuloja tuottaviin hankkeisiin sovelletaan yhtä **erityistä (alennettua) tukitasoa**, jottei hankkeiden toteuttajien kiinnostus vähene.

Muutosehdotus 39

55 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tukikelpoisuus 1. Menojen tukikelpoisuus määritetään kansallisten sääntöjen perusteella, paitsi jos on vahvistettu erityissääntöjä tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä tai tämän asetuksen tai rahastokohtaisten sääntöjen perusteella. [– –] 6. Nettotulot, jotka toimi on tuottanut suoraan toteuttamisensa aikana ja joita ei ole otettu huomioon toimen hyväksymisajankohtana, on vähennettävä toimen tukikelpoisista menoista tuensaajan esittämässä loppumaksupyyntönsä. Tätä sääntöä ei sovelleta rahoitusvälineisiin eikä pal-kintoihin. [– –]	Tukikelpoisuus 1. Menojen tukikelpoisuus määritetään kansallisten sääntöjen perusteella, paitsi <u>alueellisen yhteistyön tavoitteen piiriin kuuluvien hankkeiden osalta tai</u> jos on vahvistettu erityissääntöjä tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä tai tämän asetuksen tai rahastokohtaisten sääntöjen perusteella. [– –] 6. Nettotulot, jotka toimi on tuottanut suoraan toteuttamisensa aikana ja joita ei ole otettu huomioon toimen hyväksymisajankohtana, on vähennettävä toimen tukikelpoisista menoista tuensaajan esittämässä loppumaksupyyntönsä. Tätä sääntöä ei sovelleta rahoitusvälineisiin eikä pal-kintoihin. [– –] <u>9. Alueellisen yhteistyön tavoitteen piiriin kuuluvien hankkeiden osalta komissio vahvistaa erillisen tukimenetelmän, jotta vältetään kaikenlainen toimijoiden välisen kilpailun vääristyminen.</u>

Perustelu

On tarpeen poistaa 6 kohta, jottei toimien täytäntöönpanon aikana tehtävistä tarkastuksista tulisi liian raskaita. Olisi lisättävä uusi 9 kohta, sillä alueellinen yhteistyö tarvitsee oman järjestelynsä, koska erilaisten kansallisten sääntöjen soveltamisesta tai niiden yhdensuuntaistamisesta koituisi liian suuri hallinnollinen este hankkeiden asianmukaiselle toteuttamiselle.

Muutosehdotus 40

59 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Avustuksiin sovellettavat erityiset kelpoisuussäännöt	Avustuksiin sovellettavat erityiset kelpoisuussäännöt
3. Seuraaviin kustannuksiin ei voida myöntää yhteisen strategiakehyksen rahastojen rahoitusosuutta:	3. Seuraaviin kustannuksiin ei voida myöntää yhteisen strategiakehyksen rahastojen rahoitusosuutta:
(a) lainojen korot;	(a) lainojen korot;
(b) rakentamattoman ja rakennetun maan hankinta siltä osin kuin siihen käytettävä määrä ylittää kymmenen prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa voidaan hyväksyä suurempi prosenttiosuus ympäristön säilyttämistä koskevien toimien osalta;	(b) rakentamattoman ja rakennetun maan hankinta siltä osin kuin siihen käytettävä määrä ylittää kymmenen prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa voidaan hyväksyä suurempi prosenttiosuus ympäristön säilyttämistä koskevien toimien osalta;
(c) arvonlisävero. Alv-määrät ovat kuitenkin tukikelpoisia, jos ne kansallisen alv-lainsäädännön mukaan ovat palautukseen oikeuttamattomia ja jos niiden maksajana on tuensaaja, joka ei ole direktiivin 2006/112/EY 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa olevan määritelmän mukainen verovelvollinen, edellyttäen, että kyseiset alv-määrät eivät ole infrastruktuuriin toimittamisen yhteydessä syntyneitä.	(c) palautettavissa oleva arvonlisävero. Alv-määrät ovat kuitenkin tukikelpoisia, jos ne kansallisen alv-lainsäädännön mukaan ovat palautukseen oikeuttamattomia ja jos niiden maksajana on tuensaaja, joka ei ole direktiivin 2006/112/EY 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa olevan määritelmän mukainen verovelvollinen, edellyttäen, että kyseiset alv-määrät eivät ole infrastruktuuriin toimittamisen yhteydessä syntyneitä.

Perustelu

Komitea katsoo, että ainoastaan palautettavissa olevaan alv:hen ei tulisi myöntää yhteisen strategiakehyksen kattamien rahastojen rahoitusosuutta. Mikäli kaikissa julkisen sektorin instituutioiden toteuttamissa hankkeissa arvonlisäveroa, joka ei ole palautettavissa, pidetään tukikelvottomana kuluna, kansallinen osarahoitusosuus kasvaa tuntuvasti ja alue- ja paikallistahojen kyky toteuttaa hankkeita vaarantuu. Lisäksi AK:n mukaan se, että alv, joka on syntynyt toimitettaessa infrastruktuuria tuensaajille, jätetään tukikelpoisuuden ulkopuolelle, aiheuttaa syrjintää verrattuna muihin toimintatyyppeihin.

Muutosehdotus 41

64 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Hyväksyntä ja koordinointi	Hyväksyntä ja koordinointi
[– –]	[– –]
3. Hyväksynnän on perustuttava riippumattoman tarkastuselimen antamaan lausuntoon, jossa arvioidaan, täyttääkö kyseinen elin hyväksymisperusteet. Riippumattoman tarkastuselimen on tehtäviään suorittaessaan otettava huomioon kansainvälisesti hyväksytyt tarkastusstandardit.	3. Hyväksynnän on perustuttava riippumattoman tarkastuselimen antamaan lausuntoon, jossa arvioidaan, täyttääkö kyseinen elin hyväksymisperusteet. Riippumattoman tarkastuselimen on tehtäviään suorittaessaan otettava huomioon kansainvälisesti hyväksytyt tarkastusstandardit.
[– –]	[– –]

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
5. Jäsenvaltio voi nimetä yhteensovittamisesta vastaavan viranomaisen, jonka tehtävänä on huolehtia yhteydenpidosta komissioon ja toimittaa sille tietoja, edistää unionin sääntöjen yhdenmukaista soveltamista, laatia yhteenvetokertomus, jossa esitetään kansallisen tason kokonaiskatsaus kaikista hallinnollisista vahvistuslausumista sekä tarkastuslausunnoista, ja koordinoita yleisluonteisten puutteiden korjaamiseksi toteutettavia toimenpiteitä.	5. Jäsenvaltio voi nimetä yhteensovittamisesta vastaavan viranomaisen, jonka tehtävänä on huolehtia yhteydenpidosta komissioon ja toimittaa sille tietoja, edistää unionin sääntöjen yhdenmukaista soveltamista, laatia yhteenvetokertomus, jossa esitetään kansallisen tason kokonaiskatsaus kaikista hallinnollisista vahvistuslausumista sekä tarkastuslausunnoista, ja koordinoita yleisluonteisten puutteiden korjaamiseksi toteutettavia toimenpiteitä.

Perustelu

On vältettävä erilaisten elinten ja tahojen lisäämistä, sillä se monimutkaistaisi entisestään hallinto- ja valvontajärjestelmää.

Muutosehdotus 42

67 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Maksuja koskevat yhteiset säännöt	Maksuja koskevat yhteiset säännöt
1. Komissio suorittaa yhteisen strategiakehyksen rahastojen rahoitusosuuteen sisältyvät maksut kuhunkin ohjelmaan talousarviomäärärahojen mukaisesti ja käytettävissä olevien varojen rajoissa. Kukin maksu kirjataan kyseisen rahaston aikaisimpaan avoimeen talousarviositoumukseen.	1. Komissio suorittaa yhteisen strategiakehyksen rahastojen rahoitusosuuteen sisältyvät maksut kuhunkin ohjelmaan talousarviomäärärahojen mukaisesti ja käytettävissä olevien varojen rajoissa. Kukin maksu kirjataan kyseisen rahaston aikaisimpaan avoimeen talousarviositoumukseen.
2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuina, välimaksuina, tapauksen mukaan vuotuisen saldon maksuna sekä loppumaksuna.	2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuina, välimaksuina, tapauksen mukaan vuotuisen saldon maksuna sekä loppumaksuna.
3. Kun kyseessä on 57 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan mukainen tukimuoto, tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan tuensaajalle maksetut määrät.	3. Kun kyseessä on 57 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan mukainen tukimuoto, tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan tuensaajalle maksetut määrät.

Perustelu

Viittaus ”vuotuisen saldoon” ei ole kannatettava, koska se tuo mukanaan periaatteen tilien vuotuisesta tarkastamisesta ja hyväksymisestä (vuotuinen päätös). Voidaan katsoa, että ehdotettu vuotuinen tilien tarkastus ja vahvistaminen tarkoittaa tosiasiallisesti vuotuisesta päättämistä, mikä kasvattaa hallinnollista taakkaa, tuo kuvaan pakolliset varainhoitoa koskevat oikaisut tapauksissa, joissa Euroopan komissio ja/tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin on havainnut sääntöjenvastaisuutta, ja vähentää joustavuutta maksujen ”ylikirjaamisen” ilmoittamisessa ja korvaamisessa, toisin kuin kaudella 2007–2013 on ollut asian laita.

Muutosehdotus 43

75 artiklan 1 kohdan a alakohhta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tietojen toimittaminen	Tietojen toimittaminen
1. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viimeistään tilikauden loppumista seuraavan vuoden helmikuun 1 päivänä seuraavat asiakirjat ja tiedot varainhoitoasetuksen [56 artiklan] mukaisesti:	1. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viimeistään tilikauden loppumista seuraavan vuoden helmikuun 1 päivänä seuraavat asiakirjat ja tiedot varainhoitoasetuksen [56 artiklan] mukaisesti:
(a) asianomaisten 64 artiklan nojalla hyväksytyjen elinten varmennetut tilinpäätöstiedot;	(a) asianomaisten 64 artiklan nojalla hyväksytyjen elinten varmennetut tilinpäätöstiedot, <u>jos todentamisviranomainen on päättänyt soveltaa vuotuisesta tilinpäätöskäytäntöä 128 artiklan nojalla;</u>

Perustelu

Olisi hyödyllistä, jos vuotuinen tilinpäätös olisi nykyisen ohjelmakauden tapaan valinnainen toimenpide ja sen soveltaminen todentamisiviranomaisen itsensä ratkaistavissa. 75 artiklassa säädettyä määräaikaa ei ole helppo noudattaa, sillä se on liian tiukka.

Muutosehdotus 44

82 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin	Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin
[– –]	[– –]
2. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen määrärahat kohdennetaan seuraaville kolmelle NUTS 2 -tason alueiden luokille:	2. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen määrärahat kohdennetaan seuraaville kolmelle NUTS 2 -tason alueiden luokille:
(a) vähemmän kehittyneet alueet, joiden BKT asukasta kohden on alle 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;	(a) vähemmän kehittyneet alueet, joiden BKT asukasta kohden on alle 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;
(b) siirtymäalueet, joiden BKT asukasta kohden on 75–90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;	(b) siirtymäalueet, joiden BKT asukasta kohden on 75–90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;
(c) kehittyneemmät alueet, joiden BKT asukasta kohden on yli 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta.	(c) kehittyneemmät alueet, joiden BKT asukasta kohden on yli 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta.
Kyseiset kolme alueluokkaa määritetään sen perusteella, mikä niiden BKT asukasta kohden ostovoimaparieteettina mitattuna ja kautta 2006–2008 koskevien unionin lukujen perusteella on suhteessa 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvoon samalla viitekaudella.	Kyseiset kolme alueluokkaa määritetään sen perusteella, mikä niiden BKT asukasta kohden ostovoimaparieteettina mitattuna ja <u>viimeisintä kolmivuotiskautta</u> 2006–2008 koskevien <u>käytettävissä olevien</u> unionin lukujen perusteella on suhteessa 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvoon samalla viitekaudella.

Perustelu

Tarkoituksena on tehdä selväksi, että kunkin alueen tukikelpoisuutta määritettäessä tulee käyttää viimeisimpiä käytettävissä olevia lukuja eikä kriisiä edeltäneen ajan lukuja vuosilta 2006–2008.

Muutosehdotus 45

83 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kokonaismäärärahat	Kokonaismäärärahat
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpano-säädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan jäsenvaltiokohtaisten kokonaismäärärahojen vuosijakauma, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan ja 84 artiklan 7 kohdan soveltamista.	2. Komissio hyväksyy täytäntöönpano-säädöksillä päätöksen, jossa vahvistetaan jäsenvaltiokohtaisten kokonaismäärärahojen vuosijakauma <u>Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti</u> , sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan ja 84 artiklan 7 kohdan soveltamista, ja <u>ottaen huomioon Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukainen yhteistyöohjelma</u> .

Perustelu

AK pyrki varmistamaan, että komissio osoittaa alueellisen yhteistyön ohjelmiin varatut määrärahat yhteistyöalueittain, sen sijaan, että tämä tapahtuisi jäsenvaltiokohtaisten kokonaismäärärahojen puitteissa.

Muutosehdotus 46

84 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin- ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteiden määrärahat	Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin- ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteiden määrärahat
2. Jäsenvaltioiden on käytettävä seuraavia jakoperusteita:	2. Jäsenvaltioiden on käytettävä seuraavia jakoperusteita:
(a) vähemmän kehittyneiden alueiden ja siirtymäalueiden osalta tukikelpoinen väestö, alueellinen vauraus, kansallinen vauraus ja työttömyysaste;	(a) vähemmän kehittyneiden alueiden ja siirtymäalueiden osalta tukikelpoinen väestö, alueellinen vauraus, kansallinen vauraus ja <u>111 artiklan 4 kohdassa määritellyt vakavat ja pysyvät luontoon tai väestöön liittyvät haitat sekä työttömyysaste;</u>
(b) kehittyneempien alueiden osalta tukikelpoinen väestö, alueellinen vauraus, työttömyysaste, työllisyysaste, koulutustaso ja asukastiheys;	(b) kehittyneempien alueiden osalta tukikelpoinen väestö, alueellinen vauraus, työttömyysaste, työllisyysaste, koulutustaso ja <u>sekä asukastiheys, asutuksen hajanaisuus ja väestön ikääntyminen;</u>
(c) koheesiorahaston osalta väestö, kansallinen vauraus ja pinta-ala.	(c) koheesiorahaston osalta väestö, kansallinen vauraus ja pinta-ala.
3. Vähintään 25 prosenttia vähemmän kehittyneille alueille osoitetuista rakennerahastovaroista, 40 prosenttia siirtymäalueille osoitetuista rakennerahastovaroista ja 52 prosenttia kehittyneemmille alueille osoitetuista rakennerahastovaroista kussakin jäsen-valtiossa on osoitettava ESR:ään. Tätä säännöstä sovellettaessa [Elintarviketuki vähäosaisimmille -välineen] kautta jäsenvaltiolle myönnetty tuki katsotaan osaksi ESR:ään osoitettua rakennerahastojen osuutta.	3. Vähintään <u>20</u> 25 prosenttia vähemmän kehittyneille alueille osoitetuista rakennerahastovaroista, <u>35</u> 40 prosenttia siirtymäalueille osoitetuista rakennerahasto-varoista ja <u>40</u> 52 prosenttia kehittyneemmille alueille osoitetuista rakennerahastovaroista kussakin jäsenvaltiossa on osoitettava ESR:ään. Tätä säännöstä sovellettaessa [Elintarviketuki vähäosaisimmille -välineen] kautta jäsenvaltiolle myönnetty tuki katsotaan osaksi ESR:ään osoitettua rakennerahastojen osuutta.
[– –]	[– –]
5. Rakennerahastoista Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen perusteella [Elintarviketuki vähäosaisimmille -välineelle] myönnetty tuki on 2 500 000 000 euroa.	5. Rakennerahastoista Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen perusteella [Elintarviketuki vähäosaisimmille -välineelle] myönnetty tuki on 2 500 000 000 euroa.
Komissio hyväksyy täytäntöönpano-säädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion rakennerahasto-määrärahoista koko kauden osalta siirrettävä määrä jäsenvaltiokohtaisesti. Kullekin jäsenvaltiolle osoitettuja rakennerahastomäärärahoja vähennetään vastaavasti.	Komissio hyväksyy täytäntöönpano-säädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion rakennerahasto-määrärahoista koko kauden osalta Euroopan unionin rahoitus-kehityksen otsakkeesta "Luonnonvarojen suojele ja hallinta" <u>siirrettävä määrä jäsenvaltiokohtaisesti. Kullekin jäsenvaltiolle osoitettuja rakennerahastomäärärahoja vähennetään vastaavasti.</u>
Ensimmäisessä alakohdassa mainittua rakennerahastoista annettavaa tukea vastaavat vuotuiset määrärahat merkitään vuoden 2014 talousarviomenettelyssä [Elintarviketuki vähäosaisimmille -välineen] asianmukaisiin budjettikohtiin.	Ensimmäisessä alakohdassa mainittua rakennerahastoista annettavaa tukea vastaavat vuotuiset määrärahat merkitään vuoden 2014 talousarviomenettelyssä [Elintarviketuki vähäosaisimmille -välineen] asianmukaisiin budjettikohtiin.
6. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen tarkoitettuista määrärahoista 5 prosenttia muodostaa suori-tusvarauksen, joka kohdennetaan 19 artiklan mukaisesti.	6. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen tarkoitettuista määrärahoista 5 prosenttia muodostaa suori-tusvarauksen, joka kohdennetaan 19 artiklan mukaisesti.
[– –]	[– –]
8. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahat ovat 3,48 prosenttia rahastojen talousarviositoumuksiin käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista kaudella 2014–2020 (eli yhteensä 11 700 000 004 euroa.)	8. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen määrärahat ovat 3,48 prosenttia rahastojen talousarviositoumuksiin käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista kaudella 2014–2020 (eli yhteensä 11 700 000 004 euroa.) <u>Nämä määrärahat vähennetään koheesiopolitiikkaan osoitetuista kokonaismäärärahoista yhteistyö-ohjelmakohtaisen jakau-man perusteella.</u>

Perustelu

Alueiden komitea kehottaa jäsenvaltioille tukea myönnettäessä ottamaan tavanomaisten jakoperusteiden ohella lisäperusteina huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa mainitut alueiden vakavat ja pysyvät luontoon tai väestöön liittyvät haitat. Tulisi myös ottaa huomioon muita väestöön liittyviä perusteita, kuten asutuksen hajanaisuus, alueiden tiettyjen osien – ennen kaikkea maaseutu- ja raja-alueiden – väestökato sekä väestön ikääntyminen, jotka voivat vaikuttaa merkittävästi talouskehitykseen ja julkisten palveluiden kustannuksiin.

Komitea katsoo lisäksi, että ESR:ään kohdennettavaksi ehdotettu vähimmäisprosenttiosuus on liian korkea. Tämän vuoksi se kehottaa alentamaan osuutta kussakin alueluokassa. Komitea pitää tärkeänä, että alueilla on mahdollisuus investoida aloille, jotka ylläpitävät ja lisäävät työllisyyttä, jolloin varmistetaan samalla kunni-
anhimoinen rahoitus työllisyyden ja sosiaaliasioiden alalla.

Rakennerahastojen sääntelypuitteet voivat muodostaa uuden oikeusperustan vähäosaisimmille tarkoitettulle Euroopan elintarvikeapuohjelmalle, mutta ne eivät voi missään tapauksessa korvata rahoituksellisesti elin-
tarvikeapuohjelmaa, jonka tavoitteet perustuvat yhteiseen maatalouspolitiikkaan.

AK pyrkii myös varmistamaan, että Euroopan komissio osoittaa alueellisen yhteistyön ohjelmiin varatut määrärahat yhteistyöalueittain.

Muutosehdotus 47

86 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Täydentävyys	Täydentävyys
4. Ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat vähintään 15 prosenttia koko väestöstä, tarkistetaan, onko investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen kohdentuvien julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen taso säilytetty kauden osalta.	4. Ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat vähintään 15 <u>20</u> prosenttia koko väestöstä, tarkistetaan, onko investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen kohdentuvien julkisten tai niihin rinnastettavien rakenteellisten menojen taso säilytetty kauden osalta.
Niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat vähintään 70 prosenttia väestöstä, tarkistus tehdään kansallisella tasolla.	Niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat vähintään 70 prosenttia väestöstä, tarkistus tehdään kansallisella tasolla.
Niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat enemmän kuin 15 prosenttia mutta vähemmän kuin 70 prosenttia väestöstä, tarkistus tehdään kansallisella ja alueellisella tasolla. Tätä varten kyseisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot menoista vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymäalueilla tarkistusprosessin jokaisessa vaiheessa.	Niissä jäsenvaltioissa, joissa vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet kattavat enemmän kuin 15 <u>20</u> prosenttia mutta vähemmän kuin 70 prosenttia väestöstä, tarkistus tehdään kansallisella ja alueellisella tasolla. Tätä varten kyseisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot menoista vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymäalueilla tarkistusprosessin jokaisessa vaiheessa.

Perustelu

Väestömäärään perustuva tarkistus on tarpeeton ja liiallinen, sillä se, miten kyseisen periaatteen täyttyminen tarkistetaan, on jäsenvaltioiden määriteltävissä. Lisäksi on kannatettavaa tarkistaa täydentävyysperiaatteen soveltaminen jäsenvaltioissa, joissa vain pieni prosenttiosuus väestöstä elää vähemmän kehittyneillä alueilla tai siirtymäalueilla. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja hallinnon yksinkertaistamiseksi kynnysarvo olisi nostettava 20 prosenttiin.

Muutosehdotus 48

87 artiklan 2 kohdan c ja h alakohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisten toimenpideohjelmien sisältö ja hyväksyminen	Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisen toimenpideohjelmien sisältö ja hyväksyminen
2. Toimenpideohjelmassa on vahvistettava	2. Toimenpideohjelmassa on vahvistettava
[– –]	[– –]
(c) tuki kumppanuussopimuksessa vahvistetulle aluekehitykseen sovellettavalle yhdenmetylle lähestymistavalle mukaan lukien	(c) tuki kumppanuussopimuksessa vahvistetulle aluekehitykseen sovellettavalle yhdenmetylle lähestymistavalle mukaan lukien
i) mekanismit, joilla varmistetaan rahastojen, EAKR:n, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, Euroopan meri- ja kalatalousrahaston sekä muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden keskinäinen koordinointi sekä koordinointi EIP:n kanssa;	i) mekanismit, joilla varmistetaan rahastojen, EAKR:n, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, Euroopan meri- ja kalatalousrahaston sekä muiden unionin ja kansallisten rahoitusvälineiden keskinäinen koordinointi sekä koordinointi EIP:n kanssa;
ii) tapauksen mukaan suunniteltu yhdenmety lähestymistapa kaupunki-, maaseutu-, rannikko- ja kalastusalueiden sekä alueiden, joihin liittyy alueellisia erityispiirteitä, alueelliseen kehittämiseen, ja erityisesti 28 ja 29 artiklaan liittyvät täytäntöönpanojärjestelyt;	ii) tapauksen mukaan suunniteltu yhdenmety lähestymistapa kaupunki-, maaseutu-, rannikko- ja kalastusalueiden sekä alueiden, joihin liittyy alueellisia erityispiirteitä, alueelliseen kehittämiseen, ja erityisesti 28 ja 29 artiklaan liittyvät täytäntöönpanojärjestelyt;
iii) luettelo kaupungeista, joissa toteutetaan kaupunki-alueiden kestävä kehitystä tukevia yhdenmetyjä toimenpiteitä, näihin toimiin tarkoitetun EAKR:n tuen ohjeellinen vuotuinen jako, asetuksen (EU) N:o [EAKR] 7 artiklan 2 kohdan mukaiset kaupunkien hallinnoitavaksi annetut varat mukaan luettuina, sekä yhdenmetyihin toimenpiteisiin suunnattavan ESR:n tuen ohjeellinen vuotuinen jako;	iii) <u>alustava</u> luettelo kaupungeista, joissa toteutetaan kaupunkialueiden kestävä kehitystä tukevia yhdenmetyjä toimenpiteitä– luettelo tulisi laatia yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa kunkin jäsenvaltion institutionaalista järjestelmää noudattaen, jotta kaikille paikallisyhteisöille, jotka haluavat toteuttaa kaupunkialueita tukevia yhdenmetyjä toimia, varmistetaan tähän yhtäläiset mahdollisuudet –, näihin toimiin tarkoitetun EAKR:n tuen ohjeellinen vuotuinen jako, asetuksen (EU) N:o [EAKR] 7 artiklan 2 kohdan mukaiset kaupunkien hallinnoitavaksi annetut varat mukaan luettuina, sekä yhdenmetyihin toimenpiteisiin suunnattavan ESR:n tuen ohjeellinen vuotuinen jako;
iv) sellaisten alueiden määrittäminen, joilla toteutetaan paikallisyhteisöjen omia kehittämishankkeita;	iv) sellaisten alueiden määrittäminen, joilla toteutetaan paikallisyhteisöjen omia kehittämishankkeita;
v) sellaisia alueiden välisiä ja valtioiden välisiä toimia koskevat järjestelyt, joissa tuensaajia sijaitsee vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa;	v) sellaisia alueiden välisiä ja valtioiden välisiä toimia koskevat järjestelyt, joissa tuensaajia sijaitsee vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa;
vi) suunnitelluilla tukitoimilla aikaan saatavat makro-alue- ja merialuestrategioita tukevat vaikutukset soveltuvin osin;	vi) <u>esitys koordinoitimenettelyistä niiden toimenpideohjelmien kesken, jotka kuluvat Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen, alueellisen yhteistyön ohjelmien kesken sekä sellaisten samojen alueiden välisten ohjelmien kesken, jotka kuuluvat naapuruuspolitiikan ja Euroopan kehitysrahaston piiriin;</u>
(d) tuki kumppanuussopimuksessa vahvistetulle yhdenmetylle strategialle, jolla vastataan köyhydestä eniten kärsivien maantieteellisten alueiden erityistarpeisiin sekä suurimmassa syrjintä- tai syrjäytymisvaarassa olevien kohderyhmien tarpeisiin, jolloin erityistä huomiota kiinnitetään syrjäytyneisiin väestöryhmiin, sekä määrärahojen alustava jako;	vii) suunnitelluilla tukitoimilla aikaan saatavat makro-alue- ja merialuestrategioita <u>tai vuoristoisia toiminnallisia alueita</u> tukevat vaikutukset soveltuvin osin;
[– –]	viii(d) tuki kumppanuussopimuksessa vahvistetulle yhdenmetylle strategialle, jolla vastataan köyhydestä eniten kärsivien maantieteellisten alueiden erityistarpeisiin sekä suurimmassa syrjintä- tai syrjäytymisvaarassa olevien kohderyhmien tarpeisiin, jolloin erityistä huomiota kiinnitetään syrjäytyneisiin väestöryhmiin, sekä määrärahojen alustava jako;
[– –]	[– –]

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(h) toimenpideohjelmaa koskevat täytäntöönpanosäännökset, joihin sisältyvät seuraavat tiedot:	(g h) toimenpideohjelmaa koskevat täytäntöönpanosäännökset, joihin sisältyvät seuraavat tiedot:
i) hyväksynnän antavan elimen, hallintoviranomaisen, todenta-misviranomaisen sekä tarvittaessa tarkastusviranomaisen yksilöinti;	i) hyväksynnän antavan elimen , hallintoviranomaisen, todenta-misviranomaisen sekä tarvittaessa tarkastusviranomaisen yksilöinti;
ii) sen elimen yksilöinti, jolle komissio suorittaa maksut.	ii) sen elimen yksilöinti, jolle komissio suorittaa maksut.

Perustelu

Komission ehdotus tietynkokoisen kaupunkien joukon määrittämisestä on liian pakottava. Näin ollen ehdotetaan, että luettelo olisi viitteellinen. Lisäksi luettelo tulisi laatia yhteistyössä paikallis- ja alueyhteisöjen kanssa.

Ehdotetaan, että d alakohta sisällytetään c alakohtaan viii alakohdaksi, jolloin c alakohdasta tulee kattava yhdenmukaisen lähestymistavan osalta. Yhdenmukaisesti 64 artiklan 3 kohtaan esitetyn muutoksen kanssa ehdotetaan, että viittaus ulkopuoliseen, hyväksynnän antavaan elimeen poistetaan.

Muutosehdotus 49

91 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Komissiolle toimitettavat tiedot	Komissiolle toimitettavat tiedot
2. Komissiolle hyväksyttäviksi esitetyt suurhankkeet on sisällytettävä toimenpide-ohjelman suurhankkeita käsittelevään luetteloon. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on tarkasteltava kyseistä luettelo kahden vuoden kuluttua toimenpideohjelman hyväksymisestä, ja luettelo voidaan jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa 26 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, etenkin sellaisten suurhankkeiden huomioon ottamiseksi, joiden arvioitu päättymisajankohta on viimeistään vuoden 2022 lopussa.	2. Komissiolle hyväksyttäviksi esitetyt suurhankkeet on sisällytettävä <u>mahdollisuuksien mukaan</u> toimenpide-ohjelman suurhankkeita käsittelevään luetteloon. <u>Suurhankkeet voidaan hyväksyä myös ohjelmakauden aikana. Suurhankkeen menot voidaan myös ilmoittaa ennen kuin komissio on hyväksynyt sen, jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on tarkasteltava kyseistä luettelo kahden vuoden kuluttua toimenpideohjelman hyväksymisestä, ja luettelo voidaan jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa 26 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, etenkin sellaisten suurhankkeiden huomioon ottamiseksi, joiden arvioitu päättymisajankohta on Suurhankkeet on saatava päätökseen viimeistään vuoden 2022 lopussa.</u>

Perustelu

Alueiden komitea toivoo, että ohjelmakauden aikana esitetyt suurhankkeet voitaisiin käynnistää odottamatta komission hyväksyntää, kuten ehdotetaan nykyisessä ohjelmakehyksessä. Komitea esittää, että menot voitaisiin ilmoittaa ennen kuin komissio hyväksyy suurhankkeen, jotta toimien käynnistäminen ei viivästyisi.

Muutosehdotus 50

93 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Soveltamisala	Soveltamisala
1. Yhteinen toimintasuunnitelma on toimi, jonka määrittelyn ja hallinnoinnin lähtökohtina ovat sillä saavutettavat tuotokset ja tulokset. Siihen kuuluu joukko hankkeita, jotka toteutetaan tuensaajan vastuulla toimenpideohjelman	1. Yhteinen toimintasuunnitelma on toimi, jonka määrittelyn ja hallinnoinnin lähtökohtina ovat sillä saavutettavat tuotokset ja tulokset. Siihen kuuluu joukko hankkeita, jotka toteutetaan tuensaajan vastuulla toimenpideohjelman

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
tai -ohjelmien osana; infrastruktuurin toimittamista koskevat hankkeet jäävät soveltamisalan ulkopuolelle. Yhteisen toimintasuunnitelman tuotokset ja tulokset sovitaan jäsenvaltion ja komission välillä, ja tarkoituksena on, että yhteinen toimintasuunnitelma edistää toimenpideohjelmille asetettujen erityisten tavoitteiden toteuttamista ja muodostaa pohjan rahastoista annettavalle tuelle. Tulosten on kytkeydyttävä yhteisen toimintasuunnitelman suoriin vaikutuksiin. Tuensaajan on oltava julkisoikeudellinen yhteisö. Yhteisiä toimintasuunnitelmia ei katsota suurhankkeiksi.	tai -ohjelmien osana; infrastruktuurin toimittamista koskevat hankkeet jäävät soveltamisalan ulkopuolelle. Mikäli yhteisen toimintasuunnitelmaan kuuluu <u>infrastruktuurin toimituksia, niiden kokonaiskustannukset eivät saa ylittää 8:aa miljoonaa euroa.</u> Yhteisen toimintasuunnitelman tuotokset ja tulokset sovitaan jäsenvaltion ja komission välillä, ja tarkoituksena on, että yhteinen toimintasuunnitelma edistää toimenpideohjelmille asetettujen erityisten tavoitteiden toteuttamista ja muodostaa pohjan rahastoista annettavalle tuelle. Tulosten on kytkeydyttävä yhteisen toimintasuunnitelman suoriin vaikutuksiin. Tuensaajan on oltava julkisoikeudellinen yhteisö. Yhteisiä toimintasuunnitelmia ei katsota suurhankkeiksi.

Perustelu

Komitea huomauttaa, että yhteinen toimintasuunnitelma helpottaa ennen kaikkea ESR:n toteuttamista yksittäisten, tarkkaan rajattujen toimien kohdalla, mutta pahoittelee, että mekanismin käyttö on tehty vaikeaksi EAKR:n kohdalla, kun infrastruktuurihankkeet on jätetty soveltamisalan ulkopuolelle.

Muutosehdotus 51

93 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Soveltamisala 2. Yhteiselle toimintasuunnitelmalle annetun julkisen tuen on oltava vähintään 10 000 000 euroa tai 20 prosenttia toimenpideohjelman tai -ohjelmien julkisesta tuesta, sen mukaan kumpi on pienempi.	Soveltamisala 2. Yhteiselle toimintasuunnitelmalle annetun julkisen tuen on oltava vähintään 10 000 000 euroa tai 20 <u>10</u> prosenttia toimenpideohjelman tai -ohjelmien julkisesta tuesta, sen mukaan kumpi on pienempi.

Perustelu

Alempaa kynnysarvoa pidetään yleisesti asianmukaisempana pyrittäessä takaamaan, että tämä väline vastaa saatavilla olevaa kriittistä massaa. On kuitenkin syytä huomata, että kyseessä on säännöspohjainen vähimmäisarvo, ja useissa jäsenvaltioissa kynnysarvo, josta sovitaan neuvotteluprosessissa, muodostuu tuntuvasti korkeammaksi.

Muutosehdotus 52

102 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Taloudellisten tietojen toimittaminen 1. Hallintoviranomaisen on viimeistään 31 päivänä tammiukuuta, 30 päivänä huhtikuuta, 31 päivänä heinäkuuta ja 31 päivänä lokakuuta toimitettava komissiolle sähköisesti seurantaan varten seuraavat tiedot toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain: (a) toimien yhteenlasketut ja julkiset tukikelpoiset kustannukset sekä tuettaviksi valittujen toimien lukumäärä; (b) niiden sopimusten tai muiden oikeudellisten sitoumusten tukikelpoisten julkisten kustannusten kokonaismäärä, joita tuensaajat ovat tehneet tuettaviksi valittujen toimien täytäntöönpanon yhteydessä; (c) tuensaajien hallintoviranomaiselle ilmoittamat tukikelpoiset kokonaismenot.	Taloudellisten tietojen toimittaminen 1. Hallintoviranomaisen on viimeistään 31 päivänä tammiukuuta, 30 päivänä huhtikuuta, ja 31 päivänä heinäkuuta ja 31 päivänä lokakuuta toimitettava komissiolle sähköisesti seurantaan varten seuraavat tiedot toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain: (a) toimien yhteenlasketut ja julkiset tukikelpoiset kustannukset sekä tuettaviksi valittujen toimien lukumäärä; (b) niiden <u>hallintoviranomaisten ja tuensaajien välillä tehtyjen</u> muiden oikeudellisten sitoumusten tukikelpoisten julkisten kustannusten kokonaismäärä, joita tuensaajat ovat tehneet tuettaviksi valittujen toimien täytäntöönpanon yhteydessä; (c) tuensaajien hallintoviranomaiselle ilmoittamat tukikelpoiset kokonaismenot.

Perustelu

Komitea haluaa yksinkertaistaa taloudellisten tietojen toimittamista siten, että ne olisi toimitettava vain kaksi eikä neljä kertaa vuodessa. Sama pätee valittuja toimia koskevien tietojen toimittamiseen. Vain yhteenlasketut ja julkiset tukikelpoiset kustannukset sekä hallintoviranomaisen ja tuensaaajien väliset sopimukset ja muut sitoumukset olisi toimitettava.

Muutosehdotus 53

105 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tiedottaminen ja julkistaminen	Tiedottaminen ja julkistaminen
1. Jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten vastuulla on	1. Jäsenvaltioiden ja hallintoviranomaisten vastuulla on
(a) huolehtia, että perustetaan yksi keskitetty verkkosivusto tai yksi keskitetty verkkoportaali, jossa on tietoa kaikista kyseisen jäsenvaltion toimenpideohjelmista ja linjit niihin;	(a) huolehtia, että perustetaan yksi keskitetty verkkosivusto tai yksi keskitetty verkkoportaali, jossa on tietoa kaikista kyseisen jäsenvaltion toimenpideohjelmista ja linjit niihin;
(b) tiedottaa mahdollisille tuensaaajille toimenpideohjelmien tarjoamista rahoitusmahdollisuuksista;	(b) tiedottaa mahdollisille tuensaaajille toimenpideohjelmien tarjoamista rahoitusmahdollisuuksista;
(c) tehdä koheesiopolitiikan ja rahastojen roolia ja saavutuksia tunnetuksi unionin kansalaisten keskuudessa järjestämällä tiedotus- ja viestintätoimia, joiden aiheina ovat kumppanuussopimusten, toimenpideohjelmien ja toimien tulokset ja vaikutukset.	(c) tehdä koheesiopolitiikan ja rahastojen roolia ja saavutuksia tunnetuksi unionin kansalaisten keskuudessa järjestämällä tiedotus- ja viestintätoimia, joiden aiheina ovat kumppanuussopimusten, toimenpideohjelmien ja toimien tulokset ja vaikutukset.
2. Rahastojen tuen avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on pidettävä yllä luetteloa, joka sisältää toimet toimenpideohjelmittain ja rahastoittain jaoteltuina csv- tai xml-muodossa; luetteloon on oltava pääsy keskitetystä verkkosivustosta tai keskitetystä verkkoportaalista, ja siinä on esitettävä luettelo ja yhteenvedo kaikista kyseisen jäsenvaltion toimenpideohjelmista.	<u>2. Myös EU:n toimielimet ja neuvoo-antavat elimet voivat järjestää tietoisuuden lisäämiseen tähtäviä toimia, joiden avulla tehdään selkoa koheesiopolitiikan toimintavasta sekä Euroopan unionin tuomasta lisäarvosta.</u>
Toimet käsittävää luetteloa on päivitettävä vähintään joka kolmas kuukausi.	23. Rahastojen tuen avoimuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on pidettävä yllä luetteloa, joka sisältää toimet toimenpideohjelmittain ja rahastoittain jaoteltuina csv- tai xml-muodossa; luetteloon on oltava pääsy keskitetystä verkkosivustosta tai keskitetystä verkkoportaalista, ja siinä on esitettävä luettelo ja yhteenvedo kaikista kyseisen jäsenvaltion toimenpideohjelmista.
Liitteessä V vahvistetaan vähimmäistiedot, jotka on esitettävä toimista laaditussa luettelossa.	Toimet käsittävää luetteloa on päivitettävä vähintään joka kolmas kuudes kuukausi.
	Liitteessä V vahvistetaan vähimmäistiedot, jotka on esitettävä toimista laaditussa luettelossa.

Perustelu

Asetusten pitää mahdollistaa Euroopan komission ja alueiden komitean yhteiset valistustoimet, joilla tuetaan alue- ja paikallisviranomaisia koheesiopolitiikan toimintatavan selittämisessä: ennalta käsin, toteuttamisvaiheessa ja jälkikäteen. AK:lla tulee olla mahdollisuus tukea alue- ja paikallisviranomaisten työtä koheesiovarojen edunsaajina, joilta edellytetään käytännön tuloksia. AK:lla täytyy myös olla resurssit selvittää kansalaisille, miten rahastotoimia toteutetaan ja mikä on Euroopan unionin rooli tässä prosessissa.

Lisäksi komitea haluaa yksinkertaistaa tiedotus- ja julkisuustoimenpiteitä ja katsoo, että toimista laadittavan luettelon päivittäminen kahdesti vuodessa riittää.

Muutosehdotus 54

110 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Osarahoitusosuuden määrittäminen	Osarahoitusosuuden määrittäminen
3. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisissa toimenpideohjelmissa osarahoitusosuus saa olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään	3. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisissa toimenpideohjelmissa osarahoitusosuus saa olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään
(a) 85 prosenttia koheesiorahaston osalta;	(a) 85 prosenttia koheesiorahaston osalta;
(b) 85 prosenttia niille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKT vuosina 2007–2009 oli alle 85 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n vastaavan ajanjakson keskiarvosta, sekä syrjäisimmille alueille;	(b) 85 prosenttia niille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKT vuosina 2007–2009 oli alle 85 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n vastaavan ajanjakson keskiarvosta, sekä syrjäisimmille alueille;
(c) 80 prosenttia sellaisille muille kuin b alakohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille, jotka voivat saada siirtymäkauden tukea koheesiorahastosta 1 päivästä tammikuuta 2014;	(c) 80 prosenttia sellaisille muille kuin b alakohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille, jotka voivat saada siirtymäkauden tukea koheesiorahastosta 1 päivästä tammikuuta 2014;
(d) 75 prosenttia muille kuin b ja c alakohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille sekä kaikille alueille, joiden asukaskohtainen BKT vuosina 2007–2013 oli alle 75 prosenttia 25 jäsenvaltion EU:n kyseisen viitekauden keskiarvosta mutta joiden asukaskohtainen BKT on yli 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;	(d) 75 prosenttia muille kuin b ja c alakohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioiden vähemmän kehittyneille alueille sekä kaikille alueille, joiden asukaskohtainen BKT vuosina 2007–2013 oli alle 75 prosenttia 25 jäsenvaltion EU:n kyseisen viitekauden keskiarvosta mutta joiden asukaskohtainen BKT on yli 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta;
(e) 60 prosenttia muille kuin d alakohdassa tarkoitetuille siirtymäalueille;	(e) 60 prosenttia muille kuin d alakohdassa tarkoitetuille siirtymäalueille;
(f) 50 prosenttia muille kuin d alakohdassa tarkoitetuille kehittyneemmille alueille.	(f) 50 prosenttia muille kuin d alakohdassa tarkoitetuille kehittyneemmille alueille.
Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisissa toimenpideohjelmissa osarahoitusosuus saa olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään 75 prosenttia.	Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisissa toimenpideohjelmissa osarahoitusosuus saa olla kunkin toimintalinjan tasolla enintään 75 85 prosenttia. <u>Sellaisten Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen nojalla toteutettavien toimenpideohjelmien osalta, joiden osallistujista vähintään yksi kuuluu jäsenvaltioon, jonka keskimääräinen asukaskohtainen BKT vuosina 2001–2003 oli alle 85 prosenttia 25 jäsenvaltion EU:n vastaavan ajanjakson keskiarvosta, EAKR:n rahoitusosuus saa olla korkeintaan 85 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Kaikkien muiden toimenpideohjelmien osalta EAKR:n rahoitusosuus saa olla korkeintaan 75 prosenttia EAKR:stä osarahoitettavista tukikelpoisista kustannuksista. Rahastojen toimintalinjakohtaisen rahoitusosuus vahvistetaan sen varmistamiseksi, että rahastojen rahoitusosuuden enimmäismääriä ja toimenpideohjelman tasolla vahvistettuja rahastokohtaisen osuuden enimmäistasoja noudatetaan.</u>

Perustelu

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen nojalla toteutettavien toimenpideohjelmien osarahoitusosuuden enimmäistasoksi ehdotettu 75 prosenttia on alempi kuin heikoiten kehittyneitä alueita koskeva osarahoitusosuus tavoitteessa ”Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin”. Tämän johdosta Euroopan alueellinen yhteistyö -ohjelmat eivät ole kovin houkuttelevia heikoiten kehittyneiden alueiden kannalta. Alueiden komitea ilmaiseekin vastustavansa sitä, että Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen nojalla toteutettavien ohjelmien osarahoitusosuus määritellään alemmalle 75 prosentin tasolle. Komitea katsoo, ettei kyseinen ero ole perusteltu, ja kehottaa määrittelemään molemmille tavoitteille saman 85 prosentin osarahoitusosuuden. Jotta yhteistyön laatua voidaan pitää yllä, ehdot tulee säilyttää (yleisistä säännöksistä annetussa) neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1083/2006 olevan 53 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisina:

”3. Sellaisten Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen nojalla toteutettavien toimenpideohjelmien osalta, joiden osallistujista vähintään yksi kuuluu sellaiseen jäsenvaltioon, jonka keskimääräinen asukaskohtainen BKT vuosina 2001–2003 oli alle 85 prosenttia EU-25:n keskiarvosta kyseisenä jaksana, EAKR:n rahoitusosuus saa olla korkeintaan 85 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Kaikkien muiden toimenpideohjelmien osalta EAKR:n rahoitusosuus saa olla korkeintaan 75 prosenttia EAKR:stä osarahoitettavista tukikelpoisista kustannuksista.

4. Rahastojen rahoitusosuuteen ei toimintalinjatasolla sovelleta 3 kohdassa ja liitteessä III asetettuja enimmäismääriä. Sellainen kuitenkin vahvistetaan sen varmistamiseksi, että rahastojen rahoitusosuuden enimmäismääriä ja toimenpideohjelman tasolla vahvistettuja rahastokohtaisen osuuden enimmäistasoja noudatetaan.”

Alueiden komitea katsoo myös, ettei jokaiselle toimintalinjalle kannata määritellä osarahoituksen enimmäistasoa. Tällä tavoin ei tosiasiallisesti voida eriyttää osarahoituksen määrää kunkin toimintalinjan kohdalla tuensaajien kannustamiseksi toteuttamaan tiettyjä strategisia prioriteetteja.

Muutosehdotus 55

111 artiklan 4 alakohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Osarahoitusosuuden mukauttaminen	Osarahoitusosuuden mukauttaminen
(4) seuraavan määritelmän mukaisten vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivien alueiden kuuluminen tuen piiriin:	(4) seuraavan määritelmän mukaisten vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivien alueiden kuuluminen tuen piiriin:
(a) koheesiorahaston tukea saavat saarijäsenvaltiot ja muut saaret lukuun ottamatta saaria, joilla sijaitsee jäsenvaltion pääkaupunki tai joilla on kiinteät yhteydet mannermaahan;	(a) koheesiorahaston tukea saavat saarijäsenvaltiot ja muut saaret lukuun ottamatta saaria, joilla sijaitsee jäsenvaltion pääkaupunki tai joilla on kiinteät yhteydet mannermaahan;
(b) jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä määritellyt vuoristoalueet;	(b) jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä määritellyt vuoristoalueet;
(c) harvaan asutut (alle 50 asukasta neliökilometriä kohden) ja erittäin harvaan asutut (alle 8 asukasta neliökilometriä kohden) alueet.	(c) harvaan asutut (alle 50 asukasta neliökilometriä kohden) ja erittäin harvaan asutut (alle 8 asukasta neliökilometriä kohden) alueet;
	<u>(d) muut alueet, joilla on vakavia ja pysyviä väestökehitykseen liittyviä haittoja.</u>

Muutosehdotus 56

112 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jäsenvaltioiden tehtävät	Jäsenvaltioiden tehtävät
2. Jäsenvaltioiden on estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet sekä perittävä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa perittävä viivästyskorkoa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä sääntöjen-vastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava komissiolle tapauksiin liittyvien hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.	2. Jäsenvaltioiden on <u>perustamillaan menettelyillä</u> estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet sekä perittävä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa perittävä viivästyskorkoa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä sääntöjen-vastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava komissiolle tapauksiin liittyvien hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

Perustelu

Komission tekstiin tehty täsmennys on hyväksyttävissä, mutta sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien käytönottoa ei tule rajata vain julkisiin tuensaajiin.

Muutosehdotus 57

113 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Viranomaisten nimeäminen	Viranomaisten nimeäminen
[– –]	[– –]
5. Kun kyseessä on Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite, hallintoviranomainen, tapauksen mukaan todentamisviranomainen sekä tarkastusviranomainen voivat olla osa samaa viranomaista tai elintä edellyttäen, että tehtävien erottamista koskevaa periaatetta noudatetaan. Sellaisissa toimintaohjelmissä, joissa rahastoista maksetun tuen kokonaismäärä on yli 250 000 000 euroa, tarkastusviranomainen ei kuitenkaan saa olla osa samaa viranomaista tai elintä kuin hallintoviranomainen.	5. Kun kyseessä on Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoite, hallintoviranomainen, tapauksen mukaan todentamisviranomainen sekä tarkastusviranomainen voivat olla osa samaa viranomaista tai elintä edellyttäen, että tehtävien erottamista koskevaa periaatetta noudatetaan. Sellaisissa toimintaohjelmissä, joissa rahastoista maksetun tuen kokonaismäärä on yli 250 000 000 euroa, tarkastusviranomainen ei kuitenkaan saa olla osa samaa viranomaista tai elintä kuin hallintoviranomainen.
[– –]	[– –]
7. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi antaa toimenpideohjelman osan hallinnoinnin välittävälle elimelle siten, että mainitun välittävän elimen ja jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen ja mainitun elimen välillä tehdään sopimus, jäljempänä 'yleiskattava tuki'. Välittävän elimen on osoitettava vakavaraisuutensa ja kyseistä alaa koskeva sekä hallinnollinen ja varainhoitoa koskeva pätevyytensä.	7. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi antaa toimenpideohjelman osan hallinnoinnin välittävälle elimelle siten, että mainitun välittävän elimen ja jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen ja mainitun elimen välillä tehdään sopimus, jäljempänä 'yleiskattava tuki'. Välittävän elimen on osoitettava vakavaraisuutensa ja kyseistä alaa koskeva sekä hallinnollinen ja varainhoitoa koskeva pätevyytensä. <u>Tätä vaatimusta ei sovelleta, jos välittävä elin on julkisoikeudellinen yhteisö.</u>

Perustelu

AK katsoo, että olisi parempi säilyttää nykyinen järjestelmä, jonka perusteella myös kokonaismäärältään yli 250 miljoonan euron ohjelmissä tarkastusviranomainen saa olla osa samaa viranomaista tai elintä kuin hallintoviranomainen.

AK myös katsoo, että vakavaraisuuden ja pätevyyden osoittamista koskevaa vaatimusta ei tulisi soveltaa välittäviin elimiin, jotka ovat julkisoikeudellisia yhteisöjä.

Muutosehdotus 58

114 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Hallintoviranomaisen tehtävät	Hallintoviranomaisen tehtävät
2. Kun kyseessä on ohjelmason hallinto, toimenpideohjelmasta vastaavan hallinto-viranomaisen tehtävänä on	2. Kun kyseessä on ohjelmason hallinto, toimenpideohjelmasta vastaavan hallinto-viranomaisen tehtävänä on
(a) tukea seurantakomitean työtä ja toimittaa sille tietoja, joita se tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi, erityisesti tietoja edistymisestä toimenpideohjelman tavoitteiden saavuttamisessa sekä taloudellisia tietoja ja indikaattoreihin ja välitavoitteisiin liittyviä tietoja;	(a) tukea seurantakomitean työtä ja toimittaa sille tietoja, joita se tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi, erityisesti tietoja edistymisestä toimenpideohjelman tavoitteiden saavuttamisessa sekä taloudellisia tietoja ja indikaattoreihin ja välitavoitteisiin liittyviä tietoja;
(b) laatia vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset ja toimittaa ne komissiolle sen jälkeen, kun seurantakomitea on ne hyväksynyt;	(b) laatia vuotuiset ja lopulliset täytäntöönpanokertomukset ja toimittaa ne komissiolle sen jälkeen, kun seurantakomitea on ne hyväksynyt;
(c) asettaa välittävien elinten saataville niiden tehtävien suorittamisen kannalta olennaisia tietoja ja tuensaajien saataville toimien toteuttamisen kannalta olennaisia tietoja;	(c) asettaa välittävien elinten saataville niiden tehtävien suorittamisen kannalta olennaisia tietoja ja tuensaajien saataville toimien toteuttamisen kannalta olennaisia tietoja;

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(d) ottaa käyttöön sähköinen tietojärjestelmä, jolla tallennetaan ja säilytetään seurantaa, arviointia, varainhoitoa ja tarkastamista varten tarvittavat tiedot kustakin toimesta, tapauksen mukaan myös tiedot toimien yksittäisistä osallistujista;	(d) ottaa käyttöön sähköinen tietojärjestelmä, jolla tallennetaan ja säilytetään seurantaa, arviointia, varainhoitoa ja tarkastamista varten tarvittavat tiedot kustakin toimesta, tapauksen mukaan myös tiedot toimien yksittäisistä osallistujista;
(e) varmistaa, että d alakohdassa tarkoitetut tiedot kerätään ja viedään kyseiseen järjestelmään ja säilytetään siinä ja että indikaattoreita koskevat tiedot jaotellaan sukupuolen mukaan, jos ESR-asetuksen liitteessä I on tällainen jaotteluvaatimus.	(e) varmistaa, että d alakohdassa tarkoitetut tiedot kerätään ja viedään kyseiseen järjestelmään ja säilytetään siinä ja että indikaattoreita koskevat tiedot jaotellaan sukupuolen mukaan, jos ESR-asetuksen liitteessä I on tällainen jaotteluvaatimus.

Perustelu

On tärkeää voida säilyttää toimista tiedot, jotka voivat olla hyödyllisiä eri syistä esimerkiksi riitatapauksissa.

Muutosehdotus 59

117 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Hallintoviranomaisen ja todentamisviranomaisen hyväksyntä ja hyväksynnän peruuttaminen	Hallintoviranomaisen ja todentamisviranomaisen hyväksyntä ja hyväksynnän peruuttaminen
1. Hyväksynnän antavan elimen on annettava virallinen päätös sellaisten hallintoviranomaisten ja todentamisviranomaisten hyväksymisestä, jotka täyttävät komission delegoiduilla säädöksillä 142 artiklan mukaisesti vahvistamat hyväksymisperusteet.	1. Hyväksynnän antavan elimen on annettava virallinen päätös sellaisten hallintoviranomaisten ja todentamisviranomaisten hyväksymisestä, jotka täyttävät komission delegoiduilla säädöksillä 142 artiklan mukaisesti vahvistamat hyväksymisperusteet.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun virallisen päätöksen on perustuttava riippumattoman tarkastuselimen antamaan kertomukseen ja lausuntoon, joissa esitetään arviointi hallinto- ja valvontajärjestelmästä, myös välittävien elinten osuudesta kyseisessä järjestelmässä, sekä arvioidaan, onko järjestelmä 62, 63, 114 ja 115 artiklan mukainen. Hyväksynnän antavan elimen on otettava huomioon se, ovatko toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmät samanlaisia kuin edellisellä ohjelmakaudella käytetyt järjestelmät, sekä kaikki osoitukset järjestelmien tehokkaasta toiminnasta.	2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun virallisen päätöksen on perustuttava riippumattoman tarkastuselimen antamaan kertomukseen ja lausuntoon, joissa esitetään arviointi hallinto- ja valvontajärjestelmästä, myös välittävien elinten osuudesta kyseisessä järjestelmässä, sekä arvioidaan, onko järjestelmä 62, 63, 114 ja 115 artiklan mukainen. Hyväksynnän antavan elimen on otettava huomioon se, ovatko toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmät samanlaisia kuin edellisellä ohjelmakaudella käytetyt järjestelmät, sekä kaikki osoitukset järjestelmien tehokkaasta toiminnasta.
3. Jäsenvaltion on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu virallinen päätös komissiolle kuuden kuukauden kuluessa toimenpideohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen antamisesta.	3. Jäsenvaltion on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu virallinen päätös komissiolle kuuden kuukauden kuluessa toimenpideohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen antamisesta.
4. Jos rahastoista toimenpideohjelmalle annetun tuen kokonaismäärä ylittää 250 000 000 euroa, komissio voi pyytää kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua virallisen päätöksen vastaanottamisesta riippumattoman tarkastuselimen kertomusta ja lausuntoa sekä hallinto- ja valvontajärjestelmän kuvausta.	4. Jos rahastoista toimenpideohjelmalle annetun tuen kokonaismäärä ylittää 250 000 000 euroa, komissio voi pyytää kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua virallisen päätöksen vastaanottamisesta riippumattoman tarkastuselimen kertomusta ja lausuntoa sekä hallinto- ja valvontajärjestelmän kuvausta.
Komissio voi esittää huomautuksia kahden kuukauden kuluessa kyseisten asiakirjojen vastaanottamisesta.	Komissio voi esittää huomautuksia kahden kuukauden kuluessa kyseisten asiakirjojen vastaanottamisesta.
Päätäessään kyseisten asiakirjojen pyytämisestä komissio ottaa huomioon, ovatko toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmät samanlaisia kuin edellisellä ohjelmakaudella käytetyt järjestelmät ja suorittaako hallintoviranomainen myös todentamisviranomaisen tehtävät, minkä lisäksi se ottaa huomioon myös kaikki osoitukset järjestelmien tehokkaasta toiminnasta.	Päätäessään kyseisten asiakirjojen pyytämisestä komissio ottaa huomioon, ovatko toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmät samanlaisia kuin edellisellä ohjelmakaudella käytetyt järjestelmät ja suorittaako hallintoviranomainen myös todentamisviranomaisen tehtävät, minkä lisäksi se ottaa huomioon myös kaikki osoitukset järjestelmien tehokkaasta toiminnasta.

Perustelu

Hallinto- ja valvontaviranomaisen hyväksymistä koskeva ehdotus on hylättävä. On EU:n toissijaisuusperiaatteen mukaista, että jäsenvaltiot toteuttavat koheesiopolitiikkaa. Valtion viranomaisten hyväksymiselle muiden valtion viranomaisten toimesta ei eräissä jäsenvaltioissa ole hallinto-oikeudellista perustetta, ja näin puututaan jäsenvaltioiden itsehallintoon.

Muutosehdotus 60

118 artiklan uusi 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yhteistyö tarkastusviranomaisten kanssa	Yhteistyö tarkastusviranomaisten kanssa <u>4. Niiden toimenpideohjelmien osalta, joissa tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärä ei ylitä 750:tä miljoonaa euroa ja joissa yhteisön osarahoituksen taso ei ole yli 40 prosenttia julkisten menojen kokonaismäärästä, tarkastusviranomaisen ei tarvitse esittää komissiolle tarkastusstrategiaa.</u>

Perustelu

Alueiden komitea ehdottaa, että palautetaan ohjelmakautta 2007–2013 koskeva entinen 74 artiklan 1 kohta, jotta voidaan yksinkertaistaa valvonnan suhteellisuuteen liittyviä toimia.

Muutosehdotus 61

121 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Maksatushakemukset 1. Maksatushakemuksiin on sisällyttävä kunkin toimintalinjan osalta (a) tuensaajien toimia toteuttaessaan maksamien tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitoon; (b) toimien toteuttamisesta aiheutuneen julkisen tuen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitoon; (c) tuensaajalle maksettu vastaava tukikelpoinen julkinen tuki, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitoon.	Maksatushakemukset 1. Maksatushakemuksiin on sisällyttävä kunkin toimintalinjan osalta (a) tuensaajien toimia toteuttaessaan maksamien tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitoon; (b) toimien toteuttamisesta aiheutuneen julkisen tuen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitoon; (c) tuensaajalle maksettu vastaava tukikelpoinen julkinen tuki, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitoon.

Perustelu

AK katsoo, että tuensaajalle maksettuun julkiseen tukeen liittyviä tietoja ei tulisi sisällyttää komissiolle toimitettaviin maksatushakemuksiin. Komitea ehdottaakin tietojen yksinkertaistamista.

Muutosehdotus 62

124 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Ennakkomaksun maksaminen 1. Ensimmäinen ennakkomaksu maksetaan erinä seuraavasti: (a) vuonna 2014: kaksi prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi;	Ennakkomaksun maksaminen 1. Ensimmäinen ennakkomaksu maksetaan erinä seuraavasti: (a) vuonna 2014: kaksi prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi;

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(b) vuonna 2015: yksi prosentti tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi;	(b) vuonna 2015: yksi kolme prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi;
(c) vuonna 2016: yksi prosentti tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi.	(c) vuonna 2016: yksi kolme prosenttia tukimäärästä, joka rahastoista on osoitettu kyseiselle toimenpideohjelmalle koko ohjelmakaudeksi.
Jos toimenpideohjelma hyväksytään vuonna 2015 tai myöhemmin, aikaisemmat erät maksetaan hyväksymisvuonna.	Jos toimenpideohjelma hyväksytään vuonna 2015 tai myöhemmin, aikaisemmat erät maksetaan hyväksymisvuonna.

Perustelu

Komitea kannattaa ehdotusta, jolla hallintoviranomaiset veloitetaan suorittamaan maksut tuensaajille ennen korvauksen anomista komissiolta. Tällainen säännös edellyttää kuitenkin ennakkomaksujärjestelmän joustavoittamista, jotta hallintoviranomaisilla olisi riittävästi varoja tuensaajien esittämien pyyntöjen täyttämiseksi. Komitea kehottaa korottamaan komission ehdottamia määriä. Näin voidaan lievittää ongelmia, joita eräillä jäsenvaltioilla on ollut nykyisessä kriisitilanteessa kansallisen julkisen osapuolen suhteen.

Muutosehdotus 63

128 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tilinpäätöksen sisältö	Tilinpäätöksen sisältö
1. Kunkin toimenpideohjelman varmennettujen tilinpäätöstietojen on katettava tilivuosi ja sisällettävä kunkin toimintalinjan osalta:	1. <u>Todentamisviranomaisella on mahdollisuus toimittaa varmennetut tilinpäätöstiedot 75 artiklan säännösten mukaisesti.</u>
	Kunkin toimenpideohjelman varmennettujen tilinpäätöstietojen on katettava tilivuosi ja sisällettävä kunkin toimintalinjan osalta:
(a) tuensaajien toimia toteuttaessaan maksamien tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitoon, ja vastaava maksettu tukikelpoinen julkinen tuki sekä toimien toteuttamisesta aiheutuneen julkisen tuen kokonaismäärä;	(a) tuensaajien toimia toteuttaessaan maksamien tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitoon, ja vastaava maksettu tukikelpoinen julkinen tuki sekä toimien toteuttamisesta aiheutuneen julkisen tuen kokonaismäärä;
(b) tilivuoden aikana peruutetut ja takaisin perityt määrät, tilivuoden lopun tilanteen mukaisesti takaisin perittävät määrät, 61 artiklan nojalla suoritettut takaisinperinnät sekä määrät, joita ei saada perityiksi takaisin;	(b) tilivuoden aikana peruutetut ja takaisin perityt määrät, tilivuoden lopun tilanteen mukaisesti takaisin perittävät määrät, 61 artiklan nojalla suoritettut takaisinperinnät sekä määrät, joita ei saada perityiksi takaisin;
(c) toimintalinjakohtainen luettelo niistä tilivuoden aikana päätökseen saaduista toimista, jotka ovat saaneet tukea EAKR:stä ja koheesiorahastosta;	(c) toimintalinjakohtainen luettelo niistä tilivuoden aikana päätökseen saaduista toimista, jotka ovat saaneet tukea EAKR:stä ja koheesiorahastosta;
(d) toimintalinjoittain edellä olevan a alakohdan nojalla todettujen menojen ja saman tilivuoden osalta maksatushakemuksissa ilmoitettujen menojen välinen täsmäytys sekä selvitys mahdollisista eroista.	(d) toimintalinjoittain edellä olevan a alakohdan nojalla todettujen menojen ja saman tilivuoden osalta maksatushakemuksissa ilmoitettujen menojen välinen täsmäytys sekä selvitys mahdollisista eroista.

Perustelu

Olisi hyödyllistä, jos vuotuinen tilinpäätös olisi nykyisen ohjelmakauden tapaan valinnainen toimenpide ja sen soveltaminen todentamisviranomaisen itsensä ratkaistavissa. 75 artiklassa säädettyä määräaikaa ei ole helppo noudattaa, sillä se on liian tiukka.

Muutosehdotus 64

134 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Maksujen keskeyttäminen	Maksujen keskeyttäminen
1. Komissio voi keskeyttää välimaksut toimintalinjojen tai toimenpideohjelmien tasolla kokonaan tai osittain, jos:	1. Komissio voi keskeyttää välimaksut toimintalinjojen tai toimenpideohjelmien tasolla kokonaan tai osittain, jos:
(a) toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, jonka osalta ei ole toteutettu oikaisu-toimenpiteitä;	(a) toimenpideohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, jonka osalta ei ole toteutettu oikaisu-toimenpiteitä;
(b) menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavia taloudellisia seurauksia aiheuttavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu;	(b) menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavia taloudellisia seurauksia aiheuttavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu;
(c) jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä korjatakseen 74 artiklan mukaisen keskeyttämisen aiheuttavan tilanteen;	(c) jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä korjatakseen 74 artiklan mukaisen keskeyttämisen aiheuttavan tilanteen;
(d) seurantajärjestelmän laadussa tai luotettavuudessa tai yhteisiä ja erityisiä indikaattoreita koskeissa tiedoissa on vakava puute;	(d) seurantajärjestelmän laadussa tai luotettavuudessa tai yhteisiä ja erityisiä indikaattoreita koskeissa tiedoissa on vakava puute;
(e) jäsenvaltio ei ole toteuttanut ennakkoehtojen täyttämiseen liittyviä toimenpideohjelman mukaisia toimenpiteitä;	(e) jäsenvaltio ei ole toteuttanut ennakkoehtojen täyttämiseen liittyviä toimenpideohjelman mukaisia toimenpiteitä;
(f) tulosten tarkastelusta käy ilmi, että toimintalinjan osalta ei ole saavutettu tuloskehityksessä asetettuja välitavoitteita;	(f) tulosten tarkastelusta käy ilmi, että toimintalinjan osalta ei ole saavutettu tuloskehityksessä asetettuja välitavoitteita;
(g) jäsenvaltio jättää vastaamatta tai ei vastaa riittävällä tavalla 20 artiklan 5 kohdan mukaisessa tilanteessa;	(g) jäsenvaltio jättää vastaamatta tai ei vastaa riittävällä tavalla 20 artiklan 5 kohdan mukaisessa tilanteessa;
(h) kyseessä on jokin 21 artiklan 6 kohdan a–e alakohdassa tarkoitetuista tapauksista.	(h) kyseessä on jokin 21 artiklan 6 kohdan a–e alakohdassa tarkoitetuista tapauksista.
2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää keskeyttää välimaksut kokonaisuudessaan tai osittain sen jälkeen, kun se on antanut jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa.	2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää keskeyttää välimaksut kokonaisuudessaan tai osittain sen jälkeen, kun se on antanut jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa.
3. Komissio lopettaa kaikkia välimaksuja tai niiden osaa koskevan keskeytyksen, kun jäsenvaltio on toteuttanut keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.	3. Komissio lopettaa kaikkia välimaksuja tai niiden osaa koskevan keskeytyksen, kun jäsenvaltio on toteuttanut keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Perustelu

Alueiden komitea pitää perusteltuna, että komissio keskeyttää välimaksut kokonaan tai osittain vain silloin, kun kyseessä on vakava laiminlyönti hallinto- ja valvontajärjestelmän toiminnassa.

Muutosehdotus 65

140 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Toimenpideohjelmien suhteellinen valvonta	Toimenpideohjelmien suhteellinen valvonta
1. Kun toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä on enintään 100 000 euroa, siihen ei kohdisteta enempää kuin yksi joko tarkastusviranomaisen tai komission suorittama tarkastus ennen kuin kaikki kyseessä olevat 131 artiklan mukaiset menot päätetään. Muihin toimiin ei kohdisteta enempää kuin yksi tarkastusviranomaisen ja komission suorittama tarkastus tilivuotta kohden ennen 131 artiklan mukaisten menojen päättämistä. Nämä säännökset eivät rajoita 4 kohdan soveltamista.	1. Kun toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä on enintään 100 000 250 000 euroa, siihen ei kohdisteta enempää kuin yksi joko tarkastusviranomaisen tai komission suorittama tarkastus ennen kuin kaikki kyseessä olevat 131 artiklan mukaiset menot päätetään. Muihin toimiin ei kohdisteta enempää kuin yksi tarkastusviranomaisen ja komission suorittama tarkastus tilivuotta kohden ennen 131 artiklan mukaisten menojen päättämistä. Nämä säännökset eivät rajoita 4 kohdan soveltamista.

Perustelu

Jotta voitaisiin varmistaa todellinen suhteellisuus toimenpideohjelmien valvonnassa, komitea ehdottaa, että toimiin, joiden kohdalla tukikelpoisten menojen kokonaismäärä on enintään 250 000 euroa, kohdistettaisiin korkeintaan yksi tarkastus.

Muutosehdotus 66

LIITE IV

Ennakkoehdot

Temaattiset ennakkoehdot, kohdat 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11

Temaattiset tavoitteet	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
1. Tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin vahvistaminen (T&K-tavoite) (9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu)	1.1. <i>Tutkimus ja innovointi:</i> Kansallisen uudistusohjelman mukaisesti on laadittu älykkääseen erikoistumiseen tähtäävä <u>tutkimus- ja innovointistrategia strategien tutkimuksen ja innovoinnin lähestymistapa</u> yksityisten tutkimus- ja innovointi-investointien lisäämiseksi; strategian on oltava hyvin toimivien kansallisen tai alueellisten tutkimus- ja innovointijärjestelmien ominaispiirteiden ⁽³⁾ mukainen.	— Käytössä on älykkääseen erikoistumiseen <u>tutkimus- ja innovointistrategia strategien tutkimuksen ja innovoinnin lähestymistapa</u>, — joka perustuu SWOT-analyysiin resurssien kohdentamiseksi vain tiettyihin tutkimus- ja innovointiprioriteetteihin <u>ottaen huomioon, mikäli mahdollista, arviot aikaisemmista kokemuksista</u>; — jossa hahmotellaan toimenpiteet yksityisten TTK-investointien lisäämiseksi; — johon sisältyy seuranta- ja tarkistusjärjestelmä. — Jäsenvaltio on hyväksynyt kehyksen, jossa määritellään tutkimukseen ja innovointiin käytössä olevat talousarviomäärärahat. — Jäsenvaltio on hyväksynyt monivuotisen suunnitelman, joka koskee EU:n prioriteetteihin liittyvien investointien budjetoitua ja priorisointia (Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiaforumi ESFRI).
2. Tieto- ja viestintätekniikan käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen (laajakaistaa koskeva tavoite) (9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu)	2.1. <i>Digitaalinen kasvu:</i> Älykkääseen erikoistumiseen tähtäävään kansalliseen tai alueelliseen <u>tutkimus- ja innovointistrategiaan strategiseen tutkimuksen ja innovoinnin lähestymistapaan</u> sisältyy digitaalista kasvua käsittelevä luku, jonka tavoitteena on lisätä kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja yhteentoimivien tieto- ja viestintätekniikkaan pohjautuvien yksityisten ja julkisten palvelujen kysyntää ja niiden käyttöä kansalaisten keskuudessa, myös muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, yritysten, julkisten viranomaisten ja valtioiden rajat ylittävien aloitteiden osalta. 2.2. <i>Seuraavan sukupolven liityntäverkkojen infrastruktuuri:</i> On laadittu sellaiset kansalliset tai alueelliset seuraavan sukupolven liityntäverkkoja koskevat suunnitelmat, joissa otetaan huomioon alueelliset toimet nopeita internet-liittymiä koskevien EU-tavoitteiden ⁽⁵⁾ saavuttamiseksi <u>ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi kohdennetaan toimet alueille, joilla markkinat eivät kykene tarjoamaan avointa infrastruktuuria kohtuullisin kustannuksin ja tarpeeksi laadukkaasti kilpailua ja valtiontukia koskevien EU-sääntöjen mukaisesti ja huolehditaan siitä, että palvelut ovat muita heikommassa asemassa olevien ryhmien saatavilla.</u>	— Älykkääseen erikoistumiseen tähtäävässä kansallisessa tai alueellisessa <u>strategisessa tutkimuksen ja innovoinnin lähestymistavassa tutkimus- ja innovointistrategiassa</u> on digitaalista kasvua käsittelevä luku, johon sisältyy — toimien budjetointi ja priorisointi SWOT-analyysin pohjalta ja linjassa Euroopan digitaalistrategian tulostaulun ⁽⁴⁾ kanssa; — analyysi tieto- ja viestintätekniikan kysynnän ja tarjonnan tasapainoisesta tukemisesta; — mitattavissa olevat tavoitteet digitaalisen lukutaidon, osaamisen, tietoyhteiskuntaan osallistumisen, verkopalvelujen saatavuuden ja sähköisten terveydenhuoltopalvelujen alalla toteutettaville tukitoimille, joiden on oltava linjassa olemassa olevien alakohtaisten kansallisten tai alueellisten strategioiden kanssa; — arvio tieto- ja viestintätekniikan valmiuksien kehittämisen tehostamistarpeista. — Käytössä on seuraavan sukupolven liityntäverkkoja koskeva <u>kansallinen tai alueellinen</u> suunnitelma, johon sisältyy: — kysynnän lisäämiseen perustuva infrastruktuuri-investointisuunnitelma ja säännöllisesti päivitettävä infrastruktuurin ja palvelujen kartoitus; — kestäviä investointimalleja, joilla lisätään kilpailua ja varmistetaan kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien infrastruktuurien ja palvelujen saatavilla olo; — toimenpiteitä yksityisten investointien lisäämiseksi.

Temaattiset tavoitteet	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
3. Pienten ja keskiuurien yritysten (pk-yritysten) kilpailukyvyyn parantaminen (9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu)	3.1. On toteutettu erityistoimia, joilla pannaan tehokkaasti täytäntöön eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act) ja sen 23. helmikuuta 2011 tehty uudelleentarkastelu ⁽⁶⁾ , myös ”pienet ensin” -periaate.	— Erityistoiimiin kuuluvat seuraavat: — seurantamekanismi, jolla varmistetaan SBA-aloitteen täytäntöönpano, ml. elin, joka koordinoi pk-yrityksioita kaikissa hallintoelimissä (”pk-yrityslähettiläs”); — toimet, joilla lyhennetään uusien yritysten perustamisaika kolmeen työpäivään ja alennetaan perustamiskustannukset 100 euroon; — toimet, joilla lyhennetään kolmeen kuukauteen aika, joka kuluu yrityksen tietynlaisen toiminnan käynnistämiseen ja harjoittamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen; — mekanismi, jolla arvioidaan järjestelmällisesti lainsäädännön vaikutusta pk-yrityksiin pk-yritysten avulla ottaen tarvittaessa huomioon yritysten kokoonnot.
	3.2. Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 16. helmikuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/7/EU ⁽⁷⁾ on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.	— Direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä direktiivin 12 artiklan mukaisesti (16. maaliskuuta 2013 mennessä).
6. Ympäristön suojeleminen ja luonnonvarojen kestävä käytön edistäminen (9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu)	6.1. <i>Vesihuolto:</i> a) Käytössä on veden hinnoittelupolitiikka, joka tarjoaa käyttäjille riittävät kannustimet vesivarojen tehokkaaseen käyttämiseen ja b) veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽⁸⁾ 9 artiklan mukaisesti.	— Jäsenvaltio on varmistanut, että veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen direktiivin 2000/60/EY 9 artiklan mukaisesti, <u>ja taannut kaikille tasavertaiset mahdollisuudet käyttää tätä yhteistä hyödykettä.</u> — Jokaiselle vesipiirille, jossa tehdään investointeja, on hyväksytty vesipiirin hoitosuunnitelma yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽⁹⁾ 13 artiklan mukaisesti.
	6.2. <i>Jäteala:</i> Jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19. marraskuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY ⁽¹⁰⁾ on pantu täytäntöön etenkin direktiivin mukaisten jätehuoltosuunnitelmien laatimisen ja jätehierarkian osalta.	— Jäsenvaltio on raportoinut komissiolle siitä, missä määrin direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan tavoitteet on saavutettu, syistä, joiden vuoksi tavoitteet ovat jääneet saavuttamatta, ja toimista, jotka aiotaan toteuttaa tavoitteiden saavuttamiseksi. — Jäsenvaltio on varmistanut, että sen toimivaltaiset viranomaiset laativat direktiivin 2008/98/EY 1, 4, 13 ja 16 artiklan mukaisesti yhden tai useita jätehuoltosuunnitelmia, kuten direktiivin 28 artiklassa vaaditaan. — Jäsenvaltio on viimeistään 12. joulukuuta 2013 hyväksynyt direktiivin 2008/98/EY 1 ja 4 artiklan mukaisesti jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia, kuten direktiivin 29 artiklassa vaaditaan. — Jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet jätteen uudelleenkäyttöä ja kierrätystä koskevien vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseksi direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan mukaisesti.

Temaattiset tavoitteet	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
7. Kestävän liikenteen edistäminen ja pullonkaulojen poistaminen tärkeimmistä liikenneverkko-infrastruktuureista (9 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu)	7.1. Maantieliikenne: On laadittu kansallinen liikenteen kokonaissuunnitelma, joka käsittää <u>On huolehdittu asianmukaisesti investointien priorisoinnista</u> Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) liikenneinfrastruktuurin ydinverkkoon, kattavaan verkkoon (muut kuin TEN-T:n ydinverkkoon tehtävät investoinnit) ja toissijaisiin tieyhteyksiin (ml. alue- ja paikallistason julkinen liikenne).	Käytössä on liikenteen kokonaissuunnitelma, johon sisältyy — investointien priorisointi TEN-T:n ydinverkkoon, kattavaan verkkoon ja toissijaisiin tieyhteyksiin. Priorisoinnissa tulisi ottaa huomioon investointien vaikutukset liikkuvuuteen, liikenteen kestävyys, kasvihuonekaasujen vähentämiseen ja yhtenäiseen Euroopan liikennealueeseen; — realistinen ja harkittu hankesuunnitelma (aikatauluineen ja rahoituskehysineen); — liikennesuunnitelman strateginen ympäristöarviointi, joka täyttää lainsäädännön vaatimukset; — toimenpiteet, joilla lisätään välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiuksia toteuttaa hankesuunnitelma.
	7.2. Rautatieliikenne: Kansallisessa liikenteen kokonaissuunnitelmassa on rautatieliikenteen kehittämistä koskeva luku, jossa p <u>Priorisoidaan investoinnit Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) liikenneinfrastruktuurin ydinverkkoon, kattavaan verkkoon (muut kuin TEN-T:n ydinverkkoon tehtävät investoinnit) ja rautatiejärjestelmän toissijaisiin yhteyksiin sen mukaan, miten ne vaikuttavat liikkuvuuteen, liikenteen kestävyys ja kansalliseen ja Euroopan laajuiseen verkostoon. Investoinnit kattavat kaluston, yhteentoimivuuden ja toimintakyvyn kehittämisen.</u>	Liikenteen kokonaissuunnitelmassa on <u>Mukana on</u> rautatieliikenteen kehittämistä koskeva luku, johon sisältyy: — realistinen ja harkittu hankesuunnitelma (aikatauluineen ja rahoituskehysineen); — liikennesuunnitelman strateginen ympäristöarviointi, joka täyttää lainsäädännön vaatimukset; — toimenpiteet, joilla lisätään välittäjänä toimivien elinten ja tuensaajien valmiuksia toteuttaa hankesuunnitelma.
8. Työllisyyden edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen (työllisyyttä koskeva tavoite) (9 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu)	8.1. <i>Työnhakijoiden ja työelämän ulkopuolella olevien henkilöiden työelämään pääsy, ml. paikalliset työllisyysaloitteet ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen:</i> Suunnitelmaan ja toteutetaan aktiivista työmarkkinapolitiikkaa työllisyyden suuntaviivojen sekä jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ⁽¹¹⁾ mukaisesti työpaikkojen luomisen mahdollistavien olosuhteiden osalta.	— Työvoimapalveluilla on valmiudet järjestää ja ne järjestävät — kaikkien työnhakijoiden saatavilla olevia yksilöllisiä palveluita sekä aktiivisia ja ennalta ehkäiseviä työmarkkinatoimenpiteitä varhaisessa vaiheessa; — työmarkkinoilla tapahtuvien rakenteellisten muutosten (kuten vähähiiliseen talouteen siirtymisen) myötä syntyvien pitkäkestoisten työllistymismahdollisuuksien ennakointia ja tähän liittyvää neuvontaa; — avointa ja järjestelmällistä tiedotusta uusista avoimista työpaikoista. — Työvoimapalvelut ovat luoneet työnantajien ja oppilaitosten välisiä verkostoja.
	8.2. <i>Itsenäinen ammatinharjoittaminen, yrittäjyys ja yritysten perustaminen:</i> On laadittu kokonaisvaltainen strategia osallistavan tuen myöntämisestä yritysten perustamiseen Small Business Act -aloitteen ⁽¹²⁾ mukaisesti ja linjassa työllisyyden suuntaviivojen sekä jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen ⁽¹³⁾ kanssa työpaikkojen luomisen mahdollistavien olosuhteiden osalta.	— Käytössä on kokonaisvaltainen strategia, johon sisältyy — toimia, joilla lyhennetään uusien yritysten perustamisaika kolmeen työpäivään ja alennetaan perustamiskustannukset 100 euroon; — toimia, joilla lyhennetään kolmeen kuukauteen aika, joka kuluu yrityksen tietynlaisen toiminnan käynnistämiseen ja harjoittamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen; — toimia, joilla luodaan yhteyksiä yritysten kehittämispalveluiden ja rahoituspalveluiden välille (rahoituksen saanti), ml. muita heikommassa asemassa olevien ryhmien ja alueiden tavoittaminen.

Temaattiset tavoitteet	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
	8.3. Työmarkkinalaitosten nykyaikaistaminen ja vahvistaminen, ml. toimet työvoiman kansainvälisen liikkuvuuden lisäämiseksi ⁽¹⁴⁾: — Työmarkkinalaitoksia nykyaikaistetaan ja vahvistetaan työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti; — Työmarkkinalaitosten uudistuksia ennen laaditaan selkeä strategia ja ennakkoarviointi, joissa otetaan huomioon sukupuolinäkökohdat.	— Työvoimapalvelujen uudistamiseksi toteutetaan toimet, joilla pyritään lisäämään niiden valmiuksia järjestää ⁽¹⁵⁾ — kaikkien työnhakijoiden saatavilla olevia yksilöllisiä palveluita sekä aktiivisia ja ennalta ehkäiseviä työmarkkinatoimenpiteitä varhaisessa vaiheessa; — neuvontaa työmarkkinoilla tapahtuvien rakenteellisten muutosten (kuten vähähiiliseen talouteen siirtymisen) myötä syntyvistä pitkäkestoisista työllistymismahdollisuuksista; — avointa ja järjestelmällistä tiedotusta unionin tasolla tarjolla olevista uusista avoimista työpaikoista. — Työvoimapalvelujen uudistamiseen sisältyy työnantajien ja oppilaitosten välisten verkostojen luominen.
	8.4. Aktiivisena ja terveenä ikääntyminen: Suunnitellaan ja toteutetaan aktiivisen ikääntymisen politiikkaa työllisyyden suuntaviivojen ⁽¹⁶⁾ mukaisesti.	— Toteutetaan toimet, joilla vastataan aktiivisena ja terveenä ikääntymisen haasteisiin ⁽¹⁷⁾: — asianmukaiset sidosryhmät osallistuvat aktiivisen ikääntymisen politiikan suunnitteluun ja toteuttamiseen; — jäsenvaltiolla on käytössä toimenpiteet, joilla edistetään aktiivista ikääntymistä ja vähennetään varhaiseläkkeelle jäämistä.
	8.5. Työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien sopeutuminen muutokseen: On laadittu poliittiset toimintalinjat, joilla pyritään kannustamaan muutoksen ennakointia ja hyvää hallinnointia ja rakenneuudistusta kaikilla asianomaisilla tasoilla (kansallisella, alueellisella, paikallisella ja alakohtaisella tasolla) ⁽¹⁸⁾.	— Käytössä on toimivia välineitä, joilla työmarkkinaosapuolia ja viranomaisia tuetaan muutokseen ja rakenneuudistukseen reagoivien lähestymistapojen kehittämisessä.
9. Investoiminen ammattitaitoon, koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen (koulutusta koskeva tavoite) (9 artiklan 10 kohdassa tarkoitettu)	9.1. Koulunkäynnin keskeyttäminen: On laadittu kokonaisvaltainen strategia koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseksi koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseen tähtäävistä politiikoista 28. kesäkuuta 2011 annetun neuvoston suosituksen ⁽¹⁹⁾ mukaisesti.	— Käytössä on koulunkäynnin keskeyttämistä koskevien valtakunnallisen, alueellisen ja paikallisen tason tietojen kokoamista ja analysointia varten järjestelmä, — joka tarjoaa riittävän näytön kohdennetun politiikan perustaksi; — jota käytetään järjestelmällisesti kehityssuuntauksien seurannassa kullakin tasolla. — Käytössä on koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämistä koskeva strategia, — joka perustuu näyttöön; — joka on kokonaisvaltainen (esim. kattaa kaikki koulutussektorit varhaiskasvatus mukaan luettuna) ja johon sisältyy mahdollisuuksien mukaan asianmukaisia toimenpiteitä koulunkäynnin keskeyttämisen ehkäisemiseksi riittävästi ehkäiseviä toimenpiteitä sekä interventio- ja kompensatiotoimenpiteitä; — jonka tavoitteet ovat linjassa koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseen tähtäävistä politiikoista annetun neuvoston suosituksen kanssa; — joka on monialainen ja jossa otetaan mukaan kaikki koulunkäynnin keskeyttämisen kannalta merkittävät politiikan alat ja sidosryhmät ja koordinoidaan näiden toimintaa.

Temaattiset tavoitteet	Ennakoehdot	Täyttymiskriteerit
	9.2. <i>Korkea-asteen koulutus:</i> On hyväksytty kansallisia tai alueellisia strategioita <u>strategisia lähestymistapoja</u>, joilla lisätään korkea-asteen koulutuksen tuloksellisuutta, laatua ja tehokkuutta 20. syyskuuta 2011 annetun Euroopan korkeakoulujärjestelmien nykyaikaistamissuunnitelmaa käsittelevän komission tiedonannon ⁽²⁰⁾ mukaisesti.	— Käytössä on kansallinen tai alueellinen korkeakoulutusstrategia <u>strateginen lähestymistapa korkeakoulutukseen, johon sisältyy ainakin kaksi seuraavista keskeisistä toimenpidekokonaisuuksista:</u> — johon sisältyy koulutukseen osallistumisen ja koulutuksen tuloksellisuuden lisäämiseen tähtäävää <u>toimenpiteitä</u>, joilla — parannetaan mahdollisille tuleville opiskelijoille annettavaa ohjausta; — lisätään alemman tulotason ryhmien ja muiden aliedustettuina olevien ryhmien osallistumista korkea-asteen koulutukseen; — lisätään aikuisopiskelijoiden osallistumista; — (tarvittaessa) vähennetään opintojen keskeyttäjien määrää / lisätään opinnot loppuun suorittajien määrää; — johon sisältyy laadun parantamiseen tähtäävää <u>toimenpiteitä</u>, joilla — kannustetaan innovatiivista sisällön ja ohjelmien suunnittelua; — edistetään opetuksen korkeita laatustandardeja; — johon sisältyy työllistettävyyden ja yrittäjyyden lisäämiseen tähtäävää <u>toimenpiteitä</u>, joilla — kannustetaan laaja-alaisen taitojen, myös yrittäjyyden, kehittämiseen kaikissa korkea-asteen koulutusohjelmissa; — pienennetään sukupuolten välisiä eroja opinto- ja ammattivalinnoissa ja kannustetaan opiskelijoita hakeutumaan aloille, joilla heidän sukupuolensa on aliedustettuna, tavoitteena vähentää työmarkkinoiden eriytymistä sukupuolten mukaan; — varmistetaan, että opetus perustuu tietoon elinkeinoelämän käytänteiden tutkimuksesta ja kehitysuunnauksista.
	9.3. <i>Elinikäinen oppiminen:</i> On laadittu kansallinen ja/tai alueellinen poliittinen kehys elinikäistä oppimista varten unionin tason poliittisen ohjauksen ⁽²¹⁾ mukaisesti.	— Käytössä on elinikäisen oppimisen kansallinen ja/tai alueellinen poliittinen kehys, johon sisältyy — toimia, joilla tuetaan elinikäisen oppimisen täytäntöönpanoa ja osaamisen kehittämistä ja joihin sisältyy <u>voi sisältyä</u> sidosryhmien, mm. työmarkkinaosapuolten ja kansalaisjärjestöjen, kanssa muodostettavia yhteistyökumppanuuksia; — toimia, joilla kehitetään tehokkaasti ammatillisessa koulutuksessa olevien nuorten, aikuisten, työmarkkinoille palaavien naisten, kouluttamattomien ja iäkkäiden työntekijöiden ja muiden epäsuotuisassa asemassa olevien ryhmien taitoja; — toimia, joilla laajennetaan pääsyä elinikäisen oppimisen piiriin hyödyntämällä tehokkaasti avoimuutta lisääviä välineitä (eurooppalainen tutkintojen viitekehys, kansallinen tutkintojen viitekehys, eurooppalainen ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmä, ammatillisen koulutuksen eurooppalainen laadunvarmistusjärjestelmä) ja kehittämällä ja ottamalla käyttöön elinikäisen oppimisen palveluja (yleissivistävä ja ammatillinen koulutus, ohjaus ja validointi); — toimia, joilla parannetaan yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen tarkoituksenmukaisuutta mukauttamalla sitä kartoitettujen kohderyhmien tarpeisiin.

Temaattiset tavoitteet	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
10. Sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden torjunta (köyhyyttä koskeva tavoite) (9 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu)	10.1. Aktiivinen osallistaminen <i>Syrjäytyneiden väestöryhmien, kuten romanien, yhteiskuntaan integroituminen:</i> — Laaditaan ja pannaan täytäntöön köyhyyden vähentämiseen tähtäävä kansallinen strategia tai strateginen lähestymistapa työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämiseksi 3. lokakuuta 2008 annetun komission suosituksen ⁽²²⁾ ja työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti. — Käytössä on kansallinen romanien integrointistrategia romanien kansallisia integrointistrategioita koskevan EU:n puitekehyksen ⁽²³⁾ mukaisesti. — Asianomaisille sidosryhmille tarjotaan tukea rahaston varojen käyttöön saamisessa.	— Käytössä on köyhyyden vähentämiseen tähtäävä strategia, — joka perustuu näyttöön. Tämä edellyttää tietojen keräämistä ja analysointia varten perustettua järjestelmää, josta saadaan riittävästi näyttöä köyhyyden vähentämiseen tähtäävien toimintalinjojen kehittämisen perustaksi. Järjestelmää käytetään kehityssuuntauksien seurannassa; — joka on (kansallisessa uudistusohjelmassa määritetyn) köyhyyteen ja syrjäytymiseen liittyvän kansallisen tavoitteen mukainen ja johon sisältyy työllistymismahdollisuuksien laajentaminen muita heikommassa asemassa oleviin ryhmiin; — johon sisältyy syrjäytyneiden ja muita heikommassa asemassa olevien väestöryhmien, myös romanien, alueellisen keskittymisen kartoitus, joka menee aluetasoa/NUTS 3-tasoa pitemmälle; — jossa osoitetaan, että työmarkkinaosapuolet ja asianmukaiset sidosryhmät osallistuvat aktiivisen osallistamisen suunnitteluun; — johon sisältyy toimia, joilla tuetaan siirtymistä laitospohjaisesta hoidosta yhteisöpohjaisen hoidon käyttöön; — jossa kartoitetaan selkeästi toimet segregoitumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi kaikilla aloilla. — Käytössä on kansallinen romanien integrointistrategia, — jossa romanien integroinnille asetetaan saavutettavissa olevat kansalliset tavoitteet, jotta kuilu valtaväestöön saataisiin kurottua umpeen. Tavoitteet olisi asetettava vähintäänkin <u>yhdele neljästä alasta</u> (koulutukselle, työllisyydelle, terveydenhoidolle ja asumiselle), jotka ovat myös EU:n tavoitteita romanien integroinnille; — joka on linjassa kansallisen uudistusohjelman kanssa; — jossa tarvittaessa määritellään jo käytössä olevien sosioekonomisten ja alueellisten indikaattoreiden (erittäin alhainen koulutustaso, pitkäaikaistyöttömyys jne.) avulla ne epäsuotuisat mikroalueet ja/tai erotellut asuinalueet, joiden väestö on kaikkein osattominta; — johon osoitetaan kansallisesta talousarviosta riittävä rahoitus, jota täydennetään tarvittaessa kansainvälisellä ja EU:n rahoituksella; — joka käsittää tiukat seurantamenetelmät romanien integrointitoimien vaikutusten arvioimiseksi ja tarkastelumekanismin strategian mukauttamiseksi; — jonka suunnittelussa, täytäntöönpanossa ja seurannassa tehdään tiiviistä yhteistyötä ja käydään jatkuvaa vuoropuhelua romanien kansalaisyhteiskunnan sekä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa; — jossa nimetään romanien integrointistrategian kansallinen yhteyspiste, jolla on valtuudet koordinoida strategian laatimista ja täytäntöönpanoa. — Asianomaisille sidosryhmille annetaan tukea hankehakemusten laatimiseen ja valituksi tulleiden hankkeiden toteuttamiseen ja hallinnointiin.

Temaattiset tavoitteet	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
	10.2. Terveys: On laadittu kansallinen tai alueellinen terveydenhuoltostrategia <u>terveydenhuollon strateginen lähestymistapa</u> , jolla varmistetaan laadukkaiden terveydenhuoltopalvelujen saatavuus ja taloudellinen kestävyys.	— Käytössä on kansallinen tai alueellinen terveydenhuoltostrategia, — johon sisältyy koordinoituja toimia laadukkaiden terveydenhuoltopalvelujen saatavuuden parantamiseksi ja <u>laajentamiseksi</u>; — johon sisältyy toimia terveydenhuoltosektorin tehokkuuden lisäämiseksi muun muassa hyödyntämällä tehokkaita innovatiivisia teknologioita, palveluntarjontamalleja ja infrastruktuureita; — johon sisältyy seuranta- ja tarkistusjärjestelmä. — Jäsenvaltio tai alue on hyväksynyt kehiksen, jossa määritellään terveydenhuoltoon käytössä olevat talousarviomäärärahat.
11. Institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen (9 artiklan 11 kohdassa tarkoitettu)	Jäsenvaltion hallinnon tehokkuus. — On laadittu strategia jäsenvaltion hallinnon tehostamiseksi julkishallinnon uudistaminen mukaan luettuna ⁽²⁴⁾ .	— Toteutetaan jäsenvaltion <u>tai alueen</u> hallinnon tehostamiseen tähtäävää strategiaa ⁽²⁵⁾, — johon sisältyy analyysi ja strateginen suunnitelma lainsäädäntöön, organisaatioon ja/tai menettelyihin tehtävistä uudistuksista; — johon sisältyy laadunhallintajärjestelmien kehittäminen; — johon sisältyy integroituja toimia hallintomenettelyjen yksinkertaistamiseksi ja rationalisoimiseksi; — jossa kehitetään ja toteutetaan henkilöressurssi-strategioita ja -politiikkaa, ml. rekrytointisuunnitelmat ja henkilöstön -urapolut valmiuksien lisääminen ja resurssointi; — jossa kehitetään osaamista kaikilla tasoilla; — johon sisältyy seuranta- ja arviointimenettelyjen ja -välineiden kehittäminen.

⁽³⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke: Innovaatiounioni (KOM(2010) 546 lopullinen, 6.10.2010). Sitoumukset 24 ja 25 sekä liite I "Itsearviointiväline: Hyvin toimivien kansallisten ja alueellisten tutkimus- ja innovaatiojärjestelmien ominaispiirteet". Neuvoston (kilpailukyky) päätelmät innovaatiouniosta (asiak. 17165/10, 26.11.2010).

⁽⁴⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Euroopan digitaalistrategia (KOM(2010) 245 lopullinen/2, 26.8.2010); Komission yksiköiden valmisteluasiakirja: Digital Agenda Scoreboard (SEC(2011) 708, 31.5.2011). Neuvoston (liikenne, televiestintä ja energia) päätelmät Euroopan digitaalistrategiasta (asiak. 10130/10, 26.5.2010).

⁽⁵⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Euroopan digitaalistrategia (KOM(2010) 245 lopullinen/2, 26.8.2010); Komission yksiköiden valmisteluasiakirja: Digital Agenda Scoreboard (SEC(2011) 708, 31.5.2011).

⁽⁶⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: "Pienet ensin" - Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite ("Small Business Act") (KOM(2008) 394, 23.6.2008); Neuvoston (kilpailukyky) päätelmät eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevasta aloitteesta ("Small Business Act") (asiak. 16788/08, 1.12.2008); Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelu (KOM(2011) 78 lopullinen, 23.2.2011); Neuvoston (kilpailukyky) päätelmät eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelusta (asiak. 10975/11, 30.5.2011).

⁽⁷⁾ EUVL L 48, 23.2.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽¹¹⁾ Neuvoston suositus 2010/410/EU, annettu 13. heinäkuuta 2010, EUVL L 191, 23.7.2010, s. 28.

⁽¹²⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: "Pienet ensin" - Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite ("Small Business Act") (KOM(2008) 394, 23.6.2008); Neuvoston (kilpailukyky) päätelmät eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevasta aloitteesta ("Small Business Act") (asiak. 16788/08, 1.12.2008); Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelu (KOM(2011) 78 lopullinen, 23.2.2011); Neuvoston (kilpailukyky) päätelmät eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelusta (asiak. 10975/11, 30.5.2011).

⁽¹³⁾ Neuvoston suositus 2010/410/EU, annettu 13. heinäkuuta 2010, EUVL L 191, 23.7.2010, s. 28.

- (¹⁴) Jos maalle on annettu neuvoston maakohtainen suositus, joka liittyy suoraan tähän ehtoa koskevaan säännökseen, sen täyttämisen arvioinnissa on otettava huomioon kyseisen maakohtaisen suosituksen osalta saavutettu edistyminen.
- (¹⁵) Kaikkien tähän sisältyvien osa-alueiden toteuttamismääräajat voidaan vahvistaa ohjelman täytäntöönpanokauden aikana.
- (¹⁶) Jos maalle on annettu neuvoston maakohtainen suositus, joka liittyy suoraan tähän ehtoa koskevaan säännökseen, sen täyttämisen arvioinnissa on otettava huomioon kyseisen maakohtaisen suosituksen osalta saavutettu edistyminen.
- (¹⁷) Kaikkien tämän jakson osa-alueiden toteuttamismääräajat voivat umpeutua ohjelman täytäntöönpanokauden aikana.
- (¹⁸) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Yhteinen sitoutuminen työllisyyteen*, KOM(2009) 257 lopullinen.
- (¹⁹) EUVL C 191, 1.7.2011, s. 1.
- (²⁰) KOM (2011) 567 lopullinen.
- (²¹) Neuvoston päätelmät, annettu 12. toukokuuta 2009, eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) (EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2).
- (²²) Komission suositus, annettu 3. lokakuuta 2008, työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä (EUVL L 307, 18.11.2008, s. 11).
- (²³) Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: *EU:n puitekehys vuoteen 2020 ulottuville romanien kansallisille integrointistrategioille*. KOM(2011) 173.
- (²⁴) Jos maalle on annettu neuvoston maakohtainen suositus, joka liittyy suoraan tähän ehtoa koskevaan säännökseen, sen täyttämisen arvioinnissa on otettava huomioon kyseisen maakohtaisen suosituksen osalta saavutettu edistyminen.
- (²⁵) Kaikkien tämän jakson osa-alueiden toteuttamismääräajat voivat umpeutua ohjelman täytäntöönpanokauden aikana.

Ennakkoehdot

Yleiset ennakkoehdot, kohdat 2, ja 5

Ala	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
2. Sukupuolten tasa-arvo	On laadittu strategia sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi ja perustettu järjestelmä strategian tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi.	— Sukupuolten tasa-arvon edistämisstrategian tehokas täytäntöönpano ja soveltaminen varmistetaan seuraavien avulla: — järjestelmä sukupuolittain jaoteltujen tietojen ja indikaattorien keräämistä ja analysoimista ja näyttöön perustuvan tasa-arvopolitiikan kehittämistä varten; — suunnitelma ja ennakkokriteerit tasa-arvotavoitteiden integroimiseksi sukupuolten tasa-arvoa koskevien normien ja ohjeiden kautta; — täytäntöönpanojärjestelmät, mukaan luettuna sukupuolten tasa-arvoa käsittelevän elimen ja asiantuntijoiden osallistuminen toimien suunnitteluun, seurantaan ja arviointiin.
5. Valtiontuet	On olemassa järjestelmä, jolla varmistetaan EU:n valtiontukilainsäädännön tehokas täytäntöönpano ja soveltaminen.	— EU:n valtiontukilainsäädännön tehokas täytäntöönpano ja soveltaminen varmistetaan seuraavien avulla: — institutionaaliset järjestelyt valtiontukia koskevan EU-lainsäädännön täytäntöönpanoa, soveltamista ja seurantaa varten; — koulutus- ja tiedotusstrategia rahastojen täytäntöönpanossa toimivaa henkilöstöä varten; — toimet hallinnon valmiuksien lisäämiseksi valtiontukia koskevan EU-lainsäädännön täytäntöönpanon ja soveltamisen osalta.

Perustelu

Ehdotettujen muutosten tavoitteena on selkiyttää tekstiä, sillä komission ehdotus on liian raskas ja yksityiskohtainen erityisesti täyttymiskriteerien osalta.

Bryssel 3 päivänä toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Ehdotus asetukseksi EAKR:sta”

(2012/C 225/08)

ALUEIDEN KOMITEA

- muistuttaa, että varojen liiallinen keskittäminen rajoittaa strategisia valintoja, ja kehottaa lisäämään joustavuutta alueiden kilpailukyvyyn lujittamiseksi.
- kehottaa Euroopan komissiota joustavoittamaan yksittäisten investointiprioriteettien sisältöjä ja laajuutta yhteistyössä jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa tapauskohtaisin perustein.
- suhtautuu myönteisesti yhteisiin indikaattoreihin, mutta katsoo, että parantamisen varaa on edelleen.
- on sitä mieltä, että EAKR-varoja on voitava käyttää joustavasti ja ilman tietynlaisten alueiden erityiskohtelua tai syrjintää ottaen huomioon kaikenlaiset maaseutu-, esikaupunki- ja toiminnalliset alueet.
- kehottaa varmistamaan, että Horisontti 2020 -ohjelman ja rakennerahastojen välille luodaan parempi yhteys perustamalla rajapintoja ja yhteyshakemuksia kumpaankin ohjelmaan.
- korostaa, että olisi laadittava vain viitteellinen luettelo kaupungeista, joissa on määrä toteuttaa toimia kaupunkialueiden kestävä kehityksen edistämiseksi. Se voisi olla paikallis- ja alueviranomaisten kanssa käytävien kumppanuuskeskustelujen tulos, joka perustuu hakemuspöytäkirjaan. Alueiden on voitava tukea joustavasti alueiden ja kuntien tarpeita.
- muistuttaa, että se osa EAKR-varoista, joka kohdennetaan jäsenvaltiossa kaupunkialueiden kestävä kehitykseen ja paikalliskehitykseen yleensä, olisi oltava toimenpideohjelmien suunnittelun tulos.
- korostaa Urbact-ohjelmassa tähän mennessä tehtyä työtä ja pyytää komissiota perustelemaan, mikä on ehdotetun kaupunkialueiden kehitysohjelman lisäarvo.
- tarjoutuu tekemään yhteistyötä Euroopan komission kanssa kaupunkikehitysmalleista käytävän poliittisen vuoropuhelun vahvistamiseksi sekä kaupunkien ja maaseudun vuorovaikutuksen edistämiseksi Euroopassa.
- kehottaa ottamaan luontoon tai väestökehitykseen liittyvistä haitoista kärsivien alueiden haasteet toimenpideohjelmissa huomioon enemmän kuin mitä yhteisiä säännöksiä koskevasta asetuksesta annetun luonnoksen 111 artiklassa säädetään.

Esittelijä	Michael SCHNEIDER (DE, PPE), valtiosihteeri, Sachsen-Anhaltin edustaja liittoneuvostossa
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset Euroopan aluekehitysrahastoa ja investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta
	COM(2011) 614 final

1 POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Yleisarvio

1. on tyytyväinen komission ehdotukseen, sillä se on hyvä perusta jatkoneuvotteluille, joita käydään EAKR-tuen tulevasta muotoilusta Euroopassa.

2. näkee vielä tarvetta muutoksiin, jotta etenkin Euroopan unionin paikallis- ja alueviranomaisien toivomukset otetaan huomioon.

3. viittaa tässä yhteydessä myös alueiden komitean lausuntoon yleisasetuksesta ⁽¹⁾ sekä aiempiin lausuntoihin koheesiopolitiikan tulevasta muotoilusta vuoden 2013 jälkeen ⁽²⁾.

Yhteiset säännökset (1–5 artikla)

4. korostaa 2 artiklassa kuvattuja **EAKR:n tehtäviä**, joiden perusteella EAKR:n on määrä vahvistaa taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota poistamalla alueellista epätasapainoa, ja toteaa, että EAKR-tukea muotoillessa on myös tulevaisuudessa suuntauduttava tämän tavoitteen mukaisesti. Komitea muistuttaa kuitenkin siitä, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan ja 176 artiklan nojalla EAKR:n tehtävänä on vähentää eri alueiden välisiä kehityseroja sekä kehityksestä jälkeenjäämistä heikoimmassa asemassa olevilla alueilla. Asianomaisista alueista erityistä huomiota olisi kiinnitettävä maaseutuun, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin sekä vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsiviin alueisiin, kuten pohjoisimpiin alueisiin, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen, ja saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueisiin.

5. korostaa myös, että EAKR-tuen tulee edistää ensisijaisesti rahaston tavoitetta taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden vahvistamisesta siten, että otetaan asianmukaisesti huomioon syrjäisimpien alueiden ainutlaatuinen ja erityinen asema, joka on vahvistettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa.

6. katsoo, että 3 artiklassa määritelty **EAKR:n tuen laajuus** on lähtökohtaisesti asianmukainen, jotta voidaan vahvistaa ta-

ludellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota, poistaa alueellista epätasapainoa ja pyrkiä samalla Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin. Komitea kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että sisäisten kehityserojen vuoksi myös kehittyneemmällä alueella saattaa olla tarpeen investoida infrastruktuuriin, jolla kansalaisille tarjotaan peruspalveluja ympäristön, liikenteen sekä tieto- ja viestintäteknologian aloilla.

7. kehottaa tämän vuoksi – Verkkojen Eurooppa -välineestä riippumatta – selvittämään ja joustavoittamaan säännöstä infrastruktuurituen poissulkemisesta yhteistyössä jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa. Tässä yhteydessä on tärkeää ottaa huomioon kunkin alueen tuotantorakenne.

8. on tyytyväinen siihen, että pk-yritysten kilpailukyky lukeutuu investointiprioriteetteihin (EAKR-asetusehdotuksen 5 artikla), ja korostaa, että asia on erityisen tärkeä kriisiaikoina, jolloin pk-yritysten on erityisen vaikeaa saada rahoitusta ja investointeja, vaikka niiden työllistävä ja innovoiva rooli on ehdottoman keskeinen koheesion ja elpymisen kannalta. Toisaalta komitea korostaa, että suuryritysten on myös tulevaisuudessa voitava saada investointitukea. Näillä yrityksillä on tärkeä rakennepoliittinen rooli esimerkiksi kumppaneina kehitettäessä teollisuusklustereita, jotta saavutetaan lippulaivahankkeen ”Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka” tavoitteet. Lisäksi ne toimivat pk-yritysten toimeksiantajina.

9. katsoo, että 3 artiklassa mainittujen tukialojen ja 5 artiklassa lueteltujen investointiprioriteettien suhdetta on lähtökohtaisesti selvennettävä, ja kehottaa tarkentamaan tätä kohtaa.

10. on sitä mieltä, että julkisten määrärahojen rajallisuuden vuoksi yksityissektorin aloitteilla voisi olla vastedes nykyistä suurempi merkitys ja että tämän vuoksi EAKR:n tukea olisi voitava myöntää julkisille ja yksityisille tutkimus- ja innovointitahoille. Komitea korostaa, että on tärkeää jatkossakin edistää EU:n tasolla yksityisyrittäjien, korkeakoulujen ja tutkimuslaitosten yhteisiä tutkimushankkeita.

11. katsoo, että 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan iv alakohdassa mainittu verkostoituminen, yhteistyö ja kokemustenvaihto alueiden, kaupunkien ja asianomaisten sosiaalisten, taloudellisten ja ympäristöalan toimijoiden kanssa edellyttää myös talous- ja tutkimusalan toimijoiden osallistumista ja että asiaa on selvennettävä.

⁽¹⁾ CdR 4/2012.

⁽²⁾ CdR 210/2009 fin.

12. kannattaa lähtökohtaisesti varojen keskittämistä selkeisiin temaattisiin tavoitteisiin. Alueelliset toimenpideohjelmat ovat kuitenkin soveltuvin taso, jolla keskittämisen on tapahduttava. Tämän vuoksi on torjuttava keskusjohtoisesti asetetut kiintiöt ja osuudet yksittäisiä rahastoja tai investointiprioriteetteja varten. Ehdotuksen 4 artiklassa tarkasteltu **temaattinen keskittäminen** on – toissijaisuusperiaate huomioon ottaen – toteutettava kumppanuuden pohjalta. Jäsenvaltion ja Euroopan komission välisen kumppanuussopimuksen on perustuttava kunkin jäsenvaltion ja sen alue- ja paikallisviranomaisten keskinäisiin sopimuksiin. Jäsenvaltioilla ja alueilla sekä paikallisviranomaisilla on – toimivaltuuksiansa puitteissa – oltava mahdollisuus muotoilla itsenäisesti alueellisia ja paikallisia kehittämisstrategioitaan suunnitteluprosessissa sekä asettaa ja perustella omat painopisteensä niin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita kuin erityisiä aluepoliittisia tarpeita silmällä pitäen.

13. vastustaa näin ollen EAKR-varojen tiukkaa keskittämistä temaattisiin tavoitteisiin ”tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin tukeminen”, ”pk-yritysten kilpailukyyn parantaminen” ja ”vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla” erityisesti niillä alueilla, joiden asukaskohtainen BKT oli kaudella 2007–2013 alle 75 prosenttia saman viitekauden EU-25:n BKT:n keskiarvosta.

14. muistuttaa, että varojen keskittäminen vain näihin kolmeen tavoitteeseen rajoittaa EAKR:n mahdollisuuksia tukea kattavasti älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua sekä sen kykyä kaventaa taloudellisia, sosiaalisia ja alueellisia eroja unionissa. On aiheellista muistuttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 176 artiklan mukaan EAKR:n tarkoituksena on myötävaikuttaa keskeisimmän alueellisen epätasapainon poistamiseen unionissa. Vaikka EAKR-varoja on hyvä käyttää Eurooppa 2020 -strategian edistämiseen, sitä ei saa tehdä pääasiallisen tavoitteen eli alueellisten erojen vähentämisen kustannuksella. Keskittäminen kolmeen tavoitteeseen myös vaikeuttaa jäsenvaltioiden ja alueiden mahdollisuuksia noudattaa kaikilta osin 7 artiklassa (tasa-arvon edistäminen) ja 8 artiklassa (kestävä kehitys ja ilmastonmuutos) asetettuja vaatimuksia, koska rajalliset temaattiset tavoitteet eivät sovellu kovin hyvin näihin haasteisiin vastaamiseen. Liiallinen keskittäminen rajoittaa lisäksi strategisia valintoja, joihin sovelletaan ennakoarviointia, ja heikentää ennakoarviointiprosessin arvoa. Monitahoisten ohjelmien toteuttaminen kestäväpohjaisen integroidun alueellisen talouskehityksen tukemiseksi edellyttää nykyistä suurempaa joustavuutta paikallistasolla ja on alueiden kilpailukyyn vahvistamisen edellytys.

15. torjuu jälleen kerran joustamattomien osuuksien määrittämisen yksittäisiin tai koottuihin temaattisiin tavoitteisiin kohdennettaville menoille. Alueiden väliset huomattavat potentiaali- ja tarve-erot jopa eri alueluokissa ovat ristiriidassa temaattisten tavoitteiden yhtäläisen painotuksen kanssa. Koheesiopoliitiikan lisäarvo, joka perustuu räätälöityihin alueellisiin ja paikallisiin kehittämisstrategioihin, kumoutuu keskusjohtoisesti asetettujen meno-osuuksien myötä.

16. toteaa, että 5 artiklassa esitetyt **investointiprioriteetit**, joita on tarkoitus tukea EAKR:sta yksittäisten temaattisten tavoitteiden yhteydessä, kattavat tärkeitä rahastotukimahdollisuuksien piiriin kuuluvia aloja. Ei kuitenkaan ole selvää, miksei Euroopan komissio lue investointiprioriteeteiksi tiettyjä – esimerkiksi liikennevirtojen siirtämiseen tähtääviä – investointeja, joilla tuetaan yksiselitteisesti Eurooppa 2020 -strategiaa.

17. on tyytyväinen investointiprioriteettiin ”vähähiiliseen talouteen siirtyminen” ja tähdentää sen merkitystä Euroopan tulevaisuuden kannalta. AK:n näkemyksen mukaan tähän tarkoitukseen keskitettävien, komission ehdottamien EAKR:n resurssien prosenttiosuudesta olisi päätettävä komission, jäsenvaltioiden ja alue- ja paikallisviranomaisten kumppanuussopimuksissa. Tällä tavoin voitaisiin käyttää kutakin jäsenvaltiota ja aluetta varten sopivasti mukautettu osuus EAKR:n resursseista.

18. katsoo, että alalla tarvitaan toimia, jotka liittyvät etenkin temaattisen tavoitteen ”pk-yritysten kilpailukyyn parantaminen” investointiprioriteetteihin. Kun ajatellaan kyseisen tavoitteen merkitystä kasvu- ja työllisyydelle Euroopassa sekä lupaavien tukimahdollisuuksien erittäin laajaa kirjoa, on investointiprioriteetteja juuri tässä kohden laajennettava selvästi. Alueiden komitean käsityksen mukaan avainasemaan on asetettava ennen kaikkea sellaisten tuottavien investointien edistäminen, jotka yritysten perustamisen, laajentamisen tai monipuolistamisen yhteydessä tai tuotteiden ja palvelujen tarjontaan liittyvien menettelyjen perusluonteisen muuttamisen myötä antavat panoksen pysyvien työpaikkojen luomiseen ja säilyttämiseen. Tällaiset investoinnit yrityksiin ovat edellytyksenä sille, että Euroopassa onnistutaan toteuttamaan tarvittava rakennemuutos ja voidaan ylipäänsä saavuttaa kasvu- ja työllisyystavoitteet. Jos yritysinvestointeihin tarkoitettu EAKR-tuki rajoitettaisiin yritysten perustamiseen liittyviin investointeihin, mitä Euroopan komissio ilmeisesti tarkoittaa, ei otettaisi huomioon kehitysvaatimuksia alueilla ja Euroopassa.

19. kehottaa sisällyttämään elinkeinoelämää lähellä oleviin infrastruktuureihin, matkailuinfrastruktuuriin laajentamiseen, ammatillisen perus- ja täydennyskoulutuksen infrastruktuuriin laajentamiseen ja yrityshautomoihin tehtävien investointien edistämisen kaikilla alueilla niihin EAKR:n investointiprioriteetteihin, joihin voidaan kiinnittää erityishuomiota toimenpideohjelmien laadintaan liittyvän temaattisen keskittämisen yhteydessä.

20. kehottaa tämän vuoksi Euroopan komissiota joustavoittamaan yksittäisten investointiprioriteettien sisältöjä ja laajuutta yhteistyössä jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa tapauskohtaisin perustein. Kutakin jäsenvaltiota varten ei sitä vastoin tulisi määritellä yksii EAKR-prioriteetteja, vaan kunkin toimenpideohjelman yhteydessä olisi pikemminkin voitava määritellä asiaankuuluvat prioriteetit.

Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta varten käytettävät EAKR:n indikaattorit (6 artikla)

21. suhtautuu myönteisesti 6 artiklassa määriteltyihin **yhteisiin indikaattoreihin** EAKR-tuen avulla saatujen tulosten mittamiseksi tavoitteen ”investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin” yhteydessä. Yksittäistapauksissa on kuitenkin vielä parantamisen varaa. Esimerkiksi niiden uusien tuotteiden määrää, jotka tuodaan markkinoille t&k-hankkeiden yhteydessä, ei ole helppo mitata, ja se on mahdollista suurella viipeellä. Kyseinen indikaattori soveltuu Euroopan laajuiseen tulosten arviointiin yhtä huonosti kuin indikaattori ”arvioitu vedenjakeluverkoston vuotojen väheneminen”.

22. kehottaa Euroopan komissiota arvioimaan vielä kerran 43:a yhteistä indikaattoria yhteistyössä jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa tehokkuuden, yksiselitteisyyden ja ennen kaikkea käytettävyyden perusteella ja mahdollisesti yksinkertaistamaan niitä. Kutakin toimenpideohjelmaa varten tulisi voida valita vain ne indikaattorit, jotka sopivat yhteen sen prioriteettien kanssa. Sen sijaan hallintoviranomaisia ja edunsaajia ei voida pitää vastuullisina sellaisten tulosten heikosta saavuttamisesta, joista ne eivät ole suoraan vastuussa.

Alueellisten erityispiirteiden käsittelyä koskevat erityissäännökset (7–11 artikla)

23. on tyytyväinen siihen, että EAKR:sta on määrää tukea muun muassa laaja-alaisia kestäväpohjaisia kaupunkikehitystoimia, joilla vastataan kaupunkialueiden taloudellisiin, ympäristönsuojelullisiin, ilmastollisiin ja sosiaalisiin haasteisiin. Komitea toteaa, että EAKR:sta tuetaan jo kuluvalle tukikaudella huomattavasti kaupunkiulottuvuutta, ja kannattaa siksi Euroopan komission aikomusta vahvistaa kaupunkiulottuvuutta seuraavalla tukikaudella.

24. on kuitenkin sitä mieltä, että EAKR-varoja on lähtökohdaisesti voitava käyttää joustavasti ja ilman tietynlaisten alueiden erityiskohtelua tai syrjintää. Vaarana on muun muassa se, että maaseutu- ja esikaupunkialueet sekä toiminnalliset alueet jäävät EAKR-tukien ulkopuolelle. EAKR-varojen alueellisesta kohdentamisesta erilaisiin aluetyppeihin on päätettävä yhdessä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa toteutettavassa ohjelmasuunnitteluprosessissa.

25. kehottaa varmistamaan, että Horisontti 2020 -ohjelman ja rakennerahastojen välille luodaan parempi yhteys perustamalla rajapintoja ja yhteyskohtia kumpaankin ohjelmaan. Yhdennettyjen hankkeiden tukeminen eurooppalaisesta tutkimusohjelmasta ja rakennerahastoista ei tähän mennessä ole ollut mahdollista. Ohjelmien väliset nykyistä tiiviimmät yhteydet lisääisivät synergiaa ja auttaisivat vahvistamaan osaamis pohjaa kaikilla alueilla. Tästä syystä Horisontti 2020 -ohjelman ja rakennerahastojen täydentävyys tulisi ottaa asianmukaisesti huomioon

myös toimenpideohjelmissa ja tutkimus-, innovaatio- ja älykään erikoistumisen strategioissa.

26. muistuttaa 7 artiklassa jäsenvaltioille säädetyistä velvoitteista esittää jo etukäteen luettelo kaupungeista, joissa on määrää toteuttaa toimia **kaupunkialueiden kestävä kehityksen** edistämiseksi, ja siitä, että luettelon olisi oltava vain viitteellinen. Se voisi olla toimivaltaisten paikallis- ja alueviranomaisten kanssa käytävien kumppanuuskeskustelujen tulos, joka perustuu kussakin jäsenvaltiossa kaikille kaupungeille avoimeen hakemuspyyntöön. Kaupunkialueiden kestävä kehityksen olisi periaatteessa oltava kaikkien, myös pienten ja keskisuurten, kaupunkien ulottuvilla kulloisellakin ohjelma-alueella. Alueiden on voitava tukea joustavasti alueiden ja kuntien tarpeita toimenpideohjelmiensa pohjalta ja rahoituskehityksensä mukaisesti.

27. muistuttaa, että se osa EAKR-varoista, joka kohdennetaan jäsenvaltiossa kaupunkialueiden kestäväan kehitykseen ja paikalliskehitykseen yleensä, olisi oltava toimenpideohjelmien suunnittelun tulos. Komitea muistuttaa samalla myös siitä, että jokaisella jäsenvaltiolla on tarvittaessa mahdollisuus nostaa osuutta, jotta toimintaohjelmissa voidaan edelleen toteuttaa monia erilaisia tukitoimia kaupunkien kestäväan kehityksen edistämiseksi. Ehdoksi tulee asettaa kumppanuuksien solmiminen ympäröivien maaseutu- ja esikaupunkialueiden sekä toiminnallisten alueiden kanssa silloin, kun se on tarpeen paikallisten maantieteellisten erityispiirteiden kannalta, sekä tarvittaessa kuntien välinen yhdennetty strateginen suunnittelu. Jäsenvaltioilla ja alueilla on oltava riittävästi toimintavaraa toteuttaa kyseiset toimet tukikaudella alue- ja rakennepoliittisten tarpeiden mukaisesti ja valita hankkeet laatuominaisuuksien perusteella.

28. korostaa, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 99 artiklassa määritellyn ”yhdennettyjen alueellisten investointien” välineen myötä tulisi esittää tehtävien siirtoa kaupungeille vaihtoehtona. Paikallis- ja alueviranomaisten on institutionaaliset ja tekniset valmiudet huomioon ottaen voitava itse päättää, otavatko ne suorittaakseen tehtäviä ja missä määrin.

29. korostaa 8 artiklassa esitetyn **kaupunkialueiden kehitysfloorumin** osalta Urbact-ohjelmassa tähän mennessä tehtyä työtä. Ohjelma on suunnattu etenkin kaupunkikehitysmalleista saatujen kokemusten vaihtoon Euroopan unionissa. Komitea pyytääkin Euroopan komissiota perustelevaan, mikä on uuden foorumin lisäarvo, jotta vältetään foorumin ja Urbact-ohjelman päällekkäisyys, sekä määrittämään täsmällisemmin, mikä on Urbact-ohjelman tulevaisuus seuraavalla ohjelmakaudella.

30. tarjoutuu tekemään tiivistä yhteistyötä ja toteuttamaan yhteisiä toimia (vuosittaiset yhteiset konferenssit) Euroopan komission kanssa kaupunkikehitysmalleista käytävän poliittisen vuoropuhelun vahvistamiseksi sekä kaupunkien ja maaseudun vuorovaikutuksen edistämiseksi Euroopassa, sillä se pitää tätä tärkeänä tehtävänä alueiden komitealle.

31. on tyytyväinen ehdotetun asetuksen 9 artiklassa esitettyihin **kaupunkialueiden kestävä kehityksen innovatiivisiin toimenpiteisiin** mahdollisuutena edistää innovatiivisia hankkeita ilman, että kyseinen erityistuki lisää hallinnollista rasitusta, ja vaikuttaa siten asianomaisten alueiden säännölliseen tukeen. Komitea on tyytyväinen myös siihen, ettei innovaation käsitettä rajata vain teknologiaan vaan että se käsittää myös sosiaaliset innovaatiot. Alueiden komitea kannattaa myös sitä, että alueet voivat itse testata innovatiivisia tukitoimia toimenpideohjelmisissa, myös älykkään erikoistumisen alalla.

32. kehottaa asetusehdotuksen 10 artiklassa **luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivistä alueista** esitettyjen totemusten osalta ottamaan väestökehityksen muutokseen liittyvät haasteet toimenpideohjelmisissa huomioon enemmän kuin mitä yhteisiä säännöksiä koskevasta asetuksesta annetun luonnoksen 111 artiklassa säädetään rahoitusosuuksien mukauttamisesta. Tilanteessa, jossa väestö vähenee selvästi ja ikääntyy yhä enemmän ja etenkin nuoret ja koulutetut muuttavat muualle, väestökehityksen muutos on vakava ja pysyvä haitta, johon on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan nojalla kiinnitettävä erityistä huomiota koheesiopolitiikassa. Tämä on otettava huomioon EAKR:n hyödyntämismahdollisuuksissa. Temaattisen keskittämisen ja investointiprioriteettien olisi mahdollistettava riittävä toimintavara, jotta voidaan kehittää ja toteuttaa innovatiivisia ratkaisuja.

33. kannattaa 11 artiklassa esitettyjä ehdotuksia **syrajäsimpien alueiden** osalta ja pitää artiklaa hyvänä perustana kyseisten alueiden tukemiselle edelleen. Komitea katsoo, että syrajäsimille alueille olisi varmistettava asianmukainen tukitaso ja että temaattisessa keskittämisessä olisi lisättävä joustavuutta.

Loppusäännökset (12–17 artikla)

34. muistuttaa ehdotetun asetuksen 13 artiklassa tarkastellun **siirretyn säädösvallan käyttämisen** osalta delegoitujen säädös-

ten käyttöön liittyvistä lähtökohtaisista epäilyistä. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirtäminen voi koskea vain tiettyjä, muita kuin säädöksen keskeisiä osia, ja säädösvallan siirron tavoitteet, sisältö, soveltamisala ja kesto on nimenomaan määriteltävä.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisuuden arviointi

35. katsoo, että Euroopan komission laatima luonnos asetukseksi kaventaa liian voimakkaasti EAKR:n tukipalettia eikä anna jäsenvaltioille eikä alueille tarvittavaa alue- ja rakennepoliittista toimintavaraa, jotta niin perussopimuksen tavoitteet kuin Eurooppa 2020 -strategia voitaisiin ottaa huomioon alueellisesti ja paikallisesti mukautetuissa toiminnoissa. Näin rajoitetaan mahdollisuuksia käynnistää EAKR:n tuella integroitua alueellisia ja paikallisia kehitysstrategioita, joissa otetaan huomioon kulloisetkin alueelliset ja paikalliset vahvuudet ja tarpeet ja jotka juuri näin edistävät merkittävästi talouskasvua ja työllisyyttä.

36. on sitä mieltä, että käynnissä olevissa neuvotteluissa olisi otettava nykyistä voimakkaammin huomioon toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet, jotta EAKR-tuesta ei tulisi keskitettyä, ylisäänneltyä ja selvästi aiempaa byrokraattisempaa. Tämä vähentäisi unionin koheesiopolitiikan hyväksyntää ja arvostusta kansalaisten ja yritysten keskuudessa alueilla.

37. katsoo, että tämän vuoksi asiassa on huomattavasti parantamisen varaa, ja kehottaa Euroopan komissiota yhteistyössä neuvoston ja Euroopan parlamentin kanssa tarkistamaan ehdotettua asetusta edellä esitetyn mukaisesti.

38. tarjoaa Euroopan komissiolle, neuvostolle ja Euroopan parlamentille edelleen paikallis- ja alueviranomaisten asiantuntevasta kyseisessä neuvotteluprosessissa.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

2 artikla

Lisätään toinen kohta.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
...	<u>Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan ja 176 artiklan nojalla EAKR:n tehtävänä on myös vähentää eri alueiden välisiä kehityseroja sekä kehityksestä jälkeenyjäämistä heikoimmassa asemassa olevilla alueilla. Asianomaisista alueista kiinnitetään erityistä huomiota maaseutuun, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin sekä vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsiviin alueisiin, kuten pohjoisimpiin alueisiin, joiden väestöntiheys on erittäin alhainen, ja saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueisiin.</u>

Perustelu

Ks. kohta 4.

Kun viitataan tiettyyn perussopimuksen artiklaan, on syytä esittää asianomainen artikla kokonaisuudessaan, eikä lainata sitä vain tietyiltä osin.

Muutosehdotus 2

3 artikla

Muutetaan 1 kohtaa.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Kehittyneemmillä alueilla EAKR:sta ei tueta infrastruktuuri-investointeja, joilla kansalaisille tarjotaan peruspalveluja ympäristön, liikenteen, tietoteknologian ja viestintäteknologian aloilla.	<u>Sisäisten kehityserojen kaventamiseksi saatetaan myös K</u> kehittyneemmillä alueilla <u>tarvita EAKR:sta ei tueta</u> infrastruktuuri-investointeja, joilla kansalaisille tarjotaan peruspalveluja ympäristön, liikenteen, tietoteknologian ja viestintäteknologian aloilla.

Perustelu

Ks. kohta 6.

Muutosehdotus 3

3 artikla

Muutetaan 1 kohdan a alakohtaa.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(a) tuotannollisia investointeja, jotka edistävät kestävien työpaikkojen luomista ja säilyttämistä sellaisten suorien investointitukien muodossa, jotka kohdistetaan pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yritykset);	(a) tuotannollisia investointeja, jotka edistävät kestävien työpaikkojen luomista ja säilyttämistä <u>ensi sijassa</u> sellaisten suorien investointitukien muodossa, jotka kohdistetaan pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yritykset);

Perustelu

Ks. kohta 8.

Muutosehdotus 4

3 artikla

Muutetaan 1 kohdan c alakohtaa.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
investointeja sosiaali-, terveydenhuolto- ja koulutusalojen infrastruktuureihin;	investointeja sosiaali-, terveydenhuolto-, <u>kulttuuriperintö-</u> ja koulutusalojen infrastruktuureihin;

Muutosehdotus 5

3 artikla

Muutetaan 1 kohdan d alakohdan i alakohtaa.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
d) alueiden omien mahdollisuuksien kehittämistä tukemalla alue- ja paikallistason tutkimus-, kehitys- ja innovointitoimintaa. Tällaisia toimenpiteitä ovat esimerkiksi seuraavat:	d) alueiden omien mahdollisuuksien kehittämistä tukemalla alue- ja paikallistason tutkimus-, kehitys- ja innovointitoimintaa. Tällaisia toimenpiteitä ovat esimerkiksi seuraavat:
i) kiinteät investoinnit laitteisiin ja tarvikkeisiin sekä pienimuotoiseen infrastruktuuriin;	i) kiinteät investoinnit laitteisiin ja tarvikkeisiin sekä pienimuotoiseen infrastruktuuriin;

Perustelu

Tämä muutosehdotus liittyy lausunnon kohtaan 9. Mahdollisen EAKR-tuen rajaaminen laitteisiin ja tarvikkeisiin sekä ”pienimuotoiseen infrastruktuuriin” tehtäviin investointeihin on ristiriidassa alueiden eri alojen kehitystarpeiden kanssa. Se on ristiriidassa esimerkiksi 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa, jossa viitataan tutkimus- ja innovointitoiminnan infrastruktuuriin parantamiseen T&K-alan huippuosaamisen kehittämiseksi.

Muutosehdotus 6

3 artikla

Muutetaan 1 kohdan d alakohtaa.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
iii) julkisille tutkimus- ja innovointitahoille tarjottava tuki ja yritysten investoinnit teknologiaan ja soveltavaan tutkimukseen;	iii) julkisille tutkimus- ja innovointitahoille tarjottava tuki ja yritysten investoinnit teknologiaan ja soveltavaan tutkimukseen <u>sekä julkisten tutkimusyksiköiden ja yksityisten yritysten kumppaneina toteuttamat tutkimus- ja innovointitoimet</u> ;

Perustelu

Ks. kohta 10.

Muutosehdotus 7

3 artikla

Muutetaan 1 kohdan d alakohtaa.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
iv) verkostoituminen, yhteistyö ja kokemustenvaihto alueiden, kaupunkien ja asianomaisten sosiaalisten, taloudellisten ja ympäristöalan toimijoiden kanssa;	iv) verkostoituminen, yhteistyö ja kokemustenvaihto alueiden, kaupunkien ja asianomaisten sosiaalisten, taloudellisten ja ympäristöalan toimijoiden <u>sekä tiede- ja tutkimusalan toimijoiden</u> kanssa;

Perustelu

Ks. kohta 11.

Muutosehdotus 8

4 artikla

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklassa säädettyissä ja tämän asetuksen 5 artiklassa säädettyjen investointiprioriteettien mukaisissa temaattisissa tavoitteissa, joihin EAKR voi osallistua, keskitytään seuraaviin seikkoihin:	Asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklassa säädettyissä ja tämän asetuksen 5 artiklassa säädettyjen investointiprioriteettien mukaisissa temaattisissa tavoitteissa, joihin EAKR voi osallistua, keskitytään seuraaviin seikkoihin:
(a) kehittyneemmät alueet ja siirtymäalueet:	(a) kehittyneemmät alueet ja siirtymäalueet :
i) vähintään 80 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaisresursseista on ohjattava temaattisiin tavoitteisiin, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa;	i) vähintään 60 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaisresursseista on periaatteessa ohjattava temaattisiin tavoitteisiin, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa;
ii) vähintään 20 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaisresursseista on ohjattava temaattisiin tavoitteisiin, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklan 4 kohdassa;	ii) vähintään 15 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaisresursseista on ohjattava temaattisiin tavoitteisiin, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklan 4 kohdassa;
(b) vähemmän kehittyneet alueet:	(b) vähemmän kehittyneet alueet ja siirtymäalueet :
i) vähintään 50 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaisresursseista on ohjattava temaattisiin tavoitteisiin, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa;	i) vähintään 50 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaisresursseista on ohjattava temaattisiin tavoitteisiin, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa;
ii) vähintään 6 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaisresursseista on osoitettava temaattisiin tavoitteisiin, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklan 4 kohdassa.	ii) vähintään 6 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaisresursseista on osoitettava temaattisiin tavoitteisiin, jotka on asetettu asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklan 4 kohdassa.
Poiketen siitä, mitä a alakohdan i alakohdassa säädetään, vähintään 60 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaisresursseista on osoitettava kuhunkin asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun temaattiseen tavoitteeseen alueilla, joiden bruttokansantuote asukasta kohden on kaudella 2007–2013 alle 75 prosenttia EU-25-maiden keskimääräisestä bruttokansantuotteesta viiteajanjaksolla, mutta jotka ovat kelpoisia saamaan asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 82 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa määritellyn siirtymävaiheen tai kehittyneempien alueiden tukea ohjelmakaudella 2014–2020.	Poiketen siitä, mitä a alakohdan i alakohdassa säädetään, vähintään 50 prosenttia EAKR:n kansallisen tason kokonaisresursseista on osoitettava kuhunkin asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 9 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun temaattiseen tavoitteeseen alueilla, joiden bruttokansantuote asukasta kohden on kaudella 2007–2013 alle 75 prosenttia EU-25-maiden keskimääräisestä bruttokansantuotteesta viiteajanjaksolla, mutta jotka ovat kelpoisia saamaan asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva aset] 82 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa määritellyn siirtymävaiheen tai kehittyneempien alueiden tukea ohjelmakaudella 2014–2020.

Perustelu

Ks. kohdat 12–15.

Muutosehdotus 9

5 artikla

Lisätään 4 kohtaan c alakohta.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
...	c) sellaisten tuottavien investointien edistäminen, jotka yritysten perustamisen, laajentamisen tai monipuolistamisen yhteydessä tai tuotteiden ja palvelujen tarjontaan liittyvien menettelyjen perusluonteisen muuttamisen myötä antavat panoksen pysyvien työpaikkojen luomiseen ja säilyttämiseen.

Perustelu

Ks. kohta 18.

Muutosehdotus 10

5 artiklan 3 ja 4 kohta

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
3) pk-yritysten kilpailukyvyn parantaminen:	3) <u>etenkin</u> pk-yritysten kilpailukyvyn parantaminen:
...	...
4)	d) <u>taloutta palvelevien perusrakenteiden edistäminen</u>
...	4)
b) pk-yritysten energiatehokkuuden ja uusiutuvien energiamuotojen käytön edistäminen;	...
– –	b) <u>etenkin</u> pk-yritysten energiatehokkuuden ja uusiutuvien energiamuotojen käytön edistäminen;
	– –

Perustelu

5 artiklan 3 kohta: Aluepoliittisissa toimissa, joiden avulla pyritään parantamaan talouden kilpailukykyä, ovat keskeisellä sijalla pienet ja keskisuuret yritykset. Suurilla yrityksillä on kuitenkin tärkeä rakennepoliittinen merkitys esimerkiksi teollisuusklustereiden kehittämiskumppaneina. Suuria yrityksiä tulee lippulaivahankkeen ”Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka” mukaisesti voida lähtökohtaisesti tukea vastaisuudessaakin, mutta painopisteen olisi oltava pk-yrityksissä, kuten tähänkin saakka.

5 artiklan 3 kohdan d alakohta: Taloutta palvelevat infrastruktuurihankkeet ovat alueellisia talouteen kohdistuvia tukitoimenpiteitä, jotka liittyvät suoraan yritysten perustamiseen ja kehittämiseen. Modernit perusrakenteet edistävät yritysten kilpailukykyä ja ovat alueen taloudellisen vetovoiman tärkeä osatekijä.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
2. Jokaisen jäsenvaltion on laadittava kumppanuussopimusta varten luettelo kaupungeista, joissa kaupunkialueiden kestävä kehitys edistää yhdennettyjä toimenpiteitä tullaan toteuttamaan, sekä määritettävä kansallisella tasolla ohjeellinen vuotuinen jako näihin toimiin. Vähintään 5 prosenttia kansalliselle tasolle osoitetuista EAKR:n resursseista on osoitettava kaupunkiympäristön kestävä kehitys tukemalla yhdennettyjen toimenpiteiden, jotka on annettu kaupunkien hallinnoitaviksi asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 99 artiklassa tarkoitettujen yhdennettyjen alueellisten investointien kautta.	2. Jokaisen jäsenvaltion on laadittava kumppanuussopimusta varten <u>viitteellinen</u> luettelo kaupungeista, joissa kaupunkialueiden kestävä kehitys edistää yhdennettyjä toimenpiteitä tullaan toteuttamaan, sekä määritettävä kansallisella tasolla ohjeellinen vuotuinen jako näihin toimiin. <u>Luettelo voidaan laatia kussakin jäsenvaltiossa sellaisen kaikille kaupungeille avoimen hakemuspyyntöön tuloksena, jossa arvioidaan yhdennettyjen kaupunkistrategioiden laatu.</u> Vähintään 5 prosenttia kansalliselle tasolle osoitetuista EAKR:n resursseista on osoitettava kaupunkiympäristön kestävä <u>kehitykseen</u> tukemalla yhdennettyjen toimenpiteiden, <u>jotka on annettu kaupunkien hallinnoitaviksi. Niitä voidaan hallinnoida myös</u> asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 99 artiklassa tarkoitettujen yhdennettyjen alueellisten investointien kautta.

Perustelu

Ks. kohdat 26–28.

Muutosehdotuksessa otetaan huomioon komission ehdotus osoittaa vähintään 5 prosenttia kansalliselle tasolle osoitetuista EAKR:n resursseista kestäväan kaupunkiympäristön kehitykseen ilman, että päätetään jo etukäteen, mitä välinettä tässä yhteydessä on tarkoitus soveltaa.

Muutosehdotus 13

8 artikla

Muutetaan 1 ja 2 kohtaa.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
1. Komissio perustaa asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetusta] 51 artiklan mukaisesti kaupunkialueiden kehitysfoorumiin, jolla edistetään kaupunkien valmiuksien kehittämistä, kaupunkien välistä verkostoitumista ja unionin tasolla tehtävää kokemusten vaihtoa kaupunkipolitiikasta EAKR:n investointiprioriteetteihin ja kaupunkialueiden kestäväan kehitykseen liittyvillä aloilla. 2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kehitysfoorumiin osallistuvien kaupunkien luettelon, joka perustuu kumppanuussopimuksissa oleviin luetteloihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Luettelo sisältää enintään 300 kaupunkia, joita saa olla samassa jäsenvaltiossa enintään 20. Kaupungit valitaan seuraavin perustein: a. väestömäärä, jonka suhteen otetaan huomioon kansallisten kaupunkijärjestelmien erityispiirteet; b. onko yhdenmetyä toimenpiteitä varten laadittu strategia, jolla vastataan kaupunkialueiden taloudellisiin, ympäristönsuojelullisiin, ilmastollisiin ja sosiaalisiin haasteisiin. 3. Kehitysfoorumi tukee myös kaikkien sellaisten kaupunkien verkostoitumista, jotka komission aloitteesta toteuttavat innovatiivisia toimenpiteitä.	1. Komissio <u>järjestää</u> perustaa asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetusta] 51 artiklan mukaisesti <u>yhteistyössä alueiden komitean kanssa säännöllisesti ja asianomaisten alueellisen yhteistyön ohjelmien avulla</u> kaupunkialueiden kehitysfoorumiin, jolla edistetään <u>valmiuksien kehittämistä ja verkottumista kaupunkien valmiuksien kehittämistä, kaupunkien välistä verkostoitumista sekä poliittista vuoropuhelua ja</u> unionin tasolla tehtävää kokemusten vaihtoa kaupunkipolitiikasta <u>etenkin</u> EAKR:n investointiprioriteetteihin ja kaupunkialueiden kestäväan kehitykseen liittyvillä aloilla. 2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kehitysfoorumiin osallistuvien kaupunkien luettelon, joka perustuu kumppanuussopimuksissa oleviin luetteloihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. <u>Kyseiseen foorumiin osallistuvat myös ne jäsenvaltioiden kumppanuussopimuksissa esittämät kaupungit, joissa on määrä toteuttaa laajoja toimia kaupunkialueiden kestäväan kehityksen edistämiseksi.</u> Luettelo sisältää enintään 300 kaupunkia, joita saa olla samassa jäsenvaltiossa enintään 20. Kaupungit valitaan seuraavin perustein: a. väestömäärä, jonka suhteen otetaan huomioon kansallisten kaupunkijärjestelmien erityispiirteet; b. onko yhdenmetyä toimenpiteitä varten laadittu strategia, jolla vastataan kaupunkialueiden taloudellisiin, ympäristönsuojelullisiin, ilmastollisiin ja sosiaalisiin haasteisiin. 3. Kehitysfoorumi tukee myös kaikkien sellaisten kaupunkien verkostoitumista, jotka komission aloitteesta toteuttavat innovatiivisia toimenpiteitä.

Perustelu

Ks. kohdat 29 ja 30.

Lisäys muutosehdotukseen: Ei ole mitään syytä rajoittaa verkostoitumista ja kokemustenvaihtoa vain kaupunkien kestäväksi. Urbact-ohjelmalla on jatkossakin suuri merkitys kaupungeissa, jotka eivät kuulu kehitysfoorumiin piiriin, mutta sen avulla voidaan myös tulevaisuudessa lisätä kaupunkien yhteistyötä sekä foorumiin piirissä että sen ulkopuolella.

Muutosehdotus 14

9 artikla

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Kaupunkialueiden kestävän kehityksen innovatiiviset toimenpiteet	Kaupunkialueiden kestävän kehityksen innovatiiviset toimenpiteet
1. EAKR:sta voidaan komission aloitteesta tukea kaupunkialueiden kestävän kehityksen innovatiivisia toimenpiteitä osuudella, joka on enintään 0,2 prosenttia EAKR:n vuotuisesta kokonaistuesta. Toimenpiteet käsittävät tutkimuksia ja pilottihankkeita, joilla määritetään tai testataan unionin tasolla merkittäviä uusia ratkaisuja, jotka liittyvät kaupunkialueiden kestäväan kehitykseen.	1. EAKR:sta voidaan komission aloitteesta tukea, <u>ottaen ehdottomasti huomioon esikaupunkien ja toiminnallisten alueiden haasteet</u> , kaupunkialueiden kestävän kehityksen innovatiivisia toimenpiteitä osuudella, joka on enintään 0,2 prosenttia EAKR:n vuotuisesta kokonaistuesta. Toimenpiteet käsittävät tutkimuksia ja pilottihankkeita, joilla määritetään tai testataan unionin tasolla merkittäviä uusia ratkaisuja, jotka liittyvät kaupunkialueiden kestäväan kehitykseen, <u>mukaan lukien hankkeet, jotka tuovat yhteen kaupunki-, maaseutu- ja esikaupunkialueiden toimijat.</u>

Perustelu

Kaupunkialueiden kestäväpohjainen kehittäminen on mahdollista vain tiiviissä kumppanuudessa kaupunkien ja niitä ympäröivien esikaupunki- ja maaseutualueiden välillä. On tärkeää, että toteutettavat innovatiiviset toimet voivat edistää kaupunkialueiden ja maaseudun välisiä suhteita ja että esikaupunkialueiden paikalliset toimijat voivat olla täysivaltaisia kumppaneita näissä innovatiivisissa toimissa.

Muutosehdotus 15

9 artikla

Lisätään uusi kohta kohtaan 4.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
	2. <u>Alue- ja paikallisviranomaisille annetaan asianomaisten toimenpideohjelmien yhteydessä lisäksi mahdollisuus testata innovatiivisia tukitoimia.</u>

Perustelu

Ks. kohta 31.

Olisi otettava huomioon, että jäsenvaltioiden institutionaaliset puitteet poikkeavat toisistaan. On myös syytä panna merkille, että eräissä jäsenvaltioissa on yksitasoinen paikallishallintojärjestelmä.

Muutosehdotus 16

10 artikla

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 111 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivillä alueilla toteutettavissa, EAKR:sta osarahoitettavissa toimenpideohjelmissa on kiinnitettävä erityistä huomiota näiden alueiden erityisongelmiin.	Asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 111 artiklan 4 kohdassa <u>ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklassa</u> tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivillä alueilla toteutettavissa, EAKR:sta osarahoitettavissa toimenpideohjelmissa on kiinnitettävä erityistä huomiota näiden alueiden erityisongelmiin.

Perustelu

Ks. kohta 32.

Muutosehdotus 17

13 artikla

Täydennetään 1 kohtaa.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin	Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin. <u>Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirtäminen voi koskea vain tiettyjä, muita kuin säädöksen keskeisiä osia, ja säädösvallan siirron tavoitteet, sisältö, soveltamisala ja kesto on nimenomaan määriteltävä.</u>

Perustelu

Ks. kohta 34.

Bryssel 3. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Ehdotus asetukseksi Euroopan sosiaalirahastosta”

(2012/C 225/09)

ALUEIDEN KOMITEA

- on tyytyväinen siihen, että ESR säilyttää rakennerahaston erityispiirteensä sekä asemansa EU:n koheesiopolitiikan vakiintuneena välineenä, sen sijaan että se muutettaisiin EU:n alakohtaiseksi politiikaksi.
- suhtautuu kuitenkin epäillen siihen, missä määrin ESR:n määrärahojen vähäinen lisäys osoittautuu riittäväksi, jotta voidaan tukea rahastolle asetettujen kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamista.
- kehottaa etsimään viipymättä oikeusperustan, joka soveltuu ESR:ää paremmin vähävaraisimmille suunnattua elintarvikeapua koskevan ongelman ratkaisemiseen.
- on huolissaan siitä, että ESR:n toiminnan täysi soveltaminen Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin rajoittaa rahaston tehtäviä koheesiopolitiikan alalla siten kuin niistä määrätään perussopimuksessa (esim. maaseutualueiden, teollisuuden muutosprosessissa olevien alueiden, saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueiden osalta).
- pahoittelee, ettei ehdotuksessa mainita joustoturvan edistämistä työmarkkinoilla, vaikka se on yksi Eurooppa 2020 -strategian yhdenmetyistä suuntaviivoista (seitsemäs suuntaviiva).
- kannattaa sitä, että ainakin 20 prosenttia ESR:stä saatavasta kokonaisrahoituksesta osoitetaan kussakin jäsenvaltiossa temaattisen tavoitteen ”sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden torjunta” käyttöön.
- kannattaa temaattisen keskittämisen tavoitetta mutta vastustaa komission valitsemaa menettelytapaa ja menettelyä tämän tavoitteen saavuttamiseksi ja pitää joustavuuden lisäämistä suotavana.
- on pettynyt siihen, ettei ehdotetun asetuksen 6 artiklan säännöksissä, jotka koskevat ”kumppanien osallistumista”, eikä myöskään johdanto-osan 9 kappaleessa viitata millään tavalla paikallisviranomaisiin vaan tyydytään mainitsemaan pelkästään työmarkkinaosapuolet ja kansalaisjärjestöt.
- on hämmästynyt, ettei komission ehdotuksessa säädetä kansainvälisen yhteistyön rinnalla myös rajatylittävistä ja alueidenvälisestä yhteistyöstä.
- on tyytyväinen mainintaan siitä, että ”alueellisten ja paikallisten sidosryhmien aktivointi” on välttämätöntä Eurooppa 2020 -strategian toteuttamiseksi, sekä mahdollisuuteen käyttää alueellisia sopimuksia tämän tavoitteen saavuttamiseen mutta katsoo, että alueellisia sopimuksia tulisi hyödyntää myös muiden rahastojen yhteydessä.

Esittelijä	Konstantinos SIMITSIS (EL, PSE), Kavalan kaupunginjohtaja
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset Euroopan sosiaalirahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta COM(2011) 607 final – 2011/0268 COD

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

A. Yleiset huomiot

1. on tyytyväinen siihen, että ESR – joka on korvaamaton väline työllisyyden tukemiseksi, sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi ja köyhyyden torjumiseksi – säilyttää myös vuoden 2013 jälkeen rakennerahaston erityispiirteensä sekä asemansa EU:n koheesiopolitiikan vakiintuneena välineenä, sen sijaan että se muutettaisiin EU:n alakohtaiseksi politiikaksi.

2. kannattaa ESR:n toimenpiteiden perusluonteisten temaattisten tavoitteiden säilyttämistä, uudelleenjärjestelyä ja monipuolistamista. Temaattiset tavoitteet jakaantuvat neljään kategoriaan, ja niihin liittyy merkittävä määrä investointiprioriteetteja.

3. on erityisen tyytyväinen ”sosiaalisen osallisuuden edistämisen ja köyhyyden torjunnan” korostamiseen niin, että siitä tehdään ESR:n toimenpiteiden perusluonteinen temaattinen tavoite, kun otetaan huomioon, että sosiaalista suojelua pidetään ehdottoman välttämättömänä nykyisessä tilanteessa, jossa vakava talouskriisi vaikuttaa merkittävään määrään eurooppalaisia.

4. kannattaa ESR:n käyttöön osoitettujen määrärahojen ehdotettua lievää lisäämistä 84 miljardiin euroon, mikä vastaa 25:tä prosenttia koheesiopolitiikan kokonaismäärärahoista vuosina 2014–2020 (kun nykyisellä ohjelmakaudella määrärahojen suuruus on noin 75 miljardia euroa ja vastaava osuus 23 prosenttia).

5. suhtautuu kuitenkin epäillen siihen, missä määrin tämä ESR:n määrärahojen vähäinen lisäys osoittautuu riittäväksi, jotta voidaan tukea rahastolle asetettujen kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttamista, kun otetaan huomioon, että lisäys on itse asiassa pienempi kuin miltä näyttää, koska ESR:n vähimmäismäärärahoihin sisältyy myös 2,5 miljardia euroa, jotka on siirretty YMP:n määrärahoista sosiaalirahastoon elintarvikeavun tarjoamiseksi vähävaraisimmille.

6. epäilee, kuuluuko vähävaraisimmille suunnattu elintarvikeapu, jota AK periaatteessa tukee voimakkaasti, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 162 artiklassa määritelyihin tavoitteisiin. Lisäksi komitea toteaa, että vähävaraisimmille suunnattua elintarvikeapua ei mainita luonnoksessa ESR-asetukseksi eikä siinä määritellyissä toiminta-aloissa (erityisesti tuen laajuutta käsittelevä 3 artikla). Näin ollen komitea kehottaa etsimään viipymättä oikeusperustan, joka soveltuu ESR:ää paremmin vähävaraisimmille suunnattua elintarvikeapua koskevan ongelman ratkaisemiseen.

7. pohtii, eikö koko koheesiopolitiikan ja erityisesti ESR:n rahoitukselle olisi asetettava kunnianhimoisempia tavoitteita ai-

kana, jona Eurooppaa koettelee erittäin vakava talouskriisi, jolla on dramaattisia sosiaalisia vaikutuksia.

8. pahoittelee, ettei komissio vielääkään rojhennut ottaa huomioon AK:n näkemyksiä edistuksen mittaamisesta bkt:n lisäksi myös muilla kriteereillä, jotka kattavat taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristötekijät.

9. kehottaa komissiota ja EU:n muita toimivaltaisia elimiä nopeuttamaan pyrkimyksiään sen varmistamiseksi, että voitaisiin käyttää jäsenvaltioiden tuoreimpia, vuosilta 2009–2011 peräisin olevia tilastotietoja sekä vuodet 2008–2010 kattavia alueellisia tilastotietoja (sen sijaan, että käytetään vuodet 2007–2009 kattavia kansallisia ja vuodet 2006–2008 kattavia alueellisia tilastotietoja), jotta pystyttäisiin tarkemmin kuvaamaan nykyistä, erittäin epäsuotuisaa taloussuhdannetta ja jotta ESR voisi vastata sen aiheuttamiin lisääntyviin tarpeisiin. Komitea kehottaa yhdenvertaisuuden vuoksi varmistamaan, että resurssien jakamisessa käytettävä menetelmä takaa kaikissa tilanteissa sen, että lähen-tymistavoitteen piiriin edelleen kuuluvilla alueilla on ehdottomasti oikeus suurempaan rahoitukseen kuin siirtymäalueilla.

10. vastustaa kaikkia pyrkimyksiä ottaa käyttöön makrotaloudellisia ehdollisuuslausekkeita erityisesti ESR:n suhteen, sillä niiden soveltaminen rankaisisi alueviranomaisia ja viime kädessä rahaston edunsaajia – joita ehdotetun asetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaan ovat sekä ihmiset, mukaan lukien heikommassa asemassa olevat ryhmät, kuten pitkäaikaistyöttömät, vammaiset, maahanmuuttajat, etniset vähemmistöt, marginalisoituneet yhteisöt ja syrjäytymässä olevat, että yritykset – viivästyttämällä mahdollisesti niiden uudistusten edistämistä, joihin keskushallinnot ovat sitoutuneet kansallisten uudistusohjelmiansa puiteissa.

11. on huolissaan siitä, että useat komission ehdotuksen kohdat herättävät kysymyksiä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen rikkomisesta. Tällaisia kohtia ovat esimerkiksi ne, jotka koskevat temaattista keskittämistä ja heikentävät näin mahdollisuuksia sovittaa ESR:n toimenpiteitä kunkin alueen tarpeisiin ja erityispiirteisiin.

12. muistuttaa, että perussopimusten mukaan komission velvollisuutena on noudattaa toissijaisuusperiaatetta, mikä on erityisen tärkeää AK:lle. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan 2 artiklassa määrätään, että säädösten hyväksymismenettelyn yhteydessä järjestettävissä kuulemisissa on aina ”tarvittaessa otettava huomioon suunniteltujen toimien alueellinen ja paikallinen ulottuvuus”. Lisäksi saman pöytäkirjan 5 artiklassa täsmennetään vaatimuksia, jotka koskevat komission velvollisuutta perustella ehdotuksensa. Ehdotettuun asetukseen sisältyy pelkkä yleisluonteinen ja epämääräinen kehoitus varmistaa ESR:n toimenpiteiden tehokkuus, joten se tuskin täyttää näitä vaatimuksia.

13. korostaa, että suunnitellut, luonteeltaan pakolliset vähimmäisosuudet ja avustussuudet sekä temaattisen keskittämisen ja kansainvälisen yhteistyön rajoittaminen aiheuttavat vaaran, että komission rooli muuttuu strategisesta kumppanista ja neuvonantajasta valvojaksi, jonka tehtävänä on ainoastaan tarkistaa ja vahvistaa, että jäsenvaltioiden ja alueiden ohjelmat ovat Euroopan tasolla ennalta määriteltyjen kriteerien mukaisia, vaikka ne voivat poiketa huomattavasti jäsenvaltioiden ja alueiden tarpeista.

14. kannattaa uuden väliluokan perustamista niitä alueita varten, joiden bkt on 75–90 prosenttia koko unionin bkt:n keskiarvosta. Lisäksi komitean mielestä on varmistettava kaikkien EU:n alueiden oikeus hyötymään ESR:n toimenpiteistä; myös niiden, jotka eivät näytä jääneen kehityksestä jälkeen keskimääräisten tilastotietojen perusteella mutta joilla on usein sosiaaliseen koheesioon liittyviä ongelmia paikoittain esiintyvän köyhyyden ja alikehittyneisyyden vuoksi.

15. katsoo kuitenkin, ettei alueiden uusi luokittelumenetelmä saa johtaa niiden saaman tuen tason erittäin jyrkkään alenemiseen käynnissä olevaan ohjelmakauteen verrattuna, ja kehottaa ryhtymään suojatoimenpiteisiin sen varmistamiseksi, ettei alueiden vuosina 2014–2020 saaman tuen määrä putoa alle kahteen kolmasosaan niiden vuosina 2007–2013 saamasta tuesta.

16. kannattaa aloitetta ESR:n osuuksien priorisoinnista mutta kehottaa pienentämään niitä, jotta ne ovat oikeasuhteisempia ja jäsenvaltioille ja alueille jää tarvittavaa joustovaraa ohjelmasuunnittelussa, jonka on tapahduttava mahdollisimman lähellä paikallisten mahdollisuuksien ja ongelmien lähettä.

17. kannattaa sitä, että ESR:n suunniteltujen vähimmäisosuuksien kussakin alueiden luokassa tulisi olla luonteeltaan viitteellisiä, mikä antaisi mahdollisuuden yksilöidä ne alueittain kumppanuussopimuksesta käytävien neuvotteluiden yhteydessä.

18. pitää myönteisenä pyrkimystä varmistaa EU:n eri rakennerahastojen toiminnan koordinointi ja johdonmukaisuus sekä erityisesti Euroopan aluekehitysrahaston EAKR:n ja ESR:n toimenpiteiden keskinäinen täydentävyys koheesiopolitiikan ja Eurooppa 2020 -strategian puitteissa, koska tällä tavalla voidaan saavuttaa merkittäviä synergiahyötyjä.

19. kannatta pyrkimyksiä edistää työmarkkinaosapuolten ja kansalaisjärjestöjen osallistumista ESR:n toimenpiteiden suunnittelu- ja toteuttamisprosesseihin.

20. kiinnittää kuitenkin toisaalta huomiota komission yleiseen epäluottamukseen paikallis- ja alueviranomaisia kohtaan eikä hyväksy sitä, koska paikallis- ja alueviranomaiset ovat ja niiden tulee olla vastaisuudessa toimenpideohjelmien suunnittelun ja täytäntöönpanon keskeisiä toimijoita.

B. ESR:n tuen tehtävät ja soveltamisala

21. kannattaa johtavaa perusperiaatetta, jonka mukaan ESR:n tehtävät ja toimenpiteet on yhdistettävä älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevaan Eurooppa 2020 -strategiaan.

22. on kuitenkin huolissaan siitä, että ESR:n toiminnan täysi soveltaminen Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin rajoittaa rahaston tehtäviä koheesiopolitiikan alalla siten kuin niistä määrätään perussopimuksessa sekä erityisesti rahaston tehtävää tukea mahdollisimman kattavia ja integroitua ohjelmalinjauksia,

samalla kun kiinnitetään asianmukaista huomiota alueelliseen ulottuvuuteen.

23. katsoo, että sovitettaessa ESR:n tehtäviä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin sen keskeisenä tehtävänä on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan mukaisesti, muita heikommassa asemassa olevien alueiden (maaseutualueet, teollisuuden muutosprosessissa olevat alueet, pohjoisimmat alueet, joiden väestötiheys on erittäin alhainen, saaristo-, rajaseutu- ja vuoristoalueet) jälkeensä jääneisyyden vähentäminen. AK tuo jälleen esiin huolensa siitä, että vaarana on ESR:n roolin kaventaminen koheesiopolitiikan keskeisestä kehitysvälineestä ainoastaan Eurooppa 2020 -strategiaa palvelevaksi välineeksi.

24. pahoittelee myös, ettei Euroopan sosiaalirahaston mukauttamisessa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin ole otettu asianmukaisesti huomioon syrjäisimpien alueiden erityistä ja ainutlaatuista tilannetta, joka tunnustetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa.

25. kannattaa ja arvostaa kokonaisvaltaista ja johdonmukaista lähestymistapaa, jonka komissio on valinnut ESR:n tukitoimien soveltamisalan kehittämiseksi. Rahastosta kehoitetaan tukemaan suoraan neljää temaattista tavoitetta ja epäsuorasti neljää muuta niistä kaikkiaan yhdestätoista tavoitteesta, jotka määrittävät rahastoja koskevan yleisasetuksen 9 artiklassa älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan yhteisen strategiakehityksen puitteissa. Nämä temaattiset tavoitteet puolestaan jakaantuvat 18 erityiseen investointiprioriteettiin.

26. korostaa, että tällä tavalla ESR yhtäältä jatkaa perussopimuksessa sille määrätyn perustehtävän hoitamista, eli ”työntekijöiden työllistymismahdollisuuksien parantamista”, ja toisaalta kykenee vastaamaan nykyisen, poikkeuksellisen epäsuotuisan taloussuhdanteen synnyttämiin sosiaalisiin tarpeisiin ”edistämällä sosiaalista osallisuutta ja köyhyyden torjumista”. Näiden tehtävien asema on nostettu investointiprioriteeteista erityiseksi temaattiseksi tavoitteeksi.

27. pahoittelee, ettei ehdotuksessa mainita joustoturvan edistämistä työmarkkinoilla, vaikka se on yksi Eurooppa 2020 -strategian yhdenmetyistä suuntaviivoista (seitsemäs suuntaviiva).

28. on tyytyväinen siihen, että ESR:stä tuetaan erikseen koulutusta, tutkimusta ja teknologian kehittämistä aikana, jolloin suuntauksena on julkisten investointien vähentyminen näillä aloilla, ja kannattaa ESR:n avaamista investoinneille reaalielämään, joka liittyy ESR:n tavoitteisiin, esimerkiksi koulutusinfrastruktuuriin.

29. kehottaa lisäämään ESR-asetukseen viittauksen luonnontalouteen tai väestöön liittyviin haittoihin Euroopan aluekehitysrahastoa koskevan asetusalun 10 artiklan tapaan.

30. katsoo, että tähän kysymykseen on puututtava investointiprioriteettien yhteydessä, kun ajatellaan monissa jäsenvaltioissa tapahtuvia merkittäviä väestökehityksen muutoksia, jotka edellyttävät koulutusrakenteiden laaja-alaista mukauttamista. Komitea katsoo, että väestökehityksen muutosten vuoksi voidaan 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan mukaan tukea myös investointeja kestäväpohjaisten koulutusrakenteiden ja ammattitaitoisen työvoiman saannin turvaamiseksi.

31. toteaa erityisen tyytyväisenä, että useat investointiprioriteetteihin kuuluvat politiikanalat liittyvät suoraan paikallis- ja alueviranomaisten vastuualoihin, mikä auttaa niitä täyttämään tehtävänsä. Samalla on kuitenkin täysin välttämätöntä, että kyseiset viranomaiset osallistuvat päättäväisesti asianomaisten toimenpideohjelmien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon.

32. kehottaa komissiota selventämään eräiden, sisällöltään epäselvien investointiprioriteettien sisältöä sekä korostamaan enemmän toisia prioriteetteja luomalla tarvittaessa jopa uusia sellaisia esimerkiksi ESR:n toimenpiteiden alueellisen ulottuvuuden edistämiseksi.

C. Johdonmukaisuus ja temaattinen keskittäminen

33. kannattaa jäsenvaltioille suunniteltua velvollisuutta varmistaa toimenpideohjelmissa esitetyn strategian ja toimien johdonmukaisuus pyrittäessä vastamaan kansallisissa uudistusohjelmissa kartoitettuihin haasteisiin, jotta niillä voidaan edistää Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä, koulutusta ja köyhyyden vähentämistä koskevien yleistavoitteiden saavuttamista, koska koheesiopolitiikan tulosten optimointi vaatii tervettä makrotaloudellista toimintaympäristöä.

34. korostaa jälleen kerran, että ehdotettu muotoilu ("toimenpideohjelmissa esitetty strategia ja toimet ovat johdonmukaisia ja niissä keskitytään" kansallisissa uudistusohjelmissa kartoitettujen haasteiden käsittelemiseen sen sijaan että niillä "edistettäisiin" niiden käsittelemistä, kuten voimassa olevassa asetuksessa todetaan) lisää vaaraa siitä, että ESR:n rooli kavennetaan koheesiopolitiikan keskeisestä kehitysvälineestä ainoastaan Eurooppa 2020 -strategiaa palvelevaksi välineeksi (ks. kohdat 21–24 edellä).

35. kannattaa sitä, että rahoituksen keskittämisyhteyden yhteydessä ainakin 20 prosenttia ESR:stä saatavasta kokonaisuudesta osoitetaan kussakin jäsenvaltiossa temaattisen tavoitteen "sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden torjunta" käyttöön.

36. pohtii, mahtaako ehdotettu 20 prosentin enimmäismäärä (16,8 miljardia euroa koko ohjelmakaudella) osoittautua tehokkaaksi, kun otetaan huomioon, että komissio itse toteaa ehdotuksessaan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen uhkaavan noin neljäsosaa eurooppalaisista (yli 113 miljoonaa henkilöä).

37. kannattaa temaattisen keskittämisen tavoitetta mutta vastustaa komission valitsemaa menettelytapaa ja menettelyä tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Ehdotetun ESR-asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa asetettujen sääntöjen mukaan jäsenvaltioiden on pakko keskittää kunkin toimenpideohjelman käytettävissä olevista määrärahoista erittäin suuri osa – 80 prosentista 60 prosenttiin alueen luokasta riippuen – enintään neljään kaikkiaan 18 investointiprioriteetista, mikä ei ole toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaista, kuten aikaisemmin on jo mainittu, sillä tämä saattaa osoittautua riittämättömäksi tavaksi kattaa kunkin alueen erityistarpeet ja prioriteetit.

38. pitää sitä vastoin parempana sellaista rahoituksen keskittämisen menettelyä, jossa ensinnäkin kunkin toimenpideohjelman käytettävissä olevien määrärahojen keskittämisen prosentti on pie-

nempi kuin mitä komissio ehdottaa ja toiseksi neljän investointiprioriteetin määrää määritellään viitteellisesti, siten että sitä voidaan pitää eurooppalaisena kynnysarvona, joka voidaan nostaa kuuteen prioriteettiin toimenpideohjelmissa käytävien neuvotteluiden yhteydessä, jotta keskittämistavoite palvelisi myös kunkin alueen erityistarpeita ja prioriteetteja ja kattaisi ne.

D. Seuranta- ja arviointijärjestelmät

39. kannattaa periaatteessa yhteisten tuotos- ja tulosindikaattorien käyttöönottoa ohjelmien arvioimiseksi. Tällä tavalla saadaan käyntiin viivästyneet pyrkimykset ESR:n toimenpiteiden tulosten arvioimisääntöjen yhdenmukaistamiseksi Euroopan tasolla, mikä edistää merkittävästi seurantaprosessien uskottavuuden, laadun ja näkyvyyden parantamista.

40. katsoo kuitenkin, että näiden indikaattorien pitäisi olla luonteeltaan viitteellisiä eikä pakollisia, kun otetaan huomioon, että ohjelmien suoritusindikaattorien yhdenmukaistaminen on vasta varhaisessa vaiheessa eikä muun muassa komission ehdottamia yhteisiä indikaattoreita ole vielä kokeiltu ja että ESR:stä rahoitettavien toimenpiteiden vaikutusten arviointi on epäilemättä muuntyyppisten toimenpiteiden vaikutusten arviointia vaikeampaa. Etenkään niitä ei pidä yhdistää "suoritusperusteiseen ehdollisuuteen".

41. katsoo sitä vastoin, että tarve parantaa seurantaprosessin uskottavuutta, laatua ja näkyvyyttä voidaan tyydyttää määrittelemällä keskushallinnon viranomaisten ja valtiotasoa alempien hallintotasojen viranomaisten yhdessä neuvottelemat *erityiset sisäiset ohjelmaston tuotos- ja/tai tulosindikaattorit*, jotka perustuvat (kokonaan tai osittain) komission ehdottamiin yhteisiin tuotos- ja tulosindikaattoreihin, siten että niiden soveltamisessa voidaan kuitenkin noudattaa tarvittavaa joustavuutta.

E. Kumppanien osallistuminen

42. on pettynyt siihen, ettei ehdotetun asetuksen 6 artiklan säännöksissä, jotka koskevat "kumppanien osallistumista", eikä myöskään johdanto-osan 9 kappaleessa viitata millään tavalla paikallisviranomaisiin vaan tyydytään mainitsemaan pelkästään työmarkkinaosapuolet ja kansalaisjärjestöt. Tämä on osoitus aikaisemmin mainitusta epäluottamuksesta paikallis- ja alueviranomaisista kohtaan.

43. pitää epäasiallisena sitä, että alue- ja paikallisviranomaiset rinnastetaan kumppanuuden osalta talouselämän osapuoliin ja työmarkkinaosapuoliin, sillä ne edustavat hallinnoimiensa alueiden ja kuntien yleisiä intressejä ja osallistuvat koheesiopolitiikkaan liittyvien hankkeiden hallintoon ja rahoitukseen kunkin jäsenvaltion institutionaalisissa puitteissa.

44. pahoittelee, että kyseisessä säännöksessä ei nimenomaisesti viitata kaikkiin rahastojen yhteisistä säännöksistä annetun asetuksen 5 artiklassa lueteltuihin kumppaneihin. Mainituksa artiklassa toimivaltaiset paikallis- ja alueviranomaiset tunnustetaan yhdessä työmarkkinaosapuolten ja kansalaisjärjestöjen kanssa keskushallinnon viranomaisten ensisijaisiksi kumppaneiksi EU:n rakennerahastojen, myös ESR:n, ohjelmien soveltamisessa. Näin ollen tällaiset viittaukset on lisättävä säännökseen.

45. on tyytyväinen siihen, että työmarkkinaosapuolia ja kansalaisjärjestöjä kannustetaan osallistumaan varmistamalla, että niille osoitetaan ESR:n määrärahoista asianmukainen summa toimenpiteisiin, joilla pyritään kehittämään niiden valmiuksia suunnitella ja toteuttaa ohjelmia.

46. kannattaa kuitenkin sitä, että edistetään vastaavasti myös pienten paikallisyhteisöjen (esim. maaseutukuntien) viranomaisten asianmukaista osallistumista ja mahdollisuuksia osallistua ESR:stä tuettaviin toimenpiteisiin ryhtymällä sopiviin toimiin niiden valmiuksien parantamiseksi mutta myös tukemalla ESR:stä paikallis- ja alueviranomaisten verkostoitumistoimia kokemusten vaihtamiseksi EU:n tasolla yhteisesti kiinnostavista kysymyksistä (esim. nuorisotyöttömyydestä, väestön ikääntymisestä, romanien integroinnista jne.).

F. Naisten ja miesten tasa-arvo ja syrjinnän torjuminen

47. kannattaa ehdotettuun ESR-asetukseen sisältyviä säännöksiä naisten ja miesten tasa-arvon sekä kaikkien ihmisten yhdenvertaisten mahdollisuuksien, myös vammaisten esteettömyyden mahdollisuuksien, edistämistä ottamalla kaikessa toiminnassa huomioon syrjimättömyyden periaate, siinä määrin kuin niillä voidaan tehostaa pyrkimyksiä poistaa kaikki Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 19 artiklassa tarkoitettu syrjintä. Erityisen myönteinen osoitus edistyksestä on se, että jäsenvaltiot velvoitetaan paitsi varmistamaan, että niiden "toimenpideohjelmissa kuvataan, kuinka sukupuolten tasa-arvoa ja yhdenvertaisia mahdollisuuksia edistetään" (voimassa oleva asetus), myös sisällyttämään sukupuolten tasa-arvoon ja yhdenvertaisiin mahdollisuuksiin tähtäävät toimet lainsäädäntöön (1).

G. Sosiaaliset innovaatiot ja kansainvälinen yhteistyö

48. pitää myönteisenä sosiaalisten innovaatioiden tukemista. AK onkin jo tehnyt merkittäviä aloitteita niiden edistämiseksi (esim. sosiaalisen innovoinnin foorumi toukokuussa 2011). Komitea pitää kuitenkin tarkoituksenmukaisena, että tässä yhteydessä mainitaan erityisesti paikallis- ja alueviranomaiset, joille tulisi antaa mahdollisuus osallistua yhdessä jäsenvaltioiden kanssa sosiaalisen innovoinnin aiheiden määrittelyyn.

49. kannattaa kansainvälisen yhteistyön jatkamista ja vahvistamista. Yhteistyön tavoitteena on vastavuoroisen oppimisen edistäminen, ja sillä lisätään ESR:n tukeman politiikan tehokkuutta.

50. on hämmästynyt, ettei komission ehdotuksessa säädetä kansainvälisen yhteistyön rinnalla myös alueidenvälisestä yhteistyöstä, kuten voimassa olevassa asetuksessa tehdään, varsinkin kun yhteisön Equal-ohjelman (2000–2006) päättymisen myötä kansainvälinen yhteistyö on heikentynyt ja tietyissä jäsenvaltioissa jopa loppunut kokonaan.

51. torjuu liiallisena rajoituksen, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat valita kansainvälisen yhteistyön teemat komission ehdotamasta ja ESR-komitean vahvistamasta luettelosta, ja pyytää poistamaan tämän rajoituksen.

(1) Suom. huom: tämä tulkinta perustuu asetusehdotuksen asianomaisen kohdan kreikankieliseen käännökseen. Suomenkielisessä toisinnossa puhutaan "lainsäädäntöön sisällyttämisen" sijaan pelkästään "valtavirtaistamistoimista".

H. Alueellisten erityispiirteiden kohtelua koskevat erityissäännökset

52. on erityisen tyytyväinen siihen, että tarkoituksena on tukea yhteisöjohtoisia paikallisia kehittämisstrategioita, alueellisia sopimuksia, työllisyyttä, koulutusta ja sosiaalista osallisuutta koskevia paikallisalioitteita sekä integroituja alueellisia investointeja, koska ne ovat tärkeä tapa ottaa huomioon alueelliset erityispiirteet, ja kehottaa laajentamaan tämän lähestymistavan koskemaan myös muita rakennerahastoja ja politiikanaloja.

53. on tyytyväinen mainintaan siitä, että "alueellisten ja paikallisten sidosryhmien aktivointi" on välttämätöntä Eurooppa 2020 -strategian toteuttamiseksi, sekä mahdollisuuteen käyttää alueellisia sopimuksia tämän tavoitteen saavuttamiseen.

54. muistuttaa tässä yhteydessä AK:n aikaisemmista kannanotoista, joissa kannatetaan alueellisten sopimusten parempaa hyödyntämistä Eurooppa 2020 -strategian toteuttamisessa ja/tai käyttämistä koheesiopolitiikan alalla vaihtoehtona, "jonka avulla voidaan virallistaa kumppanuussopimusten alapuolisen tason yhteistyöjärjestelyjä".

55. kannattaa varauksetta mainintaa siitä, että ESR:n ja EAKR:n toimenpiteiden on täydennettävä toisiaan, jotta ESR:stä voidaan tukea kestävästä kaupunkikehityksestä edistäviä strategioita. Monien paikallisyhteisöjen on usein ollut erittäin vaikeaa tai jopa mahdotonta rahoittaa integroituja kaupunkikehitystoimenpiteitä yhdistämällä ESR:n ja EAKR:n rahoitusta, koska näiden kahden rahaston hallinnolliset säännöt ovat hyvin erilaiset, niillä on eri hallintoelimet eikä niiden aikatauluja ole sovitettu yhteen.

56. kehottaa kuitenkin laajentamaan tämän toimenpiteen soveltamisalaa, siten että se kattaa myös maaseutualueiden kokonaisvaltaista kehitystä edistävät strategiat. ESR:n ja EAKR:n rahoituksen yhdistäminen olisi itse asiassa erittäin hyödyllistä, jotta voidaan reagoida äärimmäisen köyhyyden ongelmaan maaseutualueilla (esim. romanileirit Keski- ja Itä-Euroopassa).

I. Yksinkertaistamistoimet ja innovatiiviset rahoitusvälineet

57. pitää myönteisinä komission ehdottamia yksinkertaistamistoimia ja etenkin tukikelpoisuussääntöjen määrän vähentämistä; näin helpotetaan pienempien edunsaajien ja toimenpiteiden ESR-rahoituksen saantia, luontoissuoritusten tukikelpoisuutta sekä yleisten tukien, yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen ja kertakorvausten laajempaa käyttöä muun muassa tekemällä niiden käyttö pakolliseksi pienemmissä toimenpiteissä (50 000 euroon asti). Nämä toimenpiteet yhdessä niiden toimien kanssa, joita ehdotetaan EU:n varainhoitoasetuksen tarkistuksen yhteydessä, keventävät aidosti edunsaajien ja hallintoviranomaisten hallinnollista rasitetta ja ovat erityisen tervetulleita, kun kyseessä ovat useat pienet toimenpiteet työllisyys- ja sosiaalialalla (jolloin kyseessä ovat pikemminkin aineettomat kuin aineelliset investoinnit). Tätä nykyä hallinnollinen rasite voi olla siinä määrin suhteeton, että se ylittää paikallisviranomaisten mahdollisesti saaman hyödyn ja saattaa estää niitä hakemasta hankkeisiin ESR-rahoitusta.

58. katsoo kuitenkin, että mahdollisuuksia yksinkertaistamiseen on olemassa vielä enemmän muiden toimien avulla: esimerkiksi näistä voidaan mainita toimet, joista keskusteltiin Euroopan sosiaalirahaston tulevaisuutta käsittelevässä ESR-komitean tilapäistyöryhmässä. Niitä olivat esimerkiksi yhteisrahoitus-sääntöjen mukauttaminen tiettyjen ensisijaisten toimintalinjojen ja erityisesti pienten hankkeiden osalta sekä entistä tehokkaamman järjestelmän luominen määrärahojen maksamista varten (entistä järjestelmällisempi ennakkorahoituksen käyttö).

59. kannattaa ehdotettuja innovatiivisia rahoitusvälineitä hankkeiden tukemiseksi ESR:stä (kuten riskinjakojärjestelyt, pää-

oma ja velka, takuurahastot, holdingrahastot ja lainarahastot) sekä ”politiikkaan perustuvien takuiden” nimenomaista mainitsemista, minkä avulla on määrä parantaa julkisten ja yksityisten tahojen pääsyä pääomamarkkinoille kansallisella ja alueellisella tasolla.

60. pyytää komissiota lisäämään tähän yhteyteen uusiutuvien luottojen rahastot mikroluottojen tarjoamiseksi, samoin kuin ”sosiaaliset obligaatiolainat” innovatiivisena välineenä, josta keskusteltiin sosiaalisia innovaatioita käsitelleessä AK:n foorumissa, sekä ”kansalaisobligaatiolainat”; ehdotus, joka esitettiin laadittaessa AK:n lausuntoluonnoksia EU:n talousarviosta ja vuoden 2013 jälkeisestä uudesta monivuotisesta rahoituskehiksestä.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Johdanto-osa (9 kappale)

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
(9) ESR:sta tuettavien toimien tehokas ja vaikuttava täytäntöönpano edellyttää hyvää hallintotapaa ja kumppanuutta kaikilta asianomaisilta alueellisilta ja sosioekonomisilta toimijoilta, erityisesti työmarkkinaosapuolilta ja kansalaisjärjestöiltä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden on kannustettava työmarkkinaosapuolia ja kansalaisjärjestöjä osallistumaan ESR:n täytäntöönpanoon.	(9) ESR:sta tuettavien toimien tehokas ja vaikuttava täytäntöönpano edellyttää hyvää hallintotapaa ja kumppanuutta kaikilta asianomaisilta alueellisilta ja sosioekonomisilta toimijoilta, erityisesti <u>paikallis- ja alueviranomaisilta</u> , työmarkkinaosapuolilta ja kansalaisjärjestöiltä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden on kannustettava työmarkkinaosapuolia ja kansalaisjärjestöjä <u>sekä niitä alue- ja paikallisviranomaisia, joilta tämä mahdollisuus nykyään puuttuu</u> , osallistumaan ESR:n täytäntöönpanoon.

Perustelu

Ks. poliittisten suositusten kohdat 42 ja 43 edellä.

Muutosehdotus 2

1 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
1 artikla Sisältö Tässä asetuksessa vahvistetaan Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tehtävät, sen tuen soveltamisala, erityissäännökset ja tukikelpoiset menolajit.	1 artikla Sisältö Tässä asetuksessa vahvistetaan Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tehtävät, sen tuen soveltamisala, erityissäännökset ja tukikelpoiset menolajit.

Perustelu

ESR:n tehtävä vahvistetaan alun perin perussopimuksissa (ks. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 162, 174 ja 175 artikla). Näin ollen ehdotetaan palaamista voimassa olevan asetuksen (N:o 1081/2006) sanamuotoon. Asetuksen kreikankielisessä toisinnossa käytetään sanan ”apostoli” (*mission*) sijaan sanaa ”kathikonta” (*tasks*). Tällä tavalla ehdotetun asetuksen sanamuoto on täysin sopusoinnussa perussopimuksen sanamuodon kanssa: Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 177 artiklassa määrätään, että ”Euroopan parlamentti ja neuvosto määrittelevät tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annetuilla asetuksilla sekä talous- ja sosiaalikomiteaa ja alueiden komiteaa kuultuaan, rakennerahastojen tehtävät, ensisijaiset tavoitteet ja rakenteet” ⁽²⁾.

⁽²⁾ Suom. huom: ehdotettu muutos ei varsinaisesti koske suomenkielistä toisintoa, jossa käytetään näissä yhteyksissä sanoja ”tehtävä”, ”tehtävät”.

Muutosehdotus 3

2 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
2 artikla	2 artikla
Tehtävä	Tehtävät
1. ESR:sta edistetään korkeaa työllisyystasoa ja työpaikkojen korkeaa laatua, tuetaan työntekijöiden alueellista ja ammatillista liikkuvuutta, helpotetaan heidän sopeutumistaan muutoksiin, edistetään yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen korkeaa tasoa, edistetään sukupuolten tasa-arvoa, yhdenvertaisia mahdollisuuksia ja syrjinnän torjuntaa, vahvistetaan sosiaalista osallisuutta sekä torjutaan köyhyyttä ja edistetään näin unionin prioriteetteja taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden vahvistamisen alalla. 2. Tätä varten ESR tukee jäsenvaltioita niiden pyrkiessä älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian prioriteettien ja yleistavoitteiden saavuttamiseen. ESR tukee politiikan ja toimien suunnittelua ja täytäntöönpanoa ottaen huomioon jäsenvaltioiden talous- ja työllisyyspolitiikan yhdenmetyt suuntaviivat ja neuvoston suositukset kansallisista uudistusohjelmista. 3. ESR:n tuesta hyötyvät ihmiset, mukaan lukien heikommassa asemassa olevat ryhmät, kuten pitkäaikaistyöttömät, vammaiset, maahanmuuttajat, etniset vähemmistöt, marginalisoituneet yhteisöt ja syrjäytymässä olevat ihmiset. ESR:sta annetaan tukea myös yrityksille, järjestelmille ja rakenteille uusiin haasteisiin mukautumisen helpottamiseksi, hyvän hallintotavan edistämiseksi ja uudistusten täytäntöön panemiseksi etenkin työllisyys-, koulutus- ja sosiaalipolitiikan alalla.	1. ESR:sta edistetään korkeaa työllisyystasoa ja työpaikkojen korkeaa laatua, tuetaan työntekijöiden alueellista ja ammatillista liikkuvuutta, helpotetaan heidän sopeutumistaan muutoksiin, edistetään yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen korkeaa tasoa, edistetään sukupuolten tasa-arvoa, yhdenvertaisia mahdollisuuksia ja syrjinnän torjuntaa, vahvistetaan sosiaalista osallisuutta sekä torjutaan köyhyyttä ja edistetään näin unionin prioriteetteja taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden vahvistamisen alalla. 2. Tätä varten ESR tukee jäsenvaltioita niiden pyrkiessä älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian prioriteettien ja yleistavoitteiden saavuttamiseen. ESR tukee politiikan ja toimien suunnittelua ja täytäntöönpanoa ottaen <u>myös</u> huomioon jäsenvaltioiden talous- ja työllisyyspolitiikan yhdenmetyt suuntaviivat ja neuvoston suositukset kansallisista uudistusohjelmista. 3. ESR:n tuesta hyötyvät ihmiset, mukaan lukien heikommassa asemassa olevat ryhmät, kuten pitkäaikaistyöttömät, vammaiset, maahanmuuttajat, etniset vähemmistöt, marginalisoituneet yhteisöt ja syrjäytymässä olevat ihmiset. ESR:sta annetaan tukea myös yrityksille, järjestelmille ja rakenteille uusiin haasteisiin mukautumisen helpottamiseksi, hyvän hallintotavan edistämiseksi ja uudistusten täytäntöön panemiseksi etenkin työllisyys-, koulutus- ja sosiaalipolitiikan alalla.

Perustelu

- 2 artiklan otsikkoon ehdotetun muutoksen osalta ks. muutosehdotuksen 1 perustelu.
- Ehdotetaan, että tekstiin lisätään sana "myös", mikä lieventää suuntaviivojen ja suositusten vaikutuksia ESR:n toimenpideohjelmiin. Tavoitteena on tuoda esille koheesiopolitiikkaan kuuluva alueellinen ulottuvuus ja asettaa ongelmat ja alueelliset erot oikeaan suhteeseen Eurooppa 2020 -strategian kanssa.
- "Etnisten vähemmistöjen" mainitseminen edunsaajaryhmien joukossa herättää hämmennystä. Tämä maininta ja siihen liittyvä syrjintä saattavat aiheuttaa useissa jäsenvaltioissa vakavia ongelmia kansainvälisen ja kansallisen oikeuden näkökulmasta.

Muutosehdotus 4

3 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
3 artikla	3 artikla
Tuen soveltamisala	Tuen soveltamisala
1. Jäljempänä lueteltujen temaattisten tavoitteiden ja aseuksen (EU) N:o [...] 9 artiklan mukaisesti ESR:sta tuetaan seuraavia investointiprioriteetteja:	1. Jäljempänä lueteltujen temaattisten tavoitteiden ja aseuksen (EU) N:o [...] 9 artiklan mukaisesti ESR:sta tuetaan seuraavia investointiprioriteetteja:

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
(a) Edistetään työllisyyttä ja tuetaan työvoiman liikkuvuutta seuraavin toimin: i) työnhakijoiden ja työelämän ulkopuolella olevien pääsy työpaikkoihin, myös paikallisten työllisyysaloitteiden kautta, ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen ii) työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten kestävä integroituminen työmarkkinoille iii) itsenäinen ammatinharjoittaminen, yrittäjyys ja yritysten perustaminen iv) naisten ja miesten tasa-arvo ja työ- ja yksityiselämän yhteensovittaminen v) työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien mukautuminen muutoksiin vi) aktiivisena ja terveenä ikääntyminen vii) työmarkkinainstituutioiden nykyaikaistaminen ja vahvistaminen, myös työvoiman kansainvälisen liikkuvuuden lisäämiseen tähtäävät toimet. (b) Investoidaan koulutukseen, ammattitaitoon ja elinikäiseen oppimiseen seuraavin toimin: i) vähennetään koulupudokkaiden määrää ja edistetään yhdenvertaista pääsyä laadukkaaseen esiopetukseen sekä ensimmäisen ja toisen asteen koulutukseen ii) parannetaan kolmannen asteen ja vastaavan koulutuksen laatua, tehokkuutta ja avoimuutta tavoitteena lisätä siihen osallistumista ja kohottaa koulutustasoa iii) parannetaan pääsyä elinikäiseen oppimiseen, kohennetaan työvoiman ammattitaitoa ja pätevyyttä ja lisätään koulutusjärjestelmien relevanttiutta työmarkkinoiden kannalta. (c) Edistetään sosiaalista osallisuutta ja torjutaan köyhyyttä seuraavin toimin: i) aktiivinen osallisuus ii) marginalisoituneiden yhteisöjen, kuten romanien, integroituminen iii) sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjuminen iv) kohtuuhintaisten, kestävien ja korkealaatuisten palveluiden, mukaan lukien terveydenhuoltopalvelut ja yleishyödylliset sosiaalipalvelut, saannin parantaminen v) osuus- ja yhteisötalouden ja sosiaalisten yritysten edistäminen	(a) Edistetään työllisyyttä ja tuetaan työvoiman liikkuvuutta seuraavin toimin: i) työnhakijoiden ja työelämän ulkopuolella olevien pääsy työpaikkoihin, myös paikallisten työllisyysaloitteiden kautta, ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen <u>erityisesti pohjoisimmilla alueilla, joiden väestötiheys on erittäin alhainen, saaristo- ja vuoristoalueilla sekä syrjäisimmillä alueilla</u> ii) työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten kestävä integroituminen työmarkkinoille iii) itsenäinen ammatinharjoittaminen, yrittäjyys ja yritysten perustaminen iv) naisten ja miesten tasa-arvo ja työ- ja yksityiselämän yhteensovittaminen v) työntekijöiden, yritysten ja yrittäjien mukautuminen muutoksiin <u>erityisesti teollisuuden muutosprosesseissa olevilla alueilla</u> vi) aktiivisena ja terveenä ikääntyminen vii) työmarkkinainstituutioiden nykyaikaistaminen ja vahvistaminen, myös työvoiman kansainvälisen liikkuvuuden lisäämiseen tähtäävät toimet. (b) Investoidaan koulutukseen, ammattitaitoon ja elinikäiseen oppimiseen seuraavin toimin: i) vähennetään koulupudokkaiden määrää ja edistetään yhdenvertaista pääsyä laadukkaaseen esiopetukseen sekä ensimmäisen ja toisen asteen koulutukseen ii) parannetaan kolmannen asteen ja vastaavan koulutuksen laatua, tehokkuutta ja avoimuutta tavoitteena lisätä siihen osallistumista ja kohottaa koulutustasoa iii) parannetaan pääsyä elinikäiseen oppimiseen, kohennetaan työvoiman ammattitaitoa ja pätevyyttä ja lisätään koulutusjärjestelmien relevanttiutta työmarkkinoiden kannalta. (c) Edistetään sosiaalista osallisuutta ja torjutaan köyhyyttä seuraavin toimin: i) <u>työmarkkinoilta syrjäytyneiden</u> aktiivinen osallisuus ii) marginalisoituneiden yhteisöjen, kuten romanien, integroituminen iii) sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjuminen iv) kohtuuhintaisten, kestävien ja korkealaatuisten palveluiden, mukaan lukien terveydenhuoltopalvelut ja yleishyödylliset sosiaalipalvelut, saannin parantaminen v) osuus- ja yhteisötalouden ja sosiaalisten yritysten edistäminen

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
vi) yhteisöjohtoiset paikalliset kehittämisstrategiat.	vi) yhteisöjohtoiset paikalliset kehittämisstrategiat.
(d) Parannetaan institutionaalisia valmiuksia ja tehostetaan julkishallintoa seuraavin toimin:	(d) Parannetaan institutionaalisia valmiuksia ja tehostetaan julkishallintoa seuraavin toimin:
i) investoinnit institutionaalisten valmiuksien parantamiseen ja julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehostamiseen uudistusten, paremman sääntelyn ja hyvän hallintotavan edistämiseksi	i) investoinnit institutionaalisten valmiuksien parantamiseen ja julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehostamiseen uudistusten, paremman sääntelyn ja hyvän hallintotavan edistämiseksi
Tätä investointiprioriteettia sovelletaan vain niiden jäsenvaltioiden alueella, joilla on vähintään yksi NUTS 2 -tason alue, sellaisena kuin se on määriteltynä asetuksen (EU) N:o [...] 82 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, tai jäsenvaltioissa, jotka voivat saada koheesiorahaston tukea.	Tätä investointiprioriteettia sovelletaan vain niiden jäsenvaltioiden alueella, joilla on vähintään yksi NUTS 2 -tason alue, sellaisena kuin se on määriteltynä asetuksen (EU) N:o [...] 82 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, tai jäsenvaltioissa, jotka voivat saada koheesiorahaston tukea.
ii) Työllisyys-, koulutus- ja sosiaalipolitiikkaa toteuttavien sidosryhmien valmiuksien parantaminen; alakohtaiset ja alueelliset sopimukset kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason uudistusten aktivoimiseksi.	ii) Työllisyys-, koulutus- ja sosiaalipolitiikkaa toteuttavien sidosryhmien valmiuksien parantaminen; alakohtaiset ja alueelliset sopimukset kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason uudistusten aktivoimiseksi.
	<u>iii) Alueellisten sopimusten ja paikallisten aloitteiden valmiuksien parantaminen ESR:n alueellisen ulottuvuuden edistämiseksi.</u>
2. ESR edistää 1 kohdassa lueteltujen investointiprioriteettien kautta myös muita temaattisia tavoitteita, jotka on lueteltu asetuksen (EU) N:o [...] 9 artiklassa ensisijaisesti seuraavin toimin:	2. ESR edistää 1 kohdassa lueteltujen investointiprioriteettien kautta myös muita temaattisia tavoitteita, jotka on lueteltu asetuksen (EU) N:o [...] 9 artiklassa ensisijaisesti seuraavin toimin:
(e) tuetaan siirtymistä vähähiiliseen, ilmastomuutokseen sopeutuvaan, resurssitehokkaaseen ja ympäristön kannalta kestäväan talouteen uudistamalla koulutusjärjestelmiä, mukauttamalla tarvittavia taitoja ja pätevyyskykyä, parantamalla työvoiman ammattitaitoa ja luomalla uusia työpaikkoja ympäristöön ja energiaan liittyville sektoreille	(e) tuetaan siirtymistä vähähiiliseen, ilmastomuutokseen sopeutuvaan, resurssitehokkaaseen ja ympäristön kannalta kestäväan talouteen uudistamalla koulutusjärjestelmiä, mukauttamalla tarvittavia taitoja ja pätevyyskykyä, parantamalla työvoiman ammattitaitoa ja luomalla uusia työpaikkoja ympäristöön ja energiaan liittyville sektoreille
(f) parannetaan tieto- ja viestintäteknologian saatavuutta, käyttöä ja laatua kehittämällä digitaalista lukutaitoa ja investoimalla tietoyhteiskuntaan osallistumiseen, tietoteknisiin taitoihin sekä niihin liittyviin yrittäjyystaitoihin	(f) parannetaan tieto- ja viestintäteknologian saatavuutta, käyttöä ja laatua kehittämällä digitaalista lukutaitoa ja investoimalla tietoyhteiskuntaan osallistumiseen, tietoteknisiin taitoihin sekä niihin liittyviin yrittäjyystaitoihin
(g) vahvistetaan tutkimusta, teknistä kehittämistä ja innovaatioita kehittämällä tutkinnon jälkeisiä opintoja, kouluttamalla tutkijoita ja toteuttamalla verkottumis- ja kumppanuustoimia korkeakoululaitosten, tutkimus- ja teknologiakeskusten sekä yritysten välillä	(g) vahvistetaan tutkimusta, teknistä kehittämistä ja innovaatioita kehittämällä tutkinnon jälkeisiä opintoja, kouluttamalla tutkijoita ja toteuttamalla verkottumis- ja kumppanuustoimia korkeakoululaitosten, tutkimus- ja teknologiakeskusten sekä yritysten välillä
(h) parannetaan pienten ja keskisuurten yritysten kilpailukykyä edistämällä yritysten ja työntekijöiden mukautumiskykyä ja lisäämällä investointeja inhimilliseen pääomaan.	(h) parannetaan pienten ja keskisuurten yritysten kilpailukykyä edistämällä yritysten ja työntekijöiden mukautumiskykyä ja lisäämällä investointeja inhimilliseen pääomaan.

Perustelu

Muutosten tarkoituksena on sisällyttää artiklaan viittaus Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 ja 349 artiklassa tarkoitettuihin alueisiin. Lisäksi ehdotetuilla muutoksilla pyritään selventämään ja parantamaan muutoin onnistunutta säännöstä sekä korostamaan ja vahvistamaan alueellisten sopimusten välinettä.

Muutosehdotus 5

4 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
4 artikla Johdonmukaisuus ja temaattinen keskittäminen 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpideohjelmissa esitetty strategia ja toimet ovat johdonmukaisia ja niissä keskitytään kansallisissa uudistusohjelmissa ja perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehdyissä asiaa koskevista neuvoston suosituksissa kartoitettujen haasteiden käsittelemiseen, jotta voitaisiin edistää Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä, koulutusta ja köyhyyden vähentämistä koskevien yleistavoitteiden saavuttamista. 2. Vähintään 20 prosenttia ESR:n kokonaisresursseista kussakin jäsenvaltiossa on kohdennettava asetuksen (EU) N:o [...] 9 artiklan 9 kohdassa säädettyyn temaattiseen tavoitteeseen "edistetään sosiaalista osallisuutta ja torjutaan köyhyyttä". 3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä temaattiseen keskittämiseen seuraavien sääntöjen mukaisesti: (a) kehittyneemmällä alueella jäsenvaltioiden on keskitettävä 80 prosenttia kunkin toimenpideohjelman määrärahoista enintään neljään 3 artiklan 1 kohdassa säädettyyn investointiprioriteettiin (b) siirtymäalueilla jäsenvaltioiden on keskitettävä 70 prosenttia kunkin toimenpideohjelman määrärahoista enintään neljään 3 artiklan 1 kohdassa säädettyyn investointiprioriteettiin (c) vähemmän kehittyneillä alueilla jäsenvaltioiden on keskitettävä 60 prosenttia kunkin toimenpideohjelman määrärahoista enintään neljään 3 artiklan 1 kohdassa säädettyyn investointiprioriteettiin.	4 artikla Johdonmukaisuus ja temaattinen keskittäminen 1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpideohjelmissa esitetty strategia ja toimet ovat johdonmukaisia ja niissä keskitytään että niillä edistetään kansallisissa uudistusohjelmissa ja perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehdyissä asiaa koskevista neuvoston suosituksissa kartoitettujen haasteiden käsittelemiseen <u>käsittelemistä</u>, jotta voitaisiin edistää Eurooppa 2020 -strategian työllisyyttä, koulutusta ja köyhyyden vähentämistä koskevien yleistavoitteiden saavuttamista. 2. Vähintään 20 prosenttia ESR:n kokonaisresursseista kussakin jäsenvaltiossa on kohdennettava asetuksen (EU) N:o [...] 9 artiklan 9 kohdassa säädettyyn temaattiseen tavoitteeseen "edistetään sosiaalista osallisuutta ja torjutaan köyhyyttä". 3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä temaattiseen keskittämiseen seuraavien sääntöjen mukaisesti: (a) kehittyneemmällä alueella jäsenvaltioiden on keskitettävä 80 <u>70</u> prosenttia kunkin toimenpideohjelman määrärahoista enintään neljään 3 artiklan 1 kohdassa säädettyyn investointiprioriteettiin (b) siirtymäalueilla jäsenvaltioiden on keskitettävä 70 <u>60</u> prosenttia kunkin toimenpideohjelman määrärahoista enintään neljään 3 artiklan 1 kohdassa säädettyyn investointiprioriteettiin (c) vähemmän kehittyneillä alueilla jäsenvaltioiden on keskitettävä 60 <u>50</u> prosenttia kunkin toimenpideohjelman määrärahoista enintään neljään 3 artiklan 1 kohdassa säädettyyn investointiprioriteettiin. <u>(d) Edeltävissä kohdissa mainittujen investointiprioriteettien määrä voidaan nostaa neljästä jopa kuuteen 3 artiklan 1 kohdassa mainittuun investointiprioriteettiin, jos se on erityisistä perusteltua ja vastaa paremmin kunkin alueen erityistarpeisiin ja prioriteetteihin ja kattaa ne.</u>

Perustelu

Ks. poliittisten suositusten kohdat 37 ja 38 edellä.

Muutosehdotus 6

5 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
5 artikla Indikaattorit 1. Tämän asetuksen liitteessä esitetyt yhteisiä indikaattoreita ja ohjelmakohtaisia indikaattoreita on käytettävä asetuksen (EU) N:o [...] 24 artiklan 3 kohdan ja 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti. Kaikki indikaattorit on ilmaistava absoluuttisina lukuina.	5 artikla Indikaattorit 1. Tämän asetuksen liitteessä esitetyt yhteisiä indikaattoreita ja ohjelmakohtaisia indikaattoreita on käytettävä asetuksen (EU) N:o [...] 24 artiklan 3 kohdan ja 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti. Kaikki indikaattorit on ilmaistava absoluuttisina lukuina.

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Yhteisten ja ohjelmakohtaisten tuotosindikaattoreiden on liitettävä osittain tai kokonaan toteutettuihin toimenpiteisiin. Tuettujen toimenpiteiden luonteen perusteella vuodeksi 2022 on tarpeen mukaan vahvistettava kumulatiiviset määrälliset tavoitearvot. Perusindikaattorit asetetaan nollaan.	Yhteisten ja ohjelmakohtaisten tuotosindikaattoreiden on liitettävä osittain tai kokonaan toteutettuihin toimenpiteisiin. Tuettujen toimenpiteiden luonteen perusteella vuodeksi 2022 on tarpeen mukaan vahvistettava kumulatiiviset määrälliset tavoitearvot. Perusindikaattorit asetetaan nollaan.
Yhteisten ja ohjelmakohtaisten tulosindikaattoreiden on liitettävä toimintalinjoihin tai toimintalinjojen mukaisesti vahvistettuihin osaprioriteetteihin. Perusindikaattoreissa on käytettävä tuoreimpia saatavilla olevia tietoja. Kumulatiiviset määrälliset tavoitearvot on asetettava vuodeksi 2022.	Yhteisten ja ohjelmakohtaisten tulosindikaattoreiden on liitettävä toimintalinjoihin tai toimintalinjojen mukaisesti vahvistettuihin osaprioriteetteihin. Perusindikaattoreissa on käytettävä tuoreimpia saatavilla olevia tietoja. Kumulatiiviset määrälliset tavoitearvot on asetettava vuodeksi 2022.
2. Hallintoviranomaisten on toimitettava sähköisesti jäsennellyt tiedot kustakin investointiprioriteetista samaan aikaan kuin vuotuiset täytäntöönpanoraportit. Tietojen on katettava luokittelu sekä tuotos- ja tulosindikaattorit.	2. Hallintoviranomaisten on toimitettava sähköisesti jäsennellyt tiedot kustakin investointiprioriteetista samaan aikaan kuin vuotuiset täytäntöönpanoraportit. Tietojen on katettava luokittelu sekä tuotos- ja tulosindikaattorit.
	<u>1. Tuotos- ja tulosindikaattorit määritetään toimenpideohjelmassa jäsenvaltioiden ja mukana olevien kumppanien yhteisellä hyväksynnällä. Indikaattoreita on käytettävä asetuksen (EU) N:o [...] 24 artiklan 3 kohdan ja 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti. Kaikki indikaattorit on ilmaistava absoluuttisina lukuina.</u>
	<u>2. Tämän asetuksen liitteessä esitetyt yhteiset indikaattorit ovat viitteellisiä, ja jäsenvaltiot ja mukana olevat kumppanit voivat hyödyntää niitä kunkin ohjelman tuotos- ja tulosindikaattorien määrittelyssä.</u>
	<u>3. Komissio hyväksyy ja varmentaa kunkin ohjelman yhteisesti hyväksytyt indikaattorit asetuksen (EU) N:o [...] 87 artiklan 5 kohdan mukaisesti.</u>

Perustelu

AK ehdottaa 5 artiklan muuttamista perusteellisesti poliittisten suositusten 39–41 kohdassa esitettyjen linjausten mukaisesti.

Muutosehdotus 7

6 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
6 artikla	6 artikla
Kumppaneiden osallistuminen	Kumppaneiden osallistuminen
1. Työmarkkinaosapuolten ja muiden sidosryhmien, varsinkin kansalaisjärjestöjen, osallistuminen toimenpideohjelmien täytäntöönpanoon asetuksen (EU) N:o [...] 5 artiklan mukaisesti voidaan toteuttaa asetuksen (EU) N:o [...] 112 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen yleisten tukien muodossa. Tällöin toimenpideohjelmassa on yksilöitävä se ohjelman osa, jota yleinen tuki koskee, mukaan lukien kustakin toimintalinjasta siihen alustavasti myönnetty määrärahat.	1. <u>Paikallis- ja alueviranomaisten</u> , työmarkkinaosapuolten ja muiden sidosryhmien, varsinkin kansalaisjärjestöjen, osallistuminen toimenpideohjelmien täytäntöönpanoon asetuksen (EU) N:o [...] 5 artiklan mukaisesti voidaan toteuttaa asetuksen (EU) N:o [...] 112 artiklan 7 kohdassa määriteltyjen yleisten tukien muodossa. Tällöin toimenpideohjelmassa on yksilöitävä se ohjelman osa, jota yleinen tuki koskee, mukaan lukien kustakin toimintalinjasta siihen alustavasti myönnetty määrärahat.
2. Jotta työmarkkinaosapuolet osallistuisivat riittävästi ESR:sta tuettuihin toimiin, toimenpideohjelman hallintoviranomaisten on asetuksen (EU) N:o [...] 82 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritellyillä alueilla tai koheesiorahaston tukeen oikeutetuissa jäsenvaltiossa varmistettava, että asianmukainen määrä ESR:n resursseista osoitetaan valmiuksia parantaviin toimiin, jotka toteutetaan koulutuksen, verkottumistoimenpiteiden ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun vahvistamisen muodossa, sekä työmarkkinaosapuolten yhdessä toteuttamiin toimiin.	2. Jotta työmarkkinaosapuolet osallistuisivat riittävästi ESR:sta tuettuihin toimiin, toimenpideohjelman hallintoviranomaisten on asetuksen (EU) N:o [...] 82 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritellyillä alueilla tai koheesiorahaston tukeen oikeutetuissa jäsenvaltiossa varmistettava, että asianmukainen määrä ESR:n resursseista osoitetaan valmiuksia parantaviin toimiin, jotka toteutetaan koulutuksen, verkottumistoimenpiteiden ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun vahvistamisen muodossa, sekä työmarkkinaosapuolten yhdessä toteuttamiin toimiin.

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
3. Jotta kansalaisjärjestöt osallistuisivat riittävästi ESR:sta tuettuihin toimiin, etenkin sosiaalisen osallisuuden, sukupuolten tasa-arvon ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien alalla, toimenpideohjelman hallintoviranomaisten on asetuksen (EU) N:o [...] 82 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritellyillä alueilla tai koheesiorahaston tukeen oikeutetuissa jäsenvaltioissa varmistettava, että ESR:n resursseista osoitetaan asianmukainen määrä kansalaisjärjestöjen valmiuksia parantaviin toimiin.	3. Jotta kansalaisjärjestöt osallistuisivat riittävästi ESR:sta tuettuihin toimiin, etenkin sosiaalisen osallisuuden, sukupuolten tasa-arvon ja yhdenvertaisten mahdollisuuksien alalla, toimenpideohjelman hallintoviranomaisten on asetuksen (EU) N:o [...] 82 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritellyillä alueilla tai koheesiorahaston tukeen oikeutetuissa jäsenvaltioissa varmistettava, että ESR:n resursseista osoitetaan asianmukainen määrä kansalaisjärjestöjen valmiuksia parantaviin toimiin.
	<u>4. Pienten paikallisyhteisöjen viranomaisten kannustamiseksi osallistumaan riittävästi ESR:sta tuettuihin toimiin toimenpideohjelman hallintoviranomaisten on asetuksen (EU) N:o [...] 82 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritellyillä alueilla tai koheesiorahaston tukeen oikeutetuissa jäsenvaltioissa varmistettava, että ESR:n resursseista osoitetaan asianmukainen määrä pienten paikallisyhteisöjen viranomaisten valmiuksia parantaviin toimiin.</u>

Perustelu

Ks. poliittisten suositusten kohdat 42–46 edellä.

Muutosehdotus 8

9 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
9 artikla	9 artikla
Sosiaaliset innovaatiot	Sosiaaliset innovaatiot
1. ESR:sta edistetään sosiaalisia innovaatioita kaikilla tämän asetuksen 3 artiklassa määritellyillä ESR:n toimintalaan kuuluvilla alueilla; tavoitteena on erityisesti testata ja laajentaa innovatiivisia ratkaisuja sosiaalisiin tarpeisiin vastaamiseksi.	1. ESR:sta edistetään sosiaalisia innovaatioita kaikilla tämän asetuksen 3 artiklassa määritellyillä ESR:n toimintalaan kuuluvilla alueilla; tavoitteena on erityisesti testata ja laajentaa innovatiivisia ratkaisuja sosiaalisiin tarpeisiin vastaamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on kartoitettava toimenpideohjelmistaan sosiaalisia innovaatioita varten teemoja, jotka vastaavat niiden erityistarpeisiin.	2. Jäsenvaltioiden on kartoitettava toimenpideohjelmistaan sosiaalisia innovaatioita varten teemoja, jotka vastaavat niiden erityistarpeisiin yhdessä paikallis- ja aluetason kumppaniensa kanssa. Nämä teemat vastaavat alueellisia erityistarpeita, ja ne määritellään toimenpideohjelmien puitteissa.
3. Komissio edistää valmiuksien parantamista sosiaalisia innovaatioita varten etenkin tukemalla vastavuoroista oppimista, perustamalla verkostoja sekä levittämällä hyviä toimintatapoja ja menetelmiä.	3. Komissio edistää valmiuksien parantamista sosiaalisia innovaatioita varten etenkin tukemalla vastavuoroista oppimista, perustamalla verkostoja sekä levittämällä hyviä toimintatapoja ja menetelmiä. <u>Lisäksi komissio varmistaa, että ESR:n puitteissa sekä sosiaalisia muutoksia ja innovaatioita koskevan Euroopan unionin ohjelman puitteissa toteutettavat sosiaaliset innovaatiot ovat keskenään johdonmukaisia ja toisiaan täydentäviä.</u>

Perustelu

1. Ks. poliittisten suositusten kohta 48 edellä.

2. Tämä on ristikkäisviittaus sosiaalisia muutoksia ja innovaatioita koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta annetun asetusehdotuksen 8 artiklaan. AK antoi kyseisestä ehdotuksesta erillisen lausunnon CdR 335/2011 3. toukokuuta 2012 (esittelijä: Enrico Rossi (IT, PSE)).

Muutosehdotus 9

10 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
10 artikla	10 artikla
Kansainvälinen yhteistyö	Rajatyhtävä, kansainvälinen ja alueidenvälinen yhteistyö
1. Jäsenvaltioiden on tuettava kansainvälistä yhteistyötä, jonka tavoitteena on vastavuoroisen oppimisen edistäminen ja jolla lisätään ESR:n tukeman politiikan tehokkuutta. Kansainvälisessä yhteistyössä on oltava kumppaneita ainakin kahdesta jäsenvaltiosta.	1. Jäsenvaltioiden on tuettava <u>rajatyhtävää</u> , kansainvälistä ja <u>alueidenvälistä</u> yhteistyötä, jonka tavoitteena on vastavuoroisen oppimisen edistäminen ja jolla lisätään ESR:n tukeman politiikan tehokkuutta. <u>Kansainvälisessä yhteistyössä on oltava kumppaneita ainakin kahdesta jäsenvaltiosta.</u>
2. Jäsenvaltiot voivat valita kansainvälisen yhteistyön teemat komission ehdottamasta ja ESR-komitean vahvistamasta luettelosta.	2. Jäsenvaltiot voivat valita <u>rajatyhtävän</u> , kansainvälisen ja <u>alueidenvälisen</u> yhteistyön teemat komission ehdottamasta ja ESR-komitean vahvistamasta luettelosta.
3. Komissio edistää kansainvälistä yhteistyötä 2 kohdassa tarkoitettujen teemojen osalta vastavuoroisen oppimisen sekä koordinoitujen tai yhteisten toimien kautta. Komissio huolehtii erityisesti EU-tason foorumista, jolla helpotetaan kokemusten vaihtoa, valmiuksien parantamista ja verkottumista sekä asiaan liittyvien tulosten levittämistä. Lisäksi komissio laatii koordinoitua täytäntöönpanopuitteita, joihin sisältyvät yhteiset tukikelpoisuuskriteerit, toimien tyyppi ja ajoitus sekä yhteiset seuranta- ja arviointimenetelmät, jotta helpotetaan kansainvälistä yhteistyötä.	3. Komissio edistää <u>rajatyhtävää</u> , kansainvälistä ja <u>alueidenvälistä</u> yhteistyötä <u>2 kohdassa tarkoitettujen teemojen osalta</u> vastavuoroisen oppimisen sekä koordinoitujen tai yhteisten toimien kautta. Komissio huolehtii erityisesti EU-tason foorumista, jolla helpotetaan kokemusten vaihtoa, valmiuksien parantamista ja verkottumista sekä asiaan liittyvien tulosten levittämistä. Lisäksi komissio laatii koordinoitua täytäntöönpanopuitteita, joihin sisältyvät yhteiset tukikelpoisuuskriteerit, <u>toimien tyyppi ja ajoitus</u> sekä yhteiset seuranta- ja arviointimenetelmät, jotta helpotetaan <u>rajatyhtävää</u> , kansainvälistä ja <u>alueidenvälistä</u> yhteistyötä. <u>ESR:n puitteissa tehtävää rajatyhtävää, kansainvälistä ja alueidenvälistä yhteistyötä olisi koordinoitava Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan asetuksen kanssa, jotta varmistetaan kyseisessä asetuksessa edellytetty rahastojen välinen koordinointi.</u>

Perustelu

1. Ks. poliittisten suositusten kohdat 49–51 edellä.
2. Alkuperäinen teksti ei takaa Euroopan sosiaalirahaston puitteissa tehtävän kansainvälisen yhteistyön yhteensopivuutta Euroopan alueelliseen yhteistyöhön sisältyvän kansainvälisen yhteistyön kanssa.
3. Alueellinen yhteistyö perustuu kolmeen eri pilariin: rajatyhtävään, kansainväliseen ja alueidenväliseen yhteistyöhön.

Muutosehdotus 10

12 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
12 artikla	12 artikla
Alueellisten erityispiirteiden kohtelua koskevat erityissäännökset	Alueellisten erityispiirteiden kohtelua koskevat erityissäännökset
1. ESR:sta voidaan tukea asetuksen (EU) N:o [...] 28 artiklassa tarkoitettuja työllisyyttä, koulutusta ja sosiaalista osallisuutta koskevia yhteisöjohtoisia paikallisia kehittämisstrategioita, alueellisia sopimuksia ja paikallisalotteita sekä asetuksen (EU) N:o [...] 99 artiklassa tarkoitettuja integroitua alueellisia investointeja.	1. ESR:sta voidaan tukea asetuksen (EU) N:o [...] 28 artiklassa tarkoitettuja työllisyyttä, koulutusta ja sosiaalista osallisuutta koskevia yhteisöjohtoisia paikallisia kehittämisstrategioita, alueellisia sopimuksia ja paikallisalotteita sekä asetuksen (EU) N:o [...] 99 artiklassa tarkoitettuja integroitua alueellisia investointeja.

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
2. ESR:sta voidaan tukea asetuksen (EU) N:o [EAKR] 7 artiklassa tarkoitettujen EAKR-toimien täydennykseksi kestävää kaupunkikehitystä strategioilla, joissa esitetään integroituja toimia taloudellisten, ympäristöön liittyvien ja sosiaalisten haasteiden torjumiseksi kaupunkialueilla kaupungeissa, jotka luetellaan kumppanuussopimuksessa.	2. ESR:sta voidaan tukea asetuksen (EU) N:o [EAKR] 7 artiklassa tarkoitettujen EAKR-toimien täydennykseksi kestävää kaupunkikehitystä strategioilla, joissa esitetään integroituja toimia taloudellisten, ympäristöön liittyvien ja sosiaalisten haasteiden torjumiseksi kaupunkialueilla kaupungeissa, jotka luetellaan kumppanuussopimuksessa.
	<u>3. ESR:sta voidaan tukea asetuksen (EU) N:o [EAKR] 7 artiklassa tarkoitettujen EAKR-toimien täydennykseksi maaseutualueiden kokonaisvaltaista kehitystä edistäviä strategioita taloudellisiin, ympäristöön liittyviin ja sosiaalisiin haasteisiin vastaamiseksi maaseutualueilla, jotka luetellaan kumppanuussopimuksessa.</u>
	<u>4. Asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 111 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haittoista kärsivillä alueilla toteutettavissa ESR:stä osarahoitettavissa toimenpideohjelmissa on kiinnitettävä erityistä huomiota näiden alueiden erityisongelmiin.</u>

Perustelu

Ks. poliittisten suositusten kohdat 29 ja 56 edellä.

Muutosehdotus 11

14 artikla

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
14 artikla	14 artikla
Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot	Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot
1. Asetuksen (EU) N:o [...] 57 artiklassa tarkoitettujen menetelmien lisäksi komissio voi korvata jäsenvaltioiden maksamia menoja komission määrittämien vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten perusteella. Tällä perusteella laskettuja määriä pidetään edunsaajille maksettuna julkisena tukena ja asetuksen (EU) N:o [...] mukaisena tukikelpoisena menona.	1. Asetuksen (EU) N:o [...] 57 artiklassa tarkoitettujen menetelmien lisäksi komissio voi korvata jäsenvaltioiden maksamia menoja komission määrittämien vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten perusteella. Tällä perusteella laskettuja määriä pidetään edunsaajille maksettuna julkisena tukena ja asetuksen (EU) N:o [...] mukaisena tukikelpoisena menona.
Tätä varten komissiolle siirretään valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat katettujen toimenpiteiden tyyppiä sekä vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten määritelmää ja niiden enimmäismääriä, joita voidaan mukauttaa yhteisesti sovittujen menetelmien mukaisesti.	Tätä varten komissiolle siirretään valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat katettujen toimenpiteiden tyyppiä sekä vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten määritelmää ja niiden enimmäismääriä, joita voidaan mukauttaa yhteisesti sovittujen menetelmien mukaisesti. <u>Samalla otetaan asianmukaisesti huomioon aiemmat kokemukset myös edelliseltä ohjelmakaudelta.</u>
Tilintarkastuksella pyritään yksinomaisesti varmentamaan, että edellytykset, joiden mukaisesti komissio suorittaa korvauksen vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten perusteella, täyttyvät.	Tilintarkastuksella pyritään yksinomaisesti varmentamaan, että edellytykset, joiden mukaisesti komissio suorittaa korvauksen vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten perusteella, täyttyvät.
Jos näitä rahoitusmuotoja käytetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa omia tilintarkastuskäytäntöjään toimenpiteiden tueksi. Tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o [...] mukaisesti näihin tilintarkastuskäytäntöihin ja tulokseksi saatuihin summiin ei kohdistu tilintarkastusviranomaisen tai komission tekemiä tarkastuksia.	Jos näitä rahoitusmuotoja käytetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa omia tilintarkastuskäytäntöjään toimenpiteiden tueksi. Tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o [...] mukaisesti näihin tilintarkastuskäytäntöihin ja tulokseksi saatuihin summiin ei kohdistu tilintarkastusviranomaisen tai komission tekemiä tarkastuksia.

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
15 artikla Rahoitusvälineet 1. Asetuksen (EU) N:o [...] 32 artiklan mukaisesti ESR voi tukea sen toiminta-alaan kuuluvia toimia ja politiikkaa rahoitusvälineiden, kuten riskinjakojärjestelyjen, pääoman ja velan, takuurahastojen, holdingrahamastojen ja lainarahastojen, kautta. 2. ESR:a voidaan käyttää parantamaan ESR:n toiminta-alaan ja toimenpideohjelmaan kuuluvia toimia ja politiikkaa toteutettavien kansallisen ja alueellisen tason julkisten ja yksityisten tahojen pääsyä pääomamarkkinoille ESR:n politiikkaan perustuvien takuiden kautta, edellyttäen että komissio antaa hyväksyntänsä. Komissiolle siirretään valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden hake-muksiin sovellettavien erityissääntöjen ja -edellytysten mää-rittelemistä, mukaan luettuna politiikkaan perustuvien ta-kuiden enimmäisrajat; erityisesti on varmistettava, että niiden käyttö ei johda julkisten elinten kohtuuttomaan vel-kaantumiseen.	15 artikla Rahoitusvälineet 1. Asetuksen (EU) N:o [...] 32 artiklan mukaisesti ESR voi tukea sen toiminta-alaan kuuluvia toimia ja politiikkaa rahoitusvälineiden, kuten riskinjakojärjestelyjen, pääoman ja velan, takuurahastojen, holdingrahamastojen ja lainarahastojen, kautta. <u>Tähän tarkoitukseen voidaan käyttää myös uusjuutu-vien luottojen rahastoja mikroluottojen tarjoamiseksi, "so-siaalisia obligaatiolainoja" sekä "kansalaisobligaatiolainoja".</u> 2. ESR:a voidaan käyttää parantamaan ESR:n toiminta-alaan ja toimenpideohjelmaan kuuluvia toimia ja politiikkaa toteutettavien kansallisen ja alueellisen tason julkisten ja yksityisten tahojen pääsyä pääomamarkkinoille ESR:n politiikkaan perustuvien takuiden kautta, edellyttäen että komissio antaa hyväksyntänsä. Komissiolle siirretään valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden hake-muksiin sovellettavien erityissääntöjen ja -edellytysten mää-rittelemistä, mukaan luettuna politiikkaan perustuvien ta-kuiden enimmäisrajat; erityisesti on varmistettava, että niiden käyttö ei johda julkisten elinten kohtuuttomaan vel-kaantumiseen.

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Komissio arvioi jokaisen hakemuksen ja hyväksyy jokaisen ESR:n politiikkaan perustuvan takuun, edellyttäen että se kuuluu asetuksen (EU) N:o [...] 87 artiklassa tarkoitetun toimenpideohjelman soveltamisalaan ja että se on vahvistettujen erityissääntöjen ja -edellytysten mukainen.	Komissio arvioi jokaisen hakemuksen ja hyväksyy jokaisen ESR:n politiikkaan perustuvan takuun, edellyttäen että se kuuluu asetuksen (EU) N:o [...] 87 artiklassa tarkoitetun toimenpideohjelman soveltamisalaan ja että se on vahvistettujen erityissääntöjen ja -edellytysten mukainen.

Perustelu

Ks. poliittisten suositusten kohta 60 edellä.

Bryssel 3. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Ehdotus asetukseksi koheesiorahastosta”

(2012/C 225/10)

ALUEIDEN KOMITEA

- huomauttaa, että koheesiorahaston avulla vuosien varrella tehtyjen infrastruktuuri-investointien eurooppalainen lisäarvo on osoittautunut hyvin korkeaksi. EU parantaa kyseisillä investoinneilla kansalaisten elämänlaatua ja tarjoaa yrityksille kehitysmahdollisuuksia.
- pitää tervetulleena Euroopan komission ehdotusta myöntää koheesiorahastolle myös kaudella 2014–2020 huomattavat määrärahat, jotta unionin poliittisia tavoitteita liikenteen sekä ympäristö- ja energia-alalla voitaisiin tukea EU:n talousarviosta.
- katsoo, että koheesiopolitiikka on ja sen tulee vastaisuudessakin olla osoitus EU:n solidaarisuudesta ja tehokas väline unionin sisämarkkinoiden loppuun saattamiseksi.
- korostaa tuloksiin kiinteästi sidoksissa olevan lähestymistavan tarvetta ja kehottaa määrittämään paremmin investointiprioriteetit paikallisella ja kansallisella tasolla.
- katsoo, että koheesiorahastosta tulisi rahoittaa myös yhdenmukaisia hankkeita rakennusten energiatehokkuuden alalla.
- toteaa, että on tarpeen investoida älykkäästi infrastruktuurin kehittämiseen unionin tasolla.
- tähdentää, että alue- ja paikallisviranomaiset ovat vastuussa merkittävien investointien toteuttamisesta liikenneinfrastruktuurien alalla sekä toisen ja kolmannen luokan yhteyksien luomisesta Euroopan laajuisiin verkkoihin. Alue- ja paikallisviranomaisille on tarjottava tilaisuus osallistua kiinteästi päätöksentekoon valittaessa yhteisen edun mukaisia ensisijaisia hankkeita, jotta voidaan varmistaa julkisten ja yksityisten investointien välinen johdonmukaisuus kaikilla tasoilla.
- torjuu kaikki aloitteet, joilla koheesiopolitiikan määrärahoja pyritään vähentämään. Tämä koskee erityisesti koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle annettavaa 10 miljardin euron määrärahaa.

Esittelijä	Romeo STAVARACHE (RO, ALDE), Bacău pormestari, Bacău lääni
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta
	COM(2011) 612 final

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Yleistä

1. korostaa, että paikallis- ja alueviranomaisilla on tärkeä poliittinen, sääntelyllinen ja hallinnollinen asema ja että niillä on usein kansallisella tasolla selkeästi määritelty toimivalta investointien suunnittelussa sekä liikenne-, ympäristö- ja energia-alan politiikoissa ja ennen kaikkea infrastruktuurien kehittämisessä omilla alueillaan.

2. painottaa, että monitasoisen hallinnon toteuttaminen on välttämätöntä, jotta voidaan varmistaa tasapainoinen ja toissijaisuusperiaatteen mukainen aluekehitys. Alueelliset yhteisöt on otettava kumppaneina mukaan tehtäessä päätöksiä jäsenvaltio- ja unionitason investointiprioriteeteista, joihin saadaan rahoitusta koheesiorahastosta.

3. on tyytyväinen siihen, että Euroopan komissio sitoutuu tukemaan unionin talousarviosta investointeja liikenne-, ympäristö- ja energia-alan infrastruktuureihin, joita ilman talouskehitys olisi mahdotonta. Komitea pitää tervetulleena etenkin sitä, että ehdotuksessa vuosia 2014–2020 koskevaksi monivuotiseksi rahoituskehikseksi otetaan huomioon EU:n jäsenvaltioiden ja alueiden väliset erot ja kiinnitetään jatkuvasti erityistä huomiota heikoimmin kehittyneisiin alueisiin.

4. katsoo, että prioriteettien asettaminen infrastruktuurin kehittämiseksi koko unionin alueella luo tarvittavat ennakoedellytykset unionin moitteettomalle toiminnalle yhteisenä talousalueena ja unionin sisämarkkinahankkeen loppuun saattamiselle kaikilta osin ja on samalla osoitus solidaarisuudesta heikoimmin kehittyneitä jäsenvaltioita kohtaan.

5. huomauttaa, että koheesiorahaston avulla vuosien varrella tehtyjen infrastruktuuri-investointien eurooppalainen lisäarvo on osoittautunut hyvin korkeaksi. Näitä investointeja ei voitaisi tehdä ilman Euroopan unionin rahallista tukea jäsenvaltioissa, joiden BKT asukasta kohden on alhainen. EU parantaa kyseisillä investoinneilla kansalaisten elämänlaatua ja tarjoaa yrityksille kehitysmahdollisuuksia.

6. muistuttaa, että kuten Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa N:o 28 todetaan, koheesiorahastosta annetaan rahoitustukea ympäristöhankkeisiin ja

Euroopan laajuisia verkkoja koskeviin hankkeisiin jäsenvaltioissa, joiden BKT asukasta kohden on alle 90 prosenttia unionin keskitasosta.

7. pitää erityisesti arvossa jäsenvaltioiden välistä eurooppalaista solidaarisuutta. Koheesiorahasto vastaa alueiden sisällä ja kaupunkialueilla tehtävien liikenne- ja ympäristöalan infrastruktuuri-investointien rahoitustarpeisiin muita heikommin kehittyneissä maissa.

8. viittaa suosituksiin, jotka AK antoi vuoden 2013 jälkeisen uuden monivuotisen rahoituskehiksen yhteydessä, ja kannattaa kaikin osin koheesiopolitiikkaan ja ehdollisuuteen liittyviä ehdotuksia ⁽¹⁾.

9. pitää tervetulleena Euroopan komission ehdotusta myöntää koheesiorahastolle myös kaudella 2014–2020 huomattavat määrärahat, jotta unionin poliittisia tavoitteita liikenteen sekä ympäristö- ja energia-alalla voitaisiin tukea EU:n talousarviosta. Komitea kannattaa myös ehdotusta, jonka mukaan koheesiorahastosta myönnettävän rahoituksen kokonaismäärä on edelleenkin kolmannes koheesiopolitiikkaan liittyvistä kansallisen tason kokonaismenoista tukikelpoisissa jäsenvaltiossa.

10. on sitä mieltä, että koheesiopolitiikkaa ei voi käyttää sanktiovälineenä tiukan talouskurin toteuttamiseksi unionissa, vaikka onkin täysin tietoinen siitä, että EU:n tasolla tarvitaan talous- ja budjettikuriin tähtääviä toimia. Rakenne- ja koheesiorahastojen avulla on vastattava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 171, 174, 177 ja 192 artiklassa asetettuihin tavoitteisiin. Komitea katsookin, että jos asetetaan makrotaloudellisia ehtoja, niitä pitäisi soveltaa kaikkiin budjettikohtiin eikä vain koheesiota koskevaan budjettikohtaan.

Strategisen suunnittelun parantaminen ja varainkäytön tehostaminen

11. katsoo, että koheesiopolitiikka on ja sen tulee vastaisuudessaakin olla osoitus EU:n solidaarisuudesta ja tehokas väline unionin sisämarkkinoiden loppuun saattamiseksi. Koheesiopolitiikan tehokkuus vahvistuu siten, että unioni-, jäsenvaltio-, alue- ja paikallistason viranomaiset tekevät investointivalintoja, joilla edistetään älykästä, kestävää, osallistavaa ja tasapainoista kasvua EU:n tasolla ja joita toteutetaan rakennerahastoista rahoitettavilla investointiohjelmilla uudella ohjelmointikierroksella.

⁽¹⁾ Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Uusi vuoden 2013 jälkeinen monivuotinen rahoituskehys”, esittelijä Flo Clucas (UK, ALDE), Liverpoolin kaupunginvaltuuston jäsen.

12. muistuttaa, että tulevalla ohjelmakaudella paikallis- ja alueviranomaisten pää tavoitteena on parantaa unionin veronmaksajien rahoilla toteutettavien toimien laatua ja saavuttaa mahdollisimman hyviä tuloksia, joita voidaan mitata taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien näkökohtien kannalta.

13. on tyytyväinen unionin koheesiopolitiikan tulevaisuudesta annetun lainsäädäntöpaketin yhteydessä esitettyihin uusiin ehdotuksiin, joilla pyritään tehostamaan varainkäyttöä ja parantamaan poliittisten tavoitteiden ja unionin talousarvion yhteensopivuutta muun muassa siten, että keskitytään tiettyihin painopisteisiin, varmistetaan investointien kriittinen massa, joustavoitetaan rahoitussuunnitteluvälineitä ja yksinkertaistetaan rahoituksen saamiseen liittyviä menettelyjä.

14. korostaa, että varojen käytön strateginen ohjelmasuunnittelu voidaan toteuttaa vain siten, että siihen otetaan tosiasiallisesti mukaan tuensaajat ja ennen kaikkea alue- ja paikallisviranomaiset, jotka tuntevat parhaiten alueen todellisuuden ja mahdollisuudet. Näin voidaan varmistaa johdonmukaisuus niiden investointien kanssa, joita alueellisella tasolla rahoitetaan julkisin varoin. Tätä varten on tuettava alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa, jotta jokainen alue tai kaupunki pystyy hyödyntämään potentiaaliaan siten, että ne saavat käyttöönsä parhaimmat mahdolliset välineet Eurooppa 2020 -strategian toteuttamiseksi ja että niillä on mahdollisuus saada unionin rahoitusta.

15. painottaa, että infrastruktuuri-investoinnit vaikuttavat merkittävästi alueiden ja kaupunkien taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen, jos ne suunnitellaan ja niitä hallinnoidaan yhteistyössä, niiden alueellinen vaikutus on täysin perusteltua ja paikalliset toimijat sekä paikallis- ja alueviranomaiset ottavat ne omikseen.

16. katsoo, että Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin, energia-alaan ja viestintään tehtävien investointien strateginen suunnittelu täytyy toteuttaa mahdollisimman avoimesti ja paikallis- ja alueviranomaisten avustuksella, jotta aluekehityksen yhdenmetyt suunnitelmat voidaan harmonisoida.

17. kannattaa yhteistyössä toteutettua ohjelmasuunnittelua. Vuoden 2013 jälkeisen koheesiopolitiikan uuden lainsäädännön myötä toimivaltaisten viranomaisten kaikilla tasoilla on kiinnitettävä entistä enemmän huomiota kumppanuusperiaatteen soveltamiseen uudella ohjelmointikierroksella ja suunnittelun kaikissa vaiheissa. Erityisesti otetaan käyttöön uusia indikaattoreita kumppanuuden laadun arvioimiseksi jäsenvaltioissa.

18. korostaa tuloksiin kiinteästi sidoksissa olevan lähestymistavan tarvetta. Tämä edellyttää sellaisten strategisten ohjelmointivälineiden luomista, joita alueelliset yhteisöt voivat käyttää omien kehitystrategioidensa vertaisarvioinnin toteuttamiseksi tukeutuen yhteisiin, soveltuviin indikaattoreihin, joiden avulla ne voivat mitata investointien laatua ja kerrannaisvaikutuksia.

19. suosittaa, että seuraavalla ohjelmakaudella painotetaan entistä enemmän investointiprioriteettien määrittelyä paikallis- ja aluetasolla ottaen huomioon yhteisen strategisen kehityksen

tarjoamat rahoitusvälineet, jotta voidaan välttää kaksinkertainen rahoitus tai kattamattomien suurten investointihankkeiden suunnittelu.

20. tähdentää, että hallintoviranomaisten on käytettävä teknistä apua harkiten eli siten, että sillä parannetaan osaltaan strategisten ohjelmien laatua, vahvistetaan suurten hankekokoaisuuksien kehittämistä paikallis- ja aluetasolla ja lisätään nimenomaan hankkeen toteuttajille ja tuensaajille tarkoitettua avun tarjontaa. On aiheellista parantaa teknisen avun hankkeiden koordinoitua unionin ja jäsenvaltioiden tasolla, jotta voidaan välttää avun hajanaisuus.

21. suhtautuu myönteisesti Euroopan komission, Euroopan investointipankin (EIP) ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten välisten kumppanuuksien kehittämiseen sekä sellaisten rahoitusjärjestelyvälineiden luomiseen, joilla voidaan täydentää koheesiorahastoa ja vastata infrastruktuurihankkeiden rahoitustarpeisiin EU:ssa.

22. kannattaa komission liikennepoliittikan valkoisessa kirjassaan esittämää kunnianhimoista tavoitetta vähentää liikenteen päästöjä 60 prosentilla vuoteen 2050 mennessä. Koheesiorahastosta rahoitettavia investointeja analysoidaan paljon entistä tarkemmin niiden kestävyden, ympäristöarvioinnin ja pitkän aikavälin kannattavuuden osalta.

23. toteaa jälleen, että on tärkeää parantaa koheesiorahaston, Euroopan aluekehitysrahaston ja Verkkojen Eurooppa -välineen koordinoitua ja pyrkiä unionin ja jäsenvaltioiden eri ohjelmien ja rahoitusvälineiden yhteisvaikutuksiin byrokratian vähentämiseksi.

Perusinfrastruktuuri-investoinnit

24. muistuttaa, että koheesiorahasto on välttämätön väline perusinfrastruktuuri-investointien toteuttamiseksi ja että se on osoittanut täysin tarpeellisuutensa ja tehokkuutensa auttaessaan heikosti kehittyneitä maita rahoittamaan Euroopan yhteistä etua koskevia hankkeita.

25. kannattaa komission ehdotuksia tavoitteen ja toimintalojen osalta, mutta katsoo, että koheesiorahastosta voitaisiin rahoittaa myös yhdenmetyt hankkeita rakennusten energiatehokkuuden alalla.

26. on tyytyväinen siihen, että koheesiorahaston investointiprioriteetteihin on lisätty kaupunkiulottuvuus, ja katsoo, että näin tunnustetaan kaupunkien tärkeä panos EU:n taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen.

27. korostaa, että on tarpeen kiinnittää entistä enemmän huomiota Euroopan laajuisia liikenneverkoja koskevien suositusten suuntaviivoihin sekä unionin säännösten ja jäsenvaltioiden lainsäädännön noudattamiseen. Tässä yhteydessä ennakkotarkastukset voisivat auttaa ennakoimaan eräitä infrastruktuurihankkeiden toteutusta usein merkittäväällä tavalla myöhästyttäviä ongelmia. Esimerkkeinä voidaan mainita muun muassa

maarekisterit, pakkolunastusmenettelyt, lupien myöntäminen, julkiset hankintamenettelyt ja muutoksenhakujärjestelmät.

28. katsoo, että jäsenvaltio-, alue- ja paikallistason viranomaisten asettamien koheesiorahaston investointiprioriteettien tulee olla sopusoinnussa Eurooppa 2020 -strategian suuntaviivojen ja yhteisen strategiakehyksen temaattisten prioriteettien kanssa, mutta myös aluesuunnittelusta ja -kehityksestä vastaavien ministereiden vuonna 2011 sopimassa Euroopan unionin alueellisessa agendassa 2020 ⁽²⁾ esitettyjen suositusten kanssa.

Liikenneverkot

29. painottaa jälleen kerran EU:n läntisten ja itäisten alueiden välisiä huomattavia eroja liikenneverkkojen laadussa ja saavutettavuudessa sekä sitä, että liikenneinfrastruktuurin kehittämistarpeet ovat paljon suuremmat alueilla, joiden kehitysmahdollisuudet ovat muita heikommät.

30. katsoo, että koheesiorahasto on tehokas väline Euroopan laajuisten, kansallisen ja alueiden sisäisen liikenneverkon optimointiin tähtäävien investointien toteuttamiseksi. Nämä verkot ovat strategisesti tärkeitä unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen kehityksen kannalta. Koheesiorahaston eurooppalaista lisäarvoa ei näin ollen voi kyseenalaistaa.

31. toteaa, että on tarpeen investoida älykkäästi infrastruktuurin kehittämiseen unionin tasolla. On laajennettava ja kunnostettava liikenneverkkoja, on otettava käyttöön innovatiivisia ratkaisuja ja tekniikoita liikenteen hallinnoinnin parantamiseksi, on luotava tietojärjestelmiä ja tehokkaita intermodaalikuljetuksen ratkaisuja jne. Eurooppalaisen liikennejärjestelmän kilpailukyky riippuu EU:n kyvystä kehittää Euroopan laajuisia liikenneverkkoja sekä sen kyvystä huolehtia logistisen ketjun jokaisesta osasta. Liikenteen aiheuttamien viivästysten vähentäminen mahdollistaa myös kuljetuspalveluiden laadun parantamisen.

32. tähdentää, että alue- ja paikallisviranomaiset ovat myös vastuussa merkittävien investointien toteuttamisesta liikenneinfrastruktuurin alalla sekä toisen ja kolmannen luokan yhteyksien luomisesta Euroopan laajuisiin verkkoihin. Alue- ja paikallisviranomaisille on tarjottava tilaisuus osallistua kiinteästi päätöksentekoon valittaessa yhteisen edun mukaisia ensisijaisia hankkeita, jotta voidaan varmistaa julkisten ja yksityisten investointien välinen johdonmukaisuus kaikilla tasoilla – unioni-, jäsenvaltio-, alue- ja paikallistasolla – kuten päätöksessä N:o 661/2010/EU unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisten liikenneverkon kehittämiseksi säädetään.

33. on tyytyväinen siihen, että koheesiorahaston investointiprioriteetteihin kuuluvat myös merkittävät hankkeet, joilla pyritään parantamaan liikkumista kaupunkialueilla ja edistämään ympäristöystävällisiä liikenneratkaisuja, sekä muut investoinnit, joiden tavoitteena on älykkäiden ja kestävien liikennejärjestelmien kehittäminen alue- ja paikallistasolla.

34. kannattaa indikaattoreiden käyttöönottoa, sillä ne mahdollistavat resurssien entistä tehokkaamman hyödyntämisen liikenteen alalla ja tekevät koheesiorahastosta välineen, jonka avulla voidaan edistää Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden toteuttamista.

35. katsoo, että Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevat uudet suuntaviivat muodostavat infrastruktuurin kehittämisen strategisen kehyksen, joka vahvistaa huomattavasti saavutettavuutta EU:ssa, kun investointien prioriteettiluokitus paranee. Investoinnit jaetaan kahdelle tasolle eli kattavaan verkkoon (*comprehensive network*) ja ydinverkkoon (*core network*), ja niitä tehostetaan uusilla täytäntöönpanotoimilla. Paino on eri liikennemuotojen ja pääasiallisten kaupunkikeskusten välisten rajatylittävien yhteyksien tarpeella.

36. kiinnittää huomiota ongelmiin, jotka liittyvät eri lähteistä saatavien investointien koordinointiin ja älykkäiden liikennejärjestelmien suunnitteluun. Älykkäiden liikennejärjestelmien on määrä auttaa parantamaan turvallisuutta, varmuutta ja ympäristönsuojelun tasoa sekä liikenteen hallinnoimista muun muassa yhdennettyjen varaus- ja lipunmyyntipalveluiden ja multimodaalisten tietopalveluiden avulla.

Ympäristöön ja energiaverkkoihin liittyvät infrastruktuurit

37. kannattaa vankasti sitä, että integroidun eurooppalaisen energiaverkon toteuttamiseksi on tehtävä infrastruktuuri-investointeja. Jos investoinnit jätettäisiin tekemättä, siitä aiheutuisi aivan liian korkeat kustannukset pitkällä aikavälillä ja se haittaisi EU:n kilpailukykyä.

38. katsoo, että koheesiorahasto on tehokas väline, jonka avulla voidaan saavuttaa unionin energiapolitiittiset tavoitteet ⁽³⁾ – kilpailukyky, kestävyys ja toimitusvarmuus – ja vastata EU:n talouskehityksen, Eurooppa 2020 -strategian ja lippulaivahankkeen ”Resurssitehokas Eurooppa” asettamiin haasteisiin. Näiden tavoitteiden toteutuminen edellyttää energiaverkkojen suunnittelu-, rakentamis- ja hyödyntämistapojen muuttamista.

39. toistaa, että energiainfrastruktuuriin tehtyjen investointien tulee tarjota EU:n kaikkien alueiden kansalaisille ja yrityksille eriytetty mahdollisuus saada kohtuuhintaista energiaa siten, että poistetaan monopolit ja kaikki kilpailuesteet. Kaikilla alueilla tulee olla mahdollisuus valita ainakin kahden energiantoimittajan välillä.

40. katsoo, että Euroopan yhteiseen etuun liittyvien infrastruktuurien ja hankkeiden kartoittamisen ja valinnan tulee olla avointa, ja siinä tulee ottaa huomioon muita heikommassa asemassa olevien tai energian toimitusvarmuuteen liittyville riskeille alttiiden alueiden tilanne.

41. on tyytyväinen siihen, että koheesiorahaston avulla voidaan antaa jatkuvaa tukea ympäristöystävällisille energiahankkeille, kuten investoinneille energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energiamuotoihin. AK muistuttaa, että nämä investoinnit voidaan toteuttaa vain yhteistyössä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa, sillä ne kykenevät hyödyntämään paikallista potentiaalia.

⁽²⁾ <http://www.eu-territorial-agenda.eu/>.

⁽³⁾ COM(2010) 677 final.

42. korostaa, että investoinneista, joita tehdään ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi, luonnonuhkien ehkäisemiseksi, vesijohtoverkoston ja jätteidenkäsittelyn infrastruktuurin rakentamiseksi, biodiversiteetin säilyttämiseksi, maaperän ja ekosysteemien suojelemiseksi sekä ympäristön laadun parantamiseksi, vastaavat pääasiassa EU:n alueet, kaupungit ja kunnat tai niistä vastataan yhteistyössä näiden tahojen kanssa.

43. on tyytyväinen siihen, että taajamien kaukolämpö- ja jäähdytysverkkojen ajanmukaistamiseen ja muuntohävikkien vähentämiseen tarkoitetut investoinnit voidaan rahoittaa EU:n koheesiorahastosta, sillä niillä on vahva lisäarvo.

Verkkojen Eurooppa -väline

44. korostaa, että alue- ja paikallisviranomaisten tulee torjua valppaasti kaikki aloitteet, joilla koheesiopolitiikan määrärahoja pyritään vähentämään. Välineen määrärahoista 20 prosenttia tulee koheesiorahaston 10 miljardin euron määrärahoista, joilla rahoitetaan rajatylittäviä liikennehankkeita. Rautatieinfrastruktuureilla on ensisijainen asema.

45. pitää uutta Verkkojen Eurooppa -välinettä mielenkiintoisena. Se voi antaa huomattavaa lisäarvoa Euroopan tasolla, ja sen avulla komissio aikoo puuttua markkinoiden toiminnan häiriöihin täydentämällä ketjun puuttuvia osia, poistamalla esteitä ja varmistamalla asianmukaiset rajatylittävät yhteydet.

46. on huolissaan siitä, että Verkkojen Eurooppa -välineelle tarkoitettujen jäsenvaltiokohtaisten määrärahojen määrittämiseksi ei ole selkeää kaavaa, ja katsoo, että määrärahojen tulisi olla suhteessa jäsenvaltioissa rahoitettavien hankkeiden arvioituun arvoon.

47. toteaa jälleen, että rajatylittävien hankkeiden toteuttajien kohtaamista esteistä on aiheellista mainita heikot mahdollisuudet laatia todella pitkälle kehitettyjä, erityisen monimutkaisia hankkeita. Tästä syystä alun perin rajatylittävälle hankkeille varatut varat ohjataan usein uudelleen muille, pidemmälle edistyneille hankkeille.

48. on huolissaan Verkkojen Eurooppa -välineen keskitetystä hallinnointijärjestelmästä, jolla ei voida ratkaista pitkälle kehitettyjen rajatylittävien hankkeiden laatimismahdollisuuksien vahvistamiseen liittyvää ongelmaa. Tämä lisää vaaraa siitä, että välineen määrärahoja ei voida käyttää komission ennalta erittelemien hankkeiden rahoittamiseen.

49. suhtautuu varauksellisesti alue- ja paikallisviranomaisten osallistumismuotoihin, joustavuuden puutteeseen ja välineen mahdollisesti aiheuttamaan byrokraatiaan sekä välineen vastavuuteen komission muiden rahoitusvälineiden kanssa.

50. korostaa, että välineestä rahoitusta saavien hankkeiden tulee erottua selkeästi koheesiorahastosta tai EAKR:sta rahoitusta saavista hankkeista kumppanuussopimusten yhteydessä. Näin voidaan määritellä institutionaalisen kapasiteetin ennakkoarvion jälkeen JASPERSin tai muiden teknisen avun ohjelmien tarjoaman avustuksen tarve hankkeiden valmistelussa. Kustannukset otetaan huomioon menoina, jotka voidaan rahoittaa Verkkojen Eurooppa -välineen määrärahoista.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

2 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
2 artikla	2 artikla
Koheesiorahaston tuen laajuus	Koheesiorahaston tuen laajuus
1. Koheesiorahastosta tuetaan tasapainoisella tavalla seuraavia kohteita ottaen huomioon kunkin tuensaajana olevan jäsenvaltion erityiset investointi- ja infrastruktuuritarpeet:	1. Koheesiorahastosta tuetaan tasapainoisella tavalla seuraavia kohteita ottaen huomioon kunkin tuensaajana olevan jäsenvaltion erityiset investointi- ja infrastruktuuritarpeet:
(a) ympäristöinvestoinnit muun muassa kestäväan kehitykseen ja energiaan liittyvillä aloilla, joilla on nähtävissä ympäristöhyötyjä;	(a) ympäristöinvestoinnit muun muassa kestäväan kehitykseen ja energiaan liittyvillä aloilla, joilla on nähtävissä ympäristöhyötyjä;
(b) Euroopan laajuisten verkkojen liikenneinfrastruktuurit päätöksellä N:o 661/2010/EU annettujen suuntaviivojen mukaisesti;	(b) Euroopan laajuisten verkkojen liikenneinfrastruktuurit päätöksellä N:o 661/2010/EU annettujen suuntaviivojen mukaisesti;
(c) tekninen apu.	(c) tekninen apu.
2. Koheesiorahastosta ei rahoiteta	2. Koheesiorahastosta ei rahoiteta
(a) ydinvoimaloiden käytöstäpoistoa;	(a) ydinvoimaloiden käytöstäpoistoa;
(b) direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvaa kasvi-huonekaasujen päästöjen vähentämistä;	(b) direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvaa kasvi-huonekaasujen päästöjen vähentämistä;
(c) asumista.	(c) asumista.

Perustelu

Muutosehdotus liittyy lausunnon kohdassa 25 esitettyihin suosituksiin.

Muutosehdotus 2**3 artikla**

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
3 artikla	3 artikla
Investointiprioriteetit	Investointiprioriteetit
Asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 16 artiklan mukaisesti koheesiorahastosta tuetaan asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 9 artiklassa tarkoitettuihin temaattisiin tavoitteisiin sisältyviä seuraavia investointiprioriteetteja:	Asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 16 artiklan mukaisesti koheesiorahastosta tuetaan asetuksen (EU) N:o [...] /2012 [yhteisiä säännöksiä koskeva asetus] 9 artiklassa tarkoitettuihin temaattisiin tavoitteisiin sisältyviä seuraavia investointiprioriteetteja:
(a) siirtymistä vähähiiliseen talouteen tuetaan kaikilla aloilla seuraavin keinoin:	(a) siirtymistä vähähiiliseen talouteen tuetaan kaikilla aloilla seuraavin keinoin:
i) uusiutuvien energialähteiden tuotannon ja jakelun edistäminen;	i) uusiutuvien energialähteiden tuotannon ja jakelun edistäminen;
ii) energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden edistäminen pienissä ja keskisuurissa yrityksissä;	ii) energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden edistäminen pienissä ja keskisuurissa yrityksissä;
iii) energiatehokkuuden ja uusiutuvien energiamuotojen käytön tukeminen julkisissa infrastruktuureissa;	iii) energiatehokkuuden ja uusiutuvien energiamuotojen käytön tukeminen julkisissa infrastruktuureissa ja <u>rakennusten energiatehokkuuden alalla</u> ;
iv) älykkäiden energianjakelujärjestelmien kehittäminen matalajännitetasoille;	iv) älykkäiden energianjakelujärjestelmien kehittäminen matalajännitetasoille;
(v) kaupunkialueiden vähähiilisten strategioiden edistäminen;	(v) kaupunkialueiden vähähiilisten strategioiden edistäminen;
(b) ilmastomuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskinhallinnan edistäminen:	(b) ilmastomuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskinhallinnan edistäminen:
i) ilmastomuutokseen sopeutumiseen kohdennettujen investointien tukeminen;	i) ilmastomuutokseen sopeutumiseen kohdennettujen investointien tukeminen;
ii) erityisriskihin varautumisen, katastrofitilanteisiin liittyvän selviytymis- ja palautumiskyvyn ja katastrofien hallintajärjestelmien kehittäminen;	ii) erityisriskihin varautumisen, katastrofitilanteisiin liittyvän selviytymis- ja palautumiskyvyn ja katastrofien hallintajärjestelmien kehittäminen;
(c) ympäristön suojeleminen ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen:	(c) ympäristön suojeleminen ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen:
i) jätealan merkittäviin investointitarpeisiin vastaaminen, jotta unionin ympäristölainsäädännössä asetetut vaatimukset täyttyvät;	i) jätealan merkittäviin investointitarpeisiin vastaaminen, jotta unionin ympäristölainsäädännössä asetetut vaatimukset täyttyvät;
ii) vesialan merkittävien investointitarpeiden ratkaiseminen, jotta unionin ympäristölainsäädännössä asetetut vaatimukset täyttyvät;	ii) vesialan merkittävien investointitarpeiden ratkaiseminen, jotta unionin ympäristölainsäädännössä asetetut vaatimukset täyttyvät;
iii) biodiversiteetin ja ekosysteemipalvelujen suojeleminen ja ennallistaminen muun muassa vihreän infrastruktuurin kautta;	iii) biodiversiteetin ja ekosysteemipalvelujen suojeleminen ja ennallistaminen muun muassa vihreän infrastruktuurin kautta;
iv) toimet, joilla kehitetään kaupunkiympäristöä, muun muassa ympäristövaurioalueiden kunnostaminen ja ilmansaasteiden vähentäminen;	iv) toimet, joilla kehitetään kaupunkiympäristöä, muun muassa ympäristövaurioalueiden kunnostaminen ja ilmansaasteiden vähentäminen;
(d) kestävän liikenteen edistäminen ja pullonkaulojen poistaminen tärkeimmistä liikenneverkkoinfrastruktuureista seuraavin keinoin:	(d) kestävän liikenteen edistäminen ja pullonkaulojen poistaminen tärkeimmistä liikenneverkkoinfrastruktuureista seuraavin keinoin:
i) multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin;	i) multimodaaliliikennettä koskevan yhtenäisen Euroopan liikennealueen tukeminen investoinneilla Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin;

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
ii) ympäristöystävällisten ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen, muun muassa kestävän kaupunkiliikenteen edistäminen;	ii) ympäristöystävällisten ja vähähiilisten liikennejärjestelmien kehittäminen, muun muassa kestävän kaupunkiliikenteen edistäminen;
iii) kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen;	iii) kattavien, korkealaatuisten ja yhteentoimivien rautatiejärjestelmien kehittäminen;
(e) institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen parantamalla institutionaalisia valmiuksia ja koheesiorahaston täytäntöönpanoon liittyvien julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehokkuutta.	(e) institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistäminen parantamalla institutionaalisia valmiuksia ja koheesiorahaston täytäntöönpanoon liittyvien julkishallinnon ja julkisten palvelujen tehokkuutta.

Perustelu

Muutosehdotus liittyy lausunnon kohdassa 25 esitettyihin suosituksiin.

Bryssel 3. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevan lainsäädäntökehityksen tarkistaminen”

(2012/C 225/11)

ALUEIDEN KOMITEA

- muistuttaa, että unionin liikennepolitiikalla tulee edistää kaikkien EU:n alueiden pääsyä sisämarkkinoille ja kestävä kehitystä sekä koko maanosan taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.
- kannattaa Euroopan komission ehdottamaa sääntelylähestymistapaa eli ajatusta kaksitasoisesta liikenneverkosta, joka käsittää kymmenen liikennekäytävää ja 30 ensisijaista hanketta.
- tukee yhteentoimivuuden ja intermodaalisuuden nostamista etusijalle sekä keskittymistä puuttuviin linkkeihin ja pullonkauloihin.
- kannattaa tehokkaampia toimenpiteitä rautatie-, sisävesi- ja meriliikenteeseen siirtymisen edistämiseksi sekä älykästä liikenteenhallintaa.
- korostaa, että Euroopan komissiolla tulee olla laaja toimivalta Euroopan laajuisten liikenneverkko-hankkeiden hallinnoinnissa ja niihin liittyvässä päätöksenteossa, ja kehottaa vahvistamaan nk. eurooppalaisen koordinaattorin valtuuksia.
- painottaa paikallis- ja aluetason toimivaltaa päätöksenteossa, suunnittelussa ja rahoituksessa.
- pyytää, että paikallis- ja alueviranomaisten ottaminen mukaan yhteistyöfoorumeihin tehdään pakolliseksi, ja kehottaa allekirjoittamaan nk. ohjelmasuostimukset Euroopan unionin sekä kunkin jäsenvaltion ja asianomaisten alueiden välillä.
- kannattaa periaatetta, jonka mukaan ydinverkko rahoitetaan Verkojen Eurooppa -välineellä, ja toivoo, että otetaan käyttöön uusia EU-tason rahoituslähteitä, kuten eurooppalaisia joukkovelkakirjalainoja.
- toivoo, että otetaan käyttöön unionin laajuinen liikenneverotus, joka perustuu siihen, että saastuttavimpien liikennemuotojen ulkoiset kustannukset sisällytetään maksuihin.

Esittelijä	Bernard SOULAGE (FR, PSE), Rhône-Alpesin aluevaltuuston varapuheenjohtaja
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi COM(2011) 650 final

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Yleistä

1. suhtautuu myönteisesti Euroopan komission aikomukseen **nopeuttaa** Euroopan laajuisen liikenneverkon **käyttöönottoa**, sillä liikenneverkkohanke ei ole 20 vuoden aikana onnistunut saavuttamaan sille asetettuja kunnianhimoisia ja keskeisiä tavoitteita.
2. kannattaa **EU:n liikennepolitiikan tavoitteita** ja Euroopan laajuisen liikenneverkon asemaa. Niiden avulla on ennen kaikkea edistettävä
 - Euroopan unionin kaupunkien ja alueiden kilpailukyvyyn ja taloudellisen suorituskyvyn parantamista
 - kaikkien EU:n alueiden pääsyä sisämarkkinoille
 - kaikkein edistyneimpien teknologia- ja toimintaratkaisujen käyttöönottoa (4 artiklan 1 kohdan c alakohta)
 - koko Euroopan taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta (4 artiklan 1 kohdan d alakohta)
 - kestävästä kehitystä ja erityisesti kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteita (4 artiklan 1 kohdan b alakohta)
 - kaikkien EU:n alueiden, myös syrjäisimpien, tasapainoista kehittämistä (4 artiklan 2 kohdan j alakohta).
3. yhtyy Euroopan komission näkemykseen siitä, että **nykyinen infrastruktuuri** on edelleen liian **hajanainen** sekä maantieteellisesti että eri liikennemuotojen kannalta, vaikka Euroopan laajuisen liikenneverkon luomisessa onkin edistytty merkittävästi. Tämä ongelma kärjistyy fyysisistä esteistä kärsivillä alueilla, kuten saarilla, vuoristoalueilla tai syrjäisillä alueilla.
4. katsoo, että **Eurooppa 2020 -strategiassa** asetetut yleisemmät Euroopan unionin tavoitteet tulisi sisällyttää ehdotettuun liikennepolitiikkaan selkeämmin ja että liikennepolitiikalla tulisi vahvistaa sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koko EU:n alueella.
5. kannattaa Euroopan komission valitsemaa lähestymistapaa, joka on yhtä aikaa **aktiivinen, multimodaalinen ja käytännöllinen** ja joka perustuu investointien suunnitteluun siten, että otetaan huomioon liikenneverkon **kaksitasoisuus**:
 - **kattava verkko**, joka on määrä toteuttaa viimeistään 31. joulukuuta 2050
 - **ydinverkko**, joka käsittää kaikkein strategisimmat akselit ja tarjoaa suurimman eurooppalaisen lisäarvon ja joka on määrä toteuttaa viimeistään 31. joulukuuta 2030.
6. toivoo, että **paikallis- ja alueviranomaiset** voisivat osallistua täysimittaisesti Euroopan laajuisen liikenneverkon ohjelmasuunnittelun puitteissa valittujen hankkeiden valmisteluun ja toteutukseen.
7. pohtii, kuinka paljon **rahoitusta** on käytännössä mahdollista saada valittujen investointien toteuttamiseen, kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden ja alueellisten yhteisöjen talouteen tällä hetkellä kohdistuvat tiukat budjettirajoitukset, jotta voidaan vahvistaa koheesiota ja koko EU:n alueen kehitystä.

Lainsäädäntökehys

8. on tyytyväinen Euroopan komission päätökseen **ehdottaa** suoraan sovellettavaa **asetusta**. Tämä vaihtoehto on
 - ainoa, jonka avulla voidaan koordinoida monien erilaisten toimijoiden eli ”jäsenvaltioiden sekä – alue- ja paikallisviranomaisten, infrastruktuurin haltijoiden, liikenteenharjoittajien ja muiden julkisten ja yksityisten laitosten” (5 artikla) osallistumista Euroopan laajuisen liikenneverkon toimintaan
 - tarkoituksenmukaisin kunnianhimoisen aikataulun näkökulmasta
 - perusteltu siksi, että siinä jäsenvaltiot sitoutuvat aikatauluun ja yhteisrahoitukseen.

9. hyväksyy **yhteentoimivuuden** asettamisen etusijalle uudessa sääntelykehyksessä. Tämä tarjoaa todellisen mahdollisuuden Euroopan liikennejärjestelmän yhdentämiseen siten, että otetaan käyttöön kaikille eurooppalaisille toimijoille yhteiset menettelyt ja standardit. Komitea haluaa myös nostaa **intermodaalisuuden** keskeiselle sijalle niin rahdille kuin matkustajille tarjotun liikenneinfrastruktuurin toteutuksessa (34 artikla), jotta

edistetään mahdollisimman tehokkaasti liikennevirtojen jatkuvuutta ja kuljetusketjun käsitteen toteutumista käytännössä. Monia parannuksia voidaan tehdä, muun muassa tarjoamalla matkustajille yhdenmukaisia lippupalveluita sekä parantamalla aikataulujen luettavuutta ja vaihtoyhteyksien johdonmukaisuutta tai parantamalla tavaraliikenteen luotettavuutta ja palvelun laatua.

Euroopan laajuisen liikenneverkon periaatteet ja rakenne

Euroopan laajuisen liikenneverkon periaatteet

10. kannattaa Euroopan komission valintaa ja halua toteuttaa Euroopan laajuinen liikenneverkko ja varmistaa samalla, että toiminta vastaa tämän hetken painopistealueita. Niihin kuuluvat **30 ensisijaista hanketta sekä horisontaaliset painopisteet**, joiden tarkoituksensa on kehittää yhteentoimivuutta edistäviä liikenteenhallintavälineitä. Komitea kehottaa Euroopan komissiota myös ottamaan asianmukaisesti huomioon aikaisemmin ensisijaisiksi luokiteltujen hankkeiden yhteydessä tehty kenttätyö EU:n toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi.

11. on tyytyväinen siihen, että infrastruktuurihankkeiden **lähitökohtana pidetään olemassa olevia verkkoja**, joita parannellaan ja joista tehdään yhteentoimivia (7 artikla). Valituissa hankkeissa voidaan siten luoda uutta liikenneinfrastruktuuria mutta myös pitää kunnossa, kunnostaa ja parantaa olemassa olevaa liikenneinfrastruktuuria sekä edistää resurssien järkevintä mahdollista käyttöä.

12. on tyytyväinen siihen, että Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon valitut hankkeet perustuvat **yhteisen edun periaateeseen** (7 artikla) ja että

— niistä tehdyn yhteiskuntataloudellisen kustannus-hyöty-analyysin mukaan hankkeen nettonykyarvo on positiivinen

— niistä Euroopan tasolla saatava lisäarvo voidaan todeta selkeästi

— ne noudattavat kattavan verkon tai ydinverkon periaatteita.

13. on tyytyväinen **laaja-alaisiin toimenpiteisiin** älykkään liikenteenhallinnan edistämiseksi: niitä ovat ERMTS-järjestelmä rautatieliikenteessä, SESAR-järjestelmä lentoliikenteessä, RIS-järjestelmä jokiliikenteessä, ITS maantieliikenteessä sekä eurooppalainen paikannus- ja navigointijärjestelmä Galileo. Järjestelmillä parannetaan **yhteentoimivuutta**, joka on keskeinen edellytys laajojen eurooppalaisten liikenteen sisämarkkinoiden luomiselle.

14. kannattaa edelleen ajatusta nk. sinisestä vyöhykkeestä ja pohtii, kuinka tärkeänä komissio todellisuudessa pitää **merten moottoriteiden** periaatetta (25 artikla), sillä niiden asema kymmenessä liikennekäytävässä on hyvin vaatimaton. Komitea katsoo, ettei meriliikennettä ole otettu riittävästi huomioon Euroopan komission suuntaviivaluonnoksissa.

15. pohtii, haluavatko komissio ja jäsenvaltiot todella **muutosta liikenteen kysyntään** vai tukevatko ne vain liikenteen kysynnän jatkuva kasvua.

Kattava verkko

16. tukee periaatetta, jonka mukaan verkosta on tultava sisämarkkinoiden **"suonisto"**, jonka ansiosta henkilöt ja tavarat voivat liikkua esteettä kaikkialla unionissa. Tavoitteena on, että valtaosa yrityksistä ja väestöstä olisi vuonna 2050 enintään puolen tunnin matkan päässä kattavasta verkosta.

17. kannustaa ryhtymään **yhteisiin toimiin rautatieliikenteen edistämiseksi**, sillä lukuisat taloudelliset, rahoitukselliset ja ekologiset syyt puoltavat sen ensisijaisuutta.

18. aprikoi, **onnistutaanko koko Euroopan unionin alue todella kattamaan** alueellisen yhteenkuuluvuuden periaatteen mukaisesti, ja pohtii mahdollisuutta, että kattavasta verkosta tulee viitekehys maankäytön suunnittelulle Euroopan laajuisesti.

19. muistuttaa, että **kattavan verkon ylläpitäminen on syrjäisille alueille**, joissa ei ole ensisijaisia hankkeita, ainoa mahdollisuus saada Euroopan unionin rahoittamia liikenneinfrastruktuuripalveluja, jolloin kaikkien alueiden liikenneyhteydet pysytään takaamaan.

20. ehdottaa, että ryhdytään toimenpiteisiin **saari- ja vuoris- toalueille sekä syrjäisimmille alueille johtavien sekä niiden sisäisten** liikenneyhteyksien parantamiseksi.

Ydinverkko

21. kannattaa komission pyrkimystä saada aikaan lähitulevaisuudessa (viimeistään vuonna 2030) **strateginen verkko, joka tarjoaa suurta eurooppalaista lisäarvoa** muun muassa älykkäaseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävään Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvien kasvu- ja työllisyystavoitteiden näkökulmasta.

22. on tyytyväinen **multimodaalisten käytävien** nostamiseen tärkeälle sijalle, sillä ne helpottavat ydinverkon koordinoitua toteuttamista liikennemuotojen integroinnin, yhteentoimivuuden sekä koordinoitun ja tehokkaan resurssienhallinnan kautta (48 artikla). Komitea pahoittelee kuitenkin merten moottoriteiden heikkoa asemaa ehdotettujen käytävien yhteydessä.

23. kannattaa komission valitsemaa **kymmentä liikennekäytävää**, jotka ovat ydinverkon ensisijaisia väyliä, sekä valittua **menetelmää**, jonka avulla ydinverkko määritellään, ja tukee komission päätöstä keskittää ainakin vuosina 2014–2020 rahoitus **rajatylittäviin hankkeisiin**, joilla on suuri eurooppalainen lisäarvo.

24. hyväksyy periaatteen, jonka mukaan jokaisella käytävällä on **"eurooppalainen koordinaattori"** (51 artikla), joka ajaa EU:n etua johtamalla suunniteltuja toimia komission nimissä ja puolesta siten, että pysytään sovituissa aikatauluissa ja rahoitusrajoissa, ja tekemällä selkoa saavutetuista tuloksista ja mahdollisista vaikeuksista. Koordinaattori neuvottelee työssään kaikkien osapuolten kanssa.

25. on tyytyväinen siihen, että **"ydinverkon solmukohdat"** (47 artikla) on nostettu tärkeälle sijalle **intermodaalisuuden** varmistamiseksi, mutta ehdottaa **"kaupunkisolmukohdan"** käsitteen täsmentämistä ja määritelmän laajentamista, jotta siihen voidaan sisällyttää myös lähistössä sijaitsevat logistiikka- ja satamavyöhykkeet (3 artiklan o alakohta).

26. katsoo kuitenkin, että ydinverkkoon tulee sisällyttää nykyistä paremmin sellaiset jäsenvaltioiden viennin ja tuonnin kannalta tärkeät satamat, jotka sijaitsevat käytävien ulkopuolella. Lisäksi on tarpeen kehittää sellaista ydinverkkoon liittyvää infrastruktuuria, joka parantaa yhteyksiä EU:n ulkopuolisiin maihin, erityisesti jäsenyyttä valmisteleviin maihin, tehostamalla maaliikenteen ja merten moottoriteiden synergiaa.

Puhdasta, kestävää ja älykästä liikennettä

27. kannattaa tehokkaampia toimenpiteitä **rautatie-, sisävesi- ja meriliikenteeseen siirtymisen** edistämiseksi.

28. katsoo, että paikallis- ja alueviranomaisten tulee yhdessä Euroopan unionin kanssa tukea **joukkoliikennettä** ylipäättään ja erityisesti julkista liikennettä sekä toteuttaa todellisia **kaupunkiliikennesuunnitelmia** kaupunkien keskustojen ruuhkien purkamiseksi.

29. katsoo myös, että henkilö- ja tavaraliikenteen eriytetty hallinnointi siten, että otetaan huomioon niiden toisistaan poikkeavat tarpeet, antaa kummallekin liikennemuodolle mahdollisuuden toimia nykyistä tehokkaammin.

30. kannattaa **älykästä liikenteenhallintaa** edistäviä toimia (ERTMS, SESAR, RIS, SafeSeaNet, ITS), jotka ovat ratkaisevan tärkeitä yhdenmukaisen eurooppalaisen liikennejärjestelmän luomiseksi.

Hallintojärjestelmä

31. korostaa, että **Euroopan komissiolla** on oltava laajat toimivaltuudet Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevien hankkeiden **hallinnoinnin** ja niihin liittyvän **päätöksenteon** alalla, sillä vain komissio voi taata yhdessä muiden toimielinten ja eurooppalaisten tahojen kanssa, että hankkeilla on eurooppalainen lisäarvo ja että ne ovat keskenään johdonmukaisia koko Euroopan alueella, jotta saadaan aikaan aidosti eurooppalainen verkko, joka on muutakin kuin pelkkä kansallisten infrastruktuurien yhteenliittymä.

32. toteaa, että asetus on **toissijaisuusperiaatteen** mukainen ja tarjoaa unionille mahdollisuuden ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta päästään tavoitteisiin, joita ei ole mahdollista saavuttaa riittävällä tavalla valtiollisin ja alueellisin toimin.

33. hyväksyy kunkin jäsenvaltion Euroopan laajuisen liikenneverkon puitteissa toteuttamien toimien **seurantajärjestelmän**, jonka ansiosta komissio saa jatkuvasti jäsenvaltioilta tietoa yhteisen edun mukaisten hankkeiden toteutuksen edistymisestä ja niihin suunnatuista investoinneista, sekä periaatteen, jonka mukaan komissio julkaisee joka toinen vuosi tilannekatsauksen, joka esitetään kaikille toimivaltaisille EU:n toimielimille. Komitea kannattaa myös komissiolle annettua mahdollisuutta antaa delegoituja säädöksiä määrällisistä raja-arvoista mahdollisesti johdettujen muutosten huomioon ottamiseksi (54 artikla).

34. pitää edistysaskeleena **liikennekäytävien hallinnointiin valittua periaatetta** (52 artikla), jonka mukaan vastuu kuuluu "eurooppalaiselle koordinaattorille", koordinaattorin valintatapaa (51 artiklan 2 kohta), tehtävuetteloa (51 artiklan 5 kohta) sekä komissiolle varattua mahdollisuutta tehdä ydinverkkokäytäviä koskevia täytäntöönpanopäätöksiä (53 artiklan 3 kohta).

35. toivoo kuitenkin, että **"eurooppalaisen koordinaattorin"** **valtuuksia vahvistetaan**, jotta voidaan valvoa liikennekäytävään kuuluvien hankkeiden edistymistä. Koordinaattorin on voitava toimia välittäjänä riitatapauksissa mutta myös varoittaa komissiota ja parlamenttia, jos hän katsoo tietyn esteen uhkaavan hankkeen etenemistä (51 artiklan 5 kohdan b alakohta).

36. suhtautuu myönteisesti **yhteistyöfoorumien** perustamiseen ja niiden tehtävään määritellä yleiset tavoitteet ja vastata liikennekäytävän käyttöönottoimenpiteiden valmistelusta ja valvonnasta (52 artikla), mutta ihmettelee **paikallis- ja alueviranomaisten** unohtamista ydinverkkokäytävien hallinnoinnista (52 artikla) ja suosittelee, että **niiden ottaminen mukaan yhteistyöfoorumeihin tehdään pakolliseksi**. Ehdotus on perusteltu, kun otetaan huomioon yhteistyöfoorumien laaja tehtäväkenttä ja toisaalta paikallis- ja alueviranomaisten tehtävät ja tavoitteet liikennepolitiikan keskeisinä toimijoina, usein merkittävänä osarahoittajina ja hankkeiden toteutumisen kannalta tärkeän demokraattisen legitiimiyden edustajina.

37. korostaa tarvetta **ottaa kaupungit ja alueet mukaan** Euroopan laajuisen liikenneverkon ja sen painopisteiden määrittelyyn, jotta kunkin alueen erityistilanne voidaan ottaa huomioon. Komitea korostaa, että paikallis- ja aluetasolla on oltava merkittävä **asema** kaavailluissa liikennehankkeissa niin **päätöksenteon, suunnittelun kuin rahoituksen** osalta, sillä näin voidaan varmistaa muun muassa koordinointi paikallisten ja alueellisten maankäyttösuunnitelmien kanssa.

38. pohtii, millainen asema asianomaisten alueiden kanssa käytäville neuvotteluille on varattu liikennekäytäviä koskevien hankkeiden määrittelyssä, ja suosittelee, että **neuvottelut** alueellisten sidosryhmien kanssa sisältyisivät **yhteistyöfoorumien** tehtäviin ja pohjautuisivat suurelta osin alueellisten viranomaisien osaamiseen näissä asioissa. Liikennekäytävien kehityssuunnitelmien laatimiseen varattu kuuden kuukauden määräaika ei

vaikuta johdonmukaiselta aidon kuulemisprosessin toteuttamiseen tarvittavan ajan kanssa (53 artikla).

39. toivoo "alueellisten sopimusten" kaltaisten "**ohjelmäsopimusten**" allekirjoittamista Euroopan unionin sekä kunkin jäsenvaltion ja asianomaisten alueiden välillä. Ohjelmäsopimuksissa määritellään osapuolten rahoitus- ja aikataulusitoumukset, ja niiden tulisi kattaa Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon kuuluvan infrastruktuurin lisäksi myös toissijainen infrastruktuuri, jonka valtiot ja alueet sitoutuvat toteuttamaan pääverkkojen toimivuuden varmistamiseksi.

Rahoitusvälineet

Euroopan laajuisen liikenneverkon rahoitusperiaatteet

40. on tietoinen Euroopan laajuisen liikenneverkon **strategisesta merkityksestä** unionin elinvoimaisuudelle ja sen toteuttamiseen vaadittavasta **mittavasta rahoituksesta**. Komitea toivookin, että turvaututtaisiin eurooppalaiseen lainaan, sillä se mahdollistaisi paljon paremmin kuin Euroopan komission ehdotus EU:n liikenneinfrastruktuurihankkeiden rahoittamiseen käytettävistä eurooppalaisista joukkovelkakirjalainoista suurimittaisen investoimisen eurooppalaiseen liikennejärjestelmään, joka on välttämätön Euroopan kilpailukyvyille, Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiselle (muun muassa ympäristönsuojelun osalta) ja Euroopan talouden elvyttämiselle näinä kriisiaikoina.

41. on huolissaan **rahoitustasosta**, jonka neuvosto ja Euroopan parlamentti lopulta hyväksyvät **unionin seuraavaan monivuotiseen rahoituskehikseen**. Nykyiset budjettivaikkeudet eivät saa merkitä luopumista tällaisia tulevaisuutta rakentavia hankkeita koskevista unionin tavoitteista, sillä se olisi viime kädessä haitaksi.

42. muistuttaa, että mittavat investoinnit Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon edellyttävät vahvaa ja järkevää **poliittista tahtoa korkeimmalla mahdollisella tasolla**.

43. korostaa tarvetta asettaa rahoituksessa etusijalle ketjuista puuttuvat (varsinkin rajatylittävät) lenkit ja liikenteen pullonkaulat.

44. on tyytyväinen **EU:n osarahoitusosuuteen**, joka on ydinverkossa yleensä enimmillään 20 prosenttia rakennustöiden osalta, 40 prosenttia rajatylittävien rautatie- ja vesiväylähankkeiden osalta, 50 prosenttia selvitysten osalta ja joissain tapauksissa jopa 50 prosenttia älykkäiden liikennejärjestelmien ja siirtymävaiheissa olevien jäsenvaltioiden osalta.

45. muistuttaa, että **lukuosat alue- ja paikallisyhteisöt osallistuvat merkittävässä määrin** Euroopan laajuisen liikenneverkojen rahoittamiseen jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin lisäksi ja että tämä oikeuttaa ne täysimääräisesti osallistumaan aktiivisesti infrastruktuurihankkeiden kehittelyyn ja toteuttamiseen.

46. katsoo hyvin laajojen hankkeiden toteuttamisen edellyttävän, että **unionilta saatava rahoitusosuus sisällytetään sopimuksiin** osana kattavia rahoitus suunnitelmia. Unionin tuen myöntämisen menettelyt eivät nykyisin mahdollista tätä, vaan tukea rajoittaa seitsenvuotinen budjettikausi (hyvin suurten hankkeiden toteuttaminen kestää tätä pidempään).

47. kannattaa periaatetta, jonka mukaan ydinverkko rahoitetaan infrastruktuurirahaston varoin ja kattava verkko muin kansallisin ja alueellisin varoin, myös EAKR:n varoin. Komitea muistuttaa kuitenkin, että koheesiopolitiikalla on omat tavoitteensa ja että kattavan liikenneverkon rahoittaminen alueitasolla määriteltyjen yhdenmukaisesti kehitämisstrategioiden puitteissa ei missään tapauksessa saa johtaa koheesiopolitiikan lokeroitumiseen.

48. **pohtii, miten** asetus **vaikuttaa** alue- ja paikallisviranomaisiin ja erityisesti **rahoitusosuuteen**, jonka ne myöntävät Euroopan laajuisen liikenneverkkoinfrastruktuurin rahoittamiseen. Vaikutukset on vielä täsmennettävä ja arvioitava tapauskohtaisesti.

Euroopan laajuisen liikenneverkon uudet rahoitusvälineet

49. kannattaa periaatetta, jonka mukaan Euroopan laajuisesta verkko tukevien toimien toteuttamista vauhditetaan, riskejä jaetaan ja yksityisiä investointeja houkutellaan käyttämällä **uusia rahoituslähteitä**, mutta muistuttaa, että mahdolliset uudet rahoituslähteet eivät missään tapauksessa saa korvata unionin perinteisiä rahoitusmuotoja, vaan ne voivat ainoastaan täydentää niitä.

50. suhtautuu tietyiltä osin myönteisesti **julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyökumppanuuksien** kehittämiseen, sillä ne parantavat rahoituksen avoimuutta ja auttavat toimijoita pysymään infrastruktuurin toteutusaikataulussa, mutta muistuttaa, että julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyökumppanuudet eivät ole ratkaisu kaikkiin ongelmiin, ja korostaa tarvetta seurata tarkasti infrastruktuurin omistajuuskysymystä tällaisissa kumppanuushankkeissa.

51. toivoo unionin laajuisen **liikenneverotuksen** ottamista viipymättä käyttöön. Verotus perustuisi siihen, että saastuttavimpien liikennemuotojen ulkoiset kustannukset sisällytetään maksuihin yhdenmukaisessa verotuksessa, jonka tuloilla rahoitetaan kestävyysperiaatteiden mukaisemman liikenneinfrastruktuurin käyttöönottoa (esimerkiksi eurovinjetti).

52. kehottaa ottamaan riittävästi huomioon **Euroopan investointipankin** roolin, sillä se rahoittaa liikennehankkeita joka vuosi noin 10 miljardilla eurolla ja on edelleen vakaa investointilähde kaikkein monitahoisimmille hankkeille.

53. kannattaa unionin uutta **Verkkojen Eurooppa** -rahoitusvälinettä, joka on tarkoitettu EU:n ensisijaisen infrastruktuurin ja erityisesti liikenne-, energia- ja digitaalisen laajakaistan infrastruktuurin rahoittamiseen, ja on tyytyväinen sen vahvaan **viipuvaikutukseen**.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

3 artiklan o kohta

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(o) "kaupunkisolmukohdalla" tarkoitetaan kaupunkialuetta, jolla Euroopan laajuisen liikenneverkon liikenneinfrastrukturi on liitetty kyseisen infrastruktuurin muihin osiin sekä alue- ja paikallisliikenteen infrastruktuuriin;	(o) "kaupunkisolmukohdalla" tarkoitetaan kaupunkialuetta, joka käsittää kaikki taajama-alueella ja sen ympärillä sijaitsevat jolla Euroopan laajuisen liikenneverkon liikenneinfrastruktuurin osat (satamat, lentoasemat, logistiset alustat, tavaraliikenneterminaalit jne.), jotka on liitetty kyseisen infrastruktuurin muihin osiin sekä alue- ja paikallisliikenteen infrastruktuuriin;

Perustelu

On tärkeää, että pääverkkoon sisällytetään paikalliseen verkkoon kuuluvat logistiset palvelut (satamat, lentoasemat, logistiset alustat, tavaraliikenneterminaalit jne.). Ehdotetulla muotoilulla halutaan tuoda tämä luonnollinen yhteys selvemmin esiin.

Muutosehdotus 2

4 artiklan 2 kohta

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
4 artikla Euroopan laajuisen liikenneverkon tavoitteet 2. Euroopan laajuisen liikenneverkon infrastruktuuria kehitettäessä on pyrittävä saavuttamaan seuraavat tavoitteet: -- (j) liikenneinfrastruktuuri, jossa huomioidaan unionin eri osien erityistilanteet ja jossa Euroopan alueet, mukaan lukien syrjäisimmät alueet ja muut syrjäseutualueet, katetaan tasapainoisella tavalla;	4 artikla Euroopan laajuisen liikenneverkon tavoitteet 2. Euroopan laajuisen liikenneverkon infrastruktuuria kehitettäessä on pyrittävä saavuttamaan seuraavat tavoitteet: -- (j) liikenneinfrastruktuuri, jossa huomioidaan unionin eri osien erityistilanteet ja jossa Euroopan alueet, mukaan lukien syrjäisimmät alueet ja muut syrjäseutualueet <u>sekä vuoristoalueet</u> , katetaan tasapainoisella tavalla;

Perustelu

Vuoristoalueiden kulkuyhteyksiin liittyvien ongelmien vuoksi on varmistettava, että ne huomioidaan Euroopan laajuisessa liikenneverkossa muiden herkkien alueiden, kuten syrjäseutualueiden ja syrjäisimpien alueiden, rinnalla.

Muutosehdotus 3

9 artiklan 3 kohta

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kattava verkko on saatettu päätökseen ja että se on kokonaisuudessaan tämän luvun asiaankuuluvien määräysten mukainen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2050.	3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kattava verkko on saatettu päätökseen ja että se on kokonaisuudessaan tämän luvun asiaankuuluvien määräysten mukainen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2050. <u>Tätä varten olisi toivottavaa, että Euroopan unioni, kukin jäsenvaltio ja asianomaiset alueet allekirjoittaisivat ohjelmäsopimuksen.</u>

Perustelu

Alue- ja paikallisviranomaisilla ei usein ole keinoja pakottaa valtiota noudattamaan sovittuja sitoumuksia, vaikka niiden pyynnöt olisivat täysin oikeutettuja. Esittelijä ehdottaa alueellisten sopimusten kaltaisten ohjelmiasopimusten käyttämistä.

Muutosehdotus 4

45 artiklan 1 kohta

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
45 artikla Vaatimukset 1. Ydinverkon on heijastettava kehittyvää liikennekysyntää ja multimodaaliliikenteen tarvetta. Huipputeknologiat sekä infrastruktuurin käytön hallintaa koskevat sääntely- ja hallinnointitoimenpiteet on otettava huomioon, jotta varmistetaan liikenneinfrastruktuurin resurssitehokas käyttö ja tarjotaan riittävästi kapasiteettia.	45 artikla Vaatimukset 1. Ydinverkon on heijastettava kehittyvää liikennekysyntää ja multimodaaliliikenteen tarvetta. Huipputeknologiat sekä infrastruktuurin käytön hallintaa koskevat sääntely- ja hallinnointitoimenpiteet on otettava huomioon, jotta varmistetaan liikenneinfrastruktuurin resurssitehokas käyttö ja tarjotaan riittävästi kapasiteettia <u>sekä henkilö- että tavaraliikenteelle tarvittaessa erillisin reitein.</u>

Perustelu

Tavaraliikenteellä on oltava riittävän kapasiteetin omaavat, henkilöliikenteeseen nähden ensisijaiset infrastruktuurit, jotka mahdollistavat sen tehokkuuden.

Muutosehdotus 5

46 artiklan 3 kohta

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ydinverkko on saatettu päätökseen ja että se on tämän luvun säännösten mukainen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 47 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista.	3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ydinverkko on saatettu päätökseen ja että se on tämän luvun säännösten mukainen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 47 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista. <u>Tätä varten olisi toivottavaa, että Euroopan unioni, kukin jäsenvaltio ja asianomaiset alueet allekirjoittaisivat ohjelmiasopimuksen.</u>

Perustelu

Alue- ja paikallisviranomaisilla ei usein ole keinoja pakottaa valtiota noudattamaan sovittuja sitoumuksia, vaikka niiden pyynnöt olisivat täysin oikeutettuja. Esittelijä ehdottaa alueellisten sopimusten kaltaisten ohjelmiasopimusten käyttämistä.

Muutosehdotus 6

47 artikla

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
47 artikla Ydinverkon solmukohdat 1. Ydinverkon solmukohdat vahvistetaan liitteessä II ja niihin kuuluvat muun muassa seuraavat: — kaupunkisolmukohdat, mukaan lukien niiden satamat ja lentoasemat;	47 artikla Ydinverkon solmukohdat 1. Ydinverkon solmukohdat vahvistetaan liitteessä II ja niihin kuuluvat muun muassa seuraavat: — kaupunkisolmukohdat, mukaan lukien niiden satamat <u>ja</u> lentoasemat, <u>logistiset alustat ja rahtiterminaalit;</u>

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
— merisatamat; — rajanylityspaikat naapurimaihin.	— merisatamat; — rajanylityspaikat naapurimaihin.

Perustelu

On olennaista, että samaan tapaan kuin esittelijän ehdottamassa määritelmässä (lausuntoluonnoksessa olevassa muutosehdotuksessa 1, jossa ehdotetaan muutettavaksi Euroopan komission ehdotuksen 3 artiklaa, jossa "kaupunkisolmukohta" määritellään), ydinverkon kaupunkisolmukohtiin kuuluvat kaikki tehokkaan henkilö- ja tavaraliikenteen edellyttämät paikalliset logistiset rakenteet (sekä satamat että lentoasemat ja logistiset alustat, rahtiterminaalit jne.).

Muutosehdotus 7

51 artiklan 5 kohdan b alakohta

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
5. Eurooppalainen koordinaattori [...] (b) raportoi mahdollisista havaituista vaikeuksista jäsenvaltioille, komissiolle ja soveltuvin osin kaikille muille laitoksille, jotka osallistuvat suoraan ydinverkkokäytävän kehittämiseen, ja osallistuu asianmukaisten ratkaisujen etsimiseen;	5. Eurooppalainen koordinaattori [...] (b) raportoi mahdollisista havaituista vaikeuksista jäsenvaltioille, komissiolle ja soveltuvin osin kaikille muille laitoksille, jotka osallistuvat suoraan ydinverkkokäytävän kehittämiseen, ja osallistuu <u>ja voi myös varoittaa komissiota, jos katsoo jonkin vakavan esteen haittaavan hankkeen edistymistä, jotta komissio voi toteuttaa 59 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet mahdollisimman varhaisessa vaiheessa;</u>

Perustelu

Jotta liikennekäytäviin kuuluvat hankkeet edistyisivät joustavasti, esittelijä ehdottaa eurooppalaiselle koordinaattorille annettujen valtuuksien vahvistamista (tai selkiyttämistä). Jos aikataulusta ollaan myöhässä, koordinaattori voi varoittaa komissiota, jotta tämä voi puolestaan pyytää jäsenvaltioita selittämään myöhästymisen syyt ja päättää suhteellisuusperiaatteen huomioon ottaen toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä.

Muutosehdotus 8

52 artiklan 1 kohta

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on perustettava kullekin ydinverkkokäytävälle yhteistyöfoorumi, joka vastaa ydinverkkokäytävän yleisten tavoitteiden määrittelystä ja 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden valmistelusta ja valvonnasta.	1. <u>Nimitetyn eurooppalaisen koordinaattorin on yhdessä</u> Asianomaisten jäsenvaltioiden on kanssa perustettava kullekin ydinverkkokäytävälle yhteistyöfoorumi, <u>jonka avulla tulee määrittellä vastaa</u> ydinverkkokäytävän yleisten tavoitteiden määrittelystä ja valmistella ja valvoa 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen <u>toimenpiteiden valmistelusta ja valvonnasta.</u>

Perustelu

Koska suunnitellaan eurooppalaisten koordinaattorien nimeämistä ja heidän valtuuksiensa vahvistamista, on tarkoituksenmukaista, että heidän tehtäväkseen tulee yhteistyöfoorumien perustaminen, sillä tällöin ei tarvita jäsenvaltioiden keskinäistä koordinointia, joka olisi työlästä.

Muutosehdotus 9

52 artiklan 2 kohta

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
2. Yhteistyöfoorumi koostuu asianomaisten jäsenvaltioiden edustajista ja soveltuvin osin muiden julkisten ja yksityisten laitosten edustajista. Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/14/EY ⁽¹⁾ määriteltyjen asiaankuuluvien infrastruktuurin haltijoiden on joka tapauksessa osallistuttava yhteistyöfoorumiin.	2. Yhteistyöfoorumi koostuu asianomaisten jäsenvaltioiden ja <u>alueiden</u> edustajista ja soveltuvin osin muiden julkisten ja yksityisten laitosten edustajista. Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/14/EY ⁽¹⁾ määriteltyjen asiaankuuluvien infrastruktuurin haltijoiden on joka tapauksessa osallistuttava yhteistyöfoorumiin.
⁽¹⁾ EUVL L 75, 15.3.2001, s. 29.	⁽¹⁾ EUVL L 75, 15.3.2001, s. 29.

Perustelu

Alueet ovat liikenneverkon merkittäviä osarahoitajia, joten niiden on automaattisesti oltava mukana ydinverkkokäytäviä hallinnoivissa yhteistyöfoorumeissa.

Muutosehdotus 10

53 artiklan 1 kohta

Muutetaan.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Asianomaisten jäsenvaltioiden on laadittava yhdessä yhteistyöfoorumin kanssa kustakin ydinverkkokäytävästä kehityssuunnitelma ja ilmoitettava siitä komissiolle kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.	Asianomaisten jäsenvaltioiden on laadittava yhdessä yhteistyöfoorumin kanssa kustakin ydinverkkokäytävästä kehityssuunnitelma ja ilmoitettava siitä komissiolle <u>kuuden kuukauden määräajassa, joka on yhteensopiva asukkaiden kuulemistä koskevan mahdollisen lainsäädännön kanssa, kuitenkin viimeistään 18 kuukauden kuluessa</u> tämän asetuksen voimaantulosta.

Perustelu

Liikennekäytävien kehityssuunnitelmien laatimiseen varattu kuuden kuukauden määräaika ei vaikuta johdonmukaiselta aidon kuulemisprosessin toteuttamiseen tarvittavan ajan kanssa (53 artikla 1 kohta). Useiden unionin jäsenvaltioiden lainsäädännössä taataan asukkaille oikeus vaikuttaa julkista infrastruktuuria koskeviin päätöksiin. Nämä kuulemisvaiheet ovat pitkäjäisiä ja kestävät hyvin usein yli kuusi kuukautta. On tärkeää, että tekstissä ehdotetut määräajat ovat yhteensopivia kansalliseen lainsäädäntöön perustuvien kuulemisvaiheiden järjestämisen kanssa.

Bryssel 3. toukokuuta 2012

Alueiden komitean
puheenjohtaja
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Euroopan globalisaatorahasto vuosiksi 2014–2020”

(2012/C 225/12)

ALUEIDEN KOMITEA

- suhtautuu myönteisesti Euroopan komission ehdotukseen jatkaa EGR:n toimintaa vuoden 2013 jälkeen ja kannattaa erityisesti sitä, että sen soveltamisala ja tukikriteerit ovat edelleen tietyiltä osin vuonna 2009 tehdyn tarkistuksen mukaisia.
- pahoittelee neuvoston päätöstä olla jatkamatta kriisistä johtuvia poikkeustoimenpiteitä joulukuun 31. päivän 2011 jälkeen.
- suosittelee, että EGR:n yrityspilarin tukeen sovelletaan korkeampia osarahoitusasteita kuin muihin pilareihin yritysten perustamisen ja yrittäjyyden kannustamiseksi.
- ei suosittele ehdotettua EGR:n laajentamista maataloustuottajiin ja korostaa, että kauppasopimuksista käytävissä neuvotteluissa tulee varmistaa johdonmukaisuus yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden kanssa.
- korostaa, että nykyinen asetus antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden valita alueet, jotka voivat hakea EGR:n tukea suoraan. Komitea kannustaakin jäsenvaltioita käyttämään tätä mahdollisuutta entistä säännöllisemmin.
- katsoo, että ehdotusta voitaisiin parantaa viittaamalla suoremmin paikallis- ja alueviranomaisiin erityisesti 8 artiklan 2 kohdassa – hakemuksiin tulisi sisältyä tietoa paikallis- ja alueviranomaisten kuulemismenettelyistä, ja niissä olisi mainittava toimenpidepaketin toteuttavat elimet – ja 11 artiklan 4 kohdassa – EGR:n käyttöä koskeva neuvonta paikallis- ja alueviranomaisille.

Esittelijä	Gerry BREEN (IE, PPE), Dublinin kaupunginvaltuutettu ja aluevaltuutettu
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020)
	COM(2011) 608/3 final

I. POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

1. katsoo, että Euroopan globalisaatiorahasto (EGR) on tärkeä tukiväline sellaisia tilanteita varten, joissa menetetään lukuisia työpaikkoja. Sen avulla voidaan vähentää pitkäaikaistyöttömyyden riskiä vaikeissa työmarkkinaolosuhteissa. Lisäksi se on tärkeä keino, jolla Euroopan unioni voi osoittaa solidaarisuuttaan työpaikkansa menettäneitä työntekijöitä kohtaan.

2. toteaa, että EGR:sta on voitu tukea noin kymmentä prosenttia työpaikkansa menettäneistä työntekijöistä EU:ssa vuosina 2009–2010 ja että 40 prosenttia rahaston tukea saaneista työntekijöistä on onnistunut palaamaan työmarkkinoille ⁽¹⁾. Komitea toistaa kuitenkin komissiolle ja jäsenvaltioille osoittamansa kehotuksen parantaa yhteistyötä paikallis- ja alueviranomaisten ja muiden sidosryhmien kanssa EGR:n toteuttamisessa.

3. hyväksyy sen, että Euroopan sosiaalirahasto (ESR) tukee pitkän aikavälin aktiivista työmarkkinapolitiikkaa, työttömyyden ehkäisemistä ja varhaista ongelmanratkaisua, mutta katsoo, että EGR:n kaltaiselle nopean toiminnan mekanismille on tarvetta työttömyyskriisien aikana.

4. suhtautuu myönteisesti Euroopan komission ehdotukseen jatkaa EGR:n toimintaa vuoden 2013 jälkeen ja kannattaa erityisesti sitä, että sen soveltamisala ja tukikriteerit ovat edelleen tietyiltä osin vuonna 2009 tehdyn tarkistuksen mukaisia. Komitea toteaa, että hakemusten määrän lisääntyminen tarkistuksen jälkeen on osoittanut, että tuelle on selkeästi tarvetta tapauksissa, joissa vähennettyjä työntekijöitä on 500 tai vähemmän. Komitea hyväksyy kuitenkin sen, että EGR:n varoja on tähän mennessä käytetty selvästi alle määrärahojen ohjeellisen enimmäismäärän.

5. kannattaa EGR:n prosessin kehittämis- ja yksinkertaistamispyrkimyksiä, mutta katsoo, että seuraavat asiat ovat tulevaisuudessa edelleen EGR:n suurimpia haasteita:

— miten olla tehokkaampi ja reaktiivisempi – todellinen nopean toiminnan mekanismi

— soveltuvan ja kiinnostavan vaihtoehdon tarjoaminen jäsenvaltioille, joissa tapahtuu laajamittaisia työpaikkojen menetyksiä; tämä edellyttää yksinkertaisempia menettelyjä, korkeampia osarahoitustasaita ja joustavampaa soveltamista

— täydentävyys – tarve mennä pidemmälle kuin muut EU:n rahastot ja täydentää sekä niitä että kansallisessa tai unionin lainsäädännössä taikka työehtosopimuksissa vaadittuja toimenpiteitä.

6. katsoo, että ehdotus EGR:n soveltamisalan laajentamisesta kauppasopimuksista kärsineisiin maataloustuottajiin on osoitus EU:n kauppapolitiikan ja maatalouspolitiikan perusluonteisesta ristiriidasta.

7. katsoo, että EGR:n laajentaminen maatalousalalle muuttaa EGR:n luonnetta erittäin jyrkästi, ja pelkää, että ehdotus luo käytännössä kaksi rahastoa, toisen maatalousalan työntekijöille ja toisen muille työntekijöille, sillä kriteerit, hakumenettelyt ja hallinnointiin ja varainhoidon valvontaan sovellettavat järjestelyt ovat erilaisia.

8. ymmärtää asiasta esitetyt perustelut, mutta pohtii, tulisiko EGR ja muut ehdotetut kriisimekanismit jättää monivuotisen rahoituskehysten ulkopuolelle.

9. pahoittelee neuvoston päätöstä olla jatkamatta kriisistä johtuvia poikkeustoimenpiteitä joulukuun 31. päivän 2011 jälkeen ⁽²⁾, erityisesti nyt kun useat maat kamppailevat julkisen talouden velkakriisin seurausten sekä työllisyyteen kohdistuvien paineiden ja sosiaalisten olojen heikentymisen torjumiseksi. Komitea pahoittelee myös sitä, että päätös tehtiin nyt huolimatta siitä, että EGR-hakemusten määrä on kasvanut merkittävästi vuonna 2009 käyttöön otettujen poikkeuksien seurauksena ja rahaston tulokset ovat olleet myönteisiä.

10. painottaa, että neuvoston päätös ei saisi vaikuttaa EGR:n toimintaa vuosina 2014–2020 koskevasta ehdotuksesta käytäviin neuvotteluihin.

EGR:n soveltamisala

11. kannattaa EGR:n laajentamista koskemaan mikro- sekä pienten ja keskusuurten yritysten omistaja-johtajia sekä itsenäisiä ammatinharjoittajia, mutta katsoo, että EGR:n soveltamista itsenäisiin ammatinharjoittajiin olisi hyvä tarkentaa, kun otetaan huomioon tällaisten henkilöiden työttömyysasemassa vallitsevat erot eri jäsenvaltioiden välillä.

12. pitää tervetulleena sitä, että EGR:a voidaan soveltaa joustavasti pienillä työmarkkinoilla tai poikkeuksellisisissa olosuhteissa, mutta kehottaa Euroopan komissiota antamaan tarkempaa

⁽¹⁾ COM(2011) 500 final.

⁽²⁾ Työllisyysasioiden neuvosto, 1.12.2011.

ohjeistusta kriteereistä, joita tällaisissa tilanteissa sovelletaan. Komitea painottaa, että huomioon tulisi ottaa irtisanomisten absoluuttisen lukumäärän lisäksi irtisanomisten vaikutusten laajuus tietyllä paikkakunnalla tai alueella.

13. kannattaa uutta rahoitussäännöstä, joka koskee investoimista aineelliseen omaisuuteen itsenäistä ammatinharjoittamista ja yrityksen perustamista varten, sillä se on parannus EGR:n tuen kohteena olevien palvelujen pakettiin, ja suosittelee, että EGR:n yrityspilarin tukeen sovelletaan korkeampia osarahoitustaseita kuin muihin pilareihin yritysten perustamisen ja yrittäjyyden kannustamiseksi.

14. korostaa, että korkea-asteen koulutukseen tarkoitettun tuen saantia rajoittaa nykyisin yliopisto-opintojen aikataulu, sillä irtisanomisen ajankohta rajoittaa mahdollisuuksia saada EGR:sta tukea kahden täyden lukuvuoden ajan, ja ehdottaa, että nykyisiä rajoituksia höllennetään tai rahoitus maksetaan etupainotteisesti, jotta irtisanotut työntekijät voivat saada EGR:n tukea vähintään kahden täyden lukuvuoden ajan.

15. korostaa, että EGR:sta tulee tukea vain täydentäviä toimenpiteitä eikä se saa korvata kansallisessa tai unionin lainsäädännössä taikka työehtosopimuksissa vaadittuja toimenpiteitä. Komitea muistuttaa, että EGR:n tavoitteet ovat tietyissä tapauksissa olleet ristiriidassa eräiden jäsenvaltioiden joustamattomien toimintakehysten kanssa ja että tämä saattaa haitata EGR:n tehokkuutta. Komitea kehottaa jäsenvaltioita pitämään EGR:a mahdollisuutena kehittää uusia, dynaamisia lähestymistapoja irtisanottujen työntekijöiden tukemiseen.

16. kannattaa ehdotusta, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat muuttaa työntekijöille suunnattua tukipalvelupakettia lisäämällä siihen muita tukikelpoisia toimia, ja kehottaa asettamaan enimmäisajan (esimerkiksi yksi kuukausi), jonka kuluessa Euroopan komissio hyväksyy muutokset.

Hakuprosessi – nopeampaa toimintaa ja yksinkertaisempia menettelyjä

17. arvostaa EU:n toimielinten pyrkimystä nopeuttaa haku- ja hyväksyntämenettelyjä, mutta pitää valitettavana, ettei ehdotus täysin riitä siihen, että EGR voisi toimia todellisena nopean toiminnan tukimekanismina.

18. katsoo, että osa EGR:n tehostamiseen tarkoitetuista toimenpiteistä saattaa todellisuudessa aiheuttaa lisää hallinnollisia rasitteita ja kustannuksia täytäntöönpanosta vastaaville viranomaisille. Komitea korostaa, että nykyistä raskaammat valvontaja raportointivaatimukset saattavat johtaa siihen, että EGR ei ole jäsenvaltioille kovin houkutteleva vaihtoehto työllisyyskriisin aikana.

19. katsoo, että kansallisten irtisanomissäännösten puuttuessa olisi hakumenettelyn kannalta parempi, jos työntekijät tai heidän edustajansa osallistuisivat menettelyyn suoraan ja varhaisessa vaiheessa, ja ehdottaa, että viranomaiset kannustaisivat työntekijöitä osallistumaan prosessiin osoittamalla, että EGR:n kautta on mahdollista saada täydentävää tukea (joka ylittää lakisääteisen tuen).

20. ehdottaa myös, että 8 artiklan 2 kohdassa säädettäisiin, että hakemuksiin sisällytetään irtisanottujen työntekijöiden profiili ja alustava arvio heidän koulutustarpeistaan sekä valmiudestaan perustaa yritys, jotta pystytään muokkaamaan yksilöllinen tukipaketti, joka vastaa työntekijöiden tarpeita ja odotuksia rahaston suhteen.

21. ehdottaa myös, että jäsenvaltiot kuulevat työmarkkinaosapuolten lisäksi asiaankuuluvia paikallis- ja alueviranomaisia hakuprosessin aikana ja että hakemuksissa esitetään selkeästi täytäntöönpanomenettelyt, jotka koskevat muun muassa eri virastojen keskinäistä koordinointia, yhteydenpitoa työntekijöihin ja saatavilla olevia tukia koskevaa tiedottamista työntekijöille sekä hakumenettelyjä.

22. suosittelee, että hakuohjeissa viitataan myös työmarkkinoiden ennakkointiin ja erityisesti EU:n osaamispanoraamaan⁽³⁾, jotta EGR:sta rahoitettavat toimenpiteet sopisivat paremmin yhteen EU:n työmarkkinoiden tarpeiden kanssa. Komitea katsoo lisäksi, että EGR-asetuksen mukaista liikkuvuusavustusta voitaisiin käyttää siten, että työntekijät voisivat paikata työmarkkinoilla ilmeneviä ammattitaitoisen työvoiman puutteet muualla unionissa.

23. kannattaa pyrkimyksiä yksinkertaistaa kustannusten tukikelpoisuusehtoja. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että jäsenvaltiot ovat haluttomia maksamaan kustannuksia ennen kuin EGR-hakemuksesta on tehty päätös. Komitea toteaa, että tästä seuraa tarpeettomia viivästyksiä ja pettymyksiä työntekijöille ja että tämä heikentää EGR:n tehokkuutta ja uskottavuutta. Komitea katsoo, että tarvitaan suurempi varmuus hakemusten hyväksymisestä, jos työntekijöitä halutaan tukea nopeasti.

24. suosittelee, että hyväksymisprosessia vauhditetaan seuraavassa toimielinten sopimuksessa. Jos näin ei kuitenkaan tapahdu, komitea ehdottaa, että Euroopan komissio maksaa jäsenvaltioille välimaksun hakemuksen alustavan arvioinnin ja tarkistamisen jälkeen, jotta hakemuksen hyväksymisestä saadaan suurempi varmuus, voidaan puuttua irtisanomisten yhteydessä kriittiseen aikatekijään ja voidaan lyhentää viivettä EGR:sta rahoitettavan tuen maksamisessa irtisanotuille työntekijöille.

⁽³⁾ Kuten Eurooppa 2020 -lippulaivahankkeessa "Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma" vahvistetaan.

25. toivoo, että hakemusten laatu paranee sitä mukaa kuin EGR tunnetaan paremmin, ja kannustaa jäsenvaltioita keräämään yhteistä tietoa rahastosta ja sen täytäntöönpanosta. Komitea ehdottaa lisäksi, että Euroopan komissio nimeäisi EGR-hakuprosessista kokemusta omaavia asiantuntijoita, jotka voivat antaa neuvoja hakemuksen valmisteluvaiheessa ja vaihtaa kokemuksia mahdollisten uusien hakijoiden kanssa.

Osarahoituksen määrät

26. kannattaa edelleen ehdotettua korkeampaa EGR:n osarahoitusta yhteisrahoitusresurssien niukkuuden vuoksi ja EGR:n houkuttelevuuden lisäämiseksi, vaikka neuvosto tekikin päätöksen palauttaa osuudeksi 50 prosenttia (tammikuun 1. päivästä 2012).

27. katsoo, että ehdotettu osarahoituksen osuuden porrastusmalli (50–65 prosenttia) ei ole tarkoituksenmukainen.

28. on tyytyväinen siihen, että ehdotus sisältää säännöksen EGR-hakemuksista vastaavien viranomaisten valmistelu-, hallinnointi-, tiedotus- ja mainonta-, valvonta- ja raportointitoimista aiheutuvien kustannusten korvaamisesta (7 artiklan 3 kohta), ja ehdottaa, että korvaus saisi olla enintään 5 prosenttia kokonaiskustannuksista.

EGR:n laajentaminen maatalousalalle

29. ei suosittele ehdotettua EGR:n laajentamista maataloustuottajiin ja korostaa, että kauppasopimuksista käytävissä neuvotteluissa tulee varmistaa johdonmukaisuus yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden kanssa.

30. katsoo, että laajentaminen maatalousalalle siten, että maataloustuottajat voivat mukauttaa toimintaansa maataloudessa ja/tai sen ulkopuolella, on osin epäjohtamukaista yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden kanssa, sillä maatalouspolitiikan tavoitteena on säilyttää maatalous kaikkialla ja suojella alan monimuotoisuutta Euroopan tasolla.

31. pohtii, onko ehdotettu talousarviomäärärahojen jako eli se, että enimmillään 2,5 miljardia euroa (3 miljardin euron kokonaismäärärahoista) varataan maataloussektorille, oikeasuhtainen rahaston tavoitteeseen nähden, kun otetaan huomioon määrärahojen enimmäismäärän lasku, mahdollisten tuensaajien määrän lisääntyminen ja pyrkimykset parantaa EGR:n hyödyntämismahdollisuuksia/kiinnostavuutta. Komitean mielestä tämä vaikuttaa liian suurelta summalta, jos EGR:sta halutaan nopean toiminnan mekanismi, ja liian pieneltä summalta, jos tarkoituksena on korvata maatalous- ja elintarvikealalle ennusteiden mukaan aiheutuvat todelliset menetykset siinä tapauksessa, että eräät kahdenväliset kauppasopimukset toteutuvat.

32. esittää näiden soveltamisalan laajentamista maatalousalalle koskevien perusluonteisten varausten lisäksi seuraavia muita kommentteja tästä ehdotuksen osa-alueesta:

— katsoo, että ehdotus on epämääräinen sen suhteen, milloin EGR:a sovelletaan yksittäisiin maataloustuottajiin. Etenkään

se ei ole selvää, mitkä ovat hyväksyttäviä markkinaolosuhteisiin reagoimiseksi tehtäviä maataloustoiminnan "sopeutuksia".

— katsoo lisäksi, että ehdotetut menettelyt EGR:n tuen saamiseksi maatalousalalla edellyttävät, että komissio antaa useita delegoituja säädöksiä. Tätä asiaa on syytä käsitellä tarkemmin.

— katsoo, että tuen myöntäminen kauppasopimuksen täytäntöönpanoa seuraavien kolmen vuoden ajaksi ei riitä, sillä sopimusten vaikutus maataloustoimintaan ei välttämättä ilmene heti.

— katsoo, että EGR:n ei tulisi maataloussektorilla rajoittua vain maataloustuottajiin ja maatilojen työntekijöihin, vaan sitä tulisi käyttää yksilöllisen tuen antamiseen myös tuotantoketjun loppupään työntekijöille ja toimittajille, joihin kauppasopimukset myös vaikuttavat. Tällainen ala on esimerkiksi elintarvikkeiden jalostusteollisuus.

33. on samaa mieltä siitä, että rahastoa ei tulisi käyttää tulotuen antamiseen kauppasopimuksesta kärsineille maataloustuottajille. Komitea katsoo, että yhteyksiä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon ei ole ehdotuksessa eritelty riittävän tarkkaan, ja kehottaa Euroopan komissiota antamaan lisätietoja asiasta.

Paikallis- ja alueviranomaisten rooli

34. korostaa, että jäsenvaltiot eivät ole hyödyntäneet paikallis- ja alueviranomaisten koko potentiaalia EGR:n käytön yhteydessä, ja muistuttaa kumppanuuden ja monitasohallinnon periaatteesta ⁽⁴⁾ EGR-hakemusten valmistelussa ja täytäntöönpanossa sekä rahaston tehokkuuden seurannassa ja arvioinnissa.

35. toteaa tähänastisten kokemusten perusteella, että EGR:n tuki tehostuu, jos paikalliset toimielimet koordinoivat keskinäistä toimintaansa työntekijöille suunnattua koordinoitua toimenpidepakettia suunniteltaessa ja toteutettaessa ja jos irtisanoitut työntekijät saavat selkeää ja johdonmukaista neuvontaa ja opastusta paikallisilta yhteyspisteiltä.

36. korostaa, että nykyinen asetus antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden valita alueet, jotka voivat hakea EGR:n tukea suoraan. Komitea kannustaakin jäsenvaltioita käyttämään tätä mahdollisuutta entistä säännöllisemmin erityisesti silloin, kun alueilla on koulutukseen liittyvää toimivaltaa ja/tai yritysten tukemiseen ja kehittämiseen liittyviä tehtäviä. Komitea katsoo, että näin

⁽⁴⁾ Kumppanuus ja monitasohallinto vahvistetaan rakennerahastoja ja muita EU:n rahastoja koskevista yleisistä säännöistä annetussa asetuksessa (COM(2011) 615 final).

vältyttäisiin hakemusviivästyksiltä ja valtakunnallisen tason kapasiteettiongelmilta, sillä valtakunnallisilla ministeriöillä ei aina ole tarvittavaa kykyä tai resursseja paikallisten tai alueellisten tukipalvelujen suunnitteluun ja toteutukseen.

37. ehdottaa, että Euroopan komissio laatii tietokannan täytäntöönpanoon liittyvistä parhaista käytänteistä ja että hakuohjeisiin (mainitaan 12 artiklan 2 kohdassa) sisällytetään monitasoista kumppanuutta koskeva kriteeri.

38. katsoo, että tämänhetkisen julkisen talouden velkakriisin aikana ja julkisen talouden budjetteihin sen vuoksi kohdistuvien paineiden vuoksi olisi harkittava EGR:n laajentamista tapauksiin, joissa julkinen sektori vähentää runsaasti työntekijöitä ja joissa tämä vaikuttaa kielteisesti tiettyihin paikallisiin tai alueellisiin työmarkkinoihin.

39. katsoo, että ehdotusta voitaisiin parantaa viittaamalla suoremmin paikallis- ja alueviranomaisiin erityisesti 8 artiklan 2 kohdassa – hakemuksiin tulisi sisältyä tietoa paikallis- ja alueviranomaisten kuulemismenettelyistä, ja niissä olisi mainittava toimenpidepaketin toteuttavat elimet – ja 11 artiklan 4 kohdassa – EGR:n käyttöä koskeva neuvonta paikallis- ja alueviranomaisille.

40. katsoo, että tiedonvälityskanavia on parannettava a) määrittämällä selkeämmät viestintäyhteydet EGR:n hallinnoinnista vastaavien viranomaisten välistä tiedotusta varten sekä Euroopan komissiolta kansallisille ja paikallisille tai alueellisille toimielimille suuntautuvaa tiedotusta varten ja b) tehostamalla henkilökohtaista viestintää tukea saavien työntekijöiden kanssa. Komitea ehdottaa tässä yhteydessä, että perustetaan hakumenettelyä varten yleistä tietoa sisältävät verkkosivut sekä portaali, jonka kautta irtisanotut työntekijät ja tukea tarjoavat elimet voivat vaihtaa henkilötietoja luottamuksellisesti.

II. MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

komission ehdotuksen johdanto-osan 10 kappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Koordinoitua aktiivisten työmarkkinapoliittisten toimenpiteiden pakettia kootessaan jäsenvaltioiden olisi keskityttävä toimenpiteisiin, jotka selvästi parantavat vähennettyjen työntekijöiden työllistettävyyttä. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä siihen, että vähintään 50 prosenttia kohteena olevista työntekijöistä integroituu uudelleen työelämään tai ryhtyy harjoittamaan uutta toimintaa 12 kuukauden kuluessa hakemuksen päivästä.	Koordinoitua aktiivisten työmarkkinapoliittisten toimenpiteiden pakettia kootessaan jäsenvaltioiden olisi keskityttävä toimenpiteisiin, jotka selvästi parantavat vähennettyjen työntekijöiden työllistettävyyttä. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä siihen, että vähintään 50 prosenttia kohteena olevista työntekijöistä integroituu uudelleen työelämään tai ryhtyy harjoittamaan uutta toimintaa 12 kuukauden kuluessa hakemuksen päivästä <u>siitä, kun varat on myönnetty</u> .

Perustelu

Hakemuksen jättämisestä varojen myöntämiseen kuluu keskimäärin 12–17 kuukautta. Monilla jäsenvaltioilla ja alue- ja paikallisviranomaisilla ei ole mahdollisuuksia tarjota rahoitusta tänä aikana. Vaatimus siitä, että vähintään 50 prosenttia työntekijöistä on työllistetty jo 12 kuukauden kuluessa hakemuksen päivästä, saattaa johtaa siihen, että osa jättää hakematta tukea.

Muutosehdotus 2

4 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
4 artikla Toimintakriteerit 2. Pienillä työmarkkinoilla tai poikkeuksellisissa olosuhteissa, jos hakijajäsenvaltio esittää näistä seikoista asianmukaisen selvityksen, tämän artiklan mukaista rahoitustukea koskeva hakemus voidaan kelpuuttaa, vaikka 1 kohdan a ja b alakohdassa asetetut ehdot eivät täyty kokonaan, jos irtisanomisilla on vakava vaikutus työllisyyteen ja paikalliseen talouteen. Jäsenvaltion on täsmennettävä, mikä 1 kohdan a tai b alakohdassa vahvistetuista toimintakriteereistä ei täyty kokonaan.	4 artikla Toimintakriteerit 2. Pienillä työmarkkinoilla tai poikkeuksellisissa olosuhteissa – <u>kuten pienissä jäsenvaltioissa tai syrjäisillä alueilla</u> –, jos hakijajäsenvaltio esittää näistä seikoista asianmukaisen selvityksen, tämän artiklan mukaista rahoitustukea koskeva hakemus voidaan kelpuuttaa, vaikka 1 kohdan a ja b alakohdassa asetetut ehdot eivät täyty kokonaan, jos irtisanomisilla on vakava vaikutus työllisyyteen ja paikalliseen talouteen. Jäsenvaltion on täsmennettävä, mikä 1 kohdan a tai b alakohdassa vahvistetuista toimintakriteereistä ei täyty kokonaan.

Perustelu

Asetuksen johdanto-osan 6 kappaleessa mainitaan jo tämä mahdollisuus, joten oikeusvarmuuden vahvistamiseksi olisi asianmukaista sisällyttää se myös ehdotetun asetuksen artikloihin. Koska ehdotetussa EGR-asetuksessa mainitaan nimenomaisesti ”syriset alueet”, pidämme Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan nojalla ensiarvoisen tärkeänä tehdä selväksi, että syrjäisillä alueilla viitataan nimenomaisesti kyseisessä artiklassa tarkoitettuihin syrjäisimpiin alueisiin, jotta niillä olisi mahdollisuus hyötyä myös mainitunlaisista poikkeuksista, jotka mahdollistaisivat täysimääräisen osallistumisen rahaston toimintaan. Lisäksi on otettava huomioon, että syrjäisimpien alueiden joukossa ovat myös ne Euroopan alueet, joilla työttömyys on suurinta, ja että alueiden talouden pienuuden vuoksi niillä ei ole mahdollisuutta luoda yrityksiä, joissa on vaadittava määrä työntekijöitä EGR-tuen hakemiseksi, mistä johtuen ne joutuisivat selvästi epäedulliseen asemaan.

Muutosehdotus 3

8 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
2. Hakemukseen on sisällyttävä seuraavat tiedot:	2. Hakemukseen on sisällyttävä seuraavat tiedot:
a) perusteltu analyysi työntekijöiden vähentämisen yhteydestä maailmankaupan rakenteiden merkittäviin muutoksiin, odottamattoman kriisin aiheuttamiin alueellisen, paikallisen tai kansallisen talouden vakaviin häiriöihin taikka jäsenvaltion maatalousalan uuteen markkinatilanteeseen, joka on seurausta Euroopan unionin GATT-sopimuksen XXIV artiklan mukaisesti parafoiman kauppasopimuksen tai Maailman kauppajärjestön puitteissa 2 artiklan c alakohdan mukaisesti parafoidun monenvälisen sopimuksen vaikutuksista; analyysin on perustuttava sopivinta tasoa edustaviin tilastollisiin ja muihin tietoihin, joilla 4 artiklassa vahvistettujen toimintakriteerien täyttyminen osoitetaan	a) perusteltu analyysi työntekijöiden vähentämisen yhteydestä maailmankaupan rakenteiden merkittäviin muutoksiin, odottamattoman kriisin aiheuttamiin alueellisen, paikallisen tai kansallisen talouden vakaviin häiriöihin taikka jäsenvaltion maatalousalan uuteen markkinatilanteeseen, joka on seurausta Euroopan unionin GATT-sopimuksen XXIV artiklan mukaisesti parafoiman kauppasopimuksen tai Maailman kauppajärjestön puitteissa 2 artiklan c alakohdan mukaisesti parafoidun monenvälisen sopimuksen vaikutuksista; analyysin on perustuttava sopivinta tasoa edustaviin tilastollisiin ja muihin tietoihin, joilla 4 artiklassa vahvistettujen toimintakriteerien täyttyminen osoitetaan
b) arvio vähennettyjen työntekijöiden määrästä 5 artiklan mukaisesti ja selvitys vähentämisten taustalla olevista tapahtumista	b) arvio vähennettyjen työntekijöiden määrästä 5 artiklan mukaisesti ja selvitys vähentämisten taustalla olevista tapahtumista
c) tapauksen mukaan irtisanovien yritysten, tavarantoimittajien ja jatkojalostajien ja toimialojen yksilöinti sekä kohteena olevien työntekijöiden ryhmät	c) tapauksen mukaan irtisanovien yritysten, tavarantoimittajien ja jatkojalostajien ja toimialojen yksilöinti sekä kohteena olevien työntekijöiden ryhmät
d) työntekijöiden vähentämisten odotettu vaikutus paikallisen, alueellisen tai kansallisen talouden ja työllisyyden suhteen	d) työntekijöiden vähentämisten odotettu vaikutus paikallisen, alueellisen tai kansallisen talouden ja työllisyyden suhteen
e) tuettavien työntekijöiden tueksi tarjottavan koordinoitun yksilöllisten palvelujen paketin kunkin osan ennakointi talousarvio	e) <u>irtisanottujen työntekijöiden profiili ja alustava arvio heidän koulutustarpeistaan ja valmiudestaan perustaa yritys</u>
f) päivämäärät, jolloin 7 artiklan 1 ja 3 kohdassa vahvistetut henkilökohtaiset palvelut ja toimet asianomaisille työntekijöille ja toimet EGR:n toteuttamiseksi aloitettiin tai on tarkoitus aloittaa	f) päivämäärät, jolloin 7 artiklan 1 ja 3 kohdassa vahvistetut henkilökohtaiset palvelut ja toimet asianomaisille työntekijöille ja toimet EGR:n toteuttamiseksi aloitettiin tai on tarkoitus aloittaa
g) menettelyt, joita noudatetaan työmarkkinaosapuolten tai mahdollisten muiden asiaan liittyvien organisaatioiden kuulemiseksi	g) menettelyt, joita noudatetaan <u>irtisanottujen työntekijöiden tai heidän edustajiensa, työmarkkinaosapuolten, paikallis- ja alueviranomaisten</u> tai mahdollisten muiden asiaan liittyvien organisaatioiden kuulemiseksi

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
h) lausunto, jossa vahvistetaan haetun EGR-tuen olevan unionin menettelyllisten ja aineellisoikeudellisten valti-ontukisääntöjen mukaista, sekä lausunto, jossa vahvistetaan, että yksilöllisillä palveluilla ei korvata toimenpiteitä, jotka kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaan kuuluvat yritysten vastuulle	h) lausunto, jossa vahvistetaan haetun EGR-tuen olevan unionin menettelyllisten ja aineellisoikeudellisten valti-ontukisääntöjen mukaista, sekä lausunto, jossa vahvistetaan, että yksilöllisillä palveluilla ei korvata toimenpiteitä, jotka kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaan kuuluvat yritysten vastuulle
i) kansallisen osarahoituksen lähteet	i) <u>osoitus siitä, että tuki täydentää kansallisia tukitoimenpiteitä ja luo synergiaa rakennerahastojen alaisten toimenpide-ohjelmien kanssa</u>
j) tapauksen mukaan lisävaatimukset, jotka on mahdollisesti vahvistettu 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti annetussa delegoidussa säädöksessä.	j) kansallisen osarahoituksen lähteet
	j) tapauksen mukaan lisävaatimukset, jotka on mahdollisesti vahvistettu 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti annetussa delegoidussa säädöksessä.

Perustelu

Lisäyksillä varmistetaan, että EGR:n tukea koskevat hakemukset vastaavat paremmin irtisanottujen työntekijöiden tarpeita ja odotuksia ja että rahoitettavat toimenpiteet täydentävät EU:n ja jäsenvaltioiden toimintakehystä.

Muutosehdotus 4

11 artiklan 4 kohta

Tekninen apu komission aloitteesta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Komission tekninen apu sisältää jäsenvaltioille tarjottavan, EGR:n käyttöä, seurantaa ja arviointia koskevan tiedon ja neuvonnan. Komissio voi myös tarjota tietoa EGR:n käytöstä Euroopan ja kansallisen tason työmarkkinaosapuolille.	Komission tekninen apu sisältää jäsenvaltioille tarjottavan, EGR:n käyttöä, seurantaa ja arviointia koskevan tiedon ja neuvonnan. Komissio <u>tarjoaa</u> myös <u>tarjota selkeää opastusta</u> tietoa EGR:n käytöstä Euroopan ja kansallisen tason työmarkkinaosapuolille <u>sekä paikallis- ja alueviranomaisille.</u>

Perustelu

Itsestään selvä.

Muutosehdotus 5

13 artiklan 1 kohta

Rahoitustuen vahvistaminen

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Komissio arvioi ja ehdottaa mahdollisimman nopeasti, 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti suoritettua arvioinnin perusteella ja ottaen erityisesti huomioon tuettavien työntekijöiden määrän sekä ehdotetut toimet ja arvioidut kustannukset, mahdollisen rahoitustuen määrää, joka voidaan myöntää käytettävissä olevien varojen rajoissa. Määrä saa	Komissio arvioi ja ehdottaa mahdollisimman nopeasti, 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti suoritettua arvioinnin perusteella ja ottaen erityisesti huomioon tuettavien työntekijöiden määrän sekä ehdotetut toimet ja arvioidut kustannukset, mahdollisen rahoitustuen määrää, joka voidaan myöntää käytettävissä olevien varojen rajoissa. Määrä saa

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
olla enintään 50 prosenttia 8 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista arvioituista kokonaiskustannuksista tai enintään 65 prosenttia näistä kustannuksista, kun kyse on hakemuksesta, jonka esittäneen jäsenvaltion alueella ainakin yksi NUTS II tason alue on tukikelpoinen rakennerahastojen lähentymisperiaatteen mukaisesti. Komissio päättää näitä tapauksia arvioidessaan, onko 65 prosentin rahoitusosuus perusteltu.	olla enintään 60 ⁵⁰ prosenttia 8 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista arvioituista kokonaiskustannuksista tai enintään 75 ⁶⁵ prosenttia näistä kustannuksista, kun kyse on hakemuksesta, jonka esittäneen jäsenvaltion alueella ainakin yksi NUTS II tason alue on tukikelpoinen "vähemmän kehittynyt" rakennerahastojen kannalta lähen- ^{ty} tymisperiaatteen mukaisesti tai jonka esittänyt jäsenvaltio saa tukea Euroopan vakausmekanismin (EVM) tai maksutaseasetuksen nojalla. Komissio päättää näitä tapauksia arvioidessaan, onko 75 ⁶⁵ prosentin rahoitusosuus perusteltu.

Perustelu

Euroopan komission ehdotus ei ole tarpeeksi selkeä, varma eikä tasapuolinen. Työllisyysasioiden neuvosto päätti 1. joulukuuta 2011 palauttaa osarahoitusasteeksi 50 prosenttia, mutta muutosehdotuksessa ehdotetaan korkeampaa osarahoitusastetta ja suurempaa osuutta niille jäsenvaltioille, jotka kärsivät pahiten julkisen talouden tämänhetkisen velkakriisin seurauksista. Näin lievitettäisiin yhteisrahoitusresurssien niukkuuden ongelmaa ja tarjottaisiin suurempi varmuus hakemuksia tekeville jäsenvaltioille.

Bryssel 3. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Sosiaalisia muutoksia ja innovaatioita koskeva Euroopan unionin ohjelma”

(2012/C 225/13)

ALUEIDEN KOMITEA

- korostaa tarvetta kohdentaa ohjelman toimet etenkin nuoriin, jotka ovat erityisesti kärsineet kriisistä: nuorista yli 20 prosenttia on työttömiä, joten heidät on asetettava etusijalle. Vastaavasti erityishuomiota olisi kiinnitettävä myös pitkäaikaistyöttömiin, joita on keskimäärin 3,8 prosenttia Euroopan unionin jäsenvaltioiden työikäisistä.
- painottaa olevansa vakuuttunut siitä, että hankkeen sosiaalisia innovaatioita koskevassa osassa on suunnattava huomattavasti komission ehdotusta enemmän varoja todelliseen kokeilutoimintaan, etenkin poliittisilla painopistealueilla toteutettaviin ja erityisesti nuorten sosiaalista osallisuutta edistäviin hankkeisiin.
- vahvistaa, että työntekijöiden maantieteellistä liikkuvuutta on tärkeä tukea unionitasolla, ja katsoo, että Eures on yhä hyödyllisempi väline vain, jos se onnistuu yhdistämään tehokkaasti työn kysynnän ja tarjonnan ja jos sen tuloksia voidaan arvioida tehokkaasti. Komitea korostaa panosta, jonka alueet ja paikallisviranomaiset voivat antaa kyseisellä alalla.
- suhtautuu kuitenkin epäillen päätökseen poistaa sosiaalisia innovaatioita koskevasta ohjelmasta viittaukset sukupuolten tasa-arvoon sekä syrjinnän torjuntaan.

Esittelijä	Enrico ROSSI (IT, PSE), Toskanan aluehallituksen puheenjohtaja
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus sosiaalisia muutoksia ja innovaatioita koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta
	COM(2011) 609 final

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

1. suhtautuu myönteisesti komission päätökseen esittää vuosi 2014–2020 uudet Progress-, mikrorahoitus- ja Eures-asetukset sekä yhdistää ne sosiaalisia muutoksia ja innovaatiota koskevaksi ohjelmaksi.

2. painottaa, että on tärkeää syventää sosiaalisen innovaation käsitettä. Komitea pitää sitä keskeisenä välineenä, jonka avulla voidaan vastata sosiaalisen syrjäytymisen riskeihin ja torjua sosiaalista syrjäytymistä etenkin kriisiaikana, joka uhkaa kyseenalaistaa Euroopan koheesion ja eurooppalaisen yhteiskuntamallin.

3. suhtautuu kuitenkin epäillen päätökseen poistaa sosiaalisia innovaatioita koskevasta ohjelmasta viittaukset sukupuolten tasa-arvoon sekä syrjinnän torjuntaan.

4. korostaa tarvetta kohdentaa ohjelman toimet etenkin nuoriin, jotka ovat erityisesti kärsineet kriisistä: nuorista yli 20 prosenttia on työttömiä, joten heidät on asetettava etusijalle. Vastavasti erityishuomiota olisi kiinnitettävä myös pitkäaikaistyöttömiin, joita on keskimäärin 3,8 prosenttia Euroopan unionin jäsenvaltioiden työikäisistä.

5. korostaa niin ikään tarvetta selkiyttää ”yhteisötalouden” määritelmää ja viittaa tässä yhteydessä Euroopan parlamentin mietintöön osuus- ja yhteisötaloudesta ⁽¹⁾.

6. korostaa, että on tärkeää käyttää johdonmukaisesti tässä tarkasteltavaan ohjelmaan kohdennettuja varoja ja Euroopan sosiaalirahaston varoja. Komitea painottaa, että komission ja alueviranomaisten on sitouduttava tällaiseen johdonmukaisuuteen komission määrittelemien toimien avulla. Näin voidaan tehdä jo määriteltäessä tarjouspyyntöihin sovellettavia suuntaviivoja sekä hankkeiden arviointimenettelyjä.

7. painottaa olevansa vakuuttunut siitä, että hankkeen sosiaalisia innovaatioita koskevassa osassa on suunnattava huomattavasti komission ehdotusta enemmän varoja todelliseen kokeilu-toimintaan, etenkin poliittisilla painopistealueilla toteutettaviin ja erityisesti nuorten sosiaalista osallisuutta edistäviin hankkeisiin.

8. vahvistaa mikroluottojen merkityksen nykyisessä poliittisessa ja taloudellisessa tilanteessa. Mikroluottojen tarkoituksena on auttaa ihmisiä (etenkin nuoria ja naisia) käynnistämään tai kehittämään omaa yritystoimintaa tai parantamaan toimintavalmiuksiaan.

9. korostaa, että myös tällä alalla on kiinnitettävä ensisijaisesti huomiota heikossa ja uhanalaisessa asemassa oleviin yhteiskuntaryhmiin tai sosiaalisiin yrityksiin. Komitea muistuttaa mikrorahoituskokeilujen tähän mennessä osoittamasta tehokkuudesta niin investointien onnistumista kuin vähäistä lainojen hoitamattomuuttakin ajatellen.

10. vahvistaa, että työntekijöiden maantieteellistä liikkuvuutta on tärkeää tukea unionitasolla, ja katsoo, että Eures on yhä hyödyllisempi väline vain, jos se onnistuu yhdistämään tehokkaasti työn kysynnän ja tarjonnan ja jos sen tuloksia voidaan arvioida tehokkaasti. Komitea korostaa panosta, jonka alueet ja paikallisviranomaiset voivat antaa kyseisellä alalla.

11. muistuttaa, että työntekijöiden maantieteellisellä liikkuvuudella unionissa on edelleen huomattavia konkreettisia esteitä toimielinten sitoutumisesta huolimatta. Tämä koskee erityisesti työntekijöitä, jotka asuvat mantereen syrjäseuduilla tai unionin uloimilla alueilla.

12. kehottaa parantamaan arviointimenettelyjä, jotta koko ohjelman vaikutukset saadaan selville. Komitea kehottaa komissiota toteuttamaan käynnissä olevien vastaavien ohjelmien suunnitellut loppuarvioinnit pikaisesti ja tekemään tarvittaessa muutoksia uusiin ohjelmiin.

13. **korostaa, että sosiaalisen innovaation** avulla voidaan reagoida sosiaalisen syrjäytymisen riskeihin ja torjua alkanutta sosiaalista syrjäytymistä etenkin kriisiaikana, joka uhkaa kyseenalaistaa Euroopan koheesion ja eurooppalaisen yhteiskuntamallin. Komitea muistuttaa, että on olemassa todellinen ”sukupuolvikriisin” uhka, jonka seurauksia yhteiskuntamallimme ja demokraattiseen järjestelmäämme voidaan vain arvailla. Komitea pyytääkin unionia kantamaan vastuunsa ja edistämään sosiaalisia kokeilutoimia ja levittämään niihin perustuvia hyviä käytänteitä, jotta kehitetään tehokkaita toimintamalleja, joita voidaan soveltaa koko unionissa.

14. muistuttaa **mikrorahoitusvälinettä** käsittelevästä 7. loka-kuuta 2009 annetusta komitean lausunnosta ⁽²⁾ sekä siitä, että mikrorahoitusvälineellä saattaa olla merkittävä syrjäytymistä torjuva ja osallistamista tukeva tehtävä. Komitean huomiot välineen kohderyhmien määrittelystä sekä tarkennus, ettei välinettä ole tarkoitettu kulutuksen rahoittamiseen vaan sellaisten pienten innovatiivisten tai sosiaalisten yritysten perustamiseen tai vakiinnuttamiseen, jotka perinteisesti jäivät pankkipalvelujen ulkopuolelle, tarkentavat välineen tehtävää. Komitea korostaa, että unionin toimet ovat toissijaisia, eli niillä tuetaan mikroluottoja tarjoavia kansallisia, alueellisia tai paikallisia toimijoita. Komitea

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin mietintö osuus- ja yhteisötaloudesta, 2008/2250(INI).

⁽²⁾ ”Progress-mikrorahoitusjärjestely”, CdR 224/2009.

painottaa myös, että välineen merkitys perustuu siihen, että sen avulla voidaan luoda edunsaajaryityksille tehokas itseään ylläpitävä järjestelmä, jossa käytettävissä olevia varoja kierrätetään korkean takaisinmaksuasteen ansiosta. Komitea toivookin selkeää EU:n sääntelyä, jolla vahvistetaan yhteiset säännökset tavoitteena yhtenäistää tai yleistää mikroluottoihin liittyvät käytänteet unionitasolla. Komitea kiinnittää lisäksi komission huomion siihen, että on olemassa useita onnistuneita esimerkkejä voittoa tavoittelemattomista yhteisöistä, jotka jo nykyisin tekevät erinomaista työtä tarjoamalla mikroluottoja. Tämän toiminnan säilyttämiseksi on tärkeää, ettei EU luo alalle omaa rinnakkaisjärjestelyään vaan sen sijaan tukee jo tehtävää työtä.

15. kehottaa **Euresin** osalta komissiota tehostamaan väli- nettä siten, että sovitetaan yhteen kysyntä ja tarjonta ja hyödyn- netään kansallisia ja alueellisia työvoimapalveluja. Komitea toi- voo, että Euresissa otettaisiin nykyistä enemmän huomioon en- simmäistä työpaikkaa hakevien nuorten tarpeet edistämällä nii- den henkilöiden liikkuvuutta, joilla ei ole työkokemusta. Samalla on otettava huomioon, että päteville nuorille työntekijöille on kysyntää myös monissa pienemmissä kaupungeissa ja maaseutu- alueilla. Komitea korostaa myös tarvetta löytää kunnianhimoisia ratkaisuja ongelmaan, joka johtuu työntekijöiden vapaata liikku- vuutta haittaavista esteistä, kuten kaukaisesta etäisyydestä man- tereeseen. Euresilla tulisi puuttua näihin esteisiin eikä rajoittua vain tarjoamaan sopivia työnvälityspalveluja.

Erityiskysymyksiä

16. on huolissaan siitä, että nykyiseen Progress-ohjelmaan nähden ohjelmasta on poistettu sukupuolten tasa-arvoa ja syrji- mättömyyttä koskeva viittaus. Tässä piilee kaksi merkittävää vaaraa: huomion siirtäminen tarpeesta poistaa tasa-arvoa haitta-avat sosiaaliset esteet pelkkään perinteiseen oikeuksien tunnus- tamiseen sekä innovatiivisten toimien pirstaloituminen sosiaa- lialalla.

17. toteaa, että ohjelman budjetti jää tarvetta alhaisemmaksi erityisesti sosiaalisten kokeiluhankkeiden osalta, vaikka komissio ehdottaa, että 17 prosenttia budjetista käytettäisiin tähän tarkoi- tukseen.

18. pitää mikrorahoituksen osalta tarpeellisenä toistaa vuonna 2009 annetussa lausunnossa esittämänsä kannan ottaen huomioon, että Euroopan investointipankin ja Euroopan inves- tointirahaston yhteisrahoittamaa ohjelmaa on sovellettu vasta vähän yli vuoden. Komitea muistuttaa, että erityistä lisähuo- miota olisi kiinnitettävä erityistoiimiin mikroluoton tarjoajien tukemiseksi, jotta ne saavuttaisivat tasapainon ja kestäkyvyn vähimmäisedellytykset. On muistettava, että mikrorahoitusto- mien tehokkuus riippuu tiiviisti mikroluoton tarjoajien koosta ja niiden tarjoamien palvelujen laadusta. Tästä syystä olisi kan- nustettava ja tuettava valtakunnallisia ja/tai alueellisia mikrora- hoitusverkkoja, jotka toimitisivat yksittäisiä paikallisia tarjoajia tukevana palvelurakenteena.

19. painottaa EU:n toiminnan johdonmukaisuuden tarvetta toteutettaessa useita ohjelmia innovoinnin ja mikroluottojen alalla. Komitea toivoo, että sosiaalisia muutoksia ja innovaatioita koskevan ohjelman ja Euroopan sosiaalirahaston yhtenäisyyttä parannetaan, kun otetaan huomioon, että näillä on eri hallinto- tahot – ohjelman osalta komissio ja sosiaalirahaston osalta jä- senvaltio- ja aluetason viranomaiset. Komitea esittää, että kysee- seen voi tulla kolme ratkaisua: alueiden sitoumus käyttää sosiaa- lirahastoa tai muita rahastoja soveltaakseen ohjelmassa hyviksi osoittautuneita käytänteitä; alueiden komitean mahdollisuus an- taa yhtenäisyyttä koskevia esityksiä tarjouspyyntöjen julkaisun yhteydessä; kyseisten alueiden tai paikallisviranomaisten mah- dollisuus esittää kantansa yksittäisiin hankkeisiin silloin, kun se on hankkeiden alueellisuuden kannalta asianmukaista, jotta varmistetaan yhteisvaikutus ja koordinointi Euroopan sosi- aalirahaston käytön kanssa.

20. toteaa lopuksi, että ohjelman kolmen lohkon vuoksi on vaikea arvioida entistä tarkemmin tehokkuutta erityisesti mikro- rahoituksen ja Euresin osalta, jotta tiedettäisiin, mitä on tehty tai montako henkilöä on kyseisen ohjelman ansiosta tosiasiaassa löytänyt työpaikan. Komitea katsoo, että komission olisi sitou- duttava esittämään nykyistä nopeammin käynnissä olevien oh- jelmien arviointituloksia, jotka on määrä esittää vasta uusien ohjelmien käynnistämisen jälkeen, sekä mahdollisesti muutta- maan ja täydentämään uusia ohjelmia.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Johdanto-osan 19 kappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(19) Perussopimuksen 9 artiklan mukaisesti ohjelmalla olisi varmistettava, että korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen sekä sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen liittyvät vaatimukset otetaan huomioon unionin politiikan ja toimien määrittelyssä ja täytäntöönpanossa.	(19) Perussopimuksen 9 artiklan ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti ohjelmalla olisi varmistettava, että korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen sekä sosiaa- lisen syrjäytymisen torjumiseen liittyvät vaatimukset otetaan huomioon unionin politiikan ja toimien mää- rittelyssä ja täytäntöönpanossa.

Perustelu

On välttämätöntä korostaa, että ohjelman täytäntöönpanon on oltava johdonmukaista Eurooppa 2020 -strategian kanssa.

Muutosehdotus 2

4 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
4 artikla	4 artikla
<i>Ohjelman yleistavoitteet</i>	<i>Ohjelman yleistavoitteet</i>
1. Ohjelmalla pyritään saavuttamaan seuraavat yleistavoitteet:	1. Ohjelmalla pyritään saavuttamaan seuraavat yleistavoitteet:
(a) Vahvistetaan unionin tavoitteiden omaksumista työllisyys-, sosiaali- ja työolojen alalla keskeisten unionin ja kansallisten poliittisten päättäjien samoin kuin muiden asiaan liittyvien osapuolten parissa, jotta saadaan aikaan konkreettisia ja koordinoituja toimia sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla.	(a) Vahvistetaan unionin tavoitteiden omaksumista työllisyys-, sosiaali- ja työolojen alalla keskeisten unionin ja kansallisten poliittisten päättäjien samoin kuin muiden asiaan liittyvien osapuolten parissa, jotta saadaan aikaan konkreettisia ja koordinoituja toimia sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla.
(b) Tuetaan riittävien, saavutettavien ja tehokkaiden sosiaalisen suojelun järjestelmien ja työmarkkinoiden kehittämistä ja helpotetaan poliittisia uudistuksia edistämällä hyvää hallintotapaa, vastavuoroista oppimista ja sosiaalisia innovaatioita.	(b) Tuetaan riittävien, saavutettavien ja tehokkaiden sosiaalisen suojelun järjestelmien ja työmarkkinoiden kehittämistä ja helpotetaan poliittisia uudistuksia edistämällä <u>kaikkien asianomaisten sidosryhmien osallistumista</u> , hyvää hallintotapaa, vastavuoroista oppimista ja sosiaalisia innovaatioita.
(c) Nykyaikaistetaan unionin lainsäädäntö järkevän sääntelyn periaatteiden mukaiseksi ja varmistetaan, että työoloihin liittyviä unionin lakeja sovelletaan tehokkaasti.	(c) Nykyaikaistetaan unionin lainsäädäntö järkevän sääntelyn periaatteiden mukaiseksi ja varmistetaan, että työoloihin liittyviä unionin lakeja sovelletaan tehokkaasti.
(d) Edistetään työntekijöiden alueellista liikkuvuutta ja parannetaan työllisyysmahdollisuuksia kehittämällä kaikille avoimia unionin työmarkkinoita.	(d) Edistetään työntekijöiden alueellista liikkuvuutta ja parannetaan työllisyysmahdollisuuksia kehittämällä kaikille avoimia unionin työmarkkinoita.
(e) Edistetään työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta lisäämällä mikrorahoituksen saatavuutta heikommassa asemassa oleville ryhmille ja mikroyrityksille ja lisäämällä sosiaalisten yritysten rahoitusten saantia.	(e) Edistetään työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta lisäämällä mikrorahoituksen saatavuutta <u>nuorille</u> , heikommassa asemassa oleville ryhmille ja mikroyrityksille ja lisäämällä sosiaalisten yritysten rahoitusten saantia.
	(f) <u>Tuetaan kaikkien asianomaisten toimijoiden aktiivista osallistumista jo sovittujen EU:n painopisteiden seurantaan. Näitä ovat esimerkiksi aktiivinen osallisuus, asunnottomuuden ja asuntomarkkinoilta syrjäytymisen torjunta sekä lasten köyhyyden, energiaköyhyyden ja maahanmuuttajien ja etnisten vähemmistöjen köyhyyden torjunta.</u>

Perustelu

B alakohta: On tarpeen edistää kaikkien asianomaisten sidosryhmien osallistumista sosiaaliturvajärjestelmien kehittämiseen. D alakohta: Mikrorahoitus voi olla nuorille ainoa keino yrityksen perustamiseen tai kehittämiseen. F alakohta: Kaikkien asianomaisten toimijoiden aktiivinen osallistuminen on ohjelman perusedellytyksiä.

Muutosehdotus 3

5 artiklan 2 kohdan a alakohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
5 artikla	5 artikla
Talousarvio	Talousarvio
1. ...	1. ...
2. Edellä olevassa 3 artiklan 1 kohdassa säädetyille lohkoille osoitetaan seuraavat ohjeelliset prosenttiosuudet:	2. Edellä olevassa 3 artiklan 1 kohdassa säädetyille lohkoille osoitetaan seuraavat ohjeelliset prosenttiosuudet:
(a) Progress-lohkolle 60 prosenttia, josta vähintään 17 prosenttia sosiaalisten kokeilujen edistämiseen menetelmänä, jolla voidaan testata ja arvioida innovatiivisia ratkaisuja niiden hyödyntämisen laajentamiseksi	(a) Progress-lohkolle 60 prosenttia, josta vähintään 17 25 prosenttia sosiaalisten kokeilujen edistämiseen menetelmänä, jolla voidaan testata ja arvioida innovatiivisia ratkaisuja niiden hyödyntämisen laajentamiseksi ja vähintään 10 prosenttia nuorisotyöttömyyden torjuntaan; prosenttiosuus voidaan kaksinkertaistaa tuetaessa poliittisten painopisteiden piiriin kuuluvia sosiaalisia kokeiluhankkeita muun muassa nuorten osallisuuden alalla 20. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Mahdollisuuksia nuorille -aloite” mukaisesti ja sopusoinnussa Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeen ”Nuoret liikkeellä” toteuttamisen kanssa
(b) Eures-lohkolle 15 prosenttia	(b) Eures-lohkolle 15 prosenttia
(c) Mikrorahoitus ja sosiaalinen yrittäjyys -lohkolle 20 prosenttia.	(c) Mikrorahoitus ja sosiaalinen yrittäjyys -lohkolle 20 prosenttia.
Jäljellä olevat 5 prosenttia jaetaan lohkojen välillä vuosittain poliittisten prioriteettien mukaisesti.	...

Perustelu

Varsinkin viimeaikaisten tilastotietojen valossa on hyvin tärkeää korostaa tarvetta kiinnittää erityistä huomiota konkreettisiin kokeiluihin ja nuorisotyöttömyyden torjuntaan.

Muutosehdotus 4

8 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Johdonmukaisuus ja täydentävyys	Johdonmukaisuus ja täydentävyys
1. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että ohjelman puitteissa toteutetut toimet ovat johdonmukaisia unionin muiden toimien kanssa ja täydentävät niitä; tällaisia ovat etenkin Euroopan sosiaalirahastoon kuuluvat toimet sekä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun, oikeusasioiden ja perusoikeuksien, yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen sekä nuorisopolitiikan, tutkimuksen ja innovaation, yrittäjyyden, terveyden, laajentumisen ja ulkosuhteiden sekä yleisen talouspolitiikan alalla toteutetut toimet.	1. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että ohjelman puitteissa toteutetut toimet ovat johdonmukaisia unionin muiden toimien kanssa ja täydentävät niitä; tällaisia ovat etenkin Euroopan sosiaalirahastoon, Euroopan aluekehitysrahastoon (EAKR) ja tutkimuksen ja innovoinnin Horisontti 2020 -ohjelmaan kuuluvat toimet sekä sosiaalisen suojelun ja osallisuuden , työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun, oikeusasioiden ja perusoikeuksien, yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen sekä nuorisopolitiikan, tutkimuksen ja innovaation, yrittäjyyden, terveyden, laajentumisen ja ulkosuhteiden sekä yleisen talouspolitiikan alalla toteutetut toimet. Tätä varten jäsenvaltio-, alue- ja paikallistason viranomaiset asettavat unionin ja etenkin Euroopan sosiaalirahaston varoja jakaamaan etusijalle onnistuneiden kokeilujen jatkotoimet. Jotta varmistetaan hankkeiden ja aluesuunnittelun yhtenäisyys, esitettyyn hankkeeseen ja/tai Euroopan sosiaalirahaston toimintaohjelmiin suoraan osallistuvia alueita on kuultava, jotta ne voivat komission antamassa määräajassa laatia hankkeita koskevan lausunnon edellä mainitusta yhtenäisyydestä. Lausuntoa voidaan hyödyntää hankkeita arvioitaessa.

Perustelu

Unionin ja jäsenvaltioiden varojen suhteellisen vähäisyyden vuoksi on erittäin tärkeää varmistaa varojen käytön yhtenäisyys ja yhteisvaikutus. Tämän vuoksi on vahvistettava kokeilutoimien, hyvien käytänteiden määrittelyn sekä toimintarahastoista, kuten EAKR:sta ja etenkin ESR:sta, rahoitettujen toimien operatiivista jatkuvuutta. Monissa tapauksissa on tärkeää tarkistaa kokeilutoimista aiheutuvien menojen ja niitä seuraavien toimintamenojen välinen johdonmukaisuus toimivaltaisten alueviranomaisten antamien suuntaviivojen pohjalta, rajoittamatta kuitenkaan komission päätösvaltaa hyväksyä hankkeita asianomaisten säännösten mukaisesti.

Muutosehdotus 5

13 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<i>Seuranta</i> Ohjelman säännöllistä seurantaa ja sen toimintalinjoihin ja rahoitusprioriteetteihin tarvittavia mahdollisia mukautuksia varten komissio laatii joka toinen vuosi seurantaraportit ja lähettää ne Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Näissä raporteissa käsitellään ohjelman tuloksia sekä sitä, missä määrin sukupuolten tasa-arvoon ja syrjimättömyyteen liittyvät näkökohdat, mukaan lukien esteettömiin mahdollisuuksiin liittyvät seikat, on otettu huomioon sen toimissa.	<i>Seuranta</i> Ohjelman säännöllistä seurantaa ja sen toimintalinjoihin ja rahoitusprioriteetteihin tarvittavia mahdollisia mukautuksia varten komissio laatii joka toinen vuosi seurantaraportit ja lähettää ne Euroopan parlamentille, ja neuvostolle <u>ja alueiden komitealle</u> . Näissä raporteissa käsitellään ohjelman tuloksia sekä sitä, missä määrin sukupuolten tasa-arvoon ja syrjimättömyyteen liittyvät näkökohdat, mukaan lukien esteettömiin mahdollisuuksiin liittyvät seikat, on otettu huomioon sen toimissa.

Perustelu

Monet ohjelmassa suunnitellut toimet vaikuttavat merkittävästi alueellisiin toimiin tai perustuvat niihin. Tämän vuoksi alueiden komitean on voitava tehdä komissiolle esityksiä aluepolitiikan mukaisiksi toimiksi.

Muutosehdotus 6

22 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<i>Erityistavoitteet</i> Edellä olevassa 4 artiklassa säädettyjen yleistavoitteiden lisäksi Mikrorahoitus ja sosiaalinen yrittäjyys -lohkossa on seuraavat erityistavoitteet: 1. Lisätään mikrorahoituksen saatavuutta seuraaville tahoille: (a) henkilöt, jotka ovat menettäneet tai ovat vaarassa menettää työpaikkansa tai joilla on vaikeuksia päästä tai palata työmarkkinoille, ja henkilöt, joita uhkaa sosiaalinen syrjäytyminen, sekä heikommassa asemassa olevat henkilöt, joilla on heikommassa mahdollisuudet saada luottoa tavanomaisilta luottomarkkinoilta ja jotka haluavat käynnistää oman mikroyrityksen tai kehittää sitä (b) mikroyritykset ja etenkin ne, jotka työllistävät a alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä.	<i>Erityistavoitteet</i> Edellä olevassa 4 artiklassa säädettyjen yleistavoitteiden lisäksi Mikrorahoitus ja sosiaalinen yrittäjyys -lohkossa on seuraavat erityistavoitteet: 1. <u>Karsitaan mahdollisimman paljon ja pyritään välttämään hallinnollisia esteitä, jotka heikentävät seuraavien tahojen mahdollisuuksia saada lisätään mikrorahoituksen saatavuutta seuraaville tahoille:</u> (a) henkilöt, jotka ovat menettäneet tai ovat vaarassa menettää työpaikkansa tai joilla on vaikeuksia päästä tai palata työmarkkinoille, ja henkilöt, joita uhkaa sosiaalinen syrjäytyminen, <u>nuoret</u> sekä heikommassa asemassa olevat henkilöt, joilla on heikommassa mahdollisuudet saada luottoa tavanomaisilta luottomarkkinoilta ja jotka haluavat käynnistää oman mikroyrityksen tai kehittää sitä <u>yksin tai yhdessä muiden samassa tilanteessa olevien henkilöiden kanssa; mikrorahoituksen muodossa annettavan tuen lisäksi mikroyrityksen perustamisesta tai kehittämisestä kiinnostuneiden olisi voitava hyötyä mentorointi- ja koulutusohjelmista.</u> (b) mikroyritykset ja etenkin ne, jotka työllistävät a alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä.

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
2. Parannetaan mikroluoton tarjoajien institutionaalisia valmiuksia.	2. Parannetaan mikroluoton tarjoajien institutionaalisia valmiuksia <u>parantamalla niiden toimintaedellytyksiä ja kestäkykyä.</u>
3. Tuetaan sosiaalisten yritysten kehittämistä etenkin helpottamalla rahoituksen saantia.	3. <u>Tuetaan a alakohdassa tarkoitetuille henkilöille suunnattua mentorointia ja koulutusta, jotta he voivat käynnistää oman yrityksen tai kehittää sitä.</u> 3.4. Tuetaan sosiaalisten yritysten kehittämistä etenkin helpottamalla rahoituksen saantia.

Perustelu

Kohtaan 1 tehty muutos on tarpeen, jotta voidaan tarkentaa tuotantotarkoituksiin tai ammatillista kehittämistä varten mikroluottoa saavia lopullisia kohderyhmiä. Toisella muutoksella korostetaan Euroopan komission ja mikroluottojen parissa toimivien kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden jo esiin tuomaa ongelmaa etenkin aikoina, jolloin yrittäjyyttä – myös pienyrityksiä – on kannustettava ja edistettävä.

Muutosehdotus 7

23 artikla

Komission ehdotus	Muutosehdotus
Osallistuminen	Osallistuminen
1. Mikrorahoitus ja sosiaalinen yrittäjyys -lohkoon voivat osallistua kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa maissa toimivat julkiset ja yksityiset elimet, jotka tarjoavat näissä maissa	1. Mikrorahoitus ja sosiaalinen yrittäjyys -lohkoon voivat osallistua kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa maissa toimivat julkiset ja yksityiset elimet, jotka tarjoavat näissä maissa
(a) mikrorahoitusta henkilöille ja mikroyrityksille	(a) mikrorahoitusta henkilöille ja mikroyrityksille
(b) rahoitusta sosiaalisille yrityksille.	(b) rahoitusta sosiaalisille yrityksille.
2. Niiden julkisten ja yksityisten elinten, jotka toteuttavat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa, on lopullisten tuensaajien tavoittamiseksi sekä kilpailukykyisten ja elinkelpoisten mikroyritysten luomiseksi tehtävä tiivistä yhteistyötä niiden organisaatioiden kanssa, jotka valvovat mikroluottojen lopullisten tuensaajien etuja, sekä niiden, erityisesti Euroopan sosiaalirahastosta tuettujen organisaatioiden kanssa, jotka tarjoavat mentorointi- ja koulutusohjelmia lopullisille tuensaajille.	2. Niiden julkisten ja yksityisten elinten, jotka toteuttavat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa, on lopullisten tuensaajien tavoittamiseksi sekä kilpailukykyisten ja elinkelpoisten mikroyritysten luomiseksi tehtävä tiivistä yhteistyötä niiden organisaatioiden kanssa, jotka valvovat mikroluottojen lopullisten tuensaajien etuja, sekä niiden, erityisesti Euroopan sosiaalirahastosta tuettujen organisaatioiden kanssa, jotka tarjoavat mentorointi- ja koulutusohjelmia lopullisille tuensaajille.
3. Julkisten ja yksityisten elinten, jotka toteuttavat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa, on noudatettava hyvää hallintotapaa, hallinnointia ja kuluttajansuojaa koskevia korkeita standardeja mikroluottojen tarjoajien europaalaisten käytännesääntöjen ("European Code of Good Conduct for Microcredit Provision") periaatteiden mukaisesti ja pyrittävä erityisesti estämään henkilöiden ja yritysten ylivelkaantuminen.	3. Julkisten ja yksityisten elinten, jotka toteuttavat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimintaa, on noudatettava hyvää hallintotapaa, hallinnointia ja kuluttajansuojaa koskevia korkeita standardeja mikroluottojen tarjoajien europaalaisten käytännesääntöjen ("European Code of Good Conduct for Microcredit Provision") periaatteiden mukaisesti ja pyrittävä erityisesti estämään <u>sellaisen toiminnan yleistymisen, jossa tarjotaan erittäin korkeakorkoisia mikroluottoja ja yleensä ehdoin, jotka johtavat</u> henkilöiden ja yritysten ylivelkaantumise seen .

Bryssel 3. toukokuuta 2012

Alueiden komitean
puheenjohtaja
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta ja maaseudun kehittämistä vuoden 2013 jälkeen koskevat säädösehdotukset”

(2012/C 225/14)

ALUEIDEN KOMITEA

- katsoo, että komission ehdotukset ovat edelleen liian kaukana YMP:n perusteellisesta uudistuksesta, joka olisi kuitenkin välttämätön eurooppalaisen maatalouden ja maaseutualueiden säilyttämisen kannalta.
- katsoo, että komissio tekee strategisen virheen asettaessaan jälkikäteen tapahtuvan kriisinhallinnan etusijalle markkinoiden ennakoivan sääntelyn sijaan.
- kehottaa komissiota pohtimaan uudelleen erilaisten kiintiöjärjestelmien poistamista.
- katsoo, että on keskeisen tärkeää tasapainottaa voimasuhteita elintarvikkeiden tuotantoketjussa tuottajien hyväksi.
- katsoo, että Euroopan unionin kauppapolitiikan tarkistus on ratkaisevan tärkeää maatalousalan kannalta.
- pitää tärkeänä komission ehdottamaa tukien tasapainottamista, mutta katsoo komission ehdotuksen olevan riittämätön parantamaan pienten ja keski suurten maatilojen kilpailukykyä.
- kehottaa komissiota laskemaan tuen asteittaisen vähentämisen kynnysarvoja 100 000 eurosta alkaen ja asettamaan tuelle tilakohtaisen 200 000 euron katon.
- kehottaa laatimaan alustavan aikataulun EU:n tasolla tapahtuvalle täydelliselle yhdenmukaistamiselle.
- katsoo, että jäsenvaltioiden tulisi voida osoittaa 10 prosenttia vuosittaisesta kansallisesta enimmäismäärästä mekanismiin, jolla tuetaan luonnonolosuhteista johtuvista ja erityisistä rajoitteista kärsiviä alueita.
- pitää oleellisena, että turvataan asianmukaiset varat paikallisten infrastruktuurien kehittämiseen maaseutualueilla Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston puitteissa sekä maaseutukuntien mahdollisuudet saada koheesiopolitiikan varoja EAKR:stä yleisen maaseudun kehittämispolitiikan puitteissa.
- suosittelee, että uudistuksen yhteydessä noudatettaisiin laajemmin toissijaisuusperiaatetta, jotta jäsenvaltiolla ja alueilla olisi joustavammat toimintamahdollisuudet.
- toivoo, että ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille myönnettävän tuen käyttöönottomahdollisuus voi johtaa alueellisten sopimusten allekirjoittamiseen alueviranomaisten ja maataloustuottajaryhmien välillä.
- kehottaa ottamaan maaseutualueiden edustajat täysipainoisesti mukaan kumppanuussopimusten laatimiseen.

Esittelijä	René SOUCHON (FR, PSE), Auvergnen aluevaltuuston puheenjohtaja
Viiteasiakirjat	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä – COM(2011) 625 final/2 Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (YMJ-asetus) – COM(2011) 626 final/2 Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen – COM(2011) 627 final/2 Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta – COM(2011) 628 final/2 Ehdotus – Neuvoston asetukset maataloustuotteiden yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien tiettyjen tukien ja vientitukien vahvistamista koskevien toimenpiteiden määrittämisestä – COM(2011) 629 final Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 muuttamisesta viljelijöille vuonna 2013 myönnettävien suorien tukien soveltamisen osalta – COM(2011) 630 final Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta tilatukijärjestelmän ja viininviljelijöille myönnettävän tuen osalta – COM(2011) 631 final

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

YMP:n painopistealat

1. hyväksyy Euroopan komission tulevalle yhteiselle maatalouspolitiikalle määrittelemät tavoitteet, jotka liittyvät luonnonvarojen kestäväan hallintaan, elintarviketurvallisuuteen, maatalouden harjoittamiseen koko EU:n alueella, tasapainoiseen aluekehitykseen, unionin koko maataloustuotannon kilpailukykyyn sekä YMP:n yksinkertaistamiseen.

2. katsoo kuitenkin, että komission ehdotukset ovat edelleen liian kaukana yhteisen maatalouspolitiikan perusteellisesta uudistuksesta, joka olisi kuitenkin välttämätön eurooppalaisen maatalouden ja maaseutualueiden säilyttämisen kannalta ja jossa

olisi otettava huomioon eurooppalaisten maatalojen tarpeet, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta määrätään, sekä taattava eurooppalaisten maataloustuottajien yhdenvertainen kohtelu.

3. katsoo, että yhteisen maatalouspolitiikan on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti taattava maatalousväestölle kohtuullinen elintaso suhteessa koko yhteiskuntaan. Tämän tavoitteen tueksi tarvitaan markkinoiden vakauttamiseen tähtäviä toimenpiteitä, joilla taataan säännönmukaiset tuottajahinnat ja samalla myös kohtuulliset hinnat kuluttajille.

4. pitää tärkeänä komission ehdottamaa tukien tasapainottamista, mutta katsoo komission ehdotuksen olevan riittämätön parantamaan pienten ja keski suurten maatalojen, luonnonolosuhteista johtuvista rajoitteista kärsivien alueiden ja saarialueiden sekä eräiden heikentyneiden toimialojen kilpailukykyä. Komitea toivoo lisäksi, että tasapainottamisen varmistamiseksi otettaisiin huomioon muitakin kriteereitä, erityisesti työllisyys.

5. suosittelee, että uudistuksen yhteydessä noudatettaisiin laajemmin toissijaisuusperiaatetta, jotta jäsenvaltiolla ja alueilla olisi joustavammat toimintamahdollisuudet.

6. pitää erityisen tärkeänä, että yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanon hallinnollisia sääntöjä yksinkertaistetaan maataloustuottajien kannalta, mutta katsoo, että yksinkertaistaminen ei saa johtaa huomioon otettavien kriteerien liialliseen yhdenmukaistamiseen, mikä olisi vahingollista paikallisten ja alueellisten erityispiirteiden kannalta.

7. pitää tärkeänä, että yhteisen maatalouspolitiikan kautta edistetään nykyistä enemmän maataloustuotannon laatua. Tämä koskee erityisesti virallisen laatumerkin alaisia tuotteita. Komitea kehottaakin Euroopan komissiota sovittamaan yhteisen maatalouspolitiikan ja laatupolitiikan paremmin yhteen.

Markkinoiden sääntely

8. pitää komission ehdottamia markkinoiden sääntelytoimenpiteitä pettymyksenä ja katsoo niiden olevan selkeä askel taaksepäin yhteisen maatalouspolitiikan kehityksessä. Vaikka markkinoiden vakauttaminen on kirjattu Lissabonin sopimukseen, komissio ei ehdota minkäänlaista tehokasta julkista tuotannonvalvontamekanismia.

9. katsoo, että komissio tekee strategisen virheen asettaessaan jälkikäteen tapahtuvan kriisinhallinnan etusijalle sen sijaan, että sääntelyn avulla pyrittäisiin torjumaan hintojen epävakautta tehokkaasti ja vähemmän kustannuksin.

10. kehottaa komissiota pohtimaan uusien vaikutustenarviointien valmistuttua uudelleen eri kiintiö- ja tuotanto-oikeusjärjestelmien (sokeri, maito, viiniköynnösten istutusoikeudet) poistamista erityisesti epäsuotuisilla alueilla ja ennen kaikkea vuoroalueille.

11. kehottaa komissiota säilyttämään yhteisön suosituimmuusasemaan liittyvät mekanismit⁽¹⁾ ja asettamaan etusijalle (yksityiset ja julkiset) interventio- ja varastointimekanismit.

12. katsoo, että mikäli komission seuraavalle yhteiselle maatalouspolitiikalle määrittelemä elintarviketurvallisuutta koskeva tavoite halutaan saavuttaa, on välttämätöntä tasapainottaa voimasuhteita elintarvikkeiden tuotantoketjussa tuottajien hyväksi.

13. katsoo, että Euroopan unionin kauppapolitiikan tarkistus on ratkaisevan tärkeää maatalousalan kannalta, sillä maatalous ei saa olla pelinappula, jonka avulla ainoastaan edistetään teollisuuden ja palvelualan vientiä unionin ulkopuolisiin maihin.

14. katsoo, että Euroopan globalisaatorahasto, jolle on myönnetty 2,5 miljardia euroa, ei ole tarkoituksenmukainen

pyrittäessä lieventämään seurauksia, joita tietyistä kauppasopimuksista aiheutuu maatalousalalle. Rahaston tarkoituksena ei etenäkään ole tasapainottaa parhaillaan neuvoteltavina olevien kahdenvälisen kauppasopimusten ennakoitavissa olevia vaikutuksia.

Lähentyminen

15. katsoo, että alue- ja paikallisviranomaisilla on kunkin jäsenvaltion institutionaalinen kehys huomioon ottaen täysi oikeus osallistua YMP:n toteuttamiseen ensimmäisen pilarin puitteissa, sillä aluetason mukanaolo voi mahdollistaa tukien paremman suuntaamisen maatalouden sosiaalisten, ympäristöön liittyvien, agronomisten ja alueellisten erityispiirteiden mukaisesti sekä taata näin rahastojen tehokkaamman käytön.

16. on tyytyväinen siihen, että komission ehdotuksissa on luovuttu historiallisista viitetasoista, sillä järjestelmä ei ollut tasa-arvoinen eikä oikeudenmukainen tapa jakaa tukia viljelijöille.

17. pitää silti komission ehdottamaa tukien jakautumista edelleen liian epätasaisena uusien jäsenvaltioiden ja etenkin suuria Euroopan unionin tukia vähiten saavien Baltian maiden kannalta ja harmittelee, että komissio ei ole asettanut määräaikoja jäsenvaltioiden lähentymiselle. Tältä osin ehdoissa ja aikataulussa tulisi ottaa huomioon tuotantokustannukset kussakin jäsenvaltiossa.

18. toivoo, että perustukien lähentäminen tehdään jokaisessa jäsenvaltiossa vaiheittain mutta kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon myös jäsenvaltioiden erilaiset lähtötilanteet ja että unionin tasolla tapahtuvalle täydelliselle yhdenmukaistamiselle laaditaan alustava aikataulu.

Asteittainen vähentäminen ja enimmäismäärät

19. kehottaa komissiota laskemaan tuen asteittaisen vähentämisen kynnsarvoja 100 000 eurosta alkaen ja asettamaan tuelle tilakohtaisen 200 000 euron katon, josta vähennetään edellisvuonna tosiasiallisesti maksetut ja ilmoitetut palkat, joihin luetaan myös yrittäjän työstä maksetut palkkiot.

20. suosittelee komissiolle, että tästä vaiheittain tapahtuvasta tukien vähentämisestä saatavat varat voitaisiin kohdentaa toimenpiteisiin ja toimiin, jotka kukin jäsenvaltio määrittelee oman alueensa osalta.

Tukien tuotantosidonnaisuus

21. katsoo, että tukien säilyttäminen tuotantoon sidottuina eräissä tapauksissa tai valituilla herkillä alueilla on tärkeää tyydyttävän tuotanto- ja arvonlisätason ylläpitämiseksi.

⁽¹⁾ "YMP:n tulevaisuus vuoden 2013 jälkeen", alueiden komitea, René Souchon, 2010. CdR 127/2010 fin.

22. kehottaa komissiota mahdollistamaan sen, että jäsenvaltiot voivat antaa viljelijöille tuotantosidonnaista tukea niin, että ne määrittelevät itse, mitkä tiettyihin vaikeuksiin joutuneet maatalouden alat ovat taloudellisesti, yhteiskunnallisesti ja/tai ympäristön kannalta erityisen tärkeitä. Komitea kehottaa myös vahvistamaan tukien tuotantosidonnaisuuden mekanismeja luonnonosuhteista johtuvista rajoitteista kärsivillä alueilla, saarialueilla sekä syrjäisimmillä alueilla siten, että ehdotetussa asetuksessa jo mainittujen tuotannonalojen lisäksi otetaan huomioon myös virallisten laatumerkintöjen alaiset maataloustuotteet, luomutuotanto mukaan luettuna.

23. katsoo, että maatalousmarkkinoiden vakauttamiseen tähtäävien eurooppalaisten strategioiden toteuttamiseksi – ilman, että luodaan keinotekoisia tukijärjestelmiä toiseen pilariin – olisi käynnistettävä riskinhallintatoimenpiteitä, jotka olisi poistettava maaseudun kehittämisosiesta.

Ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisat maatalouskäytännöt

24. pitää tarpeellisenä eurooppalaisen maatalouden tuotantomallin muuttamista, jota komissio esittää ympäristötoimien yhteydessä. Ympäristötoimien luettelo on kuitenkin liian joustamaton tarvittaviin alueellisiin ja paikallisiin mukautuksiin ja antaakseen parhaan mahdollisen panoksen Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden hyväksi.

25. katsoo, että eurooppalaisen maatalouden siirtyminen kestävämpään tuotantomalliin ja sopeutuminen ilmastonmuutokseen edellyttävät, että innovatiivisia sovelluksia maatalousalalla tuetaan nykyistä enemmän. Euroopan unionin tavoitteeksi asettama innovoiva ja kestävä talous vaatii lisää synergiaa kestävyysajattelun mukaisen maatalous- ja kalastuspolitiikan, ilmasto- ja energiapolitiikan, aluepolitiikan ja tutkimuspolitiikan välille. Tässä yhteydessä AK korostaa ruokaan liittyvän tutkimuksen hyödyllisyyttä ja sitä innovatiivisten sovellusten potentiaalia, jonka biopohjainen sektori tarjoaa.

26. pitää komission ehdottamia toimenpiteitä riittämättöminä, koska ne ovat liian yleisluonteisia. Komitea kehottaa siksi komissiota voimistamaan toissijaisuusperiaatteen soveltamista, jotta toimenpiteet toteutetaan mahdollisimman lähellä paikallisia agronomisia, ympäristö- ja sosioekonomisia realiteetteja siten, että kohdistettujen maatalouden ympäristötoimenpiteiden aloiteoikeus ja hallinnointi annetaan paikallis- ja alueviranomaisille, joille annetaan myös mahdollisuus ottaa käyttöön yhdessä maataloustuottajien tai niiden edustajien kanssa allekirjoitettuja alueellisia sopimuksia. Komitea katsoo lisäksi, että olisi aiheellista luoda edellytykset kaikkien tilojen osallistumiselle suorittamalla laaja käytettävissä olevien tukityyppien uudelleentarkastelu.

27. katsoo, että jäsenvaltioiden tunnustaman maatalouden ympäristösertifiointin saaneiden maataloustuottajien on pystyttävä hyötymään täysimääräisesti ympäristötuista edellyttäen, että näistä menettelyistä laaditaan tarkat eritelmät ja Euroopan komissio antaa niille virallisen hyväksynnän. Näin taataan, että vaatimukset ovat kaikissa jäsenvaltioissa samanlaiset.

28. katsoo, että vähintään 7 prosentin tilakohtaisen osuuden muuttaminen maatalousmaasta tuottamattomaksi luonnonhoitoalaksi voi tietyissä tilanteissa osoittautua liian suureksi osuudeksi. Komitea kehottaa komissiota lisäämään joustavuutta ja jättämään alueiden määriteltäväksi sen, miten toimenpide pannaan täytäntöön paikallisten erityispiirteiden mukaisesti. Tällainen voisi olla esimerkiksi mahdollisuus sisällyttää mukaan pysyvät laidunmaat.

29. ehdottaa, että komissio valmistautuisi ehdottamaan asianmukaisin välinein ”proteiinisuunnitelman” käyttöönottoa EU:n tasolla valkuais- ja palkokasvien viljelyn lisäämiseksi, jotta taataan valkuaisaineiden omavaraisuus eurooppalaisilla karjatilastoilla, vähennetään synteettisten typpilannoitteiden käyttöä ja parannetaan maaperän hedelmällisyyttä.

30. kehottaa komissiota muuttamaan ehdotuksessa olevaa pysyvän nurmen määritelmää ja pitämään se ennallaan ilman velvoitetta heinäkasvien enemmistöstä.

Alueet, joilla on luonnonosuhteista johtuvia rajoitteita

31. kehottaa tekemään luonnonosuhteista johtuvista ja erityisistä rajoitteista kärsiviä alueita tukevasta mekanismista pakollisen kaikille jäsenvaltioille. Tästä tulisi näin kolmas, perustukea ja erityistä ympäristötukea täydentävä tukitaso.

32. katsoo, että jäsenvaltioiden tulisi voida osoittaa 10 prosenttia vuosittaisesta kansallisesta enimmäismäärästä mekanismiin, jolla tuetaan luonnonosuhteista johtuvista ja erityisistä rajoitteista kärsiviä alueita.

33. kehottaa laajentamaan luonnonosuhteista johtuvista ja erityisistä rajoitteista kärsivän alueen määritelmää ottamalla mukaan alueellisen yhteenkuuluvuuden ja aluesuunnittelun kriteerit. Näin otetaan huomioon eristyneisyys ja infrastruktuuritarjonta sekä ekosysteemien herkkyyks, kuten alueiden komitea on suositellut aikaisemmin ⁽²⁾.

Perustamistuki

34. katsoo, että komission ehdottama perustukia täydentävä, nuorille maataloustuottajille suunnattu erityistuki on oikeasuuntainen, mutta riittämätön toimenpide. Lisäksi sen tulee olla vapaaehtoinen.

35. kehottaa komissiota tukemaan aktiivisemmin viljelyn aloittamista.

36. katsoo, että uusien tilojen perustamiseen liittyvät ongelmat johtuvat pääasiassa maanhankinnan vaikeudesta tai pankkilainojen huonosta saatavuudesta. Komitea kehottaakin kannustamaan jäsenvaltioita – toissijaisuusperiaatetta kunnioittaen – perustamaan maanomistuksen ja pankkilainojen takuumekanismeja.

⁽²⁾ ”Luonnonhaitta-alueiden viljelijöiden tuet”, alueiden komitea, Luis Durnwalder, 2010, CdR 314/2009 fin.

Aktiiviviljelijä ja pienviljelijä

37. kehottaa komissiota määrittelemään tarkemmin aktiiviviljelijän käsitteen, jotta estetään suorien tukien myöntäminen luonnollisille tai oikeushenkilöille, jotka eivät suoraan osallistu maatalan hallintaan ja maataloustöihin.

38. katsoo, että komission esitys pienviljelijöiden erityisase-
man tunnustamisesta on aiheellinen, sillä monissa Euroopan
unionin maissa maatalous tarjoaa erittäin huomattavan osan
maaseudun työpaikoista. Komitean mielestä tämä järjestelmä
myös yksinkertaistaa osaltaan yhteistä maatalouspolitiikkaa,
mutta komitea toivoo vähimmäistuen nostamista 1 000 euroon.

Maaseudun kehittäminen

39. pitää tervetulleena ehdotusta yhteisestä strategiakehyk-
sestä kaikille rahastoille, maaseuturahasto mukaan luettuna.

40. katsoo, että yhteisen strategiakehyksen käyttöönotto voi
tarjota mahdollisuuden laajentaa koheesiopolitiikan yhteydessä
sovellettava aluejako koskemaan myös maaseudun kehittämis-
politiikkaa. Tämä laajentaminen tukisi pyrkimystä parantaa yhi-
teisrahoitusosuuksien yhtenäistämistä. Komitea kehottaa näin
ollen komissiota tarkastelemaan laajentamisen vaikutuksia.

41. katsoo, että komission pyrkimys integroida maaseudun
kehitys Eurooppa 2020 -strategiaan ja yhteiseen strategiakehyk-
seen, johon kuuluvat EAKR, ESR, koheesiorahasto ja Euroopan
meri- ja kalatalousrahasto, tarjoaa mahdollisuuden kehittää maa-
seutualueita tasapainoisesti ja yhdenmukaisesti. Useissa Euroopan
unionin jäsenvaltioissa maaseutu ei ole rinnastettavissa maa-
talouteen, vaan se on myös pienyritystoiminnan ja asumisen
aluetta.

42. pitää näin ollen oleellisena, että turvataan asianmukaiset
varat paikallisten infrastruktuurien kehittämiseen maaseutualu-
eilla Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston puit-
teissa sekä maaseutukuntien mahdollisuudet saada koheesiopo-
litiikan varoja EAKR:stä yleisen maaseudun kehittämispolitiikan
puitteissa.

43. katsoo, että epäsuotuisassa asemassa olevien alueiden
määrittelyssä olisi tukeuduttava yhteisiin ja vertailukelpoisiin ob-
jektiivisiin Euroopan unionin laajuisiin kriteereihin. Komitea kat-
soo, että tässä yhteydessä olisi käytettävä uutta epäsuotuisassa
asemassa olevien alueiden määritelmää, jonka tulee kuitenkin
käsittää myös muita kriteerejä, jotta voidaan ottaa huomioon
maaseutualueiden tarpeet ja erityispiirteet unionin tasolla.

44. toteaa, että esitetyt kuusi painopistealuetta ovat hyvin
hajanaisia eikä mikään niistä nivoudu kiinteästi yhteisistä sään-
nöksistä annetun asetuksen yhteentoista temaattiseen tavoitteeseen.
Tämä uusi rakenne ei myöskään sovi yhteen nykyisen
neljän toimintalinjan järjestelmän kanssa eikä helpota yhden-
netyt lähestymistavan muodostamista muiden yhteiseen strategia-
kehykseen kuuluvien rahastojen kanssa.

45. pyytää komissiota laatimaan maaseudun eurooppalaisen
kehittämisstrategian, joka on jokaisen jäsenvaltion mukautetta-
vissa kumppanuussopimuksien puitteissa aluetasolla.

46. kannattaa mahdollisuutta siirtää varoja ensimmäisestä pi-
larista toiseen pilariin 10 prosentin rajaan asti.

47. on tyytyväinen siihen, että uudessa yhteisiä säännöksiä
koskevassa asetuksessa säädetään maaseuturahastoon sekä Eu-
roopan aluekehitysrahastoon, Euroopan sosiaalirahastoon, ko-
heesiorahastoon ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon sovel-
lettavista yhteisistä säännöistä. Komitea pitää tätä ratkaisevana
läpimurtona, jonka avulla voidaan varmistaa, että näille rahas-
toille luodaan yhteisesti integroidut alueelliset lähestymistavat.

48. pitää tärkeänä, että maaseudun kehittämistä koskeva ase-
tus tukee maatalouden ulkopuolisia työllisyysmahdollisuuksia
maaseutualueilla, mutta pitää aivan yhtä tärkeänä, että maaseu-
dun ongelmat otetaan huomioon kaikissa rakennerahastoissa.
Komitea onkin huolissaan Euroopan unionin maaseutualueille
varaaman tuen kehityksestä, sillä niitä ei mainita uudessa
EAKR-asetuksessa.

49. ei pidä tarkoituksenmukaisena riskinhallintavälineen si-
sällyttämistä maaseudun kehittämistukeen. Komitea kehottaa
komissiota poistamaan asetuksesta tämän toimenpiteen sekä
asettamaan sen sijaan etusijalle ensimmäisen pilarin sääntelytoi-
menpiteet.

50. on erittäin tyytyväinen siihen, että Leader-säännöksiä on
laajennettu niin, että ne kattavat myös muut rahastot paikallis-
yhteisöjen omia kehittämishankkeita koskevan uuden lähesty-
mistavan myötä. Tämä takaa paikallisten kehittämisstrategioiden
yhdenmukaisen täytäntöönpanon, ja toimia tuetaan kaikkein asian-
mukaisimmista rahastoista.

51. kiinnittää huomiota kaupunkien lähellä maataloutta har-
joittavien erityiseen asemaan Eurooppa 2020 -tavoitteita vastaa-
vien ratkaisujen edistämisessä ja katsoo, että kaupunkien lähellä
sijaitsevilla maatalousalueilla ja maaseutualueilla on erityisiä vah-
vuuksia ja velvoitteita, jotka oikeuttavat temaattisten alaohjel-
mien toimeenpanon toisen pilarin puitteissa.

Hallintotapa

52. pitää tärkeänä, että rahoitukseen osallistuvilla paikallis- ja
alueviranomaisilla on keskeinen rooli hallintoviranomaisten
kumppaneina maaseudun kehittämistä koskevan asetuksen täy-
täntöönpanossa, sillä paikallis- ja alueprojekteihin pohjautuva
lähestymistapa eurooppalaisten rahastojen hyödyntämisessä on
tehokkaampi ja toimivampi.

53. katsoo, että vuoden 2013 jälkeisen yhteisen maatalous-
politiikan muotoileminen uudelleen onnistuu vain ottamalla
käyttöön unionin, jäsenvaltioiden ja alueiden muodostama mo-
nitasoinen hallintokehys.

54. kehottaa ottamaan maaseutualueiden edustajat täysipai-
noisesti mukaan kumppanuussopimusten laatimiseen.

55. pitää mielenkiintoisena ehdotettua mahdollisuutta ottaa käyttöön alaohjelmia erityisille alueille, kuten vuoristoseuduille, saarialueille tai erityisille aloille, mutta katsoo, että tämä voi tuoda todellista lisäarvoa ainoastaan, mikäli näistä alaohjelmista säädetään samalla myös rakennerahastoasetuksissa aluekehitystoimien valikoiman laajentamiseksi kaikkiin EU:n rahoitusvälineisiin ja mikäli paikallis- ja alueviranomaiset tukevat niitä.

56. kehottaa ottamaan paikallis- ja alueviranomaisten edustaja mukaan maaseudun kehittämiskomiteaan, joka avustaa komissiota delegoitujen säädösten antamismenettelyssä. Yleisellä tasolla komitea kehottaa tarkistamaan uudelleen maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston neuvo-antavien ryhmien kokoonpanon, jotta nämä ryhmät edustaisivat paremmin maaseutupiirejä.

Budjetti

57. katsoo, että yhdennettynä politiikan alana toteutettavalle YMP:lle monivuotisessa rahoituskehityksessä varattu 435,6 miljardin talousarvio on kaudella 2014–2020 vahvistettava reaaliääräisenä, onpa sitten kyse ensimmäisestä tai toisesta pilarista, kun otetaan huomioon huomattavat haasteet, joita maatalous- ja elintarvikeala kohtaa tulevina vuosina.

58. on kuitenkin huolissaan unionin laajuisesta julkisen talouden velkakriisistä ja pelkää, että se voi tulevaisuudessa vaarantaa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen. Komitea katsoo, että näin ollen on entistäkin tarpeellisempaa säilyttää uuden YMP:n rahoitus kunnianhimoisella tasolla.

II MUUTOSEHDOTUKSET

COM(2011) 626 final/2

Muutosehdotus 1

21 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jäsenvaltion on strategiaansa laatiessaan laadittava luettelo hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanianalan tuotteista, jotka voivat saada tukea sen järjestelmästä. Luetteloon ei saa kuitenkaan sisällyttää tuotteita, jotka on suljettu pois komission delegoiduilla säädöksillä 22 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti toteutamilla toimenpiteillä. Jäsenvaltioiden on valittava tuotteensa objektiivisten kriteerien perusteella, joihin voivat kuulua kausiluonteisuus, tuotteiden saatavuus tai ympäristönäkökohdat. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle unionista peräisin olevat tuotteet.	Jäsenvaltion on strategiaansa laatiessaan laadittava luettelo hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanianalan tuotteista, jotka voivat saada tukea sen järjestelmästä. Luetteloon ei saa kuitenkaan sisällyttää tuotteita, jotka on suljettu pois komission delegoiduilla säädöksillä 22 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti toteutamilla toimenpiteillä. Jäsenvaltioiden on valittava tuotteensa objektiivisten kriteerien perusteella, joihin voivat kuulua kausiluonteisuus, tuotteiden saatavuus tai ympäristönäkökohdat. Tässä yhteydessä <u>kouluhedelmäjärjestelmään kuuluvien tuotteiden tulee olla peräisin yksinomaan unionista.</u>

Perustelu

Näin pyritään soveltamaan eurooppalaisiin tuotteisiin yhteisön etuuskohtelua verrattuna unionin ulkopuolisista maista tuleviin tuotteisiin.

Muutosehdotus 2

Uusi kohta ennen 101 artiklaa

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
	<u>Maitokiintiöistä luopumista sekä viinikiönnösten istutus-oikeuksien lakkauttamista koskevien vaikutustenarviointien on määrä valmistua 31:seen joulukuuta 2012 mennessä, ja niiden tulosten perusteella komissio toimittaa 30:nteen heinäkuuta 2013 mennessä ehdotuksen, jolla jatketaan tai tarkistetaan menettelyitä, joilla kiintiöistä ja istutusoikeuksista pyritään luopumaan maidon, viinin ja sokerin tuotannossa.</u>

Perustelu

Useat eri asiantuntija-arviot osoittavat, että istutusoikeuksista ja kiintiöistä luopuminen (Tutkimus viiniköynnösten istutusoikeuksien vapauttamisen yhteiskunnallistaloudellisista ja alueellisista vaikutuksista, AREV–MOISAn tutkimus, maaliskuu 2012) johtaa tuotannon keskittymiseen tietyille alueille, ja tästä aiheutuvia taloudellisia, alueellisia ja ympäristövaikutuksia komissio on arvioinut huonosti.

Muutosehdotus 3

108 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Toimialakohtaiset organisaatiot	Toimialakohtaiset organisaatiot
1. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä hyväksyttävä millä tahansa 1 artiklan 2 kohdassa luetellulla alalla toimivat toimialakohtaiset organisaatiot, jotka	1. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä hyväksyttävä millä tahansa 1 artiklan 2 kohdassa luetellulla alalla toimivat toimialakohtaiset organisaatiot, jotka
a) muodostuvat yhden tai useamman alan tuotteiden tuotantoon, kauppaan ja/tai jalostukseen liittyvien taloudellisten toimien edustajista;	a) muodostuvat yhden tai useamman alan tuotteiden tuotantoon, kauppaan ja/tai jalostukseen liittyvien taloudellisten toimien edustajista;
b) on perustettu kaikkien tai joidenkin niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta;	b) on perustettu kaikkien tai joidenkin niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta;
c) pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä vähintään yksi seuraavista tavoitteista:	c) pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä vähintään yksi seuraavista tavoitteista:
i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen, muun muassa julkistamalla aiemmin tehtyjen sopimusten mukaisia hintoja ja määriä sekä niiden kestoa koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella tai valtakunnallisella tasolla;	i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen, muun muassa julkistamalla aiemmin tehtyjen sopimusten mukaisia hintoja ja määriä sekä niiden kestoa koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella tai valtakunnallisella tasolla;
ii) tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;	ii) tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla, <u>mukaan lukien sellaisten indeksien laatiminen, jotka kattavat kustannukset, suuntaukset ja markkinoiden kehityksen;</u>
iii) unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen;	iii) unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen;
iv) tuotteisiin liittyvän potentiaalin enempi hyödyntäminen;	iv) tuotteisiin liittyvän potentiaalin enempi hyödyntäminen;
v) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon järjeistämiseksi, parantamiseksi ja ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun, suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden erityisominaisuudet mukaan lukien, ja ympäristönsuojelun osalta;	v) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon järjeistämiseksi, parantamiseksi ja ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun, suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden erityisominaisuudet mukaan lukien, ja ympäristönsuojelun osalta;
vi) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden tai kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi ja tuotteiden laadun varmistamiseksi sekä maaperän ja vesien suojelemiseksi;	vi) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden tai kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi ja tuotteiden laadun varmistamiseksi sekä maaperän ja vesien suojelemiseksi;

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
vii) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;	vii) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;
viii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalın hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen;	viii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalın hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen;
ix) integroitua kestävää tuotantoa tai muita ympäristöystävällisiä tuotantotapoja koskevien tutkimusten edistäminen ja laatiminen;	ix) integroitua kestävää tuotantoa tai muita ympäristöystävällisiä tuotantotapoja koskevien tutkimusten edistäminen ja laatiminen;
x) tuotteiden terveelliseen kulutukseen kannustaminen ja terveydelle vaarallisen käytön haitoista tiedottaminen;	x) tuotteiden terveelliseen kulutukseen kannustaminen ja terveydelle vaarallisen käytön haitoista tiedottaminen;
xi) menekinedistämiskampanjoiden toteuttaminen erityisesti kolmansissa maissa.	xi) menekinedistämiskampanjoiden toteuttaminen erityisesti kolmansissa maissa.

Perustelu

Markkinoilla on ehdottomasti oltava erilaisista tekijöistä koostuvat viitehinnat, joiden noudattamisen ei tule tietenkään olla pakollista. EU:n ulkopuolisia maita ei tule asettaa etusijalle unionin maataloustuotteiden menekinedistämisessä, sillä menekinedistäminen on ehdottoman tärkeää myös sisämarkkinoilla, joilla kolmansista maista peräisin olevien tuontituotteiden tarjonta aiheuttaa paineita.

Muutosehdotus 4

112 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Toimenpiteet, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin	Toimenpiteet, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin
Ottaen huomioon tarve rohkaista 106–108 artiklassa tarkoitettuja organisaatioita toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, lukuun ottamatta markkinoilta poistamiseen liittyviä toimia, siirretään komissiolle 160 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat elävien kasvien, naudan- ja vasikanlihan, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan sekä munien ja siipikarjanlihan aloilla toteutettavia toimenpiteitä	Ottaen huomioon tarve rohkaista 106–108 artiklassa tarkoitettuja organisaatioita toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, lukuun ottamatta markkinoilta poistamiseen liittyviä toimia, siirretään komissiolle 160 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat elävien kasvien, naudan- ja vasikanlihan, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan <u>elävien kasvien, naudan- ja vasikanlihan, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan sekä munien ja siipikarjanlihan aloilla</u> kaikilla 1 artiklan 2 kohdassa mainituilla aloilla toteutettavia toimenpiteitä
a) laadun parantamiseksi;	a) laadun parantamiseksi;
b) tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen paremman järjestelyn edistämiseksi;	b) tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen paremman järjestelyn edistämiseksi;
c) markkinahintojen kehityksen seurannan helpottamiseksi;	c) markkinahintojen kehityksen seurannan helpottamiseksi;
d) lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatimisen mahdollistamiseksi käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella.	d) lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatimisen mahdollistamiseksi käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella.

Perustelu

Unionin säännösten olisi tarjottava kaikki mahdolliset välineet, jotta kaikki alat voivat hyötyä näistä toimista, sillä nämä kysymykset koskevat kaikkia aloja eivätkä vain joitakin niistä, ja ne ovat myös keskeinen osa tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden liittojen sekä kaikkien alojen toimialakohtaisten organisaatioiden tehtäviä.

Muutosehdotus 5

117 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yleiset säännöt	Yleiset säännöt
1. Rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan tuonti- tai vientitodistukset, yhden tai useamman maataloustuotteen unioniin tuontia varten vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseksi tai unionista vientiä varten voidaan edellyttää todistuksen esittämistä ottaen huomioon todistusten tarve asianomaisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti asianomaisten tuotteiden kaupan seurannan kannalta.	1. Rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan tuonti- tai vientitodistukset, yhden tai useamman maataloustuotteen unioniin tuontia varten vapaaseen liikkeeseen luovuttamiseksi tai unionista vientiä varten voidaan edellyttää todistuksen esittämistä ottaen huomioon todistusten tarve asianomaisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti asianomaisten tuotteiden kaupan seurannan kannalta.
2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä todistukset kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta unionissa, jollei perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetussa säädöksessä toisin säädetä ja rajoittamatta tämän luvun soveltamiseksi annettuja toimenpiteitä.	2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä todistukset kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta unionissa, jollei perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetussa säädöksessä toisin säädetä ja rajoittamatta tämän luvun soveltamiseksi annettuja toimenpiteitä.
3. Todistukset ovat voimassa koko unionin alueella.	3. Todistukset ovat voimassa koko unionin alueella.
	<u>4. Unionin tuotteisiin sovellettavia markkinoille saattamista koskevia säännöksiä – mukaan lukien eläinlääkintä- ja kasvinsuojelualoilla sekä elintarvikealalla hyväksytyt säännökset, joilla varmistetaan, että tuotteet täyttävät hygienian ja terveysnormit ja suojelevat kansalaisten terveyttä sekä kasvien ja eläinten terveyttä ja eläinten hyvinvointia – ja ympäristönormeja on sovellettava myös tuontituotteisiin. Tuontitodistuksia ei voida myöntää Euroopan unioniin tuotaville tuotteille, jotka eivät täytä näitä vaatimuksia.</u>

Perustelu

Markkinoille Euroopassa saatettavien tuotteiden tulisi vastata elintarvikeeturvallisuutta ja jäljitettävyyttä sekä terveyskysymyksiä, kasvinsuojelua, ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevia laatuvaatimuksia, jotka ovat velvoittavia unionin tuottajille. Näitä sääntöjä tulee soveltaa yleisesti ulkosuhteissa ja erityisesti kolmansien maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa.

Muutosehdotus 6

131 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Suojatoimenpiteet	Suojatoimenpiteet
1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan suojatoimenpiteitä tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä 26 päivänä helmikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 260/2009 ⁽¹⁾ ja tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 7 päivänä heinäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 625/2009 ⁽²⁾ mukaisesti.	1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan suojatoimenpiteitä tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä 26 päivänä helmikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 260/2009 ⁽¹⁾ ja tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 7 päivänä heinäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 625/2009 ⁽²⁾ mukaisesti.
2. Jollei muiden Euroopan parlamentin ja neuvoston säädösten tai neuvoston muiden säädösten nojalla toisin säädetä, komissio vahvistaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suojatoimenpiteitä sellaista unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.	2. Jollei muiden Euroopan parlamentin ja neuvoston säädösten tai neuvoston muiden säädösten nojalla toisin säädetä, komissio vahvistaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suojatoimenpiteitä sellaista unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.
3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.	3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kun komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.	Kun komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
Komissio hyväksyy 162 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erityäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.	Komissio hyväksyy 162 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erityäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.
Vahvistetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.	Vahvistetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.
4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä peruuttaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut unionin suojatoimenpiteet tai muuttaa niitä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.	4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä peruuttaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut unionin suojatoimenpiteet tai muuttaa niitä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 162 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
Komissio hyväksyy 162 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erityäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.	Komissio hyväksyy 162 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asianmukaisesti perustelluissa erityäin kiireellisissä tapauksissa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä.
	<u>5. Suojatoimenpiteitä on toteutettava erityisesti silloin, kun unionin ulkopuolisista maista tuodut maataloustuotteet eivät takaa elintarviketurvallisuutta eivätkä jäljitettävyyttä tai noudata kaikkia sisämarkkinoille asetettuja terveyttä, ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevia ehtoja, kun markkinoille syntyy kriisitilanteita tai kun havaitaan, että tuontitodistusten ehtoja hinnoista, määristä ja aikatauluista ei ole noudatettu. Maataloustuotteiden tuonnille asetettujen ehtojen valvonta tulee toteuttaa integroidun ja reaaliaikaisen tuontituotteiden valvontajärjestelmän kautta.</u>
(¹) EUVL L 84, 31.3.2009, s. 1. (²) EUVL L 185, 17.7.2009, s. 1.	(¹) EUVL L 84, 31.3.2009, s. 1. (²) EUVL L 185, 17.7.2009, s. 1.

Perustelu

Unionin ulkorajoille on luotava joustavia valvontamenettelyitä, joiden avulla pystytään tunnistamaan ja torjumaan välittömästi sellaiset maatalouden tuontituotteet, jotka voivat synnyttää epätervettä kilpailua unionin tuotteiden kanssa tai horjuttaa sisämarkkinoiden tasapainoa.

Muutosehdotus 7

144 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<i>Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita koskevat poikkeukset maataloustuottajien ja maataloustuottajayhdistysten osalta</i>	<i>Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita koskevat poikkeukset maataloustuottajien ja maataloustuottajayhdistysten osalta</i>
1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 143 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka ovat tarpeen perussopimuksen 39 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.	1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 143 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka ovat tarpeen perussopimuksen 39 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei varsinkaan sovelleta sellaisiin maataloustuottajien, maataloustuottajayhdistysten, maataloustuottajayhdistysten liittojen tai tämän asetuksen 106 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden tai tämän asetuksen 107 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden liittojen sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa, myyntiä tai yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostuslaitosten käyttöä, ja joihin ei sisälly velvoitetta soveltaa samoja hintoja, jollei kilpailu tällöin esty tai perussopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarannu. 2. Jollei unionin tuomioistuimen toimivallasta tutkia komission päätöksiä muuta johdu, ainoastaan komissiolla on toimivalta, sen jälkeen kun se on kuullut jäsenvaltioita ja niitä yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä, joita asia koskee, sekä muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden kuulemista se pitää tarpeellisena, ratkaista täytäntöönpanosäädöksillä tehtävällä päätöksellä, joka on julkaistava, mitkä sopimukset, päätökset ja menettelyt täyttävät 1 kohdassa säädetty edellytykset. Komissio tekee kyseisen ratkaisun joko omasta aloitteestaan taikka jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisen yrityksen tai yritysten yhteenliittymän pyynnöstä, jota asia koskee. 3. Julkaistaessa 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös on mainittava asianosaisten nimet ja päätöksen pääasiallinen sisältö. Siinä on otettava huomioon yritysten perustellut edut niiden liikesalaisuuksien suojan suhteen.	Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei varsinkaan sovelleta a) sellaisiin maataloustuottajien, maataloustuottajayhdistysten, maataloustuottajayhdistysten liittojen tai tämän asetuksen 106 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden tai tämän asetuksen 107 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden liittojen sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa, myyntiä tai yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostuslaitosten käyttöä, ja joihin ei sisälly velvoitetta soveltaa samoja hintoja, jollei kilpailu tällöin esty tai perussopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarannu; b) <u>tämän asetuksen II osaston II luvun 3 ja 4 jakson mukaisesti tehtyihin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin;</u> c) <u>sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, joiden tavoitteena on määritellä viitearvoja, joilla pyritään kattamaan tuottajille aiheutuvia kustannuksia.</u> 2. Jollei unionin tuomioistuimen toimivallasta tutkia komission päätöksiä muuta johdu, ainoastaan komissiolla on toimivalta, sen jälkeen kun se on kuullut jäsenvaltioita ja niitä yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä, joita asia koskee, sekä muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden kuulemista se pitää tarpeellisena, ratkaista täytäntöönpanosäädöksillä tehtävällä päätöksellä, joka on julkaistava, mitkä sopimukset, päätökset ja menettelyt täyttävät 1 kohdassa säädetty edellytykset. Komissio tekee kyseisen ratkaisun joko omasta aloitteestaan taikka jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisen yrityksen tai yritysten yhteenliittymän pyynnöstä, jota asia koskee. 3. Julkaistaessa 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös on mainittava asianosaisten nimet ja päätöksen pääasiallinen sisältö. Siinä on otettava huomioon yritysten perustellut edut niiden liikesalaisuuksien suojan suhteen.

Perustelu

Elintarvikkeiden tuotantoketjun ensimmäisessä vaiheessa toteutettujen neuvottelu- ja sopimussuhteiden tulee muodostaa poikkeus kilpailusäännöistä. Tämä koskee etenkin maito-, hedelmä- ja vihannesaloja (viimeksi mainittu 105 artiklan 2 ja 3 kohtaan ehdotettujen muutosten johdosta), joita säädelään yhdellä ja samalla YMJ:llä. Pidämme tätä poikkeusta täysin yhteensopivana, kun otetaan huomioon perussopimuksen 101 artiklan 3 kohtaan sisältyvät poikkeusmahdollisuudet sekä muutetun 144 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetty takuut. Toisaalta on sallittava, että tietyissä olosuhteissa voidaan luoda markkinahinnoille viitteitä, joita voidaan käyttää markkinoillesaattamisprosessissa. Niissä on otettava huomioon tuotantokustannukset, tarjonta, kysyntä, hintojen kehitys ja muut hintoihin vaikuttavat historialliset, rakenteelliset tai suhdannetekijät. Niiden määrittelyssä tarkoituksena ei ole asettaa ehtoja vaan se, että toimijat voisivat ottaa ne huomioon tehdessään ostamiseen ja myymiseen liittyviä päätöksiä.

Muutosehdotus 8

155 artiklan 5 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
5. Unioni osallistuu 1 kohdassa säädetystä toimenpiteistä jäsenvaltiolle aiheutuvien menojen rahoitukseen 50 prosentilla.	5. Unioni osallistuu 1 kohdassa säädetystä toimenpiteistä jäsenvaltiolle aiheutuvien menojen rahoitukseen 50 prosentilla.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Suu- ja sorkkataudin torjumiseksi naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla unioni osallistuu rahoitukseen kuitenkin osuudella, joka on 60 prosenttia tällaisista menoista.	Suu- ja sorkkataudin torjumiseksi <u>sekä kunkin jäsenvaltion hyväksymissä ohjelmissa määriteltyjen tautien hävittämiseksi</u> naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla unioni osallistuu rahoitukseen kuitenkin osuudella, joka on 60 prosenttia tällaisista menoista.

Perustelu

Pidämme tärkeänä, että tunnustettujen eläintautien ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevia jäsenvaltioissa voimassa olevia ohjelmia kohdellaan samalla tavoin kuin suu- ja sorkkataudin vastaisia toimia, joten unionin tulee osallistua niihin 60 prosentin rahoitusosuudella.

COM(2011) 625 final/2

Muutosehdotus 9

9 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Suoria tukia ei myönnetä sellaiselle luonnolliselle tai oikeushenkilölle taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmälle, johon pätee jompi kumpi seuraavista:	Suoria tukia ei myönnetä <u>tai voida siirtää</u> sellaiselle luonnolliselle tai oikeushenkilölle taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden ryhmälle, johon pätee jompi kumpi <u>jokin</u> seuraavista:
a) suorien tukien vuotuinen määrä on alle 5 prosenttia muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevista kokonaistuloista viimeisimpänä verovuonna; tai	a) suorien tukien vuotuinen määrä on alle 5 prosenttia muusta kuin maataloustoiminnasta peräisin olevista kokonaistuloista viimeisimpänä verovuonna; tai henkilöt eivät jäsenvaltioiden määrittelemien kriteerien perusteella osallistu säännöllisesti tilan hallinnointiin tai töihin;
b) maatalousmaa koostuu pääosin aloista, jotka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, eikä mainittu henkilö tai ryhmä harjoita kyseisillä aloilla jäsenvaltion 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti vahvistamia vähimmäistoimia.	b) <u>kyseessä on yli 10 000 euron suora tuki ja henkilöiden tulot maanviljelyn ulkopuolelta ylittävät 75 prosenttia näiden kokonaistuloista;</u>
	c) maatalousmaa koostuu pääosin aloista, jotka pidetään laitumeksi tai viljelyyn soveltuvassa kunnossa luontaisella tavalla, eikä mainittu henkilö tai ryhmä harjoita kyseisillä aloilla jäsenvaltion 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti vahvistamia vähimmäistoimia.

Muutosehdotus 10

11 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Viljelijälle tämän asetuksen mukaisesti tietyinä kalenterivuonna myönnettävää suorien tukien määrää alennetaan seuraavasti:	Viljelijälle tämän asetuksen mukaisesti tietyinä kalenterivuonna myönnettävää suorien tukien määrää <u>sisältäen 29 artiklan mukaiset tuet ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytänteisiin</u> alennetaan seuraavasti:

Perustelu

Koska tuet ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytänteisiin ovat kytköksissä tuotantoon, ne on perusteltua ottaa huomioon myös asteittaisen vähentämiseen ja enimmäismäärään liittyvissä toimenpiteissä, jotta tuet jakautuvat oikeudenmukaisemmin.

Muutosehdotus 11

14 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Pilareiden välinen joustavuus	Pilareiden välinen joustavuus
1. Jäsenvaltio voi päättää ennen 1 päivää elokuuta 2013 asettaa saataville enintään 10 prosenttia tämän asetuksen liitteessä II esitetystä kalenterivuosien 2014–2019 vuotuisista kansallisista enimmäismääristään käytettäväksi lisätukena asetuksen (EU) N:o [RDR] mukaisesti maaseuturahastosta rahoitettavien maaseudun kehittämisohjelmien toimenpiteisiin. Vastaava määrä ei ole tämän jälkeen enää käytettävissä suoriin tukiin.	1. Jäsenvaltio voi päättää ennen 1 päivää elokuuta 2013 asettaa saataville enintään 10 prosenttia tämän asetuksen liitteessä II esitetystä kalenterivuosien 2014–2019 vuotuisista kansallisista enimmäismääristään käytettäväksi lisätukena asetuksen (EU) N:o [RDR] mukaisesti maaseuturahastosta rahoitettavien maaseudun kehittämisohjelmien toimenpiteisiin. Vastaava määrä ei ole tämän jälkeen enää käytettävissä suoriin tukiin.
Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksestä on ilmoitettava komissiolle viimeistään mainitussa alakohdassa tarkoitettuna päivämääränä.	Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksestä on ilmoitettava komissiolle viimeistään mainitussa alakohdassa tarkoitettuna päivämääränä.
Toisen alakohdan mukaisesti ilmoitettu määrä on sama kaikkina ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuina vuosina.	Toisen alakohdan mukaisesti ilmoitettu määrä on sama kaikkina ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuina vuosina. Jos sovelletaan tämän asetuksen 20 artiklaa, jäsenvaltiot voivat asettaa nämä summat alueiden saataville noudattaen maaseuturahaston enimmäismäärän jakamiselle asetettuja puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita.

Perustelu

Maaseudun kehittämiseen käytettävät määrärahat on järkevää jakaa toisessa pilarissa asetettujen kriteerien mukaisesti. Järjestelmään on syytä jättää jonkin verran joustovaraa. Jos esimerkiksi määritellään alue ”Lombardian tasanko” ja sille asetetaan kansallinen enimmäismäärä, siihen kuuluvien alueiden kannattaisi asettaa omiin maaseudun kehittämisohjelmiinsa määrärahaikiintiöitä, jotta ne voisivat toteuttaa alakohtaisia politiikkoja.

Muutosehdotus 12

22 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
3. Edellä olevassa 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta käyttävän jäsenvaltion on käytettävä kyseisen kohdan soveltamisen jälkeen jäljelle jäänyt enimmäismäärän osuus tukioikeuksien arvon korottamiseksi silloin kun 2 kohdan mukaisesti laskettu viljelijän tukioikeuksien kokonaisarvo perustukijärjestelmässä on alhaisempi kuin niiden tukioikeuksien, erityistukioikeudet mukaan luettuina, kokonaisarvo, jotka hänellä oli 31 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisessa tilatukijärjestelmässä. Tätä varten asianomaisen viljelijän jokaisen tukioikeuden kansallista tai alueellista yksikköarvoa on korotettava tietyllä osuudella 2 kohdan mukaisesti laskettujen perustukijärjestelmään liittyvien tukioikeuksien kokonaisarvon ja niiden tukioikeuksien, erityistukioikeudet mukaan luettuina, kokonaisarvon, jotka viljelijällä oli 31 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisessa tilatukijärjestelmässä, välisestä erotuksesta.	3. Edellä olevassa 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta käyttävän jäsenvaltion on käytettävä kyseisen kohdan soveltamisen jälkeen jäljelle jäänyt enimmäismäärän osuus tukioikeuksien arvon korottamiseksi silloin kun 2 kohdan mukaisesti laskettu viljelijän tukioikeuksien kokonaisarvo perustukijärjestelmässä on alhaisempi kuin niiden tukioikeuksien, erityistukioikeudet mukaan luettuina, kokonaisarvo, jotka hänellä oli 31 päivänä joulukuuta 2013 <u>on hallussaan ja joita käytetään vuotta 2013 koskevan yhtenäishakemuksen perusteella suoritettavaan maksuun</u> asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisessa tilatukijärjestelmässä. Tätä varten asianomaisen viljelijän jokaisen tukioikeuden kansallista tai alueellista yksikköarvoa on korotettava tietyllä osuudella 2 kohdan mukaisesti laskettujen perustukijärjestelmään liittyvien tukioikeuksien kokonaisarvon ja niiden tukioikeuksien, erityistukioikeudet mukaan luettuina, kokonaisarvon, jotka viljelijällä oli 31 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisessa tilatukijärjestelmässä, välisestä erotuksesta.
Jäsenvaltio voi korotuksen laskemiseksi ottaa huomioon myös asetuksen (EY) N:o 73/2009 52 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan ja 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kalenterivuonna 2013 myönnetyn tuen, jos se on päättänyt olla soveltamatta asianomaisiin aloihin tämän asetuksen IV osaston mukaista vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea.	

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi viljelijällä katsotaan olevan tukioikeuksia 31 päivänä joulukuuta 2013, jos tukioikeudet on myönnetty tai lopullisesti siirretty hänelle viimeistään kyseisenä päivämääränä.	Jäsenvaltio voi korotuksen laskemiseksi ottaa huomioon myös asetuksen (EY) N:o 73/2009 52 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan ja 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti kalenterivuonna 2013 myönnetyn tuen, jos se on päättänyt olla soveltamatta asianomaisiin aloihin tämän asetuksen IV osaston mukaista vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea. Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi viljelijällä katsotaan olevan tukioikeuksia 31 päivänä joulukuuta 2013, jos tukioikeudet on myönnetty tai lopullisesti siirretty hänelle viimeistään kyseisenä päivämääränä.

Perustelu

Muutosehdotus koskee 22 artiklan 3 kohtaa (viimeistä kohtaa). Vuoden 2014 oikeuksia määriteltäessä käytettävissä on mekanismeja oikeuksien siirtämiseksi toiminnan lopettaneelta aktiivisesti toimivalle. Joulukuun 31. päivä saattaa aiheuttaa petoksia. Oikeuksien määrittelyssä kannattaakin tukeutua siihen, minkä oikeuksien perusteella suoritettiin vuotta 2013 koskevaan yhtenäishakemukseen perustuva maksu.

Muutosehdotus 13

22 artiklan 5 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kaikkien tukioikeuksien yksikköarvon on viimeistään hakuvuonna 2019 oltava sama koko jäsenvaltiossa tai, jos sovelletaan 20 artiklaa, alueella.	Kaikkien tukioikeuksien yksikköarvon on viimeistään hakuvuonna 2019 oltava sama koko jäsenvaltiossa tai, jos sovelletaan 20 artiklaa, alueella. <u>Kolmen vuoden sisällä uudistuksen toimeenpanosta komissio ehdottaa alustavaa aikataulua tilatukioikeuksien lähentämiselle 27 valtion EU:ssa.</u>

Perustelu

Komissio ehdottaa yhdenmukaistamista jäsenvaltioiden sisällä, mutta ei lainkaan erittele määräaikaakaan tai ehtoja jäsenvaltioiden väliselle lähentymiselle.

Muutosehdotus 14

Uusi kohta ennen 29 artiklaa

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
	<u>Ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisille maatalouskäytännöille myönnettävän tuen käyttöönottomahdollisuus alueellisella tasolla 20 ja 29 artiklan mukaisesti voi johtaa alueellisten sopimusten allekirjoittamiseen alueviranomaisen ja maataloustuottajaryhmien välillä 33 artiklassa asetetun 30 prosentin enimmäismäärän rajoissa. Alueelliset sopimukset tarjoavat mahdollisuuden toteuttaa tukikelpoisilla maatalousmailla kollektiivisesti suurisuuntaisia, kannustavia erityistoimia, joilla pyritään parantamaan vesivarojen hallintaa, luonnon monimuotoisuutta ja maaperää alueellisten erityispiirteiden mukaisesti yhteisiin ja mitattaviin tavoitteisiin pohjautuen.</u>

Muutosehdotus 15

Uusi kohta ennen 29 artiklaa

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
	Jäsenvaltiot laativat "proteiinisuunnitelman", jolla tuetaan paikallisiin maaperä- ja ilmasto-olosuhteisiin parhaiten soveltuvien öljy- ja valkuaiskasvien viljelyä 33 artiklassa asetun 30 prosentin enimmäismäärän rajoissa.

Muutosehdotus 16

29 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yleiset säännöt 1. Viljelijän, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä, on noudatettava 25 artiklan 2 kohdassa määritellyillä tukikelpoisilla hehtaareillaan seuraavia ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä: a) Viljelijän on viljeltävä peltoalallaan vähintään kolmea eri kasvia, jos hänellä on yli 3 hehtaaria peltoalaa, eikä sitä käytetä kokonaisuudessaan nurmituotantoon (kylvetty tai luontainen), eikä se ole merkittävän osan vuodesta kokonaan kesannolla tai kokonaan sellaisten kasvien viljelyssä, jotka kasvavat veden alla; b) viljelijän on säilytettävä tilallaan oleva pysyvä nurmi; ja c) viljelijällä on oltava maatalousmaallaan luonnonhoitoala.	Yleiset säännöt 1. Viljelijän, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä, on noudatettava 25 artiklan 2 kohdassa määritellyillä tukikelpoisilla hehtaareillaan seuraavia ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisia maatalouskäytäntöjä: a) Viljelijän on viljeltävä peltoalallaan vähintään kolmea eri kasvia, jos hänellä on yli 3 hehtaaria peltoalaa, eikä sitä käytetä kokonaisuudessaan nurmituotantoon (kylvetty tai luontainen), eikä se ole merkittävän osan vuodesta kokonaan kesannolla tai kokonaan sellaisten kasvien viljelyssä, jotka kasvavat veden alla; b) viljelijän on säilytettävä tilallaan oleva pysyvä nurmi; ja c) viljelijällä on oltava maatalousmaallaan luonnonhoitoala. <u>2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, näitä määräyksiä voidaan mukauttaa, mikäli viljelijä on tehnyt 29 artiklassa tarkoitetun alueellisen sopimuksen, jolla mahdollistetaan esimerkiksi erilaisten aineiden (lannoitteet, kasvin-suojeluaineet jne.) ja kasteluveden käytön vähentäminen, parannetaan hiilidioksidin talteenottoa maaperässä sekä pienennetään maaperän eroosio- ja suolaantumiseriskiä.</u>

Muutosehdotus 17

29 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
4. Viljelijällä, joka noudattaa asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdassa säädettyjä luonnonmukaisen maatalouden vaatimuksia, on automaattisesti oikeus tässä luvussa tarkoitettuun tukeen. Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan niihin tilan yksiköihin, joita käytetään luonnonmukaiseen tuotantoon asetuksen (EY) N:o 834/2007 11 artiklan mukaisesti.	4. Viljelijällä, joka noudattaa asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdassa säädettyjä luonnonmukaisen maatalouden vaatimuksia, on automaattisesti oikeus tässä luvussa tarkoitettuun tukeen. <u>Tätä oikeutta sovelletaan myös niihin viljelijöihin, joiden maatila sijaitsee jäsenvaltioiden kansallisella tai alueellisella tasolla tunnustamalla ympäristönsuojeluvyöhykkeillä, sekä maatalousmaahan, johon sovelletaan maaseudun kehittämisohjelmien yhteydessä tehtyjä maatalouden ympäristösi-toumuksia.</u> Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan niihin tilan yksiköihin, joita käytetään luonnonmukaiseen tuotantoon asetuksen (EY) N:o 834/2007 11 artiklan mukaisesti.

Muutosehdotus 18

30 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Viljelyn monipuolistaminen 1. Jos viljelijällä on yli 3 hehtaaria peltoalaa, eikä sitä käytetä kokonaisuudessaan nurmituotantoon (kylvetty tai luontainen), eikä se ole merkittävän osan vuodesta kokonaan kesannolla tai kokonaan sellaisten kasvien viljelyssä, jotka kasvavat veden alla, peltoalalla on viljeltävä vähintään kolmea eri kasvia. Jokaisen mainituista kolmesta viljelykasvista on kuitenkin katettava vähintään 5 prosenttia peltoalasta, ja pääkasvin osuus saa olla enintään 70 prosenttia peltoalasta. 2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti viljelykasvin määritelmän ja eri viljelykasvien osuuksien tarkan laskentamenetelmän vahvistamiseksi.	Viljelyn monipuolistaminen 1. Jos viljelijällä on yli 3 hehtaaria peltoalaa, eikä sitä käytetä kokonaisuudessaan nurmituotantoon (kylvetty tai luontainen), eikä se ole merkittävän osan vuodesta kokonaan kesannolla tai kokonaan sellaisten kasvien viljelyssä, jotka kasvavat veden alla, peltoalalla on viljeltävä vähintään kolmea eri kasvia. Jokaisen mainituista kolmesta viljelykasvista on kuitenkin katettava vähintään 5 prosenttia peltoalasta, ja pääkasvin osuus saa olla enintään 70 prosenttia peltoalasta. 2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti viljelykasvin määritelmän ja eri viljelykasvien osuuksien tarkan laskentamenetelmän vahvistamiseksi. <u>3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, näitä määryksiä voidaan mukauttaa, mikäli viljelijä on tehnyt 29 artiklassa tarkoitetun alueellisen sopimuksen.</u>

Muutosehdotus 19

32 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Viljelijän on varmistettava, että vähintään 7 prosenttia hänen 25 artiklan 2 kohdassa määritellyistä tukikelpoisista hehtaareistaan – pysyvänä nurmena olevat alat pois luetuina – on luonnonhoitoalaa, jollaista ovat esimerkiksi kesantoalat, pengerrykset, maisemapiirteet, suojakaistat ja 25 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettut metsitetyt alat.	Viljelijän on varmistettava, että vähintään 7 prosenttia hänen 25 artiklan 2 kohdassa määritellyistä tukikelpoisista hehtaareistaan – pysyvänä nurmena olevat alat pois luetuina – on luonnonhoitoalaa, jollaista ovat esimerkiksi kesantoalat, pengerrykset, maisemapiirteet, suojakaistat, pysyvät laidunmaat ja 25 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettut metsitetyt alat. <u>Jos alue- ja paikallisviranomaisten ja maataloustuottajaryhmän välillä tehdään 29 artiklassa tarkoitettu alueellinen sopimus, 7 prosentin enimmäismäärä voidaan laskea kaikkien sopimuksen alaisten hehtaarien pohjalta. Tämä voi tapahtua yhteisvastuullisesti tilojen kesken.</u>

Perustelu

Tilakohtainen taso ei maatalouden ja ympäristön näkökulmasta sovellu luonnonhoitoalaksi muutettavien hehtaarien määrittelyyn. Se aiheuttaa hankaluuksia viljelijöille. Osuus tulisi määritellä useiden tilojen muodostaman kokonaisuuden tai pienten maatalousalueiden tasolla, ja tavoitteeksi asetettu kokonaiskeskiarvo tulisi saavuttaa yhteisvastuumekanismin avulla.

Muutosehdotus 20

33 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
33 artikla Rahoitusta koskevat säännöt 1. Jäsenvaltion on käytettävä tässä luvussa tarkoitettun tuen rahoittamiseen 30 prosenttia liitteessä II esitetystä kansallisesta enimmäismäärästä.	33 artikla Rahoitusta koskevat säännöt 1. Jäsenvaltion on käytettävä tässä luvussa tarkoitettun tuen rahoittamiseen 30 prosenttia liitteessä II esitetystä kansallisesta enimmäismäärästä. <u>2. Jos sovelletaan 20 artiklaa, jäsenvaltiot voivat määritellä erilaiset rahoitusosuudet kyseisessä artiklassa tarkoitettuille alueille.</u>

Perustelu

Erilaisten rahoitustasojen huomioiminen ympäristötoimenpiteissä lisää joustavuutta ja tukee toissijaisuusperiaatteen soveltamista.

Muutosehdotus 21

34 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yleiset säännöt	Yleiset säännöt
1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitettussa perustukijärjestelmässä ja jonka tila sijaitsee kokonaan tai osittain jäsenvaltion alueen (EU) N:o [RDR] 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämällä alueilla, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita. 2. Jäsenvaltio voi päättää myöntää 1 kohdassa tarkoitettua tukea kaikille kyseisen kohdan soveltamisalaan kuuluville alueille tai vaihtoehtoisesti rajoittaa tuen puolueettomien ja syrjimättömien perustein vain joillekin alueiden (EU) N:o [RDR] 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille alueille. 3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua tukea myönnetään vuosittain sellaisilla alueilla sijaitsevaa tukikelpoista hehtaaria kohden, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja se maksetaan, kun asianomainen viljelijä aktivoi kyseisiin hehtaareihin liittyvät tukioikeudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan, rahoituskurin, asteittaisten alennusten ja tukikattojen, 7 artiklassa tarkoitettua lineaarisen vähennyksen ja asetuksen (EU) N:o [HZR] 65 artiklan mukaisesti määrättyjen vähennysten ja poissulkemisten soveltamista. 4. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu hehtaarikohtainen tuki lasketaan jakamalla 35 artiklan soveltamisesta johtuva määrä 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen, sellaisilla alueilla sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. 5. Jäsenvaltio voi soveltaa tässä luvussa tarkoitettua tukea alueellisella tasolla tässä kohdassa säädettyjen edellytysten. Tällöin jäsenvaltion on määriteltävä alueet puolueettomien ja syrjimättömien perustein, jollaisia ovat muun muassa alueiden luonnonolosuhteista johtuvien rajoitteiden ominaispiirteet ja maatalouden harjoittamisolosuhteet. Jäsenvaltion on jaettava 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomien ja syrjimättömien perustein. Alueellinen tuki lasketaan jakamalla kolmannen alakohdan mukaisesti laskettu alueellinen enimmäismäärä 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen, sellaisilla alueilla sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.	1. Jäsenvaltio voi myöntää tukea viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitettussa perustukijärjestelmässä ja jonka tila sijaitsee kokonaan tai osittain jäsenvaltion alueen (EU) N:o [RDR] 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämällä alueilla, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita. 2. Jäsenvaltio voi päättää myöntää 1 kohdassa tarkoitettua tukea kaikille kyseisen kohdan soveltamisalaan kuuluville alueille tai vaihtoehtoisesti rajoittaa tuen puolueettomien ja syrjimättömien perustein vain joillekin alueiden (EU) N:o [RDR] 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille alueille. 3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua tukea myönnetään vuosittain sellaisilla alueilla sijaitsevaa tukikelpoista hehtaaria kohden, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja se maksetaan, kun asianomainen viljelijä aktivoi kyseisiin hehtaareihin liittyvät tukioikeudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan, rahoituskurin, asteittaisten alennusten ja tukikattojen, 7 artiklassa tarkoitettua lineaarisen vähennyksen ja asetuksen (EU) N:o [HZR] 65 artiklan mukaisesti määrättyjen vähennysten ja poissulkemisten soveltamista. 4. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu hehtaarikohtainen tuki lasketaan jakamalla 35 artiklan soveltamisesta johtuva määrä 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen, sellaisilla alueilla sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. 5. <u>Jos sovelletaan 20 artiklaa</u>, jäsenvaltio voi soveltaa tässä luvussa tarkoitettua tukea alueellisella tasolla tässä kohdassa säädettyjen edellytysten. Tällöin jäsenvaltion on määriteltävä alueet puolueettomien ja syrjimättömien perustein, jollaisia ovat muun muassa alueiden luonnonolosuhteista johtuvien rajoitteiden ominaispiirteet ja maatalouden harjoittamisolosuhteet. Jäsenvaltion on jaettava 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomien ja syrjimättömien perustein. Alueellinen tuki lasketaan jakamalla kolmannen alakohdan mukaisesti laskettu alueellinen enimmäismäärä 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen, sellaisilla alueilla sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä, joille jäsenvaltio on päättänyt myöntää tukea tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Perustelu

Muutosehdotuksella mahdollistetaan alueellinen soveltaminen 20 artiklan mukaisesti.

Muutosehdotus 22

35 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jäsenvaltio voi 1 päivään elokuuta 2013 asti päättää käyttää 34 artiklassa tarkoitetun tuen rahoittamiseen enintään 5 prosenttia liitteessä II esitetystä kansallisesta enimmäismäärästä.	Jäsenvaltio voi 1 päivään elokuuta 2013 asti päättää käyttää 34 artiklassa tarkoitetun tuen rahoittamiseen enintään 5 <u>10</u> prosenttia liitteessä II esitetystä kansallisesta enimmäismäärästä.

Perustelu

Epäsuotuisassa asemassa oleville alueille myönnetään kaudella 2007–2013 tukea 12,6 miljardia euroa. Ehdotettujen määrärahojen kaksinkertaistaminen 10 prosenttiin kansallisista määrärahoista eli 31,7 miljardiin euroon olisi epäsuotuisia alueita tai luonnonolosuhteista johtuvista rajoitteista kärsiviä alueita tukeva merkittävä tasapainotus.

Muutosehdotus 23

36 artiklan 1 ja 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
1. Jäsenvaltion on myönnettävä tukea nuorelle viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä.	1. Jäsenvaltion on myönnettävä tukea nuorelle aloittavalle <u>nuorella aloittavalle</u> viljelijälle, jolla on oikeus tukeen 1 luvussa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä.
2. Tässä luvussa 'nuorella viljelijällä' tarkoitetaan	2. Tässä luvussa ' nuorella aloittavalla viljelijällä' tarkoitetaan
a) luonnollista henkilöä, joka on perustamassa ensimmäistä tilaansa maatalousyrittäjänä tai on perustanut sellaisen asetuksen (EU) N:o [HZR] 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä jätettyä ensimmäistä hakemusta edeltävien viiden vuoden aikana; ja	a) <u>a)</u> luonnollista henkilöä, joka on perustamassa ensimmäistä tilaansa maatalousyrittäjänä tai on perustanut sellaisen asetuksen (EU) N:o [HZR] 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa perustukijärjestelmässä jätettyä ensimmäistä hakemusta edeltävien viiden vuoden aikana; ja
b) joka on a alakohdassa tarkoitetun hakemuksen jättämishetkellä alle 40-vuotias.	b) <u>b)</u> joka on a alakohdassa tarkoitetun hakemuksen jättämishetkellä alle 40-vuotias.

Muutosehdotus 24

38 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijöille tuotantosidonnaista tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää seuraavilla aloilla ja seuraaville tuotannoille: vilja, öljysiemenet, valkuaiskasvit, palkokasvit, pellava, hamppu, riisi, pähkinät, tärkkelysperuna, maito ja maitotuotteet, siemenet, lampaan- ja vuohenliha, naudan- ja vasikanliha, oliiviöljy, silkkiäistoukat, kuivarehu, humala, sokerijuurikas, sokeriruoko, juurisikuri, hedelmät ja vihannekset sekä lyhytkiertoinen energiapuu.	1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijöille <u>viljelijöille</u> tuotantosidonnaista tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää <u>tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää</u> seuraavilla aloilla ja seuraaville tuotannoille: vilja, öljysiemenet, valkuaiskasvit, palkokasvit, pellava, hamppu, riisi, pähkinät, tärkkelysperuna, maito ja maitotuotteet, siemenet, lampaan- ja vuohenliha, naudan- ja vasikanliha, oliiviöljy, silkkiäistoukat, kuivarehu, humala, sokerijuurikas, sokeriruoko, juurisikuri, hedelmät ja vihannekset sekä lyhytkiertoinen energiapuu, <u>virallisten laatumerkintöjen alaiset maataloustuotteet, myös luomutuotanto. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa määritellä itse muita aloja, joilla voidaan myöntää tuotantosidonnaista tukea.</u>

Perustelu

Tukien tuotantosidonnaisuus on taloudellisesta ja alueellisesta näkökulmasta välttämätöntä tuotannon tason takaamiseksi kyseisillä aloilla.

Muutosehdotus 25

38 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
4. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustimia nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla alueilla.	4. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustimia nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla alueilla, <u>erityisesti luonnonolosuhteista johtuvista rajoitteista kärsivillä alueilla, joita ovat esimerkiksi saarialueet, ja syrjäisimmillä alueilla, sekä tuotannonaloilla, jotka tukevat työllisyyttä.</u>

Perustelu

Tukien tuotantosidonnaisuus on taloudellisesta ja alueellisesta näkökulmasta välttämätöntä tuotannon tason takaamiseksi kyseisillä alueilla.

Muutosehdotus 26

38 artiklan 5 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Yleiset säännöt	Yleiset säännöt
1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijöille tuotantosidonnaista tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin.	1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijöille tuotantosidonnaista tukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin.
Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää seuraavilla aloilla ja seuraaville tuotannoille: vilja, öljysiemenet, valkuaiskasvit, palkokasvit, pellava, hamppu, riisi, pähkinät, tarkkelysperuna, maito ja maitotuotteet, siemenet, lampaan- ja vuohenliha, naudan- ja vasikanliha, oliiviöljy, silkkiäistoukat, kuivarehu, humala, sokerijuurikas, sokeriruoko, juuriskuri, hedelmät ja vihannekset sekä lyhytkiertoinen energia-puu.	Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää seuraavilla aloilla ja seuraaville tuotannoille: vilja, öljysiemenet, valkuaiskasvit, palkokasvit, pellava, hamppu, riisi, pähkinät, tarkkelysperuna, maito ja maitotuotteet, siemenet, lampaan- ja vuohenliha, naudan- ja vasikanliha, oliiviöljy, silkkiäistoukat, kuivarehu, humala, sokerijuurikas, sokeriruoko, juuriskuri, hedelmät ja vihannekset sekä lyhytkiertoinen energia-puu.
2. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisille aloille tai jäsenvaltion alueille, joilla esiintyy vaikeuksia tietyillä taloudellisista ja/tai yhteiskunnallisista ja/tai ympäristöllisistä syistä erityisen tärkeillä maatalouden muodoilla tai aloilla.	2. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisille aloille tai jäsenvaltion alueille, joilla esiintyy vaikeuksia tietyillä taloudellisista ja/tai yhteiskunnallisista ja/tai ympäristöllisistä syistä erityisen tärkeillä maatalouden muodoilla tai aloilla.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, tuotantosidonnaista tukea voi myöntää myös sellaisille viljelijöille, joilla on 31 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 3 luvun 2 jakson ja 71 m artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 73/2009 60 artiklan ja 65 artiklan neljännen alakohdan mukaisesti myönnettyjä tukioikeuksia ja joilla ei ole tukikelpoisia hehtaareita tukioikeuksien aktivoimiseksi tämän asetuksen III osaston 1 luvussa tarkoitettussa perustukijärjestelmässä.	3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, tuotantosidonnaista tukea voi myöntää myös sellaisille viljelijöille, joilla on 31 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 3 luvun 2 jakson ja 71 m artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 73/2009 60 artiklan ja 65 artiklan neljännen alakohdan mukaisesti myönnettyjä tukioikeuksia ja joilla ei ole tukikelpoisia hehtaareita tukioikeuksien aktivoimiseksi tämän asetuksen III osaston 1 luvussa tarkoitettussa perustukijärjestelmässä.
4. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustimia nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla alueilla.	4. Tuotantosidonnaista tukea voidaan myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen luoda kannustimia nykyisen tuotantotason säilyttämiseksi asianomaisilla alueilla.
5. Tuotantosidonnainen tuki myönnetään vuotuisena tukena tietyissä määrällisissä rajoissa tiettyjen pinta-alojen perusteella sekä tuotosten tai tietyn eläinmäärän perusteella.	5. <u>Jos sovelletaan 20 artiklaa, jäsenvaltiot voivat määrittellä erilaiset rahoitusosuudet kyseisessä artiklassa tarkoitetuille alueille.</u>
6. Tämän artiklan mukaisesti myönnettävän tuotantosidonnaisen tuen on oltava johdonmukainen unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa.	6. <u>Tämän artiklan mukaisesti myönnettävän tuotantosidonnaisen tuen on oltava johdonmukainen unionin muiden toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa.</u>

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
7. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti	7 8. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 55 artiklan mukaisesti
a) tässä luvussa tarkoitetun tuen myöntämisedellytyksistä;	a) tässä luvussa tarkoitetun tuen myöntämisedellytyksistä;
b) säännöistä, jotka koskevat johdonmukaisuutta muiden unionin toimenpiteiden kanssa ja tuen kumuloitumista.	b) säännöistä, jotka koskevat johdonmukaisuutta muiden unionin toimenpiteiden kanssa ja tuen kumuloitumista.

Perustelu

Muutosehdotuksella mahdollistetaan alueellinen soveltaminen 20 artiklan mukaisesti.

Muutosehdotus 27

47 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<i>Yleiset säännöt</i>	<i>Yleiset säännöt</i>
1. Viljelijä, jolla on 21 artiklan mukaisesti vuonna 2014 myönnettyjä tukioikeuksia ja jonka osalta täyttyvät 10 artiklan 1 kohdan mukaiset vähimmäisvaatimukset, voi hakea tässä luvussa säädetyin edellytyksin yksinkertaistettuun järjestelmään, jäljempänä 'pienviljelijäjärjestelmä'.	1. Viljelijä, jolla on 21 artiklan mukaisesti vuonna 2014 myönnettyjä tukioikeuksia ja jonka osalta täyttyvät 10 artiklan 1 kohdan mukaiset vähimmäisvaatimukset, voi hakea tässä luvussa säädetyin edellytyksin yksinkertaistettuun järjestelmään, jäljempänä 'pienviljelijäjärjestelmä'.
2. Pienviljelijäjärjestelmän tuet korvaavat III ja IV osaston mukaisesti myönnettävät tuet.	2. Pienviljelijäjärjestelmän tuet korvaavat III ja IV osaston mukaisesti myönnettävät tuet.
3. Pienviljelijäjärjestelmään osallistuvat viljelijät vapauteen III osaston 2 luvussa säädetyjä maatalouskäytäntöjä koskevista velvoitteista.	3. Pienviljelijäjärjestelmään osallistuvat viljelijät vapauteen III osaston 2 luvussa säädetyjä maatalouskäytäntöjä koskevista velvoitteista.
4. Jäsenvaltion on varmistettava, että tukea ei makseta viljelijälle, jonka osalta on vahvistettu, että hän on tämän komission asetusehdotuksen julkaisupäivänä tai sen jälkeen jakanut tilansa yksinomaan päästäkseen pienviljelijäjärjestelmään. Tätä sovelletaan myös viljelijöihin, joiden tila on peräisin mainitusta jaosta.	4. Jäsenvaltion on varmistettava, että tukea ei makseta viljelijälle, jonka osalta on vahvistettu, että hän on tämän komission asetusehdotuksen julkaisupäivänä tai sen jälkeen jakanut tilansa yksinomaan päästäkseen pienviljelijäjärjestelmään. Tätä sovelletaan myös viljelijöihin, joiden tila on peräisin mainitusta jaosta.
	<u>5. Jos sovelletaan 20 artiklaa, jäsenvaltiot voivat määritellä erilaiset rahoitusosuudet kyseisessä artiklassa tarkoitetuille alueille.</u>

Perustelu

Muutosehdotuksella mahdollistetaan alueellinen soveltaminen 20 artiklan mukaisesti.

Muutosehdotus 28

48 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Pienviljelijäjärjestelmään haluavan viljelijän on jätettävä hakemus viimeistään 15 päivänä lokakuuta 2014.	Pienviljelijäjärjestelmään haluavan viljelijän on jätettävä hakemus viimeistään 15 päivänä lokakuuta 2014.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jos viljelijä ei ole hakenut pienviljelijäjärjestelmään viimeistään 15 päivänä lokakuuta 2014 tai jos viljelijä päättää poistua siitä kyseisen päivämäärän jälkeen tai jos viljelijä on valinnut asetuksen (EU) N:o [RDR] 20 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen tuen, hänellä ei ole enää oikeutta osallistua järjestelmään.	Jos viljelijä ei ole hakenut pienviljelijäjärjestelmään viimeistään 15 päivänä lokakuuta 2014, <u>hakeminen on vielä mahdollista vuoden 2016 aikana 15 päivään lokakuuta asti.</u> Viljelijällä, joka ei ole liittynyt pienviljelijäjärjestelmään 15 päivään lokakuuta 2016 mennessä tai joka <u>tai jos viljelijä</u> päättää poistua siitä <u>vuodeksi 2014 tai 2016 asetetun määräajan kyseisen päivämäärän</u> jälkeen tai joka jos viljelijä on valinnut asetuksen (EU) N:o [RDR] 20 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen tuen, <u>hänellä</u> ei ole enää oikeutta osallistua järjestelmään.

COM(2011) 627 final/2

Muutosehdotus 29

3 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Maaseuturahasto edesauttaa Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista edistämällä maaseudun kestävää kehittämistä kaikkialla unionissa tavalla, joka täydentää yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä 'YMP', muita välineitä, koheesiopolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa. Se edistää alueiden käytön ja ympäristön kannalta tasapainoisemman, ilmastoystävällisemmän ja ilmastomuutoksen paremmin kestävän sekä innovatiivisemmän unionin maatalousalan kehittymistä.	Maaseuturahasto edesauttaa Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista <u>maaseudun eurooppalaisen kehittämisstrategian yhteydessä</u> edistämällä maaseudun kestävää kehittämistä kaikkialla unionissa tavalla, joka täydentää yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä 'YMP', muita välineitä <u>koordinoidulla ja täydentävällä tavalla koheesiopolitiikan</u> ja <u>yhteistä kalastuspolitiikan</u> kanssa. Se edistää alueiden käytön ja ympäristön kannalta tasapainoisemman, ilmastoystävällisemmän ja ilmastomuutoksen paremmin kestävän sekä innovatiivisemmän unionin maatalousalan kehittymistä.

Perustelu

Todellinen maaseudun kehittämisstrategia Euroopan unionin tasolla on välttämätön. Tällainen strategia puuttuu komission ehdotuksista. Se on toteutettava jokaisessa jäsenvaltiossa kumppanuussopimuksien puitteissa, ja sen on perustuttava vaatimukseen tasapainoisesta aluekehityksestä.

Muutosehdotus 30

5 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(1) tietämyksensiirron ja innovoinnin parantaminen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla erityisesti seuraavilla aloilla:	(1) tietämyksensiirron ja innovoinnin parantaminen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla erityisesti seuraavilla aloilla, <u>joihin kunkin jäsenvaltion on käytettävä vähintään 10 prosenttia maaseuturahastosta osoitettavasta kokonaisrahoituksesta;</u>
(a) innovoinnin ja tietopohjan parantaminen maaseutualueilla;	(a) <u>alakohtaisen</u> innovoinnin ja tietopohjan parantaminen maaseutualueilla;
(b) maa- ja metsätalouden sekä tutkimuksen ja innovoinnin välisten yhteyksien vahvistaminen;	(b) maa- ja metsätalouden sekä tutkimuksen ja innovoinnin välisten yhteyksien vahvistaminen;
(c) elinikäisen oppimisen ja ammatillisen koulutuksen parantaminen maa- ja metsätalouden aloilla;	(c) elinikäisen oppimisen ja ammatillisen koulutuksen parantaminen maa- ja metsätalouden aloilla;

Perustelu

Tämä maataloustutkimusta edistävä toimi parantaa pitkällä aikavälillä osaltaan Euroopan maatalouden kilpailukykyä niin taloudellisesta kuin ekologisestakin näkökulmasta. Toimi on vastaus Euroopan maataloustuottajien ja kansalaisten suuriin odotuksiin, jotka koskevat terveellisiä ja laadukkaita elintarvikkeita sekä ympäristönsuojelua. Luonnonvarojen ja ilmastomuutoksen parempi huomioiminen osoittamalla 10 prosenttia rahoituksesta innovointiin merkitsee EU:n tasolla 1,45 miljardia euroa vuodessa. Vertailun vuoksi

voidaan todeta, että ensimmäisen pilarin puitteissa on ympäristötoimiin myönnetty 30 prosenttia rahoituksesta eli 13,6 miljardia euroa. Ympäristöhaasteeseen vastaaminen edellyttää merkittävämpiä maatalousnno-vointia edistäviä tutkimustoimia. Näitä lisätoimia tarvitaan erityisesti pyrittäessä vastaamaan ilmastonmuu-tokseen, sillä sen seuraukset johtavat aikanaan perinteisten tuotantoalueiden siirtymiseen.

Muutosehdotus 31

5 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(2) <u>kaikentyyppisen maatalouden kilpailukyvyyn ja tilojen elinkelpoisuuden parantaminen erityisesti seuraavilla aloilla:</u>	(2) <u>kaikentyyppisen maatalouden kilpailukyvyyn ja tilojen elinkelpoisuuden parantaminen erityisesti seuraavilla aloilla:</u>
(a) suurista rakenteellista ongelmista kärsivien tilojen ja erityisesti tilojen, joiden osallistuminen markkinoille on vähäistä, tiettyjen alojen markkinasuuntautuneiden tilojen ja sellaisten tilojen, jotka ovat maatalouden monipuolistamisen tarpeessa, rakenneuudistuksen helpottaminen;	(a) suurista rakenteellista ongelmista kärsivien maatalojen ja erityisesti tilojen, joiden osallistuminen markkinoille on vähäistä, tiettyjen alojen markkinasuuntautuneiden tilojen ja sellaisten tilojen, jotka ovat maatalouden monipuolistamisen tarpeessa, nykyaikaistamisen ja rakenneuudistuksen helpottaminen;
(b) sukupolvenvaihdojen helpottaminen maatalousalalla;	(b) sukupolvenvaihdojen helpottaminen maatalousalalla;

Muutosehdotus 32

5 artiklan 6 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
(6) sosiaalisen osallisuuden edistäminen, köyhyyden vähentäminen ja talouden kehittäminen maaseutualueilla erityisesti seuraavilla aloilla:	(6) sosiaalisen osallisuuden edistäminen, köyhyyden vähentäminen ja talouden kehittäminen maaseutualueilla erityisesti seuraavilla aloilla:
(a) monipuolistamisen, uusien pienyritysten perustamisen ja työpaikkojen luomisen helpottaminen;	(a) talouden monipuolistamisen, uusien pienyritysten perustamisen ja työpaikkojen luomisen helpottaminen <u>edistäminen</u> ;
(b) paikallisen kehittämisen edistäminen maaseutualueilla;	(b) paikallisen kehittämisen edistäminen maaseutualueilla;
(c) tieto- ja viestintätekniikan käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen maaseutualueilla.	(c) <u>uuden teknologian sekä</u> tieto- ja viestintätekniikan käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen maaseutualueilla;
	(d) <u>nuorten ja erityisesti naisten maaseutualueille asettautumisen helpottaminen edistämällä toimia, joilla helpotetaan työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista.</u>

Muutosehdotus 33

7 artikla

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
<i>Maaseudun kehittämisohjelmat</i>	<i>Maaseudun kehittämisohjelmat</i>
1. Maaseuturahasto toimii jäsenvaltioissa maaseudun kehittämisohjelmien välityksellä. Ohjelmissa on pantava täytäntöön maaseudun kehittämistä koskevia unionin prioriteetteja vastaava strategia toimenpiteillä, jotka määritellään III osastossa, ja näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi haetaan tukea maaseuturahastosta.	1. Maaseuturahasto toimii jäsenvaltioissa maaseudun kehittämisohjelmien välityksellä. Ohjelmissa on pantava täytäntöön maaseudun kehittämistä koskevia unionin prioriteetteja vastaava strategia toimenpiteillä, jotka määritellään III osastossa, ja näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi haetaan tukea maaseuturahastosta.

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
2. Jäsenvaltio voi toimittaa koko alueensa käsittävän yhtenäisen ohjelman tai joukon alueellisia ohjelmia.	2. Jäsenvaltio voi toimittaa koko alueensa käsittävän yhtenäisen ohjelman tai joukon alueellisia ohjelmia. <u>Alueellisia ohjelmia toimittavat jäsenvaltiot voivat kuitenkin suunnitella ja toteuttaa erityisiä toimenpiteitä kansallisten ohjelmien puitteissa; tällöin alueellisiin ohjelmiin ei voi sisältyä kansallisiin ohjelmiin kuuluvia toimenpiteitä.</u>
3. Alueelliset ohjelmat valinneet jäsenvaltiot voivat myös toimittaa hyväksyttäväksi kansallisen kehyksen, joka sisältää alueellisten ohjelmien yhteiset osatekijät, joille ei ole olemassa erillistä talousarviomäärärahaa.	3. Alueelliset ohjelmat valinneet jäsenvaltiot voivat myös toimittaa hyväksyttäväksi kansallisen kehyksen, joka sisältää alueellisten ohjelmien yhteiset osatekijät, joille ei ole olemassa erillistä talousarviomäärärahaa.

Perustelu

Muutosehdotuksella mahdollistetaan maaseudun kehittämisohjelmien suora alueellinen suunnittelu siten, että jäsenvaltio voi edelleen toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä kansallisella tasolla (esimerkiksi riskinhallintapakettiin (37 artikla) kuuluvia toimenpiteitä) niiden tehokkaamman toimeenpanon takaamiseksi, ottaen huomioon asianmukaisten resurssien sekä sellaisten yhdenmukaisten täytäntöönpanomekanismien välttämättömyyden, jotka eivät vääristä kilpailua. Kansallisten ja alueellisten ohjelmien kautta toteutettujen toimenpiteiden molemminpuolinen poissulkevuus antaa komissiolle mahdollisuuden välttää toimien ja niiden rahoituksen päällekkäisyydet.

Muutosehdotus 34

8 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Jäsenvaltiot voivat sisällyttää maaseudun kehittämisohjelmiinsa temaattisia alaohjelmia, jotka edesauttavat maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien täyttämistä ja joiden tavoitteena on vastata tunnistettuihin erityistarpeisiin erityisesti seuraavien osalta:	Jäsenvaltiot voivat sisällyttää maaseudun kehittämisohjelmiinsa temaattisia alaohjelmia, jotka edesauttavat maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien täyttämistä ja joiden tavoitteena on vastata tunnistettuihin erityistarpeisiin erityisesti seuraavien osalta:
(a) nuoret viljelijät;	(a) nuoret viljelijät;
(b) 20 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut pientilat;	(b) 20 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut pientilat;
(c) 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut vuoristoalueet;	(c) 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut vuoristoalueet;
(d) lyhyet toimitusketjut.	(d) lyhyet toimitusketjut;
Liitteessä III vahvistetaan viitteellinen luettelo kunkin temaattisen alaohjelman osalta erityisen tärkeistä toimenpiteistä ja tukitoimien tyypeistä.	(e) <u>virallisen laatumerkinnän alaisten maataloustuotteiden, myös luomutuotannon, kehittäminen ja edistäminen;</u> (f) <u>kaupunkien lähialueilla harjoitettava maatalous.</u> Liitteessä III vahvistetaan viitteellinen luettelo kunkin temaattisen alaohjelman osalta erityisen tärkeistä toimenpiteistä ja tukitoimien tyypeistä..

Muutosehdotus 35

21 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Edellä 1 kohdan mukaiset investoinnit ovat tukikelpoisia, kun niihin liittyvät tukitoimet toteutetaan maaseutualueiden kuntien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisesti, jos sellaisia on olemassa, ja kyseiset investoinnit ovat paikallisen kehittämisstrategian mukaisia, jos sellainen on olemassa.	Edellä 1 kohdan mukaiset investoinnit ovat tukikelpoisia, kun niihin liittyvät tukitoimet toteutetaan maaseutualueiden kuntien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisesti, jos sellaisia on olemassa, ja kyseiset investoinnit ovat tai jonkin muun paikallisen kehittämisstrategian mukaisesti, jos sellainen on olemassa.

Perustelu

Investointien on joka tapauksessa oltava maaseutualueiden kuntien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisia, jotta voidaan taata investointien tehokas käyttö ja yhteys kuntien kehitykseen.

Muutosehdotus 36

29 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia myönnetään viljelijöille, viljelijäryhmille tai viljelijöiden ja muiden maankäyttäjien ryhmille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan tukitoimia, joihin sisältyy yksi tai useampi maatalousmaata koskeva maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumus. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia voidaan myöntää myös muille maankäyttäjille tai muiden maankäyttäjien ryhmille, jos tämä on asianmukaisesti perusteltua ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.	Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia myönnetään viljelijöille, viljelijäryhmille tai viljelijöiden ja muiden maankäyttäjien ryhmille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan tukitoimia, joihin sisältyy yksi tai useampi maatalousmaata koskeva jotka vastaavat yhtä tai useampaa maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumusta. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia voidaan myöntää myös muille maankäyttäjille tai muiden maankäyttäjien ryhmille, jos tämä on asianmukaisesti perusteltua ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.

Perustelu

Toimien rajausta ”maatalousmaihin” tulisi poistaa, koska se vaarantaisi vakavasti tärkeitä ympäristö- ja ilmastotavoitteita. Tämä koskee esimerkiksi sellaisten alojen laiduntamista, joita ei luokitella maatalousmaaksi, sekä maatalouden ympäristötoimien toteuttamista lampialueilla, soilla ja rantavyöhykkeillä.

Muutosehdotus 37

46 artiklan 2 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tukikelpoiset menot voivat liittyä vain seuraaviin: (a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasing-vuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; (b) uusien koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing, tietokoneohjelmistot mukaan luettuina, enintään omaisuuden markkina-arvoon asti; (c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, toteutettavuustutkimukset sekä patenttien tai käyttöilupien hankinta.	Tukikelpoiset menot voivat liittyä vain seuraaviin: (a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasing-vuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; (b) uusien koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing, tietokoneohjelmistot mukaan luettuina, enintään omaisuuden markkina-arvoon asti; (c) <u>sellaiset investoinnit kastelujärjestelmien nykyaikaistamiseen tai luomiseen, jotka sisältävät jäsenvaltioiden tai alueiden suunnitelmiin tai ohjelmiin ja joiden kattavien ympäristövaikutusarviointien tuloksia pidetään myönteisinä niin veden laadun kuin sen määrällisenkin tilan kannalta;</u> (d) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, toteutettavuustutkimukset sekä patenttien tai käyttöilupien hankinta.

Muutosehdotus 38

64 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Komissio jakaa täytäntöönpanosäädöksellä 1 kohdassa tarkoitettujen määrät vuosittain jäsenvaltioille 2 kohdassa tarkoitettujen määrän vähentämisen jälkeen ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o DP/2012 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen varojen siirron. Vuosijakaumaa vahvistaessaan komissio ottaa huomioon	Komissio jakaa täytäntöönpanosäädöksellä 1 kohdassa tarkoitettujen määrät vuosittain jäsenvaltioille 2 kohdassa tarkoitettujen määrän vähentämisen jälkeen ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o DP/2012 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen varojen siirron. Vuosijakaumaa vahvistaessaan komissio ottaa huomioon
(a) 4 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyvät puolueettomat perusteet; ja	(a) 4 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyvät puolueettomat perusteet; ja
(b) aiemmat tulokset.	(b) aiemmat tulokset;
	(c) <u>asukastiheyden</u> ;
	(d) <u>ekologisesti arvokkaiden alueiden laajuuden</u> .

Muutosehdotus 39

64 artiklan 6 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suoritusvarauksen jakamiseksi asetuksen (EU) N:o HR/2012 45 artiklan mukaisesti maaseuturahastoa varteen kannaetut käytettävissä olevat käyttötarkoitukseensa sidotut tulot on lisättävä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 18 artiklassa tarkoitettuihin määriin. Suoritusvaraus on jaettava jäsenvaltioille suhteessa niiden osuuteen maaseuturahastosta myönnetyn tuen kokonaismäärästä.	Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suoritusvarauksen jakamiseksi asetuksen (EU) N:o HR/2012 45 artiklan mukaisesti maaseuturahastoa varteen kannaetut käytettävissä olevat käyttötarkoitukseensa sidotut tulot on lisättävä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 18 artiklassa tarkoitettuihin määriin. Suoritusvaraus on jaettava jäsenvaltioille suhteessa niiden osuuteen maaseuturahastosta myönnetyn tuen kokonaismäärästä.

COM(2011) 628 final

Muutosehdotus 40

34 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Kun komissio on tehnyt ohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen, se maksaa ensimmäisen ennakkomaksun koko ohjelmakaudeksi. Ensimmäisen ennakkomaksun on oltava 4 prosenttia maaseuturahastosta kyseiselle ohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta. Se voidaan jakaa enintään kolmeen erään käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen mukaan. Ensimmäisen erän on oltava 2 prosenttia maaseuturahastosta kyseiselle ohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta.	Kun komissio on tehnyt ohjelman hyväksymistä koskevan päätöksen, se maksaa ensimmäisen ennakkomaksun koko ohjelmakaudeksi. Ensimmäisen ennakkomaksun on oltava 4 7 prosenttia maaseuturahastosta kyseiselle ohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta. Se voidaan jakaa enintään kolmeen erään käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen mukaan. Ensimmäisen erän on oltava 2 prosenttia maaseuturahastosta kyseiselle ohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta.

Perustelu

Kun otetaan huomioon maaseutuun kohdistuvien (maaseuturahastosta rahoitettavien) toimien suuri merkitys ja laaja-alaiset vaikutukset, tähänastinen 7 prosentin ennakkomaksu maaseuturahastosta kyseiselle maaseuturahastoon kehittämisohjelmalle myönnettävästä rahoituksesta tulisi säilyttää. Rahoitusasetuksen 34 artiklan 1 kohdassa ennakkomaksu on laskettu 4 prosenttiin. Tämä ohjelmatasoisen likviditeetin selkeä heikentäminen johtaisi epätoivottuihin viivästyksiin maaseutualueita koskevien ohjelmien täytäntöönpanossa tai aiheuttaisi merkittävää ennakkorahoitukseen liittyvää hallinnollista lisätaakkaa.

Muutosehdotus 41

43 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	Alueiden komitean muutosehdotus
Tämän artiklan mukaiset vähennykset ja keskeytykset eivät rajoita asetuksen (EU) N:o CR/xxx 17, 20 ja 21 artiklan soveltamista.	Tämän artiklan mukaiset vähennykset ja keskeytykset eivät rajoita asetuksen (EU) N:o CR/xxx 17, 20 ja 21 artiklan soveltamista.
Asetuksen (EU) N:o CR/xxx 17 ja 20 artiklassa tarkoitettuja keskeytyksiä sovelletaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.	Asetuksen (EU) N:o CR/xxx 17 ja 20 artiklassa tarkoitettuja keskeytyksiä sovelletaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Perustelu

Maaseuturahaston toimien osalta rakennerahastojen (myös maaseuturahaston ja meri- ja kalatalousrahaston) yhteisessä strategiakehyksessä on määrätty, että vähennykset ovat mahdollisia, jos ennakkoehdot ei täytetä (17 artikla). Lisäksi pidätetään 5 prosentin suoritusvaraus, jonka maksaminen riippuu asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta (18, 20 ja 21 artikla). Nämä säännöt eivät ole hyväksyttäviä, koska ne lisäävät valtavasti hallintotaakkaa edistämättä kuitenkaan itse asiaa. Ehdotuksen hylkääminen vastaa myös rakennerahastojen yhteisestä strategiakehyksestä laaditussa lausuntoluonnoksessa ilmaistua AK:n kantaa.

Bryssel 4. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Yhteinen Erasmus”

(2012/C 225/15)

ALUEIDEN KOMITEA

- antaa vahvan tukensa ohjelmaa varten ehdotetulle entistä suuremmalle budjetille. Määrärahat tulee jakaa eri koulutusalojen ja nuorisotalan välillä siten, että kaikki alat hyötyvät suuremmasta budjetista.
- korostaa elinikäisen oppimisen merkitystä. Ohjelman on sen vuoksi tuettava tasavertaisesti kaikkia ikäryhmiä ja kaikenlaista oppimista.
- toteaa, että tukea tulee ohjata eniten sinne, missä tarve ja vaikutusmahdollisuudet ovat suurimmat. Näin ollen varat on jaettava selvästi uudelleen hankkeisiin, jotka on suunnattu niille, jotka nykyisellään ovat vähemmässä määrin kosketuksissa liikkuvuusohjelmien kanssa, eli kouluille, virallisten oppimisjärjestelmien ulkopuolelle jääneille nuorille sekä koulutusta tai jatkokoulutusta suorittaville aikuisille.
- katsoo, että jos paikallis- ja aluetasolla pystytään vastaamaan edessä oleviin suuriin haasteisiin, ihmiset ovat valmiita kohtaamaan tulevaisuuden, jota leimaa jatkuva muutos. He ovat varustautuneita elinikäistä oppimista varten, ja yhä useammat saattavat aloitetut opinnot päätökseen, suorittavat korkeakoulututkinnon ja huomaavat mahdollisuudet suorittaa osia opinnoista eri puolilla Eurooppaa ja myös näkevät koko Euroopan mahdollisina työmarkkinoina.
- ymmärtää institutionaalisen yhteistyön hyödyt, myös liikkuvuushankkeissa. Toiminnan laadukkuuden ja pitkäaikaisten strategisten vaikutusten edellytyksiä voidaan parantaa, kun liikkuvuus toteutuu institutionaalisissa puitteissa.
- on saanut hyviä kokemuksia niistä aiempien ohjelmien – esimerkiksi Comenius Regio -ohjelman – osista, jotka mahdollistavat muiden laitosten kuin oppilaitosten osallistumisen ja joiden tavoitteena on edistää koulutusalan eurooppalaista yhteistyötä alueilla ja kunnissa.

Esittelijä	Yoomi RENSTRÖM (SE, PSE), Ovanåkerin kunnanvaltuuston jäsen
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman, ”Yhteinen Erasmus”, perustamisesta
	COM(2011) 788 final

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Suuret haasteet

- toteaa, että Euroopalla on vastassaan suuria haasteita, joita rahoitus- ja talouskriisi on vahvistanut. Rakenteelliset ongelmat ovat tulleet yhä selvemmin esiin. Niitä ovat tuotannon alhainen kasvu, työmarkkinoiden ulkopuolelle jääneiden suuret ryhmät, väestön vanhenemisesta johtuva hyvinvointipalvelujen tarpeen lisääntyminen ja julkisen talouden alijäämä.
- katsoo, että yksi pakottavimmista perusongelmista on taloudellisen eriarvoisuuden lisääntyminen, mikä luo demokrati-
aan kohdistuvia haasteita. Aivan liian monet nuoret jättävät koulun ilman tarvittavia tietoja ja taitoja, joiden turvin osallistua demokraattiseen yhteiskuntaelämään ja päästä kiinni hyvään työelämään, jolle muutos tulee olemaan leimallista. Kaikkien ihmisten mahdollisuus elinikäiseen oppimiseen on vahvan demokratian ja tulevaisuuden kasvun perusedellytys. Työttömyyden ja syrjäytymisen murtamiseksi meidän on murrettava myös sukupuolen mukaan eriytyneet työmarkkinat.
- pitää koulutusta keskeisenä välineenä, jotta EU kykenee selviämään suurista haasteista ja huolehtimaan siitä, että osaamisyhteiskunta kattaa kaikki kansalaiset. Komitea on tutustunut komission ehdotukseen uudesta ohjelmasta, joka korvaisi ja ko-
koaisi yhteen koulutus- ja nuorisoalan nykyiset ohjelmat. Ohjelma voi vahvistaa EU-kansalaisuutta painottamalla eurooppalaista ulottuvuutta ja tukemalla sosiaalista yhteenkuuluvuutta, kun yhä useammat pääsevät korkealaatuisen elinikäisen koulutuksen piiriin. On tärkeää, että kaikille aikaisempien ohjelmien kohderyhmille tarjotaan riittävät mahdollisuudet hyötyä jatkosakin EU:n tuesta.
- antaa täyden tukensa kahdelle ehdotetun koulutusohjelman kannalta merkittävimmälle Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvälle yleistavoitteelle, jotka ovat 1) koulunkäynnin keskeyttävien osuuden laskeminen alle 10 prosenttiin ja 2) sen varmistaminen, että vähintään 40 prosenttia 30–34-vuotiaista suorittaa korkea-asteen tutkinnon. Näihin tavoitteisiin pääseminen edellyttää, että koulutukset järjestetään ja toteutetaan eri tavalla kuin siihen aikaan, kun vain harva suoritti tutkinnon. Tämä asettaa uusia vaatimuksia sille, miten paikallis- ja aluetasolla toimitaan laadun parantamiseksi ja koulutusmahdollisuuksien lisäämiseksi niin, että toimilla tavoitetaan kaikki ihmiset.
- katsoo, että suuri haaste eli kaikkien tavoittaminen – mikä ilmenee myös komission asiakirjasta – merkitsee sitä, että koulujen tulee uudistaa toimintatapojaan. Kun koulutus on korkealaatuista jo hyvin suunnitellusta esikouluopetuksesta lähtien, voidaan lasten uteliaisuuden ja oppimishalun säilymistä ja vahvistumista tukea jo pienestä pitäen. Elinikäisen oppimisen tukeminen edellyttää paitsi mahdollisuuksia koulutukseen, jatkokoulutukseen ja ammatinvalinnan vaihtoon koko elämän ajan myös sitä, että lasten ja nuorten koulutus nähdään ensimmäisenä askeleena elinikäisessä oppimisessa.
- katsoo, että pääsyn korkeakouluihin on oltava tasa-arvoista, jotta korkeakoulut olisivat mahdollisimman monen ulottuvilla. Lisäksi tulevaisuuden työmarkkinat asettavat uusia vaatimuksia, minkä johdosta sekä EU:n tasolla että jäsenvaltioissa ja paikallis- ja aluetasolla on jatkettava ja tehostettava toimia, joiden tarkoituksena on saada osaaminen ja työpaikat kohtamaan nykyistä paremmin. Sen vuoksi on tärkeää, että Eurooppa 2020 -strategian eri aloitteet pidetään yhdessä ja että koulutusohjelman prioriteetit tukevat kaikkia asiaankuuluvia aloitteita. ⁽¹⁾
- toteaa, että kaikkien tavoittaminen edellyttää laajaa koulutusmahdollisuuksien kirjoa. Pyrkimystä edistävät esimerkiksi tieto- ja viestintätekniikan täysimittainen hyödyntäminen, alueelliset korkeakoulut, jotka voivat tavoittaa laajoja kohderyhmiä, sekä nuorten että aikuisten epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen edistäminen, jolla tuetaan koulutukseen palaamista. Samalla luodaan edellytykset, joilla varmistetaan aloitettujen opintojen loppuun saattaminen ja mahdollistetaan elinikäinen oppiminen.

Paikallinen ja alueellinen vastuu

- huomauttaa, että paikallis- ja aluetasolla on keskeinen rooli sekä EU:n koulutusohjelmien että unionin muiden alaan nivoutuvien hankkeiden täytäntöönpanossa. Tämä johtuu siitä, että monissa Euroopan maissa päävastuu perus- ja keskiasteen yleissivistävästä ja ammatillisesta koulutuksesta sekä aikuiskoulutuksesta on alue- ja paikallistasolla.

⁽¹⁾ Tärkeimmät Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahankkeet tässä yhteydessä ovat ”Nuoret liikkeellä”, ”Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma”, ”Innovaatiunioni” ja ”Eurooppalainen digitaalistrategia”.

9. toteaa, että alue- ja paikallistaso toimii paikallisen ja alueellisen kehityksen ja kasvun koordinoijana, joten työvoiman valmiuksien kehittäminen palvelee myös paikallis- ja aluetason etuja. Uusien taitojen tarve työmarkkinoilla näkyy ensimmäisenä ja selvimmin juuri paikallis- ja aluetasolla, ja juuri kyseisillä tasoilla voidaan tehokkaimmin kehittää yhteensovittamismenetelyjä, jotka käsittävät myös yksilön mahdollisuudet jatkuvaan oppimiseen.

10. toteaa, että monin paikoin on jo olemassa alue- ja paikallistason innovointi- ja osaamiskumppanuuksia, joissa viranomaiset, paikallinen elinkeinoelämä, nuorisjärjestöt, alueelliset korkeakoulut ja muut koulutuksen tarjoajat kehittävät erilaisia yhteistyömahdollisuuksia. Tällaiset kumppanuudet ovat oivallinen keino tukea toimintaa, jolla pyritään varmistamaan, että koulutus vastaa yhteiskunnan ja työelämän tarpeita sekä samankaltaisten haasteiden edessä olevien alueiden erityistarpeita. Kansallisten toimistojen tulee sen vuoksi hakeutua yhteistyöhön näiden kumppanuuksien kanssa EU:n koulutusohjelmien täytäntöönpanemiseksi, sillä tällaiset kumppanuudet ovat strategisesti tärkeitä edistäessään rajatylittävää yhteistyötä ja tiedon siirtymistä alue- ja paikallisviranomaisien kesken.

11. toteaa, että alue- ja paikallistason tiiviin osallistumisen varmistaminen koulutusohjelmissa on aiheellista myös siksi, että toimintaan sisältyy merkittävä demokratiaa koskeva näkökohta, nimittäin mahdollisuus osallistua, kasvaa ja toimia demokraattista yhteiskuntaa tukevana voimana.

12. korostaa, että paikallis- ja aluetasolla on myös suurin vaikutus äskettäin maahan muuttaneiden elämään, ja kyseinen taso tukee näiden kotoutumista uuteen maahan. Sekä lasten että aikuisten koulutuksella on tässä yhteydessä ratkaiseva rooli. Tilanne voi vaihdella suuresti yksittäisen maan sisällä.

Ehdotettua ohjelmaa koskevat yleiset huomiot

13. toteaa, että EU:n koulutus- ja nuoriso-ohjelman ”Yhteinen Erasmus” tavoitteena on kansainvälistymisen avulla parantaa koulutuksen ja oppimisen laatua sekä tukea eurooppalaista ulottuvuutta. Alueiden komitea tukee tätä yleistä päämäärää ja uskoo, että komission ehdotus muodostaa hyvän pohjan todellisten muutosten aikaansaamiselle. Vuorovaikutuksen lisääminen vahvistaa hyvien ideoiden ja toimintatapojen levittämisen vaikutusta sekä nykyaikaisten koulutusjärjestelmien tarpeellisia uudistuksia.

14. katsoo, että ohjelma voi tarjota erittäin merkityksellisen panoksen pyrkimyksissä saada liikkeelle kaikki asianomaiset toimijat koulutusjärjestelmissä ja nuorisotyössä tehtävien muutosten jouduttamiseksi sekä pyrkimyksissä vastata tarpeisiin, joita osaamiseen perustuvan uuden talouden ja yhteisön tavoitteet synnyttävät kansalaisten yhteiskunnallista osallistumista ja vastuuta ajatellen.

15. korostaa, että ulkomailla suoritettujen yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen opintojaksot sekä työharjoittelu ovat erityisen tehokas keino auttaa yksilöä kehittymään, ja ne tarjoavat hyödyllisiä kokemuksia jatko-opintoja ja työelämää varten. Kun

ihminen käyttää osaamistaan uudessa ympäristössä, hän kehittää sekä alakohtaisia ja yleisiä taitojaan että omaa itsenäisyyttään ja viestintätaitojaan.

16. on vakuuttunut siitä, että yhä nopeammin etenevän globalisaation sekä kaikkien elämän- ja työalojen rajatylittävän verkottumisen taustaa vasten kulttuurienvälisten taitojen, kielitaidon ja kansainvälisen osaamisen merkitys kasvaa yhä suuremmaksi.

17. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että nuorten liikkuvuus ja kansainväliset hankkeet voivat edistää syvällisempää ymmärtämystä eurooppalaista identiteettiä ja Euroopan kansalaisuutta kohtaan. Niiden avulla voidaan myös torjua muokalaivihamielisyyttä.

18. toistaa olevansa vakuuttunut siitä, että on ryhdyttävä erityistoimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että liikkuvuus on asuinalueen maantieteellisestä sijainnista riippumatta mahdollista samoin edellytyksin kaikille ohjelman kohderyhmille⁽²⁾, joista mainittakoon erikseen ne, jotka asuvat harvaan asutuilla seuduilla, saarilla, vuoristoalueilla ja syrjäisimmillä alueilla.

19. uskoo, että jos paikallis- ja aluetasolla pystytään vastaamaan edessä oleviin suuriin haasteisiin, ihmiset ovat valmiita kohtaamaan tulevaisuuden, jota leimaa jatkuva muutos. He ovat varustautuneita elinikäistä oppimista varten, ja yhä useammat saattavat aloitetut opinnot päätökseen, suorittavat korkeakoulututkinnon ja huomaavat mahdollisuudet suorittaa osia opinnoista eri puolilla Eurooppaa ja myös näkevät koko Euroopan mahdollisina työmarkkinoina.

Koulutuksen monet päämäärät ja laaja merkitys

20. tukee täysin tavoitetta parantaa yksilöiden osaamista, taitoja ja kokemusta, jotta kaikki voisivat päästä helpommin työmarkkinoille ja parantaa työllistävyyttään. Komitea muistuttaa samalla, ettei koulutuksen tavoitteena ole vain työllistymiskyvyn parantaminen vaan laajemmin koko persoonallisuuden kehittäminen, sekä korostaa elinikäisen oppimisen merkitystä. Ohjelman on sen vuoksi tuettava tasavertaisesti kaikkia ikäryhmiä ja kaikenlaista oppimista.

21. korostaa niin ikään, että koulutuksen tehtävänä on myös herätellä opiskelijoiden luovuutta ja innovaatiokykyä ja rikastuttaa heidän henkistä ja sosiaalista elämäänsä. Talouskriisin aikana, jolloin työttömyys on korkealla, on luonnollista keskittää suurin huomio koulutuksen rooliin ja työllistävyyden edistämiseen. Alueiden komitea huomauttaa, että myös vaikeina aikoina on turvattava pitkän aikavälin suotuisa kehitys,

(2) CdR 290/2011 fin.

jotta EU on tulevaisuudessa entistä vahvempi. Tällöin on tuettava osallistavaa koulutusta, jossa pyritään näkemään yksilö kokonaisuutena, ja kehitettävä elinikäisen oppimisen järjestelmiä.

22. korostaa, että on tärkeää nähdä ammattikoulutus selvästi osana elinikäistä oppimista. Tällöin keskeisiksi muodostuvat tietojen ja sivistyksen kaltaiset käsitteet. Nykyään työelämässä asetetaan myös esimerkiksi aiempaa suurempia kielitaitovaatimuksia. On tärkeää muistaa, että ammattikoulutuksen piiri on hyvin laaja ja että sillä on merkittävä rooli sekä heikossa asemassa olevien integroimisessa että eri ammattialojen huippuosaamisen kehittämisessä.

23. muistuttaa, että paikallis- ja aluetason toimijoiden yhtenä keskeisenä tehtävänä on tukea nuorten luovuutta ja innovaatiokykyä ja tarjota mahdollisuudet heidän henkisen ja sosiaalisen elämänsä kehittämiseen. Tällä on ratkaiseva merkitys nuorten itsenäistymisen ja yhteiskuntaan integroitumisen kannalta. Se edellyttää myös toimia, jotka mahdollistavat nuorten koulutuksen ja työssäkäynnin sekä perhe-elämän yhteensovittamisen.

24. korostaa, että korkea-asteen koulutuslaitokset eivät ole pelkästään opetuslaitoksia vaan myös tärkeitä aluekehityksen osapuolia ja tulevien innovaatioiden vauhdittajia. Korkea-asteen koulutuksen nykyaikaistaminen on näin ollen tarpeen. Alueiden komitea esitti helmikuussa 2012 komissiolle näkemyksensä siitä, mitä muutoksia korkea-asteen koulutuksessa tulisi tehdä.⁽³⁾ On tärkeää, että osaamiskolmion muodostavien kolmen osa-alueen eli tutkimuksen, koulutuksen ja innovoinnin välille luodaan selvä kytkös. Tällainen kytkös vahvistaa aluetasoa ja päinvastoin. Tämän vuoksi paikallis-, alue-, jäsenvaltio- ja EU-tason on tehtävä yhteistyötä etenkin paikallisten ja alueellisten kumppanuuksien kautta.

25. toteaa, että aikuiskoulutus tarjoaa yksilölle mahdollisuuksia kehittää kykyjään läpi elämän, tukee uudelleensuuntautumista työelämässä, mikä on tarpeen työmarkkinoiden muuttuessa yhä joustavammiksi ja epävakammiksi, ja tuo lisäksi huomattavaa lisäarvoa osallistujien sosiaaliseen, ammatilliseen, siviili-, kulttuuri- ja talouselämään. Kumppanuuksiin perustuvat aikuiskoulutusohjelmat ovat yksi tärkeimmistä tavoista lisätä yksilöiden ja paikallisyhteisöjen vaikutusmahdollisuuksia. Sen vuoksi on erityisen tärkeää, että EU-tason koulutusohjelma kykenee tukemaan aikuiskoulutuksen kehittämistä jäsenvaltioissa ja alueilla.

Erityishuomioita ehdotuksesta

Tukea perussopimuksesta ja toissijaisuusperiaatteesta

26. yhtyy komission näkemykseen tämän todetessa, että ehdotettu ohjelma saa tukea Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 165 ja 166 artiklassa määrittäytyä

tavoitteista ja että se tulee panna täytäntöön toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Sen vuoksi on äärimmäisen tärkeää, että paikalliset ja alueelliset viranomaiset ja päätöksentekijät osallistuvat esitettyjen toimien suunnitteluun, täytäntöönpanoon ja hallinnointiin. Alueellista yhteenkuuluvuutta koskevan 174 artiklan mukaisesti komitea korostaa tarvetta ottaa täysimittaisesti huomioon unionissa vallitsevat alueelliset erot ja alueiden erilaiset edellytykset saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet.

Ohjelman rakenne

27. painottaa, että ehdotetussa jaossa kolmeen pääasialliseen toiminta-alaan (liikkuvuus, institutionaalinen yhteistyö ja politiikan kehittäminen) eri toiminnot on organisoitava siten, että kaikille kohderyhmille tarjotaan hyvät edellytykset osallistua ohjelmaan, jotta sen tavoitteet ovat saavutettavissa. Ehdotetulla rakenteella tulisi pyrkiä helpottamaan monialaista yhteistyötä sekä lisäämään hyvien käytäntöjen ja tulosten vaihtamista. Komitea katsoo kuitenkin, että koulun ulkopuolisen ja epävirallisen oppimisen erityispiirteet nuorten kannalta on otettava paremmin huomioon, ja ehdottaa tämän vuoksi, että ohjelmaan lisätään nuoria käsittelevä luku, kuten urheilun suhteenkin on tehty.

28. huomauttaa, että uudessa ohjelmassa on erityisen tärkeää huolehtia tuesta, jota eri kohderyhmät tarvitsevat osallistumiseen. Yhtenäinen ohjelma tarjoaa hakijoille enemmän selkeyttä ja avoimuutta. On kuitenkin tärkeää järjestää toiminnot siten, että niitä voidaan soveltaa kunkin kohderyhmän kannalta asianmukaisella tavalla. Liikkuvuus- ja yhteistyöhankkeisiin osallistumista koskevat edellytykset riippuvat siitä, minkälaisessa koulutuksessa tai nuorisotoiminnassa osallistujat ovat mukana. Eri kohderyhmien kohdalla on otettava huomioon tiedon tarve, hakemusmenettelyt, talousarviota koskevat säännöt ja toiminnot koskevat kriteerit. Tämä tapahtuu esimerkiksi osoittamalla tietty määrä varoja eri kohderyhmien osallistumiseen, eriyttämällä rakenteita kohderyhmittäin sekä ottamalla käyttöön toiminnot, jotka ovat erityisen keskeisiä tietyille kohderyhmille, jne. On myös tärkeää turvata pienten laitosten osallistumismahdollisuudet. Niitä on etenkin koulumaailmassa, nuorisotalalla ja aikuiskoulutuksessa. Komitea tukee erityisesti toimia, joilla tuetaan heikommassa asemassa olevien henkilöiden osallistumista.

29. suhtautuu myönteisesti ilmoitettuun tavoitteeseen tehokkuuden lisäämisestä ja ohjelman yksinkertaistamisesta etenkin käyttäjien kannalta. On erittäin tärkeää, että käyttäjät osaltaan hyötyvät hallinnon yksinkertaistamisesta.

30. ymmärtää institutionaaliseen yhteistyön hyödyt, myös liikkuvuushankkeissa. Toiminnan laadukkuuden ja pitkäaikaisten strategisten vaikutusten edellytyksiä voidaan parantaa, kun liikkuvuus toteutuu institutionaalisissa puitteissa. Se voi helpottaa järjestelmää myös yksittäisen ihmisen kannalta esimerkiksi siten,

⁽³⁾ CdR 290/2011 fin.

että opintojen tunnustaminen yksinkertaistuu. On kuitenkin tärkeää, että näiden institutionaalisten puitteiden määrittelyssä otetaan huomioon kaikki erilaiset tahot, jotka osallistuvat ohjelmaan.

31. katsoo, että liikkuvuushankkeiden yhteydessä on entistä enemmän kehitettävä valtakunnallisia, alueellisia ja paikallisia valmiuksia, joilla tuetaan jatkuvaa liikkuvuutta myös hankkeiden päättymisen jälkeen, jotta pystytään hyödyntämään luotuja rakenteita ja yhteyksiä. Hankkeiden tulee osaltaan auttaa esteiden poistamisessa sekä edistää jatkuvaa keskinäistä vaihdantaa, jotta hankkeen jälkeinen liikkuvuus voi muodostua osaksi säännöllistä toimintaa.

32. pitää tärkeänä, että jäsenvaltioiden tarjoamat opintotukimuodot kattavat myös mahdollisuuden suorittaa osa opinnoista toisissa jäsenvaltioissa.

33. panee merkille komission ehdotuksen perustaa yhdessä Euroopan investointipankin kanssa EU-tason opintolainajärjestely, jolla täydennetään jäsenvaltioiden järjestelmiä. Alueiden komitea korostaa, että lainat eivät saa johtaa siihen, että liikkuvuushankkeista käydään kauppaa. Komitea epäilee, onko kyseinen ryhmä se, jota ohjelmasta tulisi eniten tukea, sillä taakuujärjestelmästä aiheutuvat kustannukset ovat huomattavat ja tarpeet vaihtelevat suuresti maittain.

34. korostaa, että yhteistyötä ja politiikan kehittämistä varten tarvitaan vuoropuhelufoorumeita, joihin osallistuu sekä koulutusalan että elinkeinoelämän keskeisiä sidosryhmiä, ja että paikallis- ja alueviranomaisten on tärkeää osallistua sekä avoimeen koordinoitimenetelmään että ohjelman täytäntöönpanoon.

Arkioppiminen ja epävirallinen oppiminen – nuoret ja urheilu

35. pitää tärkeänä, että liikkuvuus on mahdollista kaikissa oppimistilanteissa. Tätä näkemystä voidaan soveltaa mm. siten, että korostetaan kaikkien oppimismuotojen, kuten virallisen, epävirallisen ja arkioppimisen, merkitystä. Komitea panee merkille komission pyrkimyksen sisällyttää kaikki oppimisen muodot samaan ohjelmaan. Komitea korostaa kuitenkin, että koska koulutuslaitosten ulkopuolella tapahtuvan epävirallisen ja arkioppimisen organisoinnin vaatimukset ovat täysin erilaiset, tämän tulisi näkyä asianmukaisesti ohjelman rakenteessa. Tässä yhteydessä on tärkeää kiinnittää huomiota nuoria oma-aloitteisuuteen kannustavien ja aloitekykyä tukevien toimien merkitykseen.

36. kannattaa erityisesti toimia, joilla edistetään jollain tavoin epäsuotuisassa asemassa olevien ihmisten osallistumista; edistetään sosiaalista osallisuutta, ruohonjuuritason urheilua, vapaaehtoistoimintaa, yhtäläisiä mahdollisuuksia sekä terveyttä edistävää liikuntaa lisäämällä osallistumista urheilutoimintaan, keskittyen epäsuotuisassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten psyykkisesti tai fyysisesti vammaisiin.

37. katsoo, että ohjelman rakennetta voitaisiin hyödyntää kaikenlaisissa oppimisessa. Alueiden komitea korostaa, että paikallis- ja alueviranomaisten tulee voida osallistua ohjelman täytäntöönpanon hahmotteluun ja seurantaan, jotta voidaan parhaalla mahdollisella tavalla muuttaa niitä osuuksia, jotka osoittautuvat ongelmallisiksi paikallistasolla.

38. toteaa, että muutosta ja selventämistä kaipaava seikka on esimerkiksi se, että osallistumisen tulee olla mahdollista myös pienten organisaatioiden ja pienimuotoisen yhteistyön kautta, sillä asialla on merkitystä etenkin nuorisjärjestöille ja aikuis-koulutuslaitoksille mutta monin paikoin myös kouluille ja esikouluille.

39. painottaa urheilun puitteissa tapahtuvaa laajamittaista arkioppimista ja epävirallista oppimista. On myös kysymyksiä, jotka liittyvät erityisesti urheiluun ja jotka näkyvät erityisesti poliittisessa yhteistyössä, kuten dopingin, väkivallan ja rasismien torjunnassa ja hyvin toimivien urheilujärjestöjen työn tukemisessa.

40. panee merkille erittäin myönteiset tulokset, jotka on saatu nykyisessä nuorisotoimintaohjelmassa nuorten poliittisen osallistumisen tukitoimista, ja etenkin järjestelmällisestä vuoropuhelusta ja nuorisoseminaareista, joissa on käsitelty nuoria kiinnostavia sosiaalisia, kulttuurisia ja poliittisia kysymyksiä. Komitea korostaa niiden merkitystä ja kehottaa jatkamaan ja kehittämään niitä uuden ohjelmakäytännön yhteydessä.

41. katsoo sen vuoksi, että ohjelman tulee arkioppimisen ja epävirallisen oppimisen osana tukea aiempaa enemmän ohjaajien ja kouluttajien liikkuvuutta yhteisesti sovittujen sekä alueiden ja jäsenvaltioiden vastavuoroisesti tunnustamien standardien pohjalta.

42. on hyvillään siitä, että ohjelmalla tuetaan kansainvälisiä yhteistyöhankkeita urheilualalla, ja pitää mahdollisuutta toteuttaa rajatylittäviä hankkeita kaikilla ohjelman kattamilla aloilla tärkeänä tekijänä eurooppalaisen lisäarvon syntymisen kannalta.

43. pitää uusia yksinkertaistuksia myönteisinä myös kansainvälisen ulottuvuuden kannalta. Komitea on komission kanssa samaa mieltä tarpeesta tukea valmiuksien kehittämistä kolmansissa maissa, laajentumisprosessissa mukana olevat maat mukaan luettuina, ja etenkin naapurimaissa. Se kuitenkin korostaa, että ulkoiseen yhteistyöhön varatut EU:n rahoitusvälineistä saatavat varat on käytettävä täysimääräisesti.

Budjettikysymykset

44. antaa vahvan tukensa ohjelmaa varten ehdotetulle entistä suuremmalle budjetille. Budjetin koko tulee osoittamaan, kuinka suuren painoarvon komissio antaa koulutuksen laadun parantamiselle, joka on ratkaiseva tekijä siinä, miten hyvin EU:n kokonaisvaltaiset tavoitteet ovat saavutettavissa. Määrärahat tulee jakaa eri koulutusalojen ja nuorisualan välillä siten, että kaikki alat hyötyvät suuremmasta budjetista.

45. katsoo, että EU-varoja on käytettävä resurssitehokkaalla tavalla, jotta ohjelmalle asetetut tavoitteet ovat saavutettavissa. Komitean mielestä tulee olla mahdollisuuksia ohjata varoja niille aloille, joilla niistä on avoimilla määrällisillä ja laadullisilla kriteereillä arvioituna eniten hyötyä ja joilla niitä voidaan parhaiten hyödyntää. Komitea korostaakin, että ohjelmaa on seurattava säännöllisesti kaikilla tasoilla, jotta nähdään, missä määrin varoja on jaettava uudelleen. Lisäksi on tärkeää tarkastella jakoa paikallis- ja aluenäkökulmasta siten, että otetaan huomioon varojen jakautuminen koko maan sisällä. Yksittäisen jäsenvaltion sisällä on oltava mahdollista kohdentaa varoja uudelleen sen mukaan, miten niiden käyttö on mahdollisimman tehokasta paikallisista ja alueellisista erityispiirteistä riippuen.

46. katsoo, että kansallisten toimistojen rakenteen määrittely tulee jättää jäsenvaltioille, sillä hajautettujen ohjelmatoimien toteutus ja hallinnointi kuuluu jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

47. katsoo tässä yhteydessä, että komission tulee hyvissä ajoin ennen ohjelman aloittamista kertoa, miten vaikuttavuutta aiotaan mitata ja mitä indikaattoreita siinä aiotaan soveltaa. Indikaattorit ja kriteerit on selvitettävä etukäteen, jotta jäsenvaltioilla, paikallisilla ja alueellisilla viranomaisilla sekä osallistujilla on selvillä, mitä sääntöjä sovelletaan. Alueiden komitean mielestä kyseisissä indikaattoreissa tulee ottaa huomioon sekä määrälliset että laadulliset näkökohdat.

48. toteaa komission olevan sitä mieltä, että osa aiemmin elinikäisen oppimisen ohjelman piiriin kuuluvasta toiminnasta tulee jatkossa kattaa Euroopan sosiaalirahastosta. Jotta muutos olisi toimiva, on tärkeää, että sosiaalirahastoa koskeva säännöstö tukee sitä ja että jäsenvaltiot sekä paikallis- ja aluetason edustajat ovat siitä tietoisia ja hyväksyvät sen.

49. katsoo, että hallintoa ja tilinpitoa koskevat vaatimukset olisi suhteutettava apurahan suuruusluokkaan. Pienien hankkeiden valvonnan ei tarvitse olla yhtä laajaa ja perusteellista kuin suurien.

50. huomauttaa samalla, että mahdollisuudet ja valmiudet osallistua ohjelmiin vaihtelevat, millä voi olla vaikutuksia kustannusten muodostumiseen. Syynä voi olla esimerkiksi tottumattomuus opiskeluun, toimintarajoitteisuus, mahdollisuudet selviytyä matka- ja oleskelukuluista tai erilaiset alueelliset olosuhteet.

Perustana avaintaidot

51. katsoo, että jatkotoiminnan kannalta on keskeistä, että komission ehdotuksen pohjana on elinikäinen oppiminen, ja korostaa pitävänsä tärkeänä, että kaikille annetaan mahdollisuus hankkia ne perustaidot, jotka kuvataan avaintaitoja koskevassa suosituksessa ⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ Elinikäisen oppimisen avaintaidoista 18. joulukuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus (2006/962/EY).

52. katsoo, että ohjelman lähtökohtana tulee olla se, että tuetaan kaikkien mahdollisuuksia hankkia itselleen avaintaidot. Näin ollen keskeisiä kohderyhmiä ovat peruskoulujen oppilaat ja opettajat, virallisen koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret sekä lisä- ja jatkokoulutusta tarvitsevat aikuiset.

Päätelmät

Lisätään panostusta varhaisen vaiheen toimintaan ja mielipiteenmuokkaukseen

53. muistuttaa aiemmasta lausunnostaan ⁽⁵⁾, jossa se korostaa, että valmius lähteä ulkomaille oppimistarkoituksessa on luotava jo varhain. Lapsia ja nuoria on jo varhaisessa vaiheessa motivoitava kiinnostumaan muista kulttuureista ja heille on tarjottava mahdollisuudet nähdä toisiltaan oppimisen edut. Varhainen kosketus EU:n ohjelmiin auttaa kehittämään halua ja valmiuksia kouluttautua ja työskennellä oman maan ulkopuolella, mikä puolestaan edistää yhteisiä työmarkkinoita, kasvua ja Euroopan kansalaisuutta. Komitea muistuttaa, että pienet lapset oppivat vieraita kieliä muita ihmisiä tehokkaammin.

54. pitää sosiaalista osallisuutta yhtenä hyvin keskeisenä tarkastelua edellyttävänä kysymyksenä, jonka osalta nyt käsiteltävänä olevalla ohjelmalla voi olla kauaskantoinen merkitys. Kyse on suuresta ja epäyhtenäisestä joukosta oppilaita, joilla on erilaisia oppimisvaikeuksista, sosiaalisesta heikkomuudesta ja syrjäytymisestä johtuvia tuen tarpeita, ja oppilaita, jotka saapuvat heille vieraaseen maahan ja kulttuuriin. Nykyään on havaittavissa, että suuri joukko nuoria keskeyttää tai lopettaa koulunkäynnin vailla riittäviä perustietoja. Menetelmien kehittämisen ja tietämyksen siirtämisen on oltava mahdollista, jotta voidaan tukea alan paikallisia, alueellisia ja valtakunnallisia päätöksentekijöitä.

55. toteaa tätä taustaa vasten, että opiskeluun tottumattomien ja taloudellisesti muita heikommassa asemassa olevien taivoittaminen on suuri haaste, minkä vuoksi on erittäin tärkeää, että EU-hankkeita tehdään tunnetuksi jo varhain koulussa ja esikoulussa. Siten voidaan tavoittaa kaikki oppilaat ja siten ohjelma voi toimia kompensoivana voimana ja vahvistaa eurooppalaista ulottuvuutta.

56. yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan on tärkeää, että toimintaan osallistuu strategisesti tärkeässä asemassa olevia henkilöitä ja henkilöitä, joilla on mahdollisuus levittää tietoa ja hyviä esimerkkejä. Kyseeseen voivat tulla esimerkiksi opettajat, kouluttajat, nuorisotyöntekijät, ohjaajat, aiemmin liikkuvuustoimiin osallistuneet, koulujen johtajat tai päätöksentekotehtävissä toimivat henkilöt. Näillä henkilöillä on ratkaiseva rooli liikkuvuuden edistämässä, ja komitea kehottaa sen vuoksi tuomaan kyseiset ryhmät selvästi esiin.

⁽⁵⁾ Alueiden komitean lausunto vihreästä kirjasta "Edistetään nuorten oppimiseen liittyvää liikkuvuutta", Cdr 246/2009 fin.

57. on saanut hyviä kokemuksia niistä aiempien ohjelmien – esimerkiksi Comenius Regio -ohjelman – osista, jotka mahdollistavat muiden laitosten kuin oppilaitosten osallistumisen ja joiden tavoitteena on edistää koulutusalan eurooppalaista yhteistyötä alueilla ja kunnissa. Kumppanit voivat tehdä yhteistyötä yhteisesti kiinnostavissa aiheissa, vaihtaa kokemuksia ja luoda kestäviä yhteistyörakenteita.

Ensisijaiset kohderyhmät ja suuntaukset

58. katsoo, että kaikilla tasoilla on seurattava säännöllisesti, tukeeko ohjelma kokonaisvaltaisia tavoitteita. Samanaikaisesti myös uudessa ohjelmakupolvessa on voitava tukea sellaisia toimia, joiden vaikutuksia on vaikea mitata tai joiden vaikutukset on mahdollista mitata vasta itse ohjelmakautta pidemmällä aikavälillä mutta joihin liittyy muita toiminnan arvoon viittaavia indikaattoreita. Esimerkiksi muun tutkimustoiminnan perusteella tiedetään, miten merkityksellisiä varhaiset toimet ovat, ja komitea uskoo, että tämä pätee myös eurooppalaisen ulottuvuuden edistämiseen.

59. suhtautuu varautuneesti siihen, että talousarvio painottuu nykyisellään liian voimakkaasti liikkuvuushankkeisiin, mikä heijastuu myös ohjelman nimessä. Komitea katsoo, että koulutuksen laadunparannusta tukevat selvimmin ja suurinta eurooppalaista lisäarvoa tuottavat etenkin yhteistyöhankkeet ja instituutio-naalinen yhteistoiminta ja että tämän tulisi näkyä budjetissa nykyistä selvemmin. Tällöin on mahdollista tukea myös pienempiä yhteistyöhankkeita, jotka sopivat tietyille kohderyhmille paremmin tai jotka voivat olla ensimmäinen askel kohti laajempaa yhteistyötä.

60. toteaa, että asetusehdotusta koskevassa komission muistiossa esitetty visio heijastaa hyvin lausunnon alussa kuvailtuja haasteita. Ne eivät kuitenkaan heijastu yhtä selvästi ehdotetussa määrärahojen jaossa, jossa sen sijaan näkyy huomattava painotuminen korkea-asteen koulutuksen piiriin kuuluvien hankkeiden ja liikkuvuuden mittavaan rahoittamiseen. EU:n ohjelmien tulee tukea toivottua kehitystä ja laadun parantamista, joten tukea tulee ohjata eniten sinne, missä tarve ja vaikutusmahdollisuudet ovat suurimmat. Näin ollen varat on jaettava selvästi uudelleen hankkeisiin, jotka on suunnattu niille, jotka nykyisellään ovat vähemmässä määrin kosketuksissa liikkuvuusohjelmien kanssa, eli kouluille, virallisten oppimisjärjestelmien ulkopuolelle jääneille nuorille sekä koulutusta tai jatkokoulutusta suorittaville aikuisille.

61. kannattaa aikomusta tukea Euroopan integraatiota käsittelevään akateemiseen opetukseen ja tutkimukseen liittyviä Jean Monnet -toimintoja myös tulevaisuudessa. Komitea on kuitenkin sitä mieltä, ettei tätä erityistukea pidä kohdentaa vain kahteen Euroopan komission ehdotuksessa mainittuun instituutioon. Komitea korostaa sen sijaan, että Jean Monnet -ohjelmasta vuosina 2007–2013 tukea saavat kuusi eurooppalaista korkeakoulua – eurooppaoikeuden akatemia, College of Europe, yliopistollinen Eurooppa instituutti, Eurooppa-koulutuksen kansainvälinen keskus, julkisen hallinnon Eurooppa-instituutti ja Euroopan erityisopetuksen kehittämiskeskus – on otettava myös tulevaisuudessa huomioon, jotta parannetaan unionin intressien mukaisten huippuinstituuttien maantieteellistä jakaumaa ja kulttuurista monimuotoisuutta.

62. korostaa heikon koulumenestyksen ja sosiaalisen ja taloudellisen huono-osaisuuden läheistä yhteyttä. Työttömien tai ilman koulutuspaikkaa olevien nuorten määrä riippuu ratkaisevalla tavalla näistä tekijöistä. Tämän kierteen katkaiseminen on haaste paikallis- ja alueviranomaisille kaikkialla Euroopassa, ja sitä on pidettävä yhtenä ohjelman keskeisistä painopisteistä, joka vastaa yhtäältä koulutustavoitteisiin ja toisaalta työllisyys-tavoitteeseen ja jota myös tuetaan useista lippulaivahankkeista. Alueiden komitea kehottaa painottamaan tätä näkökulmaa määrärahojen jaossa nykyistä enemmän.

63. antaa täyden tukensa tavoitteelle, joka on pääteltävissä uutta koulutus- ja nuorisoalan ohjelmaa koskevasta komission muistiosta, eli halulle sisällyttää ohjelman piiriin monia ihmisryhmiä, joiden tulee voida kehittyä yksilöinä ja nauttia mahdollisuudesta hankkia korkealaatuista koulutusta elämänsä eri vaiheissa. Sen vuoksi on tärkeää, että ohjelman tavoitteista tiedotetaan selvästi, jotta kaikki kohderyhmät tuntevat olevansa siinä osallisina. Ohjelman nimi ”Yhteinen Erasmus” (*Erasmus for all*) sitä vastoin viestittää, että pääpaino olisi korkea-asteen koulutuksessa. Koska tämä ei vastaa esitettyjä kunnianhimoisia tavoitteita ja jotta Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet olisi mahdollista saavuttaa mahdollisimman tehokkaasti, alueiden komitea suosittelee ohjelmalle ehdotetun budjetin sekä ohjelman nimen muokkaamista.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Otsikko

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman, ”Yhteinen Erasmus”, perustamisesta	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman, ” Yhteinen Erasmus <u>Oppiva Eurooppa</u> ”, perustamisesta

Perustelu

Voimassa olevan Erasmus-ohjelman herättämät miellelyhtymät liittävät sen hyvin tiiviisti korkea-asteen koulutukseen ja liikkuvuuteen. Uudella EU-ohjelmalla on paljon laajempi soveltamisala, ja ”Yhteinen Erasmus” saattaisi olla harhaanjohtava nimi.

Muutosehdotus 2

Johdanto-osa

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(3) Koska suuri yleisö jäsenvaltioissa ja ohjelmaan osallistuvissa kolmansissa maissa tuntee laajasti "Erasmus"-brändinimen ja pitää sitä unionin opiskelijaliikkuvuuden synonyymina, tätä brändinimeä olisi käytettävä laajemmin ohjelman piiriin kuuluvilla pääkoulutussektoreilla.	(3) Koska suuri yleisö jäsenvaltioissa ja ohjelmaan osallistuvissa kolmansissa maissa tuntee laajasti "Erasmus"-brändinimen ja pitää sitä unionin opiskelijaliikkuvuuden synonyymina, tätä brändinimeä olisi käytettävä laajemmin ohjelman piiriin kuuluvilla pääkoulutussektoreilla.

Perustelu

Liittyy ehdotukseen ohjelman nimen muuttamisesta.

Muutosehdotus 3

Johdanto-osa

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(27) Olisi vahvistettava tuloskriteerien tarve, joiden perusteella määrärahat jaetaan jäsenvaltioiden kesken kansallisten toimistojen hallinnoimia toimia varten.	(27) Olisi vahvistettava tuloskriteerien tarve, joiden perusteella määrärahat jaetaan jäsenvaltioiden kesken <u>ja sisällä</u> kansallisten toimistojen hallinnoimia toimia varten, ja tässä olisi otettava asianmukaisesti huomioon paikalliset ja alueelliset erityispiirteet.

Perustelu

Alueelliset erot saattavat vaikuttaa merkittävästi tulokseen ja näin ollen määrärahojen jakoon.

Muutosehdotus 4

Johdanto-osa

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(30) Euroopan komissio ja Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja totesivat yhteisessä tiedonannossaan <i>Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten</i> ⁽¹⁾ , että tavoitteena on muun muassa helpottaa edelleen naapurimaiden osallistumista korkeakoulutuksen alan liikkuvuutta ja valmiuksien kehittämistä koskeviin unionin toimiin ja mahdollistaa naapurimaiden osallistuminen tulevaan koulutusohjelmaan.	(30) Euroopan komissio ja Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja totesivat yhteisessä tiedonannossaan <i>Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten</i> ⁽¹⁾ , että tavoitteena on muun muassa helpottaa edelleen naapurimaiden osallistumista <u>koulujen (eTwinning)</u> ja korkeakoulutuksen alan liikkuvuutta ja valmiuksien kehittämistä koskeviin unionin toimiin ja mahdollistaa naapurimaiden osallistuminen tulevaan koulutusohjelmaan.
⁽¹⁾ KOM(2011) 303 lopullinen, 25.5.2011.	⁽¹⁾ KOM(2011) 303 lopullinen, 25.5.2011.

Perustelu

Yhteisessä tiedonannossa mainitaan nimenomaan eTwinning-ohjelman puitteissa toteutettava koulujen välinen yhteistyö.

Muutosehdotus 5

Johdanto-osa

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(33) Jotta muuttuviin tarpeisiin voitaisiin vastata nopeasti ohjelman koko keston ajan, komissiolle olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säännöksiä, jotka koskevat tulokriteereitä ja kansallisten toimistojen hallinnoimia toimia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijoiden kuulemiset. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.	(33) Jotta muuttuviin tarpeisiin voitaisiin vastata nopeasti ohjelman koko keston ajan, komissiolle olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säännöksiä, jotka koskevat tulokriteereitä ja kansallisten toimistojen hallinnoimia toimia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijoiden kuulemiset. <u>Asianmukaisissa ja erityisesti rajatylittävää yhteistyötä koskeissa kysymyksissä kuullaan myös alueiden komiteaa.</u> Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

Perustelu

SEUTin 307 artiklan mukaisesti myös alueiden komitea tulisi ottaa mukaan kuulemisprosessiin.

Muutosehdotus 6

1 artiklan 1 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Tällä asetuksella perustetaan yleissivistävää ja ammatillista koulutusta, nuorisoa ja urheilua koskeva unionin toiminta-ohjelma, jota kutsutaan nimellä "Yhteinen Erasmus", jäljempänä 'ohjelma'.	Tällä asetuksella perustetaan yleissivistävää ja ammatillista koulutusta, nuorisoa ja urheilua koskeva unionin toiminta-ohjelma, jota kutsutaan nimellä " Yhteinen Erasmus <u>Oppiva Eurooppa</u> ", jäljempänä 'ohjelma'.

Perustelu

Liittyy ehdotukseen ohjelman nimen muuttamisesta.

Muutosehdotus 7

5 artiklan c alakohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Edistetään elinikäisen oppimisen eurooppalaisen alueen syntymistä, annetaan sysäys kansallisen tason poliittisille uudistuksille, tuetaan koulutusjärjestelmien nykyaikaistamista epävirallinen oppiminen mukaan luettuna sekä tuetaan nuorisoalan eurooppalaista yhteistyötä etenkin tehostamalla poliittista yhteistyötä, hyödyntämällä paremmin tutkintojen tunnustamista ja avoimuutta edistäviä välineitä ja levittämällä hyviä käytänteitä;	Edistetään elinikäisen oppimisen eurooppalaisen alueen syntymistä, annetaan sysäys kansallisen tason poliittisille uudistuksille, tuetaan koulutusjärjestelmien nykyaikaistamista <u>arkioppiminen</u> ja epävirallinen oppiminen mukaan luettuna sekä tuetaan nuorisoalan eurooppalaista yhteistyötä etenkin tehostamalla poliittista yhteistyötä, hyödyntämällä paremmin tutkintojen tunnustamista ja avoimuutta edistäviä välineitä ja levittämällä hyviä käytänteitä;
– Tavoitteeseen liittyvä indikaattori: niiden jäsenvaltioiden lukumäärä, jotka hyödyntävät avoimen koordinoitimenetelmän tuloksia kansallisen politiikkansa kehittämisessä	– Tavoitteeseen liittyvä indikaattori: niiden jäsenvaltioiden lukumäärä, jotka hyödyntävät avoimen koordinoitimenetelmän tuloksia kansallisen politiikkansa kehittämisessä

Perustelu

Ehdotettu muutos vastaa elinikäisen oppimisen määritelmää (2 artiklan 1 kohta).

Muutosehdotus 8

6 artikla

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Ohjelman tavoitteet koulutus- ja nuorisoalalla pyritään saavuttamaan seuraavien kolmen toimityypin avulla:	Ohjelman tavoitteet koulutus- ja nuorisoalalla pyritään saavuttamaan seuraavien kolmen toimityypin avulla:
(a) oppimiseen liittyvä henkilöiden liikkuvuus,	(a) oppimiseen liittyvä <u>kaikkien</u> henkilöiden liikkuvuus, <u>joka on mahdollista samoin edellytyksin asuinpaikasta riippumatta</u> ,
(b) innovointia ja hyvien käytänteiden vaihtoa edistävä yhteistyö,	(b) innovointia ja hyvien käytänteiden vaihtoa edistävä yhteistyö,
(c) politiikan uudistamisen tuki.	(c) politiikan uudistamisen tuki.

Perustelu

EU:n tulisi taata mahdollisuus liikkuvuuteen liittyviin toimiin samoin edellytyksin kaikille kansalaisille asuinpaikasta riippumatta. EU:n syrjäisimpien alueiden opiskelijoiden liikkuvuusmahdollisuuksia vaikeuttaa suuri etäisyys mantereesta. Siksi tulisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan pohjalta ryhtyä toimenpiteisiin liikkuvuuden edistämiseksi, jotta nämä toimet, joihin osoitetaan 63 prosenttia varoista, olisivat kaikkien nuorten ulottuvilla samoin edellytyksin asuinpaikasta riippumatta. Esitämme, että – kuten todetaan Pedro Solbesin (Espanjan entinen maatalous-, talous- ja valtiovarainministeri, entinen komissaari) komission jäsenen Michel Barnier'n pyynnöstä laatimassa raportissa *Europe's Outermost Regions and the Single Market: The EU's influence in the world* (EU:n syrjäisimmät alueet ja yhtenäismarkkinat: EU:n vaikutusvalta maailmassa) – nuoria ja korkeakouluopiskelijoita koskevia liikkuvuuspolitiikkoja vahvistetaan täydentämällä Erasmus-ohjelman rahoitusta niin, että katetaan lisäkustannukset, jotka aiheutuvat opiskelijoiden matkustamisesta kyseessä olevan syrjäisimmän alueen ja heidän jäsenvaltionsa pääkaupungin välillä, sekä muiden jäsenvaltioiden opiskelijoille, jotka haluavat osallistua Erasmus-ohjelmaan jossakin syrjäisimpien alueiden korkeakoululaitoksessa, kyseisen jäsenvaltion pääkaupungin ja syrjäisimmän alueen välillä. Näin luodaan suotuisat edellytykset syrjäisimpien alueiden opiskelijoiden liikkuvuushankkeille heidän koulutuksensa myöhemmissä vaiheissa sekä edistetään ja tuetaan kansallisella tasolla kielten opetusta ja varhaisessa iässä tapahtuvaa vaihtoa.

Muutosehdotus 9

10 artiklan c alakohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(c) tuetaan seuraavia eurooppalaisia akateemisia laitoksia, joiden päämääränä on Euroopan edun edistäminen:	(c) tuetaan seuraavia eurooppalaisia akateemisia laitoksia, joiden päämääränä on Euroopan edun edistäminen:
i) Firenzen yliopistollinen Eurooppa-instituutti;	i) Firenzen yliopistollinen Eurooppa-instituutti;
ii) College of Europe (Brüggen ja Natolinin laitokset);	ii) College of Europe (Brüggen ja Natolinin laitokset);
	iii) <u>eurooppaoikeuden akatemia, Trier;</u>
	iv) <u>Eurooppa-koulutuksen kansainvälinen keskus, Nizza;</u>
	v) <u>julkisen hallinnon Eurooppa-instituutti, Maastricht;</u>
	vi) <u>Euroopan erityisopetuksen kehittämiskeskus, Oden-</u> <u>se.</u>

Perustelu

Jean Monnet -ohjelmasta vuosina 2007–2013 tukea saavat kuusi eurooppalaista korkeakoulua on otettava myös tulevaisuudessa huomioon, jotta parannetaan unionin intressien mukaisten huippuinstituuttien maantieteellistä jakaumaa ja kulttuurista monimuotoisuutta.

Muutosehdotus 10

16 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Ohjelman piiriin kuuluvilla keskeisillä koulutussektoreilla toimivien julkisten ja yksityisten elinten on käytettävä Erasmus-brändinimeä ohjelmaan liittyvässä viestinnässä ja tiedon levittämisessä; brändinimi on yhdistettävä pääkoulutussektoreihin seuraavasti:	Ohjelman piiriin kuuluvilla keskeisillä koulutussektoreilla toimivien julkisten ja yksityisten elinten on käytettävä Erasmus-brändinimeä ohjelmaan liittyvässä viestinnässä ja tiedon levittämisessä; brändinimi on yhdistettävä pääkoulutussektoreihin seuraavasti:
— "Erasmus-korkeakoulutus" kaikenlaisen korkeasteen koulutuksen yhteydessä Euroopassa ja kansainvälisellä tasolla	— " Erasmus <u>Oppiva Eurooppa</u> ja korkeakoulutus" kaikenlaisen korkeasteen koulutuksen yhteydessä Euroopassa ja kansainvälisellä tasolla
— "Erasmus-ammattikoulutus" ammatillisen koulutuksen ja aikuiskoulutuksen yhteydessä	— " Erasmus <u>Oppiva Eurooppa</u> ja ammatikoulutus" ammatillisen koulutuksen ja aikuiskoulutuksen yhteydessä
— "Erasmus-koulut" kouluopetuksen yhteydessä	— " Erasmus <u>Oppiva Eurooppa</u> ja koulut" kouluopetuksen yhteydessä
— "Erasmus-nuorisotoiminta" nuorten epävirallisen oppimisen yhteydessä.	— " Erasmus <u>Oppiva Eurooppa</u> ja nuorisotoiminta" nuorten epävirallisen oppimisen yhteydessä.

Perustelu

Liittyä ehdotukseen ohjelman nimen muuttamisesta.

Muutosehdotus 11

18 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Ohjelmasta tuetaan yhteistyötä kolmansissa, etenkin naapurimaissa maissa olevien kumppanien kanssa 6 ja 10 artiklassa tarkoitettujen toimien ja toimintojen osalta.	Ohjelmasta tuetaan yhteistyötä kolmansissa, etenkin naapurimaissa maissa olevien kumppanien kanssa 6, ja 10 ja <u>12</u> artiklassa tarkoitettujen toimien ja toimintojen osalta.

Perustelu

Ehdotetulla muutoksella pyritään mahdollistamaan naapurimaissa olevien kumppanitahojen osallistuminen urheilualan toimiin.

Bryssel 4. toukokuuta 2012

Alueiden komitean
puheenjohtaja
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Euroopan laajuiset televiestintäverkot”

(2012/C 225/16)

ALUEIDEN KOMITEA

- suhtautuu myönteisesti Euroopan komission aloitteeseen laatia ehdotus asetukseksi Euroopan laajuisia televiestintäverkkoja koskevista suuntaviivoista.
- korostaa, että asiakirjassa määritetyt painopisteet, kuten nopeat verkot, rajatylittävät julkiset palvelut, pääsy julkisen sektorin tietoihin sekä monikieliset palvelut, turvallisuus ja turvaaminen sekä älykkäät energiapalvelut, ovat aloja, joilla kunnat ja alueet ovat samanaikaisesti toimijoita, palveluntarjoajia ja edunsaajia.
- tunnustaa Euroopan laajuisen televiestintäverkkojen suuren merkityksen EU:n kansainväliselle kilpailukyvyille ja kestäväälle kehitykselle. Komitea korostaa, että jäsenvaltioiden ja muiden Euroopan alueiden välistä kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa olisi tehostettava.
- panee merkille uusien rahoituspuitteiden antamat mahdollisuudet kuroa umpeen digitaalista kahtiajakoa merkittävällä tavalla ja edistää Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista sekä tyydyttää Euroopan kansalaisten tärkeitä yhteiskunnallisia, kulttuurisia ja taloudellisia tarpeita.
- Varmatoimiset ja nopeat tietoliikenneyhteydet sekä niitä täydentävät tehokkaat langattomat mobiilipalvelut ovat merkittävässä asemassa edistettäessä alueiden kilpailukykyä, saavutettavuutta ja ihmisten tasavertaisuutta. Komitea muistuttaa, että toimiva tietoyhteiskuntainfrastruktuuri tulee taata kaikille kansalaisille riippumatta heidän asuinpaikastaan.

Esittelijä	Alin Adrian NICA (RO, ALDE), Dudeștii Noin kunnanjohtaja
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset Euroopan laajuisia televiestintäverkkoja koskevista suuntaviivoista ja päätöksen 1336/97/EY kumoamisesta COM(2011) 657 final

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Alueiden komitean kanta

1. suhtautuu myönteisesti Euroopan komission aloitteeseen laatia ehdotus asetukseksi Euroopan laajuisia televiestintäverkkoja koskevista suuntaviivoista.

2. korostaa, että asiakirjassa määritetyt painopisteet, kuten nopeat verkot, rajatylittävät julkiset palvelut, pääsy julkisen sektorin tietoihin sekä monikieliset palvelut, turvallisuus ja turvaaminen sekä älykkäät energiapalvelut, ovat aloja, joilla kunnat ja alueet ovat samanaikaisesti toimijoita, palveluntarjoajia ja edunsaajia.

3. panee merkille paikallis- ja alueviranomaisten avainroolin tietoon perustuvan vuoropuhelun edistämässä julkisuudessa sekä kansalaisia askarruttavien ja näiden tärkeäksi kokemien seikkojen käsittelyssä samoin kuin edistettäessä tieto- ja viestintäteknologian innovaatioiden käyttäjien ja tuottajien yhteistyötä hallinnon eri tasoilla.

4. korostaa, että Euroopan laajuiset televiestintäverkot ovat tärkeitä sekä kaupallisten että ei-kaupallisten tarkoitusten kannalta ja että on tärkeää investoida tutkimukseen, jolla tuetaan erityistoimia ja uusien sovellusten kehittämistä televiestintäalan arvon lisäämiseksi.

5. tunnustaa Euroopan laajuisen televiestintäverkkojen suuren merkityksen EU:n kansainväliselle kilpailukyvyllä ja kestäväälle kehitykselle. Komitea korostaa, että jäsenvaltioiden ja muiden Euroopan alueiden välistä kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa olisi tehostettava.

6. kiinnittää huomiota televiestintäverkkojen käyttämien perusrakenteiden rooliin suurten tietomäärien käsittelyssä ja kehoittaa edistämään julkisia ja yksityisiä investointeja maaseutu- ja harvaan asutuilla sekä syrjäisimmillä alueilla.

7. katsoo, että kaikilla tasoilla on asetettava turvallisuusvaatimuksia, jotta varmistetaan mahdollisimman hyvä yksityisyyden ja henkilötietojen suoja ja estetään kaikentyyppinen henkilökoh- taisten tietojen luvaton jäljittäminen ja profilointi esimerkiksi

ostomieltymykset, terveydentila ja potilastiedot mukaan lukien.

8. suhtautuu myönteisesti Euroopan komission ajatukseen uudesta hinnoittelumallista, jolla alennettaisiin kupariverkon käyttöoikeushintaa kuparista kuitupohjaisiin verkkoihin siirtymisen helpottamiseksi. On tärkeää, että verkot ovat avoimia monenlaisille eri toimijoille.

9. panee merkille uusien rahoituspuitteiden antamat mahdollisuudet kuroa umpeen digitaalista kahtiajakoa merkittävällä tavalla ja edistää Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista sekä tyydyttää Euroopan kansalaisten tärkeitä yhteiskunnallisia, kulttuurisia ja taloudellisia tarpeita.

10. vahvistaa uudelleen tutkimuksen puiteohjelman, rakennerahastojen ja jäsenvaltioiden politiikkojen välisten synergioiden merkityksen EU:n laajoille kilpailu- ja koheesiotavoitteille.

11. pitää ehdottoman tärkeänä, että etsitään sääntelyllisiä ja menettelyllisiä ratkaisuja taloudellisiin ja rahoitustoimenpiteisiin, jotta voidaan edistää jo olemassa olevan infrastruktuurin parempaa hyödyntämistä laajakaistaverkkojen integrointiin sosiaalisen, taloudellisten ja ympäristöön liittyvien kustannusten vähentämiseksi.

12. kannattaa komission ehdotusta koota korkean tason asiantuntijaryhmä kehittämään strategia Euroopan laajuisia televiestintäverkkoja varten ja pyytää komissiota tiedottamaan komitealle alkuvaiheesta lähtien tähän ryhmään liittyvistä toimista sekä sen laatimista analyyseistä ja poliittisista suosituksista.

Alueiden komitean suositukset

13. toteaa, että kaikille avointa tietoyhteiskuntaa tukevien tieto- ja viestintäteknologioiden olisi vastattava yhteiskunnan jokaisen jäsenen tarpeisiin, myös niiden, jotka ovat vaarassa syrjäytyä sosiaalisesti.

14. korostaa edelleen, että Euroopan komission ja jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta alue- ja paikallisviranomaiset voidaan ottaa tosiasiallisesti ja täysipainoisesti mukaan tieto- ja viestintätekniikka-aloitteiden hallinnointiin ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ CdR 283/2008 fin.

15. kehottaa hyödyntämään Euroopan mahdollisuudet kehittää tieto- ja viestintätekniikkapalveluita julkisella ja yksityisellä sektorilla ja parantamaan tieto- ja viestintätekniologian avulla alue- ja paikallisviranomaisten palveluita esimerkiksi terveydenhuollon, koulutuksen, julkisten hankintojen, turvallisuuden ja sosiaalipalveluiden alalla.

16. ehdottaa, että perustetaan seurantakeskus uuden sukupolven verkkojen toteuttamiseksi ja levittämiseksi Euroopassa. Seurantakeskuksen tehtävänä olisi kerätä ja kartoittaa tietoja ja tilastotietoja sellaisista julkisista töistä, joita voidaan osittain tai kokonaan hyödyntää toteutettaessa uuden sukupolven verkkoja; hallinnoida tietokantaa edellä mainittujen julkisten töiden seuraamiseksi ja televiestintäverkkojen eurooppalaisen rekisterin toteuttamiseksi; edistää teknisiä ja sääntelytoimia; toteuttaa tutkimuksia sekä hankkia ja levittää teknisiä asiakirjoja ja muuta tietoa.

17. muistuttaa, että EU:n tukemat julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet alue- ja paikallisviranomaisten keskuudessa sekä tieto- ja viestintätekniologian kehitykseen julkisten tieto- ja viestintätekniologian palveluiden alalla keskittyvien pk-yritysten kanssa voivat olla kelpo kulmakivi kasvatettaessa alueellista tietämystä ja osaamista EU:n laajuisesti ⁽²⁾.

18. kehottaa hyödyntämään julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia laajakaistayhteyksien tarjoamiseksi erityisesti maaseutualueilla ja välttämään yksityisten investointien syrjäytämistä.

19. toteaa olevan ratkaisevan tärkeää, että alue- ja paikallistason julkisilla instituutioilla on digitoinnin edellyttämät sisäiset valmiudet ja asianmukaiset määrärahat. Yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuus sekä sähköisen oppimisen markkinoiden kehittäminen tarjoavat vaihtoehtoja sisällön digitoinnin rahoitukseen. Julkisen sektorin hallussa olevista tiedoista voi kehittyä toimivia tulovirtoja, jotka helpottavat tietojen keräämistä ja digitointia. Lisäksi verkostot ja interaktiiviset yhteisöt ovat myös tärkeitä, koska niiden avulla kustannukset pienenevät esimerkiksi avoimia ohjelmistoja kehitettäessä ⁽³⁾.

20. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota syrjimättömyyspolitiikan kehittämiseen sekä vakiintuneiden yritysten ja niiden uusien kilpailijoiden välisten erojen tasoittamiseen etenkin pyrittäessä parantamaan nopeiden laajakaistayhteyksien taloudellisia edellytyksiä Euroopassa.

21. huomauttaa, että Verkkojen Eurooppa -välineen täytäntöönpanon ei tule olla koheesiopolitiikan tavoitteiden vastaista, että ehdotettujen toimenpiteiden toteuttaminen ei saa johtaa byrokratian ja hallinnollisten rasitteiden lisääntymiseen ja että uusien rahoitusvälineiden käytöstä ja niiden vipuvaikutuksesta

on tarjottava lisätietoa ja selvennyksiä ja että on tutkittava niiden tehokkuutta. On noudatettava budjettikuria ja velkaantumiskieltoa sekä talousarvion selkeyttä. Unionin vastuu on rajattava alkuperäiseen summaan, eikä ehdollista velkaa saa syntyä.

22. kehottaa voimakkaasti siirtämään alueellisten rakennera-hastotoimien käytön painopistettä varsinkin tutkimus- ja innovaatiotoimintaan kohdistuvan kysynnän lisäämiseen niin, että käyttäjälähtöistä avointa innovaatiota vaalitaan alueellisenä kehitysmahdollisuutena ⁽⁴⁾.

23. muistuttaa, että alue- ja paikallisviranomaisilla on keskeinen rooli kohtuuhintaisten laajakaistayhteyksien yhdenvertaisen saatavuuden varmistamisessa alueilla, missä markkinat eivät toimi, pilottihankkeiden vetämisessä sähköisten palvelujen hyödyntämiseen liittyvän kuilun umpeen kuomiseksi sekä uusien lähestymistapojen kehittämisessä kansalaislähtöisiä julkisia sähköisiä palveluja varten ⁽⁵⁾.

24. edellyttää, että rahoituksessa ja muissa tukitoimissa edistetään sellaisten avointen laajakaistaverkkojen käyttöönottoa, jotka perustuvat horisontaaliseen verkkoarkkitehtuuriin, ja korostaa tarvetta liiketoimintamalliin, jossa palveluiden tuottaminen ja konkreettinen pääsy verkkoon on erotettu toisistaan ⁽⁶⁾.

25. Varmatoimiset ja nopeat tietoliikenneyhteydet sekä niitä täydentävät tehokkaat langattomat mobiilipalvelut ovat merkittävässä asemassa edistettäessä alueiden kilpailukykyä, saavutettavuutta ja ihmisten tasavertaisuutta. Komitea muistuttaa, että toimiva tietoyhteiskuntainfrastruktuuri tulee taata kaikille kansalaisille riippumatta heidän asuinpaikastaan ⁽⁷⁾.

26. tähdentää tehokkaampaa keskittymistä tietoisuuden lisäämiseen alue- ja paikallistasolla ja infrastruktuurin ajanmukaistamisen edistämiseksi, sillä nämä ovat oleellisia tekijöitä ajatellen Euroopan laajuisten televiestintäverkkojen kehittämistä ja toteuttamista.

27. korostaa, että on tehtävä julkisia investointeja runkoyhteyksiin, koska ne tarjoavat yhteydet keskikokoisissa kaupungeissa sijaitsevien verkon solmukohtien ja pienten paikkakuntien tai maaseutukuntien välille. Se toimisi myös paikallisverkon ajantasaistamiseen tarvittavien investointien liikkeellepanevana voimana.

28. toteaa, että kohtuuhintainen ja laadukas laajakaistayhteys voi parantaa paikallis- ja alueviranomaisten tarjoamien palvelujen saatavuutta ja laatua sekä edistää tuotteiden markkinointia ⁽⁸⁾.

⁽²⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽³⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 263/2007 fin.

⁽⁵⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽⁶⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁸⁾ CdR 252/2005 fin.

29. painottaa taas sen seikan tärkeyttä, että on olemassa julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäyttöä ja hyödyntämistä koskevat yhteiset säännöt ja käytänteet. Niillä taataan, että kaikilla Euroopan tietomarkkinoiden toimijoilla on samat perusehdot, että tiedon uudelleenkäyttöä koskevat ehdot ovat nykyistä selkeämpiä ja että sisämarkkinoiden vääristymät saadaan poistettua ⁽⁹⁾.

30. korostaa, että julkisen sektorin hallussa olevia tietoja voidaan parhaiten hyödyntää uusiokäyttöön, jos paikallis- ja alueviranomaiset kutsutaan tiiviimmin mukaan prosessiin, sillä ne voivat omalla panoksellaan edistää merkittävästi julkisen sektorin tietojen uudelleenkäyttöä, mikä puolestaan lisää kilpailua ja luo työpaikkoja ⁽¹⁰⁾.

31. kannustaa paikallis- ja alueviranomaisia osallistumaan laaja-alaiseen yhteistyöhön julkishallinnon tahojen yhteentoimivuuden parantamiseksi ja julkisten palvelujen tuottamisen tehostamiseksi ⁽¹¹⁾.

32. toteaa, että kansainvälisessä yhteistyössä alueet voivat edistää tutkimuspolitiikallaan oleellisesti suunnittelulle, rakenteille ja lainsäädännölle suotuisia perusedellytyksiä.

33. katsoo, että asetusehdotuksessa suunnitellut toimet eivät sellaisenaan näytä olevan ongelmallisia toissijaisuus- tai suhteellisuusperiaatteiden noudattamisen kannalta.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Johdanto-osa

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(21) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteen tarkistamisen osalta tieto- ja viestintätekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaisia kuulemisia myös asiantuntijatasolla. Säädösvallan siirtämisellä pyritään ottamaan huomioon tekniikan ja markkinoiden kehitys, esiin nousevat uudet poliittiset painopisteet tai mahdollisuudet hyödyntää eri infrastruktuurien välisiä synergioita, myös liikenteen ja energian aloilla. Säädösvallan siirron laajuus rajoitetaan yhteistä etua koskevien hankkeiden kuvauksen tarkistamiseen, uuden yhteistä etua koskevan hankkeen lisäämiseen tai vanhentuneen yhteistä etua koskevan hankkeen poistamiseen ennalta vahvistettujen, selkeiden ja avointen kriteerien mukaisesti.	(21) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteen tarkistamisen osalta tieto- ja viestintätekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaisia kuulemisia myös asiantuntija- sekä paikallis- ja aluetasolla. Säädösvallan siirtämisellä pyritään ottamaan huomioon tekniikan ja markkinoiden kehitys, esiin nousevat uudet poliittiset painopisteet tai mahdollisuudet hyödyntää eri infrastruktuurien välisiä synergioita, myös liikenteen ja energian aloilla. Säädösvallan siirron laajuus rajoitetaan yhteistä etua koskevien hankkeiden kuvauksen tarkistamiseen, uuden yhteistä etua koskevan hankkeen lisäämiseen tai vanhentuneen yhteistä etua koskevan hankkeen poistamiseen ennalta vahvistettujen, selkeiden ja avointen kriteerien mukaisesti.

Perustelu

Olisi erittäin hyödyllistä ottaa paikallis- ja alueviranomaiset mukaan kuulemisprosessiin, koska ne ovat osa hallintoprosessia ja ne toimivat yhdyssiteenä valtionhallinnon, kansalaisten ja yritysten välillä.

Muutosehdotus 2

4 artiklan a alakohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(a) vähintään 100 Mbit/s:n tiedonsiirtonopeuden takaavien ultranopeiden laajakaistaverkkojen käyttöönotto	(a) vähintään 100 Mbit/s:n tiedonsiirtonopeuden takaavien ultranopeiden laajakaistaverkkojen käyttöönotto <u>ultranopeiden internetyhteyksien kysyntä huomioon ottaen</u>

⁽⁹⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 10/2009 fin.

Perustelu

Investoiminen ultranopeisiin laajakaistaverkkoihin on riskialtista. Tilastotiedot osoittavat, että nopeiden internetyhteyksien käyttö on laajakaistayhteyksien tosiasiallista saatavuutta merkittävästi jäljessä. Teknologian valinnassa ja rahoitettavissa hankkeissa tulisi näin ollen ottaa huomioon laajakaistayhteyksien todellinen kysyntä.

Muutosehdotus 3

4 artiklan b alakohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
vähintään 30 Mbit/s:n tiedonsiirtonopeuden takaavan laajakaistan käyttöönotto saarialueiden, sisämaan liikenteellisesti eristyksissä olevien alueiden ja syrjäseutualueiden liittämiseksi unionin keskusalueisiin.	vähintään 30 Mbit/s:n tiedonsiirtonopeuden takaavan laajakaistan käyttöönotto saarialueiden, sisämaan liikenteellisesti eristyksissä olevien alueiden ja syrjäseutualueiden liittämiseksi unionin keskusalueisiin <u>ultranopeiden internetyhteyksien kysyntä huomioon ottaen</u> .

Perustelu

Sama perustelu kuin edellä.

Muutosehdotus 4

5 artiklan 3 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Jäsenvaltioiden ja/tai muiden yhteistä etua koskevien hankkeiden täytäntöönpanosta vastaavien tai niiden täytäntöönpanoon osallistuvien tahojen on toteutettava tarvittavat oikeudelliset, hallinnolliset, tekniset ja rahoitusta koskevat toimenpiteet vastaavien, tässä asetuksessa säädettyjen eritelmien mukaisesti.	Jäsenvaltioiden ja/tai muiden yhteistä etua koskevien hankkeiden täytäntöönpanosta vastaavien tai niiden täytäntöönpanoon osallistuvien tahojen <u>– paikallis- ja alueviranomaiset mukaan lukien –</u> on toteutettava tarvittavat oikeudelliset, hallinnolliset, tekniset ja rahoitusta koskevat toimenpiteet vastaavien, tässä asetuksessa säädettyjen eritelmien mukaisesti.

Perustelu

Paikallis- ja alueviranomaisten mainitseminen olisi hyödyllistä samasta syystä kuin edellä.

Muutosehdotus 5

5 artiklan 8 kohdan c alakohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
sillä on eurooppalaista lisäarvoa.	<u>toteutettavuus- sekä kustannus-hyöty-analyysin mukaan</u> sillä on eurooppalaista lisäarvoa.

Perustelu

Toteutettavuustutkimus olisi paras väline lisäarvon osoittamiseksi.

Muutosehdotus 6

7 artiklan 4 kohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
Näissä kertomuksissa komissio myös arvioi, vastaavatko yhteistä etua koskevien hankkeiden laajuudet edelleen poliittisia painopisteitä, teknologian kehitystä tai tilannetta merkityksellisillä markkinoilla. Suurten hankkeiden osalta näihin kertomuksiin sisältyy myös ympäristövaikutusten analyysi, jossa otetaan huomioon ilmastonmuutokseen sopeutumisesta ja ilmastonmuutoksen hillitsemisestä aiheutuvat tarpeet sekä katastrofivalmius ja -palautuvuus. Tällainen tarkastelu voidaan toteuttaa tarpeen vaatiessa myös muulloin.	Näissä kertomuksissa komissio myös arvioi, vastaavatko yhteistä etua koskevien hankkeiden laajuudet edelleen poliittisia painopisteitä, teknologian kehitystä ja hankkeen toteutettavuutta tai tilannetta merkityksellisillä markkinoilla asianomaisten markkinoiden tilanne huomioon ottaen. Suurten hankkeiden osalta näihin kertomuksiin sisältyy myös ympäristövaikutusten analyysi, jossa otetaan huomioon ilmastonmuutokseen sopeutumisesta ja ilmastonmuutoksen hillitsemisestä aiheutuvat tarpeet sekä katastrofivalmius ja -palautuvuus. Tällainen tarkastelu voidaan toteuttaa tarpeen vaatiessa myös muulloin. <u>5. Komissiota avustaa myös seurantakeskus uuden sukupolven verkkojen toteuttamiseksi ja levittämiseksi Euroopassa. Seurantakeskuksen tehtävänä on kerätä ja kartoittaa tietoja ja tilastotietoja sellaisista julkisista töistä, joita voidaan osittain tai kokonaan hyödyntää toteutettaessa uuden sukupolven verkkoja; hallinnoida tietokantaa edellä mainittujen julkisten töiden seuraamiseksi ja televiestintäverkkojen eurooppalaisen rekisterin toteuttamiseksi; edistää teknisiä ja sääntelytoimia; toteuttaa tutkimuksia sekä hankkia ja levittää teknisiä asiakirjoja ja muuta tietoa.</u>

Perustelu

Sama perustelu kuin edellä.

Bryssel 4. toukokuuta 2012

Alueiden komitean
puheenjohtaja
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Kuluttajaohjelma vuosiksi 2014–2020”

(2012/C 225/17)

ALUEIDEN KOMITEA

- kannattaa tavoitetta jatkaa EU:n kuluttajansuojan kehittämistä ja vahvistamista, sillä se on sisämarkkinoiden toimivuuden ehdoton edellytys.
- katsoo, että tuotantoketjun globalisoitumiseen liittyy riskejä, joiden vuoksi viranomaisten on tehokkaamman yhteistyön avulla estettävä vaarallisten tuotteiden pääsy sisämarkkinoille ja ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin aina kun näin tapahtuu.
- katsoo, että komission ehdotus kuluttajaohjelmaan 2014–2020 osoitettavista 197 miljoonan euron määrärahoista on riittämätön, sillä se on alle 5 senttiä jokaista eurooppalaista kuluttajaa kohden.
- korostaa, että paikallisviranomaisilla tulisi olla keskeinen rooli tällä alalla, sillä ne toimivat lähimpänä kansalaisia. Koska nykyiset rajalliset määrärahat mahdollistavat vain suppean toiminnan, alueellisen yhteistyön tukemiseen tulisi kiinnittää nykyistä enemmän huomiota. Euroopan komission tulisi edistää aktiivisemmin sellaisen verkoston luomista, jonka puitteissa paikallistason organisaatiot voisivat helpommin vaihtaa kokemuksia.
- katsoo, että on myös tärkeää valvoa kuluttajien valvuttamiseen tähtäävän valistuksen logistisia näkökohtia ottaen huomioon toimivaltajako Euroopan tasolla. Eri koulutusjärjestelmien opinto-ohjelmat ovat keskenään hyvin erilaisia niin aiheiltaan kuin menetelmiltäänkin. Voidaan kehittää ja suosittaa yhdenmukaistettua kuluttajansuoja-aiheista opetusmateriaalia, jossa jaettaisiin kullekin koulutustasolle soveltuvaa tietoa.
- pitää erittäin tärkeänä lisätä kuluttajajärjestöille suunnattua tukea.
- toteaa huolestuneena, että vaikka Euroopan komissio ilmoitti jo vuosien 2007–2013 kuluttajaohjelmassa aikovansa ryhtyä toimiin kollektiivisten oikeussuojamekanismien edistämiseksi, jotta kuluttajat voisivat turvautua niihin, kun kuluttajansuojasääntöjä on rikottu, minkäänlaista säädösehdotusta ei ole esitetty.

Esittelijä	István SÉRTŐ-RADICS (HU, ALDE), Uszkan pormestari
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset kuluttajaohjelmasta vuosiksi 2014–2020
	COM(2011) 707 final

I YLEISTÄ

ALUEIDEN KOMITEA

1. kannattaa poliittista tavoitetta, joka on sisämarkkinoiden yhteensovittamisen jatkaminen ja niiden toiminnan parantaminen kuluttajien ja yritysten hyväksi. Erityistä huomiota kiinnitetään pk-yrityksiin, sillä niiden osuus EU:n yrityksistä on ylivoimaisesti suurin (yli 90 prosenttia). AK puolustaa kuitenkin edelleen tavoitetta jatkaa EU:n kuluttajansuojan kehittämistä ja vahvistamista, sillä se on sisämarkkinoiden toimivuuden ehdoton edellytys.

2. suhtautuu näiltä osin myönteisesti ehdotukseen, jossa unionin kansalaiset valvotuneina kuluttajina nostetaan keskeiselle sijalle sisämarkkinoilla. Komitean näkemyksen mukaan näin voidaan huolehtia siitä, että unionin kansalaiset pystyvät hyödyntämään sisämarkkinoiden mahdollisuudet täysimittaisesti. Ohjelman päätavoitteet ovat unionin väestön turvallisuuden takaaminen ja heidän taloudellisten etujensa puolustaminen. EU:n kuluttajapolitiikalla tuetaan ja täydennetään jäsenvaltioiden politiikkaa. Hyödyntämällä kulutusmenojen (56 prosenttia EU:n bkt:sta) valtava taloudellinen merkitys voidaan edistää merkittäväällä tavalla EU:n tavoitetta saada kasvu jälleen vauhtiin.

3. painottaa tarvetta taata jatkuvuus nykyisten ja tulevien ohjelmien välillä kuluttajansuojaa koskevan strategian ja ohjelman väliarvioinnin päätelmien mukaisesti. Päätelmissä korostetaan, että tämän alan politiikka on Euroopan mittakaavassa vielä suhteellisen uutta ja että jatkuvuus on ratkaisevan tärkeää sen tehokkuuden varmistamiseksi.

4. katsoo, että kuluttajansuojaohjelmaan osoitetut määrärahat ovat riittämättömät. Komissio suosittaa, että ohjelmaan osoitetaan 197 miljoonaa euroa vuosiksi 2014–2020. Summa on hyvin pieni, sillä se on alle 5 senttiä jokaista eurooppalaista kuluttajaa kohden.

5. katsoo, että jäsenvaltioille on varmistettava riittävästi joustavuutta, jotta ne voivat vaalia julkisesti toteutettavan ja rahoitettavan toiminnan, kuten terveydenhuoltopalvelujen ja koulutuksen, kansallisia ominaispiirteitä.

II ERITYISTÄ

Turvallisuus

6. on sitä mieltä, että tarvitaan tehokkaampaa kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä, sillä jäsenvaltiot suhtautuvat

eri tavoin tuoteturvallisuuslainsäädännön noudattamisen varmistamiseen, sisämarkkinoilla esiintyy vaarallisia tuotteita ja tuotantoketjun globalisoitumiseen liittyy riskejä. Yhteistyön avulla voidaan estää vaarallisten tuotteiden tulo sisämarkkinoille ja ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin aina kun näin tapahtuu.

7. katsoo, että markkinavalvontamekanismit, kuten RAPEX, onnistuvat tehokkaasti kiinnittämään huomion vaarallisten tuotteiden luetteloon, mutta tuotteita ei poisteta markkinoilta yhtä tehokkaasti kaikissa jäsenvaltioissa. RAPEX-verkoston, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten verkoston ja kosmetiikkatietokantojen hallintointia ja sujuvaa toimintaa tulisi tukea taloudellisesti, mutta samalla olisi syytä yhdenmukaistaa eri valvontajärjestelmät Euroopan laajuisesti, sillä edistys on tällä alalla edelleen vähäistä.

8. pitää valitettavana, että rajatylittävä kauppa ei vieläkaan yllä toivotulle tasolle puutteellisen turvallisuuden vuoksi. Luotamus rajatylittävään kaupankäyntiin eli niiden kuluttajien prosenttiosuus, jotka luottavat toisen EU-maan myyjiin tehdessään internetostoksia, oli 37 prosenttia vuonna 2010. Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa sisämarkkinoiden potentiaalin hyödyntäminen mahdollisimman laajasti on ratkaisevan tärkeää, ja mainittu prosenttiosuus olisikin nostettava 50:een seuraavien seitsemän vuoden kuluessa.

9. on vakuuttunut siitä, että EU-tason toimet ja tuoteturvallisuudirektiiviä koskevan verkoston kautta tehtävä yhteistyö tuottavat parempia tuloksia kuin yksittäisten jäsenvaltioiden toteuttamat erilliset toimet, koska niiden avulla pystytään täydentämään puutteellisia tietoja muun muassa hyödyntämällä muiden maiden (esim. Kiina) keräämiä tietoja ja estämään erilaiset lähestymistavat sisämarkkinoilla. AK katsoo kuitenkin, että on olennaisen tärkeää kiinnittää huomiota siihen, että EU:n ulkopuoliset maat osallistuvat eurooppalaiseen markkinavalvontajärjestelmään. Suurin osa markkinoilla esiintyvistä vaarallisista ja huonolaatuisista tuotteista on peräisin näistä maista, joten on ehdottoman tärkeää tehdä ennaltaehkäisevää yhteistyötä niiden toimivaltaisten tahojen kanssa.

Kuluttajavalistus ja -kasvatus

10. muistuttaa lisäksi, että vertailukelpoisten tietojen keruu ja analysointi on mahdollista vain unionin tasolla, jos halutaan saada kokonaiskuva sisämarkkinoiden toiminnasta ja laatia vertailukohtia. Tietojen on oltava riittävän luotettavia ja edustavia, jotta niitä voidaan käyttää EU-tason lisäksi myös kansallisella tasolla. Poliittisiin linjauksiin liittyvät käyttäytymistutkimukset ja tarkoituksenmukaiset testit ovat myös hyödyllisiä välineitä, joiden avulla voidaan laatia yhä älykkäämpää sääntelyä.

11. katsoo tarpeelliseksi lisätä kuluttajajärjestöille suunnattua tukea. AK katsoo, että nämä järjestöt ovat ainoita tahoja, jotka pystyvät takaamaan kuluttajien vahvan ja yhtenäisen edustuksen Euroopan tasolla ja toimittamaan kuluttajilta kerättyjä yhdenmukaisia tietoja, joita tarvitaan unionin päätöksenteossa, toimielimissä ja EU-tason vuoropuhelussa.

12. katsoo lisäksi, että kuluttajien valveuttamiseen tähtäävän valistuksen merkitystä myös logistiselta kannalta on syytä korostaa, ottaen huomioon toimivaltajako Euroopan tasolla. Eri koulutusjärjestelmien opinto-ohjelmat ovat keskenään hyvin erilaisia niin aiheiltaan kuin menetelmiltäänkin. Voidaan kehittää ja suosittaa yhdenmukaistettua kuluttajansuoja-aiheista opetusmateriaalia, jossa jaettaisiin kullekin koulutustasolle soveltuvaa tietoa. Kuluttajavalistuksen vahvistaminen EU:n laajuisesti auttaisi vähentämään alalla esiintyviä epäjohtomukaisuuksia. Komitea pitää myös tärkeänä, että kuluttajavalistus nivotaan kiinteästi opetussisältöön kaikissa koulutusjärjestelmissä ja että se mukautetaan kulloiseenkin kouluasteeseen. EU:n toimivaltajaan mukaisesti tästä ovat vastuussa jäsenvaltiot. Kuluttajavalistuksen merkityksen tunnustaminen EU:n laajuisesti edistäisi osaltaan sitä, että aiheeseen käytetään riittävästi aikaa kouluarjessa.

13. katsoo lisäksi, että on ensisijaisen tärkeää antaa jatkokoulutusta kuluttajajärjestöjen työntekijöille, sillä järjestöt pystyvät parhaiten ja tehokkaimmin vastaamaan yleisestä kuluttajatiedotuksesta, etenkin kun on kyse monimutkaisista sopimuksista palveluntarjoajien kanssa. Tässä asiassa ei ole juurikaan mahdollista keskittää tehtävien hoitoa Euroopan tasolle. Tehtävät voitaisiin osoittaa paikallisille tai alueellisille organisaatioille eurooppalaisten tarjousmenettelyjen kautta, jolloin nämä organisaatiot toteuttaisivat ne paikallisia oikeudellisia sääntöjä noudattaen.

14. katsoo lisäksi, että kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavan valtakunnallisen ja paikallisen julkishallinnon henkilöstön kouluttaminen on tärkeää. Sitä varten olisi hyödyllistä luoda puitteet kansallisten viranomaisten väliselle yhteistyölle, sääntöjen soveltamiselle ja riskien arvioinnille edistämällä koulutusta EU:n tasolla.

Oikeudet ja oikeussuojakeinot

15. pitää valitettavana, että vaikka tähän tavoitteeseen liittyvät tehtävät ovat käytännössä samat kaikille kuluttajansuojasta vastaaville tahoille, eri organisaatiot (kansalaisyhteiskunnan organisaatiot, valtion tai kunnan elimet, tiedotus- ja neuvontapisteet) hoitavat niitä kukin omalla tahollaan, usein rinnakkain ja yleensä sekä EU:n että jäsenvaltion tasolla ja varsin tehottomasti.

16. katsoo, että ongelma liittyy kiinteästi kuluttajavalitusten hallinnointiin, sillä asiat tulevat kuluttajansuojeluelinten käsiteltäväksi melkein aina valituksina. Koska tätä toimintaa ei ole pystytty tehostamaan, kuluttajien tyytymättömyys kasvaa kasvamisestaan.

17. kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että vain kahdeksan prosenttia ohjelmaan osoitetuista määrärahoista käytetään uusien sääntöjen kehittelyyn.

18. pitää tärkeänä tuoda esiin tarve pohtia lainsäädännölle ominaisia rajoituksia. Kuluttajasopimusten sisällyttäminen jäsenvaltioiden lainsäädäntöön on paradoksaalisesti tehnyt paljon vaikeammaksi sen, että kuluttajayhdistykset voisivat käyttää hyväksi laatu- ja oikeusturvaan valituksiin liittyviä perusteltuja huomautuksia. Tämä johtuu toimivallan puutteesta. Muutosta haetaan nykyisin ensisijaisesti toimivaltaisilta tuomioistuimilta.

19. toteaa huolestuneena, että vaikka Euroopan komissio ilmoitti jo vuosien 2007–2013 kuluttajaohjelmassa aikovansa ryhtyä toimiin kollektiivisten oikeussuojamekanismien edistämiseksi, jotta kuluttajat voisivat turvautua niihin, kun kuluttajansuojasääntöjä on rikottu, minkäänlaista säädösehdotusta ei ole esitetty.

20. haluaakin korostaa, että kollektiiviset oikeussuojakeinot, joita käytetään tällä hetkellä 14:ssä EU:n jäsenvaltiossa, mahdollistavat uhreille korvauksen saamisen helposti, kun aiheutunut vahinko on kollektiivinen (esimerkiksi lentojen peruuntuminen, viallinen tuote tai vastuuton finanssineuvonta). Tämä toimiva väline olisi otettava käyttöön myös muissa EU:n jäsenvaltioissa, ja sitä olisi voitava soveltaa myös rajatylittävissä kiistoissa. Unionin kartellilainsäädännön rikkomisesta johtuvien, korvaamatta jäävien vahinkojen arvoksi arvioidaan jo yli 20 miljardia euroa vuodessa. On kuitenkin torjuttava yhdysvaltalaisen mallin mukaiset ”opt-out-periaatteeseen perustuvat ryhmäkanteet”. Kuluttajien on voitava päättää aktiivisesti siitä, haluavatko he vai eivät henkilökohtaisten oikeuksien täytäntöönpanoa kanneteitse (opt-in).

21. painottaa, että komission ehdotusten olisi rajoitettava puitelainsäädäntöön. Samalla tavoin kuin direktiivissä 98/27/EY kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista, niissä olisi korkeintaan esitettävä ohjeita vähimmäisstandardeista, joita jäsenvaltioiden on noudatettava, ja muutoin jätettävä jäsenvaltioiden päätettäväksi yksityiskohdat siitä, miten kollektiiviset oikeussuojakeinot voidaan panna täytäntöön ottaen huomioon kulloisetkin kansalliset oikeusperinteet. Jos EU vaatii sääntelyvaltaa myös kollektiivisten oikeussuojakeinojen osalta, olisi ne sovittava yhteen jäsenvaltioiden kulloistenkin oikeusjärjestysten ja oikeussuojajärjestelmien kanssa.

22. pitää joka tapauksessa välttämättömänä, että perustetaan verkkovälitteinen riidanratkaisujärjestely. Jotta se ajaisi tehokkaasti kuluttajien etuja, sen on luonnollisesti oltava helppokäyttöinen ja toimittava kaikilla jäsenvaltioiden virallisilla kielillä. Verkkopohjaisen järjestelmän etuna on se, että eri jäsenvaltioiden väliset erot sääntelyssä tai lainsäädännön soveltamisessa eivät haittaa sen toimintaa.

23. korostaa, että mahdollisuus käyttää vaihtoehtoista riidanratkaisua kansainvälisesti ja verkkovälitteisten ratkaisujen toimeenpano ovat ehdottoman tärkeitä asioita. Olisi kuitenkin tutkittava mahdollisuuksia ja keinoja vahvistaa tällaisten elinten

antamien päätösten hyväksyttävyyttä osapuolten kannalta. Olisi myös järkevää sallia, että kuluttaja kääntyy eri maiden toimivaltaisten viranomaisten joukosta sen elimen puoleen, joka tarjoaa laajimmat oikeudet.

24. katsoo tarpeelliseksi luoda erityisiä välineitä, joiden avulla tuetaan kuluttajien oikeudelliseen edustamiseen ja neuvontaan liittyvää valtiovallasta riippumattomien kuluttajansuojeluorganisaatioiden toimintaa. Tarjoamalla mahdollisuus liittyä EU:n tasolla toimiviin ja EU:lta tukea saaviin kansalaisyhteiskunnan organisaatioihin voidaan laajentaa huomattavasti näiden organisaatioiden perustaa ja vahvistaa niihin osallistuvien kuluttajien luotamusta. Yritykset noudattaisivat paremmin niitä koskevissa jutuissa tehtyjä päätöksiä, jos tehokas oikeudellinen edustus taataisiin jo varhaisessa vaiheessa, jolloin voitaisiin ennakoida mahdollisen oikeudenkäynnin lopputulosta.

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

25. korostaa sen tärkeyttä, että kuluttajansuojaa koskevassa asetuksessa säädetään myös yhteisistä hankkeista, yhteisistä täytäntöönpanotoimenpiteistä ja henkilöstövaihdosta. Mainittakoon tässä yhteydessä, että koordinoitut toimet, joihin osallistuu useita jäsenvaltioita (ja joita rahoitetaan ohjelman ja kyseisten jäsenvaltioiden varoin) – kuten valvontaoperaatiot – ovat tehokkaita välineitä.

26. katsoo kuitenkin tärkeäksi täsmentää, että rajatylittäviä valituksia ei voida käsitellä tehokkaasti muutoin kuin yhteistyön kautta. Valitusten käsittelyä koskevat tähänastiset aloitteet ja esimerkiksi yhteisen tietokannan luominen EU:n tasolla ovat erittäin tärkeitä. Näiden, kuten muidenkin laajojen eurooppalaisten järjestelmien (RAPEX), käytettävyyttä tulee kuitenkin parantaa juuri sen varmistamiseksi, että niitä voidaan hyödyntää yhä enemmän viranomaisten välisessä yhteistyössä.

27. pitää komission ja jäsenvaltioiden rahoittamaa Euroopan kuluttajaneuvontakeskusten verkostoa tarpeellisenä ja erittäin hyödyllisenä välineenä. Kyseinen Euroopan laajuinen verkosto antaa tietoa ja tukea kuluttajien oikeuksien alalla, ja kuluttajat voivat kääntyä sen puoleen halutessaan tehdä valituksen toiseen

jäsenvaltioon sijoittautuneesta markkinatoimijasta rajatylittävän kaupankäynnin yhteydessä ilmenneiden ongelmien vuoksi.

28. pitää valitettavana, että Euroopan kuluttajakeskuksia ei edelleenkään kaikissa tapauksissa ole nivottu tiiviisti viranomaisrakenteisiin, joissa valituksia ja riita-asioita hoidetaan. Tämä johtuu siitä, ettei niillä ole toimivaltaa konkreettisten korvausten alalla. Koska toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole käytettävissään tehokkaan toiminnan mahdollistavia lainsäädännöllisiä välineitä – mikä ei tulevaisuudessa enää ole unionin sääntelyperiaatteiden mukaista –, on otettava huomioon, että tyytymättömyys kasvaa jatkossakin.

III POLIITTISET SUOSITUKSET

29. korostaa, että paikallis- ja alueyhteisöillä tulisi olla keskeinen rooli tällä alalla, sillä ne toimivat lähimpänä kuluttajia. Koska nykyiset rajalliset määrärahat mahdollistavat vain suppean toiminnan, alueellisen yhteistyön tukemiseen tulisi kiinnittää nykyistä enemmän huomiota. Euroopan komission tulisi edistää aktiivisemmin sellaisen verkoston luomista, jonka puitteissa paikallistason organisaatiot voisivat helpommin vaihtaa kokemuksia.

30. muistuttaa tarpeesta puolustaa kuluttajien etuja yhtä aikaa paikallistasolla ja jäsenvaltioiden tasolla. Kustannustehokkuuden parantamiseksi kuluttajansuoja-aiheinen koulutus olisi syytä järjestää alueellisesti. Kuluttajavalitukset olisi silti käsiteltävä vaiheittaisen lähestymistavan mukaan. Kuluttajien aktiivisuus nousee talouskriisin aikana vielä tavanomaistakin tärkeämpään asemaan.

31. katsoo tarpeelliseksi, että alueelliset tahot otetaan mukaan eurooppalaisten organisaatioiden verkostoon, jotta ne voivat saada rahoitusta komissiolta. Näin taattaisiin, että kuluttajat voivat antaa ongelmansa maantieteellisesti läheisimmän tahon käsiteltäviksi. Toiminnan suunnittelu paikallistason organisaatioiden kautta olisi paljon nykyistä tehokkaampaa.

32. on sitä mieltä, että alueiden osaamista kuluttajansuojan alalla voidaan parantaa tukemalla alueellisia yliopistokeskuksia, jotka tekevät alan tutkimusta. Keskukset pystyisivät tällöin luomaan tietopohjan, jota alueyhteisöt tarvitsevat voidakseen toteuttaa tehokkaasti alueellista kuluttajansuojapolitiikkaa.

IV MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

5 artiklan 1 kohdan a alakohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
ne ovat hallituksista riippumattomia, voittoa tavoittelemattomia sekä teollisuudesta, kaupasta ja liiketoiminnasta tai muista eturistiriidoista riippumattomia, ja niiden päätarkoituksena ja päätoimintamuotona on kuluttajien terveyden ja turvallisuuden sekä kuluttajien taloudellisten ja oikeudellisten etujen edistäminen ja suojaaminen unionissa;	ne ovat hallituksista riippumattomia, voittoa tavoittelemattomia sekä teollisuudesta, kaupasta ja liiketoiminnasta tai muista eturistiriidoista riippumattomia, ja niiden päätarkoituksena ja päätoimintamuotona on kuluttajien terveyden ja turvallisuuden sekä kuluttajien taloudellisten, <u>sosiaalisten</u> ja oikeudellisten etujen edistäminen ja suojaaminen unionissa;

Muutosehdotus 2

5 artiklan 2 kohdan a alakohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
ne ovat hallituksista riippumattomia, voittoa tavoittelemattomia sekä yrityksistä ja muista eturistiriidoista riippumattomia, ja niiden päätarkoituksena ja päätoimintamuotona on kuluttajien terveyden ja turvallisuuden sekä kuluttajien taloudellisten ja oikeudellisten etujen edistäminen ja suojaaminen unionissa;	ne ovat hallituksista riippumattomia, voittoa tavoittelemattomia sekä teollisuudesta, kaupasta ja liiketoiminnasta tai muista eturistiriidoista riippumattomia, ja niiden päätarkoituksena ja päätoimintamuotona on kuluttajien terveyden ja turvallisuuden sekä kuluttajien taloudellisten, <u>sosiaalisten</u> ja oikeudellisten etujen edistäminen ja suojaaminen unionissa;

Muutosehdotus 3

5 artiklan 2 kohdan b alakohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
ne toteuttavat kaikkia seuraavia toimintoja: ne tarjoavat virallisen järjestelmän, jonka kautta unionin ja kolmansien maiden kuluttajien edustajat voivat vaikuttaa poliittiseen keskusteluun ja toimintalinjoihin, järjestävät politiikasta ja sääntelystä vastaavien virkamiesten kanssa kokouksia edistääkseen ja tuodakseen esiin kuluttajien etuja viranomaisille, kartoittavat yhteisiä kuluttaja-alan kysymyksiä ja -haasteita, edistävät kuluttajien näkökantoja unionin ja kolmansien maiden kahdenvälisissä suhteissa, edistävät kuluttaja-asioita koskevan asiantuntemuksen ja tietämyksen vaihtoa ja jakamista unionissa ja kolmansissa maissa ja tuottavat politiikkaa koskevia suosituksia.	ne toteuttavat kaikkia seuraavia toimintoja: ne tarjoavat virallisen järjestelmän, jonka kautta unionin ja kolmansien maiden kuluttajien edustajat voivat vaikuttaa poliittiseen keskusteluun ja toimintalinjoihin, järjestävät politiikasta ja sääntelystä vastaavien virkamiesten kanssa kokouksia edistääkseen ja tuodakseen esiin kuluttajien etuja valtiollisille, alueellisille sekä paikallisille viranomaisille, kartoittavat yhteisiä kuluttaja-alan kysymyksiä ja -haasteita, edistävät kuluttajien näkökantoja unionin ja kolmansien maiden kahdenvälisissä suhteissa, edistävät kuluttaja-asioita koskevan asiantuntemuksen ja tietämyksen vaihtoa ja jakamista unionissa ja kolmansissa maissa ja tuottavat politiikkaa koskevia suosituksia.

Perustelu

Avustuksiin oikeutettujen edunsaajien toimialakirjoa on syytä laajentaa niin, että se kattaa myös paikallis- ja aluehallinnon toiminnan, jotta voidaan järjestää tapaamisia kuluttaja-asioiden parissa toimivien virkamiesten kanssa.

Muutosehdotus 4

5 artiklan 7 kohta

Komission teksti	AK:n muutosehdotus
Avustuksia toimiin voidaan myöntää julkiselle elimelle tai voittoa tavoittamattomalle elimelle, jonka jäsenvaltio tai tämän asetuksen 7 artiklassa tarkoitettu kolmas maa on valinnut avoimella menettelyllä ja nimennyt. Nimetyn elimen on oltava osa unionin verkostoa, joka tarjoaa kuluttajille tietoa ja apua, jotta nämä voivat käyttää oikeuksiaan ja tarkoituksenmukaisia riitojenratkaisukeinoja (Euroopan kuluttajakeskusten verkosto).	Avustuksia toimiin voidaan myöntää valtiolliselle, alueelliselle tai paikalliselle julkiselle elimelle tai voittoa tavoittamattomalle elimelle, jonka jäsenvaltio tai tämän asetuksen 7 artiklassa tarkoitettu kolmas maa on valinnut avoimella menettelyllä ja nimennyt. Nimetyn elimen on oltava osa unionin verkostoa, joka tarjoaa kuluttajille tietoa ja apua, jotta nämä voivat käyttää oikeuksiaan ja tarkoituksenmukaisia riitojenratkaisukeinoja (Euroopan kuluttajakeskusten verkosto).

Perustelu

Myös paikallis- ja alueyhteisöjen organisaatioiden tulee voida saada avustuksia.

Bryssel 4. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

Alueiden komitean lausunto aiheesta "Kansanterveys kasvun tukena" – EU:n kolmas monivuotinen toimintaohjelma kaudeksi 2014–2020"

(2012/C 225/18)

ALUEIDEN KOMITEA

- huomauttaa, että ohjelmalle valittu nimi "Kansanterveys kasvun tukena" pelkistää terveyden vain kansantaloudelliseksi hyödyksi eikä aseta ihmisiä etusijalle.
- suhtautuu myönteisesti ohjelman yleisiin tavoitteisiin.
- huomauttaa, että vaikka suunniteltuja määrärahoja on edellisiin ohjelmiin nähden korotettu, on kysyttävä, onko kaikkiaan 446 miljoonan euron rahoitus riittävä ajaksi 2014–2020. Komitea pahoittelee, ettei komissio voinut päättää huomattavasti korkeammista määrärahoista, kun ajatellaan sairaanhoidon kustannusten ja sairauspoissaolojen välttämistä syntyvää kansantaloudellista hyötyä.
- on lähtökohtaisesti tyytyväinen säännökseen, jonka mukaan avustuksia voidaan myöntää vain silloin, kun toimista saadaan selkeää EU:n tason lisäarvoa. Komitea muistuttaa, että tämä innovatiivinen lisäarvo on määriteltävä siten, että se hyödyttää potilaita eikä palvele vain kaupallisia tarkoituksia ja että sen avulla pyritään alentamaan terveydenhuoltokustannuksia.
- on sitä mieltä, että toimien osarahoitus olisi järjestettävä rakennerahastojen mallin mukaisesti, jotta rakenteellisesti heikoille alueille mahdollistetaan asianmukainen tuki.
- odottaa, että alue- ja paikallisviranomaiset sekä valtiosta riippumattomat organisaatiot otetaan mukaan ohjelman, hankkeiden ja tutkimusten laatimiseen, toteuttamiseen, arviointiin ja analysointiin.

Esittelijä	Tilman TÖGEL (DE, PSE), Sachsen Anhaltin maapäivien jäsen
Viiteasiakirja	"Kansanterveys kasvun tukena" -ohjelman eli EU:n kolmannen monivuotisen terveysalan toimintaohjelman perustaminen kaudeksi 2014–2020 COM(2011) 709 final

1. Alueiden komitea kannattaa toimia ja aloitteita, joiden avulla pyritään varmistamaan julkinen terveydenhuolto Euroopassa ja suuntaamaan se ihmisten hyväksi uusimpien tieteellisten tietojen mukaisesti. Tämän on oltava kaikkien terveyspolitiikan ja terveydenhuollon toimijoiden tavoite unioni-, valtio-, alue- ja paikallistasolla.

2. Alueiden komitea painottaa tässä yhteydessä, että kestävä-pohjaisessa terveyspolitiikassa on aina otettava huomioon myös terveyttä edistävät ja sairauksia ehkäisevät tekijät, kuten sosiaaliset olosuhteet, elintavat, kulttuuri, koulutus, ympäristötekijät ja sosiaaliset perusedellytykset. Kaikilla sosiaalisesti merkittävillä aloilla tarvitaan verkottuneita innovaatioita, jotta riskitekijät tunnistetaan ja niiden kielteiset seuraukset voidaan torjua mahdollisimman aikaisessa vaiheessa.

3. Alueiden komitean mielestä ohjelman painopisteasettelussa piilee se vaara, että terveysalan eriarvoisuudet pelkistetään siihen, ettei ole yhdenvertaisia mahdollisuuksia saada tietyntyyppistä hoitoa. Näin saatetaan heikentää toimia eriarvoisuuksien syynä olevan sosiaalisten erojen poistamiseksi.

4. Ehdotetun ohjelman nimessä viitataan kasvun käsitteeseen, jota ei määritellä millään tavalla. Käsitteen käyttö ohjelmatavoitteena onkin kyseenalaista niin kauan kuin sitä ei pohdita tarkemmin. Vaikka ohjelmassa edistetään ensisijaisesti terveydenhuoltoalan mitä erilaisimpien toimijoiden viestintämekanismeja koskevia innovaatioita, on sen keskipisteessä oltava ihminen ja hänen terveytensä. Talouskasvun ja terveydenhuoltoon tehtävien investointien yhteyttä tulisi tuki korostaa, mutta ehdotuksessa tämä on liiallista. Siinä piilee se vaara, että terveydenhuoltoon tehtäviä investointeja tarkastellaan vain taloudellisesta näkökulmasta ja annetaan näin ymmärtää, että EU-tasolla kannatetaan vain puolinaisesti ruumiillisen ja henkisen hyvinvoinnin edistämistä.

5. Alueiden komitea tuo tässä yhteydessä jälleen esiin huolensa siitä, että valtioiden rahoitusjärjestelmien vakauttamistimet toteutetaan useimmiten julkiseen sektoriin kohdennettavien investointien kustannuksella ja että näin heikennetään myös terveydenhuoltojärjestelmien laatua ja vakautta. Alueiden komitea asettaakin etusijalle terveydenhuollon varmistamisen. Komitea lähtee siitä, että julkisten ja yksityisten tahojen

kumppanuuksien avulla luotua yhteisvaikutusta voidaan hyödyntää myös tässä ohjelmassa, jotta terveydenhuoltojärjestelmät kykenevät vastaamaan tuleviin haasteisiin.

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

Yleistä

6. arvostaa ja kannattaa Euroopan komission pyrkimyksiä jatkaa terveysalan ohjelmia tässä tarkasteltavalla EU:n toimintaohjelmalla "Kansanterveys kasvun tukena" Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden mukaisesti. Komitea on erityisen tyytyväinen siihen, että ehdotuksessa keskitytään innovatiivisiin ja kestävä-pohjaisiin terveydenhuoltojärjestelmiin, resurssien entistä tehokkaampaan käyttöön, terveyttä edistäviin toimenpiteisiin, sairauksien ehkäisyyn ja rajatylittävään verkottumiseen terveysuhkien välttämiseksi ja torjumiseksi.

7. huomauttaa, että ohjelmalle valittu nimi "Kansanterveys kasvun tukena" pelkistää terveyden vain kansantaloudelliseksi hyödyksi eikä aseta ihmisiä etusijalle. Ohjelman nimi ei näin ollen vastaa ehdotuksen 4 artiklassa mainittuja ohjelman tavoitteita esimerkiksi 2 kohdassa "Lisätään EU:n kansalaisten mahdollisuuksia saada parempaa ja turvallisempaa terveydenhuoltoa" ja 4 kohdassa "Suojellaan kansalaisia rajatylittäviltä terveysuhkilta".

8. kehottaa komissiota pohtimaan sitä, että ohjelmalle valittu nimi saattaa vaikuttaa syrjivästi sairaisiin ja vammaisiin, sillä se antaa ymmärtää, että vain terveet ihmiset voivat edistää talouskasvua ja ovat kansantaloudellisesti toivottuja. Tässä yhteydessä ei oteta huomioon, että myös sairaat ja vammaiset voivat osallistua yhtäläisesti työelämään ja antaa näin taloudellisesti arvokkaan panoksen, jos heitä tuetaan lisätoimenpitein.

9. toteaa tässä yhteydessä, että ohjelman sisällön yhteyttä Maailman terveysjärjestön WHO:n ohjelmaan "Terveys 21 – terveyttä kaikille 2000-luvulla" on vaikea havaita ja että ohjelmaa ei ole suunnattu samankaltaisiin tavoitteisiin. WHO painottaa terveysstrategian tavoitteina sosiaalisen ja taloudellisen eriarvoisuuden poistamisen välttämättömyyttä koko väestön terveyden parantamiseksi. Se vaatii samalla, että kootaan yhteen etenkin erityisen avun tarpeessa oleviin ja sairaisiin ihmisiin kohdennettuja toimia, poistetaan terveydenhuollon pullonkauloja sekä puututaan terveydenhuoltoon liittyviin ja sosiaalisiin epäkohtiin (WHO:n 51. kokouksessaan antaman julistuksen "Terveys 21" johdannon II kohta). Nämä näkökohdat puuttuvat ohjelmasta, ja siinä korostetaan yksipuolisesti kansantalouden

kehitysmahdollisuuksia. AK odottaa, että komissio tekee tiivistä yhteistyötä tulevaa eurooppalaista terveysstrategiaa ”Terveys 2020” laativan WHO:n aluekomitean kanssa.

I luku, Yleiset säännökset

10. on tyytyväinen siihen, että ehdotetulla ohjelmalla on tarkoitus jatkaa vuoteen 2013 ulottuvaa toista toimintaohjelmaa ja ensimmäistä toimintaohjelmaa (2003–2007).

11. kritisoi tässä yhteydessä sitä, ettei ohjelmia ole arvioitu, ja huomauttaa, että rahoitus selvityksen 6.5.3 kohtaan sisältyvä ”Kansanterveysohjelman 2003–2007 jälkiarvioinnin ja terveysalan ohjelman 2008–2013 väliarvioinnin tiivistelmä” ei pelkästään ole riittävä, jotta voitaisiin arvioida tilintarkastustuomioistuimen suosituksia ja suositusten toteuttamista kyseisessä ohjelmassa.

12. suhtautuu myönteisesti 2 artiklassa esitettyihin ohjelman yleisiin tavoitteisiin, joita ovat

- jäsenvaltioiden yhteistyö terveysalan innovaatioiden tehokkaan siirtojärjestelmän luomiseksi
- jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmien rahoituksellisen kestävyuden vahvistaminen väestökehitykseen ja rahoitukseen liittyvät rajoitukset huomioon ottaen
- rajatylittäviin terveysuhkiin liittyvän suojan vahvistaminen
- kansalaisten terveyden jatkuva parantaminen.

13. panee merkille, että tätä varten on välttämätöntä, että alue- ja paikallisviranomaiset – jotka ovat yleensä vastuussa hyvän terveydentilan edellytysten luomisesta sekä tarpeen mukaisen terveydenhuollon varmistamisesta ja terveyspalvelujen järjestämisestä – otetaan mukaan ja että sidosryhmiä konsultoidaan ennakkoon. Mutta kumpakaan ei ole toteutettu.

14. odottaakin, että alue- ja paikallisviranomaiset sekä valtiosta riippumattomat organisaatiot otetaan mukaan ohjelman, hankkeiden ja tutkimusten laatimiseen, toteuttamiseen, arviointiin ja analysointiin.

15. kritisoi sitä, että ehdotetussa asetuksessa esitetään uusia käsitteitä ja välineitä, joiden sisältö ja soveltamisala ovat vain osittain tunnistettavissa. Ei olekaan täysin selvää, että kun ”kehitetään – – välineitä ja mekanismeja EU:n tasolla, jotta voidaan vastata – – henkilöresurssien pulaan, ja helpotetaan terveydenhuoltoon liittyvien innovaatioiden käyttöönottoa”, minkälaisia

ensimmäisessä tavoitteessa mainittuja välineitä ja mekanismeja olisi kehitettävä. Uudet välineet eivät saa johtaa päällekkäisiin rakenteisiin ja kustannuksiin tai lisätä hallinnollista taakkaa.

II luku, Tavoitteet ja toimet

16. kannattaa ohjelman tavoitetta ohjata terveysalan poliittiset päättäjät sekä terveydenhuollon ja terveydenhoitoalan laitosten työntekijät ottamaan käyttöön innovatiivisia ja laadukkaita tuotteita ja palveluja terveysalalla kehitettyjen välineiden, mekanismeiden ja suuntaviivojen pohjalta. Näin on tarkoitus saada pitkällä aikavälillä aikaan kustannussäästöjä sekä parantaa samalla terveydenhuoltojärjestelmien tehokkuutta ja kestävyttä. Komitea kehottaa keskipitkällä aikavälillä pohtimaan palkitsevaa ja tukevaa kannustinjärjestelmää, jolla edistetään edellä mainittuja vaikutuksia.

17. suhtautuu myönteisesti tavoitteisiin parantaa lääketieteellisen asiantuntemuksen sekä eri tauteja ja tiloja koskevien tietojen saatavuutta myös kansallisten rajojen yli sekä kehittää yhteisiä ratkaisuja ja ohjeita terveydenhuollon laadun ja potilasturvallisuuden parantamiseksi. Terveyspolitiikan toimijoita ja päätöksentekijöitä sekä terveydenhuollon ammattilaisia on määrä kannustaa hyödyntämään eurooppalaisiin osaamisverkostoihin koottua asiantuntemusta ja soveltamaan laadittuja ohjeita. Tällöin tulisi harkita myös terveydenhuoltoalan eri henkilöstöryhmien – esimerkiksi lääkärin, sairaanhoitajien, apuhoitajien ja kansanterveysalan asiantuntijoiden – vaihto-ohjelmia.

18. kannattaa vaatimusta edistää tätä varten terveysteknologian arviointiin liittyvää yhteistyötä ja selvittää sähköisten terveyspalvelujen potentiaalia ja edellyttää, että pyrittäessä sähköisiin potilasrekistereihin liittyvään yhteistyöhön kunnioitetaan tietosuojan periaatteita ja vaatimuksia, lääkärin vaitiolovelvollisuutta ja potilaiden itsemääräämisoikeutta.

19. pitää oikeana lähestymistapana sitä, että keskitytään kartoittamaan, levittämään ja edistämään hyviksi osoittautuneita toimia ja hankkeita terveyden edistämiseksi sekä mm. tupakoinnista, huonosta ruokavaliosta ja liikunnasta, alkoholin väärinkäytöstä ja suojaamattomasta sukupuolisesta kanssakäymisestä johtuvien sairauksien ehkäisemiseksi. Lisäksi komitea odottaa, että tarkastellaan myös lisääntyvää antibioottiresistenssiä ja sen yhteyttä antibioottien käyttöön kotieläintuotannossa, etenkin suurtuotannossa, sekä tarvetta ennaltaehkäistä tauteja rokotuksin. Tällä hetkellä huomiotta jätetty terveydellinen epätasa-arvo, psyykkinen terveys, terveyteen vaikuttavat sosiaaliset tekijät ja hyvinvointi on myös sisällytettävä ohjelmaan, kun ajatellaan niiden yhteyttä jatkuvaan rahoitus- ja talouskriisiin.

20. kannattaa 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä tukikelpoisia toimia etenkin terveysteknologian arviointiin liittyvän yhteistyön laajentamisen ja sähköisen terveydenhuollon sovellusten yhteen toimivuuden osalta potilaiden oikeuksien vahvistamiseksi.

21. kehottaa toteuttamaan terveysteknologian arvioinnin alalla tehtävän yhteistyön lisäksi terveysvaikutuksen arvioinnin (*Health Impact Assessment*) etenkin terveydenhoitoalan sisäisten ja ulkopuolisten nykyisten tai tulevien strategioiden, suunnitelmien ja ohjelmien osalta.

22. kehottaa tutkimaan, voidaanko rajatylittävän terveydenhoidon hyödyntämiseen tähtäviä koordinoituja EU-tason toimia kehitettäessä ottaa yhteistyöhön mukaan jäsenvaltioiden, potilasjärjestöjen ja sidosryhmien ohella myös asianomaisia vertaistukiyhdistyksiä.

23. kannattaa ohjelmassa keskeisesti edistettävää "tiedon käyttöön asettamista" ja huomauttaa, että tässä yhteydessä tulisi etenkin pyrkiä vakiinnuttamaan päätöksentekijöiden ja päätöksiä valmistelevien instituutioiden menetelmällisiä valmiuksia, jotta valtio- ja aluetasolla voidaan kehittää räätälöityjä aihekohtaisia ratkaisuja, joita voidaan soveltaa ajan mittaan kehittyneissä maa-kohtaisissa rakenteissa ja järjestelmissä.

24. on tyytyväinen toimiin, joilla pyritään torjumaan työvoiman puute terveys- ja hoitoalalla, ja lähtee siitä, ettei toimenpiteitä terveysalan työntekijöiden jatkuvan saatavuuden tukemiseksi vesitetä värväämällä ammattitaitoisia työntekijöitä muista jäsenvaltioista.

25. muistuttaa tässä yhteydessä siitä, että terveydenhuolto- ja hoitoalan ammattilaisten koulutus on tulevaisuudessa suunnattava 21. vuosisadan vaatimusten mukaisesti, kuten todetaan Lancetin raportissa. Uudesta globaalista aloitteesta terveydenhuoltoalan ammattilaisten koulutuksen uudistamiseksi (*Health professionals for a new century: Transforming education to strengthen health systems in an interdependent world*). Lisäksi komitea kehottaa jatkamaan vuoropuhelua toimivaltaisissa EU:n toimielimissä terveydenhuoltoalan ammattilaisten koulutuksen uudelleen suunnitelmiseksi.

26. suhtautuu myönteisesti 4 artiklan 2 ja 3 kohdissa esitettyihin toimiin, joiden avulla lisätään kansalaisten mahdollisuuksia saada parempaa ja turvallisempaa terveydenhuoltoa mutta myös ehkäistään sairauksia, ja odottaa, että osaamisverkostojen ja/tai -keskusten perustamisen – erityisesti Euroopassa sairauksien tutkimusta, diagnosoimista ja hoitoa varten –, taitotiedon siirron ja terveystietojärjestelmän ohella laaditaan suuntaviivat antibioottien harkittua käyttöä varten ja että tähän nivotaan toimia, joilla yleisesti ottaen edistetään lääkkeiden ja etenkin käsikaappalääkkeiden harkittua käyttöä väestön keskuudessa.

27. arvostaa tavoitetta suojella kansalaisia rajatylittäviltä terveysuhkilta laatimalla yhteisiä suunnitelmia torjuntavalmiuden ja koordinoinnin vahvistamiseksi terveyttä uhkaavissa hätätilanteissa. Tässä yhteydessä on lähdettävä siitä, että suunnitelmia laadittaessa on säilytettävä kansalliset ja alueelliset toimivaltuudet ja

että rajatylittävän yhteistyön mekanismit on määritettävä näiden toimivaltuuksien mukaisesti.

28. muistuttaa selkeästi tässä yhteydessä katsovansa, että koska vastuu terveydensuojelusta ja pelastuspalvelusta on jäsenvaltioissa alue- ja paikallistasolla, kyseisten tasojen on ilman muuta osallistuttava asianomaisten toimien laatimiseen, toteuttamiseen, arviointiin ja analysointiin.

29. muistuttaa myös työterveyshuollon tärkeydestä. Jäsenvaltioiden olisikin ankkuroitava terveydenhuoltopolitiikassaan terveyden edistäminen tiiviisti elinkeino- ja työelämään.

III luku, Rahoitussäännökset

IV luku, Täytäntöönpano

30. huomauttaa, että vaikka suunniteltuja määrärahoja on edellisiin ohjelmiin nähden korotettu, on kysyttävä, onko kaikkiaan 446 miljoonan euron rahoitus riittävä ajaksi 2014–2020. Komitea pahoittelee, ettei komissio voinut päättää huomattavasti korkeammista määrärahoista, kun ajatellaan sairaanhoidon kustannusten ja sairauspoissaolojen välttämistä syntyvää kansantaloudellista hyötyä.

31. odottaa, että – itse asiassa liian alhaiset – varat jaetaan avoimesti ja tasapainoisesti ja että komitea otetaan ajoissa mukaan jakokriteerien ja etenkin 11 artiklan 1 kohdassa mainittujen vuotuisten työohjelmien laadintaan.

32. kehottaa rajaamaan selkeästi palvelusopimuksiin kohdennettavat määrärahat kokonaisbudjetissa ja asettamaan palvelusopimuksista saadut tulokset jäsenvaltioiden, alueiden ja muiden asianomaisten tahojen ulottuville.

33. kannattaa ohjelman avaamista myös unionin ulkopuolisille maille, sillä etenkin rajatylittävään terveydenhuoltoon, henkilöstöpulan ratkaisemiseen ja pelastuspalveluun liittyviä kysymyksiä on tarkasteltava "ilman rajoja".

34. muistuttaa yhteydestä eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymään (EAYY) sekä sen tarjoamista myönteisistä vaikutuksista ja mahdollisuuksista etenkin jäsenvaltioiden raja-alueilla.

35. on lähtökohtaisesti tyytyväinen siihen, että 7 artiklan 2 kohdan mukaan avustuksia voidaan myöntää vain silloin, kun toimista saadaan selkeää EU:n tason lisäarvoa, ja muistuttaa, että tämä innovatiivinen lisäarvo on määriteltävä siten, että se hyödyttää potilaita eikä palvele vain kaupallisia tarkoituksia ja että sen avulla pyritään alentamaan terveydenhuoltokustannuksia.

36. pahoittelee kuitenkin sitä, että vain rahoitusvelvoituksen 6.5.2 kohdassa mainitut seikat osoittavat tällaista lisäarvoa tähdättäessä välttämättömään eurooppalaiseen koordinaatioon, ohjaukseen ja tukeen ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi. Ne ovat kuitenkin jo edellytys oikeuttamaan 168 artiklaan perustuvan toissijaisuusperiaatteen mukaisen eurooppalaisen eli ylikansallisen toiminnan.

37. panee merkille, että rahoitusvelvoituksen 6.5.2. kohdassa EU:n tason lisäarvoa tuottaviksi katsotut ”toimet, joilla voidaan rakentaa tavoitearvojärjestelmä, ja mittakaavaetujen lisääminen välttämällä päällekkäisyyksiä ja optimoimalla taloudellisten

resurssien käyttöä” edellyttävät tarkistettavissa olevaa perustaa, jotta kyseinen lisäarvo voidaan todeta.

38. on sitä mieltä, että 7 artiklan 3 kohdan mukainen toimien osarahoitus olisi järjestettävä rakennerahastojen mallin mukaisesti, jotta rakenteellisesti heikoille alueille mahdollistetaan asianmukainen tuki.

39. suhtautuu myönteisesti suunniteltuun toimenpiteiden haku- ja hallintomenettelyjen yksinkertaistamiseen ja korostaa, että käynnissä olevan ohjelman (2007–2013) nykyinen hallinnollinen taakka on vähentänyt ohjelman hyödyntämistä.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Johdanto-osan 14 kappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(14) Ohjelman painopisteenä pitäisi olla ensisijaisesti yhteistyö kansallisten toimivaltaisten terveysviranomaisten kanssa, ja sen olisi tarjottava kannustimia kaikkien jäsenvaltioiden laajalle osallistumiselle. Erityisesti olisi aktiivisesti edistettävä niiden jäsenvaltioiden osallistumista, joiden bruttokansantulo (BKTL) on alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta.	(14) Ohjelman painopisteenä pitäisi olla ensisijaisesti yhteistyö kansallisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten terveysviranomaisten kanssa, ja sen olisi tarjottava kannustimia kaikkien jäsenvaltioiden <u>toimivaltaisten viranomaisten</u> laajalle osallistumiselle. Erityisesti olisi aktiivisesti edistettävä niiden jäsenvaltioiden <u>tai alueiden</u> osallistumista, joiden bruttokansantulo (BKTL) <u>bruttokansantuote (BKT)</u> on alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta.

Perustelu

Vastuu terveydenhuollosta on jäsenvaltioissa usein alue- tai paikallistasolla. Huomion kiinnittäminen vain koheesiomaihin ei vaikuta asianmukaiselta. Ohjelmassa olisi edistettävä rakenteellisesti heikkojen alueiden osallistumista; kysymystä rakenteellisesti heikkojen alueiden erityisestä huomioon ottamisesta käsitellään tarkemmin 7 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tehdystä muutosehdotuksessa.

Muutosehdotus 2

Johdanto-osan 16 kappale

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(16) Ohjelman olisi lisättävä synergiaetuja ja vältettävä päällekkäisyydet asiaan liittyvien unionin ohjelmien ja toimien kanssa. Kunkin ohjelman mukaisten toimien puitteissa olisi hyödynnettävä asianmukaisella tavalla yhteisön muita rahastoja ja ohjelmia, etenkin unionin nykyisiä ja tulevia tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmia ja niiden tuloksia, rakennerahastoja, sosiaalisia muutoksia ja innovaatioita koskevaa ohjelmaa, Euroopan unionin solidaarisuusrahastoa, unionin työturvallisuus- ja työterveysstrategiaa, kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa, ympäristö- ja ilmastoalan puiteohjelmaa (LIFE), unionin toimintaohjelmaa kuluttajapolitiikan alalla (2014–2020), oikeusalan ohjelmaa (2014–2020), tietotekniikka-avusteista asumista koskevaa yhteistä ohjelmaa, (Education Europe -ohjelmaa) ja unionin tilasto-ohjelmaa.	(16) Ohjelman olisi lisättävä synergiaetuja ja vältettävä päällekkäisyydet asiaan liittyvien unionin ohjelmien ja toimien kanssa. Kunkin ohjelman mukaisten toimien puitteissa olisi hyödynnettävä asianmukaisella tavalla yhteisön muita rahastoja, <u>välineitä</u> ja ohjelmia, etenkin unionin nykyisiä ja tulevia tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmia ja niiden tuloksia, rakennerahastoja ja <u>eurooppalainen alueellisen yhteistyön yhtymää (EAYY)</u> , sosiaalisia muutoksia ja innovaatioita koskevaa ohjelmaa, Euroopan unionin solidaarisuusrahastoa, unionin työturvallisuus- ja työterveysstrategiaa, kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa, ympäristö- ja ilmastoalan puiteohjelmaa (LIFE), unionin toimintaohjelmaa kuluttajapolitiikan alalla (2014–2020), oikeusalan ohjelmaa (2014–2020), tietotekniikka-avusteista asumista koskevaa yhteistä ohjelmaa, (Education Europe -ohjelmaa) ja unionin tilasto-ohjelmaa.

Perustelu

Ks. lausunnon kohta 34.

Muutosehdotus 3

Otsikko

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
"kansanterveys kasvun tukena"	" kansanterveys kasvun tukena " " <u>parempi kansanterveys kes-</u> <u>täväpohjaisen kasvun tukena</u> "

Muutosehdotus 4

7 artiklan 3 kohdan c alakohta

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa; kun kyse on jäsenvaltioista, joiden bruttokansantulo asukasta kohden on alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta, unionin osuus on kuitenkin enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista; jos kyse on poikkeuksellisesta hyödyistä, 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimiin voidaan myöntää enintään 80 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden tai ohjelmaan osallistuvien kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tukikelpoisista kustannuksista.	60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa; kun kyse on jäsenvaltioista <u>tai alueista</u> , joiden bruttokansantulo <u>bruttokansantuote (BKT)</u> asukasta kohden on alle 90 prosenttia unionin keskiarvosta, unionin osuus on kuitenkin enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista; jos kyse on poikkeuksellisesta hyödyistä, 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimiin voidaan myöntää enintään 80 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden tai ohjelmaan osallistuvien kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tukikelpoisista kustannuksista.

Bryssel 4. toukokuuta 2012

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*
Mercedes BRESSO

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI